மபல பிரயோஜனமறறது பரதசிரேஷடரே! நீா வியஸனப
வேணடாம அநதகனுடைய ஆசசாயகரமான இநதச் செய
யானது தாணடமுடியாதது பரதஶரேஷடரே! வியஸனப
ாதீா இது முன செயதவினையினபயன நீா முறகாலததில
ாடடததிலிருநது குநதிபுததிரரான யுதிஷடிரரை விலககியிருப
ாகில உமமையும உமமுடைய புததிராகளையும (இபபொழுது)
கமவநது அணுகாது யுததஸமயம நோநத அபபொழுதே
ஷாவேசம கொணடவாகளான வீராகள உமமால தடுக
படடிருபபாாகளாகில உமமை வயஸனம வநது அணுகாது
சரே! கௌரவாகளின நனமையைககருதி மூாககனை துரி
தனனை முநதிச சிறைப்படுததியிருபபீராகில, நீா பெருமபுக
ப பெறறிருபபீா ஆதலால, உமமுடைய புததிவைஷமயத
லுணடான பயனை ஜனஙகளும பாஞசாலாகளும விருஷணிக
மறறுமுளள எலலா அரசாகளும அனுபவிககபபோகிறா
நீா பிதா செயயவேணடிய காாயததைசசெயது புததிரனை
ழியில நிலைநிறுததித தாமததோடேயிருநதிருபபீராகில,
மை வயஸனம வநது நாடாது உலகததில புததிமானகளுள
தவரான நீா சாஶவதமான தாமததைவிடடுத துாயோதனன
ன சகுனி இவாகளுடைய அபிபபிராயததை அனுஸரிததீா
தரே! தனததில மிகுநத பறறுளள உமமுடைய அநதப'
பலையெலலாம விஷததோடுகூடிய தேனபோனறதாக நான
ககிறேன மனனரே! நீா எணணுவதுபோல ஸ்ரீகிருஷண
யுதிஷடிரராஜரும பீஷமரும துரோணரும எணணுகிறதிலலை
தேவா எபபொழுது உமமைப பேராசையுளளவரெனறும
ததை (வாயினால மடடும) சொலலிககொணடிருபபவரென
அறிநதாரோ அதுமுதல அவா உமமை முனபோல மதிககிற
ல புததிராகளுககு ராஜயததை விருமபுகிறவரே! (உமமு
ப புதராகளால) பாணடவாகள கடுஞசொற சொலலபபடட
ழுது நீா கவனியாமலிருநததனபயன (இபபொழுது) உமமை
நதிருககிறது தோஷமறற மஹாராஜரே! தகபபன பாட
வழியாகக கிடைததிருநத ராஜயததை நீா ஸநதேகததுக'
ாககிவிடடீா ஏனெனில, பாாததாகளாலே ஜயிககபபடட
முழுமையும் நீரே அடைநதீா முனபு கௌரவாகளின ராஜ
ம் கீாததியும பாணடுவினாலேயே தேடபபடடன தாமததை
ஷடிககினறவாகளான பாணடவாகளாலே மறுபடியும இவ
டும அதிகமாககபபடடன இவவுலகில ராஜயபோகததில
ாசையுளளவரான உமமாலே பிதாவைசசோநத ராஜயததி
து பாணடவாகள விலகும்படி செயயபபடடமையால-

அவாகளுடைய அவவிதமான அநதக காயமானது உம
அடைநது மிகவும பயனறறதாகிவிடடது மனனரே! நீர
பொழுது யுததகாலததில பலவாருன குறறஙகளைககூறிய பு
ராகளை நிநதிபபது தகாது ரணகளததில யுததஞசெயகி
அரசாகள உயிரைக காபபாறறமாட்டாாகள க்ஷததரியசிே
டாகள பாாததாகளுடைய சேனையில நுழைநது யுததஞசெ
ருாகள அநதச சேனையைக கிருஷணனும அாஜுனனும ஸா
கியும விருகோதரனும காபபாறறுகிறுாகளோ அநதசசேனை
(எதிாதது) துாயோதனனைததவிர வேறெவன யுததம செ
வான? எவாகளுககு அாஜுனன யுததவீரனே, எவாகளு
ஜநாாததனா மநதிரியோ, எவாகளுககு ஸாதயகியும விருகோ
னும யுதத வீராகளோ, அவாகளுடன கௌரவாகளும அவா
அனுஸரிதது வருகிறவாகளுமதவிர வேறு எநத மனிதன
பிடிதது யுததம பணணச சகதியுளளவன? பலம குறை
ஸமயததை அறிநதவாகளும க்ஷததரியதாமததில பறறுதலுளள
களும சூராகளுமான அரசாகளாலே எவவளவு செயவத
ஸாதயமோ அவவளவையும கௌரவாகள செயகினருா
எவவாறு கௌரவாகளுககுப புருஷசிரேஷடாகளான பா
வாகளோடு பரமஸஙகடமான யுததம நோநததோ அ
யெலலாவறறையும உளளபடி கேடபீராக

எணபததேழாவது அதயாயம்

ஜயதரதவததபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணர் சகடவ்யூகம் வகுத்தது)

அநத ராததிரியானது விடிநதவுடன, ஆயுததாரிக
சிரேஷடரான துரோணா தமமுடைய ஸேனைகளையெலலாம
வகுககு ஆரமபிததாா அரசரே! காஜிககினறவாகளும மிக
கோபம கொணடவாகளும ஸஹிககாதவாகளும பரஸ
வததை இசசிககிறவாகளுமான சூராகளுடைய நானவித
சொறகள கேடகபபடடன சிலா விறகளினினறு நாணை
எழுபபியும, சிலா நாணகயிறுகளை உருவிககொணடும,
மூசசு விடடுககொணடும, 'தனஞசயன இபபொழுது எ
யிருககிறுன?' எனறு ஆரவாரம செயதாாகள சிலா உ
விருநது எடுககபபடடவைகளும நலல பிடியுளளவைக
உறுதியாகச செயயபபடடவைகளும தீடடபபடடவைக
காயசசித தோயககபபடடவைகளும ஆகாசததிறகு ஒபபான

ளுமான கததிகளை வீசினாகள நனருகத தோசசியடைந்தவாக
ான ஆயிரககணககான ஞூராகள யுததஞசெயய வேணடுமென
ற விருபபததோடு கததிபபோாவழிகளிலும விறபோாவழி
ளிலும ஸஞசரிககினறவாகளாகக காணபபடடாாகள சிலா
ணிகளோடு கூடியவைகளும சநதனஙகளாில ரானகுபககஙகளி
ம பூசபபடடவைகளும ஸ்ுவாணஙகளாலும வஜாஙகளாலும
லஙகரிககபபடடவைகளுமான கதாயுதஙகளைக கையிலெடுத
கொணடு, ‘ பாணடவன எஙகே இருககிறுன ?’ எனறு வினவி
ாகள பாகுபலமுளளவாகளும பலததினுலும மததினுலும
பததியஙகொணடவாகளுமான சிலா உயரததூககி நிறுததப
ட இநதிரதவஜஙகளுககொபபான பரிகஙகளாலே ஆகா
த்தை இடைவெளியறறதாககச செயதாாகள விசிததிரமான
லகளால அலஙகரிககபபடடவாகளும ஞூராகளுமான சிலா
ததஞ செயயவேணடுமெனகிற எணணததுடன பலவித ஆயுதஙக
ாடு ஆஙகாஙகு ஸன்னததாகளாக நினறுகொணடு, யுதத
ததில அபபொழுது, ‘ அாஜுனன எஙகே ? அா தக கோவிந
ன எஙகே ? அகஙகாரியான விருகோதரன எஙகே ? அவாக
டைய ஸநேகிதாகள எஙகே ?’ எனறு சொலலிககொணடு யுத
திற்கு அழைததாாகள பிறகு, துரோணா சஙகததை ஊதித
மே குதிரைகளை விரையசசெயது அவைகளை ஒழுஙகுபடுததிக
ாணடு வேகததுடன இஙகுமஙகும ஸஞசாரமபணணினுா
றாராஜரே ! அநத எலலாசசேனைகளும யுதததில ஊககத
ாடு நிறகையில, பாரதவாஜா ஜயதரதனைககுறிதது, ‘ நீயும
ாமததகுமாரனும மஹாரதனை காணனும அஶவததாமா
சலயனும விருஷஸேனனும கிருபரும லக்ஷ குதிரைகளோ
அறுபதினயிரம தோகளோடும மதபபெருககடைநத பதின
பிரம யானைகளோடும கவசம பூணடிருககிற இருபததோரா
ம காலாடபடைகளோடுஙகூடி எனனை அணுகாமல ஆறு
ராசத்திறகபபால விலகியிருஙகள அஙகிருககினற உனனை
னாதது) இநதிரனேடுகூடின தேவாகளும போாசெயது ஸஹிப
றகுச சகதியுளளவாகளலலா அவவாறிருகக, இநத எலலாப
ணடவாகளும யாதுசெயயப் போகினறுாகள ? ஸைநதவ ! நீ
று தலடைவாயாக’ எனறு கூறினா இவவாறு சொலலக
டு, மனததேறுதலையடைநத ஸிநதுதேசாதிபதியான ஜயத
ன, அநதமஹாரதாகளாலும கவசமணிநதவாகளும ஸனனத
களும ஈடடியைக கையில பிடிததுக குதிரையினமேல ஏறியிருக
றவாகளுமான குதிரைவீராகளாலும சூழபபடடுக காநதா
ளுடனசோநது அவவிடம சென்றுன ராஜஶ்ரேஷ்டரே !

சாமரங்களைத தலையலஙகாரமாகக கொணடவைகளும ஸவாணங
ளால அலஙகரிககபபடடவைகளும நனறாக இழுககும திறமை
யுளளவைகளுமான ஜயதரதனுடைய குதிரைகளெலலாம எ
பததுநாலாயிரமிருநதன ஸமாததாகளான பாகாகளாலே நன
ஏறி நடததபபடடவைகளும மதஙகொணடவைகளும பயஙக
மான உருவமுளளவைகளும கவசமணிநதவைகளும குரூரமா
செயகைகளுளளவைகளுமான ஆயிரததைநநூறு யானைகளாலே
உமமுடைய புததிரனுன துாமாஷணன எலலாசசேனைகளுககு
முனனிலையில, யுததமபணணுவதறகு ஸஜஜமாக நினறான பிற
உமமுடைய குமாராகளான துசசாஸனன விகாணனிருவரு
ஸிநதுராஜனுடைய காாயஸிததியினபொருடடுப படைகளுக
முனனணியில நினறாகள பாரதவாஜராலே ஏறபடுததபபட
சகரவியூகததை நடுவிலகொணட சகடவயூகமானது பினபகக
தில ஐநது [1] கவயூதி அகனறும பனனிரணடு கவயூதி நீணடுமிரு
தது ஆஙகாஙகு நிறுததபபடட வீராகளான பலவித அரச
ளாலும தோ குதிரை யானை காலாடபடை இவைகளின கூட்ட
களாலும அநத வியூகததைத துரோணா தாமே ஏறபடுததின
அதறகுப பினபககததில பதமவடிவமான உள வயூகமான
மறுபடியும ஏறபடுததபபடடது அநதப பதமவயூகததின
வில மறைவான ஸூசீவயூகமும மறுபடி ஏறபடுததபபட்ட
இவவாறு இநத மகாவயூகவடிவமாக ஸேனையை அணிவகுதத
துரோணா ஸனனததராக நினறா சிறநத விலலாளியான கிரு
வாமா ஸூசீவயூகததின முகததில நினறான ஐயா! அவ
குப பினபுறததில காமபோஜன ஜலஸநதன இவவிருவரும நி
றாகள அவாகளை அடுததுத துாயோதனனும காண
நினறாகள பிறகு, யுதததில புறஙகாடடாதவாகளா
லக்ஷககணககான எலலா யுததவீராகளும அநதச சகட வியூ
தின முகததை ரடசிததுககொணடு ஸனனுஹததோடு நின
கள பிறகு, அவாகளுககுப பினபுறததில ஜயதரதராஜன் பெ
சேனையினுல சூழபபடடு ஸூசீவயூஹததின பககததில நினறு
ராஜஸரேஷடரே! பாரதவாஜா சகடவயூகததின முகததில அ
பிளவுபடாமலிருககுமபடி நினறா ஆதலால, தாமே இ
வயூகததைப பாதுகாததா வெணமைநிறமுளள கவசமும
திரமும தலைபபாகையுமுளளவரும அகனற மாாபையுடையவ
மகாபாகுபலமுளளவருமான துரோணா விலலின நாணொலி
எழுபபிககொணடு கோபமகொணட அநதகனபோல நின
வீாயவானுன அவா அநத எலலாச சேனைககும தலைவ

[1] இரணடு கரோசம.

ம ரக்ஷகராகவும இருநதார பதாகையுள்ளதும சிவபபுளிற
ள்ள குதிரைகளையுடையதும வேதிகையையும கிருஷண
னததையும துவஜமாகவுடையதுமான துரோணருடைய ரதத
தபபாாததுக கௌரவாகள மிகுநத மனகிழசசியுறறவாகளா
ாகள துரோணரால ஏறபடுததபபட்டுள்ளதும கொநதளிக
னற கடலபோனறதுமான அநத வயூகததைதபபாாதது வித்த
ரணாகளுடைய கூட்டஙகளுககு மிகக பெரிய ஆசசரியம உண
ாயிறறு வயூகமானது, மலைகளையும ஸமுததிரஙகளையும காடு
ளையுமுடையதும பறபல தேசஙகளால வியாபிககபபட்டதுமான
லலாபபூமியையும விழுஙகிவிடும எனறு எலலாபபிராணிகளும
னததன அனேக ரதஙகளும மனிதாகளும குதிரைகளும
லாட்களும யானைகளுமுள்ளதும எதிரிகளுககுப பயஙகரமான
தமுள்ளதும ஆசசரியமான உருவமுடையதும பகைவாகளு
டைய மனததைப பிளககினறதும பெரியதுமான சகடவயூக
னது வகுககபபட்டதைபபாாதது அரசன ஆனநதமடைந
ன

எணபததெட்டாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் யுத்தபூமியில் பிரவேசித்தது.)

ஐயா! மிகசசிறநதவைகளான உமமுடைய படைகள அணி
தககபபட்டவும, பேரிவாதயஙகளும மிருதஙகஙகளும ஆனகஙக
ளும அடிககபபட்டவும, சேனைகளுடைய சபதமும நானகுவித
ததியஙகளுடைய முழககமும வெளிபபடுததபபட்டவும, சஙக
தயஙகள ஊரகக ஊதபபட்டவும, உரதத சபதமானது மயிாக
சசததை உணடுபணணவும, ஆயுதஙகள பிடிககபபட்டவும, பாரத
ாகள யுததமசெயயவிருமபவும, பயஙகரமான முகூாததமும
வும, ஸவயஸாசியானவன காணபபட்டான ஸவயஸாசியி
திரில மாமஸததையும ரகததததையும புஜிககினற அணடங
கைகள காககைகள இவறறின கூட்டஙகள ஆயிரககணககாக
து உடகாாநதன புறபபட்டிருககினற நமவீராகளுடைய
ககததில கோரமான ஒலிகளுள்ள மிருகஙகளும அமஙகளகர
ன தோறறமுள்ள நரிகளும வலபபககததில ஊளை இட்டன
ராஜரே! யுததததில பாாததனுககு மஙகளகரமாகவும உம
சசோநதவாகளுககு அமஙகளகரமாகவுமுள்ள அவவிதமான
பாதஙகள உலகஙகளுககு அழிவுநேருமகாலததில எவ
ரோ அவவாறே இருநதன இடியோடுகூடிய ஜவலிககினற

எரிநக்ஷத்திரஙகள ஆயிரககணககாக விழுநதன கோரமான ப
மானது அதிகமாகததோனறவே பூமிமுழுமையும அசைவுறறத
கௌநதேயனும வநது யுததமும நெருஙகவே, பனிததுளிக
டனகூடியதும பரறகறகளை இறைககினறதுமான குரூரமா
காறறு நானகு பககஙகளிலும வீசியது புததிமானகளா
நகுலகுமாரனான சதானீகனும பாரஷதனான திருஷடதயுமன
மாகிய இருவரும அபபொழுது பாணடவாகளுடைய சேனைக
அணிவகுததாாகள பிறகு, ஆயிரம தோகளோடும, நூறுயா
களோடும, மூவாயிரம குதிரைகளோடும, பதினாயிரம காலா
படைகளோடும, ஆயிரததைநநூறு விறகள பிரகாசிககவே, வ
முடைய குமாரனான தூமாஷணன எலலா ஸைனிகாகளுக
முநதினினறுகொணடு, 'காணடீவததைக கையிலபிடிததுச சத
ருககளைத தவிககசசெயகிறவனும யுததததில கெடட மதமுள
வனுமான அாஜுனனை ஸமுததிரததைக கரை தடுபபதுபோ
யான தடுககபபோகிறேன யுததததில ஜயிககமுடியாதவ
ரோஷமுடையவனுமான தனஞசயன கலலிலபோடபபடட ம
குடமபோல எனனிடததில போாபுரிநது உடைபடுவதை (
லோரும) இபபொழுது பாாககடடும தோாளிகளே! யுததத
விருபபமுளள நீஙகள நிலலுஙகள கீாததியையும கௌரவத
யும விருததியடையுமபடி செயகினறவனான நான ஒனறு சோந
ககினற இவாகளை எதிாததுயுததஞசெயகிறேன' எனறு கூறின

மகாராஜரே! வேநதரே! மிககமனோதைாயமுளள அ
அரசன இவவாறு சொலலிககொணடு பெரிய விலலாளிகள
சூழபபடடுப பெரியவிலலைக கைபிலதாஙகி ஸநநததனாக நினற
மகாராஜரே! பிறகு, மிகக மனோதைரியமுளளவனும பெரிய
களைககாபபவனும மகாரதன எனறு பரவிததனுமான அாஜு
னும பெரிதான விலலைக கையிலகொணடு ஸனனததனாக ந
றுன நிவாதகவசாகளுககு அநதகனான அாஜுனன உல
சாடடில பிடிதத தொடமுடியாத நெருபபுபோலவும,
ரததையுடைய இநதிரனபோலவும, காலததினால தூண
படடவனும (பிறரால) சகிககமுடியாதவனும காலதண
டைதக கையில கொணடவனுமான யமனபோலவும, கல
செயயமுடியாத சூலபாணியான ருததிராபோலவும, ப
யுததததையுடைய வருணனபோலவும, ஸதாவர ஜஙகமங
எரிகக எணணஙகொணட ஜவாலையுளள யுகாநதகாலதது நெ
புபபோலவும, கோபததாலும பொறுமையாலும பல
லும தூணடபபடடவனும மகாவிரததை நிறைவேறறபபோ
வனும ஸததியததில நினறு யுததததில ஜயிககபபோகிற

ாக யுததமுனையில வாதுசோாநதான கவசததைப பூணடவனும
ததியைக கையில எடுததவனும தஙகததினல செயயபபடட
ரீடததை அணிநதவனும வெணமைநிறமுளள மாலைகளையும வஸ
ரஙகளையும தரிததவனும நலல தோளவளைகள பூணடவனும
ழகிய குணடலஙகளுளளவனும நரஸவரூபியுமான அாஜுனன
ராயணரை அனுஸரிததவனுகி உததமமான ரததினமீதேறிக
ணடிவததினினறு நாணெலியை எழுபபிககொணடு யுதததில
தித சூரியனபோலப பிரகாசிததான அரசரே! பிரதாபசாலி
ன அநதத தனஞசயன, முனனணிககெதிரில, எயத அமபு
ாய விழுநதூரததுககு ஒனறரை மடஙகு தூரததிலேயே ரதத
நிறுததிச சஙகததை ஊதினன ஐயா! பிறகு, கிருஷணரும
பரபபிலலாதவராகிய பாாததனேடுசோாநது பாஞசஜனயமென
உததமமான சஙகததைப பலததோடு ஊதினா வேநதரே!
வவிருவாகளுடைய சஙகநாதததினலே உமது படையிலுளள
த வீராகள மயிாசிலிாதது நடுஙகிப பிரஜஞையை இழநதாாகள்,
முழககததால எலலாப பிராணிகளும பயமடைவதுபோலச
கததினுடைய பேரொலியினல உமது ஸைனிகாகள பயமடைந
்கள நானகு பககஙகளிலும வாகனஙகள மலமூததிரஙகளைச
ரிநதன இவவாருக எலலாசசேனையும வாகனஙகளோடு
கமானபயததை அடைநததாகியது மனனரே! சஙகததின
யினலே (அஙகுளள) மனிதாகள உதஸாஹததை இழநதாா
ஐயா! சிலா பரஜஞையை இழநதாாகள இறைவரே! சிலா
வுமபயநதாாகள பிறகு, (அாஜுனனுடைய தேரினமீதுளள)
ரமானது தவஜததில வஸிககினற பூதஙகளோடு வாயைத
நதுகொணடும உமமுடைய ஸைனிகாகளைப பயமுறுததிக்
ணடும அடடஹாஸததைச செயதது பிறகு, உமமுடைய
னிகாகளுககு யுதததில ஊககததை உணடுபணணககூடிய
ஙகள ஊதபபடடன பேரீவாதயஙகளும மிருதஙகஙகளும
கேளோடு திருமபவும அடிககபபடடன நானுவிதமானவாதய
ஷஙகளோடும எககளிபபோடும கைககொடடுககளோடும
நத உததமமான ஸிமமநாதஙகளாலும நானகுபககஙகளி
நடததபபடட மஹாரதஙகளாலும பயபபடுகிறவாகளுககுப
தை விருததிபணணுகிற அவவிதமான சபதமானது நெருஙகி
டாயிருககும காலததில, அாஜுனன மிகக மனககளிப
நது வாஸுதேவரைப பாாததுச சொலலலானன

எண்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனனுடைய யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

அர்ஜுனன், 'கேசவரே! துர்மர்ஷணனிருக்குமிடத்தை
குறித்துக் குதிரைகளை நடத்தும், இந்த யானைப்படையைப்பிளந்
சத்துருஸேனையில் நுழையப்போகிறேன்' என்று கூறின
ஸவ்யஸாசியினால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட மஹாபாகுவா
கேசவர் துர்மர்ஷணனிருக்குமிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டி
ஸஹாயமற்றவனான அர்ஜுனனுக்கும் அநேக வீரர்களுக்கு
ரதங்கள், யானைகள், யுத்தவீரர்கள் இவைகளுக்கு நாசத்தையு
பண்ணுகிற மிக்க பயங்கரமான கைகலந்த அவ்வித யுத்தம் ந
த்து பிறகு, பார்த்தன், நீருண்ட மேகமானது நீர்த்தாரை
மலைகளின்மீது பொழிவதுபோல அம்புமழைகளைப் பகை
களின்மீது பொழிந்தான் அந்த எல்லா ரதிகர்களும் அ
யுத்தத்தில் வேகத்துடன் மிக்க கைதேர்ந்தவர்கள்போலக் கி
ஞர்ஜுனர்களின்மீது பாணக்கூட்டங்களை இறைத்தார்கள் பி
மிக்க பாகுபலமுள்ளவனான பார்த்தன் யுத்தத்தில் சத்து
ளால் தடுக்கப்பட்டுக் கோபமுற்றுத் தேராளிகளுடைய தலை
அம்புகளால் சரீரங்களிலிருந்து அபகரித்தான் யுத்த பூமியான
புரண்ட விழிகளையும் பற்களால் நன்றுக்கக் கடிக்கப்பட்ட
களையும் குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையுமுடைய அ
முகங்களால் மிகவும் நிரம்பியது நான்குபக்கங்களிலும் இறை
பட்ட யுத்த வீரர்களுடைய முகங்கள் நான்குபுறத்திலும் ந
நாசஞ்செய்யப்பட்ட வெண்டாமரைக் காடுகள்போலப் பிரக
தன ஸுவர்ணமயமாயும் விசித்திரமாயுமுள்ள ஆபரணா
அணிந்தவர்களும் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான
கள், மின்னலோடுகூடிச் சேர்ந்திருக்கின்ற மேகங்களுடைய
யல்கள்போலக் காணப்பட்டனர் அரசரே! பூமியில் விழு
தலைகளினுடைய ஓசையானது காலத்தால் பக்குவமாகி விழு
பனம்பழங்களினுடைய ஓசைபோலிருந்தது ஒரு தலை
முண்டமானது எழுந்திருந்து அம்புடன்கூடின வில்லை இ
நாணொலி செய்துகொண்டு கிளம்பிற்று மற்றொரு உடற்கு
னது கையினால் ஒரு கத்தியை உருவி ஓங்கிக்கொண்டு நின்ற
மற்றொரு கபந்தமானது வேறொருவனுடைய தலையை மயிர்களி
துக்கொண்டு கூத்தாடியது யுத்தத்தில் ஜயத்தை விரும்ப
புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள், அர்ஜுனனைப் பொறுத்தவர்களாகித

ழுந்ததையும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை பூமியானது குதிரைகளினு
டைய தலைகளாலும் யானைகளினுடைய துதிக்கைகளாலும் வீரர்க
ளுடைய கைகளாலும் தலைகளாலும் நன்றாக நிரப்பப்பட்டது.
முடைய ஸைன்யங்களில், 'இவன் பார்த்தன், எங்கே பார்த்
ன்? இவன் பார்த்தன், பார்த்தா! நில், பார்த்த! என்னைநோக்கி
ங்கேவா? எங்கே போகிறாய்?' என்று பிதற்றுகின்ற யுத்தவீரா
க்கு எல்லாம் பார்த்தமயமாயிற்று சில வீரர்கள் ஒருவரை
ருவர் கொன்றுகொண்டார்கள் சிலர் தம்மையே கொன்று
ண்டார்கள் ஜனங்கள் காலத்தினாலே புத்திமயக்கங்கொண்டு
லாவற்றையும் பார்த்தனானதாக எண்ணினார்கள் அலறுகிற
களும் ரக்தப்பெருக்குடையவர்களும் நினைவற்றவர்களும் அதிக
ன வேதனையையுடையவர்களுமான அநேகவீரர்கள் படுத்தவா
கித தங்கள் பந்துக்களைக் கூவியழைத்தார்கள் பிண்டி
லங்கள், பராஸங்கள், சக்தி, ரிஷ்டி, கோடாலி, நிர்வியூகம், கத்
ள், விற்கள், தோமரங்கள், அம்புகள், கவசங்கள், ஆபரணங
, கதைகள், தோள்வளைகள் இவைகளோடு கூடியவைகளும்,
பபாம்புக்கொப்பானவைகளும், பரிகத்துக்கொப்பானவைக
ானைகைகள், யுத்தபூமியில் சிறந்த அம்புகளால் அறுக்கப்பட்டு
ன்குபக்கங்களிலும் மேலெழும்பிக் குதிக்கின்றவைகளாகவும்
வாறு புரளுகின்றவைகளாகவும் மிகத்துடிக்கின்றவைகளாக
பரபரப்புள்ளவைகளாகவும் வேகமுள்ளவைகளாகவும் இருந
எந்தெந்த மனிதன் ரணகளத்தில் பார்த்தனை எதிர்த்து
தானோ அவனவனுடைய சரீரத்தை அம்பானது மிருத்யுவாக
டந்தது ரதமார்க்கங்களில் நர்த்தனம் செய்கின்றவனும்,
வாறே வில்லைவளைத்து நாணபூட்டி அம்பெய்கின்றவனுமான
த்தனிடத்தில் கொஞ்சமேனும் இடைவெளியை ஒருவனாவது
த யுத்தகளத்தில் காணவில்லை முயற்சியுடையவனும் சீக்கிர
அம்புகளை பிரயோகம் செய்கின்றவனுமான பாண்டுபுத்திர
டய சுறுசுறுப்பினால் சத்துருவீரர்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்
பல்குனன் யானைகளையும் யானைவீரர்களையும் குதிரைகளையும்
ரைவீரர்களையும் தேராளிகளையும் ஸாரதிகளையும் அம்புகளால்
ந்தான அந்தப்பாண்டவன், நேரில்திரும்பிவருகின்றவனையும்,
யுத்தஞ்செய்கின்றவனையும், நேரில்நிற்கின்றவனையும், ஒரு
யாவது கொல்லாமலிருக்கவில்லை உதிக்கின்ற ஸூர்யன்
யத்தில் பேரிருளை நாசஞ்செய்வதுபோலவே அர்ஜுனன்
றகுகள் கட்டின அம்புகளால் யானைக்கூட்டங்களைக் கொன
பிளக்கப்பட்டு விழுந்திருக்கின்ற யானைகளால் உம்முடைய

ஸைன்யமானது ப்ரளயகாலத்தில் மலைகளாலே வியாபிக்கப்பட்
பூமிபோலக் காணப்பட்டது நடுப்பகலில் ஸூர்யனானவன் பரா
களால் எவ்வாறு பார்க்கக்கூடாதவனாயிருப்பனோ அவ்வாறுக்
யுத்தரங்கத்தில் கோபங்கொண்டவனான தனஞ்சயன் பகைவ
ளால் எப்பொழுதும் பார்க்க முடியாதவனாக இருந்தான் ப
வரைவாட்டுபவரே! மஹாராஜரே! உமது புத்திரனுடைய அந்
படையானது, யுத்தரங்கத்தில் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டு மிக
தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதும் ஓடியதும் மிக்கபயமடைந்தத
ஆகியது பெருங்காற்றினால் மேகங்களுடைய கூட்டம்போ
அந்த ஸைன்யம் சிதற அடிக்கப்பட்டது தோல்வியடைவிக
படுகின்ற அந்த ஸைன்யமானது திரும்பிப் பார்ப்பதற்கும் ச
யற்றதாகியது அர்ஜுனனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட உமன
சேர்ந்த குதிரைவீரர்களும் தேராளிகளும் காலாட்களும் தாற
கோலாலும், விற்நுனிகளாலும், அதட்டுதல்களாலும், ந
சுழற்றப்படும்கசைகளால் பின்புறங்களிலடிப்பதினாலும், உ
மான வாக்குக்களாலும், குதிரைகளை வேகமாக நடத்திக்கொ
ஓடிவிட்டார்கள் சிலர் குதிகால்களாலும் கட்டைவிரல்களா
அங்குசங்களாலும் யானைகளை நடத்திக்கொண்டு ஓடினார்கள்
றுஞ்சிலர் அர்ஜுனனுடைய அம்புகளால் மயக்கமடைந்து அ
அர்ஜுனனையே எதிர்த்துச்சென்றார்கள் அப்பொழுது
முடைய யுத்த வீரர்கள் உத்ஸாஹத்தையிழந்தவர்களும் வி
ஷமாக மனக்குழப்பமுடையவர்களுமானார்கள்" என்று கூறின

தொண்ணூறுவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனனிடத்திலிருந்து துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது)

த்ருதராஷ்டிரன், "கிரீடியினால் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அ
ஸைன்யங்களுடையமுனையானது நன்றாகநாசமாக்கப்பட்டவு
அந்த ரணகளத்தில் எந்தவீரர்கள் தனஞ்சயனை எதிர்த்தார
அல்லது, எவர்கள் (வெற்றியில்) நிச்சயத்தை இழந்தவர
கிச சகடவியூகத்தில் நுழைந்து துரோணராகிற அரணையடை
ஓரிடத்திலிருந்தும் பயத்தையடையாதவர்களாக இருந்தார்க
என்று கேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்

"குற்றமற்றவரே! அந்த யுத்தகளத்தில் இந்திரகுமார
அர்ஜுனனாலே உம்முடைய படையானது சிறந்த அம்புகள

வ்வாறு அடிக்கடி சின்னபின்னமாக அடிக்கப்பட்டு வீரர்களை
ழந்தும் உத்ஸாஹமிழந்தும் ஓடுவதில் நோக்கத்துடனிருக்கும்
மயத்தில் அர்ஜுனனை ஒருவனாவது பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ள
னாகவில்லை அரசரே! பிறகு, அவ்வாறான நிலைமையையடைந்
ருக்கின்ற படையைக்கண்டு உம்முடைய குமாரனான துச்சாஸ
ன் மிக்ககோபங்கொண்டு யுத்தத்தின்பொருட்டு அர்ஜுனனை
கித்தான், மஹாராஜரே! தங்கத்தினாலான விசித்திரமான
பசத்தினால் நன்றாக மூடப்பட்டவனும் ஸ்வர்ணமயமான் தலைப்
கையுள்ளவனும் சூரனும் கடுமையான பராக்கிரமத்தையுடைய
னுமான துச்சாஸனன், பெரிய யானைப்படையினாலே இந்தப்
மியை விழுங்குகிறவன் போலிருந்துகொண்டு ஸவ்யஸாசியைச்
ழ்ந்தான் யானைமணிகளுடைய சப்தத்தினாலும் சங்கங்களு
டைய ஓசையினாலும் நாண்கயிற்றை இழுப்பதினாலுண்டான ஒலி
யாலும் யானைகளுடைய பிளிறலொலியினாலும் பூமி, திக்குகள்,
காயம் இவைகளெல்லாம் சூழப்பட்டன. பலத்தினால் புகழ்
ற்றவனும் பொன்னிறமுடையவனும் பார்க்க இனியவனும் யுவ
னுமான அந்தத் துச்சாஸனன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் பயங்
னாகவும் க்ரூரனாகவும் இருந்தான் அங்குசங்களாலே பகைவ
டைய படையை நோக்கித் தூண்டப்பட்டவையும் வேகமாக
கின்றவையும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற துதிக்கையையுடைய
யும் ரோஷமுடையவையும் சிறகுகளோடுகூடின மலைகள்
ன்றவையுமான அந்த யானைகளைக்கண்டு, புருஷச்ரேஷ்டனான
த்தனஞ்சயன் உரத்த ஸிம்மநாதத்தோடுகூடியவனாக அப்
ழுது மலைபோலவும் மேகங்கள்போலவும் பிரகாசிக்கின்றதும்
ங்கொடிகளால் நெருங்கியதும் சத்துருக்களுடையதுமான
த யானைக்கூட்டத்தை நான்கு பக்கங்களிலும் அம்புகளால்
ந்தான் அவன் காற்றினாலே அலைக்கப்பட்டுப் பேரலைகளுள்ள
ருங்கடலில் மகரமென்கிற மீன் பிரவேசிப்பதுபோலப் பிரவே
த்தான் சத்துருபட்டணங்களை ஜயிப்பவனான கிரீடியானவன்,
ந்தகாலத்தில் ஆகாயத்தையடைந்து கொளுத்துகின்ற
ியன்போல எல்லாத்திக்குகளிலும் காணப்பட்டான் யுத்த
களும் யானைகளும், குதிரைகளுடைய குளம்பின் ஓசையினா
வண்டியுருளைகளுடைய சப்தத்தினாலும் உரத்த ஸிம்மநாதத்
லும் நாணொலியினாலும் பலவித வாத்யகோஷங்களாலும்
ஞ்சஜன்யமென்கிற சங்கத்தினுடைய த்வனியினாலும் தேவதத்த
ன்கிற சங்கத்தினுடைய கோஷத்தினாலும் காண்டீவத்தி
டைய டங்காரத்வனியினாலும் மந்தமானவேகமுள்ளவர்களும்

பராஜயையுறறவாகளுமாயினா ஸவயஸாசியினுல ஸாபபமபோன்
அமபுகளாலே பிளககபபடடு அநதயானைகள சேறறுககடலகளி
அமிழநதவைபோல மிகவாடடமுறறன வணடுகளாலே மொய
கபபடட மரஙகளபோலக கிரீடியினுல காணடீவமெனகிற தநு
லிருநது லக்ஷககணககாக விடபபடடு ஒரேஸமயததில தாக
கணுமாததிரததினுல மிகுநதிருககினறவைகளும, இரததவெளள
தை உணடுபணணுகினறவைகளுமான அனேக அமபுகளா
வதமசெயயபபடுகினற யானைகள சிறகுகளறுககபபடட பாவத
களபோல அலறிககொணடு ஒழிவறறுப பூமியில விழுநத
மறறும சிலயானைகள தநதமூலஙகளிலும குமபஸதலஙகளி
இடுபபுகளிலும அமபுகளால அடிககபபடடு கரௌஞசபக்ஷி
போல அடிககடி அலறின யானைகளின கழுததினமீதேறியி
கினற புருஷாகளுடைய முடிகள கிரீடியினுல படிநத க
களுளள அாததசநதிரபாணஙகளால அறுககபபடடன பா
தன தாமரைமலாகளின குவியலகளால பலிபோடுவதுபோ
விழுகினற குணடலஙகளோடுகூடின தலைகளின குவியலகள
யுததபூமியில பலிபோடடான யுததரஙகததில சுறறுகினற யா
களின மீதுளள மனிதாகள 1 யநதிரததினுல கடடபபட
களும கவசததை இழநதவாகளும காயததால துனபத
அடைநதவாகளும ரகததினுல நனைககபபடடவாகளுமா
தொஙகினாகள சிலா நலல இறகுகளுளளதும நனறாக வி
படடதுமான ஒரே பாணததினுல இரணடுமூனறாகப பிள
படடுப பூமியில விழுநதாாகள மலைகளபோனற மறறயானை
மததினுல ரோஷமுளளவைகளாகித தமமீது ஏறியிருககி
வீராகளுடன மரஙகளுடனகூடின மலைகளபோலப பூமியில வி
தன பாாததன தேராளிகளுடைய நாணகயிறறையும து
தையும விலலையும நுகததையும ஏாககாலையும வணஙகின க
களுளள அாததசநதிரபாணஙகளால அறுததான அவன வ
மானவிலலுடன நாததனஞசெயபவனாகக காணபபடடா
ஒழியப பாணததை ஸநதானம பணணுகிறவனுகவாவது ந
கயிறறை இழுககிறவனுகவாவது பாணஙகளை விடுகிறவனுகவா
அமபுததூணியிலிருநது பாணஙகளை எடுககிறவனுகவாவது கா
படவிலலை அமபுகளாலே மிகவும அடிககபபடட மறறும
யானைகள வாயகளாலே ரகதஙகளைககககிககொணடு
முகூாததகாலததிறகுள பூமியில விழுநதன மஹாராஜரே!
நெருஙகின அநத யுததததில ஈானகுபககஙகளிலும எ

1 கீழே விழாமல காபபதறகாக அமைததிருககும முடடு

ந தலையிலலாமுணடங்கள எழுந்தவைகளாக்க் காணப்பட
விறகளையுடையவையும விரலகளுக்கு ரக்ஷணமாயிருக்கிற
லகளுடனும கத்திகளுடனும தோளவளைகளுடனும சோந்த
யும ஸவாணமயமான பூஷணங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட
யுமான கைகள அறுக்கப்பட்டு யுத்தபூமியில காணப்பட்டன
தப்போரில ஏராகாலகளால அழகியவையும நலலகருவிகளுள ள
யுமான தோ முதலானவைகளாலும நொறுக்கப்பட்ட சக்ரங்க
ளும பலவாறாக முறிக்கப்பட்ட அசசுக்களாலும நுகத்தடிக
ளும கேடகத்தையும விலலையும கையிறகொணடு அங்குமிங்கு
ச சிதறிக்கிடக்கினற சூராகளாலும மாலைகளாலும ஆபரணங
ளும வஸதிரங்களாலும விழுநதிருக்கினற பெரிய கொடி
களாலும கொலலப்பட்ட யானைகளாலும குதிரைகளாலும
ளப்பட்டிருக்கினற க்ஷத்ரியாகளாலும அநத யுத்தபூமியா
குரூரமானகாட்சியுளளதாகக காணப்பட்டது மஹா
ரே! கிரீடியினுலே இவவாறு வதஞ்செயயப்படுகிற துசசாஸன
டைய ஸைனயமானது துனபமடைநது தலைவாகளுடன
வே புறங்காட்டி ஓடியது இவவாறு ஸைனயமானது வேக
ஓடினவுடன, மஹாரதனுன ராஜபுத்திரனை, அாஜுனன
பபாணங்களினுலடித்து, ' நில, நில, நீ எவவாறு உயிரோடு
க்கூடும? உனனுல எவவளவு கெட்டவசனம சொலலப்பட
ா அவவளவையும இபபொழுது நீ நினைக்கிறுயா? அந்த
தைக்குத்தகுந்த காரியத்தைச்செய?' எனறு சொனனுன
ராஜரே! அரசாகளை நாசம செயகிறவனும அரசனுமான
தன இவவாறு சொலலிவிட்டு, மிகக கோபங்கொணடு, உம
டய குமாரனை அடித்தான பிறகு, பாணத்தினுல அடிக்கப
துசசாஸனன பயந்து ஸைனயத்துடன துரோணரை ரக்ஷிக
விருமபிக்கொணடு சகடவியூகத்தை நோக்கிச சென்றுன

தொண்ணூற்றேராவது அத்யாயம்

ஜ ய த ர த வ த பா வ ம (தொடர்ச்சி)

ஜுனன் துரோணரோடு போர்செய்து வியூகத்தில் நுழைந்தது)

மஹாரதனுன ஸவயஸாசி, துசசாஸனனுடைய சேனையை
ந்செயதுவிட்டு ஸிந்துராஜனை எதிராக எணணங்கொணடு,
ாணருடைய சேனைக்கு அருகில விரைவாகச்சென்றுன அநத
ுனன, வியூகத்தினுடைய முகத்தில நிறகினற துரோணரை
டைநது கிருஷணனுடைய ஸமமதத்தினமேல கைகளைக
த்துக்கொணடு, 'பிராமமணரே! தேவரீா எனக்கு நனமை

யைச சிநதிககவேணடும எனககு க்ஷேமததையுங கூறும தே
ருடைய அநுகரஹததினாலே, பிளககமுடியாத படையில நுழை
விருமபுகிறேன தேவரீா எனககுப பிதாவைப போனறவ
மேலும, தாமராஜா தெளமயா வாஸுதேவா ஆகிய இவாகளு
கும ஒபபானவா இதனை, உணமையாகத தேவரீரிடததில செ
லுகிறேன் ஐயா! தோஷமறறவரே! பராமமனோததமரே! அ
வததாமா எவவாறு தேவரீரால ரக்ஷிககததககவரோ அவவா
நானும எபபொழுதுமே தேவரீரால காபபாறறததககவன்
ஶ்ரேஷடரே! தேவரீருடைய அநுகரஹததினாலே நான யுத
தில ஸிநதுராஜனைக கொலல விருமபுகிறேன பரபுவே! எ
பரதிஜ்ஞையைக காபபாறறும' எனகிற இவவாககியததைக க
னன அபபொழுது இவவாறு சொலலியதைக கேடட ஆ
யா, புனனகை செயதுகொணடு, 'பீபதஸுவே! எனனை ஜயிக
மல ஜயதரதன உனனால ஜயிப்பதறகு ஸாதயபபடமாடடா
என று மறுமொழி கூறினா இவவளவுமடடிலும சொலலிவி
துரோணா, அடடஹாஸஞசெயது, ரததைதயும குதிரைகளை
கொடிமரததையும ஸாரதியையுமுடைய அநத அாஜுனன
தீக்ஷணமான அமபுககூடடஙகளை இறைததா பிறகு, அாஜுன
துரோணருடைய பாணஸமூஹஙகளை அமபுகளாலே தடுத
பயஙகரமான உருவமுளள் மிகக மகிமைபொருநதிய அமபுக
லே துரோணரை நேரில அடிததான அரசரே! அவன துரோ
ரிடததினினறும அநுமதி பெறறு க்ஷததரிய தாமததைநாடி யு
களததில துரோணரை மறுபடியும ஒனபது பாணஙகளால அ
தான துரோணா அநத அாஜுனனுடைய அமபுகளை அமபுக
லறுததுக கிருஷ்ணாஜுனராகிய அவவிருவரையும விஷாக
னுடைய ஜவாலைபோல ஜவலிககினற பாணஙகளால அடித
பாணடவன அவருடைய விலலை அமபுக்ளால அறுபபதறகுவி
பினனா மஹாதமாவான அநதபபல்குனன ஆலோசிததுககொ
டிருககுமபொழுதே,வீாயமுளள்வரான துரோணா மதியஙகா
சீகரமாக அமபுகளாலே அவனுடைய நாணகயிறறை அறுத
வீரரான அவா புனசிரிபபுளளவராக அாஜுனனுடைய குதி
க்ளையும கொடியையும சாரதியையும அடிதது அவனமீதும அ
களை நானகுபககஙகளிலும இறைததா இதனிடையில, எ
அஸதிரஙகளையும அறிநதவாகளுள உததமனான பாாததன,
தான விலலை நாணபூடடி ஆசாாயரைககாடடிலும
படடவனாகி அறுநூறு பாணஙகளை எடுதது ஒரு பாணமே
சீகரமாகத தொடுததான மறுபடியும தடையறறவைகள
வேறு எழுநூறு பாணஙகளையும ஆயிரம பாணஙகளையும

ஹஸ்ரக்கணக்கான மற்றும் வேறுபாணங்களையும் தொடுத்தான்.
அவைகள் துரோணருடைய சேனையை நாசஞ்செய்தன பல
முள்ளவனும் ஸாமர்த்தியமுடையவனும் விசித்ரமாக யுத்தம்
செய்கின்ற திறமையுடையவனுமான அர்ஜுனனாலே நன்கு
ப்ரயோகிக்கப்பட்ட அந்தப்பாணங்களாலே மனிதர்களும் குதிரை
களும் யானைகளும் அடிக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து விழுந்தனர்
ஸாரதிகள் அம்புகளாலே பீடிக்கப்பட்டு ஸாரதியையும் குதிரை
களையும் கொடியையும் இழந்தவர்களாகவும் ஆயுதங்கள் அறுக்கப்
பட்டவர்களாகவும் உயிரை இழந்தவர்களாகவும் சிறந்த ரதங்களி
லிருந்து விரைவாகக் கீழேவிழுந்தார்கள் யானைகள், வஜ்ராயுதத்
தினாலும் காற்றினாலும் நெருப்பினாலும் முறையே சூர்ணம்
செய்யப்பட்டும் சிதற அடிக்கப்பட்டும் எரிக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற
மலைகளுக்கும் மேகங்களுக்கும் வீடுகளுக்குமொப்பான உருவ
முள்ளவைகளாகக் கீழேவிழுந்தன அர்ஜுனனுடைய பாணங்
களாலே அடிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான குதிரைகள் இமயமலை
யுடைய சாரிலே மழைத்தாரை நீரினாலே நன்றாக அடிக்கப்
பட்ட அன்னப்பக்ஷிகள்போல விழுந்தன யுகாந்தகாலத்து
ஸூர்யனுடைய கிரணம்போல் பிரகாசிக்கின்ற பாண்டவனுடைய
அஸ்திரங்களாலும் பாணங்களாலும் அடிக்கப்பட்ட தேர்கள்
குதிரைகள் யானைகள் காலாட்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்கள்
ஆச்சரியகரமான நீர்ப்பெருக்குகள்போல விழுந்தன யுத்தரங்
கத்தில் கௌரவவீரர்களைத் தபிக்கச்செய்கிற பாண்டவனாகிற
ஸூர்யனுடைய அம்புகளாகிற கிரணங்களின் கூட்டத்தைத்
தத்த துரோணராகிற மேகமானது அம்புமழையின் வேகங்
களாலே மேகமானது ஸூர்யனுடைய கிரணங்களை மறைப்பது
போல மறைத்தது. பிறகு, துரோணர் நன்றாக ப்ரயோகிக்கப்
பட்டதும் சத்ருக்களுடைய ப்ராணனைப்பருகுகிறதுமான நாரா
சத்தினாலே தனஞ்சயனை மார்பிலடித்தார் அந்த அர்ஜுனன்,
பூமி அசையும்போது மலை அசைவதுபோல அசைவுற்ற எல்லா
அங்கங்களுமுள்ளவனாகித் தைரியத்தைக் கைப்பற்றிப் பாணங்
களாலே துரோணரை அடித்தான் துரோணரோ ஐந்து பாணங்க
ளாலே வாஸுதேவரையும் எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலே
அர்ஜுனனையும் மூன்று பாணங்களால் அவனுடைய கொடியை
யும் அடித்தார் அரசரே! பராக்ரமசாலியான துரோணர்
சிஷ்யனைக்காட்டிலும் மிஞ்சுகிறவராகி ஒரு நிமிஷத்திற்குள் அம்பு
மழைகளாலே அர்ஜுனனைக் கண்ணிற்குப் புலப்படாமலிருக்கும்
படி செய்தார் துரோணருடைய அம்புகள் தொடர்ச்சியாகவே
விழுந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டோம் மண்டலாகாரமாகவே

செயயபபடட அநதத துரோணருடைய விலலும அபபொழுத
அறபுதமாகக காணபபடடது மனனரே! துரோணரா
தொடுககபபடடவையும கழுகிறகுகள பூணடவையுமான அநே
அமபுகள யுததபூமியில வாஸுதேவரையும தனஞசயனையு
நோககி எதிரதது வநதன பாரததன பாலனுயிருநதும வயதின
முதிரநதவரான துரோணரைப பலததினால மிஞசாமலிருநதன
நாஙகள மலைகளினுடைய ஸஞசாரததைபபோல ஆசசரயமாக
கணடோம விருஷணிகுலததில தோனறினவரான ஸ்ரீ கிருஷண
துரோணருடைய பராககரமததைககணடு, 'மஹாஸமுததிரம எ
வாறு கரையைத தாணடிச செலலமாடடாதோ அவவாறே
அரஜுனன இநதத துரோணரை மீறிசசெலலபபோகிறதிலலை
எனறு எணணினார பிறகு, அசசுதரும மதுவெனகிற அஸுரன
நாசஞசெயதவருமஉதாரமான புததியையுடையவருமான வாஸு
தேவர், பாரததனுடைய கலககததையும துரோணருடைய பரா
ரமததையும பாரததுக கவலையுறறுத தனஞசயனைநோககி, 'மி
பாஹுபலமுளளவனே! ஓ! பாரதத! பாரதத! நமககுக காலவி
பம கூடாது துரோணரைவிடடு நாம செலவோம இவர பிர
மணர, சிரமமிலலாதவர' எனறு கூறினார பாரததனு
அவரைபபாரதது, 'இஷடபபிரகாரம செயகிறேன' என
சொனனன பிறகு, பீபதஸுவானவன புஜபலமுடையவரா
துரோணரை பரதகஷிணமசெயது (அவரிடததிலிருநதும) திரு
(கௌரவஸேனைகளினமீது) பாணஙகளைப பரயோகிததுககொ
சென்றான பிறகு, துரோணர், 'பாணடவ! எஙகே போகிறு
யுததததில சததுருவை ஜயிககாமல நீ திருமபுகிறதிலலையலலவ
எனறு சொலல, அரஜுனன், 'தேவரீர எனககு ஆசாரயர்,
துருவலலீர, யான தேவரீருககுச சிஷயன, உமமுடைய கு
ருககுச சமானனுகவிருககிறேன தேவரீரை யுததததில தோ
யடையுமபடி செயயககூடிய மனிதன உலகததில ஒருவனுமி
எனறு கூறினன ஜயதரதனுடைய வதததில ஆவலுடையவ
மிகக பாகுபலமுடையவனுமான பீபதஸுவானவன இவவ
சொலலிககொணடே விரைவுடன உமமுடைய ஸைநயதத
குறிதது ஓடினன உமமுடைய படையில பிரவேசிககினற
அரஜுனனை அதிக மனோதைரயமுளளவாகளும ஸேனாக
களும பாஞசாலராஜகுமாராகளுமான யுதாமனயு உததமௌ
இருவரும பினதொடாநதாாகள மஹாராஜரே! பிறகு, த
சயனை ஜயனும ஸாததவதனும கருதவாமாவும காமபோஜ
ஸுருதாயுவும தடுததாாகள அவாகளைப பினதொடாநது
கின்ற பதினாயிரம ரதிகாகளும அபீஷாஹாகளும சூர

ளும சிபிகளும வஸாதிகளும மாவேலலகாசளும லலிததா
ளும கேகயாகளும மதரகாகளும நாராயணாகளும கோபாலா
ளும காணனுல முநதி யுததததில ஜயிககபபடடவைகளும
ராகளால ஸமமதிககபபடடவைகளுமான காமபோஜாகளு
டய கூடடஙகளும, பாரதவாஜரை முனனிடடுககொணடு, மன
கிழசசியுடன, புததிரசோகததால வாடடமுறறவனும முடிவைச
சயகினற யமனைபோலக கோபஙகொணடவனும நெருஙகின
ததததில பிராணனை விடததுணிநதவனும ஸனனுஹமுளள
னும் விசிதரமாக யுததஞசெயயுந தனமையுடையவனும யூதபதி
ன யானைபோல ஸைனயஙகளில பரவேசிககினறவனும மஹா
ல்லாளியும பராகரமமுளளவனும நரஸரேஷடனுமான அநத
ரஜுனனை எதிாததாாகள பிறகு, பரஸபரம எதிாகக விருமபு
வாகளான கௌரவயுததவீராகளுககும அாஜுனனுககும கை
நததும மயிாசிலிாததலை உணடுபணணககூடியதுமான யுததம
ரமபிததது ஜயதாதனுடைய வததைதச செயயவேண்டுமென
எணணததுடன வருகினற புருஷஸரேஷடனுன அாஜுனனை
நததியடைநதிருககிற வியாதியைச சிகிதஸைகள தடுபபது
ால ஒனறு சோநது தடுததாாகள

தோணனூறறிரணடாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடாச்சி)

(அர்ஜுனன் சுருதாயுதனேயும் ஸுதக்ஷிணனேயும் கொன்றது.)

மஹாபலபராகரமசாலியும ரதிகாகளுள உததமனுமான
ததன, அவாகளால தடுககபபடடவனும துரோணரால அதி
மாகப பினதொடரபபடடவனுமாகி, ஸுரியன தீக்ஷணமான
ஙகளை இறைபபதுபோலத தீக்ஷணமான பாணஸமூஹஙகளை
றததுககொணடு வியாதிகளுடைய கூடடமானது தேகததைத்
ததுவதுபோல அநத ஸேனையைத தபிககுமபடி செயதான.
ரைகள அடிககபபடடன தோகள உடைககபபடடன யானை
களோடு யானைகளும தளளபபடடன குடைகள புரடடித
ாபபடடன தோகள சககரஙகளறறவையாகச செயயப
டன சேனைகள அமபுகளால அடிககபபடடு நானகு பககங
ளும ஓடிவிடடன இவவாறு கைகலநத யுததம நோநதது
ளும அறியபபடவிலலை அரசரே! யுததததில அமபுகளாலே
ரை ஒருவா அடககுபவாகளான அவாகளுடைய சேனையை
ுனன அடிககடி மிகநடுஙகுமபடிசெயதான ஸதயபரதிஜஞை
யவனும வெணமையான குதிரைகளையுடையவனுமான

அாஜ"னன பரதிஜஞையை உணமையாகச செயயவேணடுமென
கிற எணணஙகொணடு சிவபபுககுதிரைகளுளளவரும ரதிக
களுள ஶ்ரேஷடருமான துரோணரை எதிரததான ஆசார
ரான துரோணா சிறநத விலலாளியும சிஷயனுமான அநத அ
ஜ"னனே மாமஸதானஙகளைப பிளககினற இருபததைநது பாண
களால அடிததா ஆயுத்தாரிகளனைவருளளும சிறநத பீப
ஸ"வானவன பாணவேகஙகளைத தடுககினற அமபுகளைத தொடு
துககொணடு சீககிரமாக அவரை எதிரதது ஓடினன வேகமாக
தொடுககினற அநத அாஜ"னனுடைய பலலஙகளை, மனததி
லெணணமுடியாத பராககிரமததையுடைய துரோணசாரியா பிர
மாஸதிர மநதிரததை உசசரிதது்ககொணடு கணுககளபதிநத ப
லஙகளாலே திருபபி அடிததா யுவாவாயிருககிற அாஜ"ன
முயறசிசெயதும யுததரஙகததில இநதத துரோணசாரியனை
திருபபியடிககச சகதியறறவனனமையால துரோணருடைய அ
படிபபடட (அஸதிரத) தோசசிலை ஆசசாயமாககககணடோ
ஆயிரககணககாக நீரததாரைகளைபபொழிகினற பெரியமே
போலத துரோணரெனகிற மேகமானது பாணவாஷஙகளை
ஜ"னனனகிற மலையினமீது வாஷிததது வீாயமுடையவனன
ஜ"னன பரபரபபிலலாதவனகி அநத அமபுமழையை அ
மழையினல தடுததான், ஆசாரயரைமா்ததிரம ஹிமவிககவி
துரோணரோ இருபததைநதுபாணஙகளாலே சுவேதவாஹன
யும எழுபதுபாணஙகளாலே ஸ்ரீவாஸ"தேவரையும இருகை
லும மாாபிலும அடிததா புததிசாலியான அநதப பாாதத
அடடஹாஸஞசெயதுகொணடு, பாணஸமூஹமுளளவரும கூ
யான பாணஙகளை விடுகினறவருமான அநதத துரோணசாரி
யுததததில தடுததான பிறகு, துரோணராலே பீடிககபபடுகி
களும ரதிகாகளுள சிறநதவாகளுமான அவவிருவரும, ஜ
முடியாதவரும ஊழிததீபபோல எழுநது நிறபவருமான அ
துரோணசாரியரை விடடு விலகினாகள பிறகு, கிரீடதை
மாலையையும அணிநதவனன கௌநதேயன, துரோணரு
விலலிலிருநது விடபபடும கூாமையான அமபுகளை விடடுவிடடு,
ஜஸைனயததில நுழைநதான அநத அாஜ"னன; மைனுகம
கிற மலைபோனற துரோணரை விடடுவிடடுக கிருதவாமாவு
காமபோஜனன ஸ"தகஷிணனுககும இடையில நினறு அவ
எதிரததான பிறகு, புருஷஶ்ரேஷடனன கருதவாமா பய
வனகி ஜயிககமுடியாதவனும குருகுலததில பிறநதவாகளுள
மனுமான அாஜ"னனைக கழுகிறகுகள கடடின பததுபபா
ளாலே சீககிரமாக அடிததான அரசரே! அாஜ"னன அ

தததில நூறுபாணஙகளால அடிததான மறுபடியும அவனை
ாசசையடைவிககுமபடி மூனறு பாணஙகளால அடிததான
அநதப போஜனே அடடஹாஸஞ செயதுகொணடு பாாததனையும
ாதவரான ஸ்ரீவாஸுதேவரையும தனிததனி இருபததைநது
இருபததைநது பாணஙகளால அடிததான அாஜுனன அநதப
பாஜனது வில்லை அறுதது நெருபபு ஜவாலைககொபபானவைக
நம கோபததோடுகூடிய ஸாபபஙகளபோனறவைகளுமான இரு
ததொரு பாணஙகளாலே அவனை அடிததான பாரதரே!
றகு, மஹாரதனான கிருதவாமா வேறுவில்லை எடுதது ஐநது
ாணஙகளாலே விரைவாக (அாஜுனனுடைய) மாாபிலடிததான,
றுபடியும கூாமையுள்ள ஐநது பாணஙகளாலே அவனை அடித
ான பாாததன அவனை ஒனபது பாணஙகளாலே மாாபிலடித
ான கிருதவாமாவினுடைய ரததைநாடிக கௌநதேயன
திாதது நிறபதைக கணடு விருஷணிகுலததில தோனறின ஸ்ரீ
ருஷணா, 'நமககுக காலதாமதம ஆககூடாது' எனறு ஆலோ
நதாா பிறகு, அவா, பாாததனைககுறிதது, 'கிருதவாமாவினிடத
ல தயைபாராடடாதே, ஸமபநததைத முறறிலுமவிடடு இவனை
ாகு அடிதது நாசமசெய' எனறு கூறினா பிறகு, அநத
ாஜுனன கிருதவாமாவைப பாணஙகளால மூாசசை அடை
படி செயதுவிடடு வேகமுள்ள குதிரைகளுடன காமபோஜா
நுடைய சேனையை எதிாததுசசெனறான வெணமை நிறமு
ய குதிரைகளையுடைய அாஜுனன பிரவேசிததவுடன, ஹரு
புதரனான கருதவாமா கோபமுணடு பாணஙகளுடனகூடினவில
 நாணொலியை உணடுபணணிககொணடு பாஞசாலராஜகுமா
களோடு யுததததுககாக எதிாததான சேனைகளுககு ரகூகா
நம அாஜுனனைப பினதொடாநது வருகினறவாகளுமான
ஞசாலயாகளைக கிருதவாமா ஸமீபததிலிருநது விடபபடுகிற
புகளால தடுததான பிறகு,போஜகுலததில தோனறினவனான
தவாமா கூாமையுள்ள மூனறு அமபுகளால யுதாமனயுவை
 நானகுபாணஙகளால உததமௌஜஸையும அடிததான அவ
நவரும இநதககிருதவாமாவைப பததுபபததுப பாணஙகளால
ததாாகள யுதாமனயுவும உததமௌஜஸுமமூனறுமூனறு
ணஙகளால அவனுடைய கொடியையும வில்லையும அறுததா
. பிறகு, ஹாாதிககியன கோபமுணடு வேறுவில்லை எடுதது
ாகளான பாஞசாலயாகளை வில்லை இழநதவாகளாகசசெயது
புமழைகளைப பொழிநதான அவவிருவாகளும வேறு இரணடு
களில நாணேறறிப போஜனை அடிததாாகள பீபதஸுவான
 அநத ஸமயததில சததுருககளுடைய சேனையில நுழைந

தான புருஷஶ்ரேஷ்டாகளான அவவிருவாமாததிரம கிருத-
வாமாவினுல தடுககபபடடு முயறசிசெயதும கௌரவசேனைகளில
பிரவேசிகக இடைவெளியைப பெறவிலலை சததுருககளை நாசஞ
செயகினற அாஜுனன விரைநது ஸைனயஙகளை நாசமசெயது
கொணடு, தனனிடம அகபபட்டவனுயிருநதும கிருதவாமாவைக
கொலலவிலலை அவவிதம வருகினற அநத் அாஜுனனைப
பாாததுச ஶூரனுன ஶ்ருதாயுதன எனகிற அரசன மிககோபங
கொணடு பெரியவிலலை அசைததுககொணடு எதிாதது வநதான.
அநதஶ்ருதாயுதன மூனறு பாணஙகளால பாாததனையும எழுபது
பாணஙகளால ஜநாாததனரையும மிககதீக்ஷ்ணமான க்ஷுரபர
எனகிற ஆயுததுதினுல பாாததனுடைய கொடியையும அடித
தான பிறகு, அாஜுனன மிககோபஙகொணடு பெரியயானையை
ஈடடிகளால குததுவதுபோல உடபடிநத கணுககளுள்ள
தொணணூறு பாணஙகளாலே சுருதாயுதனை அடிததான இவை
வரே! அநதச சுருதாயுதன பாணடுகுமாரனுன அாஜுனனுடைய
அநதப பராககிரமததைப பொறுககவிலலை, பிறகு, அநத அாஜு
னனமீது எழுபததேழு நாராசஙகளைப பிரயோகிததான அாஜு
னன கோபஙகொ்ணடு அவன விலலைவெடடித தூணியையும அ
தது உடபதிநத கணுககளுள்ள ஏழுபாணஙகளாலே மாாபிலடி
தான பிறகு, அநத அரசன கோபமுணடவனுகி வேறுவிலலை
எடுதது ஒனபது பாணஙகளை இநதிரகுமாரனுன அாஜுனனு
டைய மாாபினமீது எயதான பாரதரே! பிறகு, பகைவாகளை
அடககுகிறவனுன அாஜுனன புனனகைசெயதுகொணடே
அநேகமாயிரம அமபுகளாலே சுருதாயுதனைத துனபமடையும்ப
செயதான மிகக பலவானும மஹாரதிகனுமான அநத அாஜு
னன எழுபதுபாணஙகளாலே அவனுடைய குதிரைகளையும ஸார
தியையும சீகரமாககொனறு அவனையும அடிததான வீாயமு
ளவனுன அநதச சுருதாயுதனெனகிற அரசன குதிரையிழந
ரததைவிடடு ஒருகதாயுததைதக கையிலெடுததுககொணடு யுத
ரஙகததில பாாததனை எதிாதது வநதான வீாயமுடையவனு
அநத ஶ்ருதாயுதனெனகிற அரசன வருணனுடைய குமார
அநத ஶ்ருதாயுதனுககுக குளிாநத ஜலமுள்ள பாணுசையெனகி
மஹாநதியானவள தாய வேநதரே! அநதசசுருதாயுதனுடை
தாயானவள புததிரன நிமிததமாக வருணனைபபாாதது, 'எ
குமாரன உலகததில சததுருககளால கொலலததகாதவ
வேணடும' எனறு வேணடினுள வருணன, ஸநதோஷம
நது, 'எநத அஸதிரததினுலே உனனுடைய புததிரன கெ
லததகாதவனுவனே அபபடிபபடட ஹிதமான திவயாஸதி

ளைத அவனுககு வரனாக யான கொடுககிறேன நதிகளுள சிறந
தவளே! மனிதனுககு எவவிதததாலும மரணமடையாமலிருக
தும தனமை கிடையாது, பிறபபையுடைய அனைததும அவ
சியம மரிககததககன ஆனால, இநதககுமாரன ரணகளஙகளில
இநத அஸதிரமஹிமையினால எபபொழுதும சததுருககளால
ஜயிககததகாதவன ஆகபபோகிறான. உன மனததிலுளள கவலை
யானது விலகடடும' எனறு சொனனான இவவிதம சொலலி,
ருணன, சுருதாயுதன ஏநதககதையைபபெறறு எலலாவுலகங
ளிலும ஒருவராலும ஜயிககமுடியாதவனானான அவவிதமான
ஜதயை அவனுககு மநதிரோபதேசததை முனனிடடுக கொடுத
ான மறுபடியும, பகவானும ஜலாதிபதியுமான வருணன, இநதச
ருதாயுதனை நோககி, 'பிரபுவே! இநதககதாயுதமானது யுததஞ
சயயாதவனமேல விடததககதனறு. (விடடால) அது உன
மலேயே விழும இநதக கதையானது யுததஞசெயயாதவன
து பிரயோகிககபபடடால பிரயோகிககிறவனையே திருமபித
காலலும' எனறு சொனனான அநதசசுருதாயுதன ஸமயம
ாநதிருககுங காலததில அநதப பிதிருவாககியததைப பரிபால
ஞ செயயவிலலை அவன வீரர்களைக கொலலுகிற அநதக
தையினால ஜநாரததனரை அடிததான வீரியமுடையவரான
ீகிருஷணர தமது பருதததோளினால அதனை ஏறறுககொண
ார காறறானது விநதியமலையை அசைககாததுபோல அநதக
ாயுதமானது அவரை அசைககவிலலை பிறகு, பாணடு
மாரனான அரஜுனன இரணடுக்ஷுரபரஙகளால பரிகஙகளுக
சசமமான வருணகுமாரனுடைய இருகைகளையும சீகரமாக
றுததான எரிநக்ஷததிரமபோல ஜவலிககினற அநதக கதாயுத
னது ஜநாரததனரையடைநது தாமநதிரததினாலே வசபபடுத
படுகினற பிசாசுபோல மஹாவேகததோடு திருமபிவநது
ரஷமுளளவனும நிறகினறவனும வீரனுமான சுருதாயுதனைக
ானறுவிடடது பலவானான அநதச சுருதாயுதன தலையை
நது கைகளை இழநது கொலலபபடடவனாகிக காறறினாலே
ருக முறிககபபடட அநேகம கிளைகளுளள மரமபோலப பூமி
விழுநதான அதிகமாகபபிரகாசிககினறதும ஜவாலைகளுளள
வஜராயுதததினுடைய வேகததிறகுசசமமான வேகததோடு
யதுமான அநதககதையானது வீரனான சுருதாயுதனைக
னறு பூமியை அடைநதது கதாயுதம திருமபினதையும பகை
ளை அடககுகிறவனான சுருதாயுதன அஸதிரததினால கொல
படடதையும கணடு அவவிடததிலுளள ஸைனயஙகளுககு,
ஆ!' எனனும பேரொலி உணடாகியது மனனரே! சுருதா

யுதனுலே யுததம செயயாமலிருககினற கேசவாமீது கதா
யுதமானது எறியபபடடதனுல, அஃது அவனையே கொனறது
எவவிதமாக வருணனுல சொலலபபடடதோ அவவிதமே அவன
யுததததில எலலா விலலாளிகளும பாாததுககொணடிருககுப
பொழுதே நாசததை அடைநது உயிரைவிடடுப பூமியில விழு
தான கீழேவிழுகினற பாணுசையினுடைய பிரியபுததிரனன
அநதசசருதாயுதன, காறறினுல நனருக முறிககபபடட அநேகப
கிளைகளுளள மரமபோல விளஙகினன ◦பிறகு, சததுருககளை
அடககுகிறவனுன ◦அவன கொலலபபடடனெதக கணடு எலலா
சேனைகளும சேனைததலைவாகளும நானகுபுறததிலும ஓடினாகள
பிறகு, காமபோஜராஜனுடைய குமாரனும ◦சூரனுமான ஸு
கூஷிணன வேகமுளள குதிரைகளோடு பகைவாகளைககொல
கினற பலகுனனைககுறிதது எதிாதது வநதான பாரதரே! பா
ததன அநதஸுதகூஷிணனமீது ஏழுபாணஙகளைபபிரயோகிததா
அவை அநதசசூரனைப பிளநதுகொணடு பூமியில பிரவேசிதத
யுததததில காணடீவததினினறும விடபபடுகினற கூாமையா
பாணஙகளாலே நனருக அடிககபபடட அநத ஸுதகூஷிண
கழுகிறகுகளுளள பததுபபாணஙகளாலே அாஜுனனைத திருப
அடிததான ஐயா! அநத ஸுதகூஷிணனு மூனறுபாணஙகளா
வாஸுதேவரையும ஐநதுபாணஙகளால பாாததனையும மறுப
யும அடிததான பாணடுகுமாரனுன பாாததன மிகக கூா
யான ஆததசநதிர பாணஙகளாலே அவனுடைய விலலையு
கொடியையும அறுதது அவனையும அடிததான அநத ஸு
கூஷிணனே மூனறுபாணஙகளால பாாததனையடிததுப பி
ஙிமமநாதம செயதான கோபமுளளவனும சௌாயமுள
னுமான ஸுதகூஷிணன காணடீவததை விலலாககொணட
ஜுனனமீது முழுதும இருமபினுற செயததும மணிகள கட
தும குரூரமாயுளளதுமான சகதியைப பிரயோகஞசெயதா
பெரிய எரிநகூஷததிரமபோல ஜவலிககினற அநதசசகதிஆயுத
னது நெருபபுபபொறிகளுடனகூடி மஹாரதனுன அநத அா
னனையடைநது அவனைப பிளநதுகொணடு பூமியில விழுநதது ச
யாயுதததால நனருக அடிககபபடடு மிகுநத மூாசசையடை
மஹாதேஜஸவியான அநதபபாாததன நனருகததேறு தலை
இரணடு கடைவாயகளையும நாககினுல நககிககொணடு நினை
கரிய பராககிரமததோடு கழுகிறகுகள கடடிய பதினனகுபா
களாலே குதிரைகளோடும கொடியோடும விலலோடும ஸாரதி
டும கூடின அநத ஸுதகூஷிணனை அடிதது மறறும அநேக பா
களாலே அவனுடைய ரததததையும துணடுதுணடாகச செயதா
பாணடவன, எணணமும பயனும வீணுகிவிடட காமபே

ஜகுமாரனான அந்த ஸுதக்ஷிணனைப் பெரிய முனையுள்ள ஓர் மபினால் மார்பிலடித்தான் சூரனான அந்த ஸுதக்ஷிணன், கவச டைந்து அங்கங்கள் சரிந்து கிரீடமும் தோள்வளைகளும் நழுவி, திரத்தினால் கீழேதள்ளப்பட்ட இந்திரத்வஜம்போல எதிரே ழுந்தான் வஸந்தகாலத்தில் மலையுச்சியில் முளைத்திருக்கின்றதும ல காந்தியுடையதும் நல்ல கிளைகளுள்ளதும உறுதியாக நிலைத் நிப்பதுமான காணிகார (=கோங்கு) விருக்ஷமானது காற்றி ல் ஒடிக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுவதுபோல ஸுதக்ஷிணராஜன ரியகைகளை விரித்துக்கொண்டு விழுந்து சிதறினான் காம்போஜ ச்தத்திலுண்டான உயர்ந்தவிரிப்புக்களில் படுக்கத்தக்கவனும ரசிறந்த ஆபரணங்களுள்ளவனுமான ஸுதக்ஷிணன அடிக்கப் டுப் பெரியதாழ்வரைகளோடுகூடின மலைபோலப் பூமியில்படுத் ன மிக்கஅழகுள்ளவனும் சிவந்தகண்களுள்ளவனுமான அந் காம்போஜராஜகுமாரனான ஸுதக்ஷிணன பார்த்தனால் காணி னகிற பாணத்தினால் அடித்துத்தள்ளப்பட்டான் மிக்ககைவன் புள்ளவனும் பிராணனையிழந்தவனும பூமியில் தள்ளப்பட்ட மான இந்த ஸுதக்ஷிணன அக்னிபோன்றதும பொன்மயமு ன மாலையைச் சிரஸில் தரித்தவனாகப் பிரகாசித்தான் சுருதா னும காம்போஜராஜனான ஸுதக்ஷிணனும கொல்லப்பட்டது டு, உமது புத்திரனுடைய எல்லா ஸைனிகர்களும ஓடினார்கள்

தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் சுருதாயுஸ்முதலானவர்களைக் கொன்றது)

அரசரே! ஸுதக்ஷிணனும வீரனான சுருதாயுதனும கொல் பட்டவே, உமமுடைய ஸைனிகர்கள் கோபங்கொண்டு பார்த் நோக்கி வேகத்தோடு எதிர்த்துச் சென்றார்கள் மன்னரே! த, அபீஷாஹர்களும சூரஸேனர்களும சிபிகளும வஸாதிக அர்ஜுனன்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தார்கள் பாண் அர்த்தப்பகைவர்களுள் வேறு ஆறாயிரம் வீரர்களை அம்புக லை நாசஞ்செய்தான் அவர்கள் புலியினிடத்திலிருந்து அல்ப ங்கள் பயந்து ஓடுவதுபோலப் பயந்து ஓடினார்கள் பகைவர் யுத்தரங்கத்தில் கொல்லுகின்றவனும சத்துருக்களை யுத்தத் ஜயிக்கக்கருதியவனுமான பார்த்தனை அவர்கள் மறுபடியும மபிவந்து நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் ஞ்சயன எதிர்த்துவருகின்ற அந்தச் சத்துருக்களுடைய தலை யும கைகளையும காண்டீவத்தினின்றும விடப்பட்ட அம்புக

ளாலே விரைவில தளளினன அவவிடததில தளளபபடட த
ளாலே யுததபூமியானது இடைவெளியறறதாயிறறு காக
கழுகுகளுடைய கூடடஙகளாலே யுததரஙகததில மேகஙகளுடை
நிழலபோனற நிழலுணடாகியது அவாகள நாசமபணணப
கையில, சுருதாயுவும அசருதாயுவும கோபமும பொறுமை
கொணடு தனஞசயனோடு போாபுரிநதாாகள பலசாலிகளும ப
வரை அவமானபபடுததும எணணமுளளவாகளும வீாயமுள
வாகளும நறகுலததில பிறநதவாகளும புஜபலமுளளவாகளுமா
அவவிருவரும இநத அாஜுனனமீது பாணவாஷஙகளை இட
வும வலமாகவும பொழிநதாாகள மஹாராஜரே! விரைவு
வாகளும பெரியபுகழை விருமபுகினறவாகளும உமமுடைய பு
ரன நிமிததமாக அாஜுனனுடைய வததை விருமபுகினற
களும சிறநத விலலாளிகளுமான அவவிருவரும கோபஙகொ
தடாகததை இரணடு மேகஙகள நிரபபுவதுபோலப படிநதக
களுளள ஆயிரம பாணஙகளாலே அாஜுனனை நிரபபினாக
பிறகு, ரதிகாகளுள ஸ்ரேஷடனன சுருதாயு, கோபஙகொ
துவைககபபடடதும கூாமையுளளதுமான தோமரததினால த
சயனை அடிததான பகைவாகளைககொலலுகிற அநத அா
னன வலிமையுளள சததுருவினால நனறாக அடிககபபடடு
களததில கேசவரையும மோகிககுமபடிசெயதுகொணடு மி
மூாசசையை அடைநதான இதே ஸமயததில மஹாரதனன அ
அசருதாயு மிகக கூாமையுளள சூலாயுதததினாலே பாணட
அடிததான அநதஅசருதாயு மஹாதமாவான பாணடவனுக
புணணில காரததை விடுகிறதுபோலச செயதான பா
தனும நனறாக அடிககபபடடுக கொடிமரததில சாயநதா
பூமிபாலரே! பிறகு, தனஞசயன கொலலபபடடானெ
எணணி உமமுடைய எலலா ஸைனிகாகளுட மிகக ஸிமமநா
தைச செயதாாகள கிருஷணரும, பிரஜஞையை இழநத பா
தனைககணடு அதிக மனவருததமடைநது அநதஸமயத
அவனை மிகக இனபமான வாாததைகளால ஸமாதா
படுததினா பிறகு, ரதிகாகளுள ஸ்ரேஷடாகளும அஸதிர
தையில தோசசியுளளவாகளுமான அவவிருவரும யுததரங
தில தனஞசயனையும விருஷணிகுலததில தோனறியவரான
வாஸுதேவரையும நானகுபககஙகளிலும அமபுமழைகளா
சககரஙகளோடும கூபரததோடும ரததோடும குதிரைகளோ
நொடிமரததோடும கொடிசசீலையோடும கணணுககுபபுலபபட
படிசெயதாாகள அது ஆசசரியமாயிருநதது பாரதரே! பி
ஸுவானவன யமபடடணமபோய மறுபடியும மீண

வனபோல மெள்ள மூாசசைதெளிநது தேறுதலை அடைந
ன பிறகு, மகாரதனுன அவன பாணஸமூஹததால
சவரோடு ரதயானது மூடபபடடிருபபதையும ஜவலிக
ற நெருபபைபபோலப பகைவாகள எதிரில பிரகாசிபப
தயும கணடு, ஐநதிராஸதிரததைப பிரயோகம செய
ன அநத ஐநதிராஸதிரததிலிருநது பதிநதகணுககளுள்ள
மபுகள ஆயிரககணககாகத தோனறின பாாததனுடைய
லிலிருநது புறபபடட அநத அமபுகள அநதச சிறநத வில
ளிகளையும அவாகளாலவிடபபடட அமபுகளையும நாசஞ
யதுவிடடு ஆகாயததில ஸஞசரிததன பாணடவன பாண
கததிஞல அமபுகளை விரைவாகத திருபபியடிததுவிடடு அநத
நத இடஙகளில மஹாரதாகளை எதிாதது யுததஞசெயதுகொண
புறபபடடான அவவிருவரும பலகுனனுடைய அமபுக
டஙகளாலே கைகளையும தலைகளையும இழநதவாகளாகச செய
படடுக காறறிஞல முறிககபபடட மரஙகளபோலப பூமியில
ழநதாாகள சுருதாயு அஸருதாயு இருவருடைய வதமும ஸமு
ரததினுடைய வறடசிபோல உலகததிறகு ஆசசரியகரமா
நதது பாாததன அவவிருவரையுமடுததுப பினதொடாநது
த ஐநநூறுதேராளிகளையும மறுபடிகொனறு சிறநதவாகளை
லாம கொனறுகொணடே கௌரவசேனையை எதிாததுசசென
ா பாரதரே! சுருதாயுவும அசுருதாயுவும சொலலபபடடதைப
தது அவவிருவருடைய குமாராகளும நரஸரேஷடாகளுமான
தாயுவும தீாககாயுவும தநதையாகளுடைய மரணததிஞனுலா
ன துனபததிஞல பீடிககபபடடு மிகககோபததோடு பலவித
ஙகளை இறைததுககொணடு குநதீபுததிரனை எதிாததாாகள
ஜுனன மிககேகோபஙகொணடு ஒருமுகூாதத காலததிறகுள
விருவரையும உடபடிநத கணுககளுள்ள அமபுகளால யம
டய வீடடிறகு அனுபபினன தாமரைததடாகததை யானை
குவதுபோல சேனைகளைககலககுகினற பாாததனை கூஷதரிய
ரேஷடாகள தடுபபதறகுச சகதியறறவாகளானாாகள அரசரே!
சிகைஷபெறறவாகளும யானைவீராகளுமான ஆயிரககணககான
கதேசதது வீராகள கோபஙகொணடு யானைககூடடஙகளோடு
ரவா ஆயிரவராகப பாணடவனைச சூழநதுகொணடாாகள
ாடடரசாகளும தெனனடடரசாகளும கலிஙகன முதலான
சாகளும துாயோதனஞல கடடளையிடபபடடு மலைபோனற
னகளோடு பாாததனைச சூழநதுகொணடாாகள அபபொழுது
ஸவருபமுடையவனை அாஜுனன காணடீவததினினறு
படும அமபுகளாலே எதிாதது வருகினற அநதவீராகளுடைய

தலைகளையும நலலபூஷணஙகளையணிநத கைகளையும சீககிரம
அறுததான அநதத தலைகளாலும தோளவளைகளுடனகூடி
கைகளாலும வியாபிககபபடட யுததபூமியானது ஸவாணமயம
கறகளையுடையதுபோலவும ஸாபபஙகளால சூழபபடடதுபோ
வும விளஙகியது அமபுகளாலே அறுககபபடட கைகளு
அறுககபபடட தலைகளும கீழேவிழுகினறவை, மரஙகளிலிரு
விழுகினற பக்ஷிகளபோலக காணபபடடன அமபுகள
ஆயிரககணககாக அடிககபபடடு ரகததைதபெருககுகி
யானைகள காரகாலததில சிவபபுவாணமுளள உலோக
ளோடு கலநதுபெருககுகினற அருவிகளுடனகூடின மலைகளபோ
காணபபடடன யானையினமீதேறியிருககினற பலவித விகார
முளள வேறுமிலேசசாகள பீபதஸூவினுடைய கூரமைய
பாணஙகளாலே அடிககபபடடுக கிடநதாகள நராதிபரே!
வித வேஷததைத தரிததவாகளும பலவித அஸதிரஸமூஹ
ளால சூழபபடடவாகளுமான வீராகள, நானாவிதமான பாண
ளாலே அடிககபபடடு, ரகததினால பூசபபடடமேனியுடன வி
கினறாகள மாவுததாகளோடும பினதொடாநதுவநத வீ
ளோடும சோநது பாாததனுடைய அமபினாலடிககபபடடு ஆ
மாயிரமாக அறுககபபடட தேகததைதயுடையயானைகள ரகதத
அதிகமாகககககின சிலயானைகள வீரிடடன சில கீழேவிழுநத
சில திககுககளில சுழனறன மேலே ஏறியிருககினற வீரா
யுடையவைகளும கொடிய விஷததுககொபபானவைகளும
மறற அநேக யானைகள மிகவும பயநதவைகளாகித தங
ஸைனிகாகளையே நாசஞசெயதன அஸுரமாயையையறிநதவ
ளும மிகவும்பயஙகரமானவாகளும கோரமான கணணையுடை
வாகளுமான யவனாகளும, பாரதாகளும, பாஹலிகாகளும, ச
களும, காகததின நிறமுடையவாகளும கெடட நடையையுடை
வாகளும ஸதிரீபிடததில சாபலயமுடையவாகளும கலகத
பிரீதியுளளவாகளும மதிததயானையின பராககிரமமபோனற ப
கிரமமுடையவாகளுமான திராவிடாகளும அஙகு யுததஞசெ
தாாகள பசுவாகிய நநதினியினிடததில பிறநதவாகளும யம
கொபபானவாகளும நனகு அடிபபவாகளுமான மிலேசசாக
தாாவாதிஸாராகளும தரதாகளும புணடராகளும ஆயிரககண
காக யுததஞசெயதாாகள லக்ஷககணககான அநதககூடடங
எணணுவதறகு அஸாதயமாக இருநதன அவாகளெலலோ
கூரமையான அமபுகளைப பாணடவனமீது நானகுபககஙகளி
வாஷிததாாகள பலவிதயுததஙகளில ஸமாததாகளான அ
மிலேசசாகளும (பாணஙகளை) இறைததாாகள தனஞசயன சீ

ாக அவாகளினமீதும அமபுமழையைபபொழிநதான அபபடிப
டதொடாரசியானது விடடிறபூசசியினுடையவரிசைபோலிருந
து தனஞசயன ஸைனயததில அமபுகளாலே மேகததினநிழலைப
ானற நிழலையுணடுபணணி, மொடடையடிததுககொணடவாக
ம பாதிக்ஷெளரமசெயதுகொணடவாகளும சடைமுடியை
டையவாகளும அசுததாகளும தாடிமீசை அடாநதமுகததை
டையவாகளும ஒனறுசோநதவாகளுமான எலலா மிலேசசாகளை
அஸதிரசகதியினால நாசஞசெயதான மலையில ஸஞசரிககினற
களும மலையின குகையில வாஸஞசெயகினறவாகளுமான
வாகளுடைய கூடடஙகள அமபுகளால நூறறுககணககாக
டிககபபடடு யுததததினினறும பயநது ஓடிவிடடன கூா
மயான அமபுகளாலேதளளபபடட யானைகள குதிரைகள
திரைவீராகள மிலேசசாகள இவாகளுடைய இரததததை
சந்தோஷததோடு செர்க்குககளும கழுகுகளும செநநாய
நம பூமியில பானமசெயதன அநத அாஜுனன, அமபுமழை
ாகிற ஓடஙகளுளளதும மயிாகளாகிற பாசிகொததுககளும
தலைகளுமுளளதும ரததவெளளமாகிற அலைகளுளளதும
றுககபபடடவிரலகளாகிற சிறுமீனகளுளளதும காலாடகளா
குதிரைகளாலும தோகளாலும யானைகளாலும மறைககப
ட பிரவாஹததைதயுடையதும பயஙகரமானதும உககிரமானதும
றிககாலதது யமனபோனறதும யானைகளாலநெருஙகியதும
நததைப பிரதானமாகக கொணடதுமான ஒரு நதியை உணடு
ணினன இநதிரன மழையைபபொழியுஙகாலததில எவவாறு
டுமபளளமும தெரியாவோ அவவாறு (ஒனறுநதெரியாதபடி)
முழுமையுமராஜபுததிராகள யானைகள குதிரைகள தோாளிகள
ிரைவீராகள இவாகளுடைய தேகஙகளிலிருநது உணடான
ததினாலே எஙகும வெளளமூடியது க்ஷததிரியஶ்ரேஷ்ட
ா அாஜுனன ஆறாயிரம குதிரைகளையும ஶ்ரேஷ்டாகளான
ரமக்ஷததிரியாகளையும பரலோகததிறகு அனுபபினன முறைப்
ஒழுஙகுசெயயபபடடயானைகள ஆயிரககணககாக அமபுகளா
ககபபடடு வஜராததாலடிககபபடடமலைகளபோல யுததபூமியை
டநது படுததன அநதஅாஜுனன மதபபெருககையுடைய
னயானது கோரைககாடடை அழிபபதுபோலக குதிரைகளை
தோகளையும யானைகளையும நாசஞசெயதுகொணடு ஸஞசா
செயதான காறறினாலே நனறுகத தூணடபபடட நெருப
ாது, அதிகமான மரஙகளும கொடிகளும புதாகளும உலாநத
குகளும திருணஙகளும புறகளுமுளளகாடடை எவவாறு
ககுமோ, அவவாறே கிருஷ்ணனுகிறகாறறினாலே தூணடப்பட

டதும அமபுகளாகிற ஜவாலைகளுள்ளதுமான பாணடுகுமாரனு
அாஜ⁻னனுகிற நெருபபானது கோபஙகொணடு உமமுனை
ஸேனையாகிற காடடை எரிததது விலலைகையிலகொணட தன
சயன, தோகளின நடுவிடஙகளைச சூனயமாகசசெயதுகொண
மனுஷயாகளாலே பூமியைநிரபபிககொணடும வஜராயுததத
ஸமமான அமபுகளாலே யுததபூமியை ரததபபெருககுள்ளதா
செயதுகொணடும நெருஙகின அநதயுததததில நாததனனுெ
கினறவனபோலகக காணபபடடான பிறகு, இரதத வெள்ள
தால அலைமோதுகினறதும எலுமபுகளாகிற பருககைககறகள
நெருஙகியதும கொடிகளாகிற விருக்ஷஙகளுள்ளதும தோக
கிறமடுககளுள்ளதும நனருகஅறுககபபடட தலைகளாகிற க
ளுள்ளதும யானைததுதிககைகளாகிற பெரிய முதலைகளுளள
மாமஸஙகளும ஊனீரும எலுமபுமாகிற சேறறினுலநிரமபியத
கொலலபபடட குதிரைகளாகிற சுருமீனகளால வியாபிககபப
தும தலைபபாகைகளாகிற நுரைகளால நனகுமூடபபடடத
அமபுகளாகிற கோரமானமீனகளால மிகபபரவபபெறறதுமா
நதியானது, பாவதஙகளிலிருநது நதிபுறபபடுவதுபோல மனி
கள குதிரைகள யானைகள இவைகளுடைய தேகஙகளிலிரு
புறபபடடது தனஞசயன மிகக கோபமடைநது யுததபூமி
ருததிரருடையஉ தபானததிறகு ஸமானமாகவும அதிபயஙகரம
வும செயதுகொணடு பாரதசேனையில பிரவேசிததான அவவா
செலலுகினற அநதஅாஜ⁻னனை அமபஷட தேசாதிபதியா
சுருதாயுஸ தடுததான ஐயா! பிருதாகுமாரனன அாஜ⁻ன
முயறசிசெயகினற அநதசசுருதாயுவினுடைய குதிரைகளைக
கிறகுகள்பூணட கூரியஅமபுகளாலே விரைவாககீழேதளளி வே
அமபுகளாலே அவனுடையவிலலையும அறுதது தனபராக
மததைக காடடினன அமபஷடனே கோபததினுல கண
கலஙகிககதையைஎடுதது யுததகளததில மஹாரதனன பா
தனையும கேசவரையும எதிாததுவநதான பாரதரே! பிறகு,
னன அமபஷடன கதையைஎடுததுஅடிததுககொணடு ரதத
தடுததுக கதையினுல கேசவரை அடிததான பாரதரே! சதத
வீராகளை வதஞசெயகினறவனன அாஜ⁻னன, கதையினுலே
வா அடிககபபடடதுகணடு, பிறகு, மிகுநதகோபஙகொணடு, உ
கினறஸூாயனை மேகமமூடுவதுபோல ரதிகஶரேஷடனும க
யையுடையவனுமான அநதஅமபஷடனை ஸு⁻வாணமயம
கனுககளுள்ளஅமபுகளாலே யுததததில மூடினன பிறகு, அ
வேறுஅமபுகளாலே மஹாபலசாலியான அநதஅமபஷடனுடை
கதையைப பொடியாககினன அது அபபொழுது ஆசசரிய

ந்தது. பிறகு, அந்த அம்பஷ்டன் அந்தக் கதை விழுந்தது
டு வேறு ஒருபெரியகதையைக் கையிலெடுத்து அர்ஜுனனை
வாஸுதேவரையும் திரும்பவும் திரும்பவும் அடித்தான் அர
ன்ன கதையுடன் தூக்கப்பட்டவைகளும் இந்திர த்வஜம்
ன்றவைகளுமான அவனுடைய இரண்டுகைகளையும் ஆத்த
ிரபாணங்களாலறுத்து வேறு அம்பினாலே அவன்தலையையும்
த்தான் அரசரே! அந்த அம்பஷ்டராஜன் கொல்லப்பட்டு
ரத்தினால் அடியிலபெயர்க்கப்பட்டுக் கீழேதள்ளப்படுகின்ற
ிரத்வஜம்போலப் பூமியை எதிரொலியடையும்படிசெய்து
ண்டு சீழேவிழுந்தான் அவன் கொல்லப்பட்டவுடனே, உம
டைய சேனை அப்பொழுது தோல்வியடைந்தது அப்பொழுது
த்தன் தோப்படையினால் வியாபிக்கப்பட்டவனும் அநேக
ரகளாலும் குதிரைகளாலும் சூழப்பட்டவனுமாகி மேகங்க
மூடப்பட்ட ஸூர்யன்போலக் காணப்பட்டான்

தோணணூறறுநானகாவது அதயாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

ர்யோதனன் துரோணரை நிந்தித்து ஜயத்ரதனைப்பற்றித் துக்
ித்ததும், துரோணர் துர்யோதனனுக்கு மந்திரத்தோடு கவ
சம்பூட்டி அர்ஜுனனோடு யுத்தத்திற்கு அனுப்பியதும்.)

பிறகு, குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன் ஸிந்துராஜனைக்
லவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தாண்டமுடியாத துரோ
னையையும் போஜசேனையையும் பிளந்துகொண்டு உள்ளே
சிக்கவே, காம்போஜனுடைய குமாரனான ஸுதக்ஷிண
மிக்கவலிமையையுடைய சருதாயுவும் ஸவ்யஸாசியினால்
ண்ணப்பட்டும் ஸைன்யங்கள் துரத்தியடிக்கப்பட்டும்
துபக்கங்களிலும் ஓடுமளவில், உம்முடைய குமாரன் தன்
நாசம்பண்ணப்பட்டதைக்கண்டு விரைபவனாகித் தனியான
தரோடு துரோணரிடம்வந்து அவரைநோக்கி, 'புருஷச்ரேஷ
அந்த அர்ஜுனன் இந்தப்பெரியசேனையைப் பிளந்து
ாடு உள்ளே பிரவேசித்துவிட்டான் குரூரமான இந்த
ரசமானது நேர்ந்திருக்கும்பொழுது அர்ஜுனனுடைய
த்தினபொருட்டு மேல்செய்யத்தக்கதைத் தேவரீர்கள் புத்
ல ஆலோசிக்கவேண்டும் அந்தப்புருஷச்ரேஷ்டனான ஜயத்
கொல்லப்படாமலிருக்கும்வண்ணம் உபாயத்தைச் செய்யும்
ீர்களுக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டும் தேவரீர்கள் எங்க

ளுககு முககியமானகதியலலவோ கோபமாகிற காறறினு
தூணடபபடட இநதத்தனஞசயனாகிற நெருபபானது எ
னுடைய சேனையாகிற உலாநதகாடடை, எழுநததியானது கா
டைககொளுததுவதுபோலக கொளுததுகிறது பகைவரைவாட
பவரே! ஸைனயததை உடைததுககொணடு கௌநதேயனமீறி
வுடன, ஜயதரததனை ரக்ஷிககினறவீராகள அதிகமான ஸநதேகத
அடைநதாாகள பரமமவிததுககளுள உததமரே! 'தனஞசய
உயிரோடு ஒருகாலும துரோணரைககடநது செலலமாடடா
எனறு அரசாகளுககு உறுதியான எணணமிருநதது அதிகமா
தேஜஸஸுடையவரே! தேவரீாகள பாாததுககொணடிருகக
பொழுதே பாாததன தாணடிவிடடமையால இபபொழுது
லாம ஆபததிறகுளளானதெனறே நினைககிறேன இநத என
டைய ஸைனயமானது (இனி நமககு) இலலை ஓ! மஹாபாகயச
யே! தேவரீாகளைப பாணடவாகளுககு நனமையைபபயபப
விருபபமுளளவரெனறு நான அறிவேன பிராமமணரே!
லால, காரியததை ஆலோசிதது நான மதிமயககமுறறிருககிறே
பிராமமணரே! நான உமககு எனசகதிககுததககபடி உததமமா
விருததியை ஏறபடுததி அதை அபிவிாததிசெயதுகொணடு எ
சகதியுளளமடடிலும உமககுத திருபதியை உணடுபணணிவ
றேன அதனைத தேவரீா நினைககவிலலை மிககபராகரமமுடை
ரே! எபபொழுதும பகதியுளளஎஙகளைத தேவரீாகள விருமபு
திலலை எஙகளுககு அபபிரியததைச செயவதில பறறுதலுளள
களான பாணடவாகளுககு எபபொழுதும திருபதியை உணடுப
ணுகிறீா எமமை அணடிபபிழைககினற நீஙகள எமககே அப
யததைசசெயவதில பறறுதலுளளவராயிருககிறீாகள உம
நான தேனினால பூசபபடடிருககிற கததிபோனறவரெனறு அ
விலலை தவளைபோல கததுகிற ஸவபாவமுளள ஸாபபமென
உமமை நான அறியவிலலை பாணடவனை வெலலும விஷயத
தேவரீாகள எனககு வரனைககொடாமலிருநதிருநதால வீடடுக
செலலுகினற ஜயதரததனை நான தடாமலிருநதிருபபேன பு
மயககததினால உமமிடததிலிருநது ரக்ஷணததை விருமபுகி
புததிஹீனனான எனனாலே ஸிநதுராஜன தேறுதலடை
படி செயயபபடடு யமனுக்கு அாபபணம செயயபபடட
மனிதன யமனுடைய கோரபபறகளின நடுவையடைநது விடு
டாலும விடுபடுவான யுததததில அாஜுனனுடைய எ
தையடைநத ஜயதரதன ஒருபோதும மீளான சி
குதிரைகளையுடையவரே! ஸைநதவன விடுபடுமவணணம நீ
யும துயரமடைநதவனான எனனுடைய புலமபலைக கே

காபதஙதைப பாராட்டககூடாது ஸைநதவனைக காபபாறறும'
று கூறினன

துரோணா, துாயோதனனைபபாாதது, 'அரசனே! நான
வாாததையில அஸூயையைபபடவிலலை. எனககு நீ அஸுவதத
மாவோடு ஸமமானவன நான உனககு உணமையைச சொல
போகிறேன, அதனை நீ சரியாககசசெய, அாஜுனனுககு ஸாரதி
ான வாஸுதேவா மஹா ஸாமாததியமுடையவா அாஜு
ாது சிறநதகுதிரைகள மிகக சுறுசுறுபபுளளவை சிறிது
டவெளியை உணடுபணணிககொணடு தனஞசயன விரைவா
செலலுகிறுன பிரயோகிககபபடடவைகளும விரைவாகச
லலுகினறவைகளுமான கிரீடியினுடைய பாணஸமூஹஙகள
ததிறகுப பினபுறததில ஒரு குரோசதூரம வநதுவிழுகினறதை
ாாககவிலலையா? பிராயமுதிாநதவனுன நான இபபொ
விரைவாக யுததததிலஸஞசரிககுமவிஷயததில ஸாமாததிய
வனுக இருககிறேன ஸேனுமுகததில பாாததாகளுடைய
னயமும வநது நெருஙகிவிடடது எலலாவிலலாளிகளும
ததுககொணடிருககும பொழுதே யுதிஷ்டிரனை நான பிடிப
ன மிககபுஜபலமுளளவனே! அரசாகளின நடுவில இவவாறு
ுல பிரதிஜஞைசெயயபபடடது வேநதே! அாஜுனனுல
பபடடிருககிற யுதிஷ்டிரனே எதிரில வநது நிறகிறுன ஆத
, வியூகததினுடைய முகததைவிடடுப பலகுனனைககுறிதது
ததிறகாக நான செலலமாடடேன ஒததகுலததில தோன
னும ஒததசெயகையையுடையவனும ஸஹாயமறறவனுமான
ருவை ஸஹாயமுளளவனுனநீ சென்று எதிாதது யுததஞ
, பயபபடாதே நீ இநத உலகததிறகு நாதனலலையா? நீ
ன, சூரன, கறறறிநதவன, ஸாமாதயமுடையவன, பாணட
ளோடு வைரததை விளைவிததவன, வீரனுன நீ பிருதா
ரனுன தனஞசயனிருககுமிடததிறகு நீயாகவே விரைவா
சல' எனறு சொலல, துாயோதனன, 'ஆசாாயரே! ஆயுதம
தவரெலலாருளளும சிறநத உமமையும மீறிவநத அாஜு
நான எவவாறு எதிாதது யுததஞசெயவேன? வஜரபாணி
இநதிரனையும யுததததில தோறகசசெயயலாம சததுரு
ணஙகளை ஜயிககிற வலலமையுடைய அாஜுனனை யுததத
ஜயிகக இயலாது யுததததில அககினிபோல எரிககினறவனும
ராலும ஜயிககமுடியாதவனும பாணடவனுமான எநத
ுனனுலே போஜகுலததில பிறநதவனுன கிருதவாமாவும
வமபோனற தேவரீரும அஸதிர பரதாபததால ஜயிககப

படடாகளோ, 1 சுருதாயுவும கொலலபபடடானே, ஸாதகஷி
னும அரசனன சுருதாயுதனும சுருதாயுஸாம அசுருதாயுஸ
பதினுயிரககணககான மிலேசசாகளும கொலலபபடடாாகளே
அவனே யான எவவாறு எதிாததுப போாபுரிவேன ? மிகக சி
புடையவரே ! ஆசாரயரே ! அதனைத தேவரீா எனககுச சொ
வேணடும இபபொழுது அவனேடு எனககு யுததம நேரு
தகுதியானதெனறு எணணுவீராகில எனனைக கடடளையிடும
கானைபபோல உமககு நான உடனபடடிருககிறேன எ
டைய கீாததியைக காபபாறறுவீராக’ எனறு விஜஞாபனஞ
தான துரோணா, ‘குருகுலததில பிறநதவனே ! நீ உ
யைச சொலலுகிறுய தனஞசயன (எவவிதததாலும) ஜ
முடியாதவனே நீ போாில இவனை எதிாததுத தாஙகச சகதி
எவனுககக கூடிய காாியததை நான செயயபபோகிறேன வா
தேவா பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே உனனிடததில
தது யுததமபணணுகிற கௌநதேயனை உலகததில எலலா
லாளிகளும இபபொழுது ஆசசாியமாகப பாாககடடும மன
யுதததில பாணஙகளும அஸதிரஙகளும உனனுடைய
சததை உடைககாதபடி ஸவாணமயமான கவசததை உ
யான பூடடுகிறேன அஸுராகள தேவாகள யகஷாகள உ
கள ராகஷஸாகள இவாகளுடனும மனிதாகளுடனும கூ
மூவுலகஙகளும உனனேடு போாபுரிநதாலும உனககுப
நேராது கிருஷணனுவது கௌநதேயனுவது அலலது
பாணியான வேறு எவவித வீரனுவது ஒருவன யுததரஙக
உனகவசததில அமபுகளைப போடுவதறகுச சகதியுடை
னுககான அவவிதமான நீ கவசமபூணடு இபபொழுது யுதத
கோபஙகொணட அாஜுனனைக குறிததது நேரில விரைநது எ
துச செல அவன உன பராககிரமததைதத தாஙகபபோகிறதி
எனறு நியமிததாா பிரமமவிததுககளுள உததமரான து
ணா இவவாறு சொலலிவிடடு உலகஙகளை விதைதயினுல ஆ
யபபடுமபடி செயபவராகி அநதப பெரிய யுதததில உ
குமாரனுடைய ஜயததைவேணடி விரைவுடனே தீாததத
தொடடு ஆசமனமசெயது அதயாசசாியகரமான மநதிர
முறைபபடி ஜபிததுப பிரகாசிககினற கவசததைத தாயே
னுககுப பூடடினுா துரோணா, ‘பரதகுலததில பிறநதவ
உனககு நானமுகன மஙகளததை உணடுபணணடடும பிராப
களும க்ஷேமததை உணடுபணணடடும சிறநத நாகஙகளிட
தும உனககு மஙகளமுணடாகடடும யயாதி நகுஷன துநது

1 இவன வேறு

ரதன் ஆகிய எல்லா ராஜரிஷிகளும உனக்கு எபபொழுதும மங்
த்தை உணடுபண்ணட்டும மஹாயுததததில உனககு ஒருகா
ளபிராணிகளிடமிருநதும அநேகமகாலகளுளளபிராணிகளிட
நதும காலேயிலலாத பிராணிகளிடமிருநதும எபபொழுதும
களமுணடாகடடும குறறமறறவனே! ஸவாஹாவும ஸவதா
இநதிராணியும லக்ஷ்மியும அருநததியும உனககு எபபொழு
மஙகளததையுணடுபண்ணட்டும அரசனே! அஸிதரும
வலரும விஸ்வாமிததிரரும அஙகிரஸஸும வஸிஷடரும கசய
ம உனககு மஙகளததை உணடுபணணடடும தாதாவும
ாதாவும லோகநாதரும திகபாலகாகளோடு கூடின திககுகக
உனககு இபபொழுது மஙகளததைத கொடுககடடும
காஸுரயுததததில ஒரேதடவையில தோலவியடைவிககப
டவாகளான தேவாகள எவரால நிலைபெறுததபபடடாாக
, தேவகணஙகளால கொலலததகாத அநதச சூரனைதாரக
எவரால ஸமஹாரமசெயயபபடடானோ அபபடிபபடட
ததிகாகுமாரரான ஷணமுகரும உனககு இபபொழுது மஙக
தைதக கொடுககடடும ஸூாயபகவான உனககு மஙகளததை
டுபணணடடும அவவாறே புராஷதாகள எவனுககு ஸவா
பபடடிருககிறாாகளோ அபபடிபபடட ஸூாயனுடைய புத
ன யமனும உனககு மஙகளததைககொடுககடடும நானகு
ஜஙகளும பூமியும ஆகாயமும கரஹஙகளும திககுககளும
ததிககுககளும உலகததிறகு நனமையில பறறுளளவாக
ன ஷிததாகளும இநத மநதிரததினால துதிககபபெறறு
கு மஙகளததை எபபொழுதும உணடுபணணடடும அர
! கீழேயிருநது பூமியை எபபொழுதும தாஙகுகினறவனும
பஙகளுள சிறநதவனுமான ஆதிசேஷனும உனககு மஙகளத
கொடுககடடும காநதாரிபுததிரனே![1] யுததததில பராக
தைககாடடி இநதிரகுமாரனை அாஜுனனை நீ ஸமஹாரம
முறகாலததில வருததிரனெனகிற அஸுரனாலே ஆயிரக
காக உடல பிளககபபடடவாகளும தேஜஸும பலமும
பபடடவாகளுமான இநதிராதிகளான எலலாததேவாகளும
பொழுது மஹாஸுரனை வருதரனிடததிலிருநது பயநது
மாவைசசரணமடைநது, 'தேவாகளுள சிறநதவரே! வருத
லே மிக அடிககபபடடிருககினற தேவாகளுககெலலாம
நீா ரக்ஷகராகவேணடும தேவஸரேஷடரே! எஙகளை மஹா
திலிருநது பாதுகாபபீராக' எனறு பிராாததிகக, பிறகு,
ததில நிறகினற உபேநதிரரையும துககமடைநத இநதிராதி

1 வேறுபாடம

களான உததமதேவாகளையும பாாதது, 'தேவாகளே! இநதிர
பிராமமணாகளும தேவாகளும எபபொழுதும எனனுல ரக்ஷி
ததககூாகள, எதிஞலே வருதரன உணடுபணணபபட்டா
அநத தவஷடாவினுடைய தேஜஸானது ஒருவராலும த
முடியாதது தேவாகளே! முறகாலததில தவஷடாவான
பததுலக்ஷம வருஷஙகள தவஞசெயது மஹேஶவாரிடததிலிரு
வரததைபபெறறு அபபொழுது வருததிரனை உணடுபணணி
பலசாலியும தேவாகளுககுச சததுருவுமான அநத வருதத
சஙகரருடைய அனுககிரஹததிஞலே கொலலபபடுவான
ருடைய வாஸஸதானததை அடையாமல பகவானுளை ஹரா பி
க்ஷமாகமாடடாா அவரைப பாாததபின சீககிரமாக அ
விருதரனை ஜயிபபாகள தவஙகளுககுக காரணரும தக்ஷனுை
யாகததை அழிததவரும பிநாகமெனகிறவிலலைக கையிலெ
வரும ஸாவபூதஙகளுககும நாதரும பகனுடைய நேததிரத
கிழேதளளினவருமான அநத ஈஶவரா வாஸமபணணுகிற ம
பாவததுககுச செலலுஙகள' எனறு இவவிதம பதயமான வ
தையைச சொனஞா அநதத தேவாகள ஒனறு சோநது பி
தேவரோடு மநதரபாவததை அடைநது தேஜோராசியாய
கினறவரும கோடிஸூாயாபோனற காநதியுடையவருமான
வரைக கணடாாகள அநத ஈஶவரா, 'தேவாகளே! உஙகளு
நலவரவா? நான எனனசெயயவேணடும? சொலலுஙகள,
னுடைய தாசனமானது பயனேடு கூடியது ஆதலால,
களுககு அபீஷடஸிததி உணடாகடடும' எனறு கூறிஞா
வாறு சொலலபபடட தேவாகளெலலோரும அநத ஈஶவர
பாாதது, 'ஈஶவரரே! விருததிரனால வலிமையிழநத தேவாக
எஙகளுககுத தேவரீா கதியாகவேணடும தேவரே! அடிக
தளாசசியடையச செயயபபடடிருககிற எஙகளுடைய தேகங
பாரும மஹேஶவரரே! உமமை நாஙகள சரணமடைநது
டோம தேவரீா ரக்ஷிககவேணடும' எனறு பிராாத
ஈஶவரா, 'தேவாகளே! தவஷடாவினுடைய தேஜஸினுணட
தும கோரமும மிக அதிக பலததையுடையதுமான இ
பிசாசானது பலமறறவாகளாலே எவவிதததாலும த
முடியாதெனபது உஙகளுககுத தெரிநததே எனனுல
லாததேவாகளுககும உதவியானது அவசியம செயயததக
தேவாகளுககுததலைவனுன இநதிர! எனசரீரததிலுண
இநதக கவசததைப பெறறுககொணடு தேவாகளை ஸமஹ
செயகினறவனும அஸுராகளுள தலைவனுமான விருத
டைய வததநிமிததம, இநதமநதிரததை மனததிஞல
துப பூடடிககொள' எனறு சொனஞா வரஙகொடுபபவ

ூவரா இவவாறு சொலலிவிட்டுக கவசததையும் அதைத்
ரிபபதறகுரிய மநதிரததையும அளிததார 'அநத இநதிரன்
நதககவசததினுலே பாதுகாககபபட்டவனுகி விருததிரனுடைய
சனையைக குறிததுசசெனருன அநத இநதிரன பூட்டிக
கொண்ட கவசததினுடைய ஸநதியானது அநத மஹாயுததததில
பாடபபடுகினற பலவித ஆயுத ஸமூஹஙகளாலே பிளபபதறகு
டியாததாகிவிட்டது அநத இநதிரன அநதக கவசததினுல
ஷிககபபட்டு யுததததில பயபபடாதவனுகித தேவாகளுககு
னசெனறு தேவசததுருவான வருததிரனை அபபொழுது
ானருன அவன மநதிரமயமான அநதப பநதததையும கவ
ததையும அஙகிரஸமஹாிஷிககுக கொடுததான அஙகிரஸமந
திரஙகளை அறிநத தம புததிரரான பிருஹஸபதிககு உபதேசித
ா பிறகு, பிருஹஸபதியும புததிமானுன அககிவேஸயருககு
தேசிததார அககிவேஸயா எனககுக கொடுததார ராஜ
ரேஷ்டனே! இபபொழுது உனனுடையதேகததைக காபபாறறு
றகாக அநதமநதிரததினுலே இநதககவசததை உனககு நான
ட்டுகிறேன' என்று கூறினார பாரதரே! பிறகு, ஆசாரய
ரேஷ்டரான துரோணர் மஹாதேஜஸவியான உமமுடைய
ாரனைபபாாதது இவவாறு சொலலிவிட்டு மறுபடியும சில
ாததைதயை மெதுவாககசசொனனார 'பாரத! பிரமமதேவராலே
ாலலபபட்ட உபதேசமுறைபபடி உனககு நான திவய கவசத
ப பூட்டுகிறேன முறகாலததில யுததகளததில பிரமமதேவ
விஷ்ணுவுககு எவவாறு கவசமபூட்டபபட்டதோ, தாரகா
ரயுததததில இநதிரனுககுப பிரமமதேவராலே திவயகவசம
வாறு பூட்டபபட்டதோ அவவாறே நான உனககுபபூட்டு
றன' என்றுசொனனார பிராமமணரான துரோணர் விதிப
மநதிரததினுல துரியோதனராஜனுககுக கவசததைபபூட்டிப
ரியயுததததினபொருட்டு அவனை அனுபபினார பூமிபாலரே!
கபுஜபலமுளள அநதத துரியோதனன மஹாதமாவான
ாயராலே ஸநநததனுககச செயயபபட்டுத தனஞசயன சென்ற
ததிறகு அடிககுநதிறமையுளள திரிகாததாகளுடைய ஆயிரம
களாலும மதஙகொண்டவைகளும வீரியமுளளவைகளுமான
ரமயானைகளாலும லக்ஷம குதிரைகளாலும இனனும மறறு
ள மஹாரதிகாகளாலும சூழபபட்டவனுகிப பறபலவாத
கோஷஙகளுடனே பலிசககரவாததிபோல அாஜுனனுடைய
ததை நோககிசசெனருன பாரதரே! கரைபுரணடுவருகினற
நத கருஙகடலபோனற கௌரவசேனையைககணடு, பிறகு, உம
டயபடையில பெரிய விமமாதமுணடாயிறறு

தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அரசர்கள் இருவர் இருவராக யுத்தத்துக்குச் சேர்ந்தது)

மஹாராஜரே! பாாததனும வாஸுதேவரும யுததரங
தில பிரவேசிககவும, புருஷஸரேஷடனுன் துாயோதனனும பி
புறததில செலலவும, பாணடவாகள ஸோமகாகளுடனசோ
உரததவிமமநாததுடன வேகததோடு துரோணரை எதி
தாாகள பிறகு, யுததம நோநத்து வயூகததுககு முனன்
யில கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும ஆசசரியகரமா
தும உககிரமானதும கைகலநததும மயிாசிலிாததலை உணடுப
ணககூடியதுமான அவவிதயுததம நடநதது அரசரே! ஜ
களுககு நாதரே! சூரியன உசசியிலிருககுமஸமயததில நடந
போனற யுததமானது நமமால ஒருபொழுதும காணபபட
மிலலை, கேடகபபடடதுமிலலை அடிககினற ஸவபாவமுள்ள
களான தருஷடதயுமனனைத தலைமையாககொணட பாாத
களெலலோரும அணிவகுககபபடட சேனையுடன துரோ
ருடைய சேனைமீது அமபுமழைகளைப பொழிநதாாகள நாங
ஆயுததைதத தரிததிருககினற எலலாவீராகளுளளுஞசிற
துரோணரை முனனிடடுககொணடு பாாஷதனை முனனிடட பா
தாகளினமீது அமபுகளால வாஷிததோம சிசிர ருதுவில
ரோடுகலநது மேலே எழுமபிஇருககினற இரணடுமஹாமேகங
போல ரதஙகளால அலஙகரிககபபடட இரணடு பிரதானசே
களும அழகியவையாக விளஙகின இரணடு பெருஞசேனைக
தாககி வாஷாகாலததில அதிக ஜலததோடுகூடிய கஙகை யமு
நதிகளபோல உததமமான வேகததைககாணபிததன பல
சஸதிரஙகளாகிற கீழகாறறோடு கூடியதும யானைகளாலும
ரைகளாலும தோகளாலும சூழபபடடதும கதாயுதஙகளா
மினனறகொடிகளால மிகக பயஙகரமுமான பெரிய யு
மாகிற மேகமான்து துரோணாாகிற காறறினேடுதோ
அமபுகளாகிற அநேக நீாததாரைகளை மிகக பயஙகரமான
எழுநது ஜவலிககினறதுமான பாணடவ ஸேனையாகிற நெ
பினமீது பொழிநதது வாஷாகாலததில வீசுகினற கோரம
பெருஙகாறறானது ஸமுததிரததைக கலஙகசசெயவதுபோ
பிராமமணோததமரான துரோணா பாணடவாகளுடைய சே
களைக கலஙகசசெயதாா பெரிய அணையை உடைககபபோகி
பெரிய ஜலபபிரவாகஙகளபோல அவாகளும முழுமு
யோடும துரோணரையேநோககி நனறாக எதிாததுச

ர்கள் துரோணர் ஜலப்பிரவாகத்தை மலை தடுப்பதுபோல் யுத
த்தில் கோபங்கொண்டவர்களும் கேகயர்களோடு கூடியவர்களு
ன பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் தடுத்தார் பிறகு,
ஹாபலசாலிகளும் சௌர்யமுடையவர்களுமான வேறு சில அர
களும் பாஞ்சாலர்களை யுத்தகளத்தில் நான்குபக்கமும் சூழ்ந்து
ராண்டு தடுத்தார்கள் பிறகு, நரஸ்ரேஷ்டனான பார்ஷதன
ண்டவர்களோடு கூடிப் பகைவர் படையைப் பிளக்க எண்ணி
ந்தத்தில் அடிக்கடி துரோணரை அடித்தான் துரோணர் பார்
தன்மீது எவ்விதமாக அம்புமழைகளைப் பொழிகிறாரோ அவ்
றே, அவனும் துரோணரின்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்
ன கத்திகளாகிற கீழ்க்காற்றோடுகூடியதும் சக்திகள் பிராஸங்
 ரிஷ்டிகள் இவைகளால் சூழப்பட்டதும் நாணகயிறாகிற மின்
றகொடியுள்ளதும் நாணொலியாகிற இடிமுழக்கமுள்ளதுமான
ஷ்டத்யும்னனாகிற மேகமானது பாணவர்ஷங்களாகிற கல்
ழைகளை எல்லாத்திசைகளிலும் பொழிந்துகொண்டு சிறந்த தே
ரையும் குதிரைக் கூட்டங்களையும் நாசஞ்செய்து அந்தச் சேனை
 முழுக்கச் செய்தது துரோணர் பாண்டவர்களுடைய தோக்
ட்டத்தை அம்புகளாலெதிர்த்தடித்த எல்லா இடங்களிலிருந்
 பார்ஷதன் அம்புகளால் துரோணரைத் திரும்பும்படி செய்
ன பாரதரே! அவ்வாறு த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்து
த்தத்தில் முயலுகின்ற துரோணருடைய படையானது
று விதமாகவுடைந்தது சிலர் போஜனை அடைந்தார்கள்
வாறே சிலர் ஜலசந்தனை அடுத்தார்கள் சிலர் பாண்ட
களால் துன்புறுத்தப்படுகின்றவர்களாகித் துரோணரையே
டைந்தார்கள் ரதிகர்களுள் உத்தமரான துரோணரோ
றிப்போன ஸேனைகளை ஒன்றுக்கக் கூட்டினார் மஹாரதனான
ஷ்டத்யும்னன் அந்த ஸேனைகளைச் சிதறியோடும்படி ஊதி
 அரண்யத்தில் இடையனை இழந்த பசுக்கள் அநேக கொடிய
கங்களால் கொல்லப்படுவதுபோல அந்த நிலைமையையடைந்த
மைச் சேர்ந்தவர்கள் பாண்டவர்களாலும் ஸ்ருஞ்சயர்களா
 கொல்லப்பட்டார்கள் கைகலந்து நடக்கின்ற அந்த யுத்தத்
 ஜனங்கள் திருஷ்டத்யும்னனால் மயக்கமடையும்படி செய்யப்
ட யுத்த வீரர்களைக் காலன் பக்ஷிக்கிறானென்றே எண்ணி
கள் கொடுங்கோல் மன்னனுடைய ராஜ்யமானது துர்ப
ங்களாலும் வியாதிகளாலும் திருடர்களாலும் எவ்வாறு
க்கப்படுமோ அவ்வாறே ஆபத்தையடைந்த உம்முடையசேனை
னது பாண்டவர்களால் துரத்தியடிக்கப்பட்டது சஸ்திரங்களி
 கவசங்களிலும் சூரிய கிரணங்கள் பரவியிருப்பதினாலும

சேனையிலிருநதுணடான தூளியினுலும கணைகள தடைபபட்ட
மூனறுவிதமாகப பிரிநதிருககினற ஸேனைகள பாணடவாகள
கொலலபபடுமபொழுது, அதனுல கோபம கொணடவரா
துரோணா பாஞசாலாகளை அமபுகளாலடிததாா அநத ஸை
யஙகளை அடிதது அம்புகளாலநாசஞசெயகினற துரோணருடை
உருவமானது ஜவலிககினற பிரளயகாலநெருபபினுடைய உரு
போலிருநதது அரசரே! மஹாரதரான துரோணா யுததக
தில தேரினையும யானையையும குதிரையையும காலாட்களை
ஒவவோா அமபினுல பிளநதாா பரதகுலததில பிறநத பிரபு
யுததகளததில துரோணருடைய விலலிலிருநது விடுபடும பா
களைத தாஙககககூடியவன ஒருவனுவது பாணடவ ஸைனிகா
லிலலை பாரதரே! ஸுாயனுலே நனகு எரிககபபடுகினற
துரோணருடைய அமபுகளாலே கொளுததபபடுகினறதுமா
அநதத திருஷடதயுமனனுடைய படையானது அநத அ
இடததிலேயே சுழனறது பரதஶரேஷடரே! பாரதவாஜரா
நானகுபககஙகளிலும கொலலபபடுகிற அநதப பாணடவஸே
யானது அகனிஜவாலையினுடைய ரூபமபோனற ரூபமுளள அ
களாலே எரிககபபடடது அவவாறே தருஷடதயுமனனு
துரததியடிககபபடுகினற உமமுடைய ஸேனையானது அகனியி
லே நானகுபககததிலும எரிககபபடுகினற உலாநத காடுபோ
யிறறு துரோணா தருஷடதயுமனன இவாகளின அமபுக
லே ஸைனயஙகள கொலலபபடுமபொழுது வீராகள ஸவாக
தைய்டைய விருபபமுளளவாகளாகிப பிராணனைவிடடுத துணி
அதிக வலலமையோடு யுததஞசெயதாாகள பரதஶரேஷட
மஹாராஜரே! பயததால யுததததைவிடுபவன யுததஞ்செயகி
உமமுடைய சேனைகளிலாவது பகைவாகளுடைய சேனைகளி
வது ஒருவனுமிலலை குநதீபுததிரனுன பீமஸேனனை ஸகோ
களான விவிமசதியும சிததிரஸேனனும மஹாரதனுன விக
னும சூழநதெதிாததாாகள உமமுடைய மூனறு குமாராக
கும அவநதிராஜகுமாராகளான விநதன அனுவிநதன வி
முடையவனுன க்ஷேமதூாததி இமமூவருமே பினசெலலுகி
களானாகள தேஜஸஸுடையவனும உயாகுலததில பிறநதவ
மஹாரதனுமான பாஹலிக தேசததரசன, சேனைகளோடும
திரிகளோடும கூடி, திரௌபதிகுமாராகளைத தடுததான
வமசததவனுன கோவாஸன ராஜன சறறேறககுறைய ஆயி
துககு மேறபடட யுதத வீராகளோடு சோநது பராக
முளள காசிதேசததரசனுன அபிபூவினுடைய குமாரனைத
தான ஜவலிககினற நெருபபுபபோனறவருமகுநதீபுததிரரு
யுதிஷடிரராஜரை மதரதேசததரசனுன சலலியன தடுதத

கோபங்கொண்டவனும் சௌர்யமுடையவனுமான துச்சா
தன் சேனையை நிலைநிறுத்தி ரதிகஸ்ரேஷ்டனை ஸாத்ய
எதிர்த்தான் நான் யுத்தஸன்னத்தனுகிக் கவசத்தையணிந்
ண்டு என்னுடைய படையோடும் நானூறு சிறந்த வில்லா
ராடும் சேகிதானனை எதிர்த்தேன் சகுனியோ ஸைன்யத்
கூடி விற்களையும் சக்திகளையும் கத்திகளையும் கையில்
ட எழுநூறு காந்தாரவீரர்களோடு மாத்ரீபுத்திரர்களைத்
ான் அவந்திதேசத்தரசர்களும் மஹாவில்லாளிகளுமான
னுவிந்தர்கள் உயிரைவிட்டுத் துணிந்து மித்திரனுடைய கார
தமாக ஆயுதங்களைக் கையிலெடுத்து மச்சதேசத்தரசனை
னை எதிர்த்தார்கள் (பகைவர்களைத் தன் புஜபலத்தினால்)
னறவனும் சத்துருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவனும் மிக்க
கிரமசாலியும் யாகஸேன குமாரனுமான சிகண்டியை பாஹ
தருந்த ஸன்னுகத்துடன் தடுத்தான் கோபமுண்ட பாஞ்
ஜகுமாரனை த்ருஷ்டத்யும்னனை அவந்திதேசத்தரசன்
வீரர்களோடும் குரூரர்களான பரபத்ரகர்களோடும் சேர்ந்து
ான் அவ்வாறே சூரனும் குரூரமானசெய்கையுடையவ
யுத்தத்தில் கோபத்தோடு எதிர்த்து வருகின்றவனும் ராக்ஷ
ான கடோத்கசனை அலாயுதன் சீக்கிரமாக எதிர்த்துவந்
மஹாரதனை குந்திபோஜனை பெரிய ஸைன்யத்தோடுகூடி
த கோபமுடைய அலம்புஸனென்கிற ராக்ஷஸேந்திரனைத்
ான் பாரதரே! விந்துதேசத்தரசனை ஜயத்ரதனை
வில்லாளிகளான கிருபாமுதலான ரதிகர்களாலே காக்க
டு எல்லாச்சேனைகளுக்கும் பின்புறத்திலிருந்தான் அர
மிக்க திறமையுள்ளவர்களும் சக்ரரக்ஷகர்களுமான அஸ்வத
வும் ஸூதபுத்திரனை கர்ணனுமாகிய இருவரும் அந்த
தவனுக்கு வலப்பக்கத்திலும் இடப்பக்கத்திலும் நின்று
யைக் காக்கின்றவர்களானார்கள் மேலும், பூரிஸ்ரவஸை
மையாகக்கொண்ட வீரர்கள் அந்த ஸைந்தவனுடைய பின்
தைப் பாதுகாத்தார்கள் நீதியுடையவர்களும் மஹாவில்
ளும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்களுமான கிருபா, வ்ருஷஸே
சலன், சல்யன், துர்ஜயன் ஆகிய இவர்களெல்லோரும் ஸைந்
க்கு இவ்வாறு ரக்ஷையை ஏற்படுத்திப் பிறகு யுத்தஞ்செய்
ர்

தோணணூறருருவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அரசர்களுடைய த்வந்துவயுத்தத்தை வர்ணித்தது)

மனனரே! கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும நடந
சரியகரமான அநத யுததததை நடநதபடி யான சொலலுகி
கேளும பாாததாகள வியூகததிறகுமுனபு நிறகினற பார
ஜரை அடைநது அவருடைய சேனையைப பிளககளணி
களததில யுததஞசெயதாாகள துரோணாரும தமது வியூகத
காபபாறறிககொணடு பெரிய கீாததியை விருமபி சைன
ளோடு ரணகளததில பாாததாகளை எதிாதது யுததஞ செய
உமமுடைய புததிரனுககு நனமையை விருமபினவாகளும அ
தேசததரசாகளுமான விநதனும அனுவிநதனும மிகுநத கே
கொணடு பததுககணைகளால விராடனை அடிததாாகள ஓ!
ராஜரே! விராடனும யுததததில நிறகினறவாகளும பராக
முடையவாகளும துணைவீராகளோடு கூடியவாகளுமான அ
வரையும எதிாததுப பராககிரமததுடன யுததஞ செயதான
டில மதபபெருககுளள இரணடு சிறநத யானைகளோடு ஒரு வி
திறகு யுததம நோநததுபோல அவாகளுககுப பயஙகரமா
ரகதபபெருககுளளதுமான யுததம நோநதது மஹாப
யான தருஷடதயுமனன யுத்தததில சுறுசுறுபபுளளவனை
லீகனைக கோரமானவைகளும உயிாநிலைகளிலுளள எலுமபு
பிளககினறவைகளும கூரியவைகளுமான அமபுகளாலே
தான பாஹலீகனும மிககோபமூணடு ஸவாணமயமான
களுளளவைகளும சாணைககலலில தீடடபபடடவைகளும
படிநத கணுககளுளளவைகளுமான ஒனபது பாணஙகளா
ஷடதயுமனனை அடிததான அமபுகளாலும சகதிகள
நிறைநதும கோரமாயுமிருககினற அநத யுததமானது ப
கிறவாகளுககு அதிகபயததை உணடுபணணுவதும சூராக
சநதோஷததை விருததிபணணுவதுமாயிருநதது அநத
களததில அவவிருவராலும விடபபடும அமபுகளாலே ஆகா
திககுககளும மறறுமனைததும மூடபபடடன ஒனறும
படவிலலை சிபியின குமாரனான கோவாஸனனும சைனயத
கூடியவனாக யானையானது எதிரியானையை எதிாபபதுபோல
ரதனான காசிராஜகுமாரனை யுததததில (எதிாததுப) போ
தான மிககோபஙகொணடவனான பாஹலீகராஜன ஐநது

க்ளையும் எதிர்க்கின்ற மனமபோல மஹாரதர்களான திரௌ
குமாராகளை எதிரதது யுததம செயகினறவனுகிய போரில
ங்கினுன நரஸ்ரேஷடரே! இநதிரியஙகள அடிககடி தேகததை
பபதுபோல அநததிரௌபதீகுமாராகளும நான்குபகக
பாணஸமூஹஙகளாலே அநதபபாஹலீகராஜனை அதிகமாக
ததுப போாபுரிநதாாகள உமமுடைய புததிரனுன துசசா
ன கணுககள படிநதுள்ள கூரிய ஒன்பது பாணஙகளாலே
ணிகுலததில தோனறியவனுன ஸாதயகியை யுததகளத
அடிததான பலசாலியும பெரிய விலலையுடையவனுமான
விலலாளியினுல அதிகமாக அடிககபபடட ஸதயபராகரம
அநத ஸாதயகியும சீககிரமாகச சிறிது மூாசசையடைந
தேறுதலையடைநதவனுன அவன மஹாரதனுன உம
ய புததிரனைக கழுகிறகுகள கட்டின பததுப பாணங
லை விரைவாக அடிததான இறைவரே! அனயோனயம்
மயுடன அடிககபபடடவாகளும அனயோனயம பாணங
பீடிககபபடடவாகளுமான அவவிருவரும பூததிருககினற
விருக்ஷஙகளபோல யுததகளததில விளஙகினுாகள குநதி
னுடைய அமபுகளால பீடிககபபடடவனும மிகக கோபங
டவனுமான அலமபுஸனை புஷபஙகளால நிறைநத பலாச
மபோல அழகுடன மிகவும விளஙகினுன பிறகு, அலம
னனகிற ராக்ஷஸன உருககினுலாகிய அனேக பாணங
லை குநதிபோஜனை அடிதது உமமுடைய ஸேனுமுகததில
ரமான (ஒலியுடன) சபிததான பிறகு, யுததரஙகததில
ரம யுததஞசெயகினற சூராகளான அவவிருவரையும முற
தில யுததஞசெயத இநதிரனையும ஜமபனையுமபோல எலலா
காகளும கணடாாகள ஓ! பாரதரே! கோபஙகொணட
ான மாதரீகுமாராகள ரணகளததில வேகததையுடைய
விரோததை உணடுபணணினவனுமான சகுனியை
களால நனருக அடிததாாகள அரசரே! நெருஙகிய தும
துமான அவவித ஜனக்ஷயமானது உணடாகியது. அர
உமமால உணடுபணணபபடடதும காணுல மிகவும
திபணணபபடடதும உமமுடைய புததிராகளால காபபாற
டதுமான குரோததை மூலமாககொணட நெருப
இநதப பூமிமுழுமையும எரிபபதறகு ஆரமபிததுவிட
சகுனியானவன பாணடுபுததிராகளாலே அமபுகளால
டடியோடுமபடி செயயபபடடு யுதததில செயயததகக
மான பராககிரமததையும அறியவிலலை மஹாரதாகளான
புததிராகள புறஙகாடடி ஓடும சகுனியைககணடு இரணடு

மேகஙகள் பெரிய மலேயினமீது மழையைபபொழிவதுபே
அவனமீது மறுபடியும பாணஙகளைப பொழிநதாாகள க
கள பதிவாயுளள அனேக அமபுகளாலே துனபுறுததபபடுகி
அநதசசகுனி வேகமுளள குதிரைகளோடு துரோண ஸைன
ததைக குறிதது விரைநதோடினை அவவாறே கடோதக
நடுததரமான வேகததையடைநது யுததததில பரபரப
வனும சூரனுமான அலாயுதனெனகிற அநத ராகஷஸனே எ
தான மஹாராஜரே! முறகாலததில ராமராவணாகளுக
யுததம நடநததுபோலவே அவவிருவருடைய யுததமும
ஆசசரியமாயிருநதது பிறகு, யுதிஷடிரராஜா யுததகளததில
ராஜனை ஐமபதுபாணஙகளாலடிததுக திருமபவும ஏழுபா
களாலடிததாா வேநதரே! பிறகு, முறகாலததில சமபா
கும தேவராஜனுககும பெரியயுததம நடநததுபோல
விருவருககும அதிக ஆசசாயகரமான யுததம நடநதது
முடைய புதராகளான விவிமசதி சிதரஸேனன விகாணன
இவாகள பெரியசேனையிஞல சூழபபடடவாகளாகிய பீமசே
னேடு போா புரிநதாாகள

தோணணூறறேழாவது அதயாயம்

ஜயதர்த்வத்பாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணருக்கும் திருஷடத்யும்னனுக்கும் யுத்தம்)

மயிாசிலிாததலே உணடுபணணததகக அநத யுததம
அவவாறு தொடஙகியிருககுமபொழுது, பாணடவாகள
ருககபபிரிநதிருககிற கௌரவஸைனிகாகளை எதிாதது
கள மிகக தோளவலியுளளவனை ஜலஸநதனைப பீமசே
எதிாததான யுதிஷடிரா சேனைகளோடுகூடி யுததகள
கிருதவாமாவை எதிாததாா மஹாராஜரே! பிரகாசிக
ஸூாயனபோனற தருஷடதயுமனன பாண வாஷங
பொழிநதுகொணடு ரணகளததில துரோணரை எதிாத
வநதான பிறகு, விரைகினறவாகளும ஒருவாமீதொ
கோபஙகொணடவாகளுமான கௌரவபாணடவ சேனைகளி
எலலாவிலலாளிகளுககும போா தொடஙகியது மிககப
மான அவவித நாசமானது நோநதது ஸைனிகாகள ஒரு
வொருவா எதிாததுப பயமறறு தவநதவயுததஞ செயத
பலசாலியான துரோணா பலமுளள பாஞசால ராஜ
ஞன தருஷடதயுமனனேடு எதிாததுப பாண ஸமூஹங
பிரயோகிததாா அது ஆசசரியமாயிருநதது துரோ

ருஷ்டத்யும்னனும அநேகமாக மனிதாகளுடைய தலைகளை
ானகுபககஙகளிலும நாசமபணணபபடட தாமரைக காடு
ளைபபோலச செயதாாகள ஸைன்யஙகளில வீராகளுடைய
டைகளும ஆபரணஙகளும சஸதிரஙகளும கொடிமரஙகளும
வசஙகளும ஆயுதஙகளும நானகுபககஙகளிலும இறைககபபட
ன பாரதரே! பொறகவசமணிநதவாகளும அநத யுததததில
ாயபபடுததபபடடவாகளும ரகததகிஞல மிக நனைககபபடடவா
ளுமான உமமுடைய வீராகளும பாணடவாகளைச சோநத வீரா
ளும பூததிருககினற [1]குராமரஙகளபோல விளஙகிஞாகள சில
ஹாரதாகள ஒரு பனையளவுள்ள விறகளை இழுதது அமபுகளால
ானைகளையும குதிரைகளையும காலாடகளையும விழுமபடி செய
ாாகள யுததததில மஹாபலசாலிகளான சூராகளுடைய
ததிகளும கேடகஙகளும விறகளும தலைகளும கவசஙகளும சித
ன மஹாராஜரே! மிக நெருஙகிக கைகலநததான அநதசசண
டயில எணணமுடியாத உடறகுறைகள நாறபுறஙகளிலும எழுந
வைகளாகக காணபபடடன அநத ரணரஙகததில பலவிதமான
வகளும ஊனுணபவைகளுமான பெருஙகழுகுகளும, சிறுகழுகு
ளும, கொககுககளும, பருநதுகளும, காககைகளும, நரிகளும,
வவிடததில மாமஸஙகளைத தினபவைகளும ரகததைதக குடிக
னறவைகளும பலவிதமாக மயிாகளையும மஜஜைகளையும வெளி
ல பிடுஙகுகினறவைகளும அநத அநத இடஙகளில கூடடங
டமாயிருககினற மனிதாகள, குதிரைகள, யானைகள இவைக
டைய சரீரஙகளையும சரீராவயவஙகளையும தலைகளையும இழுக
னறவைகளுமாகக காணபபடடன அஸதிரததில நலல பயிறசி
டையவாகளும யுததப பழககஙகளால தோநதவாகளுமான ரண
ாகள யுதததில ஜயததை விருமபி அபபொழுது மிகவும கடு
மயான போா புரிநதாாகள ஸைனிகாகள யுதத பூமியில பல
தமான கததிசசிலமபஙகளைச செயதுகொணடு திரிநதாாகள
தரஙகததிலுளள மனிதாகள கோபஙகொணடு ரிஷடிகளாலும
திகளாலும பராஸஙகளாலும சூலஙகளாலும தோமரஙகளா
ம படடாககததிகளாலும கதைகளாலும பரிகஙகளாலும
றுமுளள ஆயுதஙகளாலும புஜஙகளாலும ஒருவரை ஒருவா
டததுககொணடாாகள ரதிகாகள ரதிகாகளோடும குதிரை
ாகள குதிரைவீராகளோடும யானைகள சிறநதயானைகளோ
காலாடகள காலாடகளோடும எதிாததுப போாபுரிநதாாகள
கஸதலஙகளில யானைகள ஒனறோடொனறு சணடைசெயவது
ாலச சிலவீராகள மதஙகொணடவாகளைபபோலவும பயித

1 ‘ கோவிதாராः ’ எனபது மூலம்.

தியம பிடித்தவர்களைப்போலவும் பரஸ்பரம் உரக்க அழைத்து
போர்புரிந்து ஒருவரை ஒருவர் வதஞ்செய்தார்கள். அரசரே
வரம்புகடந்த அவ்வித யுத்தமானது நடக்கையில் தருஷ்டத்யு
ன்ன தன் குதிரைகளைத் துரோணருடைய குதிரைகளோடு எதி
க்கச்செய்தான் காற்றின் வேகம்போன்ற வேகமுடையவைகளு
புறாவைப்போன்ற நிறமுடையவைகளும் ரக்தம்போன்ற சிவந்
நிறமுடையவைகளுமான அந்தக் குதிரைகள் ஒன்றோடொன்
கலந்து யுத்தரங்கத்தில் மிகவும் பிரகாசித்தன் வேந்தரே! பு
விற்கொப்பான நிறமுடைய குதிரைகள் ரக்தம்போன்ற சிவந்
நிறமுடைய குதிரைகளோடு கலந்து மின்னலோடு கூடிய மேக
ளைப்போல விளங்கின பாரதரே! வீரனான தருஷ்டத்யுமன
ஸமீபத்தில் வந்திருக்கிற துரோணரைக்கண்டு வில்லை எறிந்துவி
டுக் கத்தியையும் கேடகத்தையும் ஏந்தினன் பகைவர்களை
கொல்லுகிறவனான பார்ஷதன் யாராலும் செய்யமுடியாத காரிய
தைச்செய்ய எண்ணி ஏர்க்காலின் வழியாகச் சென்று துரோ
ருடைய ரதத்தில் பிரவேசித்தான் அவன் நுகத்தடியினிடையி
நின்றும், நுகத்தடி கட்டுமிடங்களில் நின்றும், குதிரைகளுடை
பின்தட்டுக்களின் பாதியில் நின்றும் அதை ஸைனிகர்கள் புகழ்
தார்கள் கத்தியோடு ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் சிவப்பான குதி
களின்மீது நிற்கின்றவனுமான அந்தத் திருஷ்டத்யுமனனுக
இடுக்கண் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தைத் துரோணர் காணவில்லை
அது ஆச்சரியமாயிருந்தது வனங்களில் மாமஸத்தில் ஆ
கொண்டிருக்கிற பருந்தினுடைய பாய்ச்சல் எவ்விதமிருக்குமோ
அவ்விதமாகவே துரோணரைக் கொல்ல எண்ணிய அந்தத் திரு
டத்யுமனனுடைய ஸஞ்சாரமானது இருந்தது பிறகு, து
ணர் நூறு அம்புகளாலே அந்தத் துருபதகுமாரனுடைய நூ
புள்ளிகளுள்ள கேடகத்தை அறுத்துப் பத்துப் பாணங்களா
கத்தியையும் அறுத்தார் தள்ளினர் பலசாலியான துரோ
அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலே அவனுடைய குதிரைக
அடித்தார் அவரே இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களா
கொடியையும் குடையையும் அறுத்து இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்
ஸாரதிகளையும் கொன்றார் பிறகு, அவர் விரைவுள்ளவராக உ
ரைப் போக்கக்கூடிய வேறொரு பாணத்தை எடுத்து இந்திரன்
ராயுதத்தைப் பிரயோகிப்பதுபோல, அந்த தருஷ்டத்யுமனனமீ
பிரயோகஞ் செய்தார் அந்தப் பாணத்தை ஸாத்யகியானவ
கூர்மையுள்ள பதினான்கு பாணங்களாலே அறுத்து ஆசா
ஸ்ரேஷ்டரான துரோணராலே கவரப்பட்ட தருஷ்டத்யுமன
விடுவித்தான் ஐயா! சினிகளுட்சிறந்த ஸாத்யகியானவன், வ

்ததினுலே கவாநதகொளளபபட்ட மானைபபோல நரஸிமம
ான துரோணராலே கவரபபடட பாஞசாலகுமாரனை அவ
டததிலிருநது விடுவிததான துரோணா மஹாயுததததில
க்ஷகனுக வநதிருககினற ஸாதயகியையும பாஞசாலகுமாரனை
ம பாாததது விரைவுடன இருபததாறு பாணஙகளைப பிரயோகஞ
சயதாா பிறகு, சினியினுடைய பௌதரனை ஸாதயகி ஸருஞ
யாகளை விழுஙகுகினற துரோணரைக கூாமையான இருபததாறு
ாணஙகளால மாாபில அடிததான பிறகு, துரோணா ஸாதவ
ஞலே எதிாககபபடடபொழுது, ஜயததில விருபபமுளள எல
ாப பாஞசால ரதிகாகளும சீகரிரமாக தருஷடதயுமனனை விலக
க கொணடுபோஞாகள " எனறு சொன்ஞன

தோணஞூறறெடடாவது அதயாயம
ஜ ய த் ர த வ த ப ா வ ம (தொடர்ச்சி)

(துரோணருக்கும் ஸாதயகிக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! விருஷணிகளுள சிறநத வீர
ன அநத ஸாதயகியிஞல அநதபபாணமும அறுககபபடடு
ருஷடதயுமனனும விடுவிககபபடடபொழுது, கோபஙகொணட
ரும பெரிய விலலையுடையவரும ஆயுதஙகளைததரிதத எலலா
ாகளுளளுஞ சிறநதவருமான துரோணா புருஷஸரேஷடஞன
ினியின பௌதரனை யுததததில எனன செயதாா?" எனறு
டக, ஸஞசயன சொலலந தொடஙகினன

"சககபபடடிருககிற விஷமபோனற கோபததையுடையவ
ம திறககபபடட வாயபோனற விலலையுடையவரும பறகள
ானற கூாமையான அமபுகளையுடையவரும வெணமை நிற
ளள கோரபபறகளபோனற நாராசஙகளையுடையவரும நர
ரேஷடருமான துரோணா கோபததிஞலும பொறுமையிஞலும
கள சிவநது மஹாஸாபபமபோலச சீறிக்கொணடும மிகக
்ஸாஹததோடு பொறகளுககளுளள கணைகளைத தொடுததுக
ாணடும ஆகாயததில பறபபன போன்றவையும பாவததைத
ணடுவன போனறவையுமான மிகக வேகமுளள சிவபபுக
ிரைகளோடு யுயுதானனை நோககி, அருகில விரைவாகச்சென
அரசரே! அமபுவாஷஙகளாகிற பெரிய மழைகளோடும
ததின சோஷமாகிற மேகமுழககததோடும விறகளோடும
ாசஙகளாகிற அநேகம மினனல்களோடும சகதிகளும கத்தி
மாகிற இடிகளோடும குரோதமாகிற வேகததோடும தோன
தும குதிரைகளாகிற காறறுகளால தளளபபட்டதும

தடுககமுடியாததும எதிரில வருகினறதுமான துரோணராகி
மேகததைததகணடு சதருககளுடைய நகரஙகளை ஜயிபபவனு
சூரனும யுததததில கெடட மதஙகொணடவனுமான ஸாதய
அடடஹாஸஞ செயதுகொணடு ஸாரதியைபபாரதது, 'வலல
யுளளவரும தமககுரிய காரியஙகளில நிலைபெறறிராதவரும த
யோதனனுககு ஆதாரமாயிருககினறவரும தாமராஜருக
பயததை உணடுபணணுகிறவரும ராஜகுமாரரகளுககு ஆசா
ரும எபபொழுதும சூரரெனறு காவமகொணடவருமான இந
பிராமமணரை நோககி அதிக ஸநதோஷமுடையவனுகி வே
முளள குதிரைகளோடு சீககிரமாக எதிரததுசசெல' என
சொனனுன இவவாறு சொலலபபடட தோபபாகன ஸாதய
யினுடைய ரததததை நடததினுன பிறகு, வெளளி போ
றவைகளும காறறின வேகமபோனற வேகமுடையவைகளுமா
ஸாதயகியின சிறநத குதிரைகள துரோணரை எதிரநோ
விரைவாகச சென்றன பிறகு, சதருக்களைத தவிககச செயப
களான துரோணரும ஸாதயகியும அநேக ஆயிரககணககான அ
களால ஒருவரை ஒருவா அடிததுககொணடு யுததஞ செயத
கள புருஷஶ்ரேஷடாகளும வீராகளுமான இருவாகளும ஆ
சததை அமபுககூடடஙகளால மறைதது அமபுகளாலேயே
துத திககுககளையும நிரபபி வாஷாகாலததில இரணடு மேகங
பொழிவதுபோல ஒருவாமீதொருவா அமபுமழைகளாலே பெ
நதுகொணடாாகள அபபொழுது சூரியன பிரகாசிககவில
காறறும வீசவிலலை அபபொழுது நானகுபககஙகளிலும பா
ஸமூஹஙகளால மூடபபடட கோரமான இருளானது மறறசல
களுககு விலகக முடியாததாயிறறு துரோணா ஸாதயகி இ
களுடைய பாணஙகளால உலகம இருளடைநததாகச செய
படடிருககையில, விரைவுளள அஸதிரஙகளை அறிநதவாகளும
ஶ்ரேஷடாகளுமான அநதத துரோணா ஸாதவதன இருவ
ளுடைய அமபுமழைகளின இடைவெளியானது அபபொழு
காணபபடவிலலை பாணஙகள ஒனறோடொனறு மோதி அ
றின முனை உரைவதினுல உணடாகும சபதமானது இநதிர
விடபபடும இடிகளுடைய சபதமபோலக கேடகபபடடது
தரே! நாராசஙகளால எதிரதது அடிககபபடட பாணஙகளுடை
ரூபமானது ஸாபபஙகளால நனறுகக கடிககபபடட ஸாபபங
டைய ரூபமபோல விளஙகியது யுததததில ஸமாததாகளான
விருவாகளுடைய நாணொலியும தலதவனியும வஜரததினுல அ
கபபடுகினற மலைகளின சிகரஙகளுடைய ஒலிபோல ஒழிவற
கேடகபபடடன அரசரே! அபபொழுது அவவிருவருடைய அ

ரண்டு ரதங்களும் அந்தக் குதிரைகளும் அந்த இரண்டு ஸாரதிக
ம் தங்கமயமான கனுக்களுடன்கூடின அம்புகளால் அறுக்கப்
்டு விசித்திரமான உருவமுள்ளவைகளாக விளங்கின அர
ர! பளபளப்புள்ளவைகளும் சட்டை உரித்த ஸாப்பங்கள்
ால்ப பிரகாசிக்கின்றவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளு
ன நாராசங்களுடைய வீழ்ச்சியானது மிக்க பயங்கரமாயிருந
ற யுத்தகளத்தில் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் (பரஸ்பரம்)
-த்துக்கொள்ளுகின்ற துரோணர் ஸாத்யகி இவர்களுடைய
ண்டு குடைகளும் இரண்டு கொடிகளும் கீழே விழுந்தன
த்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மேனியையுடையவர்களும் விஜயத்
விரும்புகின்றவர்களும் மதஜலப்பெருக்குள்ள யானைகள்
ால இரத்தப்பெருக்குண்ட அங்கங்களையுடையவர்களுமான
விருவரும் உயிரைப்போக்கக்கூடிய அம்புகளால் அந்யோந
ளதிர்த்து அடித்துக்கொண்டார்கள் மஹாராஜரே! கர்ஜனங்க
சிறந்த ஸிம்மநாதங்களும் சங்கதுந்துபிகோஷங்களும்
ங்கின ஒருவனும் பேசவில்லை சேனைகள் மௌனத்துட
ந்தன யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தை விட்டொழிந்தார்கள் ஜனங்
ஆவலோடு அவ்விருவர்களால் செய்யப்படும் தவந்துவயுத்தத
் கண்டார்கள் ரதிகர்களும் யானைவீரர்களும் குதிரைவீரர்க
காலாட்களும் நான்குபக்கமும் சூழ்ந்துகொண்டு புருஷ
ரஷ்டர்களான அவ்விருவரையும் கண்ணிமையாமல் பார்த்தார்
யானைப்படைகளும் குதிரைப்படைகளும் தேர்ப்படைகளும்
ரணி வகுக்கப்பட்டு நிலைதவறாமல் நின்றன பாரதரே! முத
ளாலும் பவழங்களாலும் சித்திரவேலை செய்யப்பட்டவையும்
ங்களாலும் ஸ்வர்ணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவையு
கொடிகளாலும் விசித்திரமான ஆபரணங்களாலும் ஸ்வர
ணமான கவசங்களாலும் கொடிநுனியில் கட்டப்பட்ட பல
ான பதாகைகளாலும் வர்ணகம்பளங்களாலும் மெல்லிய கம
ளாலும் தீட்டப்பட்ட பளபளப்புள்ள ஆயுதங்களாலும்
ரைகளுக்கு அலங்காரமான சாமரங்களாலும் பொன் வெள்ளி
ல் செய்யப்பட்ட யானையின் மத்தகத்திலுள்ள மாலைகளா
ந்த வளையங்களாலும் அந்தச் சேனைகளுள் கார்காலத்தில்
க்குகளோடும் மின்மினிப்பூச்சிகளோடும் இந்திரதனுஸ்ஸுக
டும் மின்னல்களோடும் கூடின மேகக்கூட்டங்கள்போலக்
பட்டன அப்பொழுது மஹாத்மாக்களும் புருஷச்ரேஷ்
ளுமான யுயுதானன் துரோணர் ஆகிய அவ்விருவருக்கும்
யங்கரமானவையும் அஸ்திரங்களை நாசஞ்செய்கின்றவையு
பற்பலவித ஆயுதங்களுடைய போக்குவரவுகளாலும் ஆயு

த்துகளுடைய பிரயோகங்களாலும் நேர்ந்த அவ்விதமான த
துவயுத்தத்தை நம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் யுதிஷ்டிரரைச் சேர்
வர்களும் பார்த்தார்கள் பிரம்மாவையும் ருத்திரரையும் முத்
மையாகக்கொண்ட விமானத்தின்மீது ஏறியிருக்கின்ற தேவ
ளும் ஸித்தசாரணர்களுடைய கூட்டங்களும் வித்யாதரர்க
உரகர்களும் கந்தர்வர்களும் அஸுரர்களும் யக்ஷர்களும் ரா
ஸர்களும் அப்ஸரஸுகளும் கருடர்களும் அதனைப்பார்த்து ஆ
ரியத்தை அடைந்தார்கள் மஹாபலசாலிகளான அந்தத் து
ணரும் ஸாத்யகியும் அஸ்திரங்களில் ஹஸ்தலாகவத்தைக் காண
துக்கொண்டு அம்புகளால் ஒருவரையொருவர் அடித்தார்
பிறகு, ஸாத்யகியானவன் யுத்தபூமியில் மஹாதேஜஸ்விய
துரோணருடைய வில்லையும் அம்புகளையும் மிக்க உறுதியு
அம்புகளால் விரைவாக அறுத்தான் பாரத்வாஜர் ஒரு நிமி
திறகுள் வேறொரு வில்லை எடுத்து நாணேற்றினர் அதையும
யகி அறுத்தான் பிறகு, துரோணர் விரைவுடன் மறுபடி
வேறுவில்லைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு எதிரே நின்றார்
யகி கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அவருடைய வில்லை நாணே
நாணேற்ற அறுத்தான் திடமான வில்லையுடையவனான ஸா
யினுலே துரோணுசாரியருடைய நூற்றொரு விற்கள் இவ
அறுக்கப்பட்டன நாணேற்றுவதிலும் அறுப்பதிலும் அவ
வருக்கும் பேதமே காணப்படவில்லை ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பி
யுத்தத்தில் துரோணர் மனிதர்களால் செய்தற்கரிய யுயு
னுடைய செய்கையைக்கண்டு, 'ஸாத்வதர்களுள் உத்தமனான
தானனிடத்திலுள்ள இவ்விதமான அஸ்திரபலமானது, ராம
திலும் கார்த்தவீர்யனிடத்திலும் தனஞ்சயனிடத்திலும்
ஸ்ரேஷ்டரான பீஷ்மரிடத்திலுமே உள்ளது' என்று மனத்
இதை ஆலோசித்தார் அஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களுள் சிற
ரும் பராக்ரமத்தோத்தமருமான துரோணர் இந்திரனுடைய ல
போன்ற ஸாத்யகியினுடைய அவ்விதலாகவத்தைக்கண்டு,
'தினுல அவனுடைய பராக்ரமத்தைக்கொண்டாடித் திருப்தி
தார் அவ்வாறே இந்திரனோடுகூடினதேவர்களும் ஸங்கே
தார்கள் விரைவாக ஸஞ்சரிக்கின்றவனான அந்த ஸாத்ய
டைய அந்தச் சுறுசுறுப்பை ஒருவரும் காணவில்லை வேற
யுயுதானன் துரோணர் இவர்களின் அந்தச் செய்கையை
சாரணருடைய கூட்டங்களும் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும்
வில்லை பாரதரே! க்ஷத்ரியர்களை அடிக்கின்றவரும் அஸ்திர
அறிந்தவர்களுள் சிறந்தவருமான துரோணர் பிறகு வேறுவி
கையிலெடுத்து யுத்தஞ்செய்தார். அந்த ஸாத்யகி அவரு

திரஙகளை அஸதிர மாயைகளாலே எதிாதது நாசமபணணிக
மையுளள பாணஙகளால அடிததான அது ஆசசரிய
ிருநதது யுததகளததில மறற வீராகளுடைய செயகைககு
பாகாததும உபாயததோடு கூடியதுமான அநத ஸாதயகி
டைய அதிமானுஷமான செயகையைக கணடு உபா
தை அறிநதவாகளான உமமைசசோநதவாகள புகழநதாா
துரோணா எநத அஸதிரததைப பிரயோகம செயதாரோ
த அஸதிரததை ஸாதயகியும பிரயோகம செயதான
து, சததுருககளை வாடடுகிற துரோணுசாரியா பரபர
ன அவனை எதிாததுப போா புரிநதாா மஹாராஜரே!
து, கோபஙகொணடவரும தனுாவேதததின கரையை
டநதவருமான துரோணா யுயுதானனைக கொலவதின
ருடடுத திவயாஸதிர மநதிரததை உசசரிததாா மஹாவில
ியான அநத ஸாதயகி சததுருககளை நாசஞசெயகிற மஹா
ரமான அநத ஆகநேயாஸதிரததைக குறிததுத திவ்யமான
ஞஸதிரததைப பிரயோகிததான திவயாஸதிரதாரிகளான
ிருவரையும பாாததுப பெரிய கூககுரலுணடாயிறறு அப
ழுது ஆகாயததில செலலககூடிய பிராணிகளும ஸஞசரிக்க
ல அநத வாருணம ஆகநேயம ஆகிய இரணடு அஸதிர
ஙகளும பாணஙகளோடு பிரயோகிககபபடடு ஒனறோ
னறு மோதுமுனனரே சூரியன உசசியினினறும சாயநதான்
, யுதிஷடிர்ராஜரும பீமஸேனனும நகுலனும ஸஹ
னும நானகுபககமும சூழநது ஸாதயகியைக காபபாறறினா
திருஷடதயுமனனமுதலானவாகளோடும கேகயாகளோடுங
விராடராஜனும மசசதேசததாாகளும ஸாலவனுடைய
ரிகாகளும வேகமாகத துரோணரை எதிாததார்கள சத
களாலே நானகுபககமும சூழபபடட துரோணரைக
து ஆயிரககணககான ராஜகுமாராகள துசசாஸனனை முன
ிக கிடடநெருஙகினாாகள அரசரே! பிறகு, அவாகளுககும
டைய விலலாளிகளுககும யுததம நோநதுவிடடது உலகம
யினால மறைபடடும பாணஸமூகஙகளால மூடபபடடுமிருக
ல எலலாம பயமடைநதன, ஒனறும அறியபபடவிலலை.
யிலுணடான புழுதியினாலே எலலாம மூடபபட்டிருககும
து எலலாம வரமபுகடநது நினறன அாஜுனனோ அத
ததில பெருமபகைவாகளை யுததததில ஜயிதது அப,
து ஸனனததாாகளாக நிறகினறவாகளை எதிாததுப போா
அவாகளைத தாணடிசசெனறுன

த்ரோணபர்வம்

நூற்றிரண்டாவது அத்தியாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ரணகளத்தில் குதிரைகளின் பசிதாகங்களைத் தீர்ப்ப
காகப் பாணங்களினால் தடாகம் உண்டுபண்ணி, வீடும் அமைத்தது

அப்பொழுது, த்ரோணருக்குப் பாண்டவர்களோடு யுத்
ந்டந்துவருகையில், அதிதிதேவியின் குமாரனான ஸூர்யனு
கிரணங்களோடுகூட அஸ்தமனத்துக்குத் திரும்பினான்
பொழுது கௌரவர்கள் புழுதியினால் வியாபிக்கப்பட்டவர்க
யுத்தத்தில் முயற்சி குறைந்தவர்களுமானார்கள் யுத்தபூமி
திறகின்றவர்களுக்கும் யுத்தஞ்செய்கின்றவர்களுக்கும் மறுபடி
திரும்பி வருகின்றவர்களுக்கும் தோல்வியடைவிக்கப்படுகி
வர்களுக்கும் ஜயிக்கின்றவர்களுக்கும் அந்தப் பகல் மெதுவ
சென்றது அவ்வாறு அந்தச் சேனைகள் ஜயத்தைவிரும்
போர் புரிந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அர்ஜுனனும் வா
தேவரும் ஸைந்தவனைக்குறித்துச் சென்றார்கள் அர்ஜு
கூர்மையான அம்புகளாலே ரதம் செல்லுவதற்குத் தகுதிய
எந்தவழி ஏற்படுத்தினானோ அந்த வழியாக ஜநார்த்தனர் செ
ரா மன்னரே! மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய தேரா
எந்த எந்த இடத்தில் செல்லுகின்றதோ அந்த அந்த இட
உம்முடைய சேனைகள் பிளக்கப்பட்டன வீர்யமுடையவ
வாஸுதேவர் உத்தமமும் அதமமும் மத்யமமுமான மண்ட
களைக் காண்பித்துக்கொண்டு ரதத்தை நடத்துவதிலுள்ள ஸா
தியத்தைக் காண்பித்தார் பெயர் வெட்டப்பட்டவையும் கா
திக்கு ஸமமானவையும் ஸூக்ஷ்மமான தோலினால் நல
கட்டப்பட்டவையும் நல்லகணுக்களுள்ளவையும் பெரிய உ
முள்ளவையும் நெடுந்தூரம் செல்லுகிற தன்மையையுடையன
மூங்கிலினாலும் உருக்கினாலும் செய்யப்பட்டவையும் உக்ர
வையும் பலவிதமான சத்ருக்களைப் பக்ஷிக்கின்றவையுமான அ
பாணங்கள் யுத்தரங்கத்தில் பக்ஷிகளோடுகூடிப் பிராணிகளு
ரக்தத்தைப் பானஞ்செய்தன அர்ஜுனன் தேரிலிருந்துகொ
எதிரில் ஒரு குரோசதூரத்திலுள்ள (சத்துருக்களைக்குறித்து)
அம்புகளைப் பிரயோகஞ்செய்கிறானோ அந்த அம்புகள் அவனு
ரதமானது ஒரு குரோசதூரம் சென்றபிறகு சத்துருக்
கொல்லுகின்றன அரசரே! கேசவர் எல்லா உலகத்தையும
சரியமடையும்படி செய்துகொண்டு கருடனுக்கும் காற்ற

மமான வேகமுளளவையும நனருக இழுககினறவையுமான குதி
ரகளால செனறதுபோல ஸூரியனுடைய ரதமாவது இநதிரனு
டைய ரதமாவது ருதரருடைய ரதமாவது குபேரனுடையரதமா
து செலலவிலலை அரசரே! அாஜுனனுடைய மனததிலுளள
பிபராயததினபடி சீகரமாகச செலலுகினற ரதமானது சென
துபோல வேறொருவனுடைய ரதமும யுதததில இதறகுமுன
னறதிலலை அரசரே! பாரதரே! சததுருவீரரகளைக கொலலு
றவரான கேசவா யுததகளததில புகுநது சேனையின மததியில
ரைவாககுதிரைகளை நடததினா பிறகு, உததமமான குதிரை
அநத ரதஸமூகஙகளுடைய மததியததை அடைநது பகி
கஙகளோடு கூடியவைகளாகி அநதரததைப பிரயாஸததோடு
ழுததன அவைகள யுதததில ஸமாததாகளான வீரரகளாலே
நேக ஆயுதஙகளால பலவாறு அடிககபபடடும அடிககடி விசிதர
ன மணடலகதிகளோடு ஸஞசரிததன அநதககுதிரைகள, மணி
களோடுகூடக கொலலபபடடவைகளும மலைபோலப பிரகாசிக
னறவைகளுமான ஆயிரககணககான குதிரைகள யானைகள தோ
ர இவைகளினமீது ஏறிசசெனறன இறைவரே! அநத யுததத
காறறின வேகமபோனற வேகமுடையவைகளான அநதக
திரைகள மிகக களைததவைகளும வேகமகுறைநத நடையுடைய
வகளுமாயின அரசரே! இதனிடையில வீரயமுடையவாகளும
வநதிதேசதது ராஜகுமாராகளும ஸகோதராகளுமான விநதாநு
தாகள சேனைகளுடனசோநது வாடியகுதிரைகளுளள பாணட
ன எதிரததாகள அவவிருவரும ஸநதோஷததுடன அாஜு
ன அறுபததுநானகு பாணஙகளினுலும ஜநாரததனரை எழு
பாணஙகளினுலும குதிரைகளை நூறு பாணஙகளினுலும அடித
ாகள மஹாராஜரே! மாமஸதானஙகளை அறிநதவனும யுததத
கோபஙகொணடவனுமான அாஜுனன உடபதிநத கணுக
ளளவைகளும மாமஸதானஙகளை உடைககினறவைகளுமான
பது பாணஙகளாலே அவவிருவரையும அடிததான பிறகு,
விருவரும கேசவரோடுகூடின அாஜுனனை அமபுககூடடததி
மூடிக கோபததுடன ஸிமமநாததததையும செயதாாகள
ணமையான குதிரைகளுளள தனஞசயன அவவிருவருடைய
பபிடியிலுமுளள இரணடுவிறகளை ரணகளததில இரணடுஆதத
திர பாணஙகளாலே அறுதது மறுபடியும விரைவாக வேறு
ணஙகளாலே பொனனலை விளஙகிககொணடிருககிற கொடி
யும விரைவாக அறுததான அரசரே! பிறகு, அவநதிதே
து ராஜகுமாராகள வேறு இரணடு விறகளைக கையிலகொணடு
ததில மிகுநத கோபமுறறுப பாணடவனை அபபொழுது

அமபுகளாலடிததாரகள பாணடுநநதனனை தனஞசயன மிகுந
கோபஙகொணடு மறுபடியும அவவிருவருடைய இரணடு விறகளை
யும இரணடு பாணஙகளால சீககிரமாக அறுததது, அவவர
ஸ்வரணமயமான கணுககளுளளவையும சாணையிலதீடடபபட
வையுமான வேறு பாணஙகளாலே விரைவாக அவரகளுடை
குதிரைகளையும இரணடு ஸாரதிகளையும பரிவாரஙகளோடு கூடி
இரணடு பினபுற ரக்ஷகரகளையும அடிததது, மூததவனுடைய த
யை ஒரு க்ஷுரபரததினால உடலிலிருநது அறுததான கொலல
படட அவன காறறினால முறிககபபடட மரமபோலக கீழே
விழுநதான விநதன கொலலபபடடதைககணடு பிரதாபசாலியு
மிகக பலமுடையவனுமான அனுவிநதன குதிரைகள கொலல
படட தேரை விடடுவிடடுக கதையை எடுததுககொணடு த
பிராதாவினுடைய வததலை நினைததுககொணடவனாகி யுததகள
தில அரஜுனனை எதிரததுவநதான மஹாரதனும ரதிகரகளு
சிறநதவனுமான அனுவிநதனை கோபமுளளவனாகிக கதாயுத
தோடு நாததனஞ செயகினறவனபோலிருநதுகொணடு அந
கதையினாலே மதுஸூதனனை நெறறியில அடிததது மைநா
மெனற பாவததைபபோல அவரை அசைபபதறகுச சக
யறறவனானான அரஜுனன ஆறு அமபுகளாலே அவனுடை
கழுததையும காலகளையும கைகளையும தலையையும அறுததா
நனறுக அறுககபபடட அநத அனுவிநதன மலையின சிக
போலக கீழேவிழுநதான அரசரே! பிறகு, அவவிருவரும கொ
லபபடடதைப பாரதது அவரகளைத தொடரநதுவநத போரவீ
கள மிகக கோபஙகொணடவரகளாகி நூறறுக கணககா
பாணஙகளை இறைததுககொணடு அரஜுனனை எதிரததுவந
கள பரதஸ்ரேஷடரே! அரஜுனன அவரகளைப பாணஙகள
சீககிரமாக வதஞசெயது பனிநீஙகிய காலததில தீயானது கா
டை எரிததுப பிரகாசிபபதுபோல விளஙகினான தனஞசய
அவவிருவருடைய சேனையையும பிரயாஸததினால தாணடி உ
கினற சூரியன மேகததைவிடடு விலகி விளஙகுவதுபோல வி
கினான பரதஸ்ரேஷடரே! அவனைககணடு கௌரவரகள ப
தாரகள, மறுபடியும ஊககததுடன பாரததனைசசூழநது எதி
தாரகள கௌரவ ஸேனாவீரரகள அநத அரஜுனனைக க
படைநதவனுககு கணடும ஸைநதவனைத தூரததிலிருபபவ
அறிநதும உரதத ஸிமமநாததுடன நானகு பககததி
சூழநதுகொணடாரகள மிகக பரபரபபுளள அநதச சத
வீரரகளைப பாரததுப புருஷஸ்ரேஷடனான அரஜுனன பு
கை செயது தாசாரஹரை நோககி, ' கிருஷணரே! குதிரை

மபுகளால அடிககபபட்டுக களைததிருககினறன ஸைநதவனே
ரததில இருககிருன இததருணததில அடுததுச செயயவேண
பதும நீ தககதெனறு விருமபுவதுமான காரியததை உளள
த நீ சொலலும தேவரீ எபபொழுதும பேரறிஞானறே?
தவரீரை நாதராககொணடே பாணடவாகள இநத யுததததில
கைவாகளை வெலலபபோகிருாகள நான அடுததது எநதக கா
ததைச செயயவேணடுமோ அதை நீ எனககுச சொலலும
தவரே! குதிரைகளை அவிழததுவிடடு (அவறறின உடலில
ததத) அமபுகளை எடுதது அவைகளைச சுகமாககச செயயும'
னறு மெதுவாகக கூறினன

பாாததன இவவாறு சொலல, கேசவா அாஜுனனைப
ாதது, 'பாாதத! நீ சொலலியது எனககும ஸமமதமானது'
னறு மறுமொழி கூறிஞா அாஜுனன, 'கேசவரே! நான
லாஸைனயஙகளையும தடுபபேன தேவரீரும இநத ஸமயததில
டுதது எது செயயததககதோ அதனை முறைதவருமல செய
' எனறு சொனனன அநதத தனஞசயன ரததின மததியி
நது இறஙகி விலலைக கையில எடுததுககொணடு அஞசாமல
லபோல அசைவறறு நினருன ஜயததில விருபபமுளளவாக
ன க்ஷததரியாகள தனஞசயன பூமியில நிறபதை அறிநது,
துதான ஸமயம', எனறு, ஆரவாரஞசெயதுகொணடு அவனை
ாதது விறகளை இழுததுப பாணஙகளைத தொடுததுககொணடு
ரிய தோககூட்டததோடு அஸஹாயனை அநத அாஜுனனை
னகுபககமும சூழநதுகொணடாாகள அநத ரணகளததில
லா க்ஷததிரியாகளும கோபமுறறு ஸூாயனை மேகஙகள மூடு
பபோல அமபுகளாலே பாாததனை மூடிககொணடு நானாவித
ன சஸதிரஙகளை வெளிபபடுததிஞாகள ரதிகாகளுள சிறநத
களான க்ஷததிரியாகள, க்ஷததிரியாகளுள சிறநதவனும மனிதாக
ா உததமனுமான அாஜுனனை மதஙகொணடயானைகள ஸிம
ததை எதிாததுவருவதுபோல வேகததோடு எதிாததோடி வந
ாகள அபபொழுது கோபஙகொணட அாஜுனனை அநேக
ன சேனைகள நானகுபககததிலும சூழநதுகொணடமையால
னுடைய பாகுபலமானது பெரிதாகக காணபபடடது பிரபு
ன அாஜுனன நானகுபககஙகளிலும சததுருககளுடைய
திரஙகளை அஸதிரஙகளால தடுதது விரைவாக அநேக அமபு
ாலே எலலா வீராகளையும மூடிஞன அரசரே! அநத யுதத
ததில ஆகாயததில சஞசரிககினற பாணஙகளுடைய உராய்த
அதிக ஜவாலையுளள நெருபபு மிக உணடாயிறறு பகை
ளைக கொலபவரே! இரதததால நனைககபபடடவாகளும

பெருமூசசு விடுகினறவாகளுமான மஹாவிலலாளிகளாலு
நனறுகப பிளககபபடடவைகளும கனககினறவைகளுமான கு
ரைகளாலும யானைகளாலும முயறசியுளளவாகளும யுததத
ஜயததை விருமபுகினறவாகளும ஒரே காரியததில பறறுதலுள
வாகளும கோபஙகொணடவாகளுமான அநேக சததுருவீராக
லும அநத அநதவிடததில தாபமுணடானதுபோலிருநதது அ
பொழுது பாாததன அமபுகளாகிற அலைகளுளளதும கொடிம
களாகிற சுழலகளையுடையதும யானைகளாகிற முதலைகளுளள
காலாடகளாகிற மீனகளாலே கலககபபடுவதும புழுதியாகிற
முளளதும தலைபபாகைகளாகிற ஆமைகளுளளதும குடைகளு
கொடிகளுமாகிற நுரைவரிசைகளுளளதும யானைகளுடைய சரீ
களாகிற பாறைகளால நிரபபபபடடதும ஒருவராலும தான
முடியாததும சஙகதுநதுபிகளின முழககமுளளதும மனததி
எணணமுடியாததும கரையறறதும கலககமுடியாததும
தோககூடடமாகிற ஸமுததிரததைக கரைபோலிருநதுகொ
அமபுகளாலே தடுததான" எனறு கூறினன

திருதராஷடிரன, "அாஜுனன பூமியையடைநதும கேச
குதிரைகளைக கையில பிடிததுககொணடும இருககுமபடியான
வித ஸமயததைபபெறறும, (நமமைச சோநதவாகளாலே) பா
தன ஏன கொலலபபடவிலலை?" எனறு வினவ, ஸஞசயன செ
லததொடஙகினன

"அரசரே! ரததநிலிருககினற எலலா அரசாகளும, பூ
லிருககினற பாாததனாலே வேதசமபநதமிலலாத வாக
போல உடனே தடுககபபடடாாகள அநதப்பாாததன பூ
லிருநதும ரததநினமீதிருககினற எலலா அரசாகளை
லோபமானது எலலா நறகுணஙகளையும தடுபபதுபோல
வனுயிருநதே தடுததான பிறகு, யுததகளததில மிகக புக
முளளவரான ஜநாாததனா, பரபரபபிலலாமல நணபனும பு
ஶரேஷடனுமான அாஜுனனைப பாாதது, 'அாஜுன! இ
யுததரஙகததில குதிரைகளுககுக குடிபபதறகுப போதும
தணணீரிலலை, இவைகள குடிககுமதணணீரை விருமபு
றன ஸநானததைவிருமபவிலலை' எனறு சொலலலும,
ஜுனன, 'இதோ இருககிறது' எனறு சொலலிககொணடு
பரபபிலலாமல பூமியை அஸதிரததினுல வெடடிக குதி
குடிககககூடியதும ஹமஸஙகளாலும நீாககாககைகளா
நாறபுறததிலும சூழபபடடதும சககரவாகஙகளால விள
கினறதும மிககவிஸதாரமானதும தெளிநததணணீருளள
நனறுய மலாநதிருககினற சிறநத தாமரைமலாகளுளளதும
கள மீனகள இவைகளுடையகூடடஙகளால நானகுபககங

ும வியாபிககபபடடதும ஆழநததும ரிஷிகளாலே அடையப
டடதும மஙகளகரமானதுமான ஒரு தடாகததை உணடுபண
ினன ஒரு கூஷணததிலுணடுபணணபபடட தடாகததைப பாாப
றகு நாரத மஹரிஷியானவா வநதுசோநதாா விஸவகாமா
பபோல அதபுதமான சாயததைச செயகிறவனுன பாாத
் அமபுகளையே விடடஙகளாகவும ஸதமபஙகளாகவும மேற
ரைகளாகவுமுடையதும ஆச்சரியகரமாயுளளதுமான அமபு
மான ஒருவீடடை உணடுபணணினன பிறகு, கோவிநதா
ாதமாவான பாாததனுலே அநத அமபுமயமான வீடானது
டபபடடவுடன சிரிததுககொணடு, 'நலலது, நலலது' எனறு
ானனா

நூறுவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

ஷ்ணன் குதிரைகளைக் களைப்பாற்றியபின் தேரிற் பூட்ட, கிருஷ்ண
னும் அர்ஜுனனும் தேரேறி ஜயத்ரதனை எதிர்த்துச் சேன்றது)

மஹாதமாவான கௌநதேயனுலே அநத ஜலம உணடுபண
பபடடும சததுருஸைனயமானது தாணடபபடடும பாணமய
ன கிருஹமானது உணடுபணணபபடடிருககையில, மஹா
தியுளள வாஸுதேவா ரதததினினறு விரைவாக இறஙகிக
ிறகுகளுளள அமபுகளால விசேஷமாக அடிககபபடடிருக
ற குதிரைகளை அவிழததுவிடடாா இதறகுமுன பாாககப
த அநதத தடாகததைககணடு நானகுபககஙகளிலும விதத
ணஸஙகஙகள ஸைநிகாகள இவாகளின, 'நலலது, நலலது'
னும உரதத சபதமானது உணடாயிறறு பெரிய தோினமீ
கினறவாகளான யுததவீராகள—காலாளாகினறு யுததஞ
கினற கௌநதேயனைத தடுககச சகதியறறவாகளானுாகள.
து ஆசசாயமாயிருநதது யானைகளோடும குதிரைகளோடும
ன தோககூடடஙகள எதிாததுவருகையில அவறறை விலககு
் புருஷசிரேஷடனுன பாாததன அபபொழுது பரபரபபைப
டடவிலலை அநத அரசாகள பாணடவனைககுறிததுப பாண
ஹஙகளைப பிரயோகிததாாகள தாமாதமாவும சததுருவீரா
்கொலலுகிறவனும இநதிரபுததிரனுமான அாஜுனன துன
த அடையவிலலை ஸமுததிரம நதிகளை உடகொளளுவது
ல வீாயமுளளவனுன பாாததன வருகினற அனேக பாணங
ஙகளையும கதாயுதஙகளையும ஈடடிகளையும விழுஙகினுன
ன அதிகமான அஸ்திரவேகத்ததாலும பாகுபலததாலும

எல்லாராஜஸ்ரேஷ்டர்களுடைய அந்த உத்தமமான பாணங்க
யும் விழுங்கினன் மஹாராஜரே! வாசுதேவர் பார்த்தன் இ
ருடைய பெரிய ஆச்சர்யகரமான அந்த விக்கிரமத்தையும் (க
கௌரவர்கள் புகழ்ந்தார்கள் கௌரவர்கள், 'பார்த்த
கோவிந்தரும் ரணகளத்தில் குதிரைகளை ஜலத்தைக் குடிக்கும
செய்ததைக்காட்டிலும் மிக்க ஆச்சரியகரமானது உலகத்தில்
உண்டாகப்போகிறது? அல்லது, எதுதான் முன் உண்டாகியி
கிறது?' என்று சொன்னார்கள் பிரபுவே! புருஷோத்தமர்க
அவ்விருவரும் நம் விஷயத்தில் அதிக பயத்தை உண்டுபண்ணி
கள் உக்ரமான சக்தியையும் வெளிப்படுத்தினார்கள் பொங்கி
கின்ற ஸமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோல் ரணகளத்தில் ப
தன் ஒருவனே உம்முடைய சேனையைத் தடுத்தான் பார்த
பார்த்தனுடைய அம்புகளால் வேயப்பட்ட அந்த வீட்டில்,
கள் ஆகாயத்தை அடைந்து ஸஞ்சரிப்பதுபோல் ஸஞ்சரித்
ஐயா! யுத்தத்தில் சிறக்கின்ற அந்த அர்ஜுனனை நோக்கி
முடைய படைகளுள் உம்மைச் சேர்ந்தவன் ஒரு மனிதனு
மிகுந்த கோபத்தோடு எதிர்த்துச் செல்லவில்லை அரசரே!
முடைய யுத்தவீரர்களனைவரும் அந்த யுத்தகளத்தில் கே
தரையும் பாண்டுகுமாரனை தனஞ்சயனையும் பார்த்து மன
ஸமமை இழந்தவர்களானார்கள் பாரதரே! பிறகு, அர்ஜுன
ரணகளத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பாணமயமான வீட்டில் செ
மரை மலர்போன்ற கண்களையுடையவரான ஸ்ரீ வாசுதேவர்
களுக்கு நடுவிலிருப்பவர்போலப் புன்சிரிப்புள்ளவராகியும்
மைச்சேர்ந்த எல்லா ஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிரு
பொழுதே கவலையற்றவராகியும் அக்குதிரைகளைப் புரளவிட
மன்னரே! செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய ஸ்ரீ கி
ணர் எல்லா யுத்தவீரர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொ
பூமியில் புரண்டு எழுந்திருந்த குதிரைகளை இரண்டு கைகளா
நன்றாகத் துடைத்தார் குதிரைக்குச் செய்யவேண்டிய வே
ஸமர்த்தரான ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அக்குதிரைகளுடைய சி
பலக்குறைவு வாயில் நுரைதள்ளுதல் நடுக்கம் காயங்கள் இ
யனைத்தையும் போக்கினர் அவர் இருகைகளாலும் பாணங்க
பிடுங்கி அக்குதிரைகளைத் துடைத்து முறைப்படி திருப்பி
ளைக் குடிக்கும்படிசெய்தார் அவர், தண்ணீர் குடித்தும் ஸ
செய்தும் தீனிதின்றும் சிரமமீங்கின அந்தக்குதிரைகளை மகி
யுடன் மறுபடியும் சிறந்த ரதத்தில் பூட்டினர் ஆயுததாரிகளு
ருள்ளும் சிறந்தவரும் சூரகுலத்தில் தோன்றியவரும் மஹா
வியுமான் அந்தக்கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனோடு கூடவே அந்த

மர்ன் ரததகினமீதேறி விரைவாகச சென்றா கோவிந்தா
னுடைய குதிரைகளை நூனமுறைபபடி தேரில பூட்டி மஹா
களைத தருமபாக எணணி ரணகளததில ஸஞசரிததா
ாககளததில தணணீரைக குடிதது (விடாய நீஙகின) குதிரை
ளள மகாரதனான அாஜுனனுடைய தேரைககணடு கௌரவ
ிகளிலுளள உததமாகளான யுததவீராகள மறுபடியும மன
தவறினவாகளானாகள அரசரே! விஷபபறகளை இழந்த
புகளபோல அநத யுததவீராகள பெருமூசசுவிடடுககொணடு,
ம் கெடடோம, ஆசசரியம, பாாததனும கிருஷணனும
டிசசென்று விடடாாகள' என்று தனிததனியாகச சொல
ாணடதுடன, மயிா சிலிாததலை உணடுபணணககூடிய வியக
கக அநத ஸைனயததை நானகுபககததிலும பாாதது, 'சீக்
படுஙகள; இது இராது' என்று சொலலி அலறினாகள
வாகளை வாடடுகிறவாகளும கவசமபூணடவாகளுமான அவ
வரும, எலலா க்ஷததிரியாகளும பாாததுககொணடிருககும
ழுதே, சிறு குழநதையானது மரபபாவையோடு (விளையாடு
போல ஒரு தேருடன (விளையாடடாக) நமமுடைய ஸேனை
பீடிதது, கூசசலிடுகினறவாகளும முயறசிசெயகினறவாகளு
எலலா அரசாகளிடததிலும தஙகளுடைய வீாயததைத
ிததுத தடையறறுச சென்றாகள அரசரே! அவாகள
ாலததில ஜமபனுடைய வததைதை விருமபி இநதிரனும விஷ
ம தேவாஸுர யுததததில அஸுராகளைத தருமபாக
ணி ஸஞசரிததததுபோல ஸஞசரிததாகள செலலுகினற
இருவரையும மறுபடியும பாாதது அபபொழுது சில ஸைனி
, 'கௌரவாகளே! நீஙகளெலலோரும கிருஷணனையும
னனையும கொலலும விஷயததில விரைவுபடுஙகள கிருஷ
எலலா விலலாளிகளும பாாததுககொணடிருக்கும்பொழுதே
தைப பூட்டி நமமைப போரில அடிததுவிடடு ஜயதரதனைக
வதறகுச செலகினறன' என்று கூறினாகள இறைவரே!
யுததகளததில சில அரசாகள அநதப பெரிய ஆசசரியத
கணடு, 'இது இதறகுமுநதி நமமால பாாககபபடாதது'
ஒருவரோடொருவா சொலலிககொணடாாகள பாரதரே!
மயததில அரசாகள, 'துரியோதனனுடைய குறறததினால
ாச சேனைகளும நாசமடைநதன திருதராஷடிர ராஜனும
தை அடைநதான க்ஷததிரியஜாதியும ஸமஸதமான பூமியும
தை மிக அடைநதுவிடடன அதை அரசன அறியவிலலை
டைய வீடடையடைநதபின விநதுராஜனான ஜயதரதன
ததில செயயவேணடிய காாயததை, வீணான எணணமுளள

வனும உபாயஙகளை அறியாதவனுமான தூரியோதனன செய
டும' என்று இவவாறு பேசிககொணடாாகள பிறகு, பா
வன, ஸூாியன மேறகே சாயநதிருககுமபொழுது, தணணீ
குடிதது மனககளிபபுறற குதிரைகளோடு அதிசீககிரமாக
தவனைக குறிததுச செனறுன பெரிய கைவனமையுளளவ
சஸதிரஙகளைத தரிததிருககினற எலலா வீராகளுளளும உ
னும வேகமாகச செலலுகினறவனும கோபமுறற அநதக
போனறவனுமான அநத அாஜுனனைக கௌரவ ஸைனிகா
தடுபபதறகுச சகதியறறவாகளானுாகள பிறகு, பகைவா
வாடடுகிறவனுன பாணடவன ஸிமமம மானகூடடஙகளைத
திக கலககுவதுபோல ஸைநதவன நிமிததமாகச சேனை
தூாததிக கலககினுன வாஸுதேவரும சைனயஙகளில
நது சீககிரமாகக குதிரைகளை நடததிககொணடு கொககைப்
வெணமையான பாஞசஜனயததை ஊதினா கௌநதேய
எதிரில பிரயோகிககபபடுகிற அமபுகள பினபுறததில விழு
ஏனெனில, காறறின வேகமபோனற வேகமுடைய குதி
பாணவேகததைக காடடிலும அதிக வேகததோடு (ரதத
இழுததுசசெனறன பிறகு, ஜயதரதனுடைய வததை வி
கினற தனஞசயனைக கோபஙகொணட அரசாகளும மறற அ
க்ஷததிரியாகளும சூழநதுகொணடாாகள ஸைனயஙகள எ
துச செனறபொழுது தூரியோதனன சிறிது நிறகினறவ
புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான பாாததனுககுபபின மஹாயுதத
விரைவாக வநதான காறறினுல நனறுக அசைககப
கொடிசசீலைகளுளளதும மேகமபோல ஒலிககினறதும பயங
னதும வானரக கொடியுளளதுமான அநத ரததைப பா
ரதிகாகள வியஸனமுறறனா பிறகு, ஸூாியன புழுதியி
நானகுபககமும அதிகமாக மூடபபடடான ரணகளததில
களினுலே பீடிககபபட்ட யுதத வீராகள கிருஷணாாஜுனா
பாாககஇயலாதவராயினா

நூறறேழாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஜயத்ரதனை எதிர்ந்துச்செல்ல முயன்ற அர்ஜுனனைத் துரியோதனன் தடுத்தது.)

அரசரே! தாணடிசசெனறவாகளான வாஸுதே
தனஞசயன இருவரையுஙகணடு உமமைச சோநத வீராகளு
பயததினுல கொழுபபுகள வெளியில சாிநதாறபோலாயின

பொழுது மகாபலசாலிகளான எல்லாக கௌரவவீரர்களும தங்
டைய மனததை உறுதிபபடுததிககொணடவர்களும எதிரபப
ல ரோஷமுள்ளவர்களும வெட்கமுளளவர்களும பௌருஷத தி
ல தூணடபபடடவர்களுமாகத தனஞசயனை எதிர்ததார்கள
ார்களததில கோபததுடனும பொறுமையுடனும பாணட
ன (எதிர்ததுச) சென்றவர்கள ஸமுத்ரததினின்று நதிகள
ருமபி வராததுபோல இன்னும திருமபிவரவில்லை நாஸதிகர்கள
தஙகளிடததிலிருந்து திருமபுவதுபோலச சில அஸததுககள
ததததினின்று) திருமபினார்கள அந்த வீரர்கள நரகததை
டைவதறகுக காரணமான பாவததைப பெற்றார்கள தேராளி
டைய படையைததாணடி விடுபடடவர்களான அந்த இரணடு
ருஷ ஸரேஷடர்களும, ராகுவினுடைய முகததினின்றும விடு
ட சந்திரசூரியர்களபோலக காணபபடடார்கள பெரிய வலை
க கிழிததுககொணடு வெளியிலவந்த இரணடு மதஸயஙகள
ாலக கிருஷ்ணார்ஜுனர்களிருவரும அந்தச சேனைககூட்டத
ஸரமமில்லாமல பிளந்துகொணடு வெளியில வந்தவர்களாகக
ணபபடடார்கள மஹாத்மாககளான அவவிருவரும எவவிதத
லும உடைககபபடாததும சஸதிரஙகளால நெருஙகியதுமான
ரோணருடைய படையிலிருந்து விடுபடடவர்களாகி உதிததிருக
ற இரணடு பிரளயகால சூரியர்களபோலக காணபபடடார்கள.
ருபபுபபோல உக்ரமான மகரததினுடைய வாயினின்றும விடு
ட இரணடு மதஸயஙகளைபபோல, சததுருககளுடைய அஸதிர
திர ஸஙகடததினின்றும விடுபடடவர்களான அந்த மஹா
ஷர்களிருவரும பகைவர்களுககு அனாததததை விளைவிக
றவர்களாகக் காணப்படடார்கள மேலும அவவிருவரும
ததிரததை இரணடு மகரஙகள கலககுவதுபோலச சேனையைக
ககினார்கள அபபொழுது அவவிருவரும துரோணருடைய
னயிலிருககையில உணமைச சோர்ந்தவர்களும உமமுடைய புத
களும, 'இவவிருவரும துரோணரைத தாணடிச செல்லப்
கிறதில்லை' என்று எணணினார்கள, மஹாராஜரே! துரோண
டய படையைததாணடி வந்தவர்களும மகாகாந்தியுள்ளவ
மான அவவிருவரையும பார்தது ஸிந்துராஜனுடைய உயிரில
சயற்றவர்களானார்கள அரசரே! பிரபுவே! கிருஷ்ணார்ஜு
ள துரோணரிடமிருந்தும கருதவர்மாவிடமிருந்தும விடுதலை
டயமாட்டார்களென்பதனால ஸிந்துராஜனுடைய உயிரில
ய ஆசை இருந்தது மஹாராஜரே! சததுருககளைத தபிககச
கிறவர்களான அவவிருவரும அந்தஆசையை வீணாககசசெயது
ரோணருடைய சேனையையும தாணடமுடியாத போஜனுடைய

சேனையையும் தாண்டினார்கள் பிறகு, ஆங்குள்ளவர்கள், (சேனை
யைத்) தாண்டி நெருப்புப்போல் விளங்குகின்ற கிருஷ்ணார்ஜு
னிருவரையும் பார்த்து ஸிந்துராஜனுடைய உயிரில் ஆசையற்றவ
ர்களாகி ஒன்றும்பேசவில்லை பயமற்றவர்களும் (பகைவர்களுக்குப்
பயத்தை விருத்தி பண்ணுகிறவர்களுமான கிருஷ்ணனும் தன
ஞ்சயனும் ஜயத்ரதனுடைய வதத்தைப்பற்றின அவ்விதமான வார்
த்தைகளை ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் 'அந்
ஸைந்தவன் மஹாரதர்களான ஆறு தார்த்தராஷ்டிரர்களால் ம
தியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறான் நம்முடைய கண்களுக்குப் புல
படுவானாகில் அவன் நம்மால் விடப்படமாட்டான் யுத்தத்தி
இவனைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தேவர்களுடைய கூட்டங்களோ
கூடின இந்திரன் வந்தாலும் நாம் இவனைக்கொல்வோம்' என
சொல்லிக்கொண்டார்கள் இவ்வாறு மிக்க புஜபலமுடையவ
ளான கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் ஸிந்துராஜனுடைய வதத்தை எ
பார்த்து ஒருவரோடொருவர் ஸம்பாஷித்துக்கொண்டிருக்கு
சமயத்தில் உம்முடைய புத்திரர்கள் பலவாறாக ஆரவாரஞ் செ
தார்கள் பகைவர்களை அடக்குகிறவர்களான அவ்விருவர
பாலைவனத்தைத் தாண்டிச்செல்லுகின்ற தாகங்கொண்ட இரண
யானைகள் தண்ணீரைக் குடித்து விடாயாறுவதுபோல் விடாய
ஞர்கள் 'யௌவனமுள்ளவர்களான அவ்விருவரும், புலிக
சிங்கங்களும் யானைகளுமாகிய இவைகளால் நான்குபக்கங்களி
சூழப்பட்ட மலைகளைத் தாண்டி மரணபயத்தை விட்டவர்கள
இரண்டு வர்த்தகர்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள் அவ்விருவ
யும் பார்த்து, 'இவ்விருவருடைய முகங்களின் நிறமும் இவ
மன்றோ இருக்கிறது' என்று எண்ணி நான்குபக்கங்களிலும்
வாரித்தார்கள் ஜ்வலிக்கின்ற அக்நி போன்றவரும் ஸா
போன்ற உருவமுள்ளவருமான துரோணரிடத்தினின்றும் ஸ
திரத்துக்கொப்பான அவருடைய சேனையினிடத்தினின்றும் ம
முள்ள அரசர்களிடத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களும் பிரகா
கின்ற இரண்டு சூரியபிம்பம்போன்றவர்களும் சத்துருக
அடக்குகிறவர்களுமான அவ்விருவரும் ஸமுத்திரத்தைத் த
டினவர்கள்போல ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகக் காணப
ட்டார்கள் பெரிய ஆயுதத்திரளிலிருந்தும் துரோணரா
கிருதவர்மாவினாலும் காக்கப்பட்ட சேனையிலிருந்தும் விடுப
பிரகாசிக்கின்றவர்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் இ
னும் அக்நியும்போலக் காணப்பட்டார்கள் துரோணருடை
அம்புகளாலே இரத்தப் பெருக்குள்ளவர்களாகச் செய்ய
பட்ட கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் கூர்மையுள்ள பாணங்

டிக்கப்பட்டுக் கோங்குமரங்களால் நிறைந்த இரண்டு மலைகள்
பால் விளங்கினார்கள். சிறந்த வில்லாளிகளும் மேன்மைபெற்ற
ர்களும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றவர்களுமான கிருஷ்ணனை
ம் அர்ஜுனனையும் துரோணருடைய அஸ்திரபலத்தைத் தடுத்த
லை சக்திகளாகிற ஸாபங்களால் நெருங்கியதும் இரும்புமய
ான அம்புகளாகிற உக்கிரமான சுறுமீன்களுள்ளதும் க்ஷத்திரிய
ரேஷ்டர்களாகிற ஜலமுள்ளதுமான துரோணராகிற முதலைதங்
ப மடுவினின்று விடுபட்டவர்கள்' என்றும், இடிமுழக்கம்
ான்ற நாணொலியும் தலத்வனியுமுள்ளதும் மின்னல்போன்ற
தைகளும் கத்திகளுமுள்ளதுமான மேகம்போன்ற துரோண
டைய அஸ்திரங்களாகிற மேகத்தினின்று, இருளிலிருந்து சூரிய
ந்திரர்கள் விடுபடுவதுபோல் விடுபட்டவர்கள்' என்றும்,
மழைக்காலத்தில் நிறைந்தவையும் பெரிய முதலைகளால் சூழப்
ட்டவையும் ஸிந்து நதியை ஆறுவதாகவுடையவைகளுமான
முதத்திரகாமிகளான [1] ஐந்து நதிகளைக் கைகளால் நீந்தித்
ாண்டினவர்கள்போலும்' என்றும், 'பெருமலைகளாலடர்ந்த
ாரமான மஹாநதியைத் தாண்டிக் கரைகண்டவர்களான வழிப்
ாக்கர்கள்போல யுத்தத்தில் துரோணருடைய அஸ்திரபந்தத்
ந்த தாண்டினார்கள்' என்றும் எல்லாப் பிராணிகளும் எண்
ன ஸமீபத்தில் இருக்கிற ஜயத்ரதனைக் கொல்லவேண்டுமென
 எண்ணத்தினால் பார்க்கின்ற அவ்விருவரும் கானகத்தினிடை
 புள்ளிமானைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்ட இரண்டு புலிகள்
ால நின்றார்கள். மஹாராஜரே! அவ்விருவருடைய முகக்காந்தி
ாலும் உம்முடைய யுத்தவீரர்கள் ஜயத்ரதனைக் கொல்லப்பட்ட
னென்றே எண்ணினார்கள். சிவந்த கண்களையுடையவர்களும்
ட கைகளையுடையவர்களும் சோர்ந்திருக்கின்றவர்களுமான
ஷ்ணரும் பாண்டவனும் ஸிந்துராஜனைப் பார்த்து அடிக்கடி
தோஷத்துடன் ஸிம்மநாதஞ் செய்தார்கள். அரசரே! கடி
ாத்தைக் கையில் பிடித்த வாஸுதேவரும் வில்லைக் கையில்
ண்ட பார்த்தனுமாகிய இவர்களுடைய ஒளியானது சூரியன
கினி இவர்களுடைய ஒளிபோலிருந்தது. துரோணருடைய
னயிலிருந்து விடுபட்டவர்களும் மாம்ஸத்தைப் பார்க்கின்ற
ணடு கழுகுகள்போல அருகிலிருக்கிற ஜயத்ரதனைப் பார்க்கின
ர்களுமான அவ்விருவருக்கும் ஸந்தோஷமே உண்டாயிற்று
பத்திலிருக்கின்ற ஸைந்தவனைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்ட
விருவரும் மாம்ஸத்தை நோக்கிப் பருந்துகள் வந்து விழு

1 சத்தரு, விபாசா, இராவதீ, சந்திரபாகா, விதஸ்தா, இவற்றோடு
ஸிந்து சேர்ந்து ஆறு நதிகள்.

வதுபோல விரைவாகப பாயநதாாகள பிரபுவே! அநத வாஸ
தேவரையும தனஞசயனையும பாாதது, பராககிரமசாலிய
துரோணராலே பூடடபபடட கவசமுளளவனும குதிரைகளுடை
ஸவபாவம நோககம இவைகளை அறிநதவனும அரசனும உம
டைய புதலிரனுமான தூயோதனன யுததகளததில ஒரு ரத
தோடு ஸிநதுராஜனைக காபபாறறுவதறகாகச சென்ருன ம
னரே! பிறகு, உமமுடைய குமாரன மகிமைபொருநதிய வில
யுடையவாகளான கிருஷணாாஜ⁻னாகளைத தாணடிச்சென்று எ
ரில வநது புணடரீகாகூரை எதிாததான பிறகு, உமமுடை
குமாரன தனஞசயனை எதிாககவே, எலலாச சேனைகளிலு
நானகுவித வாதயஙகளும குதூகலததுடன முழககபபடட
அநத ரணகளததில கிருஷணாாஜ⁻னாகளுககெதிரில துரியே
னன நிறபதைககணடு சஙக வாததியஙகளின சபதஙகளோ
சோநத ஸிமமநாதஙகள தோனறின பிரபுவே! யுததத
உமமுடைய புததிரனைககணடு அக்னிககுச சமமானவாகளு
ஸிநதுராஜனுககு ரகூகாகளுமான வீராகள மிகக ஸநதோ
மடைநதாாகள வேநதரே! பரிவாரஙகளோடுகூடி எதிாதது
கினற தூயோதனனைககணடு ஸ்ரீ கிருஷணா அாஜ⁻னனை
பாாதது அநதச சமயததிறகுத தககவைகளான பினவ
வாாததைகளைச சொலலலானா

நூறறிரணடாவது அதயாயம

ஜயதரதவத்பாவம (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் அர்ஜுனனை எதிர்த்து நிற்கையில், ஸ்ரீ கிருஷ்ண அவனுல் செய்யப்பட்ட தீமைகளை ஞாபகப்படுத்தி அவனைக் கொல்வதற்காக அர்ஜுனனை ஏவியதும், துர்யோதனன் வீரவாதம் பேசியதும்)

வாஸுதேவா, 'தனஞசய! (சேனைகளைத) தாணடிவரு
இநதத தூயோதனனைபபாா இவனை ஆபததை அடை
னெனறு நினைககிறேன இவனுககுச சமானனுன ரதிகன கி
யான இவன தூரததிலிருநதே பாயும ஸவபாவமுளளவ
பெரிய விலலையுடையவன, அஸதிரஙகளில தோசசிபெறறவ
யுததததில கெடட மதஙகொணடவன, உறுதியான
பிடியுளளவன, விசிததிரமாச யுததம செயயும தனமையு
வன், தருதராஷடிர புததிரனுன இவன மிகக பலசாலி,
ஸுகததுடன வளாநதவன, மஹாரதாகளால பூஜிககபப
வன, ஸமாததன ஓ! பாாததா! எபபொழுதும பாணடவாக

க்கிறவன் குற்றமற்றவனே! அவனோடுயுத்தஞ்செய்வது இச
மயத்திற்குத் தகுந்ததென்று யான் நினைக்கிறேன் நம்முடைய
த்தமாகிற சூதாட்டமானது ஜயத்தின்பொருட்டோ அல்லது
றுவிதமாவதின்பொருட்டோ இவனிடத்தில் சார்ந்திருக்கிறது.
ர்த்த! வெகுகாலமாகச் சேர்த்து வைத்திருக்கிற கோபமாகிற
ஷத்தை இவன்மீது கக்கு இவனே மஹாத்மாக்களான பாண்ட-
களுடைய அனர்த்தங்களுக்குக் காரணம் அப்படிப்பட்ட
ன் உன் பாணங்களுக்கு இலக்காகிவிட்டான், பார் சொந்தப
னைத் தேடிக்கொள்ள ராஜ்யத்தை விரும்பின ஓர் அரசன் உன்
றடு எவ்வாறு போர்புரிவான்? தெய்வாதீனமாக இந்தத் துர்
ர்தனன் இப்பொழுது உன்னுடைய பாணத்திற்கு இலக்காக
துவிட்டான் தனஞ்சய! இவனைப் பிராணனை இழக்கும்படி
ய புருஷஶ்ரேஷ்ட! இவன் செல்வச்செருக்கினாலே மதிமயக்
கொண்டவன், துக்கத்தை அடைந்தவனல்லன், யுத்தகளத்
உன் பராக்கிரமத்தை அறியாதவன் பார்த்த! தேவர்களோ
அஸுரர்களோடும் மனுஷ்யர்களோடுங்கூடின மூவுலகங்களும்
த்தில் உன்னை ஜயிக்கச் சக்தியுள்ளவையல்ல அவ்வாறிருக்க,
த்த துர்யோதனனொருவன் எவ்வாறு ஜயிக்க வல்லமையுள்ளவ
ான்? பார்த்த! அப்படிப்பட்ட இவன் பாக்ய விசேஷத்தினால்
ர் தேரின் அருகில் வந்துவிட்டான் மிக்க புஜபலமுள்ளவனே!
திரன் விருத்திராஸுரனைக் கொன்றதுபோல இவனை நீ கொல்
பாக குற்றமற்றவனே! இவன் எப்பொழுதும் உனக்கு
ர்த்தத்தை விளைவிப்பதில் முயற்சியுள்ளவன் இவன் சூதாட்
தில் கபடத்தினாலே தர்மராஜரை வஞ்சித்தான் (பகைவர்களு
ய) அகங்காரத்தை அடக்குகிறவனே! பாபபுத்தியுடைய இந்
துர்யோதனனால் தோஷமற்றவர்களான உங்கள்விஷயத்தி
எப்பொழுதும் மிக்ககொடிய அநேக கார்யங்கள் செய்யப்
இருக்கின்றன பார்த்த! யுத்தத்தில் உத்தமமான புத்தியைச்
லுத்தி அயோக்யனும் எப்பொழுதும் கோபமுள்ளவனும்
ஆசையே வடிவுகொண்டமனிதனுமான இந்தத்துர்யோதனனை
லாசியாமல் கொல் பாண்டவ! கபடத்தினால் ராஜ்யத்தைக்
ந்தத்தையும் வனவாஸத்தையும் திரௌபதியினுடைய க்லேசத்
யும் மனத்திலெண்ணி, (இவன் விஷயத்தில்) பராக்கிரமத்தை
ரிப்படுத்து இவன் தெய்வாதீனமாக உன்னுடைய பாணங்
ங்கு எதிராக நிற்கிறான் பாக்யத்தினாலே கார்யத்திற்கு இடை
செய்வதின்பொருட்டு முன்னிலையிலின்று முயற்சி செய்
ர் தெய்வாதீனமாக யுத்தகளத்தில் உன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய

வேண்டுமென்று விரும்புகிறுன பார்த்தனே ! விரும்பப்படாம
எல்லா அபீஷ்டங்களும் பாக்யத்தினுல பலித்துவிட்டன பார்த
னே ! முற்காலத்தில இந்திரன தேவாஸுர யுத்தத்தில ஜம
ஸுரனைக கொன்றதுபோலக குலாதமனுன இந்தத் துரியே
தனனை இந்த ரணகளத்தில கொல்ல இவன கொல்லப்பட்டவுட
நாதனற்ற இந்தச்சேனையை நீ பிளக்கலாம துராத்மாக்களுடை
வைரத்திற்கு உடனபிறந்த வேரைப பாக்யவிசேஷத்தி
அறுத்துவிடு' என்று கூறினா

பார்த்தன, கிருஷ்ணனை நோக்கி, 'இந்தக்காரியத்தை நா
அவசியம செய்வேன மற்ற எல்லாவற்றையும அலக்ஷியம செய
விட்டுத் துரியோதனனிருக்குமிடத்தைக குறித்துச செல்லும செ
காலமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தை இடையூறில்லாமல அனுபவி
இந்தத் துரியோதனனுடைய தலையை யுத்தகளத்தில என பர
கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி அறுக்கிறேன மாதவரே ! கிலே
தை அனுபவிக்கத்தகாத கிருஷ்ணையினுடைய கூந்தலைப்ப
இழுத்த அவமானஞ்செய்ததற்குப பிரதிசெய்ய நான சக்திபு
வனுவேனே ? மாதவரே ! யுத்தரங்கத்தில துரியோதன
கொன்று முனஸமபவித்த அந்தத் துக்கங்களை எவ்விதத்தி
வது நான போக்கிக்கொள்வேனே ?' என்று சொன்னுன
வாறு சொல்லிக்கொண்டு கிருஷ்ணாகளிருவரும ஸந்தோஷமு
வாகளாக அந்தத் துரியோதனராஜனை யுத்தத்தில நெரு
விரும்பி வெண்மைநிறமுள்ள குதிரைகளைத் தூண்டினாகள
ஶ்ரேஷ்டரே ! ஐயா ! அவாகளினருகில வந்து பெரும்பயம
திருக்கும்போதும உம்முடைய குமாரன பயப்படவில்லை எதி
வருகின்ற அர்ஜுனனையும ஹ்ருஷீகேசரையும துரியோத
தடுத்ததாகிய இவனுடைய செய்கையை எல்லா க்ஷத்ரியாக
கொண்டாடினாகள பிரஜைகளுக்கு நாதரே ! அந்த யுத்த
அரசனைக்கண்டு பிறகு உம்மைச்சோந்த எல்லா ஸைனிகாக
கூக்குரல செய்தாகள ஜனங்களுடைய பயங்கரமான அவ
பேரொலி உண்டாயிருக்கையில, உம்முடைய குமாரன அத
பொருளாகக கொள்ளாமல பகைவாகளைத் தடுத்தான வில
யான உம்முடைய புத்திரனுலே தடுக்கப்பட்டவனும சத்
களைத் தவிக்கச்செய்கின்றவனுமான அந்தக் கௌந்தேயன
மான கோபத்தையடைந்தான ஒருவருக்கொருவா பகைகொ
டவாகளான துரியோதனன தனஞ்சயன அவ்விருவரையும
கரமான உருவமுள்ள அரசாகள நானகு பக்கங்களிலுமிரு
பார்த்தாகள பெரியவரே ! பரபரப்பையுடையவாகளான

னையும் வாஸுதேவரையும் பார்த்து உம்முடைய குமாரன் யுத்
ஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தோடு அட்டஹாஸத்துடன்
டியவனாகவே அழைத்தான் பிறகு, உத்ஸாஹமுள்ளவர்களான
ந்ருஷ்ணனும் பாண்டுபுத்திரனான தனஞ்சயனும் பெரிய ஸிம்ம
தனஞ்செய்தார்கள், சிறந்த சங்கங்களையும் ஊதினார்கள்
திக ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான அவ்விருவரையும் நன்றாகப்
ார்த்து எல்லாக்கௌரவர்களும் உம்முடைய புத்திரனது
ியில் ஆசையற்றவர்களாயினர் கௌரவர்களனைவரும் உம்மு
டய குமாரனை அக்னியின் முகத்தில் ஹோமம் பண்ணப்பட்டவ
க எண்ணி அதிக துக்கத்தையடைந்தனர் பயத்தினால் பீடிக்க
படடவர்களான அந்த யுத்த வீரர்கள் அவ்வாறு உத்ஸாஹத்
ாடு கூடியவர்களான கிருஷ்ணனையும் பாண்டவனையும் பார்த்து,
னன்ன மாண்டான், மன்னன் மாண்டான்' என்று சொன்
ர்கள் ஜனங்களுடைய சப்தத்தைக்கேட்டுத் துர்யோதனன்,
ங்கள் பயப்படவேண்டாம், நான் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை யமனி
ற்கு அனுப்பப்போகிறேன்' என்று சொன்னான் எல்லா
னிகர்களையும் நோக்கி இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, அவன், ஜயத
எதிர்பார்த்தவனாகி முயற்சியோடு பார்த்தனை அழைத்து,
ார்த்த! நீ பாண்டுவுக்குப் பிறந்திருப்பாயாகில் தேவஸம்பந்தம்
றறவையும் பூலோக ஸம்பந்தம் பெற்றவையுமான நீ கற்ற
ஸ்திரங்களெல்லாவற்றையும் என்னிடத்தில் விரைவாகக்காட்டு
ாக்கும் கேசவனுக்குமுள்ள பலத்தையும் வீர்யத்தையும் என்னி
த்தில் விரைவாகக்காண்பி உன் ஆண்மையைப் பார்ப்போம்
ங்கள் நீ பெருங்காரியங்களைச் செய்திருப்பதாகச் சொல்லு
ர்கள் ஆனால், நான் அவைகளை நேரில் பார்த்ததில்லை மஹா
ர்களுள் பிரதானனென்று மதிப்பதற்குக் காரணமான காரியங்
இவ்விடத்தில் காண்பித்துவிடு' என்று இவ்வாறான வசனத்
க கூறினான்

நூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனனால் துர்யோதனன் தோல்வியடைந்தது)

துர்யோதனராஜன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, மர்மஸ்தானங்
பிளந்துசெல்லக்கூடிய மூன்று பாணங்களால் அர்ஜுனனை
மகாவேகமுள்ள நான்கு பாணங்களால் நான்கு குதிரைகளை

யும அடிததது வாஸுதேவரையும பததுப்பாணங்களால மா
லடிததது அவருடைய சஙகையும அரததசநதிர பாணதத
அறுததுப பூமியில தளளினன பாரததன மனககவலையறறவ
விசிததிரமான கட்டுககளுளளவைகளும சாணையில தீட்டப்பட
வைகளுமான பதினனகு பாணங்களாலே விரைவாக அநதது
யோதனனை அடிததான அவைகளும கவசததில தாககிக கீ
விழுநதன அவைகள வீணுகபபோனதைககணடு அரஜுன
மறுபடியும கூாமையுளள பதினனகு பாணங்களைப பிரயோ
செயதான அவைகளும கவசததினினறு நழுவி விழுநதன
துருவீராகளைககொலலுகினற வாஸுதேவா, பிரயோகிகபப
அநத இருபததெட்டுப பாணங்களும பயனிலலாமற போன
கணடு அரஜுனனைப்பாரதது, 'பாரதத! உனனால விடப்ப
அமபுகள பிரயோஜனததைச செயயவிலலை கறகள தாமே நக
லைபபோல இதுவரையில பாராததைப் பாாககிறேன பரதஸ
டனே! காணடீவததினுடைய பலம முனபோல இருககிறத
உனனுடைய கைபபிடியும தோளவனமையும முனபோல இ
கினறனவா? உனககும இநதச சததுருவான துரியோதனனு
கும இபபொழுது இநத (எதிரபபுக) காலமானது கடைசிய
தாயிலலாமலிருககுமா? கேட்கினற எனககுச சொல பாரத
யுததததில துரியோதனனுடைய ரததததைக குறிததது விடப்ப
ருககிற பாணங்கள பயனறறவைகளாகக கீழே விழுநததைககண
எனககு அதிகமான ஆசசரியம உணடாயிருககிறது பாரத
வஜ்ராயுதம போனறவையும இடிககொபபானவையும கோரம
வையும சததுருககளுடைய சரீரததைப பிளககுநதனமையு
வையுமான உனனுடைய பாணங்கள ஒரு காரியததையும செ
விலலையே இபபொழுது இதெனன பரிஹாஸம?" எனறு கூறி
அரஜுனன, 'கிருஷ்ணு! அஸ்திரங்களை நாசஞ்செயயும விஷ
தில ஏறபடுததபபட்ட இநதக கவசதாரணமானது நிசசயமா
துரோணராலே துரியோதனனிடததில காணபிககபபட்டிரு
வேணடும கிருஷ்ணரே! இநதக கவசததினிடம மூவுலகங்க
மறைநதிருககினறன இநத மஹா கவசதாரணததைத துரோ
ஒருவரே அறிநதிருககிரு ஸாவோததமரான அநதத்துரோ
ரிடததிலிருநது நான அறிநதுகொண்டிருககிறேன கோவிநத
இநதக கவசமானது பாணங்களினலை எவவிததததிலும உடை
முடியாதது ஸாக்ஷாத இநதிரனலே யுதததில வஜ்ராயுதத
லும பிளககமுடியாதது கிருஷ்ணு! எலலாம அறிநத தேவரீ
என என்னை மயககச செயகிறீா? கேசவரே! மூவுலகங்களி

து நடந்ததோ, எது நடக்கிறதோ, எது நடக்குமோ அவை
ல்லாம் உம்மால் அறியப்பட்டிருக்கின்றன மதுஸூதனரே!
நீர் அறிந்திருப்பதுபோல ஒருவனும் அறிந்ததில்லை
ருஷ்ணு! இந்தத் துர்யோதனன் துரோணரால் ஏற்படுத்தப்
ட்ட இந்தக் கவசதாரணையை வகித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் பய
றவன்போல் நிற்கிறான் மாதவரே! இந்தக் கவசதாரணத்தில்
த்தக்காரியம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை இவன் அறியான்
ரொருவரால் பூட்டப்பட்டிருக்கிற இந்தக் கவசதாரணையை
ஸ்திரீபோல இவன் சுமந்துகொண்டிருக்கிறான் ஜநார்த
ரே! என்னுடைய கைகள் வில் இவற்றின் பராக்கிரமத்தைப்
ரும் கவசத்தால் காப்பாற்றப்பட்டிருந்தாலும் கௌரவயனை
ன தோல்வியடையும்படி செய்யப்போகிறேன் பிரகாசிக்கின்ற
தக் கவசத்தைத்[1] தேவநாதர் அங்கிரஸூக்குக் கொடுத்தார்,
ரிடமிருந்து பிருஹஸ்பதி அடைந்தார், அவரிடத்திலிருந்தும்
திரன் அடைந்தான் பிறகு, தேவராஜன் இந்தக்கவசத்தை உப
சத்தோடு எனக்குக் கொடுத்தான் இவனுடைய இந்தக் கவச
ன்து தேவர்கள்செய்ததேயாயினும் அல்லது நான்முகன்தானே
பத்தாயினும் இப்பொழுது என்னுடைய பாணத்தினால் அடிக்கப
ம இம்மதிகேட்டனைப் பாதுகாவாது' என்று கூறினான் கௌர
கத்தக்க அர்ஜுனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் தீக்ஷணமான
சத்தையுடைக்கும் தன்மையுள்ள (மனுவைத் தேவதையாகக்
ண்ட) மானவாஸ்திரத்தினாலே பாணங்களை அபிமந்திரணம்
ணி நாணகயிற்றில் வைத்து இழுத்தான் அர்ஜுனனாலே
கப்படுகின்றவையும் வில்லினடுவை அடைந்திருக்கின்றவையு
ன அந்த அர்ஜுனனுடைய பாணங்களைத் துரோணபுத்திரா
லா அஸ்திரங்களையும் அழிக்குந் தன்மையுள்ள ஓர் அஸ்திரத்
ல் அறுத்தார் பரமவாதியான அசுவத்தாமாவினாலே அவ
ுகள் தூரத்திலிருந்து அறுக்கப்பட்டதுகண்டு அர்ஜுனன்
சரியமடைந்து கேசவரைப்பார்த்து, 'ஜநார்த்தனரே! இந்த
திரத்தை நான் இரண்டுமுறை பிரயோகிக்க முடியாது (அவ
 பிரயோகித்தால்) என்னையே சொல்லும், அல்லது, என
ைதயாவது நாசஞ்செய்யும்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய
 ராஜரே! பிறகு, துர்யோதனன் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களை
த்தில் ஸர்ப்பத்திறகொப்பான ஒன்பதொன்பது பாணங்க
அடித்து மறுபடியும் அவர்கள்மீது போரில் பெரிய அம்பு
யைப் பொழிந்தான் அதனால் உம்மைச் சோர்ந்தவர்கள்

[1] அத-94-க்கும் அத-103 க்கும் கவசவரலாறு வேறுபடுகிறது

மனககளிபபுற்று வாதய கோஷங்களையும ஸிமமநாதங்களை
செயதாாகள பிறகு, யுதததைதில கோபம கொணடவனான பார
தன இரணடு கடைவாயகளையும நாவினால நககிககொணடு தாயோ
தனனுடைய மேனியை உறறுப பாாததான பிறகு, இவனுடை
ஓா அஙகததையும கவசததால காககபபடாததாகக காணவில
பிறகு, நனறாக விடபபடடவையும அநதகனுககொபபானவை
மான கூரிய அமபுகளாலே துாயோதனனுடைய குதிரைகளை
பினபககததிலுளள ஸாரதிகளையும சரீரததை இழககுமபடி செ
தான வீரயமுடையவனான ஸவயஸாசியானவன இவனுடை
விலலையும கையுறையையும விரைவாக அறுதது ரததை
பொடிசெயயததொடஙகினான யுததமுயறசியையறிநதவனும
தியின புததிரனுமான அாஜுனன அபபொழுது தீக்ஷணம
இரணடு அமபுகளாலே ரததை இழநதவனுககபபடட துாயோ
தனனை இரணடு உளளஙகைகளிலும நககணகளிலும பாண
ளால அடிததான அநதததுாயோதனன வேதனைகளால துா
முறறு ஓடுவதில நோககம கொணடவனானான தனஞசயனுடை
அமபுகளால பீடிககபபடடுக கஷடமான ஆபததை அடைநதி
கிற அநதத துாயோதனனைக கணடு சிறநத விலலாளிகள அவ
பாதுகாககககருதி எதிாததுவநது அநதததனஞசயனை அ
ஆயிரககணககான தோகளாலும ஸனனஹததுடனகூ
யானைகளாலும குதிரைகளாலும கோபமுளள காலாடகளுடை
கூடடஙகளாலும சூழநதுகொணடாாகள பிறகு, பெரிய
திரவாஷததினாலும பாணஸமூகஙகளாலும மூடபபடட
ஜுனனும கோவிநதருமாகிய இருவருமாவது (அவாகளுடை
ரதமாவது கணணிறகுப புலபபடவிலலை பிறகு, அாஜு
அஸதிரசகதியினாலே அநதசசேனையைக கொனறான பிறகு,
யுததகளததில ரதஙகளும யானைகளும நூறு நூறாக அஙகங
இழநதவைகளாகச செயயபபடடு விழுநதன கொலலபபடட
யும கொலலபபடுகினறவையுமான அநத யானைகள அநத உ
மான தேரை நகரவிடாமல தடுததன அநததேரானது
தவனிருககுமிடததிறகு ஒரு கரோசதுாரததில நானகுபுற
லும ஸதமபிககுமபடி செயயபபடடதாக நினறது பிறகு, வி
ணிகளுள வீரரான ஸ்ரீ கிருஷணா, விரைவுடன அாஜு
நோககி, 'விலலை அதிகமாக ஓசையிடுமபடி செய நான
கததை ஊதபபோகிறேன' எனறு சொனனா பிறகு, அ
னன காணடீவததை வனமையுடன இழுதது நாணொலி
தலதவனியுடனகூடின பெரிய அமபுமழையினாலே சததுருக

னனுன பலவானுன ஸ்ரீகேசவா புழுதியினுலே மூடபபட்ட
மமயிா நனியுளளவரும மிகவும வோததிருககிற முகமுளள
மாகிப பாஞசஜனயததைக கமபீரமான ஸவரததுடன ஊதி
ராஜரே! அசசுதருடைய உதடுகளாலே பூரிககபபட்ட காறறி
யுணடாகியதும சஙகததினுளளிருநது விருததியடைநது வெளி
ததுமான அநதநாதததினுலே அஸுராகளையும ஆகாயததை
தேவாகளையும லோகபாலகாகளையுமுடைய உலகமனைததும,
க பயததையடைநது வெடிககினறதுபோலாகியது அநதச
கததினுடைய ஒலியினுலும விலலினுடைய டஙகாரதவனியினு
அபபொழுது [1] ஜனஙகள பரஜஞையை இழநதவாகளும இழக
நவாகளுமாகப பூமியில விழுநதாாகள அவாகளால விடப
ட ரதமானது காறறினுல அலைககபபட்ட மேகமபோல விளங
து பிறகு, ஜயதரதனை ரக்ஷிககினறவாகள தஙகளை அனுஸ
நுவநதிருககினற துணைவீராகளோடு கலககமுறறாாகள
ரியவிறகளைக கையிற கொணடவாகளும ஜயதரதனுககு ரக்ஷ
ளுமான அநத வீராகள வேகததோடு அநதப பாாததனைப
ததுப பூமியை நடுஙகுமபடி செயதுகொணடு ஸிமமநாதஞ
தாாகள மஹாபலசாலிகளான வீராகள சஙகதவனியுடன
ன உககரமான பாணசபதஙகளையும ஸிமமநாதஙகளையும
ரிபபடுததினாாகள உமமுடைய ஸைனிகாகளிடததிலிருந
டான கோரமான அவவித சபததஜதககேட்டு வாஸுதேவ
தனஞசயனுமாகிய இருவரும உததமமான சஙகஙகளை ஊதி
கள ராஜரே! அநதப பெரிய சபதததினுல மலைகளும ஸமுததி
ளும தீவுகளும பாதாளஙகளும இநதபபூமியும நிரபபபபட்ட
பரதஸரேஷ்டரே! அவவொலியானது பததுததிககுககளை
முழுவதும வியாபிததுககொணடு அநதக கௌரவபாணடவ
னயிலேயே எதிரொலியிட்டது அநத யுததரஙகததில மஹா
களும சுறுசுறுபபுளளவாகளுமான உமமைசசோநத ரதிகா
கிருஷணாஜுனா இருவரையுமபாாதது அதிககோபததை
டநதாாகள பிறகு, மஹாபாககயசாலிகளும கவசமபூணட
ளுமான கிருஷணிருவரையும பாாதது உமமைசசோநதவா
மிககககோபஙகொணடு எதிாதது வநதாாகள அஃது ஆசச
ாயிருநதது

---

1 'வலிமை மிககவாகளும வலிமை குனறியவாகளும பூமியில
தாாகள' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

நூறறுநானகாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் பூரிஶ்ரவஸ் முதலிய எண்மரோடு போர்புரிந்தது)

அரசரே! விருஷணிகள அநதகாகள இவாகளுள சிறந ரான ஸ்ரீகிருஷணரும கௌரவாகளுள சிறநதவஞன அாஜுன மாகிய இருவாகளையும உமமைசசோநதவாகள பாாதது விரை ளவாகளாகிக கொலலவிருமபிஞாகள அவவாறே, விஜயனு சததுருககளைககொலல எணணஙகொணடான அநத வீரா ஸவாணஙகளால சிததிரவேலை செயயபபடடவையும புலிதோ லால அலஙகரிககபபடடவையும ஒலியுளளவையும ஜவலிககி நெருபபுபோனறவையுமான மஹாரதஙகளாலும தஙகமயம கணுககளுளளவையும பாாககவுமுடியாதவையும கோபமமூட படட ஸாபபஙகளபோல ஒபபறற சபதஙகளை வெளியிடுகி வையுமான விறகளாலும எலலாததிககுககளையும பிரகாசிககச தாாகள பூரிஶ்ரவஸ, சலன, காணன, விருஷஸேனன, ஜய தன, கிருபா, மததிரராஜன, ரதிகாகளுள உததமரான அஶ தாமா ஆகிய அநத எடடு மஹாரதாகளும அஶவஙகளால ஆ சததை விழுஙகுகிறவாகளபோலப புலிததோலிஞல சிததிரி படடவையும ஸவாணமயமான சநதிரபபிரதிமைகளையுடைய மான (ரதஙகளால) பததுததிககுககளையும விளஙகுமபடி தாாகள அவாகள அாஜுனனுடைய கூாமையான அமபுக பிளககபபடடுப பாபரபபுடன மேககூடடமபோல ஒலிககி தோகளால பததுததிசைகளிலும சூழநதுகொணடாா குலூததேசததில பிறநதவைகளும வேகமுளளவைகளும பைத தருபவைகளுமான குதிரைகள அநத மஹாரதாகளைத கிககொணடும அபபொழுது பததுததிககுககளையும பிரகாசி துககொணடும மிகவிளஙகின மனனரே! நறகுலததில பி வைகளும மஹாவேகமுளளவைகளும பறபலதேசஙகளில தோ றியவைகளும மலைநாடுகளில உணடானவைகளும நதீதீரங பிறநதவைகளும ஸிநதுதேசததில தோனறியவைகளுமான தமமான குதிரைகளோடு கௌரவசேனையிலுளள சிறநத வீராகள உமமுடைய புததிரனைக காபபாறற எணணித தனஞ னுடைய ரததைதநோககி நானகுபககததிலும விரைவாக ஓ தாாகள அரசரே! புருஷஶ்ரேஷடாகளான அவாகள ஆகாய யும ஸமுததிரஞசூழநத பூமியையும நிரபபிககொணடு பெரிய

ா எடுத்து ஊதினார்கள். அவ்வாறே, எல்லாத்தேவர்களுள்ளும்
ச் சிறந்தவர்களான வாஸுதேவரும் தனஞ்சயனும் பூமண்ட
த்திலுள்ள எல்லாச்சங்கங்களுள்ளும் சிறந்த சங்கங்களை ஊதி
ர்கள். அர்ஜுனன் தேவதத்தத்தையும் கிருஷ்ணன் பாஞ்சஜன்
த்தையும் ஊதினார்கள். தனஞ்சயனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட தேவ
த்தத்தின் ஒலியோ பூமியையும் ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும்
ாக மூடியது. அவ்வாறே, வாஸுதேவரால் நன்றாக ஊதப்
ட பாஞ்சஜன்யமும் எல்லாச்சப்தங்களுக்கும் மேலோங்கி
ாயத்தையும் பூமியையும் நிரப்பியது. மஹாராஜரே! பயப்படு
வர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறதும் சூரர்களுக்கு
ந்தோஷத்தை விருத்திபண்ணுகிறதும் பயங்கரமுமான ஸங்குல
ன அவ்வித நாதமானது அவ்வாறு உண்டாகிய பேரீவாத்
களும் ஜர்ஜரங்களும் ஆனகங்களும் மிருதங்கங்களும் பலவா
வாசிக்கப்பட்டபொழுது, மஹாரதர்களென்று பிரஸித்திபெற்ற
ர்களும் துர்யோதனனுக்கு ஹிதத்தைவிரும்புகின்றவர்களும்
லாளிகளுள் சிறந்தவர்களும் பெரியவில்லைக் கையில்பிடித்தவர்
ம் உம்முடையசேனையைப் பாதுகாக்கின்றவர்களும் மஹாரதா
மான கர்ணன்முதலான வீரர்கள், அந்தச் சப்தத்தைப் பொறு
ர்களாகிக் கோபமும் பொறாமையுங்கொண்டு வாஸுதேவருக்
அர்ஜுனனுக்கும் செய்தற்குப் பிரதியான காரியத்தைச்
ப்பவர்களாய் மஹாசங்கங்களை ஊதினார்கள். சங்கத்தின் ஒலி
ன்றினவுடனே, உம்முடைய அச்சேனையானது நடுக்கமுற்ற
ர்களோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் கூடியதாகித்
நிலைமை தப்பினதுபோலாயிற்று. மிக்க ஸந்தோஷமடைந்த
ங்களால் நெருங்கியதும் பேரிகளாலும் சங்கங்களாலும் சப்த
ள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதுமான உம்முடைய சேனையானது
களாலே சூழப்பட்டதுபோல மிக்க பயமுள்ளதாகியது.
தரே! யுகாந்தகாலத்தில் தோன்றும் ஒலிபோல மிகவும் பெரி
ா அந்த ஒலியானது எல்லாத்திக்குக்களையும் எதிரொலியடை
படிசெய்துகொண்டு அந்தச் சைன்யத்தைப் பயமடையும்படி
த்தது. பிறகு, துர்யோதனனும் அந்த மஹாரதர்களான
அரசர்களும் ஜயத்ரதனைக் காப்பதற்காகப் பாண்டவனைச்
ந்துகொண்டார்கள். பிறகு, துரோணகுமாரர் வாஸுதே
ர எழுபத்துமூன்றுபாணங்களாலும் அர்ஜுனனை மூன்று
ங்களாலும் கொடிமரத்தையும் குதிரைகளையும் ஐந்துபாணங்
ளாலும் அடித்தார். ஜனார்த்தனர் அடிக்கப்பட்டவுடன் மிக்க
பங்கொண்டவனான அர்ஜுனன், அந்த அசுவத்தாமாவை
நூறுபாணங்களால் அடித்தான். வீர்யமுடையவனான பார்த்

தன காணைப பததுபபாணங்களாலும விருஷஸேனனை மூன
பாணங்களாலும அடிததுச சலலியனுடைய அமபுடனகூடிய
லையும கைபிடிககுமிடததில அறுததான சலலியனும வேறு
லைக கையில எடுததுப பாணடவனை அடிததான பூரிஸவ
ஸவாணமயமான கடடுககளுளளவையும சாணைககலலில தீட
படடவையுமான மூனறுபாணங்களால அடிததான ரணக
தில காணன முபபததிரணடுபாணங்களாலும விருஷஸே
ஏழுபாணங்களாலும ஜயதரதன எழுபததுமூனறுபாணங்க
ளும கிருபா பததுபபாணங்களாலும மததிரதேசததரச
சலயன பததுபபாணங்களாலும அாஜுனனை அடிததா
பிறகு, துரோணகுமாரா பாாததனமீது அறுபதுபாணங
இறைதது மறுபடியும இருபதுபாணங்களால வாஸுதேவனை
ஐநதுபாணங்களால பாாததனையும அடிததா வெணமைய
குதிரைகளையுடையவனும கிருஷணனை ஸாரதியாககொண
னும புருஷஸரேஷடனுமான அநத அாஜுனன, அடடஹா
செயது ஹஸதலாகவததைக காணபிபபவனாக அவாகளைவ
யும திருபபியடிததான, பனனிரணடுபாணங்களால காணனை
மூனறுபாணங்களால விருஷஸேனனையுமஅடிததுச சலயனுன
அமபுடனகூடியவிலலைக கைபிடிககுமிடததில அறுததுப பூரிப
ஸை மூனறுபாணங்களாலும சலயனைப பததுபபாணங
ளும துரோணகுமாரரைக கூாமையுளளவையும அககினிஜ
போனற உருவமுளளவையுமான எடடுபபாணங்களாலும
பரை இருபததைநதுபாணங்களாலும ஜயதரதனை நூறுபான
ளாலும மறுபடியும துரோணகுமாரரை எழுபதுபாணங்களா
அடிததான பூரிஸரவஸோ, மிகுநதகோபமகொணடு, கிருஷ
டைய சாடடையை அறுதது எழுபததுமூனறு பாணங்க
அாஜுனனை அடிததான பிறகு, அாஜுனன கோபமகொ
பெருங்காறறுனது மேகஙகளைத தடுபபதுபோலக கூாமை
அனேக அமபுகளால அநதச சததுருககளை விரைவாகத
தான" எனறு சொனனன

நூறறைநதாவது அததியாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடாச்சி)

(தேர்க்கொடிகளின் வர்ணனம்) உ

திருதராஷடிரன, "ஸஞ்சய! பாாததாகள எனனைசசே
வாகள இவாகளுடைய பறபலவிதமான வடிவமுளளவை
ஆமிதமான சோபையோடு விளஙகுகினறவைகளுமான த

ா எனக்குச் சொல்வாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்
த் தொடங்கினன்
"அந்தமஹாத்மாக்களுடைய பற்பலவடிவங்களுள்ள த்வஜங்
் ரூபத்தினுலும் நிறத்தினுலும் பெயரினுலும் என்னிடத்தில்
து கேட்டுத்தெரிந்துகொள்ளும் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! மஹாரதா
ான அந்த வீரர்களுடைய ரதங்களில் பற்பலவிதமான த்வஜங்
ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிகள்போலக் காணப்பட்டன பொன்
மானவையும் பொன்னுலாகிய தலை அலங்காரத்தோடு
டயவையும் பொன்மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும்
பல நிறமுடையவையும் மிக்க மங்களகரமானவையும்
பலவிதமாயிருக்கின்றவையுமான த்வஜங்கள் ஸ்வர்ணமய
ன மேருகிரியினுடைய ஸ்வர்ணமயமான கொடுமுடிகள்
ால விளங்கின அவர்களுடைய அந்த த்வஜங்கள் பற்பல
ணமுள்ளவைகளான கொடித்துணிகளால் நான்குபக்கங்களி
ற் சூழப்பட்டும் எல்லாவிடங்களையும் மறைத்துக்கொண்டும்
ங்கின. அந்தக் கொடிமரங்களினுடைய நுனிகளிலிருக்கிற
டித்துணிகள் காற்றினுல் அலைக்கப்பட்டு நாடகமேடையின்
வில் நடிக்கின்ற நாட்டியப் பெண்கள்போலக் காணப்பட்டன
தஸ்ரேஷ்டரே! அடிக்கடி அசைக்கப்பட்டவைகளும் இந்திர
போன்ற ஒளியுள்ளவைகளுமான கொடித்துணிகள் ரதிகர்களு
ய பெரிய ரதங்களை விளங்கச்செய்தன பாரதரே! யுத்தரங்
த்தில் தனஞ்சயனுடைய (ரதத்தின்மீது) ஸிம்மத்தின் வால்
ன்ற வாலுள்ளதும் உக்கிரமான முகமுள்ளதுமான வானர
முள்ள த்வஜமானது காணப்பட்டது அரசரே! கொடித்துணி
ால அலங்கரிக்கப்பட்டதும் வானரத்தை அடையாளமாகக்
ண்டதுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய கொடியானது அந்த
னயத்தைப் பயமடையும்படிசெய்தது பாரதரே! அவ்வாருக
, துரோணபுத்திரருடைய ரதத்தில் பாலஸூர்யனபோன்ற
தியுள்ளஸிம்மத்தினுடைய வால்வடிவமான த்வஜத்தினுடைய
ியைக் கண்டோம் காற்றினுல் அலைக்கப்பட்டதும் இந்திர
ஜத்துக்கு நிகரான காந்தியையுடையதும் ஸ்வர்ணமயமான
உயரத்தூக்கிக்கட்டப்பட்டதுமான அஸ்வத்தாமாவினுடைய
டியானது, கௌரவஸ்ரேஷ்டர்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டு
ணியது மஹாராஜரே! அதிரதபுத்திரனை கர்ணனுடைய
னுலாகிய கசசைக்கொடியானது, யுத்தத்தில் ஆகாயத்தை
புகின்றதுபோலக் காணப்பட்டது யுத்தகளத்தில் கொடித்
ிகளையுடையதும் தங்கமயமானதும் மாலையையணிந்ததும்
றினுல் அசைக்கப்பட்டதுமான கர்ணனுடைய கொடியானது

தோநடுவில நடிபபதுபோலிருநதது பாணடவாகளுககு ஆசா
ருமை தபஸவியும கௌதமபுததிரரும பிராமமணருமான கிரு
டைய விருஷபரூபமான கொடியானது நன்ருக அலஙகரிககபப
ருநதது அரசரே! அநத மஹாரதமானது விருஷப வடிவமு
அநதககொடியிஞல, திரிபுர ஸமஹாரம செயகினற பரமசி
டைய ரதமானது பிரகாசிககினற விருஷபககொடியிஞல விள
யதுபோல விளஙகிறறு தஙகமயமானதும மணிகளாலும ரதன
ளாலும அலஙகரிசகபபடடதுமான விருஷஸேனனுடைய ம
கொடியானது ஸேனுமுகததைப பிரகாசிககச செயதுகொ
பேசபபோகிறதுபோலிருநதது ராஜேநதிரரே! ஸுபரமண
டைய ரதம பரகாசிககினற மயிலால விளஙகுவதுபோல, மஹ
மாவான அநத விருஷஸேனனுடைய ரதமானது அநத மயிலி
விளஙகியது மதரதேசததரசஞன சலலியனுடைய தவஜத
நுனியில ஸவாணமயமானதும நிகரிலலாததும மஙகளகரம
தும அககிஜவாலையைப போனறதுமான உழுபடைசசாலைக
டோம பிரபுவே! அநதபபடைசசாலானது அவனுடையரதத
யடைநது விளஙகியது அது எலலா விததுககளும முளைதத
அழகியதுமான படைசசாலபோல விளஙகியது ஸிநதுரா
டையதவஜததின நுனியில வெளளிமயமான பனறியானது வெ
ணணிகளால அலஙகரிககபபடடு அஙகாரகனுடையகாநதிபோ
காநதியையுடையதாக ஙானகுபககமும பிரகாசிததது வெளள
மான அநத தவஜததிஞல ஜயதரதன முறசாலததில தேவா
யுதததில பூஷா எனபவன விளஙகியதுபோல விளஙகி
யஜஞம செயகிற ஸவபாவமுடையவனும புததிசாலியும ஸோ
ததகுமாரனுமான பூரிஶ்ரவஸினுடைய யூபவடிவமான கொ
யானது சூரியனபோல விளஙகியது சநதிரனும அதில கா
படடான இறைவரே! ஸௌமதததியினுடைய ஸவாணமய
அநத யூபககொடியானது யாகஙகளுள உததமமான ராஜஸூ
தில தூககிநிறுததபபடட யூபமபோல விளஙகியது மஹாரா
வெளளிமயமான சலனுடைய பெரிய யானைககொடியானது
கஙகளில ஸவாணததிஞல சிததிரிககபபடட அஙகஙகளு
மயிலகளால விளஙகியது பரதஶ்ரேஷடரே! வெணமை
முடைய பெரிதான யானையானது தேவராஜனுடைய ஸேனை
விளஙகச செயவதுபோல அநத யானைதவஜமானது உமமு
ஸைனயததைப பிரகாசிககச செயதது அரசரே! ஜனஙகளு
நாதரே! துரயோதனராஜனுடைய சிறநத ரதததில ரத
மானதும ஸவாணததிஞல மூடபபடடதும அனேக
கிணிகளுடைய சபதததுடனகூடியதுமான அரவககொடியா

ரசரியகரமாகவிளங்கியது அரசரே! அப்பொழுது கௌரவ
ரேஷ்டனுன உம்முடைய புத்திரன் யுத்தபூமியில் பெரிதான
ந்த அரவக்கொடியினுல் மிக விளங்கினுன் உம்முடையசேனை
ல் தாக்கிநிறுத்தப்பட்டுள்ள இந்த ஒன்பது மஹாத்வஜங்களும
காந்தகாலத்திலுள்ள ஸூரியன்போலிருந்துகொண்டு உம்முடைய
னையை விளங்கும்படி செய்தன அர்ஜுனனுடைய பெரிதான
னர உருவமுள்ள ஒருகொடியே பத்தாவதாக இருந்தது அந்த
னரத்வஜத்தினுல் அர்ஜுனன் சம்புவினுல் இமயமலை விளங்கு
துபோல விளங்கினுன் பிறகு, பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்
றவர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்த வீரர்கள் அர்ஜுனனுக்
க வேகத்துடன் நானாவிதமான மாசற்ற மிகப் பெரிய விற்களை
டுத்தார்கள் வேந்தரே! உம்முடைய துராலோசனையினுலுண்
ன யுத்தத்தில் திவ்யமான காரியத்தைச் செய்கிறவனும் பகை
ரையழிப்பவனுமான அர்ஜுனன் அவ்வாறே காண்டீவமென்
ற வில்லை எடுத்தான் உம்முடைய குற்றத்தினுல் பற்பல திக்குக
ளிலிருந்து அழைக்கப்பட்டவர்களும் குதிரைகளையும் தேர்களை
ம் யானைகளையுமுடையவர்களுமான அரசர்கள் யுத்தத்தில்
பருமபானமையாகக் கொல்லப்பட்டார்கள் பரஸ்பரம் காஜிக
னறவர்களான துரியோதனன்முதலான அந்த வீரர்களுக்கும்
ண்டவஶ்ரேஷ்டனுன அர்ஜுனனுக்கும் ஒருவரோடொருவருக
ப் போர் உண்டாயிற்று அந்த ஸமயத்தில், கிருஷ்ணனை ஸார
யாகக்கொண்ட கௌந்தேயன் ஒருவனுயிருந்துகொண்டே பய
ற்றவனுகி அனேக வீரர்களோடு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தலென
ற பெரிய ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணினுன் மிக்க புஜபலமுள்
வனும புருஷஶ்ரேஷ்டனுமான அர்ஜுனன் அவர்களை ஜயிக்க
ம் ஜயத்ரதனைக் கொல்லவுமெண்ணிக் காண்டீவமென்கிற வில
ப் பலவாறுக அசைவுறச்செய்துகொண்டு பிரகாசித்தான் புருஷ
ரேஷ்டனும் பகைவரைவாட்டுபவனுமான அர்ஜுனன் அந்தப்
ாரக்களத்தில் ஆயிரமாயிரமாக விடப்படும் பாணங்களால் உம
மசேர்ந்த போர்வீரர்களைக் கண்ணுக்குப் புலப்படாமலிருக்கும
டி செய்துவிட்டான் பிறகு, மஹாரதர்களான அந்த யுத்தவீரர்க
ளெல்லாம பார்த்தனை யுத்தரங்கத்தில் நான்குபக்கத்திலிருந்தும
ட்டப்படும் அம்புக்கூட்டங்களால் கண்ணுக்குப்புலப்படாதவனு
ச்செய்தார்கள் கௌரவர்களுள் சிரேஷ்டனுன அர்ஜுனன
ருஷர்களுள் சிறந்தவர்களான போர்வீரர்களால் மூடப்பட்ட
பாழுது அந்தச்சேனையில் பெரிதான சப்தம் உண்டாயிற்று''
னறு கூறினுன்

நூற்றுருவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துரோணருக்தும் யுதிஷ்டிரருக்தும் யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! அர்ஜுனன் ஸைந்தவ
அடைந்திருக்குங்கால் துரோணரால் தடுக்கப்பட்ட பாஞ்சாலர்க
கௌரவர்களோடு எதிர்த்து என்னசெய்தார்கள்?" என்று வின
ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்

"மஹாராஜரே! பிற்பகலில், மயிர்சிலிர்த்தலையுண்டுபண்ண
கூடிய யுத்தத்தில் பாஞ்சாலர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் துரோ
ணரைப் பந்தயப்பொருளாகக்கொண்ட போராகிய சூதாட்ட
னது நடந்தது ஐயா! பாஞ்சாலர்கள் துரோணரைக் கொ
எண்ணி மிக்க ஸந்தோஷத்தோடு கர்ஜித்துக்கொண்டு அம்புமழ
களைப் பொழிந்தார்கள் பிறகு, அந்தப் பாஞ்சாலர்களுக்கு
கௌரவர்களுக்கும் கோரமானதும் தேவாஸுரர்களுடைய யு
த்தம்போன்றதும் கைகலந்ததும் ஆச்சர்யகரமுமான ஸங்குலயு
மானது நடந்தது எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களுட
சேர்ந்து துரோணருடைய ரதத்தை எதிர்த்து அவருடைய சே
யைப் பிளக்கக்கருதி மஹாஸ்திரங்களை வெளியிட்டார்கள்
கார்கள் ரதத்தின்மீதேறினவர்களாக நடுத்தரமான வேகத்த
அடைந்து நடுங்கச்செய்துகொண்டு துரோணருடைய ரதத்தி
ஸமீபத்தை அடைந்தார்கள் கேகயர்களுள் மஹாரதனான ப்
ஹத்க்ஷத்ரன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு நிகரான கூர்
யுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகித்து அந்தத்துரோணரை எதி
தான் மிக்க புகழுள்ள க்ஷேமதூர்த்தி நூற்றுக்கணக்காக
ஆயிரக்கணக்காகவும் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகித்து
கொண்டு அவனை விரைவாக எதிர்த்தான் சேதிதேசத்து வீர
ளுள் உத்தமனும் அதிக பலத்தோடு உதித்தவனுமான திருஷ்
கேதுவும் விரைவுள்ளவனாக மஹேந்திரனைச் சம்பரன் எதிர்த்த
போலத் துரோணரை எதிர்த்தான் வேகமாக வருகின்றவனு
திறந்த வாயையுடைய அந்தகனைப்போன்றவனுமான திருஷ்
கேதுவை மஹாவில்லாளியான வீரதன்வாவென்பவன் விரைவுட
எதிர்த்தான் பிறகு,வீர்யமுடையவரான துரோணர், ஜயிக்கக்கரு
கிறவருமான ஸைன்யத்துடன்கூடியவருமான யுதிஷ்டிரமஹா
ஜரைத் தடுத்தார் பிரபுவே! யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனும் பகைவர்க
அடக்குகிறவனும் எதிர்த்துவருகின்றவனுமான நகுலனைப் ப
கிரமசாலியும் உமமுடைய புத்திரனுமான விகர்ணன் எதிர்த்தா

வவாறு வருகினற ஸஹதேவனமீது சததுருககளை அழிபபவ
ன தாமுகன விரைவாகச செலலுகினற அனேக ஆயிரம அமபு
ா இறைததான புருஷஶரேஷடஞன ஸாதயகியை வியாககிர
தன ஈனறுகத திடடபபடடுக கூாமையுளள அமபுகளாலஅடிக
நடுஙகசசெயதுகொணடு தடுததான ஸோமதததகுமாரனை
ன உததமமான பாணஙகளைப பிரயோகிககினறவாகளும
ாபமுளளவாகளும ஶரேஷடாகளும ரதிகாகளும புருஷோதத
களுமான தரெளபதிகுமாராகளைத தடுததான பயஙகரமான
நவமுளளவனும பகைவாகளுககுப பயததை உணடுபணணு
வனும மிகக பலசாலியுமான ஆாஶயஶருஙகி கோபததுடன
கினறபீமஸேனனை அபபொழுது தடுததான. அரசரே! யுதத
ததில நரனும ராகூஸனுமான பீமஸேனன ஆாஶயஶருஙகி
நவருககும முறகாலததில ராமராவணாகளுககு யுததம நடந
போல யுததம நடநதது பாரதரே! பிறகு, பரதஶரேஷட
ன யுதிஷடிரா, கணுககள உ டபட நதுளள தொணணூறு பாணங
ால துரோணரை எலலா மாமஸதானஙகளிலும அடிததாா
தஶரேஷடரே! கீாததியுடைய யுதிஷடிரரால கோபமடையும
செயயபபடடவரான துரோணா அநதத தாமபுததிரரை இரு
தைநது பாணஙகளால மாாபில அடிததாா துரோணா எலலா
லாளிகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே உததம
ன பாணஙகளாலே யுதிஷடிரராஜரைக குதிரைகளோடும ஸாரதி
ாடும கொடியோடும யுததபூமியில கணணுககுப புலபபடாதவ
சசெயதாா தாமாதமாவான பாணடவா கைததேரசசியைக
ணபிததுககொணடு துரோணரால விடபபடட அநதப பாணங
ப பாணவாஷததினுல தடுததாா பிறகு, விலலாளியான
ராணா தாமராஜருடைய யுதததததில மிகக கோபஙகொணடு
ாதமாவான அவருடையவிலலை யுததததில அறுததாா பிறகு,
அறுககபபடட தாமபுததிரரை மஹாரதரான துரோணா
ரநது நானகுபுறததிலும அனேகஆயிரம அமபுகளால நிரபபி
துரோணருடைய அமபுகளால கணணுககுத தெரியாமலிருக
தாமராஜரைபபாாதது எலலாபபிராணிகளும, 'யுதிஷடிரா
னடாா' எனறே எணணின ராஜஶரேஷடரே! சிலா அவவா
வே, 'யுதிஷடிரா முதுகுகாடடியோடுமபடி செயயபபடடாா'
று நினைததனா 'மஹாதமாவான பிராமமணரால அரசா
பபடடாா' எனறு வேறு சிலா எணணினாகள தாமராஜ
அநத யுதிஷடிரா மிகக ஸஙகடததை அடைநது யுதததத
துரோணரால அறுககபபடட அநதவிலலை எறிநதுவிடடு

1 உறுதியுள்ளதும மிகக வேகமுள்ளதும ஸாவோததமுமா
வேறெருவிலலை எடுததா பிறகு, வீரரான அவா அநதபுததகள
தில ஆயிரககணககாகத துரோணரால பிரயோகிககபபடட அந
பாணஙகளை அறுததா அது ஆசசரியமாயிருநதது வேநத
கரோததினால நனகு சிவநத கணகளையுடைய தாமபுததிரா,
தப பாணஙகளை அறுததுவிடடு, மலைகளைககூடப பிளககினற
ஸவாணமயமான தணடமுள்ளதும மஹாகோரமானதும எ
மணிகள கடடியதும பயததை உணடுபணணுகிறதுமான சகதி
யுததததில எடுததா பாரததரே! பலவானன தாமநநதனா
தச சகதியைத தூககிககொணடு சபதததினால எலலாப பிரா
களையும நடுஙகசசெயகினறவாபோல ஸநதோஷததுடன உர
ஸிமமநாதஞசெயதா தாமராஜரால யுததததில எடுககபப
சகதியைபபாாததது உடனே எலலாப பிராணிகளும, ‘ துரோ
ருககு மஙகளம உணடாகவேணடும’ எனறு சொலலின த
புததிரருடைய கையிலிருநது விடுபடடதும சடடையுரிதத ப
புககு ஒபபானதுமான அநதச சகதியானது, ஆகாயததை
திககுககளையும விதிககுககளையும நனகு பிரகாசிககச செ
கொணடு, பிரகாசிககினற வாயையுடைய பெண ஸாபபமபோ
துரோணருகில வநதது அரசரே! வேகமாகவருகினற அந
சகதியைபபாாததது அஸதிரஙகளை அறிநதவாகளுள உததமர
துரோணா பிரமமாஸதிரததைப பிரயோகிததா அநத அ
மானது பாாககப பயஙகரமான அநதச சகதியைச சாமபல
செயதுவிடடுப புகழையுடைய பாணடவருடைய ரததைதக
தது விரைவாகசசெனறது ஐயா! பிறகு, மஹாமேதாவிய
யுதிஷடிரராஜா முயறசியுடனகூடிய அநதத துரோணருன
அஸதிரததைப பிரமமாஸதிரததினாலேயே அடககினா பட
கணுககளுள்ள ஐநது பாணஙகளால யுததததில அநதத து
ணரை அடிதது மிகக கூாமையான ஒருக்ஷுரபரததினால
ருடைய பெரிய விலலையும அறுததா பெரியவரே! க்ஷததி
களை அடிககிறவராகிய துரோணா, அறுககபபடட அநத வி
எறிநதுவிடடு விரைவாகத தாமபுததிராினமீது கதாயுதத
பிரயோகிததா பகைவரைத தபிககசசெயபவரே! யுதிஷ
விரைவாக வருகினற அநதக கதாயுததததைப பாாததுக கோ
கொணடு கதாயுததததையே எடுததுப பிரயோகஞ செய
பலததினால விடபபடட அநத இரணடு கதாயுதஙகளும ஒ

1 ‘பாரககம’ எனபது மூலம, ‘பகைவாகளாகிற பாரததை
செயவது’ எனறும கொளளலாம

டானறுமோதி உரைதலால நெருபபைககககிகொணடு பூமியில
ழுநதன ஐயா! பிறகு, துரோணா அதிககோபமகொணடு தாம
ஜருடைய குதிரைகளைக கூாமையுளள உததமமான நானகு
ணஙகளால அடிதது ஒரு பாணததினுல இநதிரதவஜததுககு
பபான விலலையும ஒருபாணததினுல துவஜததையும அறுதது
னறுபாணஙகளால அவரையும அடிததாா பரதஸ்ரேஷடரே!
திஷடிரராஜா குதிரைகள கொலலபபடட ரததகினினறு விரை
ாகக குதிததுக கைகளை உயரததூககிககொணடு ஆயுததகை
ழநதவராகநினறுா பகைவரை அவமதிககினறவரே! ரததகை
ழநதவரும விசேஷிதது ஆயுதஙகளை இழநதவருமான தாமநந
ரைபபாாதது, துரோணா சதருககளையும எலலா ஸைனயஙக
யும மிகவும மயஙகசசெயதாா திடமான விரததையுடைய
ரும ஹஸதலாகவமுளளவருமான துரோணா கூாமையான அம
ககூடடஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு அதிக பலமுளள சிஙக
னது யானையை எதிாபபதுபோல யுதிஷடிரராஜரை எதிாததுச
னறுா சததுருககளைக கொலலுகிறவரான துரோணராலே
மபுதரா எதிாககபபடடதைபபாாததுப பாணடவாகள மிகப
ரிதான ஆரவாரஞசெயதாாகள ஐயா! 'துரோணரால அரசா
பபடடாா, அரசா கவரபபடடாா' எனகிற மிகக பெரிதான
தமானது பாணடவசேனையில நானகு பககததிலும தோனறி
ு பிறகு, குநதீபுததிரரான யுதிஷடிரராஜா விரைவாக ஸஹ
வனுடைய ரததகினமீதேறி வேகமுடைய குதிரைகளால வில
செனறுா

நூறறேழாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குல யுததத்தை வர்ணிததது)

மஹாராஜரே! பிறகு, உறுதியான பராககிரமமுளளவனும்
ாதது வருகினறவனும கேகயதேசதது அரசனுமான பிருஹத்
கதிரனை க்ஷேமதூாததியானவன அமபுகளால மாாபில அடித
ன மனனரே! பிருஹதக்ஷதரனை விரைவுடன துரோணரு
டைய சேனையைபபிளககவேணடுமெனகிற எணணததினுல
த க்ஷேமதூாததியைப பதிநதககணுககளுளள தொணணூறு
ணஙகளால அடிததான க்ஷேமதூாததியும கோபமகொணடு
வநததும கூாமையுளளதுமான ஒரு பலலததினுல மஹாதமா
ன கேகயராஜனுடையவிலலை அறுததான பிறகு, வில அறுக
படடவனும எலலாவிலலாளிகளுளளும சிறநதவனுமான பிரு

ஹதக்ஷததிரனை யுததததில கணுககள புலபபடாத பாணததா
விரைவாக அடிததான உடனே, பிருஹதக்ஷததிரன புனன
செயபவனபோல வேறுவிலலையெடுதது மஹாரதனான க்ஷேமதூா
தியைக குதிரைகளையும பாகனையும தேரையும இழநதவனு
செயது மறுபடியும தூவைநததும கூாமையுளளதுமான வேறு
லததால ஜவலிககினற குணடலஙகளை அணிநத அநத அரச
டைய தலையையும சரீரததிலிருநது அறுததான அறுககபப
தும சுருணடகேசததையுடையதும கிரீடததை அணிநததுமா
அநத க்ஷேமதூாததியினுடைய தலையானது விரைவாக யுதத
யை அடைநது, ஆகாயததினினறு ஙேழவிழுநத நக்ஷததிரமபே
விளஙகிறது மஹாரதனான பிருஹதக்ஷததிரன யுதததில அ
க்ஷேமதூாததியைககொனறு ஸநதோஷமடைநதவனாகிப பா
தாகளுககாக உமமுடைய ஸைனயததைககுறிதது விரை
எதிாதது வநதான பாரதரே! அவவாறே எதிாததுவருகி
திருஷடகேதுவைப பராககிரமசாலியும சிறநத விலலாளியும
வீரதனவா துரோணருககாகத தடுததான பலசாலிகளும பா
களாகிற கோரபபறகளுடனகூடியவைகளுமான அவவிரணடு ஆ
சிஙகஙகளும ஒனறையொனறு தாககி அனேகஆயிரககணககான
புகளாலே பரஸபரம அடிததுககொணடன நரஸரேஷடாகள
அவவிருவரும பெருஙகாட்டில கொடியமதமுளள இரணடு கஜ
பதிகளைபபோல ஒருவரோடொருவா போாபுரிநதாாகள ம
வீாயமுளளவாகளான அவவிருவரும ஒருவரைஒருவா கொல
எணணததோடு மலையினகுகைவாயிலையடைநது கோபஙகொ
இரணடு புலிகள சணடைசெயவதுபோலச சணடைசெயதா
அரசரே! கைகலநததான அநத யுததமானது வீராகளாலப
கததககதும விததசாரணாகளுடையகூடடஙகளுககு மிகக
சாயகரமான காடசியுளளதுமாயிருநதது பாரதரே! பி
வீரதனவா சோபமகொணடு புனனகைசெயது ஓா அாததச
பாணததினால தருஷடகேதுவினுடையவிலலை இரணடாக அ
தான மஹாரதனான சேதிதேசதது அரசன, அறுககப
அநத விலலை எறிநதுவிடடுப பெரிதும பொறபிடியுள
இருமபினால செயததுமான ஒரு பெரிய சகதியை எடு
கொணடான பாரதரே! மஹா வீாயமுளளதான அநதச
யாயுதததைக கைகளால் எடுதது முயறசியுடையவனாக வீ
வாவினுடைய ரததததைககுறிதது வேகமாக எறிநதான
களைககொலலும திறமையையுடையதான அநதச சகதியி
அதிகமாக அடிககபபடட அநத அரசன மாாபுபிளநது ர
லிருநது பூமியில விரைவாக விழுநதான பிரபுவே! தரிகாத

ள மஹாரதனுன அநத வீரன் கொலலபபடடவுடன், உமமு
டய ஸைனயமானது பாணடவாகளால நானகுபக்கததிலும
றிய அடிககபபடடது பிறகு, தூமுகன, ஸஹதேவனமீது
றுபதுபாணஙகளைப பொழிநது யுததததில அவனை அதடடிக
காணடு பெரிய ஸிமமநாதஞ செயதான பிறகு, மாதரீகுமார
ும பராதாவுமான ஸஹதேவன கோபமகொணடு அடடஹாஸஞ
யது முயறசியுடன பராதாவான தூமுகனைக கூாமையுளள
மபுகளால அடிததான பாரதரே! மஹாபலசாலியான அநத
ஹதேவனை யுததததில பரபரபபுளளவனுககககணடு தூமுகன
னபது பாணஙகளால அடிததான மஹாபலசாலியான ஸஹ
தவன அாததசநதிர பாணததால தூமுகனுடைய கொடியை
றுததுக கூாமையுளள நானகுபாணஙகளால நானகு குதிரை
ளயுமடிததுத துவைநததும கூாமையுளளதுமான வேறொ
ாததசநதிர பாணததினுல ஜவலிககினற குணடலஙகளோடு
டின ஸாரதியின தலையையும சரீரததினினறு அறுததுத தளளி
ன கூா்மையான க்ஷுரபாரததினுல தூமுகனுடைய பெரிய
லையும யுததததில அறுதது அவனையும ஐநது பாணஙகளால
டிததான பாரதரே! அரசரே! குதிரைகள கொலலபபடட
ரைவிடடு அபபொழுது மனவருததமுறறவனுன தூமுகன
மிததிரனுடைய ரததததில ஏறினுன பிறகு, சததுருவீராகளைக
ாலலுகிறவனுன ஸஹதேவன கோபமகொணடு மகாயுததததில
ரிய முனையுளள அாததசநதிர பாணததினுல நிரமிதரனை அடித
ன தரிகாததராஜகுமாரனும அரசனுமான அநதநிரமிததிரன
முடைய சேனைககுத துயரததையுணடாககிககொணடு தேரின
லிருநது கீழேவிழுநதான தாசரதியான ஸ்ரீராமா மஹாபல
லியான கரனெனனும ராக்ஷஸனைககொனறு எவவாறுக விளங
ரோ அவவாறே மஹாபாகுபலமுளள ஸஹதேவன நிரமிதா
கொனறு விளஙகினுன ஜனேபவரரே! மஹாரதனும ராஜ
திரனுமான நிரமிததிரன கொலலபபடடதைக கணடு தரிகாத
கள மிகக கூககுரலசெயதாாகள வேநதரே! நகுலன விசால
ன கணகளையுடையவனும உமமுடைய குமாரனுமான
ாணனை ஒரு முஹூாததததிறகுள ஜயிததான. உலகததில
து ஆசசரியமாயிருநதது வியாகரதததனே படிநத கணுகக
ள அமபுகளால ஸாதயகியைப படைநடுவில குதிரைகளோடும
ரதியோடும கொடிமரததோடும கணணுககுப புலபபடாதவனு
செயதான சூரனுன ஸாதயகி நலல கைபபழககமுளளவனு
ால அநதபபாணஙகளைத தடுதது அமபுகளால வியாகரததத
க குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும கொடியோடுமகூட விழும

படி செய்தான பிரபுவே! மகததேசாதிபதியினுடைய குமாரனு
அநத் வியாக்கிரதததன கொலலபபடடவுடன,மாகதாகள நான
பககங்களிலும ஸனனுஹததோடுகூடியவாகளாக யுயுதான
நோககி அருகில ஓடிவநதாாகள சூராகளான அநத மகதநாட
வீராகள அமபுகளையும தோமரஙகளையும ஆயிரககணககாகப
யோகிததுககொணடும அவவாறே பிணடிபாலஙகளையும பிரா
களையும முதகரஙகளையும உலககைககளையும பிரயோகிததுககொ
டும யுததததில செடடமதமுளளவனுன ஸாதவததை யுததபூமி
எதிாததுப போாபுரிநதாாகள பலசாலியும யுதததகில கெ
மதஙகொணடவனும புருஷஶரேஷடனுமான ஸாதயகி சிரித
கொணடே அவாசளனைவாகளையும மிக எளிதாக ஜயிததா
பிரபுவே! மாணடவாகளபோக மிகுநதிருககினறவாகளும நான
பககததிலும ஓடுகினறவாகளுமான மாகதாகளைககணடு யுயுதா
னுடைய பாணஙகளால பீடிககபபடட உமமுடையசேனையான
தோலவியடைநதது அநத ஸாதயகி ரணகளததில நானகுபக
களிலுமுளள உமமுடைய சேனையை நாசஞசெயதுவிடடுச சிற
விலலை அசைவுறசசெயதுகொணடு மிகக கீாததியுடையவனு
பிரகாசிததான அரசரே! மஹாதமாவும நீணட கைகளையுடை
வனுமான ஸாதவதனுல அடிககபபடடும பயமடையுமபடி
யபபடடுமுளள உமமுடைய சேனையானது யுதததகிறகாகப ப
வாகளை எதிாககவே இலலை பிறகு, துரோணா மிகக கோ
கொணடு விரைவாகக கணகளைப புரடடிவிழிததது ஸதயமான
கைகளையுடையவனுன ஸாதயகியை நோககித தாமே எதிாத
சென்றா

நூறறெட்டாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதீபுத்ரர்கள் சலனைக்கொன்றதும், பீமஸேனன் அலம்புஸனை வென்றதும்)

மிகக கீாததியுளள ஸோமதததகுமாரனை ச
மஹாவிலலாளிகளான தமரௌபதீகுமாராகளை ஒவவொருவ
யும ஐநது ஐநது பாணஙகளாலடிததது மறுபடியும ஏழு
பாணங்களாலடிததான பிரபுவே! பயஙகரனுன அநத
னுல பலததினுல மிகப பீடிககபபடடவாகளான அ
துரௌபதீபுததிராகள புததிமயககம கொணடு யுதத
செயயவேணடிய காரியம ஒனறையும அறியவிலலை பகை

ளைத் துன்பப்படுத்துகிறவனும் நகுலகுமாரனுமான சதானீகன்
தூரியமுடையவனாகி இரண்டுபாணங்களால் நரஸ்ரேஷ்டனான
லனை அடித்து ஸிம்மநாதஞ் செய்தான் அவ்வாறே, மற்ற
ரௌபதீபுத்திரர்களும் யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களாகி
மூன்று பாணங்களால் கோபமுடையவனான சலனை விரைவாக
த்தத்தில் அடித்தார்கள் மஹாராஜரே! மஹாசீரதிமானான
த்தச்சலன், அவர்களைக்குறித்து ஐந்து பாணங்களைப் பிரயோகித்
ன், ஒவ்வொருவரையும் மார்பில் ஒவ்வொருபாணத்தால் அடித்
ன் பிறகு, தீரனான அவனால் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட
த ஐந்துபிராதாக்களும் ரணகளத்தில் வீரனான சலனைச்சூழ்ந்து
ரண்டு அம்புகளால் மிகவும் அடித்தார்கள் அர்ஜுனகுமார
மிகுந்த கோபங்கொண்டு அந்தச்சலனுடைய குதிரைகளைக்
மையுள்ள நான்குபாணங்களால் யமனுடையவீட்டுக்கு அனுப்
றன பீமஸேனகுமாரன் உறுதியுள்ளவனான ஸோமதத்தகுமார
டைய வில்லை அறுத்து உரத்த ஸிம்மநாதஞ்செய்து கூர்மை
ள பாணங்களால் (அவனையும்) அடித்தான் யுதிஷ்டிரருடைய
ாரன் அந்தச்சலனுடைய த்வஜத்தைஅறுத்துப் பூமியில் தள்ளி
ர் பிறகு, நகுலகுமாரன் ஸாரதியைத் தேர்த்தட்டிலிருந்து
தள்ளினான் அரசரே! ஸஹதேவகுமாரன், அந்தச் சலன்
ஹாத்ரர்களால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதை அறிந்து மஹா
சாலியான அந்தச் சலனுடைய தலையை க்ஷுரப்ரத்தினால்
த்தான் பொன்னாபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள அவ
டைய தலையானது போர்க்களத்தில் விழுந்து பாலசூரியனுக்
ப்பான காந்தியுடன் யுத்தபூமியைப் பிரகாசிக்கச் செய்தது
தரே! மஹாத்மாவான ஸோமதத்தகுமாரனுடைய தலை
ந்ததைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்த ஸைநிகர்கள் பயந்து
ாறு ஓடினார்கள்
இராவணகுமாரன் இலக்ஷ்மணரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்
போல அலம்புஸன் கோபமூண்டு மஹாபலசாலியான பீம
னை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தான் யுத்தபூமி
றனருக யுத்தஞ்செய்கின்ற அந்த நரராக்ஷஸர்களிருவரையும்
டு எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆச்சரியமும் மிக்ககொடிய பய
உண்டாயின மன்னரே! பிறகு, பீமஸேனன் அட்டஹாஸஞ்
து கூர்மையுள்ள ஒன்பது பாணங்களால் கோபமுள்ளவனும்
யஸ்ருங்ககுமாரனும் ராக்ஷஸராஜனுமான (அலம்புஸனை)
த்தான் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸன்
கரமான நாதத்தைச் செய்து பீமனை எதிர்த்தோடி வந்தான்
, அவனுடைய துணைவீரர்களும் எதிர்த்து வந்தார்கள்.

அநத அலமபுஸன கணுககள உடபடிநதுளள ஐநதுபாணஙகள
பீமனை அடிதது யுததகளததிலிருககினற முநநூறு தேரகளை
விரைவாக அடிததான பினனும நானூறு ரதஙகளை நாசஞசெ
பாணததினுல பீமனை அடிததான ராகஷஸனுல அவவாறு
அடிககபபடட மஹாபலசாலியான பீமன மயஙகித தேரமததி
உடகாரநதான பிறகு, பிரஜஞையை அடைநதவனுன வாயு
திரன் கோபமிகுநது கோரமானதும பெருஙகாரியததுககு ஸா
மாயுளளதுமான சிறநதவிலலை இழுததுக கூரமையுளள அ
களைததொடுதது அலமபுஸனை நானகுபககததிலும அடிதத
அரசரே! அனேக பாணஙகளால அடிககபபடடவனும கறு
மைககுவியலுககு ஒபபானவனுமான அநத அலமபுஸன நாறபு
திலும நனருகப பூததிருககிற பலாசவிருகஷமபோல விளஙகின
யுததததில பீமனுடைய விலலிலிருநது விடபபடும அமபுகள
அடிககபபடட அலமபுஸன, மஹாபலசாலியான பாணட
தன ஸஹோதரனைக கொனறதை நினைதது, பிறகு, கோரம
ரூபததை எடுததுககொணடு பீமஸேனனைப பாரதது, 'பார
யுதததில இபபொழுது நில, எனபராககிரமததை இபபொ
பார மிகுநத துரபபுததியுடையவனே! பலவானும எனபிரா
மான பகன எனகிற ராகஷஸசரேஷடன உனனுல கொலலப
டது நான பாராதபொழுது நடநதது' எனறு சொனனுன
வாறு அநதராகஷஸன பீமனைநோககிச சொலலிவிடடு அபபொ
தே அநதாததானததை அடைநது பெரிதான அமபுமழை
அவனமீது அதிகமாகப பொழிநதான மனனரே! யுதத
ராகஷஸன அபபொழுது கணணுககுக காணபபடாமலிருகக
பீமஸேனன படிநத கணுககளுளள அமபுகளால ஆகாய
நிரபபினுன பீமனுல அலபனுன அநத ராகஷஸன அடிககப
ஒரு நிமிஷததில தேரேறிப பூமியிலவநது ஆகாயததை விரை
அடைநதான அநத ராகஷஸன அணுவாகவும பெரிதாகவும
படியும ஸதூலமாகவுமிருககிற உருவததையுடையவனுகி நா
மான பல ரூபஙகளையெடுதது மேகமபோலக காஜிததுககொ
1 பலவிதமான வாரததைகளை நாறபுறமும சொனனுன ஆக
திலிருநது ஆயிரககணககான சரதாரைகளும சகதி
கணபஙகளும பிராஸஙகளும சூலஙகளும படடஸஙகளும
மரஙகளும சதகனிகளும பரிகஙகளும பிணடிபாலங
கோடாலிகளும கறகளும கததிகளும வளைதடிகளும
களும வஜராஙகளும விழுநதன ராகஷஸனுல விடப
மிகக பயஙகரமான அநதச சஸதிர வாஷமானது யுதத

1 வேறுபாடம

பாண்டுபுத்திரனுடைய படையிலுள்ளவர்களை வதஞ்செய்தது தச ஸஸ்திரவர்ஷத்தினால் யுத்தத்தில் பாண்டவஸேனையிலுள்ள னைகள் கொல்லப்பட்டன காவலரே! அவ்வாறே, அநேகம் திரைகளும் கொல்லப்பட்டன காலாட்களும் கொல்லப்பட் ர்கள் அந்த ராக்ஷஸனுடைய அம்புகளால் அடித்துத்தள்ளப் ட்ட ரதிகர்கள் ரதங்களினின்று கீழேவிழுந்தார்கள் அரசரே! ந்த ராக்ஷஸன் ரத்தமாகிற ஜலமுள்ளதும் ரதங்களாகிற சுழல்க ள்ளதும் யானைகளாகிற முதலைகளால் சூழப்பட்டதும் குடைக கிற அன்னபக்ஷிகளுள்ளதும் கைகளாகிற ஸர்ப்பங்களால் ப்பட்டதும் சேறுள்ளதும் ராக்ஷஸர்களுடைய கூட்டங்களால் றந்ததும் சேதிதேசத்தரசர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ் ர்களையும் பலவாறாக இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றதுமான ந்தியை உண்டுபண்ணினன் வேந்தரே! அவ்விதமே யுத்தத் பயமில்லாதவன்போல் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த ராக்ஷஸனுடைய லபத்தைப் பாண்டவர்கள் மிக்கமனவருத்தத்துடன் பார்த் ர்கள் உம்முடைய படையிலுள்ளவர்களுக்கு மிக்க அதிகமான ந்தம் உண்டாயிற்று மயிர் பொடிக்கச்செய்வதும் பெரிதும் கிரமுமான நான்குவித வாத்தியங்களுடைய சப்தமும் தோன் து கையைக்கொட்டுதலால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஓசையை ஸர்ப்பம் எவ்வாறு பொறுக்காதோ, அவ்வாறே, பாண்டவன் உம டைய ஸைந்யத்திலுண்டான கோரமான அந்தச் சப்தத்தைக் ட்டுப் பொறுக்கவில்லை பிறகு, வாயுபுத்திரனான பீமஸேனன் க்கின்ற அக்னிபோன்றவனாகிக் கோபத்தினால் கண்கள் ந்து த்வஷ்டாவைத் தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரத்தைத் ன த்வஷ்டாவைப்போல் ஸந்தானஞ்செய்தான் பிறகு, ர்குப்பக்கங்களிலும் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் தோன்றின த அம்புகளாலே உம்முடைய ஸைனியத்துக்கு மிகப்பெரிதான த்தானது உண்டாகியது யுத்தத்தில் அந்தப்பீமஸேனனால் டுக்கப்பட்ட அந்த அஸ்திரமானது ராக்ஷஸனுடைய மகா யையை நாசஞ்செய்துவிட்டு ராக்ஷஸனையும் வருத்தியது பீம னால் பலவாறு பீடிக்கப்படுகின்ற அந்தராக்ஷஸன் ரணகளத் பீமஸேனனைவிட்டுத் துரோணருடைய ஸைந்யத்தைக்குறித்து னை அரசரே! மஹாபலசாலியான பீமஸேனனாலே அந்த க்ஷஸேந்திரன் ஜயிக்கப்பட்டபொழுது பாண்டவர்கள் ஸிம்ம ங்களால் எல்லாத் திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்து ந்த ஸந்தோஷத்தையடைந்து மஹாபலசாலியான வாயுபுத் ன், அஸுரர்கள் பிரஹலாதனையும் தேவர்களுடைய கூட்டங் இந்திரனையும் பூஜிப்பதுபோலப் பூஜித்தார்கள்

நூறறேரனபதாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(கடோத்கசன் அலம்புஸனைக் கொன்றது)

அரசரே! மஹாயுததததில கோபததினால பாணவாஷங்க
இறைககினறவரும கௌநதேயாகளுடைய அநதசசேனையைப
மடையுமபடி செயகினறவரும ரதஙகளை மிகவும அடிககினற
மான (அநதத துரோணரைப) பாாதது, பிறகு, சிறநத வில்ல
யும மிகக கைவனமையுளளவனுமான கடோதககசன யுததத
பொருட்டு எதிாதது வநதான மஹாராஜரே! பலசாலிய
ஹிடிமபையினுடைய புததிரன, பலவிதமான ஆயுதஙகளுள
னும நலல ஒளியுளள பொறகவசம பூட்டபபெறறவனும பூஷ
களால நிறைககபபடட அஙகஙகளுளளவனும மேகமபோ
காஜிககினறவனும மிகக கோபமகொணடவனுமாகிய பிசாச
ளுடைய முகமபோனற முகமுடைய குதிரைகளையுடைய
பொனனாலாகிய ஆபரணஙகளால அலஙகரிககபபடடதுமான ர
தினமீதேறித துரோணரை எதிாததுவநதான மிகுநத கோ
தோடு வருகினற அநதக கடோதககசனை, கவசமணிநதவ
சிவநத உதடுகளையுடையவனும விலலைக கையிலகொணடவ
கலபகவிருக்ஷமபோல உயாநதவனுமான அலமபுஸன கரடித
லால மூடபபடட தேரினமீதேறிககொணடு எதிாததுவநதா
அலமபுஸன பெரிய சதகனிகளையும உலககைகளபோனற தே
ரஙகளையும அநேகமான முஸுணடிகளையும முததலைசசூலங
யும படடஸஙகளையும நூறுமுனைகளையுடைய காபபரஙகள
பலவிதமான பிநாகஙகளையும சககரஙகளையும க்ஷுரபரஙகள
க்ஷேபணிகளையும கடஙகடஙகளையும பிரயோகிததுககொ
பயஙகரமான சபதஙகளை வெளியிடடுககொணடும விலலை எ
துக கழுகுகளாலும கோடடானகளாலும காககைகளா
தொடரபபடட பலவித நாராசஙகளைப பிரயோகிததான
னரே! கொடியவனும பயஙகரனும காலனைபபோல வருகினற
மான அநத அலமபுஸனைககணடு பயததினால மனததளா
அடைநது பாணடவஸேனையானது விரைவாக ஓடியது தேவ
யினுடைய காநதிபோனற காநதியுடையவனும ரதிகாகளுள
தவனுமான ஸாதயகியோ யுதததில அநத ராக்ஷஸனைப ப
துப பெரிதான விலலைசசுழறறிககொணடும, 'நில, நில' என
சொலலிககொணடும அவனைககுறிதது எதிாதது விரைவாகச
றான அவன ராக்ஷஸசிரேஷடனான அலமபுஸனமீது பாண

ஙகளையும வாஷித்தான். பாரதரே! பிறகு, பாண்டவசேனை ஓடு
றதைப் பார்த்துக் கடோத்கசன் வேகத்தோடு அலம்புஸனைக்
சிக்கிரமாக எதிர்த்தான் கதாயுதங்களையும், சக்திகளையும், தோம
களையும், பட்டஸங்களையும், பொன்னால் சித்திரிக்கப்பட்ட பிடிக
ளுள்ளவைகளும் கொடிய உருவமுள்ளவைகளும் ஆகாயத்துக்கு
மமான ஒளிபொருந்தியவைகளுமான கத்திகளையும் அந்த அரக
மீது பிரயோகித்தான் மஹாபலசாலிகளான அந்த இரண்டு
க்கர்களும் ஸமீபத்தில் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து இரண்டு
ண்ட மேகங்கள்போலப் பயங்கரமாகச் சப்தங்களை வெளியிட
கொண்டு காஜித்தார்கள் பிறகு, முற்காலத்தில் ராமராவணா
க்கு யுத்தம் நேர்ந்ததுபோலவே ராக்ஷஸஶ்ரேஷ்டர்களான
விருவருக்கும் கோரமான யுத்தம் நடக்கத் தொடங்கியது
வர்மீதொருவர் கோபங்கொண்டவர்களான அவ்விருவரும்
பொழுது சக்திகளையும் பிறைகங்களையும் வஜ்ரங்களையும் கத்தி
யும கோடாலிகளையும் பிரயோகித்தார்கள் இறைவரே! அவர்க
டைய தோள்வலிமையினால் இழுக்கப்படுகின்ற விற்கள்இரண
அப்பொழுது யந்திரத்தினால் இழுக்கப்பட்டவைபோல அதிக
ங்களை உண்டுபண்ணின பிறகு, வீர்யமுடையவனான அலம
ன முயற்சியுடன் யமன்போன்றதும் அக்னிபோல விளங்குகின்
மான சக்கரத்தைக் கடோத்கசன்மீது எறிந்தான் பீமஸேன
ரனான கடோத்கசன் வேகத்துடன் வருகின்ற அந்தச் சக்
தைப் பார்த்துப் பாதிவழியில் கதாயுதத்தால் அடித்தான்.
தச் சக்ரமானது நூறு துண்டாகச் சிதறியது பிறகு, சக்கரத்
மோதினதினுலுண்டானவைகளும் கதண்டுகள்போல விழு
றவைகளுமான நெருப்புப்பொறிகளால் அந்தச் சேனையானது
வருத்தத்தை அடைந்தது பிறகு, சக்கரமானது முறிக்கப
்டவுடன், அந்த வீரன் கோபத்தினால் மனங்கலங்கி அப
ழுது சீக்கிரமாகச் சூலத்தையும் ஆயிரம் சக்திகளையும் பிரயோ
ான ஜ்வலிக்கின்றவைகளும் நான்குபக்கங்களிலும் ஜ்வாலை
சகளை இறைக்கின்றவைகளும் யுகாந்தகாலத்து எரிநக்ஷத்
களபோன்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் தங்கமயமான
டமுள்ளவைகளும் பெரிதான சப்தத்துடன் கூடியவைகளும்
லே வருகின்றவைகளுமான அந்த ராக்ஷஸனுடைய சக்திகளைப்
த்துக் கடோத்கசன் கழுகிறகுகள்கட்டின அர்த்தசந்திரபா
ளால் அவைகளை அறுத்தான் பிறகு, ரோஷத்தினால் வியா
பட்ட அங்கங்களுள்ள அந்த ராக்ஷஸன் கடோத்கசனுடைய
தைக்குறித்து மஹாகோரமான சரமாரியைத் தொடுத்தான்
ரனும சம்பரனும்போலப் பற்பல மாயைகளை வெளியிடுகின்ற
இரண்டு ராக்ஷஸஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் பயங்கரமான யுத்தம்

நோநதது அலமபுஸன மிகக கோபமகொணடு கடோதகச
அடிததான பிரபுவே! ராக்ஷஸ பதிகளுள முககியாகளான அ
விருவருககும முறகாலததில இராமராவணாகளுககு யுததம நே
ததுபோல யுததமநோநதது கடோதகசனே இருபது பாண
ளால அலமபுஸனை மாாபிலடிதது ஸிமமமபோல அடிககடி
ஜிததான அரசரே! அவவாறே, அலமபுஸனும யுததததில கெட
மதமகொணடவனான ஹிடிமபாகுமாரனைத தைாயததுடன அ
தது அடிதது நானகுபுறததிலும ஆகாசததை நிறையும
செயதுகொணடு ஸிமமநாதஞசெயதான அவவாறு மிககோ
கொணடவாகளும மஹாபலமுடையவாகளுமான அநத இரவ
ராக்ஷஸஶரேஷடாகளும மாயைகளோடு ஒருவரைஒருவா எதிா
வேறறுமையிலலாமல யுததஞ செயதாாகள நிதயம அ
மாயைகளை உணடுபணணுகினறவாகளும ஒருவரை ஒருவா
ஹிககசசெயகிறவாகளும மாயாயுததஙகளில ஸமாததாகளும
அவவிருவரும மாயாயுததததைச செயதாாகள அரச
கடோதகசன யுததததில எநத எநத மாயையைக காண
தானே அநத அநத மாயையை அலமபுஸன மாயையினுலே
நாசஞசெயதான அவவாறு யுததம செயகினறவனும மாயா
ததில ஸமாததனும ராக்ஷஸஶரேஷடனுமான அநத அலம
னைபபாாததுப பாணடவாகள கோபமகொணடாாகள இ
வரே! மிகக கோபமகொணடவாகளும அதிக மனவருததத
அடைநதவாகளும ரதிகாகளுள உததமாகளுமான பீமஸே
முதலானவாகள அலமபுஸனைச குறிதது எதிாததுச சென்றா
ஐயா! அவாகள நானகுபககஙகளிலும ரதஸமூகததினுல சூழ
கொணடு அநத ராக்ஷஸனை நடுவில நிறகுமபடிசெயது கொள
கடடைகளால யானையைச சுடுவதுபோல அவனமீது நான
கஙகளிலும பாணஙகளை இறைததாாகள அவன அவாகளுட
அநத அஸதிரவேகததை அஸதிர மாயையினுலே தடுததுக
டுத தீயினிடமிருநது காடடியானை விடுபடுவதுபோல அவா
டைய தோககூடடததிலிருநது விடுபடடான பெரியவரே!
அலமபுஸன இநதிரனுடைய வஜராயுதததின ஓசைககு ஸம
ஓசையுளள கோரமான விலலை நாணொலிசெயது வாயுகுமாரனை
பததைநது பாணஙகளாலும பீமஸேனகுமாரனை ஐநதுபாண
ளாலும யுதிஷடிரரை மூனறுபாணஙகளாலும ஸஹதேவனை
பாணஙகளாலும நகுலனை எழுபததுமூனறுபாணஙகளா
தரௌபதிகுமாராகளை ஐநது ஐநது பாணஙகளாலும அடித
கோரமான ஒலியுடனகாஜிததான அநத ராக்ஷஸனைப பீமஸே
ஒனபது பாணஙகளாலும ஸஹதேவன ஐநது பாணஙகளா
யுதிஷடிரா நூறுபாணஙகளாலும நகுலன அறுபததுந

ணஙகளாலும தரௌபதிகுமாராகள முமமூனறு பாணஙகளா
ம திருபபி அடிததாாகள மஹாபலமுளள கடோதகசன யுத
தில அநத ராக்ஷஸனை ஐநநூறு பாணஙகளாலடிதது மறுபடி
எழுபது பாணஙகளாலடிதது ஸிமமநாதஞ செயதான அரச
! அவனுடைய பெரிதான சபதததினால மலைகளோடும வனஙக
ாடும மரஙகளோடும ஜலாதாரஙகளோடும கூடின பூமியானது
ககமுறறது பெரிய விலலைக கையில பிடிததவாகளும மகா
காகளுமாகிய அநதப பாணடவவீராகளால நானகுபககததி
ம அதிகமாக அடிககபபடட அநத அலமபுஸன அவாகளெல
ாரையும ஐநது ஐநது பாணஙகளால திருபபி அடிததான
தஸரேஷடரே ! யுததததில கோபஙகொணடவனான அலமபுஸ
னகிற ராக்ஷஸனைக கோபமகொணட ராக்ஷஸனான ஹிடிமபா
திரன ஏழு பாணஙகளாலடிததான பலசாலியான அவனால
ருக அடிககபபடடவனும மஹாபலசாலியுமான அலமபுஸன
ாணமயமான கடடுககளுளளவைகளும சாணைககலலில தீட
படடவைகளுமான அமபுகளைக கடோதகசனமீது விரைவா
பிரயோகஞசெயதான புலபபடாத கணுககளுளள அநத
மபுகள மிகக பலமுளளவைகளான கோபமகொணட ஸாபபங
1 மலைசிகரததில நுழைவதுபோலக கடோதகசன உடலிற
நதன வேநதரே ! பிறகு, பயததை அடைநதிருககினற அந
பாணடவாகள ஹிடிமபாபுததிரனான கடோதகசனுடன
ாநது கூாமையுளள பாணஙகளை நானகுபுறததிலும பிரயோ
தாாகள யுததததில ஜயததால பிரகாசிககினறவர்களான
ணடவாகளால அடிககபபடுகினற மகாபலசாலியான அநத
மபுஸன செயயவேணடியதை அறியவிலலை மஹாராஜரே !
த ரிஸயசிருஙகனமகனான அலமபுஸன எரிககபபடட மலை
ா கொடுமுடிககு ஒபபானவனும மைககுவியலபோனறவனு
ன அநதக கடோதகசனமீது அமபுமழைகளை இறைததான
டாதகசனும பரபரபபிலலாதவனாகி அலமபுஸனைக கொலலக
தி அகனிபோல ஜவலிததுககொணடு மிகபபெரிய அமபுமழை
ப பொழிநதான அலமபுஸனுடைய வததததைககுறிததும உக
மான கடோதகசனுடைய வததததைககுறிததும பாணஙகள
ததினினறு வணடுகள வருவதுபோல நானகுபககஙகளிலும
ானறின அரசரே ! அநத யுததபூமியில பாணஙகளால நிழலா
து மேகசசாயைபோல உணடுபணணபபடடது அமபுகளால
ளானது உணடுபணணபபடடிருககுமபொழுது ஒனறும அறி
படவிலலை பிறகு, மஹாபலவானான கடோதகசன காதுவரை

1 வேறுபாடம

யில இழுததுவிடபபடட ஆததசநதிர பாணததிஞல அலமப
ஞுடைய ஸாரதியின தலையை அறுததது, பிறகு, வேகமுளள வே
க்ஷுரஙகளாலே அவனது ரததகிஞுடைய அசசையும ஏாகக
யும நுகததையும அடிதது வெட்டி எறிநதான கிாமீரகுமாரஞ
அலமபுஸஞும அநத ரததகினினறு விரைவாகததுளளிக கோ
தோடு கடோதகசனமீது கோரமும மாயாமயமுமான அஸ
வாஷததை வாஷிததான கடோதகசஞும சீகரமாக ரத
னின்று அவனமீகே பாயநது மாயாஸதிரததிஞல சததுருவி
டைய மாயாஸதிரததை யுததததில நாசஞசெயதான மஹார
ரே! ஹிடிமபையின குமாரஞல பீடிககபபடுகினற அநத அ
புஸன் யுததகளததினினறு ஓடி ஒளிநதுகொணடு கடோத
ஞேடு யுததஞசெயதான மகாபலவாஞன கடோதகசன், ஒ
கினற அலமபுஸனை அஙகு அஙகே பாாதது வேகததுடன கூ
கதாயுததகிஞலடிததான பிறகு, அடியிஞல துனபததைய
விககபபடடவஞும ராக்ஷஸஙரேஷடஞுமான அலமபுஸன
னே பக்ஷிராஜனபோல ஆகாசததில கிளமபிஞன பிறகு, கடோ
கசஞும அதைவிட அதிக வேகததோடு மழையைப பொழிவ
காகத தோனறிய மேகமபோலப பரபரபபிலலாதவஞுகிக க
யைக கையிலகொணடு ஆகாசமாககததில கிளமபிஞன தன
எதிாததுவருகினற அநதக கடோதகசனைப பாாதது ராக்ஷ
ஙரேஷடஞன கிாமீரகுமாரன எதிரில நிறகினற விமமத
விமமம எதிாபபதுபோல வேகததோடு எதிாதது வநதா
கடோதகசன கவசததால மாாபை மறைதது வலககையிஞல
தியைத தூககிககொணடு வேகமுடையவஞன அலமபுஸனை வே
தோடு எதிாததான வேகததுடஞும முயறசியுடஞும கூடின
ளான அலமபுஸஞும கடோதகசஞுமாகிய இருவீரரும வேக
டன ஒருவரைஒருவா தொடைகளில அடிததாாகள மலைமே
மலை மோதுமபொழுதுணடாகும பேரொலிபோல அநத ராக்ஷ
விமமஙகளிரணடும ஒனறோடொனறு அடிததுசகொளளும கா
தில பேரொலி உணடாயிறறு பிறகு, ராக்ஷஸஙரேஷடாகள
அவவிருவரும உடனே விலகிய பறபலவிதமான அபபடிப்ப
கதிகபோா வழிகளில சஞசரிககினறவாகளாகி மறுபடி
ஒருவரையொருவா மிகக வேகததோடு தாககிஞாகள
விருவருடைய அஙகஙகளிஞும விழுநதவைகளும ஒடிநத
களுமான இரணடு கததிகளும இநதிரஞல மலைததடஙக
வேகததோடு போடபபடட இரணடு வஜராயுதஙகள பே
விழுநதன மாமஸததின விஷயததில இரணடு கழுகுகள சண
செயவதுபோலச சணடைசெயகினற அவவிருவருடைய அதி

ரமான அந்த யுத்தத்தைச் சேனைகள் பார்த்தன. பிறகு, மிகச்
வந்த கண்களையுடையவர்களும் ராக்ஷஸஶ்ரேஷ்டர்களுமான அவ
இருவரும் இரண்டு புலிகள்போலவும் மாலைக்காலத்தில் சிவந்திருக்
ன்ற இரண்டுமேகங்கள்போலவும் காணப்பட்டார்கள். அவ்விரு
ரும் சிறகுவிரித்த இரண்டு பக்ஷிகள்போலக் கையில் கத்திகளை
டையவர்களாகிய பருந்துகளைப்போல ஆயிரக்கணக்கான மண்
லகதிகளைச் செய்தார்கள். கிரமீரகுமாரன் பாண்டுவின் பேர
றன அந்தக்கடோத்கசனுடைய தலையை அறுப்பதற்காக அந்தக்
த்தியைச் சுழற்றி எறிந்தான். அந்தக் கடோத்கசனும் அலம்பு
னமீது கத்தியை எறிந்தான். அவ்விரண்டு பெரிய கத்திகளும்
ரோஸமயத்தில் பிரகாசிப்பவைகளாகி ஒன்றோடொன்று மோதிக்
காண்டு பூமியில் விழுந்தன. அந்த இரண்டு ராக்ஷஸர்களும்
கைகளால் சண்டைசெய்வதற்கு ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு, வீரா
ளான அவ்விருவரும் பரஸ்பரம் தலையோடு தலையை மோதிக்
காள்வதாலும் தோளோடுதோள் இடித்துக்கொள்வதாலும்
ன்றாக அடிக்கப்பட்டு மறுபடியும் ஒருவரோடொருவர் பின்னிக்
காண்டு திரும்பத்திரும்ப யுத்தஞ்செய்தார்கள். பிறகு, பலமும்
ாக்ரமமும் விக்கிரமமுமுள்ளவனான பீமஸேனகுமாரன் கோபம்
காண்டு எல்லா ஸைன்யங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பாழுதே அலம்புஸனை மேலே தூக்கி எறிந்து மறுபடியும் மறு
டியும் நன்றாக அடித்து, கல்லின்மேல் நீர்நிறைந்த மண்
டத்தையுடைப்பதுபோல விரைவாகப் பூமியில் மோதினான்.
ஸாலகடங்கடனான அலம்புஸன் எல்லா அங்கங்களிலும்
தம்பெருகவும் எலும்பு ¹ளும் ஆபரணங்களும் நொறுக்கப்பட
ம கடோத்கசனால் சூர்ணம்பண்ணப்பட்டு உயிரை இழந்தான்.
றகு, பாண்டவர்களுடைய சேனையானது அந்த அலம்புஸன்
ழே தள்ளப்பட்டதைக்கண்டு அதிக ஸந்தோஷத்தினால் ஸிம்ஹபி
ரக்க விம்மநாதம் செய்தது. பிறகு, ராக்ஷஸன் விரைவாக
யிரை இழந்து வஜ்ராயுதத்தின் வேகத்தினால் தள்ளப்பட்ட
லயினுடைய சிகரம்போலப் பூமியில் விழுந்தான். மஹாராஜரே!
கவும் பருத்த வடிவத்தையுடைய அந்தப் பெரிய அலம்புஸன்
ழுந்ததனால் உம்முடைய படையில் பத்துத் தேராளிகளும்
த்து யானைகளும் கொல்லப்பட்டனர். பிறகு, கடோத்கசன்
ருதரனுக்கு ஒப்பான அந்த அரக்கனைக்கொன்று மறுபடியும்
ததினமீதேறி ஜயிக்க எண்ணங்கொண்டவனாகி விம்மநாதஞ்
ய்தான். பிறகு, அந்த ராக்ஷஸன் கொல்லப்பட்டவுடனே,

1 'மிகச் பலமுள்ளவன்' என்பது லக்ஷாபரணம், அரக்கருள் ஒரு
கையினர் எனினுமாம்

பாணடவரகள மனககளிபபை அடைநது விமமநாதஙகளைசசெய
தாரகள, வஸதிரஙகளையும வீசினாரகள பரதஸரேஷடரே! உப
மைசசோநதவரகளான சூரரகளும சைனிகரகளும, மஹா ப
சாலியும ராகூஷஸேநதிரனுமான அலமபுஸன மலை சிதறினத
போல அவவாறு கொலலபபடடதுகணடு, ஹாஹாகாரஞ செய
தாரகள பூமியில தறசெயலாக விழுநதிருககினற அஙகாரகனைப
போனற அநத ராகூஷஸனை ஜனஙகள அகமகிழசசியோடு கண
டாரகள கடோதகசனோ பலசாலிகளுடசிறநத அநத ராகூ
ஸனைக கொனறுவிடடு வலனெனகிற அஸுரனைககொனறு இநதி
ரன காஜிதததுபோல உரதத விமமநாதததை வெளியிடடான
செயயமுடியாத காரயம செயயபபடடபொழுது பநதுககளுடன
கூடிய பிதாககளால பூஜிககபபடுகினற அநதக கடோதகசன, ச
துருவான அலமபுஸனை, பககுவமான அலமபுஸமெனனும பழ
ததைபபோல நாசமசெயது அபபொழுது ஆனநதமடைநதான
பிறகு, சஙகஙகள நானாவிதபாணஙகள இவறறின கோஷததுடன
கூடின மிகபபெரிய சபதமானது தோனறியது அதைககேடடு
பாணடவரகள உதஸாஹததோடு எதிராக விமமநாதஞசெயதா
கள பிறகு, ஒலியானது ஸவரககலோகததை நனறாக அளா
யது பிறகு, கடோதகசன தாமதேவதையின புததிரரா
யுதிஷடிரராஜரிடமவநது தானசெயத காரயததைத தெரிவிப
தறகாக முடியினமீது கைகளைககுவிததுககொணடு வநதனம
பணணினான வேநதரே! ஜயேஷடரான பாணடவர அவனை
கடடிககொணடு உசசிமோநது ஸநதோஷததினால நனறு
மலாநத கணகளோடு, 'நான பிரீதியை அடைநதவனாகிறேன
எனறு சொனனார கடோதகசனால ஸாலகடஙகடனான அந
ராகூஷஸன பொடிபணணபபடடு மாணடபிறகு, எலலாபபாணட
வீரரகளும ஸநதோஷததை அடைநதவரகளானாரகள" என
கூறினான

நூறறுபபததாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபரவம (தொடர்ச்சி)

(போர்க்களத்தில் பாஞ்சஜன்யத்தின் ஒலி கேட்கப்பட்டும் காண்
வத்தின் ஒலி கேட்கப்படாமலுமிருக்க, யுதிஷ்டிரர் ஜயமுற்று அர்
ஜுனனுடைய நிலைமையை அறிந்துவரும்படி ஸாத்யகியை
ஏவியது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! யுயுதானன துரோண
யுததததில எவவாறு தடுததான? அதனை உளளபடி உரைப
யாக எனககு அதிக ஆவலனறோ இருககினறது?" என
வினவ, ஸஞசயன சொலலலானான

"மன்னரே! பேரறிவுள்ளவரே! துரோணருக்கு யுயுதானனை
தன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்களோடுநேர்ந்த மயிர்சிலிர்த்
லை உண்டாகக்கூடிய யுத்தத்தைக்கேளும் ஐயா! யுயுதான
லை வதஞ்செய்யப்படுகிற சேனையைப்பார்த்துத் துரோணரும்
தயபராக்கிரமனான அவனைக் குறித்து எதிர்த்துச்சென்றார்
வகமாக வருகின்ற மஹாரதரான துரோணர்மீது ஸாத்யகியான
ன இருபத்தைந்து க்ஷுத்ரகங்களைப் பிரயோகித்தான் யுத்த
ல பராக்ரமசாலியான துரோணரும் ஜாக்கிரதையுள்ளவராகி
யுதானனைப் பொற்கட்டுக்களுள்ளவையும் தீட்டப்பட்டவையு
ன ஐந்துபாணங்களால் விரைவாக அடித்தார் அரசரே!
த்துருக்களுடைய மாமஸத்தைப் புஜிக்கின்றவைகளான அந்தப்
ணங்கள் மிக்க திடமான கவசத்தையுடைத்து ஸர்ப்பங்கள்
றில் நுழைவதுபோல் பூமியில் நுழைந்தன நீண்ட கைகளை
டையவனான ஸாத்யகி தோட்டியினால் குத்தப்பட்ட யானை
ால் மிக்க கோபங்கொண்டு நெருப்புக்கொப்பான ஐம்பது
ராசங்களால் துரோணரை அடித்தான் ரணகளத்தில் யுயுதா
லை விரைவோடு அடிக்கப்பட்ட துரோணர், மயிற்சிறையுடைய
ன அவனை அநேக பாணங்களாலடித்தார் பிறகு, கோபங்
காண்டவரும் மஹாபலசாலியும் சிறந்த வில்லாளியுமான அவர்
னுக்கள் புலப்படாத பாணங்களுடைய கூட்டத்தினால் மறுபடி
மே ஸாத்யகியை அடித்தார் அவனிபரே! யுத்தத்தில் பாரத
ஜரால் அடிக்கப்படுகின்ற அந்த ஸாத்யகி செய்யவேண்டிய
ரியம் ஒன்றையும் அறியவே இல்லை வேந்தரே! போரில் கூர்
மயுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற துரோணரைக்கண்டு
தானன் வியஸனமுற்ற முகமுள்ளவனுமானான்" அரசரே!
மமுடைய புத்திரர்களும் ஸைனிகர்களும் அவனைப்பார்த்து மிக்க
ந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களாகி ஸிம்மம்போல
க்கடி காஜித்தார்கள் பாரதரே! கோரமான அந்தச் சப்
த்தையும் ஸாத்யகி பீடிக்கப்படுவதையுங்கேட்டு யுதிஷ்டிரராஜா
லாப் படைவீரர்களையும் பார்த்து, 'விருஷ்ணிகளுள் உத்தம
ம வீரனும் ஸத்ய பராக்கிரமத்தையுடையவனுமான இந்த ஸாத்
ராகுவினால் சூரியன் விழுங்கப்படுவதுபோல யுத்தத்தில் வீர
ன துரோணரால் விழுங்கப்படுகிறான் அவன் யுத்தஞ்செய்கிற
டத்தைக் குறித்து ஓடிச்செல்லுங்கள்' என்று சொன்னார் ஜனா
தரான அந்த யுதிஷ்டிரர், பாஞ்சால ராஜகுமாரனான திருஷ்
த்யும்னனைப் பார்த்தும், 'துரோணரை அதிவிரைவாகத்தடு
மண்ணா ஸாத்யகியைக் கொல்லாமலிருக்கட்டும் பார்ஷத!
ரோணரை நோக்கி வேகமாக ஓடு, ஏன் நிற்கிறாய்? துரோண
மிருந்து நமக்குக் கோரமானபயம் நேர்ந்திருப்பதை நீ அறிய

விலலை பெரியவிலலுளள அநதத துரோணா கபிறறினல க
டபபட்ட பகூஷியோடு ஒரு பாலகன விளையாடுவதுபோல யுதத
தில யுயுதானனேடு விளையாடுகிருா பீமஸேனனை முனனிட
எலலா வீராகளும உனனேடுசோநது யுயுதானனுடைய ரத
தைககுறிததது அவவிடமே செலலட்டும யான பினபககத்தி
ஸைநிகாகளோடுகூடி உனனைத தொடாநதுவருவேன ய
னுடைய கோரபபறகளின நடுவில அகபபட்டுககொணடிருககி
ஸாதயகியை இபபொழுது விடுவிபபாயாக' எனறும கூறின
பாரதரே! யுதிஷடிரராஜா இவவாறு சொலலிவிட்டு, பிறகு, எ
லாச சேனையுடனும யுயுதானனை ரகூஷிபபதறகாக யுததகளத்தி
துரோணரை எதிாததுசசெனறுா அஙகு, துரோணா ஒரு
ருடன யுததமசெயய எணணமகொணடவாகளான பாண்ட
ஸருஞசயாகளுடைய பெரிய சபதமானது நானகுபககததிலு
தோனறியது உமககு மஙகளம நரஙரேஷடாகளான அ
கள ஒனறுசோநது கழுகிறகுகளால வேகமுளளவையாகச செ
யபபட்டவைகளும கூாமையுளளவைகளுமான அமபுகளால மஹா
ரதரான துரோணரை இடைவிடாமல அடிததாகள வருகின
அதிதிகளைத தீாததததினுலும ஆஸனததினுலும வரவேறப
போல தரோணா அநத வீராகளைச சிரிததுககொணடே தா
வரவேறருா அதிதிகளை உபசரிபபதில ஸமாததனை ஒரு
னுடைய வீட்டை அடைநத விருநதினாகள எவவாறு திருப
செயவிககபபடுவாாகளோ அவவாறே விலலாளியான அநத
துரோணருடைய அமபுகளால அவாகள திருபதிசெயவிகக
பட்டாாகள பிரபுவே! நடுபபகலை அடைநதிருககினற சூரி
னைபபோலப பாரதவாஜரைக கணணுல பாாபபதறகும அவாக
எலலோரும சகதியறறவாகளானுாகள ஆயுததாரிகளுடசிற
துரோணா கிரணஙகளால சூரியன தபிககசசெயவதுபோ
பாணஸமூகஙகளால அநத எலலா மகாவிலலாளிகளையும தப
கசசெயதாா மஹாராஜரே! அடிககபபடுகினறவாகளான பா
டவாகளும ஸருஞசயாகளும சேறறில அமிழநத யானைக
போல ரகூஷகனை அடையவிலலை நானகுபககஙகளிலும ஸஞ
ரிககினற துரோணருடைய பெரிய பாணஙகள சூரிய கிரணஙக
ளைபோல நானகுபககஙகளிலும மிக வாட்டுகினறவைகளாககாண
பட்டன அநத யுததததில துரோணரால மஹாரதாகளென
பிரஸிததிபெறறவாகளும தருஷடதயுமனனல நனகுமதிக
பெறறவாகளுமான இருபததைநது பாஞசாலவீராகள கொல
பட்டாாகள, சூரரான துரோணா, பாணடவாகள பாஞசாலா
இவாகளுடைய எலலா ஸைனியஙகளுளளும சிறநதவாக

யல்லாம கொல்வதைக் கண்டார்கள் மஹாராஜரே! துரோணர்
ாறுகேகயாகளைக கொன்றும நான்குபககஙகளிலும மற்றவா
ளை ஒடுமபடி செயதும வாயைத திறநதுகொணடிருககும் அநத
னபோல நின்றுா மன்னரே! பிறகு, மிகக கைவன்மையுள்ள
ரோணா நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும பாஞ
லாகளையும் ஸருஞசயாகளையும மாதஸயாகளையும கேகயாகளை
ம ஜயிததாா துரோணருடைய அமபுகளால அடிககபபட்ட
வாகளுடைய சபதமானது காட்டில தீயினலசூழபபட்ட குரஙகு
ருடைய சபதமபோல தோனறியது அரசரே! அபபோது,
வாகளும கநதாவாகளும பிதருககளும, ‘இதோ பாஞசாலா
நும பாண்டவாகளும படைவீராகளோடு ஓடுகிறுாகள’ என்று
றினுாகள அவவாறுக யுததததில ஸோமகாகளை நாசஞசெய
ற அநதத துரோணரைச சிலா யுதததில எதிாததுவரவே
லை மறறவாகள அடிககவுமிலலை அவவாறு பயஙகரமான
தச சிறநத வீராகளுடைய நாசமானது நடநதுவரவே, தாம
திரா உடனே பாஞசஜனயததினுடைய ஒசையைக கேட்டாா
ஹாபலசாலியான வாஸுதேவரால சஙகராஜமான பாஞசஜனய
னது ஊதபபடவும ஸைநதவனை நானகுபககஙகளிலும காக
ற வீராகள யுததஞசெயயவும கௌரவாகள விஜயனுடைய
ததை நோககிக காஜிககவும காணடீவததினுடைய ஒலியானது
னகுபககஙகளிலும சிறிதும இலலாமறபோகவும யுதிஷடிரராஜா
மயககமுறறு, ‘சஙகஙகளுட சிறநத பாஞசஜனயமானது
பபதனுலும கௌரவாகளும ஸநதோஷமடைநதவாகளாக
ககடி காஜிபபதனுலும நிசசயமாகப பாாததனுககு க்ஷேமம
லை இபபொழுது எலலா உலகஙகளிலுமுளள மஹாரதாகளும
சயமாக நாசமடைகிறுாகள’ என்று ஆலோசிததாா குநதீ
திரரும அஜாதசததுருவுமான அவா மனககலககமுறறு இவ
று ஆலோசிதது அடிககடி மதிமயககஙகொணடவரும செயய
ணடிய காாயததில விகனமிலலாமையை விருமபுகினறவருமா
சினியின குலததில பிறநதவாகளுள உததமனன ஸாதயகி
நோககிக கணணீரால சொல தடுமாற வசனிககலானுா
‘சைனேய! ஆபதகாலததில மிததிரனவிஷயததில எது
வத தாமமெனறு முறகாலததில ஸாதுககளால எணணப
டதோ அதறகு இதோ ஸமயம வநதுவிட்டது சினிபுஙகவ!
தயகி! ஆலோசிததுப பாாககதில எலலா யுததவீராகளுளளும
னைககாட்டிலும அதிகமான நேசமுளளவன ஒருவனையாவது
ன காணவிலலை எவன மனததில பாியமுடையவனே, எவன
பொழுதும அனுஸாிததுககொணடிருபபானே அவன ஆபத

காலததில் காயததில எவத்தககவனென்பது என்னுடைய எ
ணம விருஷ்ணிகுலததில உதிததவனே! கேசவா பாணடவா
ளுககு எவவாறு எபபொழுதும முககியமானபறறுககோடாயிரு
கிறுரோ அவவாறே அவருககு ஸமமான பராககிரமமுளள நீ
பறறுககோடாயிருககிறுய அபபடிபபடட நான உனனிடத
காயபபொறுபபை வைககபபோகிறேன நீ அதனைச சுமபப
குத தகுநதவனுயிருககிறுய எபபொழுதும என கருததை வீ
கசசெயயலாகாது நரஸ்ரேஷடனே! அபபடிபபடட நீ பராதா
தோழனும ஆசாரயனுமாயிருககிற அாஜுனனுககு ஸங்கட
மான யுதததததில உதவியைசசெயவாயாக வீரனே! நீ உல
தில ஸதயமானவிரததததையுடையவன, சூரன, மிதராகளு
அபயம கொடுபபவன, செயகைகளால ஸததியவாகனையுடை
னெனறு பிரஸிததமாகச சொலலபபடுகிறுய சைனேய! மித
னுககாகப போாபுரிநது சரீரததைவிடுபவனும பிராமமணாக
குப பூமியைத தானமசெயபவனும ஸமானாகளே இநத அக
பூமணடலததையும விதிபபடி பிராமமணாகளுககுக கொடு
அனேக அரசாகள ஸவாககததை அடைநதாாகளெனறு ந
கேடடிருககிறோம இனனும பூமியானது அனேகாகளால கொ
கபபடடுககொணடிருககினறது, அடிககடி கொடுககபபட
போகினறது இவவுலகில ஒருவனுவது யுதததததில மிததிரனு
கப பிராணனை விடடவனிலலை தாமாதமாவே! யான கைக
குவிததுககொணடு உனனை இவவாறு யாசிககிறேன பிரபு
பூதானம செயதததறகு ஸமமாகவோ அலலது அதிகமாக
இருககிற பலன உணடாகும ஸாதயகியே! எபபொழுதும இ
ணா ஒருவரே யுதததததில மிததிராகளுககு அபயதானஞசெ
கொணடு உயிரை விடுகிறுா இரணடாமவன நீ தான விக
முளளவனும வீரனும யுதததததில கீாததியை விருமபுகினற
மான சூரனுககுச சூரனே ஸகாயனுயிருககததககவன மறற
னை மனிதன ஸகாயனுகமாடடான மதுவமசததிலபிறநதவ
இபபடிபபடட மிகக சஙகடகரமான யுதததததிலிருககினற வ
னுககு ரணகளததில உனனைததவிர வேறு ரக்ஷகனஒருவனும
பாணடவன உனனுடைய செயகைகளை நூறறுககணக
புகழநதுகொணடும எனககு ஸநதோஷததை உணடுபண
கொணடும அடிககடி வாணிததிருககிறுன அபபா! ‘ஸா
ஹஸதலாகவமுளளவன, விசிததிரமாகப போாபுரிகிறவன,
வாறே விரைவாகப பகைவாகளைக கவாநதுகொளளும தன
யுடையவன, கறறறிநதவன, எலலா அஸதிரஙகளையும அறிநத
சூரன, யுதததததில்மயஙகாதவன, பருதத தோளகளுளள

கனறமாாலையுடையவன, நீணட கைகளையுடையவன, பருதத
ாவாயுளளவன, அதிக பலசாலி, அதிக வீாயமுமுடையவன,
ஹாதமா, மஹாரதன, எனககுச சிஷயன, ஸஹாயன, அவ
ககு நான அனபன, எனககும அவன அனபன யுயுதானன
னககு ஸஹாயனுயிருநது கௌரவாகளைக கொலலபபோகிறுன
ஜேநதிரரே! மஹாராஜரே! கேசவரும பலராமரும் அநிருதத
ம மஹாரதனுன பிரதயுமனனும கதனும ஸாரணனும ஸாமப
ம் விருஷணிகளோடுகூடிப பெருமபோாமுனையில நமககு உதவி
யவதறகாக முயறசிசெயதாலும ஸதயமான பராகரமததை
டயவனும நரஶரேஷடனுமான ஸாதயகியையே நமககு உதவி
யயுமவிஷயததில ஏறபடுததிககொளவேன அவனுககு ஸமா
றன வேஒருவன எனககு இஙகு இலலையனறோ?' என று,
வாறு தனஞசயன தவைதவனததில நீ நேரிலிலலாத ஸமயத
உனனுடைய யதாாததமான குணஙகளைப பெரியோாகளு
டய கோஷடியில புகழநதுகொணடாடி எனனிடம சொலலி
கிறுன வருஷணிகுலததிறபிறநதவனே! அநதத் தனஞ
ன, நான, பீமன, நகுலன, ஸஹதேவன ஆகிய எஙகளுடைய
விதமான ஸஙகலபததை நீ வீணாககச செயயததககவனலலை
னும, தீாதயாததிரை செயதுகொணடு துவாரகைககு வநத
பூது உனககு அாஜுனனிடததிலுளள பகதியைக கணடிருக
றன சைனேய! ஆபததில அகபபடடிருககினற எஙகளை நீ
ரிபபதுபோனற அவவித நேசததை மறறவாகளிடம நான
னவிலலை மாதவ! மிகக புஜபலமுளளவனே! மகிமைபொருந
விலலைக கையிலகொணடவனே! அபபடிபபடட நீ அாஜுன
காபபாறறுவதறகாக நடபுககும ஆசாாயததனமைககும
புககும வீாயததுககும நறகுலததில தோனறியிருபபதறகும
பததுககும எது தகுநததோ அவவிதமான காாயததை உயா
பபிறபபாலும பகதியினாலும செயவதறகுத தகுநதவனுயிருக
ப துாயோதனனே துரோணரால கவசம பூடடபபடடு
ரவாகபபோயிருககிறுன மஹாரதாகளான கௌரவாகளும
னமேபினதொடாநது சென றிருககிறாாகள விஜயன இருகக
ததில மிகவும பெரிய சபதமும கேடகிறது சைனேய!
கவரின) காவததைபபோககுபவனே! நீ வேகததுடன சீக
ாககச செலலவேணடும துரோணா உனனை எதிாததுப போா
ாராகில பீமஸேனனும மறற நாஙகளும படைவீராகளுடன
நது முயறசியுடன அவரைத தடுபபோம சைனேய! யுததது
சேனைகள ஓடுவதையும ரணகளததில பேரொலி உணடாவ,
யும பாரதசேனை பிளககபபடுவதையும பாா அபபா! பாவு

காலஙகளில பெருஙகாறறினுடைய வேகததிஞல கடலபோ
ஸவயஸாசியிஞல கௌரவாகளுடைய சேனையானது சிதற அடி
கபபடடுவிடடது விசேஷமாக நானகுபுறததிலும ஓடுகினற ரத
களாலும மனிதாகளாலும குதிரைகளாலும உணடுபணணபபட
சேனையின புழுதியானது இதோ நானகுபககஙகளிலுமபரவுகிறத
சததுருவீரர்களைக கொலபவஞன பலகுனன நகரஙகளாலு
பிராஸாயுதஙகளாலும யுததஞசெயகினறவாகளும மிகக விருத
யடைநதிருககினறவாகளும சூராகளுமான ஸிநதுதேசதது வீ
களாலும ஸௌவீரதேசதது வீராகளாலும சூழபபடடிருககிற
இநதச சேனையானது பிறரால தடுககமுடியாதது ஜயதரதனு
பிறரால ஜயிகக முடியாதவன இநதப படைவீராகளெலலோரு
ஸைநதவனவிஷயததில உயிரை இழககத துணிநதவாகளாயிரு
கிருாகள அமபுகளும சகதிகளும சிறநத கொடிகளுமுளள
குதிரைகளாலும யானைகளாலும சூழபபெறறதும எவவிததி
லும அணுககமுடியாததுமான இநதத தாததராஷடிராகளுடை
சேனையைப பார துநதுபிவாததியஙகளுடைய கோஷததை
கமபீரமான சஙகஙகளின முழககஙகளையும ஸிமமநாததி
உணடாகும சபதஙகளையும அவவாறே தேருருளைகளின ஒலி
யும யானைகள ஆயிரககணககான காலாடகள இவாகளின சப
களையும ஓடுகினறவாகளும பூமியை நடுஙகசசெயகினறவா
மான குதிரைவீராகளுடைய சபததைதயும கேள நரபு
டனே! எதிரிலிருககினற ஸைநதவனுடைய சேனையும பின
கததிலுளள துரோணருடைய சேனையும மிகுதியாக இருப
ஞல தேவேநதிரனையும துனபமடையுமபடி செயயும கண
லாமலிருககிற சேனையிலமுழுகின அர்ஜுனன தன உயிரை இ
தாலும இழபபான அவன யுததததில கொலலபபடடுவிடட
எனனைபபோன்றவன எவவாறு ஜீவிககமுடியும? நீ ஜீவிதத
குமபொழுதே அர்ஜுனன ஸாவவிததிஞலும மிகக கஷடம
நிலைமையை அடைநதுவிடடான அபபா! கரியமேனியையு
வனும யௌவனமுளளவனும சுருணடகேசஙகளுளளவனும
சிககு இனியவனும விரைவாக அஸதிரஙகளைப பிரயோகிககின
னும விசிததிரமாக யுததஞசெயபவனும மிகக கைவனமைய
வனுமான அர்ஜுனன சூரியோதயகாலததில பாரதசேனை
நுழைநதான பகலும தாணடுகிறது வாாஷணேய! அவன உ
டன இருககிருனே இலலையோ? அதனை யானஅறியேன கௌ
களுடைய அநதப பெரியசேனையும கடலுககு ஒபபானது அ
மிகக கைவனமையுளள அர்ஜுனன ஸஹாயமறறவனு
தேவாகளாலும மஹாயுததததில தாஙகமுடியாத பாரத

ல நுழைநதுவிட்டான இபபொழுது எனககு யுததததில எவ
ததிலுைம புதியானது செலலவிலலை துரோணரும யுததத
ல வேகமுளளவராகி எனனுடைய சேனையை அடிககிறார மிகக
ஜபலமுளள ஸாதயகியே! பிராமமணரான அவா எவவாறு ஸஞ
ரிககிறரெனபது உனககு நேரிலேயே தெரிகிறது பகைவாக
ுடைய காவததை அழிபபவனே! ஸாமாததியமுடையவனை
ஒரே ஸமயததில ஒனறுசோநதிருககிற காரியஙகளுள அதிக
ரயோஜனமுளளதும தாமதியாமல செயயவேணடியதுமான
ாரியததைச செயயககடவாய எலலாக காரியஙகளுளளும யுத
ததில அாஜுனனுடைய ரக்ஷணமே செயயததககதெனனும
துதான பெரிதான காரியமெனபது எனனுடைய எணணம
லகததுககு ரக்ஷகரும பிரபுவுமான கிருஷணரைபபறறி நான
யஸனிககவிலலை அபபா! ஏனெனில, புருஷஶரேஷடரான
நத ஸ்ரீ கிருஷணா யுதததததில ஒனறுசோநதிருககினற மூவுல
கஙகளையும ஜயிபபதறகுத திறமையுடையவா இது உணமை
னபதை உனககுச சொலலுகிறேன அவா துரியோதனனு
டைய மிககபலமகுறைநத இநதசசேனையை ஜயிபபதில திறமையை
டையவரெனபதில எனன ஸநதேகம இருககிறது? வாாஷ
ணய! இநத அாஜுனனோ யுதததததில அனேகாகளால பீடிக
பபடடு யுததகளததில பிராணனை விடடுவிடுவான ஆதலால,
கியககததை அடைகிறேன அபபடிபபடட அநத அாஜுன
ககு இபபடிபபடடகாலததில எனனைபபோனறவனால தூணடப
ட்ட நீ, உனனைபபோனறவாகள எவவாறு யுததபூமியை நாடு
ாகளோ அவவாறு அவனுடைய வழியை அடைவாயாக ஸாத
த! சிறநத விருஷணி வீராகளுள தோளவலி மிகக பிரதயுமன
ம பிரஸிததிபெறறவனை நீயுமே யுததததில அதிரதாக
ானறு கருதபபடடிருககிறீாகள நீ அஸதிரததில நாராயண
ககும பலததில பலராமருககும வீாயததில தனஞசயனுககும
ததவனாக இருககிறாய உலகததில ஸாதுககள புருஷஶரேஷட
ன உனனையே எலலா யுததஙகளிலும பீஷம துரோணாகளைக
ாடடிலும அதிக ஸாமாததியமுடையவனெனறு சொலலுகிறா
ா மாதவ! உலகஙகளில ஜனஙகள, 'ஸாதயகி தேவாகளோ
ம அஸுராகளோடும கநதாவாகளோடும கினனராகளோடும
ஹோரகாகளோடும கூடின பல சதருககளையும ஜயிபபான்,
லகமனைததையும எதிாததுப போாபுரிவான ஸாதயகியினால
சயயமுடியாதகாாயம் இலலை' எனறு உனனுடைய குணஙகளை
லலா ஸமாஜஙகளிலும தனியிடஙகளிலும எபபொழுதும சொல

னுகிறார்கள் மஹாபலமுள்ளவனே! ஆதலால், உன்னை நோக்கி எதைச் சொல்லப்போகிறேனோ அதை நீ செய்வாயாக மஹா பாகுபலமுள்ளவனே! என்னிடமும் அர்ஜுனனிடமும் உலகத் துக்கு அதிகமான மதிப்பிருக்கிறதன்றோ? அதனை இப்போது மாற்றலாகாது பிரியமான பிராணனில் பற்றைவிட்டு ரணகளத் தில் பயமற்றவனாகி ஸஞ்சாரஞ்செய் சைநேய! தாசார்ஹர்கள் யுத்தத்தில் பிராணனைக் காப்பாற்றமாட்டார்கள் யுத்தம்செய் யாமை, உறுதியின்மை, யுத்தத்தில் புறங்காட்டி ஓடுதல் என்பன பயமுள்ள அஸாதுக்களின் வழி, இவற்றைத் தாசார்ஹர்கள் செய்யமாட்டார்கள் சினிகளுள் சிறந்தவனே! தர்மாத்மாவான அர்ஜுனன் உனக்கு ஆசாரியன், வாஸுதேவர் உனக்கும் புத்தி மானான பார்த்தனுக்கும் ஆசாரியர் இந்த இரண்டு காரணங்களை யும் அறிந்துதான் யான் உன்னை நோக்கிச் சொன்னேன் என் னுடைய வார்த்தையை அவமதியாதே உனக்குக் குருவான அர் ஜுனனுக்கும் நான் குரு வாஸுதேவருக்கும் எனக்கும் அர் ஜுனனுக்கும் ஸம்மதமான விஷயமே என்னால் ஸத்தியமா உனக்குச்சொல்லப்பட்டது தனஞ்சயனிருக்குமிடத்துக்குப் போ ஸத்தியமான பராக்கிரமமுள்ளவனே! அப்பா! ஸாத்வத! என் னுடைய இந்த வசனத்தை அறிந்து, தாப்புத்தியையுடையவனை தார்த்தராஷ்டிரனுடைய இந்தச் சேனையில் நுழைவாயாக நுழை ந்து யுத்தமுறைப்படி மஹாரதர்களை எதிர்த்தது தக்கபடியா உன்னுடைய செய்கையை யுத்தரங்கத்தில் காட்டு' என்று கூறினா

நூற்றுப்பதினோராவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி தான் அர்ஜுனனால் யுதிஷ்டிரரைக்காக்க நியமனம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறியதும், யுதிஷ்டிரர் தமக்கு வேறு காப்புளதென்றுகூறி ஸாத்யகியை அர்ஜுனனைக் காத்தற்குச் செல்ல ஏவியதும்)

பரதஸ்ரேஷ்டரே! அன்போடுகூடியதும் மனத்துக்குஇனிமை யானதும் எல்லா வித்தத்தினாலும் மதிக்கத்தக்கதும் ஸமயோசி மானதும் ஆச்சரியகரமானதும் தம்புத்தியினாலே சொல்லப்ப ட்டதுமான தர்மராஜருடைய அந்தவாக்கியத்தைக் கேட்டு, சினிபு கவனான ஸாத்யகி அவரைப் பார்த்து, 'தர்மத்தினின்று தவறு வரே! நியாயத்தோடுகூடினதும் உண்மையானதும் பல்குனனவி யத்தில் கீர்த்தியை விளைவிக்கக்கூடியதுமான இந்த வாக்யம் மு

ும் என்னால கேட்கப்பட்டது மிகச சிறநதவரே! ராஜஶ்ரேஷ்
ரே! இவவிதமான ஸமயததில எனனையும எனபோன்றவனையும
ாத்தனைபபோலபபாாதது நீசொலலததகுநதவா தனஞசயன
ஷயததில எவவிதததாலும எனனுயிா ரக்ஷிககத தககதனறு
ஙகளால கட்டளையிடபபட்டால, நான மகாயுதததில எநதக
ாயததைததான செயயமாட்டேன? ராஜாதிராஜரே! உமமால
வபபட்டவனுகிய யான தேவாகளோடும அஸுராகளோடும
னுஷயாகளோடுமகூடின மூவுலகஙகளையும எதிாததுப போாபுரி
வன அவவாறிருகக, மிகக பலஹீனாகளான அநதககௌரவாக
பபறறிக கேட்கவேண்டியது என்ன இருககிறது? இபபொழுது
ாயோதனனுடைய சேனையை எலலாவிடஙகளிலும போருககு
ழைககபபோகிறேன அரசரே! ரணகளததில விஜயததையும
றுவேன- இது உணமை, மனனரே! உமககுச சொலலுகிறேன
க்ஷமமுடையவனுன நான, க்ஷேமமுடையவனுன தனஞசயனை
டைநது ஜயதரதன கொலலபபட்ட பிறகு மறுபடியும உம
மவருவேன வேநதரே! ஆனல, வாஸுதேவா புததிசாலியான
ஜுனன இவாகளின வசனஙகளையெலலாம அவசியம நான
களிடம விஜஞாபனம செயயவேண்டும வாஸுதேவா கேட
கொண்டிருககுமபொழுது எலலாச சேனைகளுடைய மததியி
அாஜுனன எனனைநோககி, 'மாதவ! இபபொழுது யுதத
உததமமான புததியைசசெலுததி நான- ஜயதரதனைக கொல
வரையில நீ ஜாககரதையோடு யுதிஷ்டிரரைக காபபாறறு
ாபாகுபலமுளளவனே! நான உனனிடததிலாவது மகாரத
பிரதயுமனனிடததிலாவது அரசரை அடைககலமாக வைதது
டுக கவலையறறவனுகி ஜயதரதனைக குறிததுச செலலவேண்டிய
யிருககிறேன மதுகுலததவனே! துரோணா யுததததில
ரவாகளில சிறநதவாகளால மதிககபபட்டவரெனபதை அறிந
கிருயலலவா? அவருடைய பிரதிஜ்ஞையையும நீ தினநதோ
கேட்டிருககிருய அவா தாமராஜரைப பிடிககும விஷயததில
லுடையவராயிருககிருா அவா ரணகளததில யுதிஷ்டிரரை
ககுவதறகும வலலமையுளளவா ஆதலால, புருஷஶ்ரேஷ்ட
தாமராஜரை உனனிடததில வைததுவிட்டு நான இபபொ
ஸைநதவனைககொலவதறகாகப போகபபோகிறேன மாதவ!
டிபபட்ட நீ இபபொழுது யுததகளததில முயறசியுளளவனு
பாண்டுபுததிரரான தாமராஜரைக காபபாறறு தாமராஜா
கபபட்டால எனககு வெறறி நிசசயமனறே? மாதவ! தாம
ரைத துரோணா பலாதகாரமாக ரணகளததில அடககாம

விருப்பாரானுல நான ஜயதரதனேக கொன்றுவிட்டு விரைவா
வநதுசேருவேன மாதவ! பாரதவாஜராலே புருஷஸரேஷ்டரா
தாமராஜா பிடிககபபட்டால ஸைநதவனுடைய வதமானது சே
டாது மேலும, எனககு வெறுபபும உண்டாகும ஸததியவா
யும புருஷஸரேஷடருமான யுதிஷடிரா இவவித நிலைமை
அடைநதுவிட்டால நமககுக் கானகததைககுறிதது மறுபடி
செல்வதானது நிசசயமாக ஸமபவிககும துரோணா யுததகள
தில கோபங்கொண்டு யுதிஷடிரரைப பிடிபபரேயாகில, அப
ழுது எனனுடைய அபபடிபபட்ட இநத ஜயமானது வீணாய
விடுமெனபது வெளிபபடை மிகக புஜபலமுள்ளவனே! மாத
நீ இபபொழுது எனககுப பிரியததைச செயவதினபொருட்டு
ஜயததினபொருட்டும கீரததியையடைவதினபொருட்டும போ
அரசரைக் காபபாறறு' எனறு அடிககடி வறபுறுததிச் சொ
யிருககிறுன பிரபுவே! பாரதவாஜரிடததிலிருநது எபபொழு
பயததை எணணுகினற ஸவயஸாசியினுல அபபடிபபட்ட நீங்க
என்னிடததில அடைககலமாக வைககபபட்டிருககிறீாகள மி
தோளவலியுள்ளவரே! பிரபுவே! ருகமிணீபுததிரனைத த
அவரை எதிாததுப போாபுரிபவனுன வேறு ஒருவனை எபபொ
தும நான காணவிலலை யுததததில புததிமானுன பாரதவ
ருககு நிகரான வீரனுக எனனையும ஸவயஸாசி எணணியிரு
றுன அரசரே! அததகைய யான இநத எணணததையும அ
ஆசாாயவசனததையும அவமதிபபதறகும உஙகளைவிட்டுப பே
தறகும துணியவிலலை உடைககத தகாததான கவசததி
மூடபபட்டவரான ஆசாாயா ஹஸதலாகவததை உடையவா
லால யுததகளததில வநது சிறுவன பக்ஷியோடு விளையாடு
போல விளையாடுவாா மசசததைககொடியாககொண்ட கிருஷ
குமாரன விலலுஙகையுமாக இஙகு இருநதால அவனிடம உம
விடுவேன அவன உஙகளை அாஜுனன எவவிதம பாதுகாபபா
அவவிதமாகவே பாதுகாபபான நீஙகள உஙகளுடைய ரக்ஷ
ணைதச செயதுகொள்ளுஙகள யான போனுல எநதச் ரு
துரோணரை எதிாதது உஙகளைக் காபபான? இதோ அ
னனை நான அடையபபோகிறேன அரசரே! உஙகளுககு
பொழுது அாஜுனனவிஷயமாகப பயம வேணடாம மிகக புஜ
முள்ள அநத ஸவயஸாசி பாரததை மேறகொணடபிறகு ஒருபொ
தும தளாசசியடைகிறவனலலன அரசரே! ஸௌவீரதே
தைச் சாாநத யுநதவீராகளும ஸிநதுதேசதது வீராகளும பெ
வாகளும வடதேசததிலும தெனதேசததிலுமுள்ள வீராக

றுமவேறுன மஹாரதாகளும் ரதிகஶ்ரேஷ்டாகளாகச்சொலலப
ம காணன்முதலான வீராகளுமகோபஙகொணடஅாஜுனனுக்
பதிறைில ஒருபாகததுககும ஈடாகமாடடாாகள பூபாலரே!
வாகள அஸுராகள மனிதாகள ராக்ஷஸககூடடஙகள கினன
கள மஹோரகாகள இவாகள எலலோரும ஜஙகமஸதாவரஙக
டன சோநது முயறசிசெயதாலும யுததததிலஅாஜுனனுடன
ாபுரிய வலலவரலலா மஹாராஜரே! இவவாறு அறிநதுதனஞ
னவிஷயததில உளளபயம உமமைவிடடு விலகுக எநத இடத
மஹாவிலலாளிகளும ஸததியபராககிரமாகளும வீராகளு
ன கிருஷணரும அாஜுனனும இருககிறாாகளோ அநத இடத
காாயததுககு எவவிததததாலும கெடுதி நேரிடாது நீஙகள
ஹாதரனை அாஜுனனிடததிலுளள அமானுஷசகதியையும
திரபபயிறசியையும அறிவையும குரோததததையும யுதததததில
ாயததையும நனறியறிவையும தயையையும நனருக ஆலோ
ஙகள வேநதரே! உஙகளுககு ஸஹாயனை நானும அாஜு
னரோககிச சென்றுவிடடால, யுதததில துரோணரிடததி
ககககூடிய விசிததிரமான அஸதிரஸாமாததியததையும நீங
நனருக ஆலோசியுஙகள அரசரே! ஆசாாயரோ உஙகளைப
பபதில மிககஆவலுளளவராயிருககிறாா பாரதரே! துரோணா
முடைய பிரதிஜஞையைக காபபாறறிககொணடு அதனை
ாததமாகசசெயவதறகும ஆவலுளளவராயிருககிறாா உம
டய ரக்ஷணததை நீா இபபொழுது ஏறபடுததிககொளளும
புதரரே! எவன நான போனபினபு உமமைக காபபாறறு
ன? எவனை நமபி நான பலகுனனைககுறிததுசசெலலுவேன ?
ாராஜரே! நான உமமை ஒருவனிடததில ஒபபிககாமல மஹா
ததில செலலமாடடேன கௌரவயரே! உஙகளிடததில
யமாக நான இதைச சொலலுகிறேன மனனரே! பாணட
! எவன உமககு இநத ரணகளததில ரக்ஷகனுவனே, எவனை
கள ரக்ஷகனுகவும சகதனுகவும எணணுகிறீாகளோ அபபடிப
ஒருரதிகனை யான காணவிலலை புததிமானகளுள உதத
! அரசரே! புததியினுல பலவாறுக இதனை ஆலோசிததுச
த நனமையைப் புததியினுல கணடு, பிறகு, எனனைக கடடளை
வீராக' எனறு கூறினை

யுதிஷடிரா, 'மிகக கைவனமையுளளவனே! மாதவ! நீ சொல
சரிதான கௌரவிகசததககவனே! வெணமைநிறமுளள
ரைகளையுடையவனுன அாஜுனனைபபறறி எனமனம கலகக

முறறிருககிறது என்னை ரக்ஷிததுககொளளும விஷயததிலே
நான் சிறநத பிரயததனததைச செயயபபோகிறேன என அ
மதியைபபெறறுககொணடு நீ தனஞசயன போயிருககுமி
செல யுததததில என்னைககாபபாறறிககொளவது அாஜுன
பககததிலநீ உதவிககாககசசெலவது இவவிரணடையும நான பு
யினால ஆராயநதுபாாததமடடில, நீ அாஜுனனபககம
வதே என மனததுககு விருபபமாயிருககிறது அபபடிபபட
எவவிடததில தனஞசயன சென்றிருககிறானோ அவவிடம பே
தறகுப புறபபடு மஹாபலசாலியான பீமன என்னுடைய
ணததையும செயவான அபபா! ஸஹோதராகளோடுகூ
திருஷடதயுமனனும மஹாபலசாலிகளான அரசாகளும த
பதிகுமாராகளும என்னை ஸமசயமினறி ரக்ஷிபபாாகள அப
ஸஹோதராகளான கேகயதேசததரசாகள ஐவா, ராக்ஷஸ
கடோதகசன, விராடன, துருபதன, மஹாரதனான சிகணடி,
சாலியான திருஷடகேது, அமமானான குநதிபோஜன, நகு
ஸஹதேவன, பாஞசாலாகள, ஸருஞசயாகள ஆகிய இவா
மிகுநத ஜாகரதையோடு ஸமசயமினறிப பாதுகாபபாாகள யுத
தில சேனையுடன துரோணாாவது கிருதவாமாவாவது எ
எதிாபபதறகுச சகதியுடையவாகளாகமாடடாாகள, அபஜயத
அடையுமபடி செயயவும மாடடாாகள பகைவாகளைத தபி
செயகினறவனான திருஷடதயுமனனும யுததததில கோபமகொ
டவரான துரோணரை ஸமுததிரததைக கரைதடுபபதுபோ
தன வலலமையினால தடுககபபோகிறான அபபா! போாகக
தில சததுருவீராகளைக கொலலுகிறவனான பாாஷதன
யிடததில துரோணருடைய பலமானது எவவிததததினாலும
லாது இநதத திருஷடதயுமனன கவசததுடனும அமபுக
னும கததியுடனும விலலுடனும உததமமான பூஷணஙகளுட
துரோணருடைய விநாசததினபொருடடு அககினியிலிருநதுதோ
யிருககிறான பிரபுவே! அநதப பாஞசாலராஜகுமாரன பாண
ஸேனையிலுளள ஒன்றுசோநதவாகளான எலலா விலலாளிக
னும சோநது, யுததததில கோபமகொணட துரோணரைத த
பான சைனேய! கோபமினறிச செல என விஷயததில
வேணடாம திருஷடதயுமனன யுததததில கோபமுளளவா
துரோணரைத தடுபபான' என்று கூறினா

நூற்றுப்பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி, யுதிஷ்டிரரைக்காக்கப் பீமனைவைத்துத் தான் அர்ஜுனனைக்காணச் செல்லுதல்)

சினிபுங்கவனும் யுத்தத்தில் அடங்காத மதமுடையவனும் புகழுள்ளவனுமான ஸாத்யகியானவன் அரசரை விடுவதால் தனிடமிருந்து உண்டாகக்கூடிய பயத்தை நினைப்பவனாக தனக்கு உலகத்தாரிடமிருந்து அபவாதம் சிறிதும் உண்டா ல் தடுக்கக்கருதினவனாகவும், 'பல்குனனைக்குறித்துச் செல்லு ற என்னை ஜனங்கள் பயந்தவன் என்று சொல்லக்கூடாது' று எண்ணினவனாகவும், பலவாறு ஆலோசித்து இவ்வண்ணம் யித்துச் சோகத்தினால் கெடுக்கப்பட்ட அறிவையுடையவனு , 'இப்பொழுது எவ்வாறு நேருமோ' என்று சிந்தித்துச் கத்தினால் தழுதழுத்த வாக்குடன் தாமராஜரைச் சொல் ங்காமலழைத்து, 'அரசரே! காவலைச் செய்துகொள்ளக்கூடு ன்று எண்ணுவீரானால் உமக்கு க்ஷேமம் உண்டாகட்டும் நான் தஸுனிடம் செல்வேன் நீர் சொல்லியதைச் செய்கிறேன் னரே! உமக்கு ஸத்யமாகச்சொல்லுகிறேன், எனக்கு அர னைவிட மிக்க பிரியனான ஒருவன் மூவுலகங்களிலுமில்லை கவர்களின்) காவத்தை நாசஞ்செய்பவரே! உம்முடைய கட யால் யான் அவனுடைய வழியை அடையப்போகிறேன் து விஷயத்தில் ஒருவிதத்தாலும் எனக்குச் செய்யத்தகாதது றுமில்லை நரஶ்ரேஷ்டரே! ஆசார்யனான அர்ஜுனனுடைய ம் எனக்கு எவ்வாறு மேலானதோ அவ்வாறே உம்முடைய மும் எனக்கு மேலானதே ராஜபுங்கவரே! [1] பிராதாக்க ன் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் உம்முடைய விருப்பப்படியே இருக் றார்களன்றோ? என்னை அவர்களுடைய பிரியத்திலேயே இருப் கை அறியும் பிரபுவே! நரஶ்ரேஷ்டரே! நான் தங்களுடைய ளையைச் சிரஸினால் ஏற்று அர்ஜுனனநிமித்தமாக உடைக்க யாத இந்தச்சேனையை உடைத்து உள்ளே பிரவேசிக்கப் கிறேன் பெரிய மீனானது ஸமுத்திரத்தில் பிரவேசிப்பது ல யான் இதோ கோபத்துடன் துரோணருடைய சேனையில் வேசிக்கப்போகிறேன் வேந்தரே! எவ்விடத்தில் ஜயத்ரதன் ண்டவனிடம் பயந்துகொண்டு சேனையின் நடுவிடத்தை அடை ரதிகஶ்ரேஷ்டர்களான அஶ்வத்தாமா கர்ணன் கிருபர் முத

1 ஸகோதரர்கள் போன்றவர்கள் என்பது

லானவாகளால ரக்ஷிககபபடடிருககிருனே அவவிடததை
குறிதது நான செலவேன அரசே! எநத இடததில அந
பாாததன ஜயதரதனைக கொலவதில முயறசியுடையவனுபிரு
ருனே அநத இடததுககுச செலலுமவழியை இநத இடததில
நது மூனறுயோஜனை தூரமிருககுமெனறு நான நினை
றேன அரசரே! நான மிகக உறுதியுளளமனததுடன மூன
யோஜனை தூரததிலிருநதாலும அநத ஆாஜுனனுடைய ஸத
ததை, ஸைநதவனைக கொலவதறகுளளாகவே அடைவே
குருவினல கடடளையிடபபடாமல எநத மனிதனதான யுத
செயவான? அரசரே! பெரியோாகளால கடடளையிடபப
எனனைபபோனறவன எவன யுததஞ செயயாமலிருபபா
பாலனைககொனறவனுன அநத ஸைநதவன எநத இட
லிருககிருனே அநத இடமானது இநத இடததிலிருநது பூ
மாக மூனறு யோஜனைதூரம இருககிறதெனபதை நான
வேன ஸமுததிரததுககொபபானதும ஸமுததிரமபோலக
ஜிககினறதும கலபபைகள சகதிகள கதாயுதஙகள பராஸங
கேடகஙகள வாடகள ரிஷடிகள தோமரஙகள இவைகளை
கூடியதும பாணஙகளாலும சிறநதஅஸதிரஙகளாலும நெரு
யதுமான இநதக கௌரவஸேனையைக கலககிககொணடு ய
பிரவேசிககபபோகிறேன ஆபிரககணககானதும நீா பாாப
மான இநத யானைககூடடமானது அஞசனமெனனும யானை
குலமெனறு பெயாபெறறது மனனரே! இஙகுாளவைகளு
மிகக வலிமைபொருநதியவைகளும, யுததததில ஸமாததாக
அடிககும திறமையுளளவாகளுமான அனேக மிலேசசாகள
ஏறபபெறறவைகளும, மலைகளுககு ஒபபானவைகளும, மழை
பொழிகினற மேகஙகளபோனறவைகளுமான இநத யானை
யானைவீராகளால தூணடபபடடால, ஒருகாலும கொலல
திருமபா அரசரே! இநத யானைகளைக கொனருலனறி ஒரிடத
வது இவறறுககுத தோலவியுணடாகாது மனனரே! மேலும
பாாககினற ஆயிரககணககான மஹாரதாகளான இநத ராஜ
ராகள ருகமரதாகள எனறு பிரஸிததிபெறறவாகள, அர
இவாகள தேரேறுவதிலும ஆயுதஙகளைப பிரயோகிபபதி
யானையேறறததிலும நிபுணாகள, தனுாவேதததில கரைகண
கள, முஷடியுதததிலும மிகத தோநதவாகள, கதாயுதத
லுளள விசேஷஙகளையும அறிநதவாகள கைசசணடையில தி
யுளளவாகள, கததிசசணடையிலும சததிகளையும கேடகஙகளை
பிரயோகிபபதிலும ஸமாததாகள, சூராகள, கறறறிநதவா
பரஸபரம ஸபாததையுடையவாகள வேநதரே! யுதத

பபொழுதும மனிதாகளை ஜயிகக விருபபமுடையவாகள
ரசரே! இவாகள காணனுல துசசாஸனனை அனுஸரிதது இருப
யாகளாக ஏறபடுததபபட்டிருககிறாகள வாஸுதேவாகூட
வாகளை ரதிகாகளுள சிறநதவாகளெனறு புகழுகினறா இவா
ா எபபொழுதும பிரியததைசசெயவதில விருபபமுளளவாக
ாகக காணனுடைய வசததில நிறகிறாகள வேநதரே! அவனு
டய வசனததினுலேயே சுவேதவாஹனனிடததிலிருநது திருமபி
டடாாகள அவாகள வாட்டமடைநதவாகளலலா, சிரமததை
டைநதவாகளுமலலா, உறுதியான கவசஙகளையும விலலையும
டையவாகள, திருதராஷடிர குமாரனுடைய கடடளையினுல
சசயமாக எனககாகவே யுததஸநநாஹததுடன நிறகிறாகள
நளரவரே! உமககுப பிரியததைச செயவதறகாக யுதததில
வாகளை நாசஞசெயதுவிடடு, பிறகு, ஸவயஸாசியினுடைய வழி
ய அநுஸரிககபபோகிறேன அரசரே! முனபு அாஜுனனுல
டிககபபடட கிராதராஜன, கவசஙகளால மூடபபடடவைகளும
ாதாகளால ஏறிநடததபபடடவைகளும வேறுனவைகளுமான
ஙகு நீாபாாககினற எழுநூறு யானைகளை நனகு அலஙகரிததுத
னனுபிரை விருமபி, இவைகளை அாஜுனனுககு ஏவலசெயயும
டி கொடுததான அரசரே! முறகாலததில இநத யானைகள
மமுடைய வேலைகளை நனறுகச செயதுவநதன அவைகளே இப
பாழுது உமமையே எதிரதது யுததஞசெயய விருபபமகொண
ருககினறன காலததின மாறுடடததைப பாரும இநத
ானைகளைசசோநத மஹாமாததிராகளெனனும யானைவீராகள,
ததததில கெடட மதமகொணட கிராதாகள, எலலோரும கஜ
கைஷயை அறிநதவாகள, மேலும அகனியில தோனறினவா
ள இவாகள யுதததில ஸவயஸாசியினுல ஜயிககபபடடவா
ள இவாகளெலலோரும துரயோதனன வசததை அடைநத
ாகளாகி எனநிமிததமாக யுதததில இபபொழுது ஸனனத
ாகளாயிருககிறாகள அரசரே! யுதததில கெடட மதங
காணடவாகளான இநதககிராதாகளை அமபுகளால கொனறு,
ஸநதவனைசகொலவதிலமுயறசியுடையவனுன பாணடவனை அநு
ரிககபபோகிறேன அரசரே! அஞசனம எனகிற மேறறிசை
ானையின குலததில தோனறியவைகளும கடினமானவைகளும
னகுபழககபபடடவைகளும மதபபெருககுளள கபோலஙகளும
ாயுமுளளவைகளும முழுதும பொனனுலாகிய கவசஙகளால
னறுக அலஙகரிககபபடடவைகளும ரணகளததில குறிதவறுத
வைகளும யுதததில ஐராவததததுககு ஸமமானவைகளுமான இந
பபெரிய யானைகள குரூராகளும செளாயமுடையவாகளும உத

தமமான மலைநாட்டில தோனறியவாகளும கடினமானவாகளு
எஃகினறெசெயத கவசததை அணிநதவாகளுமான தஸயுககு
எனகிற உததம வீராகளால ஏறபபட்டிருககினறன இஙகே ப
வுககுபபிறநதவாகளும குராஙகுககுபபிறநதவாகளும பலவே
ஜநதுககளுககுப பிறநதவாகளும மனுஷயாகளுககுப பிறநதவா
ளும இருககினறனா அயோகயாகளும பாவஞசெயகினறவா
ளும இமயமலையின தாககததில வஸிபபவாகளுமான மிலேசசா
ளுடைய இநதசசேனையானது புகைநிறமுடையதெனறு சொலல
படுகிறது இநத எலலா ராஜமணடலததையும கிருபரையும ஸோ
ததத்குமாரனை பூரிஸ்ரவஸையும ரதிகாகளுள சிறநதவரா
துரோணரையும ஸிநதுராஜனையும காணனையும துரியோதன
அடைநது பாணடவாகளை அவமதிததான மேலும, காலனு
தூணடபபட்டவனுகித தனனைக கிருதாாததனுகவும எணணி
கொணடிருககிறுன கௌநதேயரே! அவாகளெலலோரும இ
பொழுது எனனுடைய பாணஙகளுககு எதிரபபட்டிருககும நி
மையை அடைநதுவிடடாாகள மனோவேகமபோனற வேகமு
ளவாகளாயினும, இனி, அவாகள உயிரோடிருககமாடடாாக
பிறருடைய வீாயததை அணடிபபிழைபபதே ஸவபாவமா
வுடையவனுன அநதததுரியோதனனுல எபபொழுதும கௌரவி
கபபட்டிருககினற இநத வீராகள எனனுடைய பாணககூட்ட
களாலபீடிககபபடடு நாசததை அடையபபோகிறுாகள அர
ரே! ஸவாணத துவஜததையுடையவாகளாகக காணபபடும இந
ரதிகாகள, தூவாரணாகளெனறு பிரஸிததாகளான காமபோ
தேசதது வீராகள இவாகள சூராகளெனறும, விததையைக க
றவாகளெனறும தனுாவேதததில நலலதோசசியுடையவா
ளெனறும உறுதியாக ஒனறுகூடிப பரஸபரம நனமையை விரு
பும தனமையுளளவாகளெனறும நீஙகள கேட்டிருபபீாகள பார
ரே! தாாததராஷ்டிரனுடைய சேனைஅனைததும கோபமுள
வைகளாகிக குருவீராகளால காககபபடடு எனனை எதிாபபத
காக ஸனனததமாயிருககினறன மஹாராஜரே! மிகக ஜாககி
தையோடு எனனையே எதிாதது நிறகினற அவாகளை, நானநெரு
பானது புறகளை எரிபபதுபோல நாசஞசெயயபபோகிறே
அரசரே! ஆதலால, ரதஙகளை ஸனனததஞ செயபவாகள எ
ரதததில எலலா அமபுபபெட்டிகளையும எலலா உபகரணஙகளையு
சோககட்டும இநத யுதததில பறபலவிதமான ஆயுதஙகளை
எடுககவேணடியிருககும ஆசாாயாகளால உபதேசிககபபட்ட
வணணம ரதததை ஐநதுமடஙகு ஸாமகரிகளோடு கூடியதாக
செயயவேணடும குரூராகளும ஸாபபஙகளுககு ஒபபானவாகளு

ற்பலசஸ்திரஙகளுடைய கூட்டததையுடையவாகளும் பலவிதஆயு
ஙகளால் யுததஞ்செயயும தன்மையுடையவாகளுமான காமபோ
ாகளோடும, விஷமபோனறவாகளும அடிககும ஸவபாவமுளள
ாகளும எபபொழுதும அரசனுல லாலனஞ்செயயபபட்டவா
ளும தாயோதனனுககு நனமையை விருமபுகினறவாகளுமான
ராதாகளோடும யான எதிாககபபோகிறேன இநதிரனுககு ஸம
ானபராககிரமததையுடையவாகளும நெருபபுககுஸமானாகளும
வமதிபபதறகுததகாதவாகளும நனருக ஜவலிககினற அகனி
பான்றவாகளுமான சகாகளோடும யான போாபுரியபபோகி
றன ஒ! அரசரே! அவவாறே யமனுககொபபானவாகளும
ஜுககமுடியாதவாகளும யுததததில கெட்டமதமகொணடவாக
மான மறறும பறபலவித அனேக யததவீராகளை ரணகளததில
திாககபபோகிறேன மூனறுயோஜனைதூரம செனறிருநதாலும
வயஸாசியினுடைய மாாககததை நான அடைநது, ரதிகாகளுள
றநதவனும விலலாளிகளுள மிகக உததமனுமான அநத ஸவய
ாசியை அடைவேன ஸூாயோதயகாலததில சென்ற பாணடவ
டைய வழியில யான சென்று, ஸூாயன பிறபகலை அடைவ
றகுள், அவனை அடைவேன், ஸமசயம இலலை ஆதலால், சிறநத
வகளும சுபமான லக்ஷணஙகளால பிரஸிததிபெறறவைகளும
மியில புரணடெழுநதவைகளும தணணீா குடிததவைகளுமான
திரைகளை என்னுடைய ரதததில பூட்டலாம' என்று கூறினன
ராஜாவான தாமநநதனா எலலா அமபுபபெட்டிகளையும
லலா உபகரணஙகளையும பலவிதமான சஸதிரஙகளையும அநத
ாதயகியினுடைய தேரில வைககுமபடி செயதாா பிறகு, முழு
ம அவிழததுவிடபபட்ட நானகு சிறநத குதிரைகளை வேலைக
ராகள ருசியுளளதும மததைதை விருததிபணணுகிறதுமான
னததைதக குடிககுமபடி செயதாாகள குடிததுப பூமியில
ணடு ஸநானம செயவிககபபட்டவைகளும ஆகாரததைத
்டுகொணடவைகளும நனருக அலஙகரிககபபட்டவைகளும
ரததில பாயநத அமபுகள பிடுஙகபபட்டவைகளும பொன
லைகளையணிநதவைகளும ஒனறுசோநதவைகளும ஸுவாணம
ானற வாணமுடையவைகளும நனருகப பழககபபட்டவைக
ம விரைவாகசசெலபவைகளும மனததில மிகக களிபபுளளவை
நும ஊககமுளளவைகளும முறைபபடி ரதததில பூட்டபபட்ட
வகளும பொறசேணமுதலியவைகளால அலஙகரிககபபட்டவை
நுமான நானகு குதிரைகளையும, தஙகமயமான பிடரிமயிாக
ளள பெரிய ஸிமமதவஜததைதயுடையதும ஸுவாணததாலும
நஙகளாலும பவளஙகளாலும சிததிரிககபபட்டிருக்கிற குரு

விநதரத்தினசலாகைகளால நான்குபுறததிலும சூழபபட்டுள்
தும வெணமைநிறமுளள மேகமபோனற கொடிததுணிகளா
அலஙகரிககபபடடதும தஙகததடியினுல தூககிபபிடிககபபடு
குடையுளளதும அனேக சஸதிரஙகளாகிற உபகரணஙகளோ
கூடியதுமான ரததததில விதிபபடி பூட்டி, ஸாதயகிககு இனி
தோழனும தாருகனுககு இளைய ஸஹோதரனுமான ஸூதசெ
மாதலி இநதிரனுககுத தெரிவிபபதுபோல, ரதம யுததபிரய
ணததில ஸனனததமாக இருபபதைத் ஸாதயகிககுத தெரிவி
தான பிறகு, ஸாதயகி ஸநானஞசெயது சுசியாயிருநதுகொண
உதஸாஹததுககு ஹேதுவான மஙகளகாரியஙகள செயய
பெறறு, பிறகு, ஆயிரம ஸநாதகாகளுககு நிஷகமெனனும பொ
ஞணயஙகளைத தானஞசெயதான செலவவானகளுள சிறந
ஸாதயகி ஆசீரவாதஙகளைப பெறறு மதுபாககததுடனகூடி
தீாததததையும கைராதக மதுவையும பானமபணணிப பிற
மததினுல புரளுகினற சிவநத கணகளையுடையவனும வீரகாம
யததைததொடடு அதிக ஸநதோஷமுளளவனுமாக விளஙகினு
ரதிகாகளுள ஶரேஷடனும ஸ்ரீமானகளுள சிறபபுறறவனுமா
அநத ஸாதயகி அமபையும வில்லையும மடியினமீது வைதத
கொணடு வஹ்னி இடடிபபாககபபடடதனுல ஜவலிககினற அக
போனறவனும ஆசீரவாதஙகளால நிரமபினவனும பிராமமணா
ளால ஸவஸதியயனம செயயபபெறறவனும கவசததையும அ
காரஙகளையும தரிததவனும கனனிகைகளால வீசபபடுகிற பொ
களாலும சநதனஙகளாலும மாலைகளாலும மகிழவிககபபடட
னும யுதிஷடிரருடைய சரணஙகளில நமஸகரிததுக கைகளை
குவிததவனும அநத யுதிஷடிரரால உசசிமோநது மஙகளதை
கருதபபடடவனும அவருடைய வாககினுல உசசரிககபபடட
வித ஆசீரவாதஙகளைக கேடடு அதிக ஸநதோஷததோடு கூடி
வனுமாக மஹாரததததினமீது ஏறினுன ஸநதோஷமுளளவை
ளும மிகக தேகபுஷடியுளளவைகளும காறறின வேகமபோன
வேகமுடையவைகளும ஜயிககமுடியாதவைகளுமான அநதக கு
ரைகள ஸநதோஷமுளளவைகளாக,முறகாலததில இநதிரனுடை
ரததததை அநதப பசசைககுதிரைகள எவவாறு வஹிததனவோ
அவவாறே வெறறியைததருவதான ஸாதயகியின ரததததை வஹி
தன அவவாருகவே, பீமஸேனனும தாமராஜரால புகழபபெற
அவரை அபிவாதனஞசெயது ஸாதயகியுடன கூடவே செனறு
உமமுடைய சேனையில பிரவேசிகக எணணமுளளவாகளும
ருககளை அடககுகிறவாகளுமான அவவிருவாகளையும கண
துரோணா முதலான உமமைசசோநதவாகளெலலோரும ஸந

களாயிருந்தார்கள் ஸந்தத்தனுக்குத் தன்னைப் பின்தொடர்ந்து
நகின்ற பீமனைப்பார்த்து வீரனான ஸாத்யகி புகழ்ந்து அப
ழுது, 'பீமஸேனரே! நீர் அரசரைக் காப்பாற்றும் இது
மக்கு முக்கியமான காரியமன்றோ? யான் காலத்தினால் பக்குவ
ன இந்தச் சேனையைப் பிளந்துகொண்டு பிரவேசிக்கப்போகி
ன இப்பொழுதும் வருங்காலத்திலும் அரசரைக்காப்பதே சிறந்
பீமஸேனரே! நீர் என்னுடைய வீர்யத்தை அறிவீர் நானும்
து வீர்யத்தை அறிவேன் பகைவர்களை அடக்குகிறவரே!
க்குப் பிரியத்தை நீர் விரும்பினால் யுத்த ஸன்னாஹத்தைவிட
திரும்பும்' என்று ஸந்தோஷகரமான வார்த்தையை அப
ழுது சொன்னான் அவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பீமன், ஸாத்யகி
ப் பார்த்து, 'மனிதரிற் சிறந்தவனே! சாரியஸித்தியின்
ருட்டு நீ செல், யான் அரசருடைய ரக்ஷணத்தைச் செய்வேன்'
று சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்த ஸாத்யகி,
ஸேனனைப் பார்த்து, 'பார்த்தரே! நிச்சயமாக நீர் போம்,
ம பீமஸேனரே! நேசமுள்ளவரும் பற்றுள்ளவருமான நீர்
க்கு இப்பொழுது ஸ்வாதீனராயிருப்பதனாலும் நல்ல நிமித்
களும் என்னை நோக்கிச் சொல்லுவதனாலும் எனக்கு வெற்றி
யமே மஹாத்மாவான பாண்டவனால் பாபியான ஸைந்த
கொல்லப்பட்ட பிறகு, தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜரை
ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்வேன் மஹாரதரான துரோண
க்குறித்து ஜாக்கிரதையாக இரும்' என்று மறுமொழிகூறினான்
புகழுள்ள ஸாத்யகி பீமனைப்பார்த்து இவ்வளவு வார்த்தை
சொல்லித் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு, ஒரு புலி மான்கூட்டங்க
பார்ப்பதுபோல உம்முடைய சேனையை நன்றாகப்பார்த்தான்
ரே! உம்முடைய படையில் பிரவேசிக்க எண்ணங்கொண்
ன ஸாத்யகியைப்பார்த்து உம்முடைய சேனையானது மறு
மே மயக்கத்தை அடைந்து மிக நடுங்கியது மன்னரே!
, அந்த ஸாத்யகி தர்மராஜருடைய ஆஜ்ஞையினால் அர்ஜுன
பார்க்க எண்ணி விரைவாக உம்முடைய படையிற்புகுந்தான்

நூற்றுப்பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி அர்ஜுனனிடம் செல்லுகையில் கிருதவர்மாவோடு
போர் புரிந்தது)

மஹாராஜரே! யுயுதானன் யுத்தம் செய்யக்கருதி உம்முடைய
யைக் குறித்துச் சென்றபொழுது தர்மராஜா துரோண

ருடைய ரததததை அடைய விருமபித தமமுடைய சேனையினு
சூழபபெறறு யுயுதானனுககுப பினபுறததில விரைவாகச செ
ஞா வேநதரே! பிறகு, அவன செனறவுடன யுததததில கெட
மதஙகொணடவனன பாஞசால ராஜகுமாரனும வஸுதா
னெனகிற அரசனும பாணடவாகளின படையில ஸைனிகாகளை
பாாதது உரதத சபதததுடன அழைததனா 'யுததத
கொடிய மதஙகொணட ஸாதயகியானவன ஸுகமாகச செல
படி செயய வாருஙகள, அடியுஙகள, சீககிரமாக நானகுபகக
லும ஓடுஙகள, அனேக மஹாரதாகள இவனை ஜயிககும விஷ
தில முயறசி செயவாாகள' எனகிற இநத வசனததைச செ
ஞாகள மஹாராஜரே! ஸேனபதியினுடைய வாாததை
கேடடுப பாணடவஸேனவீராகள நாறபுறஙகளிலும உமமுடை
ஸைநயததை எதிாததுச செனறனா அநத மஹாரதா
'கொலலு, அடி, பிடி, துனபமடையுமபடி செய, ஓடு, துரததி
எனறு சொலலிககொணடு வேகததுடன (உமமுடைய சே
யைத) தாககினாகள நாஙகள வாததியகோஷஙகளுடனகூ
பாணசபதஙகளையும சஙகஙகளின சபதஙகளையும உணடுபண
கொணடு அவாகளை எதிாதது ஜயிககககருதி யுததகளததில அ
களை நனறாக எதிாததோம யுயுதானனுடைய ரததததைப பாா
உமமைசசோநத ஸைனிகாகள எதிாதது ஓடினாகள பி
யுயுதானனுடைய ரதமிருககும இடததில பெரிய சபதம தோ
யது மஹாராஜரே! நானகுபககததிலும சிதறி ஓடுகினற உ
புததிரனுடைய சேனையானது ஸாதயகியினல நூறு துண
நானகுபககததிலும சிதற அடிககபபடடது அநதச சேனை
னது பிளககபபடுமபோது மகாரதனன சினிகுமாரன சிறநத
லாளிகளான ஏழுவீராகளைச சேனையின முனனணியில நாசஞ
தான ராஜஙரேஷடரே! பிறகு, வேறு பறபல தேசததரசாகள
வீராகளையும நெருபபுககொபபான அமபுகளாலே யமனு
வீடடையடையுமபடி செயதான ஓரமபினல நூறு வீராகளை
நூறு அமபுகளால ஒரு வீரனையும அடிததான அவன, ரு
பிராணிகளைக கொலவதுபோல யானையினமீது ஏறியிருபபவா
யும யானைகளையும, குதிரையினமீது ஏறியிருபபவாகளையும கு
களையும, குதிரைகளோடும ஸாரதிகளோடும கூடின ரதிக
யும கொனறன அவவாறு ஆசசாயமான காரியததைச
கினறவனும சரமாரியைப பொழிகினறவனுமான அநத
யகியை உமது ஸைனிகாகளில யாரும எதிாதது வர
நீணட கைகளுளள ஸாதயகியினலே நாசம பணணபபடுகின
களும நாசம பணணபபடடவாகளுமான உமமுடைய வீ

மடைந்து அதிகமான பௌருஷமுடைய அந்த ஸாத்யகியைப்
ாத்து யுத்தத்தை விட்டார்கள் ஐயா! அவனுடைய பலத்
லை மயங்கியவர்கள், அந்த ஸாத்யகி ஒருவனை அனேகா
ாகப் பார்த்தார்கள் பிரஜாநாதரே! யுத்தபூமியானது பொடி
ணப்பட்ட [1] நீடங்களோடு நொறுக்கப்பட்ட ரதங்களாலும்
சமப்பண்ணப்பட்ட சக்ரங்களாலும் தள்ளப்பட்ட குடைகளா
ம் கொடிமரங்களாலும் [2] இருசுக்கட்டைகளாலும் கொடித்
ணிகளாலும் ஸ்வர்ணமயமான தலைப்பாகைகளாலும் தோள்
ாகளணிந்து சந்தனம் பூசப்பெற்ற கைகளாலும் யானைத்துதிக
கு ஒப்பானவையும் ஸர்ப்பங்களுடைய உடல்போன்றவையு
ன மனிதர்களுடைய தொடைகளாலும் மூடப்பட்டது பார
ர! காளையினுடைய கண்போன்ற கண்களையுடையவையும்
திரனுக்கொப்பானவையும் அழகியகுண்டலங்களணிந்தவையும்
ந்திருக்கின்றவையுமான வீரர்களுடைய முகங்களாலே பூமி
னது விளங்கியது பலவாறு அறுக்கப்பட்டுப் படுத்திருக்
ற பர்வதம்போன்ற யானைகளால் யுத்தபூமியானது நான்கு
ததிலும் சிதறியிருக்கின்ற மலைகளால் பூமிவிளங்குவதுபோல்
விளங்கியது நீண்ட கைகளையுடைய ஸாத்யகியினால் கொல்
பட்டு உயிரிழந்து பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற குதிரைகள்
னாலானவையும் முத்துக்களின் வரிசைகளால் அலங்கரிக்
பட்டவையுமான கடிவாளங்களோடும் விசித்ரமான கவசங்க
ாடும் விசேஷமாத் விளங்கின ஸாத்வதன் பறபலவிதமான
முடைய படைகளைக்கொன்று நன்றாகத் தூரத்திலடித்து உம
டய படையில் பிரவேசித்தான் பிறகு, தனஞ்சயன் சென்ற
வழியினாலேயே ஸாத்யகி செல்ல எண்ணங்கொண்டான்,
லை, துரோணரால் தடுக்கப்பட்டான் ஸ்தயகபுத்ரனை யுயு
ன மிகவும் கோபமூண்டவனாகிப் பாரத்வாஜரையடைந்து
தத்திரமானது கரையை அடைந்து திரும்பாததுபோலத்
மப்பிலலை துரோணர் மகாரதனை யுயுதானனை யுத்தத்தில்
ந்து மாமஸ்தானங்களைப் பிளக்குந்தன்மையுள்ள கூர்மை
ா ஐந்துபாணங்களால் அடித்தார் அரசரே! ஸாத்யகியோ
களத்தில் துரோணரைப் பொற்கட்டுக்களுள்ளவைகளும்
ணயில் தீட்டப்பட்டவைகளும் கழுகு இறகுகளால் வேகமுடை
வகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளுமான ஏழுபாணங்களால்
த்தான் துரோணர் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடுங்கூடின
த ஸாத்யகியை ஆறுபாணங்களாலடித்தார் மகாரதனை

[1] பீஷ்மபர்வம் 280 - வது பக்கம் குறிப்பிற்காணக
[2] 'அநுகர்ஷை' என்பது மூலம்

யுயுதானன் அந்தத் துரோணரைப் பொறுக்கவில்லை அவ
பிறகு விமமனாதனுசெய்து பததுப்பாணங்களாலும வேறு ஆ
பாணங்களாலும எட்டுப்பாணங்களாலும துரோணரை அ
தான, மறுபடியும், துரோணரைப் பததுப் பாணங்களால
தான ஐயா! அவன ஒரமபினால துரோணருடைய ஸாரதி
யும நானகு பாணங்களினால நானகு குதிரைகளையும ஒரமபி
தவஜததையும யுததததிலடிததான துரோணா சுறுசுறுப்பு
அந்த ஸாதயகியைக் குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும தே
டும கொடிமரததோடுங்கூட விட்டிலபூசசிகளின கூட்ட
போனற விரைவாகச செலலுகினற அமபுகளால மறைதத
அவவாறே, மகாரதனுன யுயுதானனும சுறுசுறுப்புடையவ
வும கலங்காதவனுகவும அனேக அமபுகளாலே துரோண
மறைததான சதருவீரர்களைக கொலலுகிறவரான துரோண
அதிக கோபங்கொணடு வாஸுதேவருக்குச சமமான வலல
பொருநதிய ஸாதயகியினமீது கூரமையான அமபுகளை இன
தாா அவா சைனேயனை அவவாறு பெரிதான பாணஸ
தால மூடி அடிக்கடி அட்டஹாஸஞசெய்து அவனைப்பாா
'உனனுடைய ஆசாரயன அலபமனிதனபோல யுததததை
டுச சென்றுன மேலும, யுததஞசெயகினற எனனைவிட்டு வ
கச சென்றுன மாதவ! யுததததில எனனைவிட்டு உன ஆச
னை அாஜுனனைப்போல நீ வேகமாகச செலலாமலிருப்ப
கில, யுததஞசெயகினற எனனிடததிலிருநது நீ உயிரோடுபோ
போகிறதிலலை' எனறு கூறினா ஸாதயகி, 'அநதணரே!
ராஜருடைய கட்டளையினுலே தனஞசயனுடைய வழியை அ
கிறேன உமக்கு மங்களமுணடாகுக, காலவிளமபம எனக
டாகககூடாது ஆசாரயாகளால அனுஸரிக்கப்பட்ட வழ
எபபொழுதும சிஷயாகளால அனுஸரிக்கப்படுகிறது ஆத
எனனுடைய ஆசாரயனுன அாஜுனன எப்படிச சென்று
அப்படியே விரைவிற செலலுகிறேன' எனறு கூறினுன

அரசரே! சைனேயன இவவளவுமட்டிலும சொ
துரோணுசாரியரைவிட்டு விரைவாகச செலலுகினறவனுகி
தியை நோககி, 'ஸூத! துரோணா எலலாவிதததிலும
னைததடுப்பதில முயறசியைச செயவாா யுததததில முயறசியு
வனுகச செல, இநத வாாததையையும கேள இதோ மிகக
பொருநதின அவநதிதேசதது வீராகளுடைய ஸைனியமா
காணப்படுகிறது அதறகடுததுத தெனனுட்டு வீராகளு
பெரிய சேனையானது இதோ காணப்படுகிறது. அதனையடு

பாஹ்லிகர்களுடைய பெரிய சேனை இதோ காணப்படுகிறது
பாஹ்லிக வீரர்களுடைய பக்கத்தில் கர்ணனுடைய பெரிதான
சேனையானது சேர்ந்து நிற்கின்றது ஸாரதியே! இந்தச் சைனி
யங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விலகி இருக்கின்றன இவை ஒன்றை
ற்றொன்று உதவியாக அடைந்து யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிப்
போகா ஸாரதியே! நீ ஸந்தோஷத்துடன் இந்த இடைவெளி
யின் வழியாகக் குதிரைகளையோட்டு பலவித ஆயுதங்களோடு
முயற்சியுடையவர்களாகிய பாஹ்லிகர்களும் ஸூதபுத்ரனை காண
ந்த தலைமையாகக்கொண்ட அனேகம் தென்னாட்டு வீரர்களும்
காணப்படுவதும் பற்பல தேசங்களினின்றுவந்திருக்கின்ற காலாட்
படைகளாலே அடையப்பட்டு, யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள்
இவைகளால் நெருங்கியசேனை காணப்படுவதுமான இடத்திற்கு
உத்தரமான வேகத்துடன் என்னுடைய ரதத்தை நடத்திக்
கொண்டுபோ எந்தவிடத்தில் அந்தப் பெரிதான வ்யூகமானது
யுத்தத்தில் விரைவாக உடைக்கக்கூடியதாகுமோ அவ்விடத்திற்கு
யுத்தத்தில் பகைவர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு விரைவாகச்செல
வோம் அவ்விடத்தில் இவர்கள் மிகக்களித்திருப்பதால் நம்மோடு
போர்புரியக் கருதமாட்டார்கள் யான் பலரோடு போர்புரியாமல்
மிக்க பலஹீனமான ஒரு சேனையை எதிர்த்து அழித்து எல்லா
வில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே செல்வேன்
அக்கிரமாயும் மிகவும் பெரிதாயுமிருக்கின்ற கர்ணனுடைய சேனை
யின் மத்தியில் செல் அங்குள்ள மிக்க கோபங்கொண்ட தென
னாட்டு வீரர்களான இந்த மகாரதர்களை யுத்தத்தில் ஜயித்த பிறகு,
தனஞ்சயனைக் குறித்துச் செல்வோம்" என்று கூறினன்

அரசரே! யுயுதானனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அவனு
டைய ஸாரதி அவனுடைய சொற்படியே யுத்தரங்கத்தில் துரோ
ணரைவிட்டுச் சென்றுன் திரும்பாமல் செல்லுகின்றவனும் மகா
பாக்கியசாலியுமான அந்த யுயுதானனைத் துரோணர் கோபங்
கொண்டு அனேக அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு பின்தொடர்ந்
தார் அந்த ஸாத்யகியும் பெரிதான படையையும் தென்னாட்டு
வீரர்களுடைய சேனையையும் மிகப்பெரிதான கர்ணனுடைய
சேனையையும் கூர்மையான அம்புகளாலடித்து முடிவில்லாமலிருக்
கின்ற கௌரவசேனையிற் பிரவேசித்தான் பிறகு, அந்த ஸாத்யகி
யின்குப்பக்கங்களிலும் சேனைகளைத் துரத்தினன் அவன் பிரவே
சித்தலால், ஸைனிகர்கள் ஓடவே, கோபமுடையவனன கிருத
வர்மா ஸாத்யகியைச் சூழ்ந்துதடுத்தான் வீர்யமுடைய ஸாத்
யகி எதிர்த்து வருகின்ற கிருதவர்மாவை ஆறு பாணங்களால்

அடிதது நானகு பாணஙகளாலே அவனுடைய நானகுகுதிரைகளை
யும விரைவாக அடிததான பிறகு, அவன கணுககள உடபடி
துளள பதினாறு பாணஙகளாலே கிருதவாமாவை மாாபில அடி
தான மகாராஜரே! ஸாதவதனால மிகக கூாமையுளள அனே
அமபுகளால அடிககபபடுகினற அநதக கிருதவாமா பொறுக
வில்லை ஓ! ராஜரே! அநதக கிருதவாமாவும சூரியனுககும அ
னிககும ஸமானமான ஒளியுளள வதஸதநதமெனற பாணததை
தொடுததுக காதுவரையிலிழுதது ஸாதயகியை மாாபிலடிததான
அநதப பாணமானது ஸாதயகியினுடைய கவசததையும தேக
ததையும பிளநது இரதததால நனைககபபடடதாகக கணுககளோ
டும இறகுகளோடும பூமியிறபிரவேசிததது ராஜரே! பிறகு, உத
மமான அஸதிரஙகளையறிநத அநதக கிருதவாமா அனேகபாண
களாலே ஸாதயகியினுடைய பாணககூடடஙகளையும வில்லையு
அறுததான வேநதரே! யுததரஙகததில அநதக கிருதவாம
மிகக கோபஙகொணடு ஸதயவிகரமனான ஸாதயகியைக கூா
யுளள பததுககணைகளாலே மாாபிலடிததான பிறகு, விலலான
சிதறியவுடன வலலமையுளளவாகளுள சிறநத ஸாதயகி கிருத
மாவினுடைய வலககையைச சகதியாயுதததாலடிதது, பிற
மிகக உறுதியான வேறொருவில்லைக கையிலெடுதது நனறாக வ
தது நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும அமபுகளை வி
வாகபபொழிநது ரததததிலிருககிற கிருதவாமாவை நானகுபக
களிலும சூழநது தடுததான அரசரே! அவன கிருதவாமாவ
யுதததில (அமபுகளால) மூடி, பிறகு, அாததசநதிரபாண
னாலே அவன ஸாரதியினுடைய தலையை அறுததான அ
ஸாரதி கொலலபபடடு ஹாாதிகயனுடைய பெரிய ரத
னினறு (கீழே) விழுநதான பிறகு, அநதக குதிரைகள ஸா
யிலலாமையால அதிகமாக ஓடின பிறகு, போஜகுலததிற பிற
வனான கிருதவாமா மிகக கலககமுறறவனாகித தானே அந
குதிரைகளை அடககி வில்லைக்கையிலேநதி நினறான அதை
சேனைகள புகழநதன பயமறறவனான அநதக கிருதவாமா
முகூாததகாலம இளைபபாறி, சததருககளுககு அதிகமானபயத
உணடுபணணிககொணடு சிறநத குதிரைகளை நடததினான ஸ
யகியோ அநதப போஜனைத தாணடிசசெனறான அநதப
ஜனோ, பீமஸேனனுககருகில (விரைவாகச) செனறான ராஜஸ
டரே! யுயுதானனும போஜனுடைய சேனையினினறு வெ
படடுக காமபோஜாகளுடைய பெரிய சேனையைக குறி
விரைவாகச செனறான அரசரே! அபபொழுது உண

ான பராகரமததையுடைய அநத ஸாதயகி, அவவிடததில மகா
தாகளான அனேக சூராகளால தடுககபபடடும இலைதவறவிலலை
ரோணா சேனையை ஒனறுசோதது ரக்ஷிககும பொறுபபைக
ருதவாமாவினிடததில வைதது முயறசியுடன யுததமபணணும
ிருபபததோடு ரணகளததில யுயுதானனை நோககிச செனறுா
வவாறு அவனைப பினதொடாநது செலலுகினற அநதத
ரோணரைப பாணடவ சைனியததிலுளள மிகுநத பராககிரம
ாலிகள உதஸாகததோடு தடுததாாகள அரசரே! ரதிகாகளுள
கக உததமரதிகளுன ஹாாததிகயனையடைநது உதஸாஹததை
ழநதவாகளான பீமஸேனனை முதனமையாகக கொணட பாஞ
ாலாகள வீரனுன அநதககிருதவாமாவினுலே விகரமததை வெளி
டுத தடுககபபடடாாகள அநதககிருதவாமா முயறசியுடைய
ாகளும மனம சிறிது தளாநதவாகளுமான அநத எலலாபபாஞ
ாலாகளையும நானகுபககஙகளிலும பாணஙகளைப பொழிநது
வாகளுடைய வாகனஙகளைக களைபபடையச செயதான ரண
ளததில போஜனுடைய சேனையைக கவாநதுகொளள எணணிய
ாஞசால வீராகள அவனுல துனபுறுததபபடடும, நறகுலததிற
றநத மகாபுருஷனபோலப பெரிய கீாததியை விருமபி நினறுா
ா முயறசியுடையவாகளான அவாகள யுததரஙகததில கிருத
ாமாவை எதிாததுப பாாபபதறகுககூடச சகதியுளளவாகளாக
லலை" எனறு கூறினன

நூறறுபபதினனகாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ருதராஷடிரன் தன் சைனியங்களின் தோல்வியைக்கேட்டுத் துக்கித்
ததும், ஸஞ்சயன் திருதராஷடிரனை நிந்தித்துக் கிருதவர்மாவினு
டைய பராக்ரமத்தைக் கூறியதும்)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! படையானது இவவாறு
நேக குணஙகளுளளது, இவவாறு பொறுககியெடுககபபடடது,
லல பலமுளளது, இவவாறு சாஸதிரபபடி அணிவகுககப
டடது, மிகுதியானது, எபபொழுதும நமமால மரியாதை
யயபபடடுளளது, எபபொழுதும நமமிடததில அனபுளளது,
ருநதனமை பொருநதியது, ஆசசாயகரமான வடிவததோடு
டியது, நேரில காணபபடட பராகரமததையுடையது, அதிக
துமையடைநததுமனறு, அதிக பாலயமுமனறு, இளைததது
னறு, மிகவும பருததது மனறு, பெருமபானமையாக மனத

திறகினிய நடைககிருபபிடமானது, உறுதியான அவயவஙகளை
யுடையது, ஆரோககியமுளளது, விடாமுயறசியுளளது, அனே
சஸதிரஙகளை உபகரணஙகளாகவுடையது, அனேகமானசஸதிர
களைபபிடிததுப போரபுரியும விததைகளில தோசசியடைநது
ளது, ஏறுவதிலும இறஙகுவதிலும பாயவதிலும துளளிசசெலவ
லும நனறாயடிபபதிலும எதிரததுசசெலவதிலும விலகுவதிலு
ஸாமாததியமுடையது, யானைபபோரிலும குதிரைபபோரிலு
தோபபோரிலும பலமுறை பரீக்ஷைபபணணபபடடுளளது, கே
கஙகளையும கததிகளையும எடுதது யுததமபணணுமவிஷயததிலு
கைசசணடையிலும ஸாமாததியமுடையது, எனனுடைய சேனை
யானது வீணணஸலலாபததாலும உபகாரததாலும உறவெனகி
நிமிததததினாலும ஏறபடுததபபடவிலலை, பரீக்ஷிததுத தகுநத ச
பளததுடன ஏறபடுததபபடடது, எனனால அழைககபபடா
லும போஷிககபபடாமலும இருநததிலலை, அபபா! எனனுடை
சைனியமானது நறகுலததில தோனறிய உததம புருஷாகளோ
கூடியது சநதோஷத்துடனும புஷடியுடனும கூடியது, கா
மறறது, வெகுமானமும உபசாரமும செயயப பெறறுளளது
கீாததிபொருநதியது, உதாரமான மனமுளளது, பிரதான
ளும புணணியமான செயகைகளுளளவாகளுமான வேறு அனே
மநதிரிகளாலும லோகபாலாகளுககொபபான நரசிரேஷடாகள
லும பாதுகாககபபடடுளளது, நமககுப பிரியததைச செய
கருதியவாகளும அனபோடு நமமை அடைநதிருககினறவாகளு
சேனையுளளவாகளும தமவழியை அனுஸரிபபவாகளுடன கூடி
வாகளுமான அனேக அரசாகளாலே ரக்ஷிககபபடடுளளது
லாபபககஙகளிலும நதிகளால நிரபபபபடுகினறஸமுததரமபோ
சிறகிலலாத பக்ஷிகளுககொபபானரதஙகளாலும குதிரைக
லும சூழபபடடுளளதும மதபபெருககுககொணட கபோல
ளுளள யானைகளாறசூழபபடடதும பெரிதுமான எனனுடை
அநதச சைனியமே சததுருவினாலடிககபபடடதாகில துரதிஷட
தைதத தவிர வேறெனனவிருககிறது? ஸஞசய! யுததவீராக
கிற குறைவறற ஜலததையுடையதும பயஙகரமானதும வ
னஙகளாகிற அலைவரிசைகளுளளதும க்ஷேபணிகள க
கள கதைகள சகதிகள அமபுகள ஈடடிகள இவைகளா
மசசஙகளால நிரமபியதும நெருஙகின கொடிமரஙகளு
பூஷணஙகளுமாகிய ரதனஙகளாலும கறகளாலும நிறை
தும ஓடுகினற வாகனஙகளாகிற காறறுவேகததினாலு
டான அசைவுளளதும துரோணாகிற ஆழநத பாதாளத

டையதும கிருதவாமாவாகிற பெரிய மடுவுளளதும ஜலஸநதனு
பெரிய முதலையையுடையதும காணுகிற சநதிரோதயததி
ற பொஙகியதுமான எனனுடைய சேனுஸமுததிரததைப பாண
யஸரேஷடனுன ஸவயஸாசி பலததாலுடைததுப பிரவேசிகக,
காகளுள உததமனுன ஸாதவதனும எனனுடைய சேனையில
ரததகேதாடு பிரவேசிததபின, அநத எனனுடைய ஸைனயத
மிகுதியிருககுமெனறு நான எணணவிலலை அநத இடததில
க பலசாலிகளும தாணடி வருகினறவாகளுமான அநதக
ஷணுாஜுனாகளையும காணடீவததிறகிலககான ஸிநதுராஜனை
பாாததுக காலததால தூணடபபடட கௌரவாகள எனன
ியததைச செயதாாகள? அதிபயஙகரமும வேறுகதியறறது
ன அநத அகாலததில கௌரவாகள எவவாறு நிலைபெறறிருந
ாகள? அபபா! ஒனறுகககூடிய கௌரவாகளை மிருதயுவினுல
ஙகபபடடவாகளே யென நினைககிறேன யுததததில அவாக
குளள பராககரமமும அவவாறு (முனனிருநதது போலக)
ணபபடவிலலை ஸஞசய! அநத யுதததில கிருஷணனும அா
னனும காயமினறியே உளளே பிரவேசிததுவிடடாாகள அவ
வரையும தடுபபவன ஒருவனுவது இநதசேனையிலிலலை அப
! அனேக மகாரதாகளான யுததவீராகள பரீகூஷிததே அவா
கள தகுதிபபடி சமபளததினுல போஷிககபபடடிருககிறாாகள
றும சிலா பிரியமான வாாததையினுல கௌரவிககபபடடிருக
ாகள எனனுடைய சைனியததில அவமரியாதையோடு போ
கபபடடவனுமிலலை தகுநத வேலையினுல அன்னமுஙகூலியும
வரவாகளால) பெறறுககொளளபபடுகினறன அபபா! ஸஞ
! எனனுடைய படையில ஒருபோாவீரனும அறபமானதானத
ல போஷிககபபடவிலலை ஐயா! அவவாறே சமபளம வாங
மனிதனுமிலலை அபபா! எனனுலும என புததராகளாலும
நககளோடுகூடிய ஞாதிகளாலும சகதிககுத தககபடி ஒவ
ரு யுததவீரனும கொடுபபதனுலும மதிபபதனுலும ஆஸனத
லும கௌரவிககபபடடிருககிறுன அபபடிபபடட வீராகளும
ததையடைநது ஸவயஸாசியினுல் ஜயிககபபடடாாகள ஸாத
யினுலே அழிககபபடடாாகள இது தூரதிஷடததைத தவிர
று எனன? ஸஞசய! போரில காககபபடுகிறவன காபபவா
இவாகளுள காககபபடுகிறவனுககுளள ஒருவழியே காபபவா
ககும பொதுவாயிறறு யுததகளததில ஜயகரதனுககு எதிரில
னற அாஜுனனைககணடு மிககமூடனுன எனனுடைய குமா
எனனகாரியததைச செயய எணணினுன? ரணகளததில பய
பப பிரவேசிககினற ஸாதயகியைபபாாததுத துரியோதனன

எநதககாரியததைச சமயததிறகேறறதென எணணினன ? எ
லா வீராகளுடைய சஸதிரஙகளையும தாணடியவாகளும சேனை
நுழைநதவாகளுமான ரதிகஸரேஷடாகளைககணடுஎனனைசசார
வீராகள யுததததில எவவிதமான தைரியததைப பாராட்டி
கள ? அாஜுனனிமிததமாக ஸனனததனுயிருககிற தாசாாஹ
கிய ஸ்ரீ கிருஷணனையும சினிகளுள உததமனுன ஸாதயகியை
பாாததுத தயைபாராடடததககவாகளான எனபுததிராகள
கபபடுவாாகளென்று நினைககிறேன ஸாதவதனும அாஜுன
னும அதிகரமிககபபடடிருககிற சேனையையும ஓடுகினற கௌர
களையுஙகணடு என புததிரசள துககிபபாாகளெனறே ய
நினைககிறேன பகைவாகளை வெலலும விஷயததில உதஸாகத
விடடு,ஓடுவதிலஊககததையடைநது ஓடுகினறவாகளான தேர
களைககணடு எனனுடைய புதராகள துககிபபாாகளெனறே நினை
கிறேன ஸாதவதனும அாஜுனனும தோகளின நடுவி
கள சூனயமாகச செயயபபடடதையும போாவீராகள கொல
படடதையுஙகணடு எனனுடைய புதராகள துககிபபாாகளெ
றே எணணுகிறேன அநதசசேனையில குதிரைகளையும யானை
யும தோகளையுமிழநது மனககவலையடைநது யுத்ததில ஓடுகி
ஆயிரககணககான வீராகளைககணடு என புததிராகள துககிப
களெனறே யானெணணுகிறேன் அாஜுனனுடைய பாண
னலடிபடடு ஓடுகினறவைகளும கீழே விழுநதவைகளும விழுகி
வைகளுமான யானைகளைககணடு என புதராகள விசனபபடுவ
ளெனறே நினைககிறேன அநத யுததகளததில ஸாதயகியினு
பாாததனும ஸாரதிகளையிழநதவையாகச செய்யபபடட
ரைகளையும ரதஙகளையிழநதவாகளாககச செயயபபடட வீரா
யும பாாதது என புததிராகள விசனமடைநதிருபபாாகளெ
யான நினைககிறேன ரணகளததில ஸாதயகியினும பாாத
னும கொலலபபடடவைகளும ஆஙகாஙகு ஓடுகினறவைகளு
குதிரைககூடடஙகளைககணடு என புததிராகள விசனபபடுவ
ளெனறே நான எணணுகிறேன் யுததகளததில நானகுப
களிலும ஓடுகினற காலாடகூடடஙகளைககணடு என புத
ளெலலோரும விஜயததில ஆசையறறவாகளாகத துககம
திருபபாாகளெனறே நாஎணணுகிறேன துரோணருடை
சேனையைத தாணடிச செனறவாகளும ஜயிககபபடாதவ
மான அநத இருவீராகளையுங கணடு அநத க்ஷண
எனபுததிராகள துககிததிருபபாாகளெனறே எணணுகி
அபபா ! தவறுதவாகளான கிருஷணனும் தனஞசயனும் ஸ
தனேடு எனனுடைய சேனையிற பிரவேசிததாாகளெனப

டு யான மிகவும புததிமயககங கொணடவனுக இருக
றேன சினிகளுள மிகக உததமரதிகனுன அநத ஸாதவதன,
னயிறபிரவேசிததுப போஜனுடையசேனையையுந தாணடிய
மூது கௌரவாகள யாதுசெயதாாகள? ஸஞசய! யுததத
துரோணராலே அவவாறு பாணடவாகள அடககபபடட
மூது அவவிடததில யுததம எவவாறு நடநதது? அதனை
ககுச சொலலுவாயாக துரோணரோ பலமுடையவா, சிரே
ா, அஸதிரஙகளில தோசசிபெறறவா, யுததததில அடஙகாத
ஙகொணடவா. அநத மகாவிலலாளியை, தனஞசயனுககு
ஷதைதத தேடுவதில விருபபமுளளவாகளும அதனுல துரோண
ததில வைரஙகொணடவாகளுமான பாஞசாலாகள ரணகளத
எவவாறு எதிாததுப போாபுரிநதாாகள? அவாகளிடததில
றிய வைரததைபுடையவரும மகாரதரும பாரதவாஜகுமார
ன அஸவததாமா யுததததில யாதுசெயதாா? ஸஞசய! அா
னும விநதுராஜனுடையவததததைபபறறி எனனசெயதான?
றைவெலலாம எனககுச சொல நீ ஸமாததனுயிருககிருய''
று வினவ, ஸஞசயன சொலலததொடஙகினன
''பரதஸரேஷடரே! வீரரே! உமது குறறததினுலுணடான
ததைபடைநதிருததலால, அறபமனிதனபோல வியஸனப
தறகு நீா தகுதியுளளவரலலீா கறறறிநதவாகளும நடபினா
மான விதுராமுதலானவாகளாலே, 'ராஜனே! பாணடவாக
துனபஞசெயயாதே' எனறு முறகாலததில சொலலபபடட
ததைதயை நீா கேடகவிலலை நனமையை விருமபுகினறவாக
ா நடபினாகளுடைய வாககியததை எநத மனிதன கேடக
லயோ அவன உமமைபபோலப பெரிய விசனததையடைநது
பபான அரசரே! முறகாலததில ஸமாதானததினபொருடடு
தேவராலே வேணடபபடடா மகாகீாததியுடையவரான ஸ்ரீ
ணபகவான உமமிடததிலிருநது அநதவிருபபததை அடைய
ல உத்தமரே! ராஜரே! எலலாவுலகஙகளுடையததவததை
அறிநதவரும எலலாவுலகஙகளுககுமாஸவரும பிரபுவுமான
ாஸுதேவா உமமுடைய குணமிலலாத தனமையையும புத
களிடமுளள பக்ஷபாதததையும அவவாறே தாமதததிலுளள
யததையும பாணடவாகளிடமுளள பகையையும பாணடவா
பறறி உமமுடைய கோணலான எணணததையும அனேக
தினமாயுளள வீணபுலமபலகளையும அறிநது, பிறகு, கௌர
ளுககு மகததான யுதததததை உணடுபணணினுா அஙகா
த நாசஞசெயகினறவரே! உமமுடைய குறறததினுலேயே
கு மிகபபெரிய அழிவு நோநதுவிடடது இநதத தோஷத,

ைதத துரியோதனனமீது நீர சாடடுவது தகுதியனறு ப
தரே! தொடககததிலாவது மததியிலாவது கடைசியிலாவது
மிடததில சிறிதும நலலசெயகை காணபபடவிலலை தோ
யானது உமமை மூலமாகக கொணடதனறோ? ஆதலால, இ
பொழுது நீர உறுதியாயிருநதுகொணடு உலகததினுடைய நி
யததையறிநது கோரமான தேவாஸுர யுததமபோனற
தததை நடநதபடி கேளும உணமையான பராககிரமமுளள ஸ
யகி உமமுடைய ஸைனியததில பிரவேசிததவுடனே பீமஸேன
முதலான பாரததாகள உமமுடைய சேனையை எதிரதது வநத
கள விரைவாக எதிரதது வருகினறவாகளும அதிக கோபமு
ளளவாகளும பின உதவியுளளவாகளுமான அநதப பாணடவாக
மகாரதனுன கிருதவாமா யுதததததில ஒருவனுகவே எதிரதது
புரணடுவருகினற ஸமுததிரததைக கரைதடுபபதுபோல யுத
தில ஹாருதிககுமாரனுன கிருதவாமா பாணடவசேனையைத த
தான அநத யுகததததில ஒனறுசோநத பாரததாகளும இ
கருதவாமாவை மீறமுடியாமையால இவனுடைய பராககிரமத
அதபுதமாகக கணடோம பிறகு, மிகக புஜபலமுளள பீ
கிருதவாமாவை மூனறு பாணஙகளாலடிததது எலலாபபாணட
களையும சநதோஷமடையுமபடி செயதுகொணடு சஙகததை உ
ஞன ஸஹதேவன இருபதுபாணஙகளாலும தாமராஜா ஐ
பாணஙகளாலும நகுலன நூறுபாணஙகளாலும கிருதவாமா
அடிததாகள திரௌபதிகுமாராகளும கடோதகசனும தி
டதயுமனனும முறையே எழுபததுமூனறுபாணஙகளாலும
பாணஙகளாலும மூனறுபாணஙகளாலும அவனை அடிததா
அவனை விராடனும துருபதனும தருஷடதயுமனனும ஐவை
பாணஙகளாலே அடிததாகள சிகணடியோ ஐநது பா
ளாலே கிருதவாமாவை அடிததுச சிரிததுககொணடு இரு
பாணஙகளால மறுபடியும அவனை யடிததான அரசரே! பி
கிருதவாமா, அநத மகாரதாகளனைவரையும ஒவவொருவரை
ைநது பாணஙகளினுலடிததுப பீமனை எழுபாணஙகளால அ
தான அபபொழுது அவனுடைய விலலையுங கொடியையும
னினறும பூமியில தளளினுன பிறகு, மகாரதனுன கிருதவ
கோபஙகொணடு வில அறுககபபடட பீமஸேனனைக கூாமையு
எழுபது பாணஙகளினுல விரைவுடன மாாபிலடிததான ஹ
திகயனுடைய சிறநத அமபுகளாலே நனறுக அடிககபபடட
சாலியான அநதப பீமன தேரினடுவிலிருநதுகொணடு பூ
முணடாகுஙகாலததில மலை நடுஙகுவதுபோல நடுஙகினுன
ரே! அவவித நிலைமையுளள பீமஸேனனைக கணடு தாமராஜா

ான பாண்டவர்கள் அம்புகளைப் பிரயோகஞ் செய்துகொண்டு
ிருதவாமாவை அடித்தார்கள் ஐயா! மகிழ்ச்சியுற்றவர்களான
்வர்களெல்லாரும் யுத்தத்தில் அந்தப் பீமஸேனனைக் காப்பாற்ற
ாக அந்தக் கிருதவாமாவைத் தோக்கூட்டத்தால் நான்குபக்கங்
ளிலும் சூழ்ந்துகொண்டு அவனைப் பாணங்களால் அடித்தார்கள்
ிறகு, மகாபலசாலியான பீமஸேனன் பிரஜ்ஞையையடைந்து
த்தகளத்தில் பொற்பிடியுள்ள இரும்புமயமான சக்தியை எடுத்
்த தன் ரதத்கினின்று விரைவாகக் கிருதவாமாவினுடைய ரதத்
ின்மீதெறிந்தான் பீமனுடைய கையினுலெறியப்பட்டதும் சட்
டயுரித்த பாம்புக்கொப்பானதும் மிக்க பயங்கரமுமான அந்தச்
கதியானது கிருதவாமாவினெதிரில் அதிகமாக ஜவலித்தது
ழித்தீயைப்போன்ற ஒளியுடன் விரைவாக எதிரோக்கி
ருகின்ற அந்தச் சக்தியை அப்பொழுது ஹார்த்திக்யன் இரண்டு
ாணங்களினுல் இரண்டாகத் துண்டாக்கினுன் அரசரே! பொன்
மயமான பூஷணங்களையணிந்த அந்தச்சக்தியானது அறுக்கப்பட்டு
ானத்தினின்று விழுகின்ற பெரிய எரி நக்ஷத்திரம்போலத் திக்
குகளைப் பிரகாசிக்கச் செய்துகொண்டு பூமியில் விழுந்தது சக்தி
சஞ்செய்யப்பட்டதைப் பார்த்துப் பீமன் மிக்க கோபங்கொண
ான கோபங்கொண்ட பீமஸேனன், பிறகு யுத்தகளத்தில் மிக்க
வகத்தையுடையதும் மிக்க பேரொலியுள்ளதுமான வேறு வில்லை
டுத்து ஹார்த்திக்யனை எதிர்த்தான் ராஜரே! பிறகு, பயங்கர
ான பலத்தையுடைய பீமன் உம்முடைய துராலோசனையினுல்
ந்து பாணங்களினுல் ஹார்த்திக்யனை மார்பிலடித்தான் ஐயா!
மஸேனனுல் காயப்படுத்தப்பட்ட எல்லா அங்கங்களையுமுடைய
ாஜனே யுத்தகளத்தில் நன்றுகப் பூத்திருக்கின்ற சிவந்த
சோக விருக்ஷம்போல விளங்கினுன் பிறகு, கோபங்கொண்ட
னும் சிறந்த வில்லாளியுமான ஹார்த்திக்யன் மந்தஹாஸத்
ுடன் பீமஸேனனை மூன்று பாணங்களால் திடமாக அடித்து
யற்சி செய்கின்ற மற்றெல்லா மகாரதர்களையும் மும்மூன்று
ணங்களால் யுத்தத்தில் திருப்பியடித்தான் அவர்களும்
வனை ஏவவேழு பாணங்களாலே திருப்பியடித்தார்கள் பிறகு,
ாபங்கொண்டவனும் மகாரதனுமான கிருதவாமா பெரு
கப்புடன் ரணகளத்தில் ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினுலே சிகண்டியினு
டய வில்லை அறுத்தான் பின்பு, சிகண்டி தன் வில் அறுக்
பட்டவுடன் கோபமுள்ளவனும் விரைவுள்ளவனுமாகி யுத்தத்
் கத்தியையும் விளங்குகின்ற கேடகத்தையும் எடுத்தான்
ானனுல் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கேடகத்தைச் சுழற்றி,

அநதக கததியைக கிருதவாமாவினுடைய ரததததை நோககிப பி
யோகம செயதான வேநதரே! அநதப பெரிய வாளானது அ
னுடைய அமபுடனகூடின விலலையறுதது ஆகாயததினினறு நழு
விழுகினற சோதிமணடலமபோல பூமியையடைநதது இசசமய
தில மகாரதாகள யுததததில கூறுகூறுபபுளள கிருதவாமா
அமபுகளால மிக அடிததாாகள பரதஸரேஷடரே! சததுருவீர
களைக கொலலுகிறவனான ஹாாததிகயன சிதறிபபோன அநத
பெரிய விலலை யெறிநதுவிடடு வேறுவிலலை எடுததுப பாணடவ
களை யுததகளததில முமமுனறமபுகளாலே அடித்து எடடுககளை
களினால சிகணடியையும அடிததான மிகக கீாததியுடையவனா
சிகணடியோ வேறு தனுஸை எடுதது ஆமையினுடைய நக
போனற அமபுகளாலே கிருத்வர்மாவைத தடுததான மனனவே
பிறகு, ரணகளததில கோபஙகொணட சூரனான கிருத்வாமா மக
ரதனும ரணகளததில மகாதமாவானபீஷமருடையமரணததிற
ஏதுவாயிருநதவனுமான சிகணடியைத தனபலத்தை வெளியி
டுககொணடு, புலி யானையை எதிாபபதுபோல வேகததோ
எதிாததோடி வநதான திககஜஙகளுககு ஒபபானவாகளும ஜ
லிககினற அககிபோனறவாகளும சததுருககளை அடககுகிறவ
களுமான அவவிருவாகளும பாணஸமூகஙகளாலே ஒருவரை ஒ
வா எதிாதது நெருஙகினாாகள உததமமான விறகளைப பலவாறு
அசைககினறவாகளும நூறறுககணககாக அமபுகளைததொடுத
இரணடு சூரியாகள கிரணஙகளைப பரபபுவதுபோல விடுகினற
களும கூாமையான அமபுகளாலே ஒருவரை ஒருவா வாடடுகின
வாகளும [1] யுகாநதமபோல விளஙகுகினறவாகளும மகாரதாக
மான அவவிரணடு சூராகளும இரணடு சூரியாகளபோலப பிர
சிததாாகள கிருதவாமாவும யுததததில மகாரதனான சிகணடி
எழுபததுமூனறு பாணஙகளினாலடிதது மறுபடியும ஏழு பாண
களினாலடிததான நனறாக அடிககபபடட அநதசசிகணடி தான
முறறு மூாசசையடைநது அமபுடனகூடியவிலலை நழுவவிடடு ரத
தினடுவே உடகாாநதான புருஷஸரேஷடரே! உமமைசசேர்
வாகள அநதச சிகணடி யுததததில மூாசசையடைநததைக கண
ஹாாததிகயனைப புகழநதாாகள், வஸதிரஙகளையும வீசினாாக
சிகணடி அவவாறு ஹாாததிகயனுடைய அமபினாலே பீடிககப்
டதை அறிநது ஸாரதியானவன அநத மகாரதனை வேகததுட
ரணகளததிலிருநது வேறு இடததிறகு நடததிச் சென்றான பா

[1] 'யுகாநத காலததில் தோனறும இரணடு சூரியாகளபோல' எ
பது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

ர்கள் தேரினிடையில் மூர்ச்சையடையும்படி செய்யப்பட்ட
ண்டியைக்கண்டு யுத்தகளத்தில் கிருதவர்மாவை விரைவாக
ங்களார் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் மகாராஜனே கிருதவர்மா
நவனுக்கிருந்துகொண்டு பரிவாரங்களுடன்கூடின பார்த்தா
ளயெல்லாம் யுத்தத்தில் தடுத்தமையால் அதியாச்சர்யகரமான
யகையைச் செய்தான் மகாராஜனே அவன் பார்த்தர்களை
த்துவிட்டுச் சேதிதேசத்து வீரர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும்
ருஞ்சயர்களையும் மகாவீர்யமுள்ளவர்களான கேகயர்களையும்
த்தான் ரணகளத்தில் கிருதவர்மாவினால் பீடிக்கப்படுகின்ற
ந்தப் பாண்டவர்கள் யுத்தரங்கத்தில் இங்குமங்கும் ஓடுபவ
ர்கிருதவர்மாயத்தைக் கைக்கொள்ளவில்லை ஹார்த்திக்யன் யுத
த்தில் பீமஸேனன்முதலான பாண்டுபுத்ரர்களை ஜயித்துப் புகை
ங்கின தீயைப்போல் யுத்தகளத்தில் நின்றான் மகாராஜா
ான பாண்டவஸேனாவீரர்கள் ரணகளத்தில் ஹார்த்திக்யனால்
பமழைகளால் பீடிக்கப்பட்டுத் துரத்தியடிக்கப்பட்டு யுத்தத
் நோக்கமற்றவர்களானார்கள்

நூற்றுப்பதினேழாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகி ஜலஸந்தனைக் கொன்றது)

அரசரே! எதைப்பற்றி நீர் என்னைக் கேட்கிறீரோ அதை
ர மனத்துடன் கேளும் ராஜரே! மகாத்மாவான ஹார்த்திக்ய
ல் அந்தப் பாண்டவசேனையானது துரத்தப்பட்டு வெட்கத்தி
் தலைகுனிந்து நிற்க, உம்முடைய படையும் ஸந்தோஷமடைந்த
ழுந்து, ஆழத்தில் மேடான தரையை விரும்புகின்ற பாண்ட
களுக்கு ஒரு தீவுபோலான அந்த ஸாத்யகி மகாயுத்தத்தில்
மைச்சேர்ந்த வீரர்களுடைய பயங்கரமான சப்தத்தைக்கேட்டு
ரந்து கிருதவர்மாவை எதிர்த்தான் அந்த யுத்தரங்கத்தில்
பத்தையும் பொறுமையையும் அடைந்து ஸாரதியை நோக்கி,
தனே! உத்தமமான என்னுடைய ரதத்தைக் கிருதவர்மா
கெதிரில் நிறுத்து இந்தக் கிருதவர்மா கோபமுடையவனுகிப
ண்டவசேனைக்கு நாசத்தைச் செய்கின்றான், பார் ஸூத!
னை வென்றுவிட்டு மறுபடியும் விஜயனைநோக்கிச் செல்வேன்'
று சொன்னான் சிறந்த புத்தியுடையவரே! இவ்விதமான
தைச் சொல்லப்பட்டவுடன் அவனுடைய ஸாரதி இமைப
ழுதுக்குள் கிருதவர்மாவுக்கெதிரில் சென்றான் ஹ்ருதிக்

குமாரனான கிருதவாமாவோ மிகக கோபஙகொணடு கூாமையுள்
அமபுகளை ஸாதயகியினமீது இறைததான பிறகு, அநத ஸாதய
கோபஙகொணடான பிறகு,அவன விரைவாகக கூாமையுள்ள அ
ததசநதிரபாணததைக கிருதவாமாவினமீது யுததததில பிரயே
கிதது வேறு நானகு அமபுகளையும பிரயோகிததான அவைக
அவனுடைய குதிரைகளை நாசமசெயதன ஆாததசநதிரபாண
தினுலே அவனுடைய விலலையும அறுதது அவவாறே கூாம
யுள்ள அமபுகளாலே பினபுறததை ரக்ஷிககினற ஸூதனை
கொனருன. பிறகு, ஸதயவிகரமனுன ஸாதயகி அநதக கிரு
வாமாவை ரததததையிழநதவனுககசசெயது உடபடிநத கணு
ளுள்ள அமபுகளாலே அவனுடைய சேனையை அடிததா
பிறகு, சைனேயனுடைய அமபுகளாலே பீடிககபபடட கௌ
சேனை ஓடுவதில ஊககஙகொணடதும ஆஙகாஙகு சுழலகி
றதுமாக நாசமடைநதது பிறகு, ஸதயவிகரமனுன அ
ஸாதயகி விரைவுடன சென்றுன ராஜரே! வீாயமுடையவனு
ஸாதயகி உமமுடைய படைகளிற செயததைக கேளும ம
ராஜரே! அநதச சூரனுன ஸாதயகி துரோணருடைய சே
யாகிய பெருஙகடலைத தாணடி யுததததில கிருதவாமா
ஜயிதது மிகக களிபபடைநது ஸாரதியைநோககி, ' பரபரபபில
மெதுவாகப போ ' என்று சொன்னுன தோகளாலும குதி
களாலும யானைகளாலும சூழபபடடுள்ளதும காலாடபடைகள
எஙகும நிறைநதிருபபதுமான உமமுடைய அநதச சேனை
கணடு மறுபடியும ஸாரதியைநோககி, 'ஸாரதியே! துரோ
ருடைய படைககு இடபபககததில காணபபடுவதும மேகத
குச சமமானதும மிகபபெரிதுமான யானைபபடைககுத து
ணரே தலைவராயிருககிருா இதிலுள்ள யுததவீராகள ப
யுததததில எவவிதததாலும தடுககமுடியாதவாகள , சிற
விலலாளிகள , ராஜபுதராகள , எலலோரும துரியோதன
கடடளையிடபபடடவாகளாகி எனனிமிததமாகப பராகரமத
வெளிபபடுததி யுததஞசெயது உயிரையிழககத துணிநதி
கிருாகள ஸூதனே! யுததததில இவாகளை ஜயிககாமல ஜ
ரதன அடையததககவனலலன பாாததனும எவவிததத
என்னுல நாடடததககவனுகான எலலாவிதஙகளிலும க
கணடவாகளான இவாகள ஒன்றுசோநது நிறகிருாகள பெ
ன்றுசிததிரிககபபடட கொடிமரஙகளையுடைய மகாரதாகள
தரிகாதத வீராகள போாபுரியபபோகிறவாகளாக எனககு எ
முகமாகவே நிறகிருாகள ஸாரதியே! விரைவாகக குதிரை

டு என்னை அவவிடததில கொணடுபோயச சேர பாரதவாஜ
ாததுககொணடிருககுமபொழுதே தரிகாததாகளோடு போா
யபபோகினறேன' எனறு சொனனன பிறகு, ஸூதன் ஸரித
யினுடைய இஷடபபடி சூரியனுககுச சமமான காநதியுள
தும கொடியுடனகூடியதுமான் பிரகாசமுள்ள ரததேர்டு
துவாகச சென்றன யுததகளததில வாயுவேகமபோனற வேக
ளளவையும குருககததிபபூவும சநதிரனும வெளளியுமபோலக
நதியுடையவையும பாய்கினறவைகளுமான சிறநத குதிரைகள்
ாபபாகனுககு வசபபடடு அநத ஸாதயகியை இழுததுசசென
ா பிறகு, சஙகுபோனற நிறமுளள உததமமான குதிரைக
ாடு ரணகளததில எதிாததுவருகினற அநதச சைனயனை
கவததினுல அடிபபவாகள கூாலமையுளள பலவித அமபுகளை
றததுககொணடு யானைபபடையுடன நானகுபக்கஙகளிலும
நதுகொணடாாகள ஸாதயகியும பெரியமேகமானது வாஷா
லததில வாஷதாரைகளைப பாவதஙகளினமீது இறைபபதுபோ
கூாமையான பாணஙகளை யானைபபடைகளினமீது இறைத
கொணடு யுததஞசெயதான வஜராயுதமும இடியுமபோலத
ககுபவைகளும ஸாதயகியினுல பிரயோகிககபபடடவைகளு
ன அமபுகளால வதஞசெயயபபடுகினற யானைகள யுததததை
டு அதிகமாக ஓடின அரசரே! ஸாதவதனுல, நாராசஙகளா
வதஸதநதஙகளாலும பலலஙகளாலும அஞசலிகஙகளாலும
ரபரஙகளாலும அாததசநதிரபாணஙகளாலுமபிளககபபடட
னகள, தநதஙகள சிதறினவைகளும அதிகமான ரதததைதக
நகினறவைகளும மததகஙகளும கபோலஙகளும பிளககபபட
வகளும காதுகளும முகஙகளும துதிககைகளும சிதறினவைக
மாவுததாகளையும கொடிகளையுமிழநதவைகளும நனறுகபு
ககபபடட கவசஙகளையும மணிகளையுமுடையவைகளும பெரிய
ஜஙகளறுககபபடடவைகளும தமமீதிருநத வீராகளையிழநத
களும நழுவின கமபளஙகளையுடையவைகளும பலவித ஒலிகளை
ரியிடுகினறவைகளும மேகததின இடிமுழககமபோனற சபத
ளவைகளுமாகத திககுககளில ஓடின, அவவாறே, இரத
தைப பெருககிககொணடும மலமூததிரஙகளை விடடுககொண
விரைவாக ஓடின சில யானைகள சுழனறன, சில தடுமாறின,
வைகள கீழேவிழுநதன, மறறுஞ சில வாடடமுறறன இவ
, யுயுதானனுல அகனிககும சூரியனுககும சமமான அமபுக
ல பீடிககபபடட அநத யானைபபடையானது நானகுபக்கங
லும ஓடியது அநத யானைபபடை அடிககபபடடவுடன, மகா
ாலியான ஜலஸநதன 'வெளளிநிறமுளள குதிரைகள பூட

டின ரததைதநோககித தன யானையை முயறசியுடன நட
ஞன் மகாராஜரே! பொறகவசததையணிநதவனும சூரத
பொனனாலாகிய தோளவளைகளணிநதவனும பரிசுததனும கு
டலஙகளையும கிரீடததையும பூணடவனும வாளேநதியவ
சிவநத சநதனததால பூசபபடடவனும பிரகாசிககினற பெ
மாலையைத தலையில சூடியவனும பிரகாசிககினற நிஷகமென
பொனனணியததையும கணடஸூததிரததையும மாரபில
கினறவனும ஸவாணததினால சிததிரவேலை செயயபபடட வி
அசைவுறசெயபவனுமான அநத ஜலஸநதன மினனலோடுகூ
மேகமபோல யானையின சிரததில விளஙகினன வேகமாக
கினற அநத மகததேசாதிபதியான ஜலஸநதனுடைய சி
யானையை ஸாதயகி ஸமுததிரததைக கரைதடுபபதுபோலத த
தான மனனரே! ஸாதயகியினுடைய உததமமான அமபுக
யானை தடுககபபடடதைககணடு, மகாபலசாலியான ஜலஸந
யுததததில கோபஙகொணடான மகாராஜரே! கோபஙகொ
அவன, பிறகு, பெருஙகாரியஙகளுககு ஸாதனமான அமபுக
சினியினுடைய பௌததிரனை விசாலமான மாரபிலடிதத
பிறகு, துவைநததும கூரமையுளளதுமான வேறு ஒரு பலலம
கிற பாணததினால, பாணஙகளைப பிரயோகஞசெயதுகொண
கினற விருஷணிவீரனன ஸாதயகியினது விலலை அறுதத
பாரதரே! மாகதவீரனன ஜலஸநதன அடடஹாஸததுடன,
அறுககபபடட ஸாதயகியைக கூரமையுளள ஐநதுபாணஙக
அடிததான வீரயமுடையவனும மிகக புஜபலமுளளவனு
அநத ஸாதயகி ஜலஸநதனால அனேக பாணஙகளால அடி
படடும அசையவிலலை அது ஆசசரியமாயிருநதது பலசாலி
அநத ஸாதயகி அமபுகளைபபொருடபடுததாமல சிறிதும ப
பினறி வேறு விலலை எடுததுக கோபததினால, 'நில, நில' எ
சொனனான அவன இவவளவு சொலலிவிடடு அடடஹாஸதத
ஜலஸநதனை அறுபதுபாணஙகளால விசாலமான மாரபில
தான ஜலஸநதனுடைய பெரியவிலலைக கைபிடிததிருககு
தில மிகக கூரமையுளள க்ஷுரபரததினாலறுதது மூனறுபா
களால (அவனையும) அடிததான ஐயா! ஜலஸநதனோ அ
ளோடுகூடின அநதவிலலை எறிநதுவிடடு ஸாதயகியைககு
விரைவாகத தோமரததைபபிரயோகஞசெயதான அநதத
மானது மகாயுததததில ஸாதயகியினுடையஇடககையைப பி
விடடுக கோரமாகசசீறுகினற ஸாபபமபோலப பூமியிறபிர
தது ஸதயபராகரமமுளள ஸாதயகி இடககை பிளககபபட
னே, கூரமையுளள முபபதுபாணஙகளாலே ஜலஸநதனை

ன பிறகு, மகாபலசாலியான ஜலஸந்தன கததியையும அனேகம
ளிகள நெருஙகியிருபபதும காளைமாடடுத தோலினற செயயப
டதுமான பெரியகேடகததையும எடுததது, பிறகு, கததியைச
றறி ஸாதயகியினமீது எறிநதான அநத வாளானது அவனு
யவிலலையறுததுவிடடுப பூமியில விழுநதது பூமியை அடைநத
தக கததியானது கொளளிவடடமபோல விளஙகியது பிறகு,
தயகி எலலாருடைய சரீரஙகளையும பிளககிற வேறுவிலலை
ததது ஜலஸநதனைபபாாதது மிக நகைததுக கோபஙகொணடு
கூததினுடைய அடிககடடைபோனறதும இநதிரனுடைய
ராயுதததின ஒலிபோனற ஒலியுளளதுமான அநத விலலை ஒலிக
செயது அவனைப பாணததாலடிததான பிறகு, உததமனான
தயகி மிக நகைததுககொணடு இரணடு க்ஷுரபரஙகளாலே
ரணஙகளை அணிநதவையும தோளவளைகளுளளவையுமான
ஸநதனுடைய இரணடு கைகளையும அறுததான பரிகாயுதம
னற அவவிரணடு கைகளும மலையினுசசியினினறு கீழே
நத இரணடு ஐநதுதலைநாகஙகளைபபோல உததமமான யானை
மீதிருநது கீழேவிழுநதன பிறகு, ஸாதயகி மூனறுவதான
ரபாததினாலே அழகிய பறகளும மோவாயுமுளளதும அழ
குணடலஙகளால அலஙகரிககபபடடதுமான ஜலஸநதனு
ப தலையை அறுததான தலையும கைகளும தளளபபடடதும
கரமான காடசியுளளதுமான அநத ஜலஸநதனுடைய உடற
றயானது யானையை ரகததததால அபிஷேகஞசெயதது மகா
ரே! ஸாதயகி விரைநது யுததததில ஜலஸநதனைககொனறு
ாயினுடைய தோளிலிருநது விமானததைக கீழேவிழுமபடி
தான ஜலஸநதனுடைய யானையானது உதிரததால அஙகஙக
நனைககபபடடு, தொஙகிககொணடிருககிறதும நனறாகக கட
டடதுமான உததமமான ஆஸனததைத தூககிககொணடே
றது ஸாதயகியினுடைய அமபுகளால பீடிககபபடட அந
பெரிய யானையானது தன சேனையையே துகைததுககொண
பயஙகரமாக அலறிககொணடும ஓடியது ஐயா! விருஷணிக
உததமனான ஸாதயகியினால ஜலஸநதன கொலலபபடட
கணடு உமது ஸைனியததில பெரிதான கூககுரல உணடா
உமமுடைய யுததவீராகளும ஓடுவதில உதஸாகமுளளவா
சதருககளை ஜயிககும விஷயததில ஊககததை இழநதவா
ாகிப புறஙகாடடி எஙகும ஓடினாகள பாரதரே! ராஜரே!
ஸமயததில சஸதிரஙகளைப பிடிததவாகளுள உததமரான
ாணா கிருதவாமாவினிடததில மிகபபெரிய பொறுபபை
துவிடடு வேகமுளள குதிரைகளோடு மகாரதனான யுயுதா

னை எதிர்த்து வந்தார் மகாபலசாலியான அந்தக் கிருதவ
மாவோ ஒருவனுக்கவே ரணகளத்தில் முயற்சியுடையவர்களா
பார்த்தர்களை எதிர்த்தான் அவ்வாறு விருத்தியடைந்திருக்கின்
அந்த ஸாத்யகியைக்கண்டு கௌரவஶ்ரேஷ்டர்கள் கோட
கொண்டு துரோணருடன்கூடவே அவனருகில் எதிர்த்து ஓடி
தார்கள் அரசரே! பிறகு, கௌரவர்களுக்கும் துரோணரு
க்கும் ஸாத்யகிக்கும் ரணகளத்தில் தேவாஸுரயுத்தத்திற்கொ
பான கோரமான யுத்தம் நடந்தது

நூற்றுப்பதினொருவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவத்பாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி துர்யோதனனையும் கிருதவர்மாவையும் வென்றது)

யுத்தத்தில் ஸாத்யகியினுடைய செய்கையைக்கண்டு பொ
வர்களான மகாரதர்கள் மிக்க முயற்சியுடன் யுத்தஞ்செய
பொருட்டு அவனைநோக்கி எதிர்த்தோடிவந்தார்கள் ம
ராஜரே! நன்குக அடிபட்டவர்களான அவர்களெல்லோ
முயற்சியுடையவர்களாகிப் பாணசமூகங்களை இறைத்துக்கொ
விரைவுடன் யுயுதானனோடு போர்புரிந்தார்கள் அவனைத் து
ண கூர்மையுள்ள எழுபத்தேழுபாணங்களாலும் துர்மர்ஷன்
பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் துஸ்ஸஹன் பத்துப்பாணங்க
லும் அடித்தார்கள் விகர்ணனும் கழுகிறகுகள் கட்டின கூர்
யுள்ள முப்பதுபாணங்களாலே இடப்பக்கத்து மார்பில் விரை
அடித்தான் ஐயா! துர்முகன் பத்துப்பாணங்களாலும் து
ஸன்ன எட்டுப்பாணங்களாலும் சித்திரஸேனன் இரண்டு பா
களாலும் சைனேயனை அடித்தார்கள் அரசரே! துரியோதன
சூரர்களான மற்ற மகாரதர்களும் பெரிதான அம்புமழையி
ஸாத்யகியை ரணகளத்தில் பீடித்தார்கள் விருஷ்ணிகுலத
தோன்றின ஸாத்யகி அப்பொழுது மகாரதர்களான உம்முடை
புத்திரர்களாலே நான்குபக்கத்திலும் அடிக்கப்பட்டும் (மற
கௌரவசிரேஷ்டர்களாலும் நான்குபுறங்களிலும் தனபஞ
யப்பட்டும் அவர்களைத் தனித்தனியாக அம்புகளால் திருப்பி
தான் அஸ்திரங்களில் மிக்க தேர்ச்சிபடைந்தவனும் தா
மலர்போன்ற கண்களையுடையவனுமான ஸாத்யகி பாரதவர
மூன்றுபாணங்களாலும் துஸ்ஸஹனை ஒன்பதுபாணங்கள
விகர்ணனை இருபத்தைந்துபாணங்களாலும் சித்திரஸேனனை
பாணங்களாலும் துர்மர்ஷணனைப் பன்னிரண்டுபாணங்கள
விவிம்சதியை எட்டுப் பாணங்களாலும் ஸத்யவ்ரதனை ஒன்ப

ஙகளாலும விஜயனைப பததுபபாணஙகளாலும துரியோதனனை
ல கணுககளும கூரியமுனையுமுளள மூனறுபாணஙகளாலும
டிததான பிறகு, மகாரதனான ஸாதயகி, பொறகடடுகக
ளள விலலை அசைததுககொணடு மகாரதனும எலலா ஜனங
நககும அரசனும எலலா உலகததாரிலும மேனமைபெறற ரதி
னும உமது புததிரனுமான துரியோதனனை எதிரதது அமபு
ரால மிகவும அடிததான பிறகு, அவவிருவருககும யுததம
நதது அநத மகாரதரகளிருவரும பகைவரையழிபபவை
ன கூரியஅமபுகளைத தொடுததுப பிரயோகிதது ஒருவரை
ருவர யுததததில கணணிறகுப புலபபடாதபடி செயதாரகள
தயகி குருராஜனாலே நனறாக அடிககபபடடு மிகவும விளஙகி
ன, சநதனமரமானது தனனிடததிலுளள ரஸததைபபெருககு
துபோல அதிகமான உதிரததைப பெருககினான ஸாதயகியி
லும பாணஸமூகஙகளால நனறாக அடிககபபடட உமமுடைய
மாரன பொனனாலாகிய தலையணிகளுடன தூககி நிறுததப
பட யூபஸதமபமபோல விளஙகினான வேநதரே! ஸாத
யோ யுததததில புனனகையுடன விலலாளியான குருராஜ
டைய தனுவை க்ஷுரபரததினாலே அறுததான, பிறகு, அறுக
பபடட விலலையுடையவனான இநதத துரியோதனனை அனேக
மபுகளாலே நிரபபினான விரைவான செயகையுளளவனும
நதுருவுமான ஸாதயகியினால அமபுகளாறபிளககபபடட துரி
ாதனராஜன யுததததில சதருவினுடையவிஜயததிறகு அடை
ளமான பராகரமததைப பொறுககவிலலை பிறகு, பொனனால
லஙகரிககபபடட பினபககமுளளதும பிறரால நெருஙக முடியா
துமான வேறுவிலலை எடுதது நூறு அமபுகளாலே ஸாதயகியை
ரைவாக அடிததான விலலாளியும பலசாலியுமான உம
டைய புதரனாலே அதிகமாக அடிககபபடட அநத ஸாதயகி
ாபததிறகுடனபடடவனாகி உமமுடைய புதரனைத துனபறு
யதான ராஜாவான உமமுடைய குமாரன பீடிககபபடட
தககணடு மகாரதரகள பராககிரமததை வெளியிடடு அமபு
மழையினால ஸாதயகியை மூடினாரகள மகாரதரகளும அனேசா
நமான உமமுடைய குமாரரகளாலே மூடபபடுகினற அநத
தயகி, ஒவவொருவரையும ஐநது ஐநது பாணஙகளாலடிதது
படியும ஏழேழுபாணஙகளாலடிததான அடடஹாஸம செயது
ணடு துரியோதனனை எடடுபபாணஙகளால விரைவாக அடித
ர சதருககளுககுப பயஙகரமான இவனுடைய விலலையும
றுதது ரதனமயமான அரவககொடியையும அமபுகளாலறுத
க கீழே தளளினான மிகக கீரததியுடையவனான ஸாதயகி

கூர்மையுள்ள நான்கு பாணங்களாலே நான்கு குதிரைகளையு
கொன்று கூர்ரபரமென்கிற அம்பினால் ஸாரதியையும் கீழே த
வினான் களிப்புள்ளவனான ஸாத்யகி இந்தச் சமயத்திலே
மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற அனேக அம்புகளை மகாரதனு
குருராஜன்மீது இறைத்தான் அரசரே! யுத்தத்தில் சைனே
னுடைய உத்தமமான அம்புகளாலே அடிக்கப்படுகின்ற உ
முடைய குமாரனான துரியோதனன், விரைவாக ஓடி, வில்லா
யான சித்ரஸேனனுடைய ரதத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டான் ரா
வினால் ஆகாயத்தில் சந்திரன் விழுங்கப்படுவதுபோல யுத்தத்தி
ஸாத்யகியினால் துரியோதனராஜன் ஆக்கிரமிக்கப்படுவதை
பார்த்து உலகமானது ஹாஹாகாரத்தோடு கூடியதாயிற்
பிறகு, மகாரதனான கிருதவர்மா அந்தச் சப்தத்தைக்கேட்
சிறந்த வில்லை அசைத்துக்கொண்டும் குதிரைகளைத் தூண்டி
கொண்டும் ஸாரதியை, 'விரைவாக முன்னே போ போ,' என
அதட்டிக்கொண்டும், பிரபுவான ஸாத்யகி இருக்குமிடத்துக்
விரைவாக நேரில் சென்றான் மகாராஜரே! வாயைத் தி
திறக்கும் யமன்போலவருகின்ற அந்தக் கிருதவர்மாவை
பார்த்து யுயுதானன் ஸாரதியை நோக்கி, 'இந்தக் கிருதவர்
அம்புகளோடுகூடியவனாக ரதத்தோடு விரைவாக வருகின்றா
எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் மிகவும் சிறந்தவனான இந்தக் கிருத
மாவை நோக்கித் தேருடன் எதிர்த்துச்செல் ஸூத! மிக உ
த்தமமான ரதத்தை ரதத்துடன் விரைவாக எதிர்த்துச்செல் பல
வான்களை அடக்குகிறவனான அந்த விருஷ்ணிவீரனை யுத்தத்தி
கொல்லப்போகிறேன்' என்று இவ்வாறான வார்த்தையைக்கூ
னான் பிறகு, ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனான ஸாத்யகி மிகக்கே
முள்ள குதிரைகள்கட்டின ரதத்தினால் யுத்தகளத்தில் வி
லாளிகளுக்கு அளவுகருவிபோன்றவனான கிருதவர்மா
எதிர்த்தான் பிறகு, சூரியனுக்கு ஒப்பானவர்களும் ஜ்வ
கின்ற நெருப்புப்போன்றவர்களுமான அந்த நரஸிரேஷ்டர்கள்
வரும் நல்ல பலமுள்ள இரண்டு புலிகள்போல எதிர்த்தார்க
ஸமர்த்தனும் பொன்னாலாகிய தோள்வளைகளை அணிந்தவனு
பொற்கவசம் பூண்டவனும் பொன்மயமான கொடியுள்ளவ
மான கிருதவர்மாவோ பொன்னால் அலங்கரித்த பின்புறமுள்
பெரியவில்லை நாணேற்றிசெய்துகொண்டு பொற்கட்டுகளுள்ள
மையான இருபத்தாறு பாணங்களால் ஸாத்யகியை அடித்துக்
மையுள்ள ஐந்துபாணங்களால் அவனுடைய ஸாரதியையும் அ
துச் சிறந்தவைகளான நான்குபாணங்களாலே நன்குபழக
பட்டவைகளும் ஸிந்துதேசத்தில் தோன்றினவைகளுமா

ுந்த ஸாதவதனுடைய நானகு குதிரைகளையும அடித்துத தடுத
ான பிறகு, சினியின பேரனான ஸாதயகி விரைவுடன தனனு
யனைப பாாககும விருபபமுளளவனாகிக கிருதவாமாவினமீது
ணபதுபாணஙகளைப பிரயோகிததான சதருககளைத தவிககச
சயகிறவனும ஜயிகக முடியாதவனுமான அநதக கிருதவாமா
லமுடையசதருவினால அதிகமாக அடிககபபடடு, பூகமபம உண
ா குஙகாலததில மலை நடுஙகுவதுபோல நடுஙகினான ஸதயவிக
மனான ஸாதயகி கிருதவாமாவினுடைய நானகு குதிரைகளையும
ாமையுளள அறுபததுமூனறுபாணஙகளாலும அவவாறே
ாரதியை ஏழுபாணஙகளாலும விரைவாக அடிததான சினிபுங
வனான ஸாதயகி பொறகடடுககள கடடிய பாணததை எடுதது
குநத கோபஙகொணட ஸாபபததைப போனறதும அதிக
வாலையுளளதுமான அவவமபைக குதிரைகளையும ஸாரதிகளையு
முநத தேரிலிருககினற கிருதவாமாவினமீது பிரயோகிததான
மதணடமபோனற உககிரமான அநதப பாணமானது கிருதவா
ாவை அடிததுத தஙகததினால மிகக வேலைபபாடமைநத காநதி
ள கவசததையுமுடைதது ரகததததினால நனைககபபடடதாகிப
மியை அடைநதது யுததததில ஸாதயகியினுடைய அமபுகளால
டிககபபடடு ரகததததுடனகூடிய அநதக கிருதவாமா பாணஙக
ாடுகூடினவிலலை நழுவவிடடு உததமமான ரதததிலிருநது கீழே
முநதான சிஙகபபறகளுளளவனும அளவிடமுடியாத பராக
ரமமுளளவனும புருஷஶரேஷடனுமான கிருதவாமா ஸாதயகி
னால அமபுகளால அடிககபபடடவனாகித தோநடுவில முழஙகால
ால மணடியிடடு விழுநதான ஸாதயகி ஆயிரம கைகளுளள
ாததவீாயனபோனறவனும ஸமுததிரமபோலச சலககமுடியாத
னுமான கிருதவாமாவைத தடுததுவிடடுப பிறகு சென்றான
ரசரே! அநத ஸாதயகியினுடைய அமபானது எவவிதததினு
ம பயனறறதாகிறதிலலை அவன அாஜுனனைப பாாககககருதி
வனிருககிறவிடததுககுச சென்றான ராஜரே! அவவிடததில
ரசாகளால வலலமையினால தடுககபபடடவனும மிகக பலசாலி
மான அநத ஸாதயகி பாணடுநநதனனைபபாாகக எணணங
ாணடு போாபுரிநதான சினிபுஙகவனான அவன கததிகளாலும
திகளாலும விறகளாலும நிரமபியதும, யானைகளாலும குதிரை
ாலும ரதஙகளாலும நெருஙகியதும, நூறறுககணககான கூதத
ஶரேஷடாகளால உணடுபணணபபடட உககிரமான ரகதத
தயுடையதுமான சேனையை, இநதிரன அஸுரசேனையைவிடடு
லகிபபோவதுபோல, விடடுவிடடு எலலா ஸைனியஙகளும பாாத
சகொணடிருககுமபொழுதே அவாகளின நடுவில சென்றான

பலசாலியான அந்தக கிருதவாமா தேறுதலடைந்து பெரிதா
வேறு ஒருவிலலை எடுத்து அந்த யுததகளததில பாணடவவீர
ளைத தடுததுககொணடு நினருன

நூறறுபபதினேழாவது அதயாயம

ஐயதரத்வதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகியின் பராக்கிரமத்தை வர்ணித்தல்)

ஸாதயகியினுல கௌரவஸைனயஙகள ஆஙகாஙகு துரத
யடிககபபடுமபொழுது, துரோணா உயிாகிலைகளைப பிளககின
அமபுககூடடஙகளை இறைததாா எலலாசசேனைகளும பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே துரோணருககும ஸாதயகிககு
மஹாபலிககும இநதிரனுககும நடநததுபோலக கைகலநதயுத
நடநதது பிறகு, துரோணா சினியினுடைய பௌததிர
ஸாதயகியை ஸாபபஙகளபோனற வடிவமுளளவையும விசி
மானவையும முழுவதும எஃகினுற செயதவையுமான மூன
பாணஙகளால நெறறியிலடிததாா மஹாராஜரே! யுயுதான
நெறறியில தைததிருககிற அநதப பாணஙகளால மூனறு சிக
களையுடைய மலைபோல விளஙகினுன ஸாதயகி தவறும ஸம
தை எதிாபாாககினறதுரோணா, யுததததில இநதிரனுடையவஜ
யுததின ஒலிபோனற ஒலியுளள வேறு பாணஙகளை அநத ஸ
யகியினமீது பிரயோகிததாா உததமமான அஸதிரஙகளை அறி
வனும தாசாாஹகுலததிறபிறநதவனுமான ஸாதயகி துரோ
ருடைய விலலினினறு விடுபடடுவருகினற அநத அமபுகளை ந
கனுககளுளள இரணடு இரணடு அமபுகளால துணடாககின
அரசரே! துரோணா அவனுடைய அவவிதமான லாகவத
பாாதது அடடஹாஸஞ்செயதுகொணடு முபபது பாணஙகளா
அவனை விரைவாகஅடிததாா மறுபடியும தமதுலாகவததினுல
னுடையலாகவததைதமிஞசிககொணடு கூாமையான ஐமபதுபா
களைப பிரயோகிததாா அரசரே! கோபஙகொணடபெரியஸாப
கள புறறிலிருநது வெளிவருவதுபோலத துரோணருடைய ரத
லிருநது தேகததைப பிளககினற அமபுகள வெளிபபடடன
வாறே, யுயுதானனுலே லக்ஷககணககாகப பிரயோகிககபபடட
யும ரததததைப பானமபணணுகினறவையுமான அமபுகள து
ணருடைய ரததததை நானருபககஙகளிலும சூழநதுகொணட
ஐயா! பிராமமஸ்ரேஷ்டரான துரோணருககும ஸாதயகிககும
கவததில விதயாஸததை நாஙகள தெரிநதுகொளளவிலலை பு

ரேஷடாகளான அவவிருவரும ஸமமாகவே இருநதாாகள
கு, ஸாதயகியோ மிகக கோபஙகொணடு உடபதிநத கணுகக
ளளவைகளும கூாமையுளளவைகளுமான ஒனபது பாணஙக
ல துரோணரையும அடிததுத துவஜததையும அறுதது அவா
ாததுககொணடிருககுமபொழுதே நூறமபுகளாலே ஸாரதியை
அடிததான மகாரதரான துரோணா யுயுதானனுடைய லாக
தைககணடு எழுபதுபாணஙகளால அவனுடைய ஸாரதியை
முமமூனறு பாணஙகளால குதிரைகளையும அடிதது ரதததில
கினற தவஜததையும ஓா அமபினாலே அறுததாா பிறகு,
ாறகணுககளுளள வேறொரு பலலமெனகிற பாணததாலே
ாதமாவான ஸாதயகியினுடைய விலலையும யுததததில அறுத
பிறகு, மகாரதனான ஸாதயகியோ கோபஙகொணடு விலலை
நதுவிடடு ஒரு பெரிதான கதாயுதததை எடுததுப பாரதவா
மீது எறிநதான விரைவாகவருகினறதும படடஙகள கடடப
டதும இருமபினாலாகியதுமான அநதக கதாயுதததைத துரோ
பறபலவிதமான அனேக அமபுகளாலே தடுததாா பிறகு,
யவிககரமனான ஸாதயகி வேறுவிலலை எடுததுச சாணையில தீட
படட அனேக அமபுகளாலே வீரரான பாரதவாஜரை அடித
ன அவன யுததததில துரோணரை அடிததுக காஜனம செய
ன மகாதமாவரான அவனுடைய அநத ஸிமமநாதததைத
ராணா ஸகிககவேயிலலை பிறகு, அவா யுததகளததில ஸாத
யினுடைய ரதததைககுறிததுப பொறகாமபுளளதும இருமபி
செயததுமான சகதியாயுதததைப பலததினால பிரயோகஞ
ததாா யுமனுககொபபானதும கொடியதுமான அநதச சகதி
யுதமானது ஸாதயகியைத தாககாமலே ரதததைப பிளநது
ணடு பயஙகரமான சபதததோடு பூமியில பிரவேசிததது
சரே! பரதஸரேஷடரே! பிறகு, சினியினுடைய பௌதரனான
தயகி துரோணருடைய வலககையைக குறிவைததுப பீடிப
னுகி அமபினாலடிததான மனனரே! துரோணரும யுததததில
ததசநதிரபாணததினாலே ஸாதயகியின பெரியவிலலை அறுதது
சகதியினாலே ஸாரதியையும அறுததாா சகதியினால அடிக
படட ஸாதயகியினுடைய ஸாரதி மயககததையடைநது ரததது
டைய நடுவிறபோய ஒருமுகூாததகாலம உடகாாநதிருநதான
சரே! தானே கடிவாளஙகளைப பிடிததுக குதிரைகளையும நடத
கொணடு துரோணரையும எதிாததுப போாபுரிநததான மனி
ளாற செயறகரிய செயகையை அநத யுததகளததில ஸாதயகி
ததான ராஜரே! பிறகு, மகாரதனான அவன அதிக உதஸா

1 'தாழை மடலபோனற வாயுளளசகதி' எனபது பழைய உரை.

கததுடன ரணகளததில பிராமமனரான துரோணரை நா
பாணஙகளால அடிததான பாரதரே! துரோணா அந்த ஸாதய
யினமீது ஐநதுபாணஙகளைப பிரயோகஞசெயதாா கோரமா
அந்த அமபுகள கவசததையுடைதது யுதததகளததில ரகததை
பருகின கோரமான அமபுகளாலே அடிககபபடட வீரனுன ஸ
யகி மிகக கோபஙகொணடு துரோணரைககுறிததுப பாணஙகளை
பிரயோகஞசெயதான பிறகு, ஒருபாணததினுல துரோணருடை
ஸாரதியைப பூமியில தளளி, ஸாரதியையிழநத குதிரைகளை அ
காஙகு ஓடுமபடி செயதான அரசரே! பொனமயமான அந்த
மானது யுதததகளததில விரைவாக ஓடுவதாகிச சூரியனபோ
விளஙகிககொணடு ஆயிரககணககான மணடலகதிகளைச செயத
எலலா அரசாகளும ராஜகுமாராகளும, 'எதிாததோடுஙக
துரோணருடைய குதிரைகளைப பிடியுஙகள, ஓடுஙகள' என
கூசசலிடடாாகள அரசரே! ரணகளததில எலலா மகாரதாகளு
விரைவாக ஸாதயகியை விடடுவிடடுத துரோணாிருககிறவி
திறகே வேகமாக ஓடிவநதாாகள யுதததில ஸாதயகியினுல
அமபுகளாலே துனபஞசெயயபபடடு அவாகளை ஓடககணடு
முடைய சேனையானது மறுபடியுமே மிகவும தைரியததை இழ
தும வியஸனமுறறதுமாயிறறு ஸாதவதனுடைய அமபுகள
அடிககபபடடவைகளும காறறைபபோல வேகமாகச செ
கினறவைகளுமான அநதக குதிரைகளாலே கொணடுபோ
படட துரோணா மறுபடியும வயூகததினுடைய வாயிலை
அடைநதுவினஞா வீாயமுடையவரான அவா, பாணடவாக
ளும பாஞசாலாகளாலும வியூகமானது பிளககபபடுவது க
ஸாதயகிவிஷயததில முயறசியைச செயயாமல, வயூகததை
பாதுகாததாா துரோணராகிற நெருபபானது கோபமாகிற
கினுலே நனருக ஜவலிததுககொணடு பாணடவாகளையும பாஞ
லாகளையும தடுதது எரிபபதுபோலவும உதிததிருககினற பிர
கால சூரியனபோலவும இருநதது

நூறறுபபதினேடடாவது அதயாயம

ஜயதரதவதப்பாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி ஸுதர்சின்ராஜனைக் கொன்றது)

கௌரவஶ்ரேஷடாகளுள சிறநதவரே! புருஷாகளுள
சிறந்தவனும சினிகளுள உததமவீரனுமான அந்த ஸாதயகி, து
ணரையும உமமைச சோநதவாகளான கிருதவாமா முதலான
களையும ஜயிதது அடடஹாஸஞசெயது தன ஸாரதியை நோ

ல-ரே தா! இபபொழுது நாம நிமிததமாததிரமே ரதஙகள கேச
ராலும பலகுனனுலும எரிககபபடடன இநதிரனுடைய குமா
னும புருஷஸ்ரேஷடனுமான அாஜ்ஊனனுலே அடிககபபடடவா
ள நாம இபபொழுது கொலலுகிறேம' எனறு கூறினன சினி
ருள ஸ்ரேஷடனும விலலாளிகளுள தலைவனும சததுருககளை ஸம
ரிககினறவனும பலசாலியுமான ஸாதயகி மகாயுததததில அநத
ரதியைநோககி இவவாறு சொலலிவிடடு அமபுகளைச சீககிர
க நானகுபககமும இறைததுககொணடு மாமஸததில ஆசை
னல கழுகு வருவதுபோல வநதான பாரதரே! சநதிரனும
சுமபோனற நிறமுளள குதிரைகளால படையில புகுநது
லலுகினறவனும ஸ்ஊாயகிரணஙகளுககொபபானவனும ரதிகா
ருள சிறநதவனும பிறரால தாஙகறகரிய பராககரமமுளளவனும
ராத தைரியமுடையவனும இநதிரனுககுசசமமான பிரபாவ
ளளவனும சரதகாலததில ஆகாயததில விளஙகும சூரியனைப
பானறவனுமான அநத ஸாதயகியை உமமைசசோநத வீராக
டைய கூடடஙகளெலலாம நானகுபககததிலும தடுககசசகதி
ளளவைகளாகவிலலை வருகினற ஸாதயகியை, கோபததால
றைநதவனும அதிவிசிததிரமாகப போாபுரிகினறவனும விலலைப
டததவனும பொறகவசததை அணிநதவனுமான ஸ்ஊதாசன
னனகிற ராஜஸ்ரேஷடன பலாதகாரமாகத தடுததான பார
ரே! அவவிருவருககும மிகக உககிரமான யுததம நோநதது
நத யுதததததை உமமுடைய யுததவீராகளும ஸோமகாகளும,
ருததிரன இநதிரன இவாகளுடைய யுதததததைத தேவாக
டைய கூடடஙகள புகழநததுபோல மிகவும புகழநதாாகள,
ரசரே! ஸ்ஊதாசனன மிகக கூாமையுளள நூறறுககணககான
மபுகளாலே ரணகளததில ஸாதவதாகளுள முககியனை ஸாத
கியை அடிததான சினிபுஙகவனை ஸாதயகியும அநதப
ணஙகளைத தனனிடம வருவதறகுளளாகவே அறுததான
வவாறுகவே இநதிரனபோனறவனை அவன சுதாசனனமீது
ரயோகிதத பாணஙகளை உததமமான ரததில வீறறிருககினற
தாசனனும உததமமான பாணஙகளால இரணடுமூனருகத துண
ாககினன அவன அபபொழுது ஸாதயகியினுடைய பாண
ஙகளாலே அநத அமபுகள நாசமபணணபபடடதைப
ாததது எரிககவிருமபின ஸ்ஊாயனபோலக கோபஙகொணடு
ஊவாணததினலே சிததரவேலைசெயயபபடட அமபுகளைப பிர
ாகஞசெயதான மறுபடியும, அவன காதுவரை இழுதது
டபபடடவையும கூாமையுளளவையும நலல கடடுககளுளளவை
ம அககினிபோனறவையுமான மூனறுபாணஙகளாலே ஸாதயகியி

னுடைய கவசததைப பிளநதான. அவைகள அதனை உடைத்து
கொணடு ஸாதயகியின சரீரததில பிரவேசிததன முனபோலவே
ராஜகுமாரனான சுதாசனன ஜவலிககினற வேறு அமபுகளை விலலி
பூட்டி நானகு அமபுகளாலே வெளளிபோலப பிரகாசிககினற ஸா
யகியினுடைய நானகு குதிரைகளையும வலிமையோடு அடிததா
அநதச சுதாசனனால அவவாறு அடிககபபட்டவனும மிகக ப
முடையவனும இநதிரனுககுச சமமான வீாயமுடையவனும சினி
னுடைய பௌதரனுமான ஸாதயகியும மிகக தீக்ஷணமான பா
ஸமூகஙகளாலே சுதாசனனுடைய குதிரைகளைச சீககிரமா
கொனறு ஸிமமநாதஞசெயதான அரசரே! சினிகளுள உத
வீரனான ஸாதயகி, பிறகு, இநதிரனுடைய வஜராயுதததிறகொ
பான பலலததினால சுதாசனனது ஸாரதியினுடைய தலை
அறுதது ஊழிததீபபோனற க்ஷுரமெனனும அமபினால குண
லததை அணிநததும பூாணசநதிரனபோனற காநதியுளள த
பிரகாசிககினறதுமான ஸுதாசனனது முகததையும, முன இ
ரன யுதததததில மிகக பலமுளள பலாஸுரனுடைய தலை
பலாதகாரமாக அறுததததுபோல உடலினினறும அறுததா
அரசரே! மகாதமாவும வேகமுளளவனும யாதவஶ்ரேஷ்ட
மான அவன அநத ராஜகுமாரனான சுதாசனனை யுததத
கொனறு அதிகமான ஸநதோஷததுடன தேவராஜனுககு ஒபப
விளஙகினான அரசரே! பிறகு, வீராகளுள சிரேஷ்டனான ஸா
யகி பாணககூட்டஙகளாலே உமமுடைய சேனையைததடுத
எலலா உலகததையும ஆசசரியமடைவிககககருதி நலல குதி
களோடுகூடின ரதததினால அாஜுனனைககுறிததே சென்று
ஆசசரியகரமான அநத ஸாதயகியினுடைய உததமமான செ
கையை யுததவீராகள ஒனறுசோநது புகழநதாாகள ஸாதய
யானவன அமபுகளுககிலககான பகைவாகளை அகனிபோல அ
களால எரிததான

நூறறுபபததோனபதாவது அதயாயம்

ஜயதரதவதபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகியின் பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

அரசரே! உணமையான தைரியமுளளவனும மஹாதமா
சினிபுஙகவனுமான அநதஸாதயகி யுதததததில கிருதவாமாவை
பாரதவாஜரையும சூரனும நனகுபோாபுரிபவனுமான துரியோ
னனையும ஜயிதது, ஜலஸநதனையும சூரஸேனனெனகிற ராஜனை
யுதததததிலகொனறு, பலவகைபபட்டமிலேசசாகளையும காசிர

ரரேயும நிஷாதாகளேயும தஙகணாகளேயும கலிஙகாகளேயும
கதாகளேயும கேகயாகளேயும சூரஸேனாகளேயும மலேநாட்டு
ரகளேயும காமபோஜாகளேயும யவனாகளேயும வஸாதிகளேயும
களேயும கோஸலாகளேயும மகதாகளேயும திததிராகளுடன
ன ராக்ஷஸாகளேயும மறற வீராகளேயும போரிலகொன்று
தபூமியிற சென்றுன மன்னரே! அநத ஸாதயகி, மயிாகளாகிற
சிககொததுககளும புலததைரகளுமுளளதும சகதிகளாகிற முத
ளால நானகுபககஙகளிலும சூழபபடடதும குடைகளாகிற
ன்னபபறவைகளால விளஙகுகிறதும கோரமாயிருபபதும பயந
ரகளாலே எபபொழுதும தாணடமுடியாததும சூராகளான
ஙகளிடததினினறு பெருகுவதுமான ரததவெளளமயமான
மை உணடுபணணி ஸநதோஷததோடு மறுபடியும ஸாரதியை
ரகி, 'அபபா! தவஜஙகளும யானேகளும குதிரைகளும நிறைந
மு அமபுகளும சகதிகளுமாகிற அலேவரிசையும கததிகளாகிற
களும கதாயுதஙகளாகிற முதலேகளுமுளளதும சூராகளு
டய ஆயுதஙகளாலுணடான பேரொலியோடுகூடினதும பிரா
னகளேக கவாகினறதும பயஙகரமானதும நானகுவிதவாதய
நககஙகளால ஒலியுளளதாககசெயயபபடடதும சூராகளுககு
ரிது [2] நெருஙககககூடியதும பயநதவாகளால தொடமுடியாத
பிறரால தாணடததகாததுமான துரோணருடைய படையா
பெருஙகடலே நாம தாணடிவிடடோம இநதயுததபூமியில
க்ஷஸாகளபோனற ஜலஸநதனுடைய படையிலுளளவாகளால
பபடட இநதத துரோணசேனேயைததவிர மிசசமிருககிற
றசசேனேயை, தாணடததககதும ஸவலபஜலமுளளதுமான
ஆறறைபபோல எணணுகிறேன குதிரைகளே அலமலபபில
மல ஓடடு நான இபபொழுது ஸவயஸாசியைக கையிலகிடைத
னுக எணணுகிறேன யுததததில தாஙகமுடியாத துரோணரை
யுததவீராகளுளசிறநத கிருதவாமாவையும பரிவாரஙகளோடு
ததுவிடடமையால தனஞசயனே அடையபபடடவனெனறே
ன்ணுகிறேன காடடில உலாநதபுறகளடாநத இடததைக
ஈளுததுகிற ஜவலிககினற நெருபபுககுப பயமுணடாகாதது
ாலப பலவிதமான சைனியஙகளேககணடு பயம எனககு உண
கவிலலே பாணடவாகளுள முககியனுன கிரீடிசெனற போாக
மானது விழுநதிருககினற காலாடகளாலும குதிரைகளாலும
ஙகளாலும யானேககூடடஙகளாலும மேடுபளளமுளளதாகச

1 இது இரணடுமுறை வருகிறது

2 'ஸுகஸமஸபாசம' எனபது மூலம 'அஸுகஸபாசம' எனபது
று பாடம

செய்யப்பட்டிருப்பதைப்பார் ஸாரதியே! மகாத்மாவான அர்
அர்ஜுனனாலே தோல்வியடைந்த அந்தச்சேனையானது, ரதங்
ளோடும் நானகுப்பக்கமும் ஓடுகின்றயானைகளோடும் குதிரைகளோ
டும் ஓடுகின்றது சிவப்புநிறமுள்ள பட்டுக்கொப்பான இந்த
புழுதியும் மேலே தூற்றப்படுகிறது வாஸுதேவரை ஸாரதிய
வுடைய அர்ஜுனன் சமீபத்திலிருக்கிறானென்று நான் எண்ணு
றேன் அளவற்ற வல்லமைபொருந்தியதும் நாணொலிசெய்யப்ப
கின்றதுமான காண்டீவத்தினுடைய சத்தமானது ரணகளத்தி
காணுகின்ற மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போல இதோ கேட்
படுகின்றது கிரீடி ஸைந்தவனுக்குச் சமீபத்திலிருக்கிறானென
நான் நினைக்கிறேன் ஸமுத்ரத்தினுடைய சத்தத்திற்கொப்பா
ஸைநிகர்களுடையசத்தம் அவ்விதமாகக் கேட்கப்படுகிறது ந
னிமித்தங்கள் என்னால் காணப்படுகின்றபடியால், சூரியன் அ
மிப்பதற்குள் அர்ஜுனன் ஸைந்தவனைக் கொல்லுவான் எ
இடத்தில் பகைவனுடைய சேனையானது இருக்கிறதோ, எ
இடத்தில் வீரனுறைகளுள்ளவர்களும் துர்யோதனனைத் தலை
கக்கொண்டவர்களும் கவசமபூண்டவர்களும் குரூரமானசெயல்
ளுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களும
இந்தக்காம்போஜர்களும் அம்புகளையும் விற்களையும் தரித்தவ
ளும் அடிக்கிறவர்களுமான யவனர்களும் சகர்களும் கிராதர்க
தரதர்களும் பாப்பரர்களும் தாமரலிப்தர்களும் பற்பல ஆயுத
ளைக்கையிற்கொண்ட மற்றும் பலமிலேச்சர்களும் ஆகிய எல்ல
ரும் யுத்தத்தைவிரும்பி என்னையே எதிர்பார்த்து நிற்கிறார்களே
அவ்விடத்திற்குக் குதிரைகளைத் தேறுதலையும்படி செ
கொண்டு மெதுவாகச் செல் ரதங்களோடும் யானைகளோடும்
ரைகளோடும் காலாட்களோடுங்கூடியவர்கள் ஆன இந்தவீரர்
யுத்தத்திற்கொன்று மஹாகோரமான இந்தத் தூக்கத்தை ந
தாண்டிவிட்டேனென்றே நீ நிச்சயமாகஎண்ணு' என்று கூறின
தேர்ப்பாகன், 'உண்மையான பராக்கிரமமுள்ளவரே! வா
ணேயரே! எனக்குப் பயமில்லை மகாபுஜங்களுள்ளவரே! உ
கெதிரில் ஜமதக்னிகுமாரரான பரசுராமராவது ரதிகர்க
சிரேஷ்டரான துரோணராவது கிருபராவது மத்ரராஜனு
கோபங்கொண்டு நின்றாலும் உம்மை அண்டியிருக்கின்
னுக்குப் பயமுண்டாகாது பகைவர்களை அழிப்பவரே!
மால் யுத்தகளத்தில் கவசந்தரித்தவர்களும் குரூரமானசெய
யுடையவர்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்
மான அநேக காம்போஜர்களும் அம்புகளையும் விற்களையும்
தவர்களும் நன்றாக அடிப்பவர்களுமான யவனர்களும் சகர்

ா தாகளும தாதாகளும பாபபராகளும தாமரஸிபதாகளும பற
ஸிதமான ஆயுதஙகளைக கையில ஏநதியவாகளான மறறும்
னேக மிலேசசாகளும ஜயிககபபடடாாகள தீரரே! எனகக்
வித கஷடநிலைமையிலும எவவிதபயமும இதறகுமுன உண
னதிலலை அவவாறிருகக, பசுவின குளமபடிபோனற இநத
ததைதயடைநது நான எபபடி பயபபடுவேன? ஆயுஷமன்!
மை எநதவழியினால தனஞசயனையடையுமபடி செயவேன்?
ாஷணேயரே! எவாகளினமீது நீாகோபஙகொணடிருககினறீா?
ாகளை மிருதயு நெருஙகியிருககினறது? எவாகளுடைய
னககூடடததை உமதுமனமானது கொலலவிருமபுகிறது?
காலனுககும அநதகனுககும யமனுககும ஒபபானவரும
ாறறலுளளவருமான நீா போரில பகைவரைமிஞசுவதைக
டு யுததகளததில எவாகள ஓடபபோகிறாாகள? மிககைவன
யுளளவரே! வைவஸவதராஜன எவாகளை இபபொழுது நினைக
ன?' எனறு சொலல, ஸாதயகி, 'ஸூத! இநதிரன அஸு
களைககொலவதுபோல இநத மொடடைததலையாகளைக கொல
போகிறேன. இதனால பிரதிஜஞையை நிறைவேறறபபோகி
ன எனனைக காமபோஜாகளிடமே கொணடுபோ [2] இப
ழுது இவாகளைககொனறுவிடடு பரியனான அாஜுனனிடம
லவேன இபபொழுது துரியோதனனும மறறககெளரவாகளும
னுடைய வீாயததைப பாாககபபோகிறாாகள ஸூத! இப்
ழுது இநதமொடடையாகளுடையசேனையும மறற எலலாச
னகளும அடிககடி அழிககபபடுகையில யுததததில பிளககபபடு
கெளரவசேனையினுடைய பலவாறான சததததைககேடடுத
யோதனன மிககவருததமடையபபோகிறான மகாதமாவும
டவாகளுள முககியனுமான அாஜுனனுடைய உபாததிமை
ல கறபிககபபடடவழியை இபபொழுது யுததததில காணபிப
ன இபபொழுது என பாணஙகளால ஆயிரககணககான முக
மான யுததவீராகள கொலலபபடடதைககணடு துரியோதன
ன பசசாததாபததை அடையபபோகிறான 'ஹஸதலாகவ
ளவனுமஉததமமான அமபுகளைப பிரயோகிககினறவனுமான
னுடைய கொளளிவடடமபோனற விலலைக கெளரவாகள இப
ழுது பாாககபபோகிறாாகள எனபாணஙகளாலே நிறைக
படட அஙகஙகளுளளவாகளும ரகததததை அடிககடி பெருககு

1 'காலாநதகயமோபமம' எனபது மூலம, 'யுகாநதகாலதது யம
கொபபானவா' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு 2 வேறு
ம

கிறவாகளுமான ஸைனிகாகளுடைய வததகதைபபாாததுத த
யோதனன மனவருததமடையபபோகிருன இனறைககு இ
பொழுது யான் மிககசோபஙகொணடு சிறநதவீராகளையெலல
கொலலுகையில, துரியோதனன இவவுலகததை இரணடுபலகு
னுளளதாக எணணபபோகிறுன இபபொழுது யுததததில எ
ைல ஆயிரககணககான அரசாகள கொலலபபடடதைககண
துரியோதனராஜன இபபெருமபோாவிஷயமாக மனவருத
மடையபபோகிருன இபபொழுது ஆயிரககணககான அர
களைககொனறு மகாதமாககளான பாணடவாகளிடமுளள ரே
தையும பகதியையும அரசாகளிடததில காணபிககபபோகிறே
கெளரவாகள எனனுடையபலததையும வீாயததையும நனறிய
வையும அறிநதுகொளவாாகள' எனறு சொனனுன

இவவாறு சொலலககேடட ஸாரதி, அபபொழுது பழக
படடவைகளும நனகு இழுபபவைகளும சநதிரனுககொபப
வைகளுமான குதிரைகளை நனருக ஓடடினுன மனமும வ
வுமபோனற வேகமுளள அநதசசிறநதகுதிரைகள ஆகாயதை
பருகுவனபோல (ப பாயநதோடி) யுயுதானனை யவனாகளைச
கிரமாக அடையுமபடிசெயதன படைகளில பினவாஙக
ஸாதயகியைக கைதோநதவாகளான அனேகம யவனா
எதிாதது அமபுமழைகளைப பொழிநதாாகள அரசரே! பிற
வேகமுளள ஸாதயகி அவாகளுடைய அமபுகளையும அஸதி
களையும கணுககளபதிவாயுளள அமபுகளாலே அறுததா
ஆகையால, அநத அமபுகள ஸாதயகியை நாடவிலலை பொன
லாகிய அடிபபாகமுளளவைகளும நனகுதீடடபபடடவைக
கழுகிறகுகள பூணடவைகளுமான அமபுகளாலே உகரமான
யகி யவனாகளுடைய தலைகளையும கைகளையும அறுததா
பாணஙகள சிவநத இருமபினுலும வெணகலததினுலும
யபபடடிருககிற கவசஙகளை நாறபுறமுமுடைதது அவா
டைய தேகஙகளையும பிளநது பூமியை அடைநதன யுதத
வீரனுன ஸாதயகியினுலே கொலலபபடுகினற அநதமிலேச
கள நூறறுககணககாக உயிரையிழநது அபபொழுது யுதத
யில விழுநதாாகள ஸாதயகி காதுவரையில நனருக இழு
விடபபடடவைகளும தொடாசசியாகபபிரயோகிககபபடுகி
வைகளுமான அமபுகளால யவனாகளை ஐவா, அறுவா, எழு
எணமராககககொனறுன அரசரே! அபபொழுது அவன ய
பூமியை ஆயிரககணககான காமபோஜாகளாலும சகாகளா
சபராகளாலும கிராதாகளாலும பாபபராகளாலும (அரு

லலததகாத தோறறமுளளதும மாமஸஙகளாலும ரததஙகளா
ம சேறுளளதுமாகச செயதுகொணடு உமமுடைய ஸைனி
தை நாசஞசெயதான தலைபபாகைகளையுடையவைகளும மபிா
தரிககபபடடவைகளும நீணட தாடிகளுளளவைகளுமான தஸ
கலுடைய தலைகளால பூமியானது சிறகிழநத பறவைகளால
பாபிககபபடடதுபோலாயிறறு எலலா அஙகஙகளும ரததததி
ல நனைககபபடட அநதக கபநதஙகளாலே சூழபபடட யுதத
மி முழுவதும அபபொழுது சிவநத மேகஙகளால சூழபபடட
காயமபோல விளஙகியது ஸாதவதனால வஜராயுதமும இடியும
ாலத தாககுபவைகளும நலல கணுககளையுடையவைகளுமான
மபுகளால கொலலபபடட அநத வீரரகள யுததபூமியை நாலு
கமும நிரபபினாகள மகாராஜரே! ஸாதயகி கணுககள உட
நதுளள அமபுகளாலே அநத யவனரகளுடைய அஸதிரஙகளை
பாணஙகளையும கழுததுககளையும அறுததான யுயுதானனால
யோகிககபபடுகினறவைகளும கணுககள படிநதுளளவைகளு
ன அநத அமபுகள அவாகளுடைய தேகததைப பிளநது பூமி
விழுநதன யுததகளததில விருஷணிவீரனாலே கொலலபபடு
ற வீரரகளான அநதக காமபோஜரகள அனுஸரிததுவரு
ற காலாடகளுடன சஸதரஙகளாலடிககபபடடுப பூமியில
ழநதாாகள பாரதரே! அறுககபபடட காமபோஜரகளுடைய
களாலும யவனரகளுடைய கைகளாலும யுததபூமியானது
கோஙகு ஐநதுதலை நாகஙகளால சூழபபடடதுபோல விளஙகி
மகாராஜரே! யுததததில கவசமபூணடவாகளும மிஞசியிருப
ாகளுமான சிலா, ஸாதயகியினால தோலவியடைநதவாகளும
டபபடும உயிருளளவாகளும பிரஜஞையிழநதவாகளுமாகி
ிககபபடடாாகள அவாகள குதிரைகளைக குதிகாலகளாலும
சகளாலும அடிததுககொணடு மிகக வேகததுடன பயததினால
னகுபககஙகளிலும ஓடினாாகள பாரதரே! உணமையான
ாகரமமுளளவனும ஆணமையிற சிறநதவனுமான அநத ஸாத
யுததததில ஜயிககமுடியாத காமபோஜ சேனையையும யவனா
சகாகள இவாகளின பெரியசேனையையும துரததி உதஸாகத
ாடு உமமைசசோநதவாகளையும ஜயிததது, பிறகு, ஸாரதியை
ாககி, 'ஸூத! சீககிரம செல' எனறு எனனை ஒருவராலும
னபு செயயபபடாததான அநத ஸாதயகியினுடைய யுதததில
நது அநதச செயகையைககணடு கநதாவாகளும சாரணாகளும
வும புகழநதாாகள பிரஜைகளுககு நாதரே! அாஜுன னுககுப
ன ரக்ஷகனுககசசெலலுகினற ஸாதயகியைககணடு சாரணாகளசந
ாஷமடைநதாாகள உமமைசசோநதவாகளும புகழநதாாகள

நூற்றிருபதாவது அத்யாயம

ஜயத்ரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகியினது யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

ரதிகாகளுள உததமனான யுயுதானன யவனாகளையும க
போஜாகளையும ஜயிததுவிடடு, பிறகு, உமது சைனியததின
வோடு அாஜுனனை அடைநதான கோரபபறகளபோனற அ
களையுடையவனும விசிதரமான கவசததினுடைய காநதிபொ
தியவனும நரஸ்ரேஷடனுமான அநத யுயுதானன, புலியான
மானகூடடததை மோபபமபிடிபபதுபோல மோபபமபிடித
சென்று உமமுடைய சைனியததைப பயததையடையுமபடி செ
தான வழிகளில தேரோடு செலபவனும, பினபுறததில பொ
ஞல அலஙகரிககபபெறறதும அதிவேகமுளளதும பொறபுள
கள நிறைநததுமான விலலை அதிகமாகச சுழறறுகிறவனும, பெ
ஞலாகிய தோளவளைகளும தலைபபாகையுமுளளவனும, பெ
கவசததினுல மூடபபடடவனும, ஸவாணமயமான தவஜததை
விலலையுமுடையவனுமான அநதச சூரன, மேருமலையினுடை
கொடுமுடிபோல விளஙகினன (வடடமாயிருககிற) விலலா
மணடலததுடன கூடியவனும, தேஜஸாகிற பிரகாசிககினற
ணஙகளுளளவனுமான நரசூரியன சரதகாலததில தோனறிய
யனபோல யுததததில விளஙகினன திமிலையுடைய காளைபோ
வலிமையுடையவனும ரிஷபததினுடைய கணகளபோனற
கண்களையுடையவனுமான அநத நரவிருஷபன உமமுடைய படை
களினிடையில பசுககளினிடையே காளைபோல விளஙகினன

மதயானைபோனறவனும மதயானைபோல நடககிறவ
யானைககூடடஙகளினிடையில மதயானை நிறபதுபோல நிறகி
வனுமான அநத ஸாதயகியை வேடாகளபோல உமமைச்சே
வாகள கொலலக கருதி அருகில ஓடிவநதாாகள அரசரே!
ததில உமமுடைய குமாராகள ஸாதயகியை நானகுபககங
னும சூழநதுகொணடாாகள துரோணருடைய படை
தாணடமுடியாத கிருதவாமாவினுடைய படையையுமதாணடி
ஸநதனுகிற சமுததிரததையும காமபோஜாகளுடைய சேனைய
ஆறறையும தாணடிக கிருதவாமாவாகிற முதலையினிடமிருநது
படடவனும சைனியமாகிற கடலைக கடநதவனுமான ஸாதய
உமமைச சோநத தோாளிகள மிகுநத கோபததுடன சூ
கொணடாாகள செலலுகிற ஸாதயகியைத துரியோத
சிதரஸேனன, துசசாஸனன், விவிமசதி, சகுனி, துஸஸ

யளவனமுடையவனுன தூததாஷனன, காதன இவாகளும சஸ ரஙகளையுடையவாகளும ஒருவராலும நெருஙகமுடியாதவாக நம கோபஙகொணடவாகளுமான மறற அனேக சூராகளும பின தாடாநதாாகள ஐயா! பிறகு, பாவகாலததில காறறினுல உணடு ணணபபடட வேகததுடனகூடின ஸமுததிரததினுடைய கோ மபோல உமமுடைய ஸைனியததினுடைய பேரொலியானது ணடாயிறறு எதிாததுவருகினற அவாகளெலலாரையுங கணடு னிபுஙகவன அடடஹாஸஞ்செயதுகொணடு ஸாரதியைநோககி, ஸாரதியே! மெதுவாகச செல தோகளும யானைகளும குதிரை ளும காலாடகளுமுளளதும நனகுகிளபபபபடடதும பெரிது ான இநதக கௌரவசேனையானது எலலாததிககுககளையும ரதங ளுடைய சததஙகளால எதிரொலியிடுமபடி செயதுகொணடு என ாயே எதிாதது விரைவாக வருகிறது ஸூத! மகாயுததததில மியையும ஆகாயததையும ஸமுததரஙகளையும நடுஙகுமபடி செயது காணடு பௌாணமாஸியில பொஙகிவருகினற ஸமுததிரததைக ரையானது தடுபபதுபோல இநத ஸேனுஸமுததரததை யான டுககபபோகிறேன ஸூத! மகாயுததததில இநதிரனுடைய ராககிரமமபோனற என்னுடைய பராககிரமததைப பாா இதோ கருககளுடைய சைனியஙகளைக கூாமையான அமபுகளால பொடி சயகிறேன யானைகளும காலாடகளும குதிரைகளும தோகளும நருபபுககொபபான என்னுடைய பாணஙகளாலே தேகஙகளி டிககபபடடு யுததததில ஆயிரமாயிரமாகக கொலலபபடுவதைப ாா' எனறு கூறினன இவவாறு சொலலுகிறவனும அளவறற தஜஸுளளவனுமான அநத ஸாதயகியினருகில அநதப படை ராகள யுததஞ்செயயக கருதி, 'கொல, நானகுபககஙகளிலும டி வா, நில, பாா, பாா' எனறு சொலலிககொணடு விரைவாக வந ாாகள அஸதிரலாகவமுளளவனும, விசிததிரமாக யுததஞசெய றவனும, நனருக அடிககிறவனும, சினிபுஙகவனுமான ஸாதயகி, வவாறுசொலலுகினற அவவீராகளையும முநநூறுகுதிரைகளையும னூறு யானைகளையும கூாமையான அமபுகளால கொனறுன நத ஸாதயகிககும அநத விலலாளிகளுககும தேவாஸுராகளு டய யுததததிறகொபபானதும ஜனஙகளுககு நாசததை உண ாககககூடியதுமான நெருஙகினயுததம நடநதது ஐயா! சினியி டைய பௌததிரனன ஸாதயகி ஸாபபஙகளுககொபபான மபுகளால மேகஸமூகஙகளுககொபபான உமது புதரனுடைய டையை எதிாததான மகாராஜரே! யுததததில அமபுததிரளக ாலே மறைககபபடுகிறவனும வீரயமுளளவனுமான அநத ஸாத

யகி பயபபடாமல உமமைசசாாநதவாகளான அனேகாகளை
கொனறுன ராஜஶ்ரேஷடரே! அவவிடததில மிககபெரிதா
ஆசசரியததை நான கணடேன பிரபுவே! ஸாதயகியினுடைய ஒ
பாணமாவது வீணுகவிலலை ரதஙகளாலும யானைகளாலும கு
ரைகளாலும வியாபிககபபடடதும காலாடகளாகிற அலைகளா
நிறைநததுமான ஸைனியமாகிற பெருஙகடலானது ஸைனேய
கிற கரையை அடைநது நினறது பயமடைநத மனிதாகளை
யானைகளையும குதிரைகளையுமுடையதான அநதக கௌரவசே
யானது அடிககடி ஸாதயகியின அமபுகளால நானகுபககங
லும அடிககபபடுவதாகி ஆஙகாஙகு குளிரினுலே பீடிககப
டுளள பசுககளபோலச சுறறிவநதது அநத யுததகளததில ய
தானனுடைய அமபுகளால அடிககபபடாத காலாளையும ரத
ததையும யானையையும குதிரைவீரனையும அவவாறே குதிரையை
நான காணவிலலை ஸாதயகி ஸைனியஙகளுககுச செயததுபோல
நாசததை அநத யுததகளததில பலகுனனும செயயவிலலை புரு
ஶ்ரேஷடனுன சினியினுடைய பௌததிரன பயமறறவனும லா
முளளவனும திறமையை நனறுக வெளிபபடுததுகிறவனுமா
அாஜுனனைககாடடிலும மேலாகப போாபுரிநதான பிற
துரியோதனராஜன மூனறமபுகளாலே ஸாதயகியினுடைய ஸா
யையும கூாமையுளள நானகமபுகளாலே நானகுகுதிரைகளை
அடிததான துசசாஸனன சினிபுஙகவனுன ஸாதயகியை மூ
றமபுகளாலும மறுபடி எடடமபுகளாலும அடிததுப பதினு
புகளாலும அடிததான சகுனியானவன இருபததைநதுபாண
களாலும சிதரஸேனன ஐநதுபாணஙகளாலும துஸஸஹன ப
னைநதுபாணஙகளாலும ஸாதயகியை மாாபிலடிததாாகள ம
ராஜரே! அவவாறு பாணஙகளால மிக அடிககபபடட அ
விருஷணிவீரன அதிகமாசசரிததுககொணடு அவாகளெலலே
ரையும முமமூனறு பாணஙகளாலடிததான

லாகவமுளளவனும பராகரமசாலியுமான ஸாதயகி, ந
றுகத தீடடபபடட அமபுகளால சததுருககளை நனறுக அ
துப பருநதுபோல யுததததில ஸஞசரிததுககொணடு சகுன
னுடைய விலலையறுததுக கையுறையையுமறுததுத துரியோ
தனனை மூனறு பாணஙகளாலே மாாபிலடிததுச சிதரஸேன
நூறமபுகளாலும துஸஸஹனைப பததுப பாணஙகளாலும து
சாஸனனை இருபதுபாணஙகளாலும அடிததான பிரப
ளுககு நாதரே! பிறகு, உமமுடைய மைததுனனுன சகு
வேறுவிலலையெடுதது ஸாதயகியை எடடுபபாணஙகளாலடித

படியும ஐநதுபாணஙகளாலடிததான அரசரே! துசசாஸ
ன பததுபபாணஙகளாலும, துஸ்ஸஹன மூனறு பாணஙக
ளும, துாமுகன பனனிரணடு பாணஙகளாலும, ஸாதயகியை
டிததாாகள பாரதரே! துரியோதனன எழுபததுமூனறு
ணஙகளால ஸாதயகியையடிததுப பின கூாமையுளள மூனறம
ளால அவனுடைய ஸாரதியையும அடிததான ஸாதயகி
ாறுகூடி முயறசி செயகிற அமமகாரதாகளெலலோரையும
மபவும ஐநதைநதுபாணஙகளால அடிததான பினபு, ரதிகா
ள ஶ்ரேஷடனான அநத ஸாதயகி உமது புததிரனுடைய
ரதியை ஒரு பலலததால விரைவாக அடிததான அடிககப
ட ஸாரதி பூமியில விழுநதான பிரபுவே! அநத ஸாரதி
ழநதவுடன உமது குமாரனுடைய ரதமானது காறறுபபோல
கினற குதிரைகளாலே யுததபூமியினினறு இழுததுககொணடு
ாகபபடடது மனனரே! பிரஜாநாதரே! பினபு உமமுடைய
ாராகளும ஸைனிகாகளும அரசனுடைய ரததைதபபாாதது
றுககணககாகப பயநது ஓடினாாகள பாரதரே! ஸாதயகி
தச சேனை ஓடுவதைபபாாததுப பொனனலாகிய அடிபபாக
ளவைகளும, சாணையில தீடடபபடடவைகளும, கூரியவை
மான அமபுகளை இறைததான வேநதரே! உமமுடைய
ரககணககான எலலாச சைனியஙகளையும ஓடுமபடிசெயது
தயகி அாஜுனனுடைய ரததைதநோககிச சென்றான ஐயா!
லுகினற புஜபலமுளள ஸாதயகியை உமமுடைய வீராகள
ததுப பாராததுபோலிருநதுகொணடு வேறு காரியததைதச
தாாகள அமபுகளை எடுககினறவனும ஸாரதியையுந தன
ம பாதுகாபபவனுமானஸாதயகியை உமமைசசோநதவாகள
நதாாகள" எனறு கூறினான

நூறறிருபததோராவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகியின் யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷடிரன, "ஓ! ஸஞசய! பெரியதான சேனையை
ந செயதுவிடடு அாஜுனனை நோககிச செலலுகினற ஸாதய
வெடகமிலலாதவாகளான அநத எனனுடைய புததிராகள
ன செயதாாகள? ஸவயஸாசியினுடைய செயகையைப
னற சைனேயனுடைய செயகையைககணடு மரிககபபோகிற
ளான இவாகளுககு அபபொழுது யுததததில எவவாறு

தைரியமுணடாயிறறு ? சேனைகளினிடையில தோலவியடை கபபடடவாகளான அவாகள க்ஷததிரிய தாமததைபபறறி என சொலலுவாாகள ? மகாகீாததிமானுன ஸாதயகி யுததததில வாறு தாணடினை ? ஸஞசய! அநத யுததகளததில எனபுத கள உயிரோடிருககையில ஸாதயகி எவவாறு (அாஜ—ன நோககிச சென௱ன ? அதனை எனககுச சொலவாயாக அப ஒருவனுககு மகாரதாகளான அநேக சததுருககளோடு நே இநத மிகக ஆசசாியமான யுததததை யான உனனிடததிலிரு கேடகிறேன அநத யுததததில ஸாதயகியிஞலே மகாரதா கொலலபபடடாாகள ஆதலால, பாகயஹீனனுன புததிர குறிதது (க காலம) விபாீதமாயிருககிறதெனறு நான எண றேன ஸஞசய ! பாணடவாகளெலலாருமிருககடடும கோ கொணடவனுன யுயுதானன ஒருவனுககே துாயோதனனு ஸைனயம போதாது யுயுதானன, யுததததில ஸமாததரும திரமாகப போாபுாிகினறவருமான துரோணரை ஜயிததுப கூடடஙகளைச சிஙகம கொலவதுபோல எனபிளளைகளைக லபபோகிறுன யுததததில அநதபபுருஷஶரேஷடனுன யு னன, முயறசியுடையவாகளும அநேகாகளுமான கிருதவாமா லான சூராகளாலே கொலலமுடியாதவன பெருஙகீாததியு சினியினுடைய பௌதரனசெயத இநத யுததமபோனற யு தைப பலகுனனும ரணகளததில செயயவிலலை ” என ஸஞசயன சொலலலானுன

“ பாரதரே ! அரசரே ! உமமுடைய துாாலோசனையி துாியோதனனுடைய செயகையிஞலும ஸமபவிததததைச லபபோகிறேன அதனை ஜாகரதையாயிருநது கேளும வீராகள பரஸபரம சபதஙகளைசசெயதுகொணடு யுததததில குரூரமான எணணததைககொணடு உமமுடையபுதரனது டளையிஞலே மறுபடியும திருமபினாாகள ராஜேநதிரரே ! யிரம குதிரைவீராகளும துாியோதனனைத தலைமையாககொ சகாகளும, காமபோஜாகளும, பாஹலிகாகளும, யவனாக [1] பாரதாகளும, குலிநதாகளும, தஙகணாகளும, அமபஷ ளும, பாபபராகளும, பைசாசாகளும, கோபமுற ளும கறகளைக கையிறகொணடவாகளுமான மலைநாடா விடடிறபூசசிகள நெருபபை எதிாதது ஓடிவருவதுபே சைனேயனைக குறிதது எதிாதது ஓடிவநதாாகள சரே ! கறகளால யுததஞசெயகினறவாகளான மலைநாடடு

---

1 இவாகள வேறு

ர் சூரர்களான ஐந்நூறு ரதிகர்களசேர்ந்து ஸாத்யகியை
ாத்தார்கள் பிறகு, மகாரதர்கள் ஆயிரமரதங்களோடும், நூறு
ரதர்களோடும், ஆயிரம்யானைகளோடும், இரண்டாயிரம்குதி
களோடும், பற்பலவிதமான பாணவர்ஷங்களைப் பிரயோகித்
கொண்டு சைனியத்தை எதிர்த்தோடி வந்தார்கள், கணக்கில
ங்காத காலாட்களும் எதிர்த்து வந்தார்கள் பாரதரே! மகா
ரே! துச்சாஸனன், 'இவனைக் கொல்லுங்கள்' என்று அவர்
னைவரையும் தூண்டுகின்றவனுமி ஸாத்யகியைத் தடுத்தான்
பொழுது ஸாத்யகி ஒருவனாகநின்றுகொண்டு அனேக வீரர்க
ாடு கலங்காமல் யுத்தம்பண்ணினமையால் சைனியனுடைய
பகையைப்பெரிய ஆச்சரியமென்றுகண்டோம் ஸாத்யகிதோப
டையையும் யானைப்படையையும் எல்லாக் குதிரைவீரர்களையும்
யுக்களனைவரையும் கொன்றுன அந்த யுத்தத்தில் நொறுக்கப்
ட சக்ரங்களாலும் முறிக்கப்பட்ட உத்தம ஆயுதங்களாலும்
வாறு ஒடிக்கப்பட்டவைகளும் ஏர்க்காலசளாலழகியவைகளு
ன அச்சுக்களாலும் நாசம்பண்ணப்பட்ட யானைகளாலும் கீழே
ளப்பட்ட கொடிமரங்களாலும் அவ்வாறே கவசங்களாலும்
னகளாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டது ஐயா! பாரதரே!
கு (விழுந்திருக்கின்ற) மாலைகளாலும் ஆபரணங்களாலும்
திரங்களாலும் இருசுக்கட்டைகளாலும் ன்னுக மூடப்பட
க்கின்ற பூமியானது, ஜ்யோதிமண்டலங்களால் ஆகாயம்
ங்குவதுபோல விளங்கினது மகாராஜரே! மலைகளின் வடிவம்
ன்ற வடிவத்தையுடையவைகளும் மிலேச்சர்களால் ஏறப்பட்ட
களும் விள்ளப்பட்ட மைக்கட்டிபோன்றவைகளும் கீழேவிழுந்
க்கின்றவைகளுமான மகாகஜங்களாலும், பருத்திருக்கின்றவை
ம பாவத்தம்போன்றவைகளுமான [1] மிருகங்களாலும், மந்த்ரங்
ாலும், பத்ரங்களாலும், மிருகமந்த்ரங்களாலும், மந்த்ரபத்ரங்க
லும், மந்த்ரமிருகங்களாலும், மிருகபத்ரங்களாலும், பத்ரமந்த
களாலும், பத்ரமிருகங்களாலும் ஆங்காங்கு யுத்தபூமியானது
ாபிக்கப்பட்டிருந்தது பாரதரே! அரசரே! அஞ்சனத்தின்
சத்திற் பிறந்தவைகளும், வாமனத்தினுடைய குலத்திற்றோன
வைகளும், ஸுப்ரதீகத்தின் குலத்திற்றோன்றியவைகளும்,குமு
தினுடைய வம்சத்திற்றோன்றியவைகளும், ஐராவதத்தின்
த்திற் பிறந்தவைகளும், அவ்வாறே மற்றத்திக்கஜங்களுடைய

1 இந்த யானைகளின் விவரத்தை ராமாயணம் பாலகாண்டம், சு வது
கம் உடு-வது சுலோகத்தாலும் அதனுரையாலும் அறிக அங்கே
மந்தர மருகம்' என்று ஒருஜாதிகூறப்பட்டுள்ளது

குலஙகளில தோனறியவைகளுமான அனேகம சிறநதயானை
அடிககபபடடு விழுநதன அரசரே! அநத யுததததில ஸாத
யானவன, அவவாறே வனாயுதேசததிறறோனறியவைகளுா,
நாடுகளில தோனறியவைகளும, காமபோஜதேசததிற பிறநத
களும, பாஹலீகதேசததிற பிறநதவைகளுமான உததமம
குதிரைகளை நாசஞசெயதான பினபு, ஸாதயகி அநத யுதத
யில பறபல தேசஙகளில தோனறியவைகளும, பறபலஜாதிக
சேரநதவைகளுமான யானைகளை நூறுநூறாகவும ஆயிரமா
மாகவும கொனறான அவைகள துரததபபடுமபொழுது து
ஸனன தஸயுககளைபபாாதது,'யுததமதமதையறியாதவீராக
திருமபுஙகள யுததஞசெயயுஙகள, ஏன நீஙகள ஓடுகிறீாக
எனறு சொனனான அதிகமாக முறிய அடிககபபடடவாக
கறகளால யுததஞசெயகிறவாகளும மலைநாடடில வஸிககின
களுமான அநத வீராகளைபபாாதது உமமுடைய குமாரனான
சாஸனன, 'நீஙகள கறசணடைகளில ஸமாததாகள ஸா
கிககு இது தெரியாது கறசணடையை அறியாதவனும யுதத
ஆவலுளளவனுமான இநதஸாதயகியைக கொலலுஙகள
வாறே கௌரவாகளெலலோரும கறசணடையில ஸாமாத
மிலலாதவாகள எதிாததுசசெலலுஙகள பயபபடாதீா
ஸாதயகி உஙகளை எதிாதது வரமாடடான' எனறு தூணடி
மலைநாடடில தோனறியவாகளும கறகளால யுததஞசெயகின
களுமான அநத எலலாக்ஷததிரியாகளும, அரசனைநோககி ம
கள வருவதுபோல ஸாதயகியைககுறிதது எதிாததோடி வ
கள பிறகு, மலைகளில வஸிககினறவாகளான அநதவீரா
யானைததலைபோனற கறகளைததூககிககொணடு போககளா
யுயுதானனுககெதிரில வநதுநினறாாகள அவவாறே வேறுசில
கள உமமுடைய புததிரனால தூணடபபடடு க்ஷேபணீ
ளால ஸாதவதனைககொலல எணணஙகொணடு நானகுபககங
ளும சூழநதுநினறு தடுததாாகள ஸாதயகி, கறபோா
எணணிவநதவாகளான அவாகளைககுறிததுக கூாமையான
களைப பிரயோகிததான சினிபுஙகவனான ஸாதயகி மலைநாடடு
களால பிரயோகிககபபடுகினற நெருஙகியமழைபோனற அ
கறகளை ஸாபபஙகளுககொபபான அமபுகளால பொடியாககி
ஐயா! மினமினிபபூசசிகளுடைய கூடடமபோல விளஙகுகின
தககறபொடிகளாலே கூககுரலிடுககததறிய சைனியஙகள பெ
பானமையாக நாசஞசெயயபபடடன அரசரே! பிறகு, பெரிய
லைத தூககிககொணடுவநத ஐநநூறுவீராகள கைகளறுககபப

ல்த்தில் விழுந்தார்கள். ஸாத்யகியினுடைய பலத்தினுலே டியாக்கப்பட்ட அந்த மலைகளாலே அடிக்கப்பட்டவர்களான ல்சர்கள் ஆங்காங்கு உயிரையிழந்து விழுந்தார்கள். மகாபல யான ஸாத்யகியினுலே யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்ற அந்த கள் அவன்மீது மிக்கப்பயங்கரமான கல்மாரியைப் பொழிந் கள். ஸாத்யகியும், கற்களால்யுத்தஞ்செய்கின்றவர்களும் றசியுடன் எதிரில்நிற்கின்றவர்களுமான அனேக ஆயிரக்கணக் ர் சூரர்களை வதஞ்செய்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. ந், பஸ்தமுகர்களாலும் அதோபஸ்தர்களாலும் ஸ்தூலபஸ்தா லும் தரதர்களாலும் கஸர்களாலும் தங்கணர்களாலும் லம் களாலும் [1] குணிந்தர்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் பல ற எறியப்பட்ட கல்மழைகளை, ஸமயோசிதமான காரியத்தைச்ச வதில் ஸமர்த்தனுன ஸாத்யகியானவன் நாராசங்களால் துணை கினுன். ஆகாயத்தில் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலுடைக்கப ன்ற கற்பாறைகளினுடைய சப்தத்தால் யுத்தகளத்திலுள்ள களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்படைகளும் ஓடின. ளின் தூள்களாலே நான்குபக்கமும் இறைக்கப்படுகிற மனி ளும் யானைகளும் குதிரைகளும் தேனீக்களால் கடிக்கப்பட்ட க்கள்போல நிலைபெற்று நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவைகளாயின. ரே! மாண்டவைபோக மிகுந்திருக்கின்ற யானைகள் நூற்றுக் க்காக இரத்தம்பெருகுகின்றவைகளும் தலையிலுள்ள கும்பஸ கள் பிளக்கப்பட்டவைகளும் தந்தங்கள் ஒடிந்தவைகளும் க்கைகள் அறுத்துத்தள்ளப்பட்டவைகளும் அங்கங்களை இழந் களுமாகச் செய்யப்பட்டன. ஐயா! கைதேர்ந்தவனுன யகி அந்தக்ஷணத்திலேயே ஐந்நூறுயுத்தவீரர்களைக்கொன்று யினிடையில் ஸஞ்சாரஞ்செய்தான். அவனுலே மயங்கும் செய்யப்பட்டயானைகள் திரும்பி ஓடின. அம்புகளால் பிளக் கின்ற கற்களுடைய தொனியானது தாமரை இலைகளில் ன்ற வர்ஷதாரைகளின் சத்தம்போலக் கேட்கப்பட்டது. பிறகு, யுயுதானனுலே பீடிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய சைனி ன் சத்தமானது பருவகாலத்தில் ஸமுத்திரத்தின் சத்தம் த தோன்றியது. அந்த நெருங்கின சத்தத்தைக்கேட்டுத் ணர் ஸாரதியைநோக்கி, 'ஸூத! ஸாத்வதர்களுள் மஹா ன இந்த ஸாத்யகி, கோபமூண்டு யுத்தகளத்தில் ஸைனியத் பலவாறு பிளந்துகொண்டு யுத்தபூமியில் காலன்போல ரம்பண்ணுகின்றன. ஸூத! இந்த நெருங்கின சத்தம் உண்

[1] 'குலிந்தர்' என்பது வேறுபாடம்.

டாகிற அவவிடததைதகுறிதது ரததைத ஒடடு கறகளால
தஞசெயகிறவாகளை நிசசயமாக யுயுதானன எதிாததிருககமே
டும ஏனெனில, எலலாரதிகாகளும ஒடுகினற குதிரைகள
இழுததுககொணடுபோகபபடுகிறாாகள மேலும, ரதிகாகள
திரஙகளையுங கவசஙகளையுமிழநதும துனபமடைநதும ஆஙகா
விழுகிறாாகள ஸாரதிகள, நெருஙகினயுததரஙகததில குதி
களை அடககுவதறகுச சகதியறறவாகளாயிருககிறாாகள ' என
கூறினா இவவாறான பாரதவாஜருடைய வாாததையைககே
பின, ஸாரதியானவன ஆயுததாரிகளனைவருள்ளும சிறநதவ
துரோணரைபபாாதது, ' நீணட ஆயுளுளளவரே! தாியோ
னுககு நானகுபககஙகளிலும சைனியம ஒடுகிறது யுதத
போாவீராகள முறிய அடிககபபடடு ஆஙகாஙகு ஒடுகினற
பாரும இதோ சூராகளானபாஞசாலாகள பாணடவாகளே
சோநது உமமையே கொலலஎணணி நானகுபககஙகளிலும
வருகினறாாகள ஓ! சததுருககளை அடககுபவரே! இபபொ
நிறபதிலோ செலலுவதிலோ ஸமயோசிதமான காாியததைச
யும ஸாதயகியும தூரததில சென்றுவிடடான ' என்று
மொழியுரைததான அநதத்துரோணருடையஸாரதி இவ
சொலலுமபொழுது அனேகவிதமானரதஙகளை நாசஞசெ
றவனான ஸாதயகி காணபபடடான யுதததில உமமைசசே
வாகள யுயுதானனால கொலலபபடுகினறவாகளாகி அவனு
ரதததைத விடடுவிடடுத துரோணருடைய படையைககுறித
னாாகள எநத ரதிகாகளோடு சோநது துசசாஸனன (
திருமபினனே அவாகளெலலோரும பயநது துரோணரு
ரததைதககுறிதது ஓடிவநதாாகள

நூறறிருபததிரணடாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணர் பயந்தோடிய துச்சாஸனனை நிந்தித்ததும், துரோ
...நுக்கும் திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் யுத்தமும்)

துசசாஸனனுடைய ரதம அருகில நிறபதைககணடு,
பாரதவாஜா அவனைநோககி, ' துசசாஸனா! யாதுகாரண
இநத ரதிகாகளெலலாரும ஓடுகிறாாகள? அரசனுககு கே
ஸைநதவன உயிரோடிருககிறானா? ராஜபுததரனும ராஜ
ஸகோதரனும மகாரதனுமான நீ இளவரசனாயிருநதும
காரணததால இபபொழுது யுததததில ஓடுகினறாய? துசச

அடிமை, சூதாடடததில ஜயிககபபடடாய நீ இஷடபபடி
பபவளாகவேணடும எனனுடைய தமையனுரான அரசருககு
வஸதிரஙகளைச சுமபபவளாயிருககவேணடும உனனுடைய
த தாககளனைவரும இபபொழுது இலலை அவாகள எளளுபபத
குச சமமானவாகள' எனறு இவவாறு முனபு சொலலிவிடடு,
பொழுது என ஓடுகினருய? நீயாகவே பாஞசாலாகளோடும
ணடவாகளோடும பெரிதான வைரததை உணடுபணணிக
ணடு இபபொழுது ஸாதயகியொருவனை எதிாதது யுததததில
பயபபடுகிருய? நீ முனபு சூதாடடததில பாசிகைகளை எடுக
பொழுது, 'இவை பயஙகரமான ஸாபபமபோனற பாணஙக
கவே ஆகபபோகினறன' எனபதை அறியவிலலை பாணட
ாபபறறி மிகுதியாகக கடுஞசொறகூறியதும தரௌபதிபினு
ய கிலேசமும உனனையே மூலமாககொணடு முனபு உணடா
உனனுடைய மானமும காவமும எஙகே? உன வீாயம எங
? காஜனம எஙகே? ஸாபபஙகளுககு ஒபபான பாாததாகளைக
பமடையும்படி செயதுவிடடு எஙகே போகபபோகிருய?
ஸவபாவமுளளவனும ஓடுவதிலநோககஙகொணடவனுமான
னுடைய ஸஹோதரனை அநதததுரியோதனனும ராஜயமும
தப பாரதசேனையும வியஸனிககபபடததககன வீரனே! பிளச
படுகினறதும பயததினல பீடிககபபடடதுமான சேனையானது
கைவனமையைககொணடு உனனல ரக்ஷிககததககதலலவா?
படிபபடட நீ இபபொழுது யுதததைவிடடுப பயநது பகை
களை ஆனநதிககுமபடி செயகிருய சததருககளை அழிபபவ
! சேனைககு ஆதாரமாயுளளவனும நாயகனுமான நீயே பயந
டுவாயாகில், பயபபடுந தனமையுளள வேறெவன யுததததில
பான? இபபொழுது ஸகாய்மிலலாதவனை அநத ஸாதவத
ருவனேடு யுததம செயகினற உனககு யுதததைவிடடோடு
ல எணணம உணடாயிருககிறதனறே? கௌரவ! காணடீவத
கையிறகொணட அாஜுனனையும பீமஸேனனையும நகுல
தவாகளையும ரணகளததில பாாககுமபொழுது என்ன செய
பாகிருய? ஸாதயகியினல பிரயோகிககபபடட எநதப
ணஙகளிடமிருநதுபயநதோடுகிருயோ அநதபபாணஙகள யுதத
ததில சூரியனும அகனியுமபோனற தேஜஸுளள பலகுனனு
ப பாணஙகளுககுச சமானமாகா வீர! நீ வேகமாகசசெல,
தாரியினுடைய வயிறறில பிரவேசி பூமணடலததில ஓடுகினற
ககு உயிாதபபுவதறகுவேறுவ்ழியை நான காணவிலலை புததி
ாது ஓடுவதிலேயே நிச்சயஙகொணடதாகசசெயயபபடடிருககு

மாகில ஸமாதானமாகவே தாமராஜனுககுப் பூமியைககொடு
விடலாம சடடைகழறறிய ஸாபபஙகளுககு ஒபபான அாஜ
னுடைய நாராசஙகள உன சரீரததில பிரவேசிககுமுனன
பாணடவாகளோடு ஸமாதானததை அடைவாயாக மகாதமா
ளான பாாததாகள யுதததகதில உனனுடைய நூறுபிராதாக
யுஙகொனறு பூமியைக கவருமுனனரே (அநதப) பாணட
ளோடு சமாதானமடை தாமநநதனனன யுதிஷடிரராஜனும
ரைப புகழகினற ஸ்ரீவாஸுதேவரும கோபஙகொளளாமலி
கையிலேயே பாணடவாகளோடு ஸமாதானததை அடைவாய
மிகக கைவனமையுளள பீமஸேனன, பெரிய சேனையிற புகு
உன சகோதராகளை அழிககாமலிருககையிலேயே பாணட
ளோடு சமாதானததை அடை முனபு, பீஷமராலே உன பிர
வான தூரியோதனன, 'யுதததில பாணடவாகள ஜயிககபப
தகாதவாகள இனியவனே! அவாகளுடன ஸமாதானஞ செ
கொளவாயாக' எனறு சொலலபபடடிருககிறுன ஸமாதான
நோககமுளள எனனுடைய, 'ஏ! துரியோதனா! மிகுநதிருபப
காபபாறறு, பாாததாகளுடன நீ ஸமாதானம செயதுகொ
வீர! எலலா அரசாகளையும காபபாறறு' எனறு சொலல
டிருககிறுன மூடனும உனனுடைய பிராதாவுமான தூரி
னன அதனைசசெயயவிலலை அபபடிபபடட நீயாவது யுதத
தைரியமடைநது முயறசியுளளவனுகிப பாணடவாகளுடன
தனுசெய உனனுடைய ரததததையும பீமஸேனன குடிககப
கிறுன எனறு நான கேடடிருககிறேன அவனுடைய அநத
மும பொயயனறு அஃது அவவாறே ஆகும அதிமூடனே!
ததில ஓடுநதனமையுளள நீ யாதுகாரணததால வைரத
தொடஙகினுய? நீ பீமனுடைய பேராணமையை அறியவிலலை
ஸாதயகி நிறகிறவிடததிறகு விரைவாக ரதததோடுசெல ப
உனனுல விடபபடடிருககிற இநதசசேனையானது ஓடபபோகி
ஸதயவிகரமனுன ஸாதயகியை யுததகளததில உனது நன
காக எதிாதது யுததம செய' எனறு கூறினா

இவவாறு சொலலியதைககேடட உமமுடைய குமாரன
றும மறுமொழி கூறவிலலை கேடடும கேளாததுபோலக
டிககொணடு, ஸாதயகி சென்ற வழியினுல சென்று பின
காதவாகளான மிலேசசாகளுடைய பெருமபடையோடு
யுததரஙகததில அநத யுயுதானனை எதிாதது முயறசியு
போா புரிநதான ரதிகாகளுள ஸ்ரேஷடரான துரோண
மிகக கோபஙகொணடு நடுததரமான வேகததுடன பாணு

ளையும பாணடவாகளையும எதிாததா ரணகளததில அவா
ாணடவாகளுடைய சேனையில புகுநது நூறறுககணககாக
ம ஆயிரககணககாகவும யுததவீராகளை ஓடடினா மகாராஜரே!
றகு, அவா ரணகளததில தம பெயரைப பிறாகேடகச சொல
கககொணடு, பாணடவாகளுககும பாஞசாலாகளுககும மசச
தசததினாககும பெரியநாசததைச செயதாா சேனைகளை ஆங
ாஙகு ஜயிககினற அவரைக காநதியுளள பாஞசாலராஜகுமார
னை வீரகேது எதிாததுவநதான அவன படிநத கணுககளுளள
நதுபாணஙகளால துரோணரை அடிதது ஒரு பாணததால அவ
டைய கொடிமரததை அறுதது ஏழு பாணஙகளால ஸாரதியை
ம அடிததான மகாராஜரே! யுததகளததில துரோணா வேக
ளளவனுன பாஞசாலனை மீறிபபோகவிலலையெனனும ஆசசாி
கதை அநத யுதததகதில நான கணடேன ஐயா! அரசரே! யுத
ததில வீரகேதுவினுல துரோணா நனருகத தடுககபபடடதைக
ணடு தாமடுதரருககு ஜயததை விருமபுகினறவாகளான பாஞசா
ாசள அநதததுரோணரை நானகு பககஙகளிலும சூழநதுகொண
ாாகள அவாகள நெருபபுககொபபான அமபுகளையும மிகுநத
லைமதிபபுளள தோமரஙகளையும பலவிதமான சஸதிரஙகளையும
ரோணா ஒருவாமீது இறைததாாகள அரசரே! நானகுபககங
ளிலுமிருநது அநதப பாணஸமூகஙகளைத துரோணா ஆகாயத
ல பெரிய மேகஙகளைக காறறுனது தடுபபதுபோலத் தடுததுக
காணடு விளஙகினா பிறகு, சததுருவீராகளைக கொலலுகிறவ
ன துரோணா மிகக கோரமானதும சூரியனையும அககினியை
மபோனறதுமான ஒருபாணததை விலலிலபூடடி வீரகேதுவி
டைய தேரைககுறிததுப பிரயோகிததாா வேநதரே! அநதப
ணமோ பாஞசாலகுலததை மகிழவிபபவனுன வீரகேதுவைப
ளநது ரததததினுல நனைநது ஜவலிததுககொணடு விரைவாகப
மியை அடைநதது பிறகு, காறறினுல முறிககபபடட பெரிய
ணபகமரமானது மலையுசசியிலிருநது கீழே விழுவதுபோலப
ஞசாலகுல நநதனனுன வீரகேது ரததிலிருநது விரைவாகக
ழவிழுநதான சிறநதவிலலாளியும மிககபலசாலியுமான அநத
ஜபுதரன கொலலபபடடவுடனே, பாஞசாலாகள துரோணரை
னகுபககஙகளிலும விரைநது சூழநதுகொணடாாகள பார
ரே! பிராதாவினுடைய வியஸனததினுலே பீடிககபபடடவாக
ன சிதரகேதுவும ஸுதனவாவும சிதரவாமாவும சிததரதனும
ன றுகூடிப பாரதவாஜரோடு போாபுரியககருதி நலலவிறகளைக
கயிறகொணடு எதிாததுவநது மாரிககாலதது மேகஙகள்போல

அமபுமழைகளைப பொழிநதுகொணடு போககளததில அவனை
களைனுககுப புலபபடாதபடி செயதாாகள பிராமமணோதத
ரான அநதத துரோணா மகாரதாகளான ராஜபுததிராகளாலே
பலவாறு துனபுறுததபபடடு அவாகளை அழிபபதினபொருடடு
கோபததை அடைநதாா பிறகு, அவா அவாகளமீது அமபுப
மான வலையை வீசினா ராஜஸரேஷடரே! காறறுவரை இழுத
விடபபடும துரோணருடைய அமபுகளால அடிககபபடுகின
அநத ராஜகுமாராகள செயயவேணடியதை அறியவிலலை ப
தரே! யுததததில கோபங்கொணடவரான துரோணா உரக
சிரிததுககொணடு யுததகளததில பிரமிததிருககினற அநத ரா
குமாராகளை, குதிரைகளையும ஸாரதிகளையும ரதஙகளையும இழ
வாகளாகச செயதாா பிறகு, மகாகீாததிமானான துரோண
மிகக கூாமையுளள வேறு பலலஙகளாலே அவாகளுடைய த
களை, நனறாக வீசுகினற காறறானது புஷபஙகளை உதிாபபதுபோ
அறுததுக கீழே தளளினா அரசரே! நலல தேஜஸஸுளள அ
ராஜகுமாராகள முறகாலததில தேவாஸுரயுததததில தைதய
னவாகளபோலக கொலலபபடடுத தோகளிலிருநது கீழேவிழுந
ாகள ராஜரே! பிரதாபசாலியான பாரதவாஜா யுததததில அ
களைககொனறு பினபுறததில பொனவேயநததும எவவிததத
னும நெருஙகமுடியாததுமான விலலைச சுழறறினா அரசரே
அநத விலலானது மேகததினிடையில மினனலபோல வி
கியது தேவாகளுககு ஒபபானவாகளும மகாரதாகளுமா
பாஞசாலராஜாகள கொலலபபடடதைககணடு, திருஷடதயுமன
மிகக மனவருததமுறறு இருகணகளாலும நீரைவடிததா
அவன கோபமூணடு யுததகளததில துரோணருடைய ரதத
குறிதது எதிாததுவநதான அரசரே! பாஞசாலயனுடைய அ
களால துரோணா போககளததில தடுககபபடடதைக கண
‘ஆ! ஆ!’ எனனும சபதமானது விரைவாகத தோனறிய
மகாதமாவான பாாஷதனாலே பலவாறு மறைககபபடும அந
துரோணா அதனால துனபததையடையவிலலை, புனசிரிபபுள
ராகவே யுததஞ செயதாா மகாராஜரே! பிறகு, கோபமூண
னான தருஷடதயுமனன கணுககள பதிவாயுளள தொணணூ
பாணஙகளாலே துரோணரை மாாபிலடிததான பலசாலிய
திருஷடதயுமனனாலே நனறாக அடிககபபடட மகாகீாததிமான
பாரதவாஜா தோநடுவில உடகாாநது மூாசசையடைநத
பராககரமசாலியும வீாயமுடையவனுமான திருஷடதயுமன
அவவித நிலைமையயடைநதிருககினற அநதத துரோண

ணடு விலலையெறிநதுவிடடுச சீககிரமாக ஒரு வாளை எடுததான
பா !+ கோபததினல கணகள மிகச சிவநதவனும வேகமுளள
னுமான அநத மஹாரதன துரோணருடைய தலையைச சீ
நதிலிருநது சுவர எணணித தன ரததததினினறு பாயநது அவ
டைய ரததததினமீது விரைவாக ஏறினன வேநதரே! பிறகு,
னதெளிவையடைநத துரோணா (தமமைக) கொலலும எண
ததோடு அருகில வநதிருககினற மஹாரதனன திருஷடதயும
னைககணடு பெரிய ஒலியுளள விலலை எடுதது அருகிலிருபபவரை
டிககினற [1] வைதஸதிகம எனகிற அமபுகளாலே யுததரஙகததில
ாரதனன திருஷடதயுமனனை எதிரததுப போாபுரிநதாா
ரசரே! ஸமீபததிலிருநது யுததஞசெயகினற துரோணருககு
வைதஸதிகஙகளெனனும அநத அமபுகள [2] தெரிநதவை அவற
ல அவா தருஷடதயுமனனை அடிததாா அனேகமான அநத
மபுகளாலே அடிககபபடுகினறவனும மிகக பலசாலியும மஹா
னும பராககிரமமுளளவனும வீரனுமான அநதத திருஷடதயும
ன வேகம குறைநதவனகித துரோணருடைய ரததததிலிருநது
ழ விரைவாககக குதிததுத தன ரததததினமீதேறிப பெரிய விலலை
ிதது யுததததில அவரை அடிததான மஹாராஜரே! துரோண
ம பாாஷததனை அமபுகளால அடிததாா அபபொழுது, மூவுலகங
ாயும விருமபுகினற இநதிரனுககும பிரஹலாதனுககும யுததம்
நததுபோல துரோணருககும பாஞசாலனுககும ஆசசாயகர
ன அபபடிபபடட யுததம நடநதது பிறகு, யுததககதிகளை அறிந
ாகளும வலிமை மிககவாகளுமான துரோணரும பாாஷதனும
ிததிரமான மணடலகதிகளோடும [3] யமகஙகளோடும மறறக
ிகளோடும ஸஞசரிபபவாகளும யுததததில யுததவீராகளுடைய
ாஙகளை மயஙகசசெயகினறவாகளும வாஷாகாலஙகளில இரணடு
கஙகள வாஷிபபதுபோல அமபுமழைகளைப பொழிகினறவாக
ம பாணஙகளால ஆகாயததையும திககுககளையும பூமியையும
றககினறவாகளுமாக அமபுகளால வெடடிககொணடாாகள
ாராஜரே! அறபுதமான அவவிருவருடைய அநத யுததத
ப பிராணிவாகசஙகளும-க்ஷததிரியாகளும மறறுமுளள உமது
னிகாகளும புகழநதாாகள ராஜரே! பாஞசாலாகள, 'யுத
தில் திருஷடதயும்னேடு எதிாததிருககினற துரோணா நிச்
மாக நமககு வசபபடடுபோகிறாா' எனறு ஆரவாரிததாாகள,

[1] ஒருசாணநீளமுளளவை. [2] 'விதிதா' எனனும பாடம கொளளப
டது. [3] பகைவரைத் தடுக்கும் கதி

துரோணரோ யுத்தத்தில் விரைவுடன் திருஷ்டத்யும்னனுடை
ஸாரதியின் தலையைப் பக்குவமான பழத்தை மரத்திலிருந்
விழச்செய்வதுபோல் விழச்செய்தார். பிறகு, மஹாதமாவான அ
த்த திருஷ்டத்யும்னனுடைய குதிரைகள் ஓடின. அந்தக் குதிரை
கள் ஓடும்பொழுது பராக்கிரமசாலியான துரோணர் ரணகளத்தி
ஆங்காங்கு பாஞ்சாலர்களோடும் அவ்வாறே ஸ்ருஞ்சயர்களோ
டும் போர்புரிந்தார். பிரதாபசாலியான பாரத்வாஜர் பாண்டவ
களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஜயித்துத் தம் படைவகுப்பை மறுப
யும் அடைந்து சத்ரு ஸம்ஹாரத்தில் நோக்கமுள்ளவராக நி
ன்றார். பிரபுவே! இந்தத் துரோணரை யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு
பாண்டவர்கள் உத்ஸாஹமுள்ளவர்களாகவில்லை.

நூற்றிருபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி துச்சாஸனனை வென்றது)

அரசரே! பிறகு, துச்சாஸனன் மழைபொழிகின்ற மேக
போல் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு ஸாத்
கியை எதிர்த்தான். யுத்தத்தில் மைனாகபர்வதம்போல் நிலைபெ
றிருக்கிற ஸாத்யகியைத் துச்சாஸனன் அறுபது பாணங்களாலு
அவ்வாறே பதினாறு பாணங்களாலும் அடித்தும் அசை
செய்யவில்லை. பரதஶ்ரேஷ்டரே! சூரனான துச்சாஸனன்
பலதேசத்திலிருந்தும் வந்திருக்கின்ற பெரிய தேர்க்கூட்ட
தோடு நான்கு பக்கங்களிலும் அனேக அம்புகளைப் பிரயோ
த்துக்கொண்டும் மேகம்போலச் சிங்கநாதத்தினால் பத்துத்திக்கு
களையும் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் அந்த ஸா
யகியை அம்புகளாலே அதிகமாக மூடினான். மிக்க புஜ
முள்ள ஸாத்யகி, ரணகளத்தில் எதிர்த்துவருகிற அந்
கௌரவனைப் பார்த்து எதிர்த்தோடி அம்புகளால் மூடினா
பாணஸமூகங்களாலே மூடப்படுகின்ற துச்சாஸனனைத் தா
ங்கக்கொண்ட அந்தக் கௌரவர்கள் பயந்து உம்முடை
சைனியம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தினின்
ஓடினார்கள். ராஜஶ்ரேஷ்டரே! அவர்கள் ஓடுகையில் உம்முடை
குமாரனான துச்சாஸனன் பயமற்றவனாகி ஸாத்யகியைப் பா
களால் அடித்துக்கொண்டு நின்றான். அவன் யுத்தத்தில் நா
பாணங்களால் ஸாத்யகியினுடைய குதிரைகளையும் மூன்று பா
களால் ஸாரதியையும் நூறு பாணங்களால் அவனையும் அடி

மமானதனுசெயதான மகாராஜரே! பிறகு, யுததகளததில ஸாத
கோபஙகொணடு அநதத துசசாஸனனுடைய ரததததையும
ரதியையும துவஜததையும அமபுகளால காணககூடாதபடி
யதான அநத ஸாதயகியோ சூரனான துசசாஸனனை, சிஙகதி
னது தனனிடமவநத தொசுவைச சுறறுவதுபோல அமபுக
லே நனறுககச சுறறினான புகைவாகளை ஜயிககினறவனான ஸாத
விரைவுடன துசசாஸனனைப பாணஙகளால நனறுக மூடினன
தாவான துரியோதனனன, அவவாறு துசசாஸனன அனேச
பகளால நானகுபககஙகளிலும நிறைககபபடடிருப்பதைக
டு யுயுதானனுடைய ரதததைககுறிதது திரிகாததாகளை ஏவி
யுதததில ஸமாததாகளான மூவாயிரம திரிசாததரதிகா
கொடிய செயகையையுடைய யுயுதானனுடைய அருகில செனா
கள. அநதத திரிகாததவீராகள புததியைப போரில உறுதிப
ததிகொணடு ஒருவரோடொருவாசோநது பெரியரதஸமூகத
டு அவனை நானகுபககஙகளிலும சுறறிககொணடாாகள
தயகி மிககமுயறசியுடன பாணவாஷஙகளைப பொழிகினற திரி
தவீராகளுள படைமுனையில நிறகினற தலைவாகளான ஐந
போாவீராகளைக கொனறுன சினிபுஙகவனான ஸாதயகியி
டைய பாணஙகளால விரைவாக அடிககபபடட அநத திரிகாத
ள பெரிய காறறின வேகததினால முறிககபபடட மரஙகள
பிலிருநது விழுவதுபோல விழுநதாாகள அரசரே! ஸாதயகியி
டைய அமபுகளால அறுககபபடடும, ரததவெள்ளததால நனைக
டடும அவவிடததில விழுநதிருககும யானைகளாலும பலவா
அறுககபபடட துவஜஙகளாலும பொனனுலாகிய தலையலங
கஙகளுளள குதிரைகளாலும பூமியானது பூததிருககினற பலாச
க்ஷஙகளால விளஙகுவதுபோல விளஙகியது யுதததில யுயு
னுலே கொலலபபடுகினறவாகளும உமமைச சோநதவாகளு
அநத யுததவீராகள சேறறிலாழநத யானைகளபோல ரக்ஷ
படையவிலலை பிறகு, அவாகளெலலாரும கருடனிடததி
ா பயததினுலே ஸாபபஙகள புறறைநோககித திருமபுவது
ல ஸாதயகியினிடததிலிருநதுணடான பயததினால துரோண
டய ரதததைநோககித திருமபினாாகள வீரனான அநத ஸாத
ாபபஙகளுககொபபான அமபுகளாலே ஐநநூறு போாவீரா
கொனறு மெதுவாகத தனஞசயனுடைய ரதததைநோககிச
ன செலலுகினற அநத நரசிரேஷடனான ஸாதயகியை
டைய குமாரனான துசசாஸனன படிநதகணுககளுளள ஒன
பாணஙகளால விரைவாக அடிததான சிறநத விலலாளியான
ஸாதயகியோ பொறகணுககளுளளவைகளும கழுகிறகுகள

பூண்டவைகளும் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் கூர்மையுள்
வைகளுமான ஐந்து பாணங்களாலே துச்சாஸனனைத் திருப்
அடித்தான் மகாராஜரே! துச்சாஸனன் அட்டஹாஸஞ்செய்
ஸாத்யகியை மூன்று பாணங்களாலடித்துப் பின்னும் ஐந்துபாண
களாலடித்தான் சைனேயன் ஐந்துபாணங்களாலே உம்முடை
புத்திரனையடித்து யுத்தரங்கத்தில் இவனுடைய வில்லையும் அறுத்
விட்டுப் புன்னகையுடன் அர்ஜுனனை நோக்கிச் சென்றான் பின்
துச்சாஸனன் கோபங்கொண்டு சென்றுகொண்டிருக்கிற விருஷ்
வீரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் முழுமை
எஃகினாலாகிய சக்தியாயுதத்தை அவன்மீது பிரயோகஞ்செ
தான் மன்னரே! ஸாத்யகி அப்பொழுது உமது புத்திரனுை
அந்தப் பயங்கரமான சக்தியாயுதத்தைக் கழுகிறகுகள் பூ
கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே நூறுதுண்டாக வெட்டினான் ஜே
வரரே! பிறகு, உம்முடைய குமாரன் வேறுவில்லை எடுத்து எ
யகியை அம்புகளால் அடித்து ஸிம்மநாதமும் செய்தான் எ
யகியோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு உமது புத்திரனைமோகிக்
செய்து அக்னிஜ்வாலைகள்போல விளங்குகின்ற அம்புகளா
மார்பிலடித்தான் மகாபாகயசாலியான அந்த ஸாத்யகி
படிந்த கணுக்களுள்ளவைகளும், முழுதும் எஃகினால் செய்த
ளும், கூர்மையான வாயுள்ளவைகளுமான மூன்றுபாணங்களி
அடித்துப் பின்பு எட்டுப்பாணங்களினாலுமடித்தான் மகாரா
துச்சாஸனனோ இருபதுபாணங்களால் ஸாத்யகியைத் திரு
அடித்தான் மகாராஜரே! மகாபாகயசாலியான ஸாத்வத
உட்படிந்தகணுக்களுள்ள மூன்றம்புகளாலேயே அவனை மா
அடித்தான் பிறகு, மஹாரதனான ஸாத்யகி மிக்ககோபங்கொ
வளைந்தின கணுக்களுள்ள கூரிய அம்புகளாலே இவனுடைய
ரைகளையும் ஸாரதியையும் கொன்றான் உத்தமமான அஸ்திரங்
அறிந்தவனான அந்த ஸாத்யகி, ஒருபல்லத்தால் துச்சாஸனனு
வில்லையும் ஐந்துபாணங்களாலே அவன் கையில் கட்டியிரு
தோலுறையையும் இரண்டு பல்லங்களாலே கொடிமரத்தையு
சக்தியையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் இருபக்கத்திலும்
ஸாரதிகளையும் அறுத்தான் வில் அறுக்கப்பட்டவனும் ரத
யிழந்தவனும் குதிரைகளும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்ட
மான அந்தத் துச்சாஸனனைத் திரிகர்த்தஸேனாபதி தனனு
ரதத்தினால் வேறிடத்துக்குக் கொண்டுபோனான் பாரதரே!
புஜபலமுள்ள ஸாத்யகி, ஒரு முகூர்த்தகாலம் அவனைத் தூர
பீமஸேனனுடைய வசனத்தை நினைத்துக் கொல்லாமல்
டான் பாரதரே! ஸபையின் நடுவே பீமஸேனனால் யுத்த

மமுடைய எல்லாபபுததிரர்களையும வதஞ்செயவது பிரதிஜ்ஞை
யயபபட்டிருககிறது பிரபுவே! ராஜரே! பிறகு, ஸாதயகி யுத
திலை துசசாஸனனைஜயிததது விரைவுடன தனஞசயன சென்ற
தியிஞலசென்றான" என்று கூறினன

நூற்றிருபத்துநான்காவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவ்தபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தத்தை வர்ணித்தல்)

திருதராஷ்டிரன, "என்னுடைய அந்தச சேனையில மகாரதர்கள
ர்கூட இல்லையா? அவ்வாறு செல்லும ஸாதயகியை யாரும
ககவுமில்லை, தடுககவுமில்லையே யுததத்தில இந்திரனுககு ஒப
ன பலமுள்ளவனும ஸ்தயவிக்ரமனுமான ஸாதயகி ஒருவனு
ய யுததத்தில மகேந்திரன அஸுரர்களிடத்திற செய்தது
ன்ற செய்கையைச செய்தானு? அல்லது, அந்த ஸாதயகி
ன்றவழி சூனயமாயிருந்ததா? அல்லது, அந்த ஸாதயகி சென்ற
யிலிருந்தவர்கள பெரும்பான்மையாக நாசஞ்செய்யப்பட்ட
ர? ஸஞ்சய! விருஷ்ணிவீரனுலே ரணகளத்தில எந்தககாரியம
யயபபட்டதாக என்னிடம புகழுகிருயோ அந்தக காரியத்தை
திரனும செயவதற்குச சகதியுள்ளவனல்லன விருஷ்ணிகளுள
அந்தகர்களுள்ளும மிகக சூரனும மகாதமாவுமான அந்த
யகியினுடைய நமபததகாததும எண்ணததகாததுமான
கையைககேட்டு என்மனம துன்பமடைகிறது ஸஞசய! உன
ான்பராககிரமமுள்ள அந்த ஸாதயகியொருவன அனேக
ர்களைக கொன்றுனென்று சொல்வதிஞல எனககுப புததிரா
இல்லை ஸஞசய! மகாபலசாலிகளான அனேக வீரர்கள போர
துகொண்டிருககும்பொழுது ஒருவனுன சைனேயன அவர்க
தாண்டி எவ்விதம சென்முன? அதனை எனககு உரைகக
ாடும" என்று சொல்ல, ஸஞசயன சொல்லலானுன

"அரசரே! உமமுடைய சேனையில தேர்கள குதிரைகள
கள காலாட்கள இவைகளுடைய ஒப்பற்ற முயற்சியானது
தினமுடிவுககாலததிற்கு ஒப்பாக இருந்தது (பகைவருடைய)
தை அழிககின்றவரே! வீரஸமூகங்கள அழைககபபட்டு
டிய) பொழுது, உமமுடைய (அந்த) ஸைனயததுககுச சம
கூட்டமானது உலகததில ஒன்றும கூடினதில்லையென்பது
டைய எண்ணம அந்த யுததரங்கத்தில ஒன்றுகூடியிருக
தவர்களும சாரணர்களும, 'பூமண்டலததில ஸேனஸமூகங்
ந்தக கூட்டத்தை முடிவாயுடையவைகளாகப போகின்றன'

என்று சொன்னார்கள் அரசரே! ஜயத்ரதனுடைய வதவிஷயமா
(சண்டையில்) துரோணரால் சேனை அணிவகுக்கப்பட்டிருந்த
போன்ற அணிவகுப்பு ஒன்றுவது இதற்குமுன் இருந்ததில்
அந்த யுத்தரங்கத்திலுள்ள அந்த ஜனக்கூட்டத்தைப் பார்த்
'யுத்தத்துக்கு வந்திருக்கின்ற இவர்களாலே நிச்சயமாகப் பூமி
னது தூக்கப்பட்டது' என்று ஜனங்கள் சொன்னார்கள் ரணக
தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடுகின்ற ஸேனாஸமூகங்களி
டைய சப்தமானது பெருங்காற்றினால் கலக்கப்படும் கடல்களி
ஒலிபோலத் தோன்றியது நரஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய சே
யிலும் பாண்டவர்களுடைய சேனையிலும் ஆயிரக்கணக்காக
நூற்றுக்கணக்காகவும் அனேக அரசர்கள் கூடியிருந்தார்கள்
த்தில் கோபமுள்ளவர்களும் ஊர்ஜிதமான செய்கைகளுள்ள
களுமான உத்தமவீரர்களுடைய மயிர்சிலிர்த்தலையுண்டுபண்
கின்றதும் நெருங்கியதும் மிகப் பெரிதுமான சப்தமானது அ
இடத்தில் தோன்றியது ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் காஜிக்
றவர்களான பாண்டவர்கள் கௌரவர்கள் இவர்களுடைய சி
நாதங்களும், 'கலகல' என்னும் சப்தங்களும் அவ்விடத்தில்
ரக்கணக்காகத் தோன்றின பாரதரே! பேரிகைமுழக்கங்க
நெருங்கின பாணசப்தங்களும் ஒருவரையொருவர் அடித்
கொள்ளுகிற மனிதர்களுடைய சப்தமும் கேட்கப்பட்டன ஐ
பிறகு, பீமஸேனனும் திருஷ்டத்யும்னனும் நகுலனும் சக
னும் பாண்டுபுத்ரரான தர்மராஜரும், 'வாருங்கள், அடியுங்க
வேகமாக நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுங்கள், வீரர்களான ஸா
யும் அர்ஜுனனும் சத்ருசேனையிற் பிரவேசித்துவிட்டார
அவ்விருவரும் ஜயத்ரதவத்தைக் குறித்து ஸுகமாகச் செல்
படி சீக்கிரம் செய்யுங்கள்' என்று ஸைனியங்களைத் தூண்டினா
அவ்விருவருமில்லாவிட்டால் கௌரவர்கள் தம் காரியம் நி
வேறினவர்களாகிவிடுவார்கள், நாமும் ஜயிக்கப்பட்டவர்க
விடுவோம் மிக்க பலசாலிகளும் சத்ருக்களுடைய பட
களை ஜயிக்கின்றவர்களுமான அவ்விருவரும் விரைவாகச்செ
விடத்தில் சூரர்களான நீங்கள் ஒன்றுகூடிக் காற்று ஸமுத
தைக் கலக்குவதுபோல விரைவாக ஸேனாஸமுத்திரத்தைக்
குங்கள் அரசரே! பீமஸேனனாலும் பாஞ்சாலராஜகுமாரனா
ஷ்டத்யும்னனாலும் தூண்டப்பட்ட அவ்வீரர்கள் ரணகளத்தில்
ளுடைய பிரியமான உயிர்களை விடத்துணிந்து கௌரவர
கொன்றார்கள் சிறந்த சக்தியுள்ள அந்த வீரர்கள் சஸ்த்ரங்கள்
யுத்தத்தில் நாசத்தை இச்சித்தவர்களும் ஸ்வர்க்கத்தைய
விருப்பமுள்ளவர்களுமாகி மித்ரகார்யத்தில் தம்முயிரைப்

க எணணவிலலை அரசரே! அவவாறே உமமைசசார்நத வீரா
நம பெரிய கீாததியை வேணடினவாகளாக யுததததில சிறநத
சயததைச செயதுகொணடு யுததததினபொருடடே நினறுா
பயததையுணடுபணணககூடியதும நெருஙகியதுமான அநத
ததம நடநதுகொணடிருககுஙகாலததில ஸாதயகி எலலாஸைனி
களையும ஜயிததுவிடடு அாஜ்ஜுனனைக குறிததுச சென்றுன
த ரணகளததில சூரியகிரணஙகளால விளஙகுகினற கவசஙகளு
டய காநதிகள, தவஜஙகளிலும சஸதரஙகளிலும தாககி (ஒளி
நது) நானகுபுறஙகளிலுமுளள ஸைனிகாகளுடைய கணகளைக
சசெயதுகொணடு உலகஙகளைப பிரகாசிககசசெயதன பெருங
றினுலே எழுபபபபடட மேகஙகளைச சூரியன விசேஷமாக
பபதுபோல அாஜ்ஜுனன பெரிதான உமமுடையஅநதசசேனை
அவவாறு தபிககச செயதுகொணடு பிரகாசிததான மிகக
தோஷமுளள அாஜ்ஜுனன விரைவாக ஸமுததிரமபோனற
முடைய சேனையைச சுழுமீன சமுததிரததைக கலககு
போல நானகுபுறஙகளிலும சென்று கலககினுன அரச
! மிகக தோளவலியுளளவரே! அவவிடததில பாணடவ
கும உமமைசசோநத வீராகளுககும நடநத பெரிய
தமானது உககிரமாயும பயததை உணடுபணணுகிறதாயு
நதது ஸாவ பராணிகளுடைய நாசததிறகும இட
ன அநத யுததபூமியானது ருதராருடைய உதயானமபோல
ஙகியது பினபு, தனஞசயன சென்றவிடததில பெரிதான
தம உணடாயிறறு பாணடுவுககு முனபிறநதவரே! அநத
ாயுததததில பாரதப படையின நடுவில மஹாபாகுவான
ஜ்ஜுனனுககும ஸாதயகிககும உமது யுததவீராகளுடன கோர
ன யுததம நடநதது துரோணருககும வியூக துவாரததில
சவாகளுடன மிகக பயஙகரமான யுததம நடநதது. பூமிககு
ரே! அாஜ்ஜுனனும அவவாறே துரோணரும மகாரதனுன
தயகியும கோபிததுககொணடவுடன, பூமியில இவவாறு இநத
வானது ஏறபடடது மகாராஜரே! நரியோதனன அவவாறு
றசியையுடையவாகளும மகாதமாககளுமான பாணடவாகளு
ப பெருஞசேனையில நுழைநதுவிடடான பாரதரே! அநத
களுககும அவனுககும, ஸாவபராணிகளுககும நாசததைச
யககூடியதும பெரிதும நெருஙகியதுமான அவவித யுததம
தது" என்று கூறினுன

திருதராஷடிரன, "ஸூத! ஸைனயஙகள அவவாறுன
ழ்நது தானுகவே அவவளவுமான கஷடததை அடைநதிருநத

துரியோதனன பினபுறததில யுததததைச செயயவிலலையா? ம
யுதததில ஒருவனுககு, அதிலும அரசனுககு, அனேகம ே
களை எதிாபபது தகாதெனறு எனககுத தோறறுகிறது மிக
சுகமாக வளாநதவனும ஐசுவரியமுளளவனும உலகதது
ஈஸவரனும ஸகாயமறறவனுமான துரியோதனன அனேக வ
களை எதிாததுப புறஙகாட்டாமலிருநதானே?" எனறு வின
ஸஞசயன சொலலலானன

"அரசரே! பாரதரே! ஒருவனன உமமுடைய புததிரனு
அனேகம போகளோடு நடநத ஆசசரியமான யுததததைசசெ
லுகினற எனனிடததினினறும கேளும துரியோதனனல
மிகக யுதத்ரஙகததில பாணடவ சேனையானது யானையினல த
ரை ஒடையானது கலககபபடுவதுபோல நானகுபுறஙகளிலுங்க
கபபட்டது மனனரே! பிறகு, உமமுடைய புததிரனலே அ
பாணடவசேனை அழிககபபடுவதைககணடு பீமஸேனனைமுன
டவாகளான பாஞசாலாகள அவனை எதிாததோடி வநதா
அவன பாணடுகுமாரனன பீமஸேனனைப பததுபபாணஙகளா
வீராகளான நகுலஸஹதேவாகளை முமமூனறுபாணஙகளா
தாமராஜரை ஏழுபாணஙகளாலும விராடனையும துருபதனை
ஆறு ஆறுபாணஙகளாலும சிகணடியை நூறுபாணஙகளா
திருஷடதயுமனனை இருபதுபாணஙகளாலும தரௌபதிகும
களை முமமூனறுபாணஙகளாலும அடிததான ரணகளத
நூறுநூறுயிருககினற மறறப போாவீராகளையும யானைகளை
ரதஙகளையும, கோபஙகொணட யமன பிரஜைகளை அழிபபதுபே
உககிரமான பாணஙகளால அறுததான பயிறசியினலும அவ
பலததாலும சததுருககளைத துனபஞசெயகினற அநதத துரி
தனன (பாணஙகளைத) தொடுபபதும விடுபபதும காண
விலலை அவனுடையவில மணடலாகாரமாயிருபபதாகவே கா
பட்டது யுததரஙகததில பகைவாகளைக கொலலுகினற துரி
தனனுடைய பொன வேயநத பினபுறமுளள பெரியவிலலை ஜ
கள எபபொழுதும வட்டமாகவே கணடாாகள கௌரவ
பிறகு, யுதிஷடிரராஜா யுதததில முயறசியுடையவனன உ
டைய குமாரனது விலலை இரணடு பலலஙகளாலறுதது நனகு
பிரயோகிககபபட்ட உததமமான பததுபபாணஙகளாலே இ
துரியோதனனையும அடிததாா அநதப பாணஙகள (அவனி
வேகமாகச நெருஙகிக கவசததை உடைததுககொணடு பூ
பிரவேசிததன பிறகு, பாாததாகள மிகுநத சநதோஷமடை
முறகாலததில விருததிரனுடைய வதததினபொருட்டுத தே

ம மகரிஷிகளும இநதிரனை சூழநதுகொணடதுபோல யுதிஷ
ரைச சூழநதுகொணடாாகள பினபு, பிரதாபசாலியான
முடைய குமாரன வேறுவிலலை எடுதது, 'நில, நில' எனறு
ராஜரைப பாாததுச சொலலிககொணடு பாணடவனை எதிாத
ன மகாயுததததில எதிாததுவருகினற அநத உமமுடைய
ரனை எதிரில பாாதது ஜயததில ஆவலுளளவாகளான பாஞ
ாகள ஒனறுசோநது எதிாததாாகள யுததததில யுதிஷடிர
பிடிககககருதிய துரோணா பெருஙகாறறினால அலைககப
டு ஜலஙகளைப பொழிகினற மேகஙகளை மலைதடுபபதுபோல
ததில அவாகளை எதிாததுத தடுததாா அரசரே! மிகக
பலமுளளவரே! அநத யுததகளததில பாணடவாகளுககும
மைச சோநதவாகளுககும மயிாசிலிாததலை உணடுபணணுகிற
நமபோா நடநதது எலலாப பிராணிகளுடைய ஸமஹாரத
குமிடமாயுளள அநத யுததபூமியானது ருதரருடைய உதயா
போலிருநதது பிரபுவே! பிறகு, தனஞசயன சென்றவழி
எலலாச சததஙகளையுஙகாடடிலும பெரிதும மயிாசிலிாககச
வதுமான சபதம அதிகமாகத தோனறியது மஹாபாகுபல
ளவரே! மஹாயுததததில பாரதஸைனயததின மததியில
ஜுனனுககும ஸாதயகிககும உமமைச்சோநத விலலாளிக
ன யுததம நடநதது துரோணருககும மகாயுததததில வியூ
தின முனனணியில பகைவாகளோடு யுததம நடநதது அர
! அாஜுனனும துரோணரும மகாரதனான ஸாதவதனும
பஙகொணடபொழுது இவவாறு பூமியில நாசம நோநதது

நூறறிருபததைநதாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரோணருடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது.)

மகாராஜரே! பிறபகலில துரோணருககு ஸோமகாகளோடு
ததின இடிமுழககததுககு ஒபபான முழககமுளள மிகக
நமபோா மீணடும நடநதது மனிதாகளுள வீரரான துரோ
ஜாகரததையுடன சிவபபுககுதிரைகள பூடடிய ரததகினமீதேறி
தரமான வேகததை அடைநது யுததததில பாணடவாகளை
ாததுச சென்றாா அரசரே! பெரிய விலலைக கையிலேநதிய
ம மகாபலமுளளவரும உததமமான குடததில தோனறிய
மான அவா உமககுப பிரியததையும ஹிதததையும தேடுவ

தில முயறசியுள்ளவராகி விசிதரமான கணுககளுள்ள கூாமையா
அமபுகளாலே ஸோமகாகளையும ஸருஞசயாகளையும கேகயாக
யும ஸமஹாரம செயதாா பாரதரே! ராஜரே! பிரதாபச
யான பாரதவாஜா போாவீராகளுள சிறநதவாகளையெலல
தேடுகினறவாபோல யுததததில விளையாடினா மனனரே! கே
யாகளுள மகாரதனும யுதததில கொடுநதனமையுள்ளவ
ஐநது ஸகோதராகளுட சிறநதவனுமான பிருஹதக்ஷததிரன
தத துரோணரை எதிாதது மகாமேகமானது கநதமாதன ப
ததினமீது மழையைபபொழிவதுபோலக கூாமையான பா
களைப பிரயோகிததுககொணடு ஆசாாயரான அவரைத துன
படுததினன மகாராஜரே! துரோணா அவனிடததில மி
கோபஙகொணடு பொறகணுககளுள்ளவையும சாணையில தீட
படடவையுமான பதினைநது பாணஙகளைப பிரயோகிதத
துரோணரால விடபபடடவைகளும கோபஙகொணட ஸாப
களபோனறவைகளுமான அநதப பாணஙகள ஒவவொனறை
கேகயவீரன ஸநதோஷததுடன யுதததில ஐநது ஐநது பாண
களாலறுததான அவனுடைய அநத லாகவததைக கண
பிராமமணோததமா மிகச சிரிதது உடபடிநத கணுககளுள்ள
டுபபாணஙகளைப பிரயோகிததாா அவருடைய விலலினி
விடுபடடவைகளும வேகததோடு வருகினறவைகளுமான அ
அமபுகளைப பாாததுக கேகயவீரன யுதததில கூாமையு
அவவளவு அமபுகளாலேயே தடுததான மகாராஜரே! பிரு
க்ஷதரனாலே அநதச செயறகரிய செயகையானது செயயபபட
கணடு, பிறகு, உமமுடைய சைனியததிறகு ஆசசரியமுண
பிறறு மகாராஜரே! பிறகு, துரோணா பிருஹதக்ஷததி
மிஞசஎணணி யுதததில ஜயிககமுடியாத திவயமான பிரமப
திரததை வெளியிடடாா ராஜேநதிரரே! யுதததில துரே
ராலேவிடபபடட பிரமமாஸதிரததைக கேகயவீரனகணடு
தப பிரமமாஸதிரததைப பிரமமாஸதிரததினாலேயே நாசஞெ
தான பாரதரே! பிரமமாஸதிரம நாசமபணணபபடட பி
பிருஹதக்ஷதரன சாணையில தீடடபபடடவையும பொன
மான கணுககளுள்ளவையுமான அறுபதுபாணஙகளாலே அ
அடிததான மனிதாகளுள சிறநதவரான துரோணா அநதப
ஹதக்ஷதரனமீது ஒரு நாராசததைப பிரயோகமசெயதாா
நாராசமானது அவனுடைய கவசததை உடைததுப பூ
பிரவேசிததது ராஜஸ்ரேஷடரே! விடபபடட கருநாகமான
றில நுழைவதுபோல யுததகளததில அநதபபாணம கேக

ந்து பூமியில் நுழைந்தது மகாராஜரே! துரோணருடைய
ம்புகளாலே மிகவும் அடிக்கப்பட்ட அந்தக் கேகயவீரன்,
ந்த கோபாவேசங்கொண்டு இரண்டுகணைகளையும் புரட்டி
த்து, பொன்னாலாகிய அடிப்புறமுள்ளவைகளும் சாணையில்
ட்டப்பட்டவைகளுமான எழுபதுபாணங்களாலே துரோணரை
-த்து ஒருபாணத்தினால் அவருடைய ஸாரதியையும் உயிர்
களில் அதிகமாக அடித்தான் ஐயா! பிருஹத்க்ஷத்ரனால்
னக அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட துரோணரோ, அவனுடைய
த்தைக் குறித்துக் கூர்மையான அம்புகளைப் பிரயோகித்
[அவர் மகாரதனான அந்தப் பிருஹத்க்ஷத்திரனை மனங்
ங்கச்செய்து நான்கு பாணங்களாலே அவனுடைய நான்கு
ரைகளையும் கொன்றார் ஒரு பாணத்தினாலே ஸாரதியை
த்துத் தேர்த்தட்டினின்று தள்ளி இரண்டம்புகளாலே கொடி
த்தையும் குடையையும்அறுத்துப் பூமியில் தள்ளினார் பிறகு,
மமனோத்தமராகிய துரோணர் நன்றாக விடப்பட்ட நாரா
தினால் பிருஹத்க்ஷத்திரனை மார்பிலடித்தார் அவன் மார்பு
ந்து கீழேவிழுந்தான் அரசரே! கேகயர்களுள் மகாரதனான
ன் கொல்லப்பட்டவுடனே, சிசுபாலபுத்ரன், மிக்க கோபங்
ண்டு ஸாரதியைநோக்கி, 'ஸாரதியே! கவசம் பூண்டவராகிய
ந்த துரோணர் எல்லாக்கேகயர்களையும் பாஞ்சாலர்களுடைய
னையையும் நாசஞ்செய்துகொண்டிருக்குமிடத்திற்குச் செல்'
று சொன்னான் அவனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு
தியானவன் ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான அந்தச் சிசுபாலபுத்
ந காம்போஜதேசத்திலுண்டானவைகளும், வேகமுள்ளவை
மான குதிரைகளாலே துரோணருடைய ஸமீபத்தையடையும்
செய்தான் சேதிதேசத்தவர்களுள் சிரேஷ்டனான திருஷ்ட
வும் மிதமிஞ்சின பலமுள்ளவனாகி விட்டில்பூச்சி நெருப்பை
ப்பதுபோல வதத்தினபொருட்டுத் துரோணரை எதிர்த்து
ான அவன் அப்பொழுது தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற புலியைத்
பஞ்செய்கிறவன்போலத் துரோணரைக் குதிரைகளோடும்
தோடும் தவஜத்தோடுங்கூட அறுபது பாணங்களாலடித்து
டியும் கூர்மையுள்ள வேறு அம்புகளால் அடித்தான் முயற்சி
யவனும் கோபங்கொண்டவனுமான அந்தச் சிசுபாலபுத்ர
டய வில்லினநடுவைத் துரோணர் கழுகிறகுகள்பூண்ட கூர்மை
அம்பினாலே அறுத்தார் பிறகு, மகாரதனான அவன் வேறு
எடுத்துக் கழுகிறகுகளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்
அம்புகளால் துரோணரை அடித்தான் துரோணர் நான்கு
ங்களாலே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையுங் கொன்று

அட்டஹாஸத்துடன ஸாரதியினுடைய தலையையும் உடலிலிரு
அறுததுததளளினர் பிறகு,இருபததைநதுபாணஙகளாலே அ
அடிததார அநதச சேதிநாடன விரைவுடன கதையை எடு
ரததகினின்று குதிததுக கோபஙகொணட பெணணுகமபோ
அதனைப பாரதவாஜரினமீது பிரயோகிததான எதிரில வருகி
தும முயறசியுளள காளராதரியெனனும தேவஸதபோனற
எஃகினுறசெயததும பெரியதும பொனனால அலஙகரிககப
டதுமான அநதக கதாயுதததைப பாரதது துரோணா அ
ஆயிரககணககான கூரிய அமபுகளால பிளநதார ஐயா! குரு
திற பிறநதவரே! பாரதவாஜராலே அனேக அமபுகளால பிள
பட்ட அநதககதாயுதமானது சபதிததுககொணடு பூமியில வி
தது. கோபமுளளவனும வீரனுமான திருஷடகேதுவான
நாசஞசெயயபபடட அநதக கதையைபபாாதது, தோமரத
யும பொனனால மிகவும ஒளிவீசுகினற சகதியையும பிரயோ
தான -துரோணா தோமரததை ஐநதுபாணஙகளால உடைத
சகதியையும ஐநதுபாணஙகளால அறுததார கருடனாலே
பிககபபடட இரணடு ஸாபபஙகளபோல அவவிரணடு ஆயு
ளும அறுககபபடடுப பூமியில விழுநதன பிறகு, பிரதாப
யான பாரதவாஜா யுததகளததில கொலலஎணணஙகொணட
தச சேதிராஜனைக கொலவதினபொருடடுக கூாமையுளள
யைப பிரயோகஞசெயதார அவவமபானது அளவுகடநத
லமையுளள திருஷடகேதுவினுடைய கவசததையும மாாபை
பிளநது அனனபபறவையானது தாமரைககாடடில புகுவது
பூமியில புகுநதது பசியுளள காடையானது சிறிதான விடடி
சியை விழுஙகுவதுபோலச சூரரான துரோணா மகாயுதத
திருஷடகேதுவை [1]விழுஙகினா சேதிராஜனகொலலபபடடவு
உததமமான அஸதிரஙகளையறிநதவனான அவனுடைய கும
கோபவசஞ்சிப பிதாவினுடைய அநதப படைவகுபபில பி
சிததான பலசாலியான துரோணா அடடஹாஸஞசெயதுகொ
பெரிய அரணயததில பெருமபுலி மானகுடடியைக கொ
போல) அமபுகளால அவனையும யமலோகததிறகு அனுப
பாரதரே! அநதபபாணடவாகளுடைய கக்ஷிககாராகள க்ஷீணி
பொழுது, சூரனான ஜராஸநதனுடைய குமாரன தானாகவே
ணரை எதிாதது அருகில வநதான மிசக கைவனமையுளள
ஜராஸநதகுமாரனை யுததகளததில அமபுமழைகளாலே
ணரை மேகமானது சூரியனை மறைபபதுபோல மறைததான
ரியாகளைத தொலைபபவரான துரோணா அவனுடைய அநத

1 கொன்றா எனபது

தைதககணடு, பிறகு, நூறு நூறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும அவன
து அமபுகளை விரைவாகப பிரயோகிததார அவர ரணகளத
ல ரததிலிருககினறவனும ரதிகாகளுள உததமனுமான ஜரா
ந்தகுமாரனை மூடி எலலா விலலாளிகளும பாாததுககொண
ருககுமபொழுதே விரைவாககொனறார 1 அஙகே எவன
என (தமமை எதிரபபதறகாக) அனுபபபபடடானோ அவன
வனை யமனுககொபபான துரோணா ஸமஹாரகாலததில அநத
எலலாபபிராணிகளையும ஏறறுககொளவதுபோலத தாமே
றுககொணடார

மகாராஜரே! பிறகு, அவா யுததகளததில தம பெயரை எல
ரும கேடகுமபடி சொலலிககொணடு அனேக ஆயிர அமபு
ாலே பாணடவபக்ஷததவாகளை மூடினார போவெடடபபட
வைகளும சாணையிலதீட்டபபடடவைகளும துரோணாராலே பிர
ரகிககபபடடவைகளுமான அநதப பாணஙகள யுததததில
று நூறு மனிதாகளையும யானைகளையும குதிரைகளையும கொன
இநதிரனாலே பெரிய அஸுராகள கொலலபபடுவது
லத துரோணாராலே கொலலபபடுகினற அநதப பாஞசாலா
குளிரினால பீடிககபபடட பசுககளபோல மிகநடுஙகினா
பரதஸ்ரேஷடரே! பிறகு, துரோணாராலே ஸைனியஙகள
மபணணபபடுமபொழுது பாணடவாகளிடததில கோரமான
றல உணடாயிறறு சூரியனாலே தனாககத தபிககபபடடவா
ம அமபுகளாலே வதஞசெயயபபடுகிறவாகளுமான பாஞசா
ள அபபொழுது மிகப பயநத மனமுளளவாகளாயினா
ராஜரே! யுததததில பாரதவாஜரால பாணஸமூகததினால
ககபபடடவாகளும தொடைபபிடிபபுககொணடவாகளுமான
ஞசாலமஹாரதாகளும சேதிதேசததவாகளும ஸருஞசயா
ம காசிதேசததவாகளும கோஸலாகளும அதிக உதஸாகத
ன போாபுரியும விருபபததோடு துரோணரை எதிாதது வந
கள புருஷஸ்ரேஷடாகளான சைதயாகளும பாஞசாலாகளும
ஞசயாகளும யுததததில, 'துரோணரைக கொலலுஙகள,
ாணரைக கொலலுஙகள' என்று ஒருவருககொருவாசொல்
காணடு அவரை எதிாததாாகள, தேஜஸவியான துரோ
ர யுததததில யமனுடைய வீடடை அடையுமபடி செயய
ணி முழுவலலமையுடனும முயறசிசெயது எதிாததாாகள
றசியுடையவாகளான அநத வீராகளையும பெருமபாலும
வீராகளுள முககியாகளையும பாரதவாஜா அமபுகளாலயம
ம அனுபபினா. சேதிதேசததாாகளுளமுககியாகவுளள அவா

1 வேறுபாடம்

களெலலோரும க்ஷீணிககுமபொழுது துரோணருடைய அப
களாலே ஹிமஸிககபபடட பாஞசாலாகள மிக நடுநடுஙகிு
கள பாரதரே! அவவாறுளள துரோணருடைய செயகைகக
கணடு அநதப பாஞசாலாகள பீமஸேனனையும திருஷடதய
னனையும அலறியழைததாாகள பீமஸேனன, 'செயயமுடி
ததும பெரியதுமான தவமான்து பிராமமணராலசெயயபபடடி
கிறது, நிசசயம ஆதலாலதான, மிகவுஙகோபமமூணடு யுத
தில க்ஷதரியஸ்ரேஷடாகளை கொளுததுகிறுா க்ஷதரியனு
யுததம தாமம பிராமமணனுககுத தவமே சிறநத தாப
தபஸவியும விலவிததையைக கறறவருமான துரோணா பார
யினுலும பகைவாகளைத தகிததுவிடுவாா பாரதரே! அஸ
ஸமபநதததால எரிபபதும (ஒருவராலும) தாணட இயலாத
கோரமுமான துரோணரெனனும நெருபபில சிறநத க்ஷத
யாகளனேகா பிரவேசிதது எரிநதுவிடடாாகள மிகக கா
யுளள துரோணா எலலாபபிராணிகளையும மோகிககச செ
கொணடு தமமுடைய பலததுககும உதஸாஹததுககும தைரி
துககும ஏறறபடி நமமுடைய சேனைகளைக கொலலுகிறுா' என
கூறினன அநதப பீமனுடைய அநத வாாததையைககே
உறுதியாக நிறகும க்ஷதரதாமா அாததசநதிரபாணததின
அமபுடனகூடின துரோணருடைய விலலை அறுததான க்ஷ
யாகளைத துைககினறவரும பலசாலியுமான அநதத துரோ
சாாயா மிகுநத கோபமுளளவராகிப பிரகாசிககினறதும மி
வேகமுளளதுமான வேறுவிலலை எடுதது அதில சதருககளுை
படையை அழிககிற கூாமையான அமபைப பூடடிக காதுவ
விழுநதுப பிரயோகம செயதாா அவவமபானது [1] க்ஷதரத
வைககொனறு பூமியில பிரவேசிததது அநத க்ஷதரதாமா ம
பிளககபபடடு வாகனததினினறு பூமியில விழுநதான திருஷ
யுமனகுமாரன கொலலபபடடவுடன, சைனியஙகள நடுகக
றன பிறகு, மகாபலசாலியான சேகிதானன துரோணரை எ
தான அவன துரோணரைப பததுபபாணஙகளால மா
அடிதது நானகுஅமபுகளால அவருடைய ஸாரதியையும, நா
அமபுகளால நானகுகுதிரைகளையும அடிததான அநதச சே
னனைத துரோணுசாரியா மூனறு பாணஙகளால இருகைகள
மாாபிலுமடிததுக கொடிமரததை ஏழுபாணஙகளாற பி
ஸாரதியையும மூனறமபுகளால நாசஞசெயதாா ஐயா! யு
தில பாரதவாஜருடைய அமபுகளாற சூழபபடடிருககினற

1 க்ஷதரவாமா எனனும பெயருளளவனும இவனே

டைய குதிரைகள் ஸாரதி கொல்லப்பட்டவுடன் ரத்தத்தையிழுத்
துக்கொண்டு ஓடின. ஐயா! குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்ட
கிதானனுடைய ரத்தத்தைப் பார்த்து, ரணகளத்தில் ஒன்றுகூடி
நக்கின்ற சூரர்களான சேதிநாட்டார்களையும் பாஞ்சாலர்களையும்
தஞ்சயர்களையும் துரோணர் நான்குபக்கத்திலும் ஓடும்படி
யத்துக்கொண்டு மிகவும் பிரகாசித்தார். காதுவரையில் நரைத்த
ருள்ளவரும் கரியநிறமுள்ளவரும் நானூறுபிராயமுள்ளவ
் கிழவருமான துரோணர், பதினாறு வயதுள்ளவன்போல் ரண
த்தில் நாற்புறங்களிலும் ஸஞ்சரித்தார். மகாராஜரே! பிறகு,
மற்று ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் பகைவர்களையழிக்கின்றவருமான
வரைப் பகைவர்கள் வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற்கொண்ட இந்திர
் எண்ணினார்கள். வேந்தரே! பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவ
ம் புத்திமானுமான துருபதன், 'புலியானது அற்ப மிருகங்க
் கொல்வதுபோலப் பேராவல்கொண்ட இந்தத் துரோணர்
த்திரியர்களைக் கொல்லுகிறார். எவனுடைய பேராசையினாலே
த்தத்தில் க்ஷத்திரியஶ்ரேஷ்டர்கள் கொல்லப்பட்டு ரத்தத்தி
ல் நனைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அங்கங்களுள்ளவர்களும் நாய் நரிக
க்கு ஆகாரமாக்கப்பட்டவர்களுமாகி வெட்டப்பட்ட கால்கள்
ால் நூறுநூறாகப் பூமியில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ
பியும் தாபபுத்தியுடையவனுமான அந்தத் துரியோதனன்
ட்டங்களை அனுபவிக்கக்கூடியலோகங்களை அடையப்போகிறான்'
ாறு சொன்னான். மகாராஜரே! ஓர் அக்ஷௌஹிணிக்கு
தனான துருபதன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு யுத்தகளத்தில்
ாத்தார்களை முன்னிட்டு விரைவாகத் துரோணரை எதிர்த்தான்.

நூற்றிருபத்தாறுவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன் ஸாத்யகி இருவரின் வரலாற்றையும்
அறிதற்காகப் பீமஸேனனைச் செல்லக் கட்டளையிட்டது)

பாண்டவர்களுடைய வியூகங்கள் அங்கங்கு கலக்கப்படுகை
், பார்த்தர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸோமகர்களுடன் வெகு
ரம் பின்தொடர்ந்தார்கள். பாரதரே! மயிர் புளகித்தலைச்
யக்கூடிய யுத்தமானது அவ்வண்ணம் பயங்கரமாயிருக்கவும்,
ந்தகாலம்போலத் தீவிரமான நாசமும் உலகத்திற்குநேரவும்,
ோணரும் யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்தைத் வெளியிட்டு அடிக்கடி
ஜிக்கவும், பாஞ்சாலர்களும் க்ஷீணிக்கவும், பாண்டவர்களும்

கொலலபபடுமபொழுது தாமராஜாவான யுதிஷடிரா ஒருவரை
ரக்ஷகராகக காணவிலலை, ராஜேநதிரரே! அவா, 'இஃது எவவ
ஸமபவிககுமோ?' எனறு கவலையுறறுா பினபு, அவா, ஸவயஸ
யைப பாாககும விருபபததுடன எலலாததிககுககளையுமபாாத
பாாததனையாவது மாதவரையாவது காணவிலலை தாமராஜா
அநத யுதிஷடிரா சிறநத வானரததைக கொடியாககொண
புருஷஸரேஷடனைக காணுமலும காணடீவ சபதததைக கேள
லும விருஷணிகளுள சிறநதவனுன ஸாதயகியைப பாராம
கவலையுறறுப பொறிகள கலஙகினவராஞா புருஷோததப
ளான அவவிருவரையுங காணுததினுல அபபொழுது மனதது
ஆறுதலையடையவிலலை பெரியமனமுளளவரும மிகக கைவன
யுளளவருமான தாமராஜா லோகாபவாததததில பயநதிருப
ஞலே ஸாதயகியினுடைய ரததைதபபறறி ஆலோசிததாா, 'மி
ராகளுககு அபயதானஞ செயபவனும உணமையுளளவ
சினியினுடைய குலததில தோனறியவனுமான ஸாதயகி என
ரணகளததில பலகுனனுடைய வழியைநோககி அனுபபப
டான எனககு (அாஜுனனுடைய நிலைமையை அறியவே
மெனகிற) அநத ஒரே கவலையிருநதது இபபொழுது ஸா;த
யையும பாணடவனுன தனஞசயனையுமபறறித தெரிநதுகொ
வேணடுமெனகிற இநத இரணடுவிதமான கவலைகள உணடாயி
கினறன ஸாதயகியை அாஜுனனைப பினதொடாநது செல
படியனுபபிவிடடு யுததததில ஸாதவதனையும பினதொடரும
யாரை அனுபபுவேன? யுயுதானனைத தேடாமல பிராதாவை
தேடுதலை முயறசியுடன செயவேனுகில, உலகம, 'தாமபுததிர
யுதிஷடிரன பிராதாவைமட்டும தேடி ஸதயவிகரமனும விருஷ
வீரனுமான ஸாதயகியைக கைவிடுகிறுன' என்று எனனை நிந
கும அபபடிபபடட நான லோகாபவாததததினனறும பய
ருபபதினுலே மகாதமாவான ஸாதயகியின வழியைககுறித
பிருதாபுததிரனும விருகோதரனுமான பீமஸேனனை அனு
வேன பகைவாகளை அழிககிறவனுன் அாஜுனனிடத
எனககுப பீரதியிருபபதுபோலவே யுததததில மிகக ம
கொணடவனும விருஷணிகளுள வீரனுமான ஸாதவதனிட
லும பிரீதி உணடு சைனேயநாதனன எனனுல மிகப
தான காரியததில ஏவபபடடான, மகாபலசாலியான அ
ஸாதவதனே, நணபன வறபுறுததுவதாலும கௌரவததினு
மகரமீனுனது கடலில புகுவதுபோலப பாரதசேனையில ப
தானு புததிமானுன விருஷணிவீரனேடு தனிமையில போ

ன்றவர்களும திருமபாதவாகளுமான சூராகளுடைய சததம்
தோ கேடகிறது பலவிததததாலும இது ஸமயோசிதமெனறு
ன திடமாக நிசசயிககிறேன மகாரதாகளான அாஜுனன
ாதயகி இருவரும எவவிடததிலிருககிறாகளோ அவவிடத
றகே விலலாளியும பாணடு நநதனனுமான பீமஸேனன செல
து எனககு ருசிததிருககிறது பூமியில பீமனுககு ஸகிககததகா
து யாதொனறுமிலலை இநதபபீமன யுததததில முயறசியுடன
ா புஜபலததைதகொணடே பூமியிலுளள எலலா விலலாளிகளை
ு விரைவாக எதிாததுப போாபுரியுநதிறமையுள்ளவன மகாத
வான அவனுடைய பாகுபலததை ஆதாரமாககொணடு
மகளனைவரும வனவாஸததினினறும மீணடுவநதோம யுததங
ில ஜயிககபபடாமலிருககிறோம அநதப பாணடுநநதனனான பீம
னன ஸாதயகனைக குறிதது இவவிடததிலிருநது போவானே
கில யுததததில ஸாதயகனும பலகுனனும நாதனையுடைய
களாவாாகளனறோ? சஸதிரஙகளில தாமேஸமாததாகளும
ஸுதேவராலே காககபபடடவாகளுமான அநத ஸாதயகனை
பலகுனனையுமபறறி நான யுததததில அதிகம துககபபட
ணடியதிலலை ஆனாலும, நான அவசியம எனனுடைய துக
தைப போககிககொளளவேணடும ஆதலால, பீமஸேனனை
தயகியைப பினதொடருமபடி அனுபபபபோகிறேன அவ
ம செயததால ஸாதயகி விஷயததில தகுநத ஏறபாடுசெயயப
டதாக நான நினைபபேன' எனறு ஆலோசிததார தாமபுத
ரும ராஜாவுமான யுதிஷடிரா இவவணணம மனததினால நிசச
து ஸாரதியைநோககி, 'எனனைப பீமனிடததில கொணடு
ாயச சேர' எனறு கூறினா குதிரைகளின தனமையை அறிந
ுனன அநத ஸாரதி தாமராஜருடைய வாாததையைககேடடு
ாணுலஙகாரததுடனகூடின ரததைதப பீமனருகில கொணடு
ாயச சேரததான யுதிஷடிரராஜா பீமஸேனனுடைய ஸமம
தினமேல அககாலததிறகேறறதை ஆலோசிதது மனககுழபப
டநது அசசமயததில பல விஷயஙகளைச சுடடனையிடலானா
சரே! குநதிபுததரரான அநத யுதிஷடிரராஜா மதிமயககததைத
டைநது பீமனை அழைதது, 'பீம! ஒறறைததேராளியாகித தேவா
ரயும கநதாவாகளையும அஸுராகளையும ஜயிததவனும உன
பியுமான அாஜுனனுடைய கொடியை நான காணவிலலை'
ற வசனததைதக கூறினா பிறகு, அவவித நிலைமையை அடைந
நககிற தாமராஜரைபபாாதது, பீமஸேனன, 'உமககு இபபடிப
ட கலககம வநததைபபாாததுமிலலை, கேடடதுமிலலை

முன்பு மிகுநத துனபததாலே பீடிககபபடடவர்களான ;எ
ளுககு நீா கதியாயிருநதீரலலவோ ? ராஜேநதிரரே ! எழுநதிரு
எழுநதிரும , கடடளையிடும யான தேவரீருககு எனனசெய
கடவேன? (பகைவரின) காவததை நாசமசெயபவரே ! என
அஸாததியமானதும செயயததகாததும ஒனறுமிலலை கௌ
ஶரேஷடரே ! கடடளையிடும நீஙகள துககததில மனதை
செலுததவேணடாம' எனறு விணணபபமசெயதான தாமரா
கணகளில நீாததுமப முகம மிகவும வாடடமுறறுக கருநா
போற பெருமூசசுவிடடுககொணடு அநதப பீமஸேனனை
பாாதது, 'கோபமுளளவரும கீாததியையுடையவருமான வா
தேவராலே ஊதபபடட பாஞசஜனயமெனகிற சஙகததினுடை
சததமானது கேடடலால இபபொழுது உனனுடைய பிரா
வான தனஞசயன நிசசயமாயக கொலலபபடடுப படுததி
கிறான அவன கொலலபபடட பிறகு, கருடதவஜா யுத
பணணுகிறாரெனபது நிசசயம பாணடவாகள பலசாலியா
எவனுடைய வீாயததை அணடிப பிழைககிறாாகளோ, ப
நோநதகாலஙகளில ஆயிரஙகணகளையுடையவனான இநதிர
தேவாகள அனுசரிபபதுபோல எவனை அனுசரிக்கிறாாகளோ
தச சூரன ஸைநதவனை எதிாககககருதிப பாாதசேனையில
வேசிததான பீம ! அநத அாஜுனன சென்றதை அறிவோ
மறுபடியும திருமபிவருவதை அறியோம கறுததநிறமுடை
னும, யௌவனமுடையவனும், சுருணடதலைமயிருளளவ
காட்சிககினியவனும, மகாரதனும, அகனறமாாபையுடையவ
நீணடகைகளுளளவனும, மதயானைபோனற விககிரமமுள
னும, சகோரபக்ஷியின கணகளபோனற கணகளையுடையவ
சிவநத முகமுளளவனும, பகைவாகளுககுப பயததைப பெரு
பவனுமான அநத அாஜுனன எனககுப பிரியததையும ஹி
தையும செயயுமபொருடடே இநதிரலோகததினினறு இம
னுலகிறகு வநதான பெரியோாகளை அடுபபவனும, தை
முடையவனும, நனறியறிவுளளவனும, உணமையான பிரதிஜ
யுளளவனுமான தனஞசயன,முடிவறறபெரிதான பாரதசேனை
பிரவேசிததான பகைவாகளை அழிககினறவனான அவன சே
மான கௌரவசேனையில பிரவேசிததவுடனே வீரனான ஸாதவ
அவனைப பினதொடாநது செலலுமபடி அனுபபபபடடான
அநத ஸாதவதனுடைய யுததபபிரயாணததை அறிவேன,
படியும மீணடுவருவதை அறியேன பகைவரை அடககுபவ
உனககு மஙகளம எனசோகததிறகுக காரணம இது

ந்த கைகளுள்ளவனே! அர்ஜுனனிமித்தமாகவும ஸாத
னிமித்தமாகவும சோகமானது ஹவிஸினால் ஜவலிககும்படி
யயபபட்ட அகனி வளாவதுபோல மேலும்மேலும வளா
து அந்த அர்ஜுனனுடைய கொடியைக காணவிலலை ஆத
ல, மதிமயககததையடைகிறேன அந்தப புருஷஸ்ரேஷ்டனை
மகாரதனான ஸாதவதனையும அறிவாயாக அந்தஸாதயகி,
ாரதனான உன இளையஸகோதரனைப பினதொடாந்து சென
யான தோளவலி மிகக அந்த ஸாதவதனைககாணாமல மதி
ககம கொளளுகிறேன ஸைநதவனுடையசமீபத்தில கேசவ
டும ஸாதயகியோடுகூடி க்ஷேமமாயிருககினறவனும, சிவந்த
ககளையுடையவனுமான அர்ஜுனனை நீ கணடு மறுபடி
லலவேணடும பாணடவ! நீ ஸிமமநாதததினாலே எனக
தெரிவிபபாயாக சத்ருககளைத தபிககசசெயபவனே!
! சூரனான ஸவயஸாசி கொலலபபடடான, நிசசயம அந
பாாததன கொலலபபடட பிறகு, கருடதவஜா யுததம செய
இவருககு ஒருவரும ஸகாயமிலலை ஆதலால, நான மதி
ககததை அடைகிறேன ஆதலால, யுததததில ஸமாததரான
ுனதேவா நிசசயமாகப போாபுரிகிறாா சததுருககளைத தபிக
செயகினற பீமஸேனா! அவவிருவாவிஷயததிலும எனமனம
ிவடையவிலலை கௌநதேய! நீ என சொறபடி நடககக
னால தனஞசயனும மகாவீாயமுடையவனான ஸாதயகியும
ற இடததிறகுச செல தாமததையறிந்த பீம! நான
ககு ஜயேஷடபிராதாவாயிருககிறேன பாாதத! ஸாதயகி
பபறறி நான அவசியம தெரிநதுகொளளவேணடும அா
னைபபறறிககூட அவவளவு அவசியமிலலை அந்த ஸாதயகி
விருபபததைச செயயககருதிச செலலுதறகு அருமையான
கோரமாயுளளதும மனிதா்களறியமுடியாதவாகளால செலலமுடி
துமான ஸவயஸாசியினுடைய வழியைததொடாநது சென
பாணடவ! கிருஷணனும அர்ஜுனனும ஸாதவதனான
யகியும க்ஷேமததுடனிருபபதைககணடு ஸிமமநாததததால
ிவிபபாயாக' என்று கூறினா

நூற்றிருபத்தேழாவது அத்யாயம்
ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் சில தார்த்தராஷ்டிரர்களைக் கொன்றதும், அவனைத் துரோண தடுத்ததும், அவன் அவருடைய தேரை அழித்ததும்)

பீமஸேனன், 'பிரமமாவையும் ருத்திரரையும் இந்திரனை வருணனையும் எந்த ரதம் முன்பு வகித்ததோ அந்த ரதத்தி மீதேறிக் கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் யுத்தத்திற்குச் சென்றி கிறார்கள் அவ்விருவருக்கும் பயமே கிடையாது உங்களுடை கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு இதோ செல்லுகிறேன் நீர் விச மடையவேண்டாம் அந்தப் புருஷசிரேஷ்டர்களை அடை உமக்குத் தெரிவிக்கிறேன்' என்று கூறினன் பலவானன ஸேனன இவ்வளவுமட்டிலும் சொல்லிவிட்டு யுதிஷ்டிரரை த ட்டத்யும்னனிடத்திலும் மித்திரர்களிடத்திலும் அடிக்கடி சொ ஒப்பித்துவிட்டுச் செல்லத்தொடங்கினன மகாபலமுள்ள அ த்ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, 'மகா பாகுபலமுள்ளவ மகாரதிகரான துரோணர் தர்மராஜரைப் பிடிக்கும் விஷயத் எல்லாவித உபாயத்தோடுமிருப்பதை நீ அறிந்திருக்கிறாய் ஷத! நமக்கு ராஜாவை ரக்ஷிப்பது முக்கியகாரியமாயிருப போல எனக்குச் செல்வது முக்கியகாரியமாயில்லை ஆ தர்மராஜரால் யான இவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்டிருக்கி மறுத்துச் சொல்வதற்கு நான சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன ப கப்போகிறவனான ஸைந்தவன இருக்கிறவிடத்திற்குப் பே போகிறேன தர்மராஜருடைய சொற்படி ஸந்தேகமின்றி இ வேண்டும் நான், பிராதர்வான அர்ஜுனன புத்திசாலிய ஸாத்வதன இவர்களுடைய வழியிற்செல்வேன அப்படிப நீ யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவனாகிப் பிருதாபுத்திரரான யு டிரரைப் பாதுகாப்பாயாக யுத்தத்தில் எல்லாக்காரியங் ளும் இதுதான முக்கியகாரியம்' என்று சொன்னன ராஜரே! திருஷ்டத்யும்னன் அந்த விருகோதரனை நே 'பார்த்த! உன்னிஷ்டத்தைச் செய்வேன ஆலோசிய செல் யுத்தத்தில் துரோணர் திருஷ்டத்யும்னனைக் கொ மல் எவ்விதத்தாலும் தர்மராஜரைப் பிடித்தலைச் செய்யப்பே தில்லை' என்று சொன்னன பிறகு, பீமஸேனன பாண்டு ரான அரசரைத் திருஷ்டத்யும்னனிடத்தில் ஒப்பித்து, வரான அந்த அரசரை நமஸ்கரித்துப் பல்குனன செ வழியில் செல்லத்தொடங்கினன குந்தியினிடத்தில் வ

ல உணடுபணணபபடடவனும ரதிகாகளுளஉததமனும வீரனும காபாகுபலமுளளவ்னுமான பீமஸேனன தாமராஜரால கட த தழுவி அவவாறே உசசிமோநது ,மஙகளகரமான ஆசீாவா ஙகள செயயபபெறறு, ஆசசிககபபடடவாகளும ஸநதோஷ ளள மனததையுடையவாகளுமான பிராமமணாகளைப பிர க்ஷிணம செயது (அகனி, பசுமாடு, பொன, அறுகமபுல, காரோசனை, அமிருதம, அக்ஷதம, தயிா ஆகிய) எடடு மஙகளத ரவயஙகளைத தொடடுக கைராதகமெனகிற மதுவைப பானஞ சயது இரணடுமடஙகு பலமுளளவனும மதததினுல கடைககண ா சிவந்தவனும பிராமமணாகளால ஆசீாவாதஙகள செயயப பறறவனும சுபநிமிததஙகளால விஜயததை அறிவிககபபடடவ ம தன புததியானது விஜயததையும ஆனநததததையும உணடு ணணுவதாயிருபபதைக காணபவனும அனுகூலமான காறறுக ால விரைவிலவரும வெறறியைக காணபிககபபெறறவனும பசமணிநதவனும மஙகளகரமான குணடலஙகளையணிநதவனும ாயுதமேநதினவனும கையுறைபூணடவ்னும அமபுகளையுடைய னுமாக எலலா உபகரணஙகளோடுஙகூடியதும பூடடபபடடிருக றதுமான ரததததினமீதேறிச் செனறுன உருககினுலாகியதும வாணததினுல சிதரவேலை செயயபபடடதும விலையேறபபெறற ம நானகுபுறஙகளிலும இணைககபபடடிருககிறதுமான அவனு டய கவசமானது மினனலுடனுகூடியமேகமபோல விளஙகியது நசளும சிவபபும கறுபபும வெளுபபுமாகிய நிறஙகளுளள திரஙகளால நனருககசசுறறபபடடவனும, கணடஸூததிரத ாடு கூடியவனுமான பீமஸேனன இநதிரவிலலுடன கூடின கமபோல விளஙகினன பிரஜாநாதரே! பீமஸேனன போா யவேணடுமெனகிற எணணததோடு உமமுடைய ஸைனியததை ாககிச் செனறபொழுது கோரமான பாஞசஜனயததின ஒலி னது மறுபடியும உணடாயிறறு கோரமானதும பெரியதும வுலகததையும பயமடையுமபடிசெயகினறதுமான அநதசசததத தககேடடுத தாமபுததிரா மறுபடியும மிககபுஜபலமுளள பீமனை ாககி, 'விருஷ்ணிகளுள உததமவீரரான ஸ்ரீ வாஸுதேவராலே தபபடடதும ஜலததினினறுமதோனறியதுமான இநதசசிறநத கமானது பூமியையும ஆகாயததையும மிக ஒலியிடுமபடி செய து ஸவயஸாசியானவன - மிகவும பெரிதான வியஸனததை டைநதிருபபதால, சகரததாரரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா எலலாக ளரவாகளோடும யுததஞசெயகிருரெனபது நிசசயம் பூஜிக படததககவளான குநதிதேவியும தரௌபதியும - ஸுபத

திரையும் இவ்விதப் பாபகரமான பெரிய விசனத்தைப் பார்த்
ளோடு நிச்சயமாகப் பார்க்கப்போகிறார்கள் ஆதலால், பீ
தனஞ்சயனிருக்குமிடத்திற்கு விரைவுடன்செல் பார்த்த! தன
சயனைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலும், ஸாத்வத
நிமித்தமாகவும் என்மனம் திசைகளும் மூலைத்திசைகளும் தோ
றுவண்ணம் மயங்குகிறது' என்று சொன்னார் 'செல், செ
என்று ஜ்யேஷ்டப்பிராதாவான தாமநந்தனரால், அந்தவிருகோ
ரன் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டான் அரசரே! பிறகு, பிரகாபத்
டன் கூடியவனும் பிராதாவும் பாண்டுபுத்ரனுமான பீமஸேன
ஜ்யேஷ்டப்பிராதாவான தாமநந்தனரால் அனுப்பப்பட்டவனு
பிராதாவுக்குப் பிரியத்தைச் செய்கிறவனும் உடும்புத்தோலா
செய்யப்பட்ட விரலுறைகளையுடையவனும் வில்லைக் கையில்பிடி
வனுமாகி, துந்துபிவாத்யத்தையடித்து அடிக்கடி சங்கத்தை
ஊதி ஸிம்மநாதத்தினால் எதிரொலியிடும்படி செய்து அடிக்க
நாண்கயிற்றையிழுத்து அந்தச் சத்தத்தினாலே வீரர்களுடை
மனங்களை நழுவச்செய்து தன்னுருவத்தைக் கோரமாகக் கா
பித்துக்கொண்டு பகைவர்களை நோக்கி விரைவாகச் சென்று
அந்தப் பீமஸேனனை வேகமுடையவையும் பழக்கப்பட்டவை
மனமும் காற்றும்போன்ற வேகமுள்ளவையும் கனைக்கின்றவை
மான சிறந்த குதிரைகள் விசோகனால் நடத்தப்பட்டு இழுத்
சென்றன பார்த்தன் கையினால் நாண்கயிற்றை நன்றாக இழுத்
படைமுனையை அறுத்தும் அடித்தும் கிழித்தும் தள்ளியும் மி
கலக்கினான் செல்லுகின்ற மிக்க புஜபலமுள்ள அந்தப்பீமஸே
னைச் சூரர்களான பாஞ்சாலர்கள் ஸோமகர்களுடன் சேர்ந்து
திரனைத் தேவர்கள் பின்தொடர்வதுபோலப் பின்தொடர்ந்
கள் மகாராஜரே! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களான துச்சாஸன
சித்ரஸேனன், குண்டபேதி, விவிம்சதி, துர்முகன், துஸ்ஸஹ
விகர்ணன், சலன், விந்தன், அனுவிந்தன், ஸுமுகன், தீர்க்கபா
சுதர்சனன், பிருந்தாரகன், ஸுஹஸ்தன், ஸுஷேணன், தீ
லோசனன், அபயன், ரௌத்ரகர்மா, ஸுவர்மா, துர்விமோ
னன் இவர்களெல்லோரும் பீமனை எதிர்த்துச் சூழ்ந்துகொண்ட
கள் பின்தொடர்ந்துவருகின்ற ஸைனிகர்களையுடையவர்களு
வீரர்களுமான ரதிகச்ரேஷ்டர்கள் யுத்தகளத்தில் மிகுந்த முய
யோடு பிரகாசிப்பவர்களாகிய பீமஸேனனுக்கருகில் வந்தார்க
அந்த மகாரதனான பீமஸேனன் யுத்தங்களில் சூரர்கள்
நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டான் பராக்கிரமசாலி
குந்திபுத்ரனுமான பீமஸேனன் அவர்களை நன்றாகப் பார்த்
ஸிம்மமானது அற்பமிருகங்களை எதிர்ப்பதுபோல வேகம

கிததான அநத யுததததில அநத வீராகள, மேகஙகள
கிதத சூரியனை மறைபபதுபோல அமபுகளால பீமனை மறைத
கொணடு தேவஸமபநதமபெறற மகாஸதிரஙகளை வெளியிட
ாகள அரசரே! பிறகு, பராகரமசாலியான பீமன கோபங
ாணடு முனனிலையிலிருககினற தோபபடையினமீது அமபு
ழகளைப பொழிநதான யுததததில வதமபணணபபடுகிறவா
நும, பயஙகரமான பலமுடையவாகளும, யுததததில ஜயததை
நமபுகினறவாகளும, மகாரதாகளுமான அநத உமமுடைய புத
கள பீமனோடு போாபுரிநதாாகள பிறகு, துசசாஸனன
ாபஙகொணடு பாணடு நநதனனை பீமனைக கொலல எணணிக
மையுளளதும முழுதும எஃகினுறசெயததுமான ரதசகதியைப
யோகிததான உமமுடைய புததிரனுல பிரயோகிககபபட்டு
கினற அநத மகாசகதியைப பீமஸேனன இரணடாககததுண
ககினுன அது ஆசசரியமாயிருநதது பிறகு, பலசாலியான
ன மிகுநத கோபஙகொணடு குணடபேதி ஸுஷேணன தீாகக
கதிரன ஆகிய மூவரையும கூாமையுளள வேறு மூனறுபாணங
ாலே கொனருன பிறகு, பீமன மறுபடியும யுததஞசெய
ற வீராகளான உமமுடைய புததிராகளுள வீரனும கௌரவா
ககுக கீாததியையுணடுபணணுகிறவனுமான பிருநதாரகனைக
னருன பீமன மறுபடியுமே உமமுடைய புததிராகளான
யன ரௌததரகாமா துாவிமோசனன ஆகிய மூவரையும
ாறுபாணஙகளால கொனருன மகாராஜரே! பலவானுன
னுலே கொலலபபடுகினற உமமுடைய புததிராகள அடிககிற
களுள சிறநதவனுன பீமனை நானகுபககஙகளிலும சூழநதாா
அவாகள வாஷாகாலததில மேகஙகள மலையினமீது வாஷ
ரைகளைப பொழிவதுபோல யுததததில பயஙகரமான செய
புளள பீமனமீது அமபுகளைப பொழிநதாாகள சததுருக
ஸமஹரிககினறவனுன அநதப பாணடுபுதரன கலமாரியை
யானது தாஙகுவதுபோல அநதச சரமாரியை ஏறறுககொண
ன கொஞசமேனும துனபமடையவிலலை குநதிபுததிரனு
ன சோநதிருககினற உமமுடைய குமாராகளான விநதனையும
விநதனையும ஸுவாமாவையும அடடஹாஸததுடன அமபு
ால யமலோகததிறகனுபபினுன பரதஸரேஷடரே! பிறகு,
னுன ஸுதாசனனெனகிற உமமுடைய புதரனை யுததததில
ன விரைவாக அடிததான அநத ஸுதாசனன சீழே
நது உயிரையுமிழநதான அநதப பாணடுநநதனன எவ
திககுககளையும நனருகபபாாதது அநதத தோபபடையைச
துநேரததிறகுளளாகவே அமபுகளாலே அடிததான பிரஜ

களுககு நாதரே! பிறகு, உமமுடைய புததிராகளெலலோரு
யுததகளததில தேரொலியினுலும காஜனததினுலும மானச
போல மனமுறிநதவாகளும பீமஸேனனிடததிலுணடான ப
தினுல பீடிககபபடடவாகளுமாக விரைவாக ஓடினாகள
சரே! உமது குமாராகளுடைய பெரியசேனையைக குநதிபுததி
பினதொடாநது கௌரவசேனையிலுளளவாகளை நானகுபுற
லும யுததகளததிலடிததான மகாராஜரே! பீமஸேனனுல வ
பணபபடுகினற உமமைசசோநதவீராகள உததமமான கு
ரைகளை ஓடடிககொணடு பீமஸேனனைவிடடு யுததரஙகததினின
சென்றாகள மகாபலசாலியும பாணடுநநதனனுமான
ஸேனன யுததததில அவாகளைஜயிதது ஸிமமநாததைதசெய
தோளகளதடடிக கைகளை உரககககொடடிககொணடு துரோ
ருடைய ஸமீபததைதக குறிததுச சென்றுன அநதப பீமஸே
னைப பொஙகிவரும கடலைக கரைதடுபபதுபோலத துரோணுச
யா தடுததாா அரசரே! துரோணா யுததததில குதிரைகளோ
டும ஸாரதியோடும கொடிமரததோடுஙகூடிய பீமஸேனனுடை
ரததைதை விரைவாக மறைததாா அது ஆசசரியமாயிருநத
துரோணா புனசிரிபபுடன பீமஸேனனை நாராசததினுல நெற
லடிததாா அபபொழுது பீமன மேலநோககிய கிரணஙகளுட
சூரியனபோல விளஙகினுன அநதத துரோணுசாரியா, 'ப
னனபோலவே பீமனும மரியாதைசெயவான' எனறெணணி
னைபபாாதது, 'பீமஸேன! மகாபலசாலியே! சததுருவாயு
என்னை இபபொழுது யுததததில ஜயிககாமல சததுருசேனை
நீ பிரவேசிபபது இயலாது உன இளையஸகோதரனை
ஜ-னனேடுகூடின கிருஷணன என சமமததததினமேல சே
யில பிரவேசிததான உனனுலேயோ இசசமயததில என
டைய படையானது பிரவேசிகக ஸாதயமாகாது' என்று
னா பிறகு, பீமனே ஆசாயருடைய அநத வாககயததை
கேடடுக கோபஙகொணடு கணகள சிவநது பெருமூசசுவி
அவரைநோககி, '1 பரமபநதுவே! உமது ஸமமததததின
அாஜ-னன யுததபூமியில பிரவேசிககவிலலை அவனே (ஒ
ராலும) ஜயிககமுடியாதவன அவன இநதிரனது சேனையி
பிரவேசிபபான பிராமமணரே! சிறநத பூஜையைசசெயகி
எநத அாஜ-னனுலே நீா மதிககபபடடீரோ தயையுளள
அாஜ-னன நானலலேன, நான உமககுசசததுரு
பீமஸேனன அககாலததில நீா எஙகளுககுத தந
குரு, உறவினா நாஙகள உமககுப புததிரரெனறு என

1 இது ஒருநிநதைசசொல

லோரும உமமை வணஙகியிருநதோம இவவிதம நீா
களிடம பேசுவதால அது இபபொழுது விபரீதமாகக
ணபபடுகிறது நீா உமமைச சததுருவாக எணணுவீராகில
ந்து இசசமயததில அவவாறே இருககடடும சததுருவாயிருக
உமககுத தகுநதகாரியததை இதோ பீமஸேனன செயயப
ாகிறுன' எனறு மறுமொழிகூறிஞன அரசரே! பிறகு, வீர
ன பீமன காலதணடததை யமன சுழறறுவதுபோலக கதாயு
தைச சுழறறித துரோணரைககுறிததுப பிரயோகிதது ரததி
ைறும கிளமபிக குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும கொடிமரத
ாடுஙகூடிய துரோணருடைய ரததை அபபொழுது பொடி
ககிஞன பாணடவஞன பீமனுடைய அநதப பராககரமததை
சசரியமாககககணடோம மகாபலசாலியான பீமஸேனன துரோ
ரை ரததைதயிழநதவராககசசெயது நானகுபககஙகளிலும
துசைனியஙகளை எதிாததான அரசரே! வாயுவுககு ஸம
ன பராகரமமுளள அநதபபீமன காறறுனது பலததிஞல மரங
ா முறிபபதுபோல வேகததிஞல யுததவீராகளைத துகைததுக
ாணடு யுததகளததில ஸஞசரிததான மகாபலசாலியான அந
பாணடவஞலே அபபொழுது ஜயிககபபடடவரும அடிபப
களுள சிறநதவருமான துரோணா வேறு ரதததினமீது
ிஞா

நூறறிருபததெட்டாவது அததயாயம

ஜயதரதவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் மறுபடியும் துரோணருடைய ரதங்களைநாசஞ்செய்து சென்று
அர்ஜுனனைக்கண்டு ஸிம்மநாதம் செய்ததும், அதைககேட்டு
யுதிஷ்டிரர் மகிழ்நததும்)

யுததகளததில தோராளிகளுடைய படையைததாணடிச செல
கினற பாணடுகுமாரஞன பீமஸேனனைத துரோணுசாரியா
ககககருதி அடடஹாஸஞசெயதுகொணடு அமபுமழைகளைப
ாழிநதாா அவருடைய விலலினினறும விடுபடட அநதப
ண சமூகஙகளை அநதபபீமன பகஷிககிறவனபோலப பலததை
ளியிடுவதிஞல ஸகோதராகளை மயஙகுமபடி செயதுகொணடு
ிாததான அநதப பீமனை உமமுடைய புததிராகளாலே தூண
பட்ட சிறநத விலலாளிகளெலலாம யுதததில அதிகமான
கததையடைநது நானகுபககததிலும சூழநது தடுததாாகள
ாகளால சூழபபடட அநதபபீமன கோபததிஞல எரிபபவன
ாலிருநதுகொணடும ஸிமமமபோலக காஜிததுககொணடும

சததுருககளுடைய கக்ஷியையழிப்பதான மிகவுமகோரமான க
யுததகதைக கையில எடுதது வேகமாக அவாகளினமீது பிரே
களுசெயதான மகாராஜரே! பீமனுல மூசசைஅடககிககொ
சுழறறி எறியபபட்ட அநதக கதாயுதமானது இநதிரனுலே
யோகிககபபட்ட வஜராயுதமபோலப போாககளததில உம
சைனிகாசளை நாசஞசெயதது அரசரே! பெரிய ஒலியினுல பூ
யைநிரபபுவதும ஒளியினுலவிளஙகுவதும அசசநதருவதுமா
அநதககதையானது உமமுடைய புதராகளைப பயமுறுததிய
ஒளியினுலநிரமபிய மகாவேகததுடன வருகினற அநதககதை
கணடு உமமைச சோநதவாகளெலலோரும பயஙகரமான ச
களை வெளியிடடுககொணடு ஓடினாகள அபபொழுது ரணக
தில ஸகிககமுடியாததான பீமனுடைய ஸிமஹநாதததைககே
வீராகள பயநது கீழேவிழுநதாாகள ரதிகாகளும ரதஙகளினி
றும கீழேவிழுநதாாகள கதையைக கையிலகொணட பீமஸே
னுலே கொலலபபடுகினற உமமைசசோநதவாகள [1] புலிகள
வதை மோபபததினுலறிநத மானகளபோலப பயநதவாகள
யுததததில ஓடினாகள அநதக குநதிபுதரன யுதததில நெரு
முடியாதவாகளான அநதச சததுருககளை ஓடுமபடிசெயது ப
களுககு ராஜாவான கருடனபோல வேகமாக ஸேனையைத தா
டிசசெனறுன மகாராஜரே! அவவாறு தீஙகிழைபபவனும
யூதபதிகளின கூடடததுககுத தலைவனுமான பீமஸேனனை
துரோணா எதிாததாா துரோணா யுதததில பீமனை அலை
போனற அமபுவரிசைகளால தடுததுப பாணடவாகளுககுப ப
தையுணடுபணணிககொணடு விரைவாக ஸிமஹநாதஞசெயத
மகாராஜரே! துரோணருககும மகாதமாவான பீமனுககும தே
ஸுர யுதததிறகு ஒபபானதும கோரமானதும மிகபபெ
மான அவவிதமான போா நோநதது பிறகு, துரோணருடை
விலலினினறு விடுபடட கூாமையுளள அமபுகளாலே யுததத
சூராகள நூறறுவா நூறறுவராகவும ஆயிரவா ஆயிரவராக
கொலலபபடடாாகள அரசரே! பிறகு, பாணடுபுததிரனுன பீ
ரததிலினினறு துளளிககுதிதது வேகததையடைநது இரணடு க
களையும மூடிககொணடு காலாளாகித துரோணரை எதிாததா
பலவானும நரசிரேஷடனுமான பீமஸேனன தலையைத தோ
சாயததுககொணடும, கைகளை ஸதிரமாக மாாபில வைத
கொணடும, மனம காறறு கருடன இவைகளுடைய வேகத
யடைநது காளையானது வாஷதாரையை விளையாடடு
தாஙகுவதுபோல அமபுமழையை ஏறறுககொணடான ஐ

[1] 'வயாகரகாாதா' எனபது மூலம

டிககபபடுகினற மகாபலசாலியான பீமன யுததரஙசததில
ரோணருடைய ரததைதக கையினல ஏாககாலபபிடிதது வேக
யெறிநதான அரசரே! யுதததததில வேகமுளள துரோணா பீம
ல எறியபபடடதை ஆசசாயுததினல மலாநதகணகளுளள உம
டைய வீரரகள பாாததாாகள துரோணா பூமியில ஞானமாக
படட அநத ரததைதவிடடு வேறு ரததினமீதேறி மறுபடியும
ஹததின முனபககததைதயடைநதாா அவவாறு வருகினறவ
உதஸாகததைதயிழநதவருமான அநதத துரோணசாரியரைப
ன அபபொழுது பாாதது வேகததோடு மறுபடியும சென று
ரினுடைய ஏாககாலைப பிடிதது மிகக கோபததுடன அநதப
ரிய ரததைதயும எறிநதான இவவாறே பீமஸேனனல விளை
டடாகவே எடடுரதஙகள எறியபபடடன அவன திருமபவும
நமபவும ஒரு கணணிமைபபொழுதுககுள தன ரததைதயடைந
ஞகக காணபபடடான ஆசசாயுததினல மலாநத கணகளை
டயவாகளான உமமுடைய யுததவீராகளும (அவனைப) பாாத
ாகள கெளரவரே! அநதக்ஷணததில அநதப பீமஸேனனுடைய
ரதியானவன குதிரைகளை விரைவாக ஓடடினன அது ஆசசரிய
பிருநதது பிறகு, மகாபலசாலியான பீமஸேனன தன ரதத
யடைநது வேகததோடு உமது குமாரனுடைய சேனையைக
ிதது எதிாததுசசெனறன அநதப பீமன், பெருஙகாறறானது
ஙகளைபபொடிபபதுபோல யுதததததில க்ஷததிரியாகளை நாசம
ணிககொணடும நதியின வேகமானது மரஙகளை (வேரைப)
ததுககொணடு செலவதுபோலச சேனையைப பிளநதுகொண
சென றன அதிபலசாலியான வீரன கிருதவாமாவினல பாது
கபபடடுளள போஜஸேனையை அடைநது பலததினல அதனை
அழிததுககொணடு சென றன பாணடவன தலதவனியினல
டகளை நடுஙகசசெயதுகொணடு புலியானது காளைகளை ஜயிப
போல எலலா ஸைனியஙகளையும ஜயிததான அநதபபீமன,
ஜசேனையையும தரதாகளுடைய சேனையையும மிலேசசாக
டய கூடடஙகளையும யுதததததில சமாததாகளான வேறு
நக வீராகளையும தாணடி யுததஞசெயகினற மஹாரதனை
தயகியையும நனருகப பாாதது முயறசியோடு அபபொழுது
ததுடன வேகமாகச சென றன மகாராஜரே! பராககிரமசாலி
பாணடுநநதனனுமான பீமஸேனன அாஜுனனைப பாாககக
ி யுதததததில உமது போாவீராகளைத தாணடி ஸைநதவனைக
லவதறகாகப பராககிரமததைத வெளிபபடுததிககொணடு அஙகு
ாபுரிகினற மகாரதனை அாஜுனனைக கணடான மகா
ரே! புருஷஶ்ரேஷடனன பீமன, அநத அாஜுனனைக கணடு,

வர்ஷாகாலத்தில் முழக்கத்துடன்கூடின மேகம்போல பேரின
சல்செய்து அழைத்தான் பார்த்தனும் வாஸுதேவரும் யுத்
தில் காஜிக்கின்ற அந்தப் பீமஸேனனுடைய கோரமான சத்
தைக் கேட்டார்கள் வீரர்களான அவ்விருவரும் கோபங்கொண
பீமஸேனனுடைய ஸிம்மநாதத்தைக் கேட்டு அவனைப் பார
எண்ணி அடிக்கடி சேர்ந்து காஜித்தார்கள் மகாராஜரே! பி
பார்த்தனும் மாதவரும் காஜிக்கும் இரண்டு காளைகள்போ
பெரிய சத்தங்களைச் செய்துகொண்டே (பகைவர்களை) எதி
துச் சென்ருர்கள் மகாராஜரே! தர்மராஜனுடைய புத்திரர
யுதிஷ்டிரர் பீமஸேனனுடைய சத்தத்தையும் வில்லாளியான
ஜுனனுடைய சத்தத்தையுங்கேட்டு மனக்களிப்புற்ருர் பிரபுவ
தர்மராஜர் அவ்விருவருடைய அந்தச் சத்தத்தையுங் கேட
சோகத்தைவிட்டு யுத்தத்தில் தனஞ்சயனுக்கு ஜயாசீர்வா
செய்தார்

மிக்க மதங்கொண்ட பீமஸேனன் அவ்வாறு காஜிக்கு
வில், பெரிய கைவன்மையுள்ளவரும் தார்மிகர்களுள் உத்தம
தர்மராஜனுக்குப் புத்திரருமான யுதிஷ்டிரர் நகைத்துத்
முள்ளத்திலிருக்கும் விஷயத்தை ஆலோசித்து, 'பீம! உன
குறிப்பிக்கப்பட்டது, மூத்தவனுன என்னுடைய வார்த்தை
வாறே அனுஷ்டிக்கப்பட்டது பாண்டவ! எவர்களுக்கு நீ
துருவாக இருக்கிருயோ அவர்களுக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் கிடை
காது நல்வினைப்பயனுல் யுத்தரங்கத்தில் ஸவ்யஸாசியான த
சயன் ஜீவித்திருக்கிருன் ஸத்யபராக்ரமனும் வீரனுமான
யகியும் பாக்ய விசேஷத்தினுல் க்ஷேமமாயிருக்கிருன் வா
தேவரும் தனஞ்சயனும் காஜிப்பதைப் பாக்கிய விசேஷத்
கேட்கிறேன் இந்திரனை யுத்தத்தில் ஜயித்து அக்னிபகவா
திருப்தியடையச் செய்தவனும் யுத்தத்தில் சத்ருக்களை
ஹரிக்கின்றவனுமான பல்குனன் பாக்கியவிசேஷத்தினுல் ஜீ
திருக்கிருன் எவனுடைய தோள்வலிமையை நாமனைவரும் (து
யாக) அடுத்து ஜீவித்திருக்கிறேமோ சத்ரு ஸைனியங்க
கொல்லுபவனுன அந்தப் பல்குனன் பாக்யத்தால் ஜீவிக்கிரு
தேவர்களாலும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாத நிவாதக
கள் எவனுலே ஒரே வில்லின் ஸகாயத்தால் ஜயிக்கப்பட
களோ அந்தப் பார்த்தன் பாக்யத்தால் ஜீவித்திருக்கிரு
எவன் விராடநகரத்தில் பசுக்களைப் பிடிப்பதற்காக ஒ
சேர்ந்து வந்த எல்லாக் கௌரவர்களையும் ஜயித்தானே
தப் பார்த்தன் பாக்யத்தால் ஜீவித்திருக்கிருன் எவன்

◌்ததினுல மகாயுததததில பதினுலாயிரம காலகேயாகளைக
ானாருனே அநதப பாாததன பாகயாதிசயததால ஜீவிததிருக
ேன எவன அஸதிரவீாயததினுல பலசாலியான (சிததிரஸேன
கிய) கநதாவராஜனைத துரியோதனனை பொருட்டு ஜயிததானே
நதப பாாததன பாகயாதிசயததினுல ஜீவிககிருன கிரீடத
தயும மாலையையுமணிநதவனும பலமுடையவனும வெணணிற
ாள குதிரைகளையுடையவனும கிருஷணனை ஸாரதியாகவுடைய
னும எபபொழுதும எனஅனபுககுப பாததிரனுமான அநதப
ாததன பாகயவிசேஷததால ஜீவிததிருககிருன புததிரசோகத
ல பீடிககபபடடவனும செயயமுடியாத காரியததைச செயய
ணணினவனுமான எவன ஜயதரதனுடைய வததததை விருமபிப
திஜஞையைச செயதானே அநதத தனஞசயன ஜயதரதனை
ததததில வதஞசெயவனு? வாஸுதேவரால ரக்ஷிககபபடடவ
ம சூரியன அஸதமிபபதறகுள பிரதிஜஞையை நிறைவேறறின
மான அாஜுனனேடு நான சோகமைபெறுவேனு? துரியோ
னுககு ஹிததததைத தேடுவதில ஆவலுளளவனும அரசனும
பனுமான ஸைநதவன பலகுனனுல தளளபபடடுத தன சத
நககளை ஆனநதமடையுமபடி செயவனு? துரியோதனராஜன,
ததததில ஸைநதவன பலகுனனுல தளளபபடடதைக கணடு
து விஷயததில ஸமாதானததையடைவனு? யுததததில தன
பியாகள பீமஸேனனுல கொலலபபடடதைப பாாதது மூட
ா துரியோதனன நமவிஷயததில ஸமாதானததை அடைவனு?
றப பெரிய போாவீராகளும பூதலததில தளளபபடடதைப
ாதது மநதனை துாயோதனன பசசாததாபததை அடைவனு?
மா ஒருவா ஒழிநததோடு நமமுடைய வைரமானது ஒழியுமா?
தியுளளவாகளை ரக்ஷிககுமபொருட்டுத தாயோதனன ஸந
யபபெறுவனு?'' எனறு கூறினா

கருணைமேறகொணட அநதத தாமராஜா அபபொழுது இப
ப பலவிதமாகச சிநதிததுககொணடிருககும ஸமயததில
ரமான யுததம நடநதது'' எனறு கூறினுன

நூறறிருபததோனபதாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீமனுல் கர்ணன் தோலவியடைந்ததும், துச்சலன் கொல்லப்பட்டதும்)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! அவவாறு காஜிககினறவனும
கததினிடிமுழககமபோனற முழககமுளளவனும மகாபலசாலி

யுமான அந்தப பீமஸேனனை எநத வீராகள நான்குபுறததில்
சூழநதுகொணடாாகள ? யுதததில கோபஙகொணடவனான பீ
ஸேனனுககு எதிரில நிறககககூடிய ஒருவனையும மூனறுலகஙக
ளும நான காணகிலேன ஸஞசய ! யமனபோனறவனும கதாயு
தம செயய விருமபியவனுமான பீமஸேனனுடைய முனனிலையி
இநத யுதததில நிறககககூடிய மனிதனை நான காணகிறேனில
எவன ரததைத ரததாலும யானையை யானையாலும நாசஞசெ
வானே அபபடிபபடட பீமனுடைய யுதததில ஸர்க்ஷாத
திரனாயிருநதாலும எவன (எதிாதது) நிறபான? கோபஙகொண
என புததிராகளைக கொலலவிருமபின பீமஸேனனுககெதி
துரியோதனனுககு ஹிததைதசசெயய எநத வீராகள நின
கள ? என புத்திராகளாகிற புறகளை எரிககபபோகிறதான பீ
ஸேனனான காடடுததீககு எதிரில யுததமுனையில எநத மனிதா
நினறாாகள ? (ஊழிககாலததில) யமனால எலலாப பிரஜைக
துரததபபடுவதுபோலப பீமனுடைய யுதததில (அவனால) எ
புதராகள துரததபபடுவதைக கணடு எநத வீராகள பீமனை
சூழநது தடுததாாகள ? எனககுப பீமனிடததில இருப
போனற பயமானது அாஜ¬னனிடததிலாவது கிருஷணனிட
லாவது ஸாதயகியினிடததிலாவது அகனியிற பிறநதவ
திருஷடதயுமனனிடததிலாவது இலலை ஸஞசய ! என புதரா
எரிகக எணணஙகொணடு (கதாயுததோடு) மிகவும ஜவலிககி
பீமனாகிய நெருபபுககு நானகுபுறஙகளிலும எநதச சூரா
சூழநது நினறாாகள ? அதனை எனககுசசொல” எனறு வின
ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினான

“அவவாறு காஜிககினற மகாபலசாலியான பீமஸேனனை
பலசாலியான காணனும மிகக சபததோடு எதிததான மி
கோபமுளள காணன மிகபபெரிதான விலலை நாணேறறிபபிடும
செயதுகொணடு நலல யுததததைக விருமபி யுதததில தன ப
ததைக காணபிபபவனாகிக காறறினுடைய வழியை மரம தடுப
போலப பீமனுடைய வழியைத தடுததான வீரனான பீம
மனககொதிபபுடன முனனிலையில நிற்கினற சூரிய குமார
கணடு அதிக கோபஙகொணடு சாணையில தீடடபபடடு
அமபுகளை அவனமீது பிரயோகஞசெயதான காணனும அ
களை ஏறறுககொணடு திருமப அம்புகளையும பிரயோகிததா
பிறகு, காணனுககும பீமனுககும நோநதயுதததில அபபொ
முயறசி செயகினறவாகளும பாாததுககொணடிருபபவாகளும
எலலா வீராகளுககும அஙகஙகள மிக நடுககமுறறன ரத

ா குதிரைவீரர்கள் இவர்களுடைய சத்தத்தையும், பீமன், கா
ன இவ்விருவர்களுடைய தலத்வனியையும் யுத்தரங்கத்தில
யங்கரமான பீமனுடைய சத்தத்தையுங்கேட்டு க்ஷத்ரியஸ்ரேஷ
ர்கள் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நன்குநிறைக்கப்பட்டனவாக
ண்ணினார்கள் மறுபடியும், மகாத்மாவான பாண்டவனுடைய
காரமான சத்தத்தினாலே யுத்தகளத்தில் எல்லா வீரர்களுடைய
றகளும பூமியில் நழுவிவிழுந்தன சிலவீரர்களுடைய கைகளி
ருந்து சஸ்திரங்கள் கீழேவிழுந்தன சில வீரர்களுக்கு உயிர
ளும போயின எல்லாம பயந்துகொண்டு ஜலமலங்களைப பெருக
ன எல்லாவாகனங்களும மன்வருத்தத்தை அடைந்தவை
யின மேலும், அநேகம கொடிய துர்நிமித்தங்களும தோன்
ன அரசரே! மிகநெருங்கியதான பீமகர்ணர்களுடைய யுத்தத
ல ஆகாயம், கழுகுகள பருந்துகள இவைகளினுடைய கூட்டங
ாலே நன்றாக மூடப்பட்டதாயிற்று, பிறகு, கர்ணனே இரு
து பாணங்களாலே பீமனையடித்து விரைவுடன ஐந்துபாணங
ாலே அவன ஸாரதியையும அடித்தான விரைவாக வேலை
ளச செய்கிறவனும மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவனுமான பீம
னனும அட்டகாசஞ்செய்து ரணகளத்தில அறுபத்துநான்கு
ணங்களைக கர்ணனமீது பிரயோகித்துக்கொண்டு எதிர்த்துவந்
ன சிறந்த விலலாளியான கர்ணன அந்தப பீமனமீது
னகுபாணங்களைப பிரயோகஞ்செய்தான அரசரே! பீமன
ஸதலாகவத்தைக காண்பித்துககொண்டு அந்தப பாணங்களைத
னனைவந்து நாடுவதற்குள்ளாகப படிந்த கணுக்களுள்ள அம்பு
ாலே பலவாறு அறுத்தான அவனைக கர்ணன அநேகமான
ணஸமூகங்களாலே மூடினன கர்ணனை பலவாறாக மூடப
டுகிறவனும மகாரதனுமான பாண்டுபுத்திரன கர்ணனுடைய
லைக கைப்பிடியில வெட்டினன் உட்படிந்த கணுக்களுள்ள
நேக அம்புகளாலே அவனையும அடித்தான பிறகு, பயங்கர
ன செய்கையுள்ள மகாரதனன ஸூதபுத்திரன வேறுவிலலை
டுத்து நானோறறி யுத்தத்தில பீமனை அடித்தான பீமன மிக்க
ாபங்கொண்டவனுகிக கர்ணனுடைய மார்பில கணுக்கள படிந்
ள்ள மூன்று பாணங்களை வேகமாக நாட்டினன பரதஸ்ரேஷ
ரே! அப்பொழுது நடுமார்பில நாட்டப்பட்டுள்ள அந்த அம்பு
ளால கர்ணன மூன்று சிகரங்களோடுகூடின உன்னதமான மலை
ால விளங்கினன உத்தமமான பாணங்களாலே அடிக்கப
ட்ட அந்தக கர்ணனுடைய ரக்தமானது தாதுக்களைபபெருக்கு
ன்ற மலையினின்று அதிலுள்ள தாதுக்கள பெருகுவதுபோலப
ருகியது நலல் அடியினலே பீடிக்கப்பட்ட கர்ணன சிறித்

நடுககமுறறுக காதுவரை இழுததுவிடபபடும அமபுகளால பீமஜ
அடிதது மறுபடியும நூறறுககணககும ஆயிரககணககுமா
அமபுகளைபபிரயோகிததான உறுதியானவிலலுளள அநதககா
னுடைய பாணஙகளாலே பீடிககபபடட மகாரதனன அநத
பீமன க்ஷுரமெனகிற பாணததால காண்னுடைய தனுவிலுள
நாணைகயிறறை விரைவாக அறுததான ஒரு பலலததால அவ
ஸாரதியையும அடிதது ரததகினினறு கீழேதளளி அவனுடை
நானகு குதிரைகளையும கொனறுன மனனரே! குதிரைக
கொலலபபடட ரததகினினறு காணன குதிததுப பயததினு
விரைவாக விருஷஸேனனுடைய ரததகினமீதேறினன பிரதா
சாலியும பலசாலியுமான பீமஸேனன யுததததில காணனைஜயிதது
மேகததின இடிமுழககததுககொ।।பான் ஸிமமநாததைதச செ
தான அவனுடைய அநதச சததததைககேடடு யுதிஷடிரா மிக
ஸநதோஷமுளளவரானா யுததததில பீமஸேனன காணனை
வெனறுவிடடதாக எணணிப பாணடவசேனையானது அபபெ
ழுது நானகுபககஙகளிலும சஙகநாததை உணடுபணணியது
சதருஸேனையினுடைய முழககததைககேடடு உமமைசசோநதவ
கள மிகவும காஜிததாாகள அரசரான அநத யுதிஷடிரா யு
ததில ஸநதோஷததினுல தமசேனையைச சஙககோஷஙகள
லும பாணஙகளுடைய சபதஙகளாலும ஸநதோஷததால உ
டான பேரொலிகளாலும நிறைநததாகச செயதாா பாாததே
காணடீவததை நாணெலியிடும்படி செயதான வாஸுதேவரு
சஙகததை ஊதினா அரசரே! காஜிககினற பீமனுடைய பய
கரமான தவனியானது அநதச சபதததைக கீழபபடுததி அ
பொழுது எலலாஸைனியஙகளிலும உககிரமாகக கேடகபப
டது பிறகு, ராதேயன மெதுவாகவும பாணடவன கடுமை
யாகவும வெவவேறு அஸதிரஙகளாலும பாணஙகளாலும போ
புரிநதாாகள மகாராஜரே! அஸுராகளுடைய பெரிய சேனை
யிருநத தாரகாஸுரனைநோககி ஸுபரமமணயா எதிாதத
போலப பீமனும ஸூரியகுமாரனன காணனை எதிாததான
பயஙகரமான செயகையுளளவாகளான அவவிருவருககும இ
வாறுன பெருமபோா நடநதது பீமஸேனன பெரிதான அம
மழையினுலே அவனைத தடுததுககொணடு அமபுகளாலே அ
னுடைய ஸாரதியையும நானகு குதிரைகளையும அடிததான
ஐயா! பீமன கணுககளபடிநதுளள பலலஙகளாலே அவனுடை
துவஜததையும கொடிசசீலையையும அறுதது ரததததையும ச
ரக்ஷகாகளையும நாசஞசெயதான அரசரே! ரதிகாகளுள சிற
தவனும பலசாலியுமான காணனும பீமஸேனனுல நடுஙகு

ு செய்யப்பட்டவனுக்குக் கதியையும் கேடகத்தையும் கையிற ுடித்துப் பீமனை எதிர்த்தான் ஐயா! பீமன் அந்தக் கத்தியைக் கேடகத்தோடு வெட்டினான் மகாராஜரே! துரியோதனன், பீம ல கர்ணன் அனேக அம்புகளாலே பீடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு, சசலனைப்பார்த்து, 'கர்ணன் கஷ்டமான நிலைமையை அடை துவிட்டதைப் பார் சீக்கிரமாக அவனுக்கு ரதத்தைக்கொடு' ன்று சொன்னான் இவ்வாறு அரசன் சொல்லியதைக்கேட்ட சசலன், பிறகு, கர்ணனுடைய ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான் மகா ன்னன் கர்ணனும் துச்சலனுடைய ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டான் வ்விருவரையும் பிருதையின்புத்திரனான பீமன் விரைவாக நெருங் ப பத்துப்பாணங்களாலடித்து மறுபடியும் கர்ணனை அடித்துத் ச்சலனுடைய தலையையுமறுத்தான் ஐயா! பீமஸேனனால் துச னை கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்துக் கர்ணன் அவனுடைய் லையே எடுத்துப் பாண்டவனையடித்தான் வீரர்களும் மகா லசாலிகளும் சத்ருக்களை ஸம்ஹரிக்கின்றவர்களுமான அவ்விரு ரும் யுத்தகளத்தில் சத்ருக்களுடையமத்தியில் பலனும் இந்திர மபோலப் பரஸ்பரம் போர்புரிந்தார்கள் மகாபலசாலியும் ந்தா புத்திரனுமானபீமன் அட்டகாசஞ்செய்துகொண்டு குதிரை ளயும் ஸாரதியையுமடித்து அடிக்கடி கர்ணனை எதிர்த்தான் றகு, யுத்தபூமியில் பீமன் போர்புரிகையில் அச்சேனை குழப்ப றறது யாதொன்றும் அறியப்படவில்லை

நூற்றுமுப்பத்தாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரோண துரியோதனர்களுடைய ஸம்வாதமும், துரியோதனனுடைய யுத்தமும)

அந்தச் சேனை கலக்கப்பட்டிருக்க, அர்ஜுனனும் ஸாத் பியும் பீமஸேனனும் ஸைந்தவனைக்குறித்துச் செல்லவே, உம டைய குமாரனான துரியோதனன், விரைவுடன் செய்யவேண் அனேக காரியத்தை ஆலோசித்துக்கொண்டு ஒரேரதத் டன் துரோணரிடம் செல்லப் புறப்பட்டான் காற்றுக்கும் ாத்துக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ள உம்முடைய புத்ரனுடைய மானது மிக்கவேகத்துடன் துரோணரை நோக்கி விரை கச்சென்றது ஐயா! கௌரவர்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டு ணுகிறவனும் அரசனுமான உமது குமாரன், ரதத்தோடு டயவனுக, 'இதோ காணப்பட்டான், இதோ மறைந்துவிட்

டான’ எனறு (ஜனஙகள சொலலுமபடி) ஒரு முகூரததத
துரோணரையடைநது பரபரபபுடன சொலலலானான ‘மகார
களான அரஜுனனும பீமஸேனனும ஜயிககபபடாதவ
ஸாதயகியும மிகவும பெரிதான எலலாசசேனைகளையும ஜயித
தடுககபபடாதவரகளாகி ஸிநதுராஜனுடைய ஸமீபத
அடைநதுவிடடாரகள அவவிடததிலும ஜயிககபபடாதவரகள
எலலோரும போரபுரிகிறாரகள (பகைவரின) காவததையபு
பவரே! மகாரதனான அரஜுனன ரணகளததில உமமை மீ
செனறானாலும ஸாதயகியினாலும பீமனாலும எவவாறு கட
செலலபபடடீர? பிராமமணோததமரே! ஸாதயகியினாலும
ஜுனனாலும பீமஸேனனாலும உமககுத தோலவி நேரநதது இ
வுலகததில கடல வறணடதுபோல ஆசசரியகரமாயிறறு உ
மும (இதனை ஆசசரியமெனறே) ஒததுசசொலலுகிறது யு
வீரரகள, ‘தனுரவேதததில கரைகணடவரான துரோணர
வாறு யுததததில ஜயிககபபடடார?’ எனறு சொலலுகிறாரக
உமமுடைய இநதததோலவியானது நமபததகாததாயிருககிற
புருஷஶ்ரேஷடரான தேவரீரை மூனறு ரதிகரகளும தாண
செனறதனால யுததததில பாககியஹீனனான எனககு நாசமே
சயம’ எனறு சொலல, துரோணர, ‘இநதககாரியம இவவ
செனறு போனபின, நீ சொலல விருமபியதைச சொல மரி
தை செயபவனே! போனது போனதே மேலநடககவேண
தை ஆலோசனை செய’ எனறு சொனனார துரியோதன
‘பிராமமணரே! ஸிநதுராஜனவிஷயததில இநத ஸமயததிற
தககதும அடுததுச செயயவேணடியதுமான நலல காரியத
நமககுள நனறாக ஆலோசித்து விரைவாகச செயயவேணடு
எனறு கூறினான துரோணர, ‘அபபா! ஆலோசிககவேண
விஷயம பலவாறாயிருககிறது செயயததககதை எனனிடததின
றும கேள பாணடவவீரரகளுள மகாரதரகளான மூவர தாண
செனறுவிடடாரகள அமமூவருககும பினபுறததில நம
எவவளவு பயமிருக்கிறதோ அவவளவு பயமே அவரகளு
முனபுறததிலும நமககு இருககிறது ஆயினும, எநத இ
தில கிருஷணனும தனஞசயனும இருககிறாரகளோ அ
இடததில (நமககுப) பயம மிகப பெரிதென நினைககிறே
அநதப பாரத சேனையானது முனபுறததிலும பினபுறததி
(பகைவரகளால) கவரபபடடிருககிறது அவவிடததில
தவனுடைய ரக்ஷணமானது செயயத தககதெனறு ந
எணணுகிறேன அபபா! கோபஙகொணடிருககிற தனஞ

டத்திலிருந்து பயந்தவனான அந்த ஸைந்தவனை நாம் அவசி
காக்கவேண்டும் பயங்கரர்களான யுயுதானனும் பீமனும்
ந்தவனைக்குறித்துச் சென்றிருக்கிறார்கள் சகுனியின் புத்தி
தோன்றிய அந்தச் சூதாட்டம் இந்தயுத்தமாக நேர்ந்திருக்
து அப்பொழுது ஸபையில் வெற்றியாவது தோல்வியாவது
ண்டாகவில்லை இந்தப்போர்க்களத்தில் பந்தயமவைத்தாடுகிற
க்கு இப்பொழுதுதான் வெற்றிதோல்விகள் ஏற்படவேண்டும்
ளரவசபையில் அந்தச்சகுனி கோரமான எவைகளைப் பாச
க்களென்று எண்ணி முன்பு விளையாடினானோ அவைகள் (இப்
ழுது) நெருங்கமுடியாத அம்புகளாகத் தோன்றிவிட்டன
பா ! அரசனே ! அந்த ஸபையில், சூதாடிகளாக வீற்றிருந்த
ங்கர்களான அந்தக் கௌரவர்களடங்கிய (இந்தச்) சைனிகர்
ச் சூதாடுகிறவர்களாகவும், அம்புகளைச் சூதாடுகருவிகளாகவும்
அரசனே ! இந்தச் சூதாட்டத்தில் ஸைந்தவனைப் பந்தயமாக
க்கப்பட்ட பொருளென்றறி சூதாட்டத்தினுடைய முடி
ன்து அவனைச் சார்ந்திருக்கிறது ஸைந்தவன்விஷயமாகப்
கவர்களோடு பெரிய (போர்ச்) சூதாட்டமானது நன்றாகத்
டங்கப்பட்டிருக்கிறது உனக்கு ஜயமோ அல்லது அப
மோ நிச்சயமாக இந்தச் சூதாட்டத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது
ாராஜனே ! இந்த யுத்தத்தில் நீங்களெல்லாரும் உங்கள் உங்
உயிரில் பற்றைவிட்டு யுத்தத்தில் ஸைந்தவனுடைய ரக்ஷ
தை முறைப்படி செய்யவேண்டியவர்களாகிறீர்கள் ஸைந்
னவிஷயத்தில் சூதாடுகின்ற நமக்கு வெற்றிதோல்விகள் நிச
ாகவிருக்கின்றன உத்தமமான விற்களைப் பிடித்த அந்தவீரா
முயற்சியுடன் ஸைந்தவனைக் காப்பாற்றுகிறவிடத்திற்கு நீயே
ரவாகச் செல் பாதுகாக்கின்ற அந்த வீரர்களையும் நீ ரக்ஷிக்க
ண்டும் நானே இவ்விடத்திலேயே இருப்பேன், இன்னும்
வர்களையும் அனுப்புவேன் பாண்டவர்களோடும் ஸ்ருஞ்சயர்
ாடுங் கூடின பாஞ்சாலர்களைத் தடுப்பேன்' என்று கூறினா
பிறகு, துரியோதனன் (தன்னைத்) தொடர்ந்துவருகின்ற
டபடைகளோடு உக்ரமான காரியத்தின்பொருட்டு மனத்
முயற்சிகொண்டு ஆசார்யருடைய கட்டளையால் விரைவாகச்
ான் மஹாராஜரே ! முன்பு கிருதவர்மாவினால் தடுக்கப்
வர்களும் (பாண்டவ) சேனையைக் காப்பவர்களும் பாஞ்
ராஜகுமாரர்களுமான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸ்ஸும்
னக்கு வெளிப்புறமாகச்சென்று ஸவ்யஸாசியை அடைந்தார்
அரசரே ! யுத்தஞ்செய்யும் விருப்பத்தோடு அர்ஜுனன்

உமமுடைய சேனையில புகுநதஅளவில வீராகளான அவவி
வரும உமது சேனையை விலாபபுறததில உடைததுககொ
அதில பிரவேசிததாாகள. குருராஜன, சைனியததைப
கததில எதிாததுவருகினற அவவிருவரையுங கணடான
சாலியும பரதகுலததில தோனறியவனுமான துரியோதன
விரைபவனுகி விரைபவாகளான அவவிரணடு பிராதாககளோ
சிறநத போாபுரிநதான மகாரதாகளெனறு பிரஸிததிபெ
வாகளும க்ஷததரியசரேஷடாகளுமான அவவிருவரும வில
கையிலெடுதது யுததததில இநதத துரியோதனனை எதிாதத
கள யுதாமனயு கழுகிறகுகளுள்ள முபபது பாணஙகளா
துரியோதனனை அடிததான, இருபது அமபுகளாலே
னுடைய ஸாரதியையும நானகுபாணஙகளாலே நானகுகுதி
களையும அடிததான உமது புதரனான துரியோதனன
பாணததால யுதாமனயுவினுடைய தவஜததையறுதது
பாணததால அவனுடைய விலலையுமறுததான ஒரு பலல
னால ஸாரதியைககொனறு தோததடடினினறும தளளின
பிறகு, கூாமையுள்ள நானகுபாணஙகளாலே அவனுடை
நானகுகுதிரைகளையும அடிததான யுதாமனயுவும மிகு
கோபஙகொணடவனும விரைவுளளவனுமாகி, யுததததில
பது பாணஙகளை உமது புதரனுடைய நடுமாாபில எயதா
அவவாறே, உததமௌஜஸ்ஸும மிகுநத கோபஙகொணடு பொ
னால அலஙகரிககபபடட அமபுகளாலே அவனுடைய ஸாரதி
அடிதது யமலோகததிறகு அனுபபினுன ராஜேநதிரரே!
யோதனனும பாஞசாலயனுன உததமௌஜஸ்ஸினுடைய நா
குதிரைகளையும இருபககததிலுமுளள இரணடு ஸாரதிகளை
கொனறுன யுததததில குதிரைகளையும ஸாரதியையுமி
உததமௌஜஸோ மிகவிரைநது தன பிராதாவான யுதாமன
னுடைய ரததனமீது ஏறினுன அநத உததமௌஜஸ
பிராதாவான யுதாமனயுவினுடைய ரததனதயடைநது அ
அமபுகளாலே துரியோதனனுடைய குதிரைகளை அடிதத
அவைகள கொலலபபடடுப பூமியில விழுநதன யுதாம
யுததததில துரியோதனனுடைய குதிரைகள அடிககபப
கீழே விழவே, உததமமான பாணததினுலே அவனுடைய
லையும அமபுததாணியையும சீககிரமாக அறுததுவிடடு
னுடைய ஸாரதியையும அடிதது யமலோகததிறகு அனு
னுன அரசனுகிய உமமுடைய குமாரன குதிரைகளும ஸா
யும கொலலபபடட ரததினினறு கீழே இறஙகிக கதை

கயிலெடுத்துக்கொண்டு பாஞ்சாலராஜ குமாரர்களான இரு
ரையும் எதிர்த்து ஓடினன் கோபங்கொண்டு வருகின்ற
ந்தக் கௌரவராஜனைப்பார்த்து அப்பொழுது யுதாமன்யுவும்
த்தமௌஜஸ்ஸும் தேர்நடுவிலிருந்து பாய்ந்து குதித்தார்கள்
பந்தரே! பிறகு, கதாயுத்தத்தையேந்திய அந்தத் துரியோதனன்
ந்த கோபங்கொண்டு கதாயுதத்தினலே ஸ்வர்ணத்தினல் சித்
ரிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த ரதத்தைக் குதிரைகளோடும் ஸாரதி
ாடும் கொடிமரத்தோடும் நாசஞ்செய்தான் ஜனதிபரே! கதா
ம் பிடித்தவர்களுள் சிரேஷ்டனும் எல்லா உலகங்களிலும் மகா
னுமான உமது குமாரன் கதையினல் இவ்விதமான காரியத்
ச் செய்தான் குதிரைகளையிழந்தவனும் ஸாரதியையிழந்தவ
ம் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனுமான உமமுடைய
ரன் (அந்த) ரதத்தை நாசஞ்செய்துவிட்டு மத்ரராஜனுன
யனுடைய ரதத்தில் விரைவாக ஏறினன் பிறகு, பாஞ்சாலா
ள் பிரதானர்களும் மகாரதர்களுமான ராஜகுமாரர்களிரு
ம் வேறு ரதங்களிலேறிக்கொண்டு பீபத்ஸுவை நோக்கிச்
ன்றார்கள்

நூற்றுமுப்பத்தோராவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(பீமன் கர்ணனை வென்றது)

மகாராஜரே! பரதசிரேஷ்டரே! மயிர் சிலிர்த்தலைச்செய்யத்
க யுத்தம் நடக்கையில் எல்லோரும் எல்லாவிதத்தினலும்பீடிக்
பட்டு மனக்கலக்கமுற்றவர்களாகவே, ராதாபுத்ரனுன கானன
த்தினபொருட்டுப் பீமனை வனத்தில் மதங்கொண்ட யானை
ங்கொண்ட யானையை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்துச்சென்றுன.
கு,பகைவர்களை அடக்குகிறவர்களான அவர்களுள் ராதேயன்
னமையாகவும் பீமன் வனமையாகவும் அஸ்திரங்களாலே
ருவரையொருவர் துன்புறுத்தினர்கள்" என்று சொன்னன்
திருதராஷ்டிரன், "மகாபலசாலிகளான அந்தப் பீமனும்,
னும் அர்ஜுனனுடைய ரதத்தின் ஸமீபத்தில் யுத்தஞ்செய்
ர்களே, அந்தயுத்தம் எவ்வாறு இருந்தது? முன்பே பீமஸேன
ல் யுத்தத்தில் தோல்வியடைவிக்கப்பட்ட மகாரதனுன
னன் மறுபடியும் எவ்வாறு பீமனை எதிர்த்தான்? மகாரத
ன் று பிரஸித்திபெற்றவனும் புவியில் மிகச்சிறந்த ரதிகனுமான

1 'பருத்தகபருத்த' என்பது மூலம்

ஸூதபுததிரனைப பீமனும எவவாறு யுததததில எதிரததா
தாமராஜனன யுதிஷடிரன பீஷமரையும துரோணரையும தா
டினபின மகாரதனன காணனைததவிர வேறெருவனிடததில
தும பயததை நினைககவிலலை மிகக புஜபலமுளளவனே! த
ராஜன, மகாதமாவான எநத ராதேயனுடைய வீாயததை
பொழுதும சிநதிததுககொணடு பயததினல அனேக வருஷ
ளாக உறஙகாமலிருககிறுனே அநத ஸூதபுததிரனைப பீ
யுததகளததில எவவாறு எதிரததுப போாபுரிநதான? பிராம
களுககு நனமையைச செயகினறவனும வீாயமுளளவனும யுத
களில பினவாஙகாதவனும யுததம பணணுகிறவாகளுள சிரே
னுமான காணனைப பாணடவன எவவாறு (எதிரததுப) போாபு
தான? வீாயமுடையவாகளும மிககவனமையும பகைவரைமிஞ
திறமையுமுளளவர்களுமான காணனும விருகோதரனும இந
போாககளததில (ஒருவரையொருவா) எதிரதது எவவாறு போ
புரிநதாாகள? ஸகோதரததனமையானது முநதியே(காணனுக
காணபிககபபடடிருககிறது (அதனல), அநத ஸூதபுதர
கருணையுளளவனகவே இருநதான அவன குநதியினுடைய வே
கோளை நினைபபவனகிப பீமனேடு எவவாறு போாபுரிநதா
சூரனன பீமனும காணனலே முன செயயபபடட வைரத
நினைககினறவனகி யுததரஙகததில அவனேடு எவவாறு போ
புரிநதான? எனனுடைய துரியோதனன, 'யுததரஙகத
காணன எலலாப பாணடவாகளையும ஜயிககபபோகிறுன' என
ஸூதபுததிரனிடததில எபபொழுதும விருபபமுளளவனயி
கிறுன மநதனன என புதரனுககு யுதததததில ஜயததில ஆ
யானது எவனிடததில வைககபபடடிருககிறதோ அபபடிபப
காணன பயஙகரமான செயகையுளள பீமஸேனனேடு எவவ
போாபுரிநதான? அபபா! எவனை அடைநது என புததிராக
லே மகாரதாகளான பாணடவாகளோடு வைரம உணடுபண
படடதோ அநத ஸூதபுததிரனேடு பீமன எவவாறு போாப
தான? ஸூதபுதரனிடததிலிருநது உணடான பலதீஙகுசளைநி
கினறவனன பீமஸேனன ஸூதபுதரனேடு எவவாறு போாப
தான? வீாயமுளளவனன எவன ஒரு ரததததினலே பூமணட
ததை முழுதும ஜயிததானே அபபடிபபடட ஸூதபுதரனே
யுதததததில பீமஸேனன எவவாறு போாபுரிநதான? என
குணடலஙகளோடும கவசததோடும பிறநதானே அநத ஸூ
புதரனுடன யுததகளததில பீமன எவவாறு போாபுரிநதா
அபபா! முனபு அஸதிரஙகளைப பெறுவதறகாகக காணன ப

ரமரைப பூஜிததது பருகுகுலததாருள சிறநதவரான அவரிட
ருநது அவருடைய அனுககிரஹததினுல பிரமமாஸதிரததையும
பறருன ஸஞசய! அவவிருவருககும யுததம எவவாறு நோநத
தனபதையும அவவிருவருளளும எவன ஜயததை அடைநதா
னனபதையும எனககு உணமையாகச சொல, நீ ஸமாததனு
ருககிருய" எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானுன

"பீமஸேனனே ரதிகாகளுள உததமனுன ராதேயனை விடடு
டடு வீராகளான கிருஷணனும தனஞசயனும இருநதவிடம
சலல விருமபினுன மகாராஜரே! ராதாபுததிரனுன காணன
மகமானது மழையை மலையினமீது பொழிவதுபோல வேக
ாகச செலலுகினற பீமஸேனனை எதிாததோடி அவனமீது
ழகிறகுகளபூணட அமபுகளைப பொழிநதான பலசாலியும
திரதபுததிரனுமான காணன அபபொழுது சிரிததுககொணடு
லாநத தாமரைபபூபபோனற முகமுளளவனுகி யுததரஙகததில
சலலுகினற பீமனை அழைததான காணன, 'பீம! பகைவாக
ாடு போரை நீ கனவிலும கணடதிலலை அபபடியிருக
கயில அாஜுனனைப பாாககவேணடுமெனகிற எணணததினுலே
ா எனககு முதுகுகாடடுகிருய? பாணடவநநதன! குநதிபுதரனு
ருககிற உனககு இது தகுநததனறு ஆதலால, எதிரில நினறு
னமீது அமபுமழைகளைப பொழிவாயாக' எனறும கூறினுன
மஸேனன காணனுடைய அவவித அழைபபை யுததரஙகத
ல பொறுககவிலலை அாததமணடலாகாரமாக விலலை வளைதது
நத ஸூதபுததிரனேடு போாபுரிநதான மகாகீாததியுளள
மன சவசமபூணடவனும துவநதுவயுதததததில முயறசியுளளவ
ம எலலா ஆயுதஙகளிலும வலலவனுமான காணனமீது நேரா
செலலுகினற அமபுகளை வாஷிததான காணனைக கொலல
ணணஙகொணட அநதப பீமன போரின முடிவைச செயயக
நதிக காணனை அடிததான ஐயா! மகாபலசாலியும பகைவா
ா வாடடுகிறவனுமான பாணடவன கோபஙகொணடு காணனை
னுஸரிததுவநத வீராகளைககொனறு அவனையுஙகொலல எண
ஙகொணடவனுகிக குரோததததினுலே உகரமாயுளள பலவித
மபுமழைகளை அவனமீது பொழிநதான உததமமான அஸ
ரஙகளை அறிநதவனுன ஸூதபுதரன மதஙகொணட யானை
ால நடககினற அநதப பீமனுடைய அநதப பாணவாஷஙகளை
ஸதிரமாயையினுலே நாசஞசெயதான பெரிதான விலலைக
கயிலேநதியவனும மிகக கைவனமையுளளவனும முறைபபடி
றற) விததையினுல மிகவும புகழபபடடவனும பலசாலியுமான

கரணன (தனுாவேத) ஆசாரியனபோல நானகுபககஙகளிலு
ஸஞசாரஞ செயதான அரசரே! கோபததினலை யுததஞசெயகி
றவனும செநநாயினுடைய வயிறுபோனற வயிறறையுடையவனு
குநதிபுதரனுமான பீமஸேனனைக கரணன சிரிததுககொண
எதிரததான போாபுரிகினற வீரரகள நானகுபககஙகளிலும ப
ததுககொணடிருககுமபொழுது யுததரஙகததில கரணனுடை
அநதர சிரிபபைக கௌநதேயன ஸகிககவிலலை பலசாலியா
பீமஸேனன கோபமூணடு பெரிய யானையை ஈடடிகளால குத
வதுபோல எதிரததுவருகினற அநதககாணனை மாாபில வதஸ
தஙகளால அடிததான மறுபடியும, ஸுவாணமயமான கணு
ளுளளவையும சாணைககலலில தீடடபபடடவையும நனருக வி
படடவையுமான இருபதொரு பாணஙகளாலே விசிததிரமா
கவசமபூணட ஸூதபுததிரனைப பிளநதான கரணன ஸவாண
மான மேலவிரிபபுககளாலே நனருக மூடபபடடவைகளும க
றினவேகமபோனற வேகமுடையவைகளுமான பீமனுடைய கு
ரைகளை ஐநதைநது பாணஙகளாலே அடிததான மனனவே
பிறகு, கரணனலே அரைநிமிஷததிறகுள பீமஸேனனுடைய ர
தைககுறிதது ஏறபடுததபபடட அமபுமயமான ஒரு வலையான
காணபபடடது மகாராஜரே! அபபொழுது, அநத யுததரஙகத
கரணனுடைய விலலினினறு விடுபடும அமபுகளாலே பாணடவ
ரததததோடும தவஜததோடும ஸாரதியோடும நனருக மறைக
படடான கரணன கோபஙகொணடு பீமஸேனனுடைய திடமா
கவசததை அறுபததுநானகு பாணஙகளாலே தூளாககினன
மஸதானஙகளைப பிளககினற நாராசஙகளாலே பீமனையும அ
தான பிறகு, மிகக தோளவலியுளளவனன விருகோதரன
மறறவனுககு கரணனுடைய விலலினினறு வெளிவருகினற பாண
களைப பொருடபடுததாமல அவனை மிச நெருஙகினன மகாராஜ
அநதப பீமன கரணனுடைய விலலினினறு விடுபடடவை
ஸாபபஙகளுககொபபானவையுமான பாணஙகளைத தாஙகியும ர
களததில துனபததை அடையவிலலை பிறகு, பிரதாபசாலியா
பீமஸேனன நனருகத தீடடபபடடவையும கூரிய முனையுள
வையுமான முபபததிரணடு பலலஙகளாலே யுதததததில கரண
அடிததான கரணன அதிக பாகுபலமுளளவனும ஸைந
னுடைய வதததை விருமபுகிறவனுமான அநதப பீமஸேன
மீது பிரயததனமினறியே அமபுகளை அதிகமாக இறைததா
ராதேயன பீமஸேனனேடு ரணகளததில சாநதமாகவே போ
புரிநதான பீமனே பழமபகையை நினைததுககொணடு கோப

டனேயே போராபுரிநதான பகைவாகளைக கொலபவனும
ாபமுளளவனுமான பீமஸேனன அநத அவமானததைதப
ாறுமல அவனமீது விரைவாகப பாணவாஷததைதப பிரயோ
ததான அநதப பீமஸேனனுலே யுததகளததில பிரயோ
கபபடுகினற அநத அமபுகள வீரனுன காணனமீது ஒலிக-
ற பறவைகளபோல நானகுபககமும வநதுவிழுநதன ஸவாண
மான அடிபபுறமுளளவைகளும மிகக வேகமுளளவைகளும
ஸேனனுடைய விலலினினறு கிளமபினவைகளுமான அநத
மபுகள விடடிறபூசசிகள நெருபபை மறைபபதுபோல ராதே
ன மறைததன பாரதரே! அரசரே! நானகுபககஙகளிலும
றைககபபடுகினறவனும ரதிகாகளுள சிரேஷடனுமான காணன
ரமான பாணவாஷஙகளை அவனமீது பொழிநதான விருகோ
ன இடிபோனறவையும யுதததில பிரகாசிககினறவையுமான
ணனுடைய அநத அமபுகளைத தனனை வநதடைவதறகுள
கவே அனேகமான பலலஙகளால அறுததான பாரதரே!
தருககளை அடககுகிறவனும சூரியபுததிரனுமான காணன
ததில பீமஸேனனை மறுபடியும அமபுமழையினுல மூடினுன
ரதரே! அநத யுததகளததில அமபுகளால நானகுபககஙகளி
ம நிறைககபபடட மேனியை உடையவனுன பீமனை முடகளால
றைநத முளளமபனறியைபபோல (எலலோருங) கணடாாகள
ஞுன பீமன யுதததில சூரியன தன கிரணஙகளைத தரிபபது
ால, பொறகணுககளுளளவையும சாணைககலலில தீடடபபடட
யும காணனுடைய விலலினினறும விடுபடடவையுமான அமபு
ளத தாஙகினுன எலலா அஙகஙகளும ரகதததால நனைககப
டட பீமஸேனன வஸநதகாலததில தலையில புஷபஙகள நிறை
நததலால அலஙகாரமாயுளள அசோகமரததைபபோல விளங
றன நீணட புஜஙகளையுடைய பீமன மிகக புஜபலமுளள காண
டைய அநதச செயகையை யுதததில பொறுககவிலலை அவன,
க விஷமுளள ஸாபபஙகளாலே சூழபபடட சுவேதபாவதத
தபபோலத தோனறுமபடி இருபததைநது நாராசஙகளால கா
னையடிதது மறுபடியும ஆறுபாணஙகளாலும எடடு பாணஙக
ாலும அடிததான தேவாகளுககொபபான விககிரமமுளளவ
ம பிரதாபசாலியுமான பீமஸேனன சரீரததைவிடடத துணிநதவ
ன ஸூதபுததிரனை மாமஸதானஙகளில மறுபடி வேறு ஒரு
ணததாலடிதது அடடஹாஸததுடன அவனுடைய விலலையும
ரைவாக அறுததான அநதபபீமன விரைபவனுகி அமபுகளாலே
வனுடைய நானகுகுதிரைகளையும ஸாரதியையும கொனறு
ியகிரணஙகளுககொபபான காநதியுளள நாராசஙகளாலே கா

ணையும மாாபில அடிததான அநத அமபுகள சூரியகிரணஙக
மேகததைப பிளநது செலவதுபோலக காணபப பிளந
கொணடு சென்று விரைவாகப பூமியில பிரவேசிததன பாரதரே
வில அறுககபபடடவனும அமபுகளாலே அடிககபபடடவனு
(தனனை) அவவிதமான ஆணமையுளளவனென்று கருதினவ
மான சாணன அதிகமான கிலேசததையடைநது, பீமஸேனனிட
திலுணடான பயததினுலே வெடகததைவிடடு வேறு ரதத
நோககி ஓடினுன" என்று கூறினுன

நூறறுமுபபததிரணடாவது அதயாயம

ஜயத்ரதவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷடிரன், "ஸஞசய! பிருகுகுலததில பிறநதவ
ருள உததமரும விலலாளியுமான பரசுராமா மகேசுவரருக
நேரான சிஷயா காணன அநதப பரசுராமருககுச சிஷயனுனு
அவன அஸதரவிததையில அவருககு ஒபபானவன அலல
சிஷயாகளுககுரிய குணஙகளோடு கூடிய காணன சிஷயனுகவி
தாலும ஆசாரயராகிய பாாககவரைககாடடிலும மேலானவ
மாம அபபடிபபடட காணன குநதியின புதரனுன பீமனு
விளையாடடாகவே ஜயிககபபடடான ஸஞசய! என புததிரா
எவனிடததில ஜயததைபபறறிப பெரிதான விருபபததை வை
திருககிருாகளோ அபபடிபபடட காணன பீமனிடததிலிருந
புறஙகாடடி ஓடுகினறதைக கணடு துரியோதனன யாது கூறினு
அபபா! வீரயததினுல புகழபெறறவனும மகாபலசாலியுமா
பீமன எவவாறு யுததஞசெயதான? ஜவலிககினற நெருப
போனற அவனை யுததததில கணடு காணனுவது ரணகளத
அதறகுப பிறகு யாது செயதான?" என்று வினவ, ஸஞசய
சொலலததொடஙகினுன

"காணன முறைபபடி ஏறபடுததபபடட வேறு ரதத
மீது ஏறிககொணடு காறறினுல கலககபபடட கடலபோல ப
படியும பீமனை எதிாததான பிரஜைகளுககு நாதரே! உ
முடைய புததிராகள, அதிரதபுததிரனுன காணன கோ
கொணடதைக கணடு பீமனை அகனிமுகததில ஹோமஞசெ
யபபடடவனுகவே எணணினுாகள பிறகு, ராதேயன பயங
மான விலலினுடைய ஒலியையும தலதவனியையும செ
கொணடு பீமஸேனனுடைய ரததததைநோககி எதிாதது வநதா

ரசரே! சூரனான கர்ணனும் மகாதமாவான பீமனுமாகிய அவ
ருவருக்கும் கோரமான யுத்தம் மறுபடியும் நடந்தது. கோப
ள்ளவர்களும் மிக்க கைவன்மையுள்ளவர்களுமான அவர்கள்
ருவரையொருவர் கொல்ல விரும்பிக் கணைகளால் எரிப்பவர்கள
ால் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள்; பகைவர்களை
டக்குகிறவர்களும் கோபத்தால் சிவந்த கண்களையுடையவர்க
ம் சூரர்களும் கடுமையுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும் ஸர்ப்பங்
போலப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஒருவரையொருவர்
ருங்கி அடித்துக்கொண்டார்கள்; புலிகள்போல மிகுந்த பர
ப்புள்ளவர்களும் பருந்துகள்போல விரைவாகச் செல்லுகின்ற
களும் சரபங்கள்போல மிக்க கோபங்கொண்டவர்களுமாகிய
ஸ்பரம் சண்டைசெய்தார்கள். பாரதரே! பிறகு, சத்துருக்க
ச் சிக்ஷிப்பவனும் அழிப்பவனும் தாமாதமாவும் செந்நாயின்
றுபோன்ற வயிறையுடையவனுமான பீமன் சூதாட்டத்தி
் வனத்திலும் விராடநகரத்திலும் அடைந்த துன்பங்களையும்,
துகுமாரர்கள் மிகுதியான ரத்னங்களுள்ள தேசங்களைக் கைப்
றியதையும், உம்மாலும் உமது புத்திரர்களாலும் எப்பொழு
் செய்யப்பட்ட துன்பங்களையும், புத்திரர்களோடு நிரபராதை
ன குந்தியை நீர் கொளுத்த எண்ணினதையும், ஸபைநடுவில்
ாதமாக்கள்ளாலே திரௌபதிக்கு உண்டுபண்ணப்பட்ட துன்பத
யும், அவ்வாறே துச்சாஸனன் அவளுடைய கூந்தலைப்பிடித்த
யும், கர்ணனால் சொல்லப்பட்ட குரூரமான சொற்களையும்,
க்கு எதிரில் அப்பொழுது குருவம்சத்திறசேர்ந்தவர்களான
முடைய குமாரர்கள் திரௌபதியையும் அடிமையாக்கி அனு
க்கவிரும்பி, 'நீ வேறு கணவனை விரும்பு; உனக்குக் கணவர்க
லை எள்ளுப்பதர்கள்போன்ற பார்த்தர்களெல்லோரும் நரகத்
வீழ்ந்துவிட்டார்கள்' என்று சொல்லிய வார்த்தைகளையும்,
னதோலுடுத்துச் செல்லுகின்ற பார்த்தர்களைநோக்கிக் கர்ணன்
பயில் உம்முடைய ஸந்நிதானத்தில் கொடிய வார்த்தைகளைச்
்னனதையும், நல்ல நிலைமையிலிருக்கின்ற உம்முடைய புத்தி
கெட்ட நிலைமையிலிருக்கின்ற பார்த்தர்களைக் கோபத்துடன்
தியில்லாமல் அரும்பாகஎண்ணித் துள்ளினதையும், பால்யம்
டங்கித் தன்னால் அனுபவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற துக்கங்களை
நினைத்துத் தன்னுயிரை வைத்திருப்பதில் வெறுப்புற்றுன
து, பரதசிரேஷ்டனான பீமன் சரீரத்தை விடத்துணிந்து
னலலங்கரித்த பின்புறமுள்ளதும் நெருங்க முடியாததும்
ன மிகப் பெரியவில்லை நாணேற்றியிடும்படி செய்துகொண்டு

கா‌ணனை எதிாத்தான அநதப பீமன காநதியுள்ளவையும சா
யில தீட்டபபட்டவையும கா‌ணன ரததகதைககுறிதது (வி
பட்டவையுமான) அமபுமயமான வலைகளாலே ஸூாயனுடை
ஒளியை நனருக மறைததான பிறகு, அதிரதன மைநதனுன
ணன அட்டஹாஸமசெய்து விரைவாகக கூாமையுள்ள பாண
ளைப பிரயோகஞ்செயதுகொணடு அமபுகளாலே பீமசே
னுடைய பாணஸமூகஙகளை நாசஞசெயதான மகாரதனும தீா
மான புஜஙகளையுடையவனும அதிகமான பலமுடையவனும
ரதபுதரனுமான கா‌ணன அபபொழுது கூாமையுள்ள ஒன
பெரிய பாணஙகளாலே பீமனை அடிததான தாறறுககோலா
யானை தடுககபபடுவதுபோல அமபுகளால தடுககபபடுகினற அ
விருகோதரன கலஙகாமலிருநது ஸூதபுதரனை எதிாததா
வேகததோடு எதிாததுவருகினற பாணடவ சிரேஷ்டனுன
னைக கா‌ணன யுததததில மதஙகொணடயானை மதஙகொ
யானையை எதிாபபதுபோல வேகததோடு எதிாததான் பி
நூறுபேரிகைகளின ஒலிபோனற ஒலியுள்ள சஙகததை முழ
ஸநதோஷததினுலே சேனையைப பொஙகுகினற சமுததிரமபோ
லக கலஙகசசெயதான பீமன யானைகளும குதிரைகளும ர
களும காலாட்களுமுள்ளதும கலஙகினதுமான அநதச சே
யைக கணடு அருகிலவநது கா‌ணனை அமபுகளால மூடினுன க
னும, அமபுகளால பாணடவனை மூடிககொணடு, ரணகளத
அனனபபறவையின நிறமுள்ள உததமமான தன குதிரைகளை
கரடிநிறமுள்ள பீமனகுதிரைகளை நெருஙகவிட்டான வெண
முள்ள குதிரைகளோடு கலநதவைகளும காறறுபபோனற
முள்ளவைகளும கரடிநிறமுள்ளவைகளுமான குதிரைகளைகக
உமது புததிரா்களுடைய சேனையான்து, ஆ! ஆ! ஆ! எனனும
யுள்ளதாயிறறு மகாராஜரே! வாயுவேகமுள்ளவைகளும (ஒன
டொனறு) சோநதவைகளுமான அககுதிரைகள ஆகாயத
ஒனறுசோநதிருககினற வெணமை நிறமும கருமைநிறமுமு
மேகஙகளபோல மிகவிளஙகின உமமைசசோநதவா்களான
ரதா்கள, கோபமுள்ளவா்களும கோபததினுற கணகள சி
வா்களுமான கா‌ணனையும விருகோதரனையும கணடு ப
நடுஙகினுா்கள பரதஸ்ரேஷ்டரே! அவவிருவருடைய அநத
பூமியானது யமனுடைய ராஜயமபோலக கோரமாயும பி
ராஜனுடைய பட்டணமபோலப பாாககமுடியாததாயும
தது ஸமாஜததாாபோலிருநதுகொணடு ஆசசாயகரமான
யுததததைப பாாபபவா்களான மகாரதா்கள அநத மஹ

ததில இருவரில ஒருவனுககாவது ஜயததை வெளிபபடைக
கக காணவிலலை அரசரே! பிரஜைகளுககு நாதரே! பெரிய
புததஙகளுளளவாகளான அவவிருவருககும ஃபுததிராகளோடு
டின உடமுடைய துராலோசனையினுலுணடான நெருஙகிய
ததததை அவாகள பாாததாாகள ஆசசாயகரமான பராக
மமுளளவாகளும சததுருககளைக கொலலுகிறவாகளும கூா
மயான அமபுகளாலே பரஸபரம மூடுகினறவாகளுமான அவ
நவாகளும ஆகாயததைப பாணஸமூகததால மூடபபடடதாகச
யதாாகள கூாமையான அமபுகளால ஒருவரையொருவா
ளுசெயய எணணஙகொணடவாகளும மகாரதாகளுமான அவ
நவரும மழையுடனகூடின இரணடு மேகஙகளபோலக காட
கு மிகவும இனியவாகளாயிருநதாாகள பிரபுவே! சததுருக
ாச சிகூஷிககினறவாகளான அவவிருவரும பொனனுல சிதர
லை செயயபபடட பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு ஆகா
தை உறகைகளால பிரகாசிபபதுபோலப பிரகாசிககச செய
ாகள அரசரே! அவவிருவாகளால விடபபடடவைகளும கழு
குகள பூணடவைகளுமான அவவமபுகள சரதகாலததில ஆகா
திில ஸாரஸபகூஷிகளின வரிசைகளபோல விளஙகின பகைவ
அடககுபவனுன பீமன ஸூதபுததிரனேடு எதிாததிருபப
ககணடு, கிருஷணனும தனஞசயனும பீமனிடததில பெரிய
ரம வைககபபடடதாக நினைததாாகள அநத யுததகளததில
திரதபுதரனுன காணனும பீமனும விடபபடும அமபுகளா
திடமாக அடிககபபடடுளள குதிரைகளும யானைகளும மனி
களும ஓா அமபு செலலுநதூரம விலகிக கீழே விழுநதனா
சரே! மகாராஜரே! விழுகினறவைகளும உயிரையிழநது பல
ருக விழுநதவைகளுமான மறறவைகளாலே உமது புதராகளு
டய சேனையில ஜனஙகளுககு நாசம உணடுபணணபபடடது
ரேஷடரே! உயிரையிழநத மனிதாகளுடையனவும குதிரை
டையனவும யானைகளுடையனவுமான சரீரஙகளாலே யுதத
யானது ஒரு நிமிஷததில மூடபபடடது" எனறு கூறினுன

நூறறுமுபபததுமூனருவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமன், கர்ணனுக்கு உதவியாக வந்த துர்ஜயனைக் கொன்றது)

திருதராஷடிரன, "யுதததததில வேகமான பராககிரமசாலி
ன பீமஸேனன காணனேடு எதிாததுப போாபுரிநதமையால

பீமஸேனனுடைய வனமையை மிகக ஆசசரியகரமெனறு நா
எணணுகிறேன அபபா! ஸஞசய! யுததகளததில எலலா ஆயுத
களையும தரிததவாகளும யக்ஷாகளோடும அஸுராகளோ
மனிதாகளோடுங கூடினவாகளுமான தேவாகளையும யுததத
தடுககககூடிய காணன, போாககளததில காநதியினுல ஜவ
கினற பாணடுகுமாரனுன பீமஸேனனை யுதததில என மீறவில
அதனை எனசகுக கூறுவாயாக பிராணனகளின விஷயமான ப
யததில அவவிருவருககும எவவாறு யுததம நடநதது? ஜய
அலலது அபஜயமோ இககாணனைச சாாநதுளளதெனறே நா
நினைககிறேன பாகனே! என புதரனுன துரியோதனன காண
எதிாதது யுதததில கோவிநதனேடும ஸாதயகியோடும கூ
பாாததாகளை ஜயிபபதறகு ஊககமுடையவனுயிருககிறுன ப
கரமான செயகையுளள பீமஸேனனுலே யுதததில அடிக
காணன தோலவியடையுமபடி செயயபபடடானெனபதைக கே
எனககு மயககம வருவதுபோலிருககிறது ஸஞசய! எனகுமா
டைய தாநதிகளாலே கெளரவாகளை அழிநதவாகளாகவே எ
ணுகிறேன காணன மகாவிலலாளிகளான பாாததாகளை ஜயிக
போகிறதிலலை காணன பாணடுபுததிராகளோடு செயத யுதத
ளெலலாவறறிலும யுததபூமியில அநதபபாணடவாசனே காண
ஜயிததாாகள அபபா! இநதிரனேடு கூடின தேவாகளா
பாணடவாகள ஜயிககததகாதவாகள புததியிலலாதவனும எ
குப புததிரனுமான துரியோதனன அதனை அறியவிலலை கு
னுடைய தனததைபபோனற பாாததனுடைய தனததைப பு
யறற எனபுததிரன அபகரிததது, தேனிலவிருபபமுளளவன
யிருககிற பளளததைத தெரிநதுகொளளாததுபோல அனாத
தைதத தெரிநதுகொளளவிலலை வஞசனையில புததியுளளவ
எனபுததிரன மகாதமாககளான பாணடவாகளுடைய ராஜ
தைக கபடததால கவாநதுகொணடும, 'ஜயம அடையபபட
எனறே எணணிககொணடும பாணடவாகளை அவமதிககிறுன
திரஸநேகததால கவரபபடடவனும மனஙகலஙகியவனுமா
எனனுலும தாமததில நிலைபெறறவாகளும மகாதமாககளும
பாணடுபுததிராகள வஞசிககபபடடாாகள ஸமாதானத
விருபபமுடையவனும நீணட ஆலோசனையுளளவனும சகோத
களோடுகூடியவனுமான யுதிஷடிரன அசகதனெனறெணணி
புததிராகளால அவமதிககபபடடான அவவிதமான அ
துககஙகளையும அனேகம தீஙகுகளையும மனததில எணணி
புஜபலமுளள பீமன ஸூதபுததிரனேடு யுததஞ செயதா
ஸஞசய! யுததஞ செயயும வீராகளுள சிரேஷடாகளான க

ம பீமனும போாககளததில ஒருவரை ஒருவா கொலலக
ந்திப போாபுரிநதவிதததை எனககுச சொலவாயாக" என்று
ன்வ, ஸஞசயன சொலலலானன

"அரசரே! ஒருவரையொருவா கொலலுவதில நோககங
ரணடவாகளான காணனுககும பீமனுககும இரணடு காட்டு
ன களுககு நடநததுபோல நடநதயுததததை உளளபடிகேளும.
ரசரே! கோபஙகொணட வைகாததனன, கோபஙகொணடவ
ம பகைவாகளைச சிக்ஷிபபவனும பராககிரமசாலியுமான பீமனை
ாதது முபபதுபாணஙகளால அடிததான பரதசிரேஷ்டரே!
வன மகாவேகமுளளவையும, மிககூாமையான நுனியுளள
யும பொனனால அலஙகரிககபபடடவையுமான அமபுகளாலே
ைன அடிததும மீறவிலலை அமபுகளைப பிரயோகிககினற கா
னுடையவிலலைப பீமன மூனறு பாணஙகளால அறுதது ஸார
ய ஒரு பலலததினால தோததட்டினின்று பூமியில தளளினன
ாயபுதரனை காணன பீமஸேனனைக கொலலககருதிப
ானனலும வைடூரியஙகளாலும சிததிரவேலை செயயபபடட
யுளள சகதியாயுததததை எடுததான மகாபலசாலியான ராதே
வேறு காலராததிரிபோனறதும உயிருககு முடிவை உணடு
ணுவதுமான மகாசகதியை நனறாகததூககிப பீமஸேனனமீது
நதான பலசாலியும ஸூதநநதனனுமான ராதேயன இந
ன வஜராயுததைப பிரயோகிபபதுபோலச சகதியைப பிர
ாகிததுப பெரிய ஸிமமநாததைசசெயதான பிறகு, அநதச
ததைககேட்டு உமது புததிராகள சநதோஷமடைநதாாகள
னனுடைய கையினால எறியபபட்டதும சூரியனும அகனியும
னற ஒளிபொருநதியதுமான அநதச சகதியைப பீமன ஏழு
ணஙகளாலே ஆகாயததில அறுததான ஐயா! பிறகு, பீமன
டையுரிதத ஸாபபததிறகொபபானதும பிராணனைத தேடு
போலிருபபதுமான ஸூதபுததிரனுடைய சகதியாயுததை
ததது யுததததில கோபமூணடு, இறகுகளுளளவையும பொன
லஙகரிதத அடிபபுறமுளளவையும சாணையில தீட்டபபடட
யும யமதணடமபோனறவையுமான அமபுகளைப பிரயோகம
பதான காணனும அபபொழுது பினபுறததிற பொனவேயந
ம அணுககமுடியாததுமான பெரிதான வேறுவிலலை எடுதது
புகளைபபூட்டி நாணகயிறறையிழுததுப பிரயோகமசெயதான
சரே! பாணடுபுதரனை பீமன காணனாலே விடபபடட அநத
பது பெரியபாணஙகளைப படிநத கணுககளுளள ஒனபதுபா
களால அறுததான மகாராஜரே! பீமன (அவவாறு அங

தபபாணஙகளை) அறுததுவிடடு ஸிமமமபோலக காஜிததார
அவாகள பசுவின விஷயததில காஜிககினற பலமுளள இரண
காளைகளபோலவும, மாமஸததின நிமிததமாகக காஜிககின
இரணடுபுலிகள போலவும பரஸபரமநோககிக காஜிததாாக
ஒருவரையொருவா கொலல எணணஙகொணடவாகளும அத
குரிய ஸமயததைப பரஸபரம விருமபுகினறவாகளும கொடடி
களிலுளள பெரியகாளைகளபோல ஒருவரையொருவா பாாககி
றவாகளும கொமபுநுனிகளாலே ஒனறையொனறு முடடி எதி
கினற இரணடு பெரியயானைகளபோனறவாகளுமான அவவிரு
ரும காதுவரையில இழுததுவிடபபடும அமபுகளாலே ஒருவ
யொருவா அடிததுககொணடாாகள மகாராஜரே! சஸதரமல
யினலே ஒருவரையொருவா எரிககினறவாகளும கோபததினுலே
கணகளைப புரடடி விழிதது ஒருவரையொருவா பாாககினறவ
ளும அநநியோநநியம பாாதது அடடஹாஸஞ செயகினறவ
ளும அடிககடி அதடடுகினறவாகளுமான அவவிருவாகளும
கஙகளை முழககிககொணடு ஒருவரோடொருவா போாசெயத
கள ஐயா! பீமன மறுபடியும அவனுடைய விலலைக கைபபிடி
அறுததுச சஙகுபோனற நிறமுளள அககுதிரைகளையும அம
ளால யமலோகததிறகனுபபி, அவவாறே, அவனுடைய ஸா
யையும தேரததடடினினறும கீழேதளளினன பிறகு, சூரியகு
ரனுன காணன முடிவறற மனககவலையை அடைநதான யுத
தில குதிரையையிழநதவனும ஸாரதியையிழநதவனுமான அந
காணன அமபுததிரளால மறைககபபடடவனுகிப புததிமயக
கொணடு மேலே செயயவேணடியதை அறியவிலலை அவவா
காணன கஷடமானநிலைமையை அடைநதிருபபதைககணடு, ரா
வான துரியோதனன நடுககமுறறு, பிறகு, கோபததால து
யனைநோககி, 'தாஜயா! பாணடவன காணனை விழுஙகபபே
ருன, நீ காணனுககுப பலததைஉணடுபணணிககொணடு, [1] பீம
யிலலாத அலியை விரைவாக ஸமஹாரஞசெய' எனறு கடட
யிடடான இவவாறு சொலலபபடட உமமுடைய குமாரன உப
புதரனுன தாயோதனனைபபாாதது, 'அவவாறே ஆகடடு
எனறு சொலலிவிடடு(க காணனுடன போாபுரிவதில)மனம ப
துளள பீமஸேனனமீது அமபுகளை இறைததுககொணடு எதி
தோடிவநதான அநதத தாஜயன பீமனை ஒனபது பாண
ளாலும குதிரைகளை எடடுப பாணஙகளாலும ஸாரதி
ஆறு பாணஙகளாலும கொடிமரததை மூனறு பாணஙக

[1] 'தூபரகம' எனபது மூலம

ம மறுபடியும பீமனை ஏழுபாணஙகளாலும அடித்தான பீம
னனும மிகுந்த கோபஙகொணடு தாஜயனை அமபுகளால மா
லதானஙகளிலபிளநது அவனைக குதிரைகளோடும ஸாரதி
ாடுஙகூடவே யமலோகததிறகனுபபினன நனறாக அடிததுத
கைகபபடடுப பூமியில விழுநது பாமபுபோலப புரளுகினற
மமுடைய குமாரனைபபாாததுக காணன அழுதுகொணடு மன
நததமடைநது பிரதக்ஷிணஞ செயதான அநதபபீமன அத
த விரோதியான காணனை ரததகதை இழநதவனாகசசெயது புன
பபுடன அவனை அமபுகளுடைய கூடடஙகளாலும சதகனி
ாலும முஸலஙகளாலும நானகுபுறததிலும நிறைததான பகை
ரை வாடடுபவனும அதிரதனுமான காணன பீமனுடைய அமபு
ாலே அவவணணம பிளககபபடடும மிககோபமுளள பீமனை
ததில விடடு விலகவிலலை

நூறறுமுபபததுநானகாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் பீமனுக்குத் தோற்றோடியது)

தேரையிழநதவனான காணன, மறுபடியும பீமஸேனனாலே
லாவிததததிலும ஜயிககபபடடு, வேறு ரததகதினமீதேறித
நமபவும பாணடவனை அடிததான அவவிருவரும இரணடு
ரிய யானைகள கொமபுநுனிகளாலே ஒனறையொனறு எதிரப
போல இழுககககூடியவரையில இழுததுவிடபபடட அமபுக
லே ஒருவரோடொருவா அடிததுககொணடாாகள பிறகு, கா
ன பாணஸமூகஙகளைப பீமஸேனனமீது பிரயோகிதது மிகவும
ரிததான ஸிமமநாததகதைசசெயது மறுபடியும மாாபிலுமடித
ன பீமன நேராகசசெலலுகினற பததுபபாணஙகளாலே அவ
த திருபபியடிததுப பினனும கணுககளபடிவாயுளள எழுபது
ணஙகளால அடிததான அரசரே! காணனோ பீமனை ஒனபது
ணஙகளால மாாபிலபிளநது துவஜததை ஒருபாணததாலும
சாகனை மூனறு பாணஙகளாலும அடிததான பிறகு, பீமன
னைததோடடிகளால பெரியயானையை அடிப்பதுபோலவும,
சகளால குதிரையை அடிபபதுபோலவும அறுபததுமூனறு
ணஙகளினால காணனைத திருபபியடிததான மகாராஜரே!
ததியுளள பாணடவனாலே நனறாக அடிககபபடட அநத வீரன
ாபததால கடைககணகள சிவநது இரணடு கடைவாயகளையும
கிககொணடு, பிறகு, இநதிரன, பலன் எனனும அஸுரன்மீது

வஜ்ராயுதத்தைப் பிரயோகித்ததுபோலத் தேகத்தை முழு
பிளக்கிற ஓர் அம்பைப் பீமஸேனன்மீது பிரயோகித்தான் கா
னுடைய வில்லிலிருந்து விடுபட்டதும், விசித்திரமானகனு
ளுள்ளதுமான அந்த அம்பானது யுத்தத்தில் பிருதாபுத்ர
பீமனைப் பிளந்துவிட்டுப் பூமியையும்பிளந்துகொண்டு சென்ற
பிறகு, மகாபாகுபலமுள்ள பீமன், கோபத்தால் கண்களை
சிவந்து, வஜ்ராயுதம்போன்றதும் நாலுமுழநீளமுள்ளதும் ெ
தும் பொன்வளையங்களுள்ளதும் ஆறுபட்டைகளையுடையதுமா
கதாயுதத்தை ஆலோசியாமல் ஸூதபுத்திரன்மீது பிரயோ
தான் பரதகுலத்திற்பிறந்தவனான பீமன் கோபங்கொண்
இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினாலே அஸுரர்களை அடித்ததுபே
நன்றாக வசிக்குந்திறமையுள்ள அதிரதபுத்ரனான கர்ணனுடை
நல்ல குதிரைகளை அந்தக் கதையினாலே கொன்றான் ப
சிரேஷ்டரே! பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ள பீமன் இரண்டு க்ஷு
களாலே அதிரதனான கர்ணனுடைய த்வஜத்தையும் அறுத
அம்புகளாலே ஸாரதியையுங்கொன்றான் பாரதரே! கர்ண
குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்டதும் கொடிம
விழுந்துவிட்டதுமான ரதத்தை விட்டுவிட்டு மனவருத்தமுற
வில்லை ஒலிக்கச்செய்துகொண்டு எதிரில் நின்றான் அ
யுத்தகளத்தில் தேராளிகளுட்சிறந்த ராதேயன் தேரிழந்தவ
கிச் சத்ருவைத் தடுத்ததென்னும் அவனுடைய ஆச்ச
மான வல்லமையைக் கண்டோம் அரசரே! பிறகு, நரஸ
டனும் அதிரதன் மைந்தனுமான அந்தக்கர்ணனை யுத்தத்
ரதத்தை இழந்தவனாகக்கண்டு, துரியோதனன், துர்முகனை
பார்த்து, 'துர்முகா! இதோ ராதேயன் பீமஸேனனாலே ரதத்
இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறான் நரசிரேஷ்ட! அ
மகாரதனை ரதத்தில் ஏற்றிக்கொள்' என்று சொன்னான் ப
தரே! பிறகு, துர்முகன் துரியோதனனுடைய வார்த்
யைக்கேட்டு விரைவாகக் கர்ணனைநோக்கிச் சென்றான், ப
னையும் அம்புகளால் தடுத்தான் வாயுபுத்ரனான பீமன் ய
த்தில் துர்முகன் ஸூதபுத்திரனைத் தொடர்ந்துவருவ
கண்டு இரண்டுகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு சந்தோ
முடையவனானான் மகாராஜரே! பிறகு, பாண்டவன் அ
களாலே கர்ணனைத்தடுத்துத் துர்முகனைக்குறித்து ரதத்தை வே
மாக நடத்தினான் மகாராஜரே! பீமன் அந்தக்ஷணத்தில் படி
கணுக்களுள்ளவையும் கூரியவாயுள்ளவையுமான ஒன்பது பாண
களாலே துர்முகனை யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான் அரசே

றகு, தூமுகன கொலலபபடடவுடன, அதிரதபுதரனுன கானன
தே ரததிலஏறி ஜவலிககினற சூரியனபோலப பிரகாசிததான
பசமுடைநது ரகததால நனைககபபடடுப படுததிருககினற தூ
கனைககணடு கானன கணகளில நீரததுமப ஒருமுகூாததகாலம
கைவனை எதிாககாமலிருநதான வீரனுன கானன உயிரிழநத
றன அநததூமுகனை வலமசெயது தாணடிவநது உஷணமாக
டுமூசசெறிநது ஒனறுநதெரியாமலிருநதான அரசரே! அசசம
ததில, பீமஸேனன கழுகிறகுகள பூணட பதினுனகு நாராசஙகளை
ஒதபுததிரனமீது பிரயோகிததான மகாராஜரே! பொனமய
ன புஙகமுளள அநதநாராசஙகள மகாதேஜஸவியான அந
கானனுடைய பொனனுலசிததிரிககபபடடிருககிற கவசததை
டதது பததுததிககுககளிலும விளஙகின மனிதாகளுககுப
புவே! இரததததைப பானமபணணுகினறவைகளான (பீம
டைய அமபுகள) காலனுலே தூணடபபடட கோபஙகொணட
பபஙகளபோல ஸூதபுதரனுடைய ரகததததைபபானஞசெய
ா பூமியில பிரவேசிககினறவைகளான அநதஅமபுகள புறறுக
ில கோபததுடன பாதிநுழைநதிருககினற பெரியஸாபபஙகள
ால விளஙகின ராதேயன ஆலோசனையறறவனுகப பொனனுல
லஙகரிககபபடடவையும மிககொடியவைகளுமான பதினுனகு
ாசஙகளாலே அநதப பீமஸேனனைத திருபபியடிததான
ஙகரமான அநத அமபுகள பீமஸேனனுடைய இடககையைப
நதுகொணடு அனனபபறவைகள கரௌஞச பாவததில
வேசிபபதுபோலப பூமியிற பிரவேசிததன பூமியில நுழை
ற அநத நாராசஙகள சூரியன அஸதமிககுஙகாலததில பிரகா
கினற கிரணஙகளபோல விளஙகின அநதபபீமன போரில
ாஙிலைகளைப பிளபபவைகளான நாராசஙகளாலே பிளககப
டு மலையானது ஜலததைபபெருககுவதுபோல அதிக ரகதத
ப பெருககினுன அநதபபீமன கருடனுடைய வேகமபோனற
சமுளள மூனறு அமபுகளாலே ஸூதபுதரனையும ஏழுஅமபுக
லே அவன ஸாரதியையும அடிததான மகாராஜரே! பீம
டைய அமபுகளால அடிககபபடடுத தளாசசியடைநதவனுன
தக கானன வேகமுளள குதிரைகளோடு பெருமபயததினுல
தரஙசததைவிடடு ஓடினுன அதிரதனுன பீமசேனனே ஸுவா
ததால அலஙகரிககபபடட விலலை நாணேறிசெயதுகொணடு
லிககினற நெருபபுபபோல யுதததில நினறுன " எனறு
னுன்

நூற்றுமுப்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன், துர்மர்ஷணன் முதலான துரியோதனனுடைய ஐந்து தம்பியரைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், "முயற்சியுடையவனும் அதிரதப்புத்ர மான கர்ணன் ரணகளத்தில் பாண்டுபுத்ரனான பீமஸேனனை மையால் விதியேவலியதென்று எண்ணுகிறேன் பயனற்ற மு சியை இகழவேண்டும் 'கர்ணன் கோவிந்தனோடுகூடின பார்த் களை ரணகளத்தில் ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன் கர்ணனுக்குச் சம னான யுத்தவீரன் ஒருவனையும் உலகத்தில் நான் கண்டிலே என்று அடிக்கடி சொல்லுகின்ற துரியோதனனுடைய வா தையை நான் கேட்டிருக்கிறேன் ஸூத! அவன், 'கர்ண மிகுந்தபலமுள்ளவன், சூரன் திடமான வில்லையுடையவன், மத்தை ஜயித்தவன்' என்று என்னிடத்தில் சொல்லியிருக்கிற அரசரே! 'கர்ணனை ஸகாயமாகக்கொண்ட என்னை யுத்தத் தேவர்கள்கூட ஜயிக்கச் சக்தியற்றவர்கள் அவ்வாறிருக்க, பலம வர்களும் புத்தியில்லாதவர்களுமான பாண்டவர்கள் எவ்வ ஜயிக்கப்போகிறார்கள்?' என்றும் மந்தனான துரியோதனன் மு என்னிடம் சொன்னான் அந்த யுத்தகளத்தில் விஷமற்ற ஸர்ப தைப்போல ஜயிக்கப்பட்டு, யுத்தத்தைவிட்டு ஓடுகின்ற கர்ணனை கண்டு துரியோதனன் என்ன சொன்னான்? அந்தோ! மதிம முள்ளவனான துரியோதனன் யுத்தங்களில் ஸாமர்த்தியமில்லா னான துர்முகனை ஒருவனாக நெருப்பில் விட்டிற்பூச்சியை வி செய்வதுபோலப் (பீமயுத்தத்தில்) பிரவேசிக்கச்செய்தான் சய! பீமனுக்கெதிரில் அச்வத்தாமாவும் மத்ரராஜனும் கிருப கர்ணனும் ஒன்றுசேர்ந்துங்கூட நிற்பதற்கு நிச்சயமாகச் யற்றவர்களே பலத்தையும் கோபத்தையும் வீர்யத்தையும் அ தவர்களான அவர்கள் அந்தப் பீமஸேனனுடைய மகாகோரம் தும் பதினாயிரம்யானையின் பலம்போன்றதுமான பலத்தை வாயுவினுடைய சக்திபோன்ற சக்தியுள்ள அவனுடைய மான முயற்சியையும் அறிந்தவர்களாயிருந்தும் யுத்தகளத் யமனும் காலனும் அந்தகனும்போன்றவனும் கொடுஞ்செய யுடையவனுமான அவனை ஏன் கோபிக்கச்செய்தார்கள்? தே வலிமைமிக்க ஸூதபுத்ரனான கர்ணனே தன் கைவன்மை காவமடைந்திருக்கிற பீமஸேனனை அலக்ஷியம்செய்து யுத்தக த்தில் போர்புரிந்தான் யுத்தத்தில் இந்திரன் அஸுரனை ஜயித்

ால கானனை ஜயிதத பாணடுபுததிரனை பீமன யுததததில
நவனும ஜயிககமுடியாதவன தனஞசயனைத தேடிககொணடு
நவனுகவே துரோணரை முறியஅடிதது எனசேனையில பிரவே
த பீமனை உயிரோடிருசக எணணஙகொணடவன எவனதான
ாயபான? ஸஞசய! வஜராயுததலைதக கையிலபிடிதத மகேந
னுககெதிரில அஸுரனபோல, பீமனுககெதிரில எவன நிறகச
தியுள்ளவன? மனிதன யமனுடைய பட்டணததையடைநது
நமபினும திருமபுவான, பீமஸேனனையடைநது ஒருபோதி
திருமபமாட்டான அலபபுததியுள்ளவாகளாகி மதிமயககங
ணடு மிககோபமுள்ளவனை பீமஸேனனை எதிாததுச சென
ாகள நெருபபில பிரவேசிககினற விட்டிறபூசசிபோனறவா
ா அபபொழுது, கௌரவஸபையில கௌரவாகள கேட்டுக
ணடிருககுமபொழுது முயறசியுடையவனும உகரசுபாவமுள
னுமான பீமனுலே என புததிராகளுடைய வததலைபபறறிச
ாலலபபட்ட வாாததையை நினைததும, கானன தோலவியடை
கபபட்டதைக கணடும, துசசாஸனன பிராதாவோடுகூடப
ிட்டததிலுள்ள பயததினுல விலகினன இது நிசசயம ஸஞ
! மதிகேட்னும கௌரவசபையில, 'கானனும துசசாஸன
நானும யுதகததில பாணடவாகளை ஜயிபபோம' எனறு
ககடி சொனனவனுமான எனனுடைய இழிகுணமுள்ள புதல
, பீமனுலே கானன தோலவியடைவிககபபட்டு ரததலை
நதலைககணடும (முனபு தான) கிருஷணனை அவமதிததலை
ததும நிசசயமாக மிகுநத மனவருததததையடைவான கவ
பூணடவாகளும யுததததில பீமஸேனனுல கொலலபபட்டவா
மான தன பிராதாககளைககணடு தனனுடைய குறறததினுல
மதிமயககமுறறு எனபுததிரன மனவருததததை நிசசய
அடைவான பயஙகரமான ஆயுதஙகளையுடையவனும கோப
ளவனும நேரிலவநத யமனபோல நிறகினறவனும பாணடு
னுமான பீமனை உயிரோடிருகக எணணமகொணட எவன
ன எதிாததுபபோவான? வட்வைததீயின வாயிடையில அகப
மனிதன விடுபட்டாலும விடுபடுவான பீமஸேனனுடைய
ததை நாடினவன விடுபடமாட்டானெனபதே எனனுடைய
ணம யுதததததில கோபமுள்ளவாகளான பாாததாகளாவது
நசாலாகளாவது கேசவனுவது ஸாதயகியாவது உயிரைபபாது
தல எனனுமவிஷயததை அறியாதவாகள ஸூத! அநதோ!
புததிராகளுடைய உயிரானது விபததை அடைநதுவிட்டது"
று புலமப, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினன

"குருகுலததில தோனறியவரே! பெரியபயம நோநதிரு
குமபொழுது துககபபடுகிற நீஙகளே இநத உலகததினுடை
விநாசததுககுக காரணம, ஸமசயமிலலை புததிராகளுடைய செ
படி கினறு நீரே பெரிதான வைரததையுணடுபணணி (பீஷ
முதலானவாகளால) சொலலபபடடும, சாகுந தறுவாயிலிருப
வன பததியமான ஒளஷததைத ஏறறுககொளளாததுபோல
(அநதச சொறகளை) ஏறறுககொளளவிலலை மஹாராஜரே! புரு
ஷஶ்ரேஷடரே! எவவிதததாலும ஜீரணம செயவதறகு முடிய
காலகூடமெனனும விஷததை நீா தாமாகவே பானஞசெய
அதினுடைய பூாணபலததை இபபொழுது அனுபவியும யுதத
செயகினறவாகளும மஹாபலசாலிகளுமான போாவீராகளை
திககிறீா யுததம நடநதவிததததை உமககு உரைபபேன ப
தரே! பீமஸேனனால தோலவியடைவிககபபடட காணனைகக
பெரிய விலலையுடையவாகளும ஸஹோதராகளுமான துாமா
ஷன, துஸஸஹன, துாமதன, துாததரன, ஜயன எனகிற உ
முடைய ஐநது புததிராகள பொறுககவிலலை அவாகள ஆசச
கரமான ஸனனஹததோடு கூடியவாகளாகிச சததுருவான
தப பாணடவனை எதிாதது அருகில ஓடினாகள அவாகள மஹ
பாகுபலமுளள விருகோதரனை நானகுபககஙகளிலும சூழ
கொணடு விடடிறபூசசிகளுடைய கூடடஙகளபோனற பாண
ளால திககுககளை மூடினாகள (எதிாதது) வருகினறவாகளு
தேவதைகளுடைய ரூபமபோனற ரூபமுடையவாகளுமான
தக குமாராகளைப பீமஸேனன சிரிததுககொணடே யுததத
வரவேறறுன ராதாபுததிரனே துாமாஷணன முதலான உ
டைய பிளளைகளைபபாாதது மஹாபலசாலியான பீமஸேனனப
கூாமையுளளவையும பொறபுஙகமுளளவையும சாணைககல
திடடபபடடவையுமான பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொ
எதிாததான பீமன உமமுடைய குமாராகளால தடுககபபட
அநதககாணனை விரைவாகஎதிாததான கெளரவாகளோ, பிற
நானகுபககஙகளிலும காணனைச சூழநதுகொணடு படிநதகணு
ளுளள அமபுகளைப பீமஸேனனமீது இறைததாாகள அரச
பயஙகரமான விலலைப பிடிததவாகளும புருஷஶ்ரேஷடாகளும
அநத வீராகளைட பீமன இருபததைநது பாணஙகளால குதிரை
களோடும ஸாரதிகளோடும யமனுடைய வீடடுககு அனுபபின
அவாகள,காறறினால முறிககபபடடவையும பறபலநிறமுளள
பஙகளைத தாஙகுகினறவையுமான மரஙகளபோலப பாகாகளே
உயிரை இழநது தோகளிலிருநது கீழேவிழுநதாாகள அநதயுத

அதிரதபுத்திரனுன் கர்ணனைப் பாணங்களால் தடுத்து உம்மு
டைய குமாரர்களைக் கொன்றமையால், பீமஸேனனுடைய பராக்ர
மத்தை ஆச்சரியமாகக் கண்டோம் மஹாராஜரே! பீமனால், கூர்
மையுள்ள பாணங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் தடுக்கப்படுகின்ற
அந்த ஸூதபுத்திரன் பீமஸேனனை நன்றுசப்பார்த்தான் பீம
ஸேனன் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்தவனுகி மிகப்பெரி
தான வில்லை நாணொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பரபரப்பினால்
கடைக்கடி அந்தக்கர்ணனைப் பார்த்தான்

நூற்றுமுப்பத்தாருவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன், சித்திரன் உபசித்திரன் முதலான துரியோதன
ஸஹோதரர்களைக் கொன்றது)

உம்முடைய குமாரர்கள் விழுந்ததைக்கண்டு பிரதாபசாலி
யான கர்ணன் மிக்ககோபங்கொண்டு தன் உயிரில் ஆசையற்றவனு
கின் அதிரதபுத்திரனுன் கர்ணன், தன் முன்னிலையில் பீமனால் உம
முடைய குமாரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களாதலால்
அப்பொழுது தன்னைக் குற்றஞ்செய்தவனைப்போல எண்ணினுன்
பிறகு, பீமஸேனன் கோபங்கொண்டவனும் பரபரப்புள்ளவனு
மாகி முந்தின வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு கர்ணன்மீது கூர்
மையுள்ள பாணங்களை நாட்டினுன் அந்த ராதேயன் அட்டஹா
ஸஞ்செய்துகொண்டு பீமனை ஐந்து பாணங்களால் அடித்து மறு
படியும் ஸ்வர்ணமயமான கட்டுக்களுள்ளவையும் சாணையில் தீட்
டப்பட்டவையுமான எழுபது பாணங்களால் அடித்தான் பிறகு,
ஸஹோதரன் கர்ணனால் விடப்பட்ட அந்த அம்புகளை லக்ஷ்யம்
செய்யாமல் யுத்தகளத்தில் படிந்த கணுக்களுள்ள அம்பினால்
கர்ணனை அடித்தான் பெருமானே! மறுபடியும், கூர்மையுள்ள
ஐந்துபாணங்களால் தோப்பாகன்மகனுன் கர்ணனுடைய உயிர்
நிலைகளில் அடித்து ஒரு பல்லத்தினால் அவனுடைய வில்லையும் அறு
த்தான் பாரதரே! பிறகு, பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்கிறவனுன
கர்ணன் மனவருத்தமடைந்து வேறுவில்லை எடுத்துப் பீமஸேன
னைப் பாணங்களால் மூடினுன் பீமன் அவனுடைய குதிரைகளையும்
ஸாரதியையும் கொன்று பழிக்குப்பழிவாங்கிப் பெருநகை செய்
தான் மஹாராஜரே! புருஷஸ்ரேஷ்டனுன் பீமன் அம்புகளால்
கர்ணனுடைய வில்லையும் அறுத்தான் பொன்வேயந்த பின்பக்க
முள்ள அந்த வில்லானது பேரொலியுடன் கீழேவிழுந்தது பிறகு,

மஹாரதனுன கானன அநத ரததகினினறும இறஙகிக கோட
துடன யுததததில கதாயுததகைதக கையில எடுததுப பீமனமீ
பிரயோகிததான அரசரே! பீமஸேனன, வருகினற அந
பெரிய கதாயுததகைதபபாாதது எலலா ஸைனிகாகளும பாாதத
கொணடிருககுமபொழுதே அமபுகளால தடுததான பிற
பராகரமசாலியான பாணடவன விரைவுளளவனுகி ஸூதபு
ஞனை காணனைக கொலலஎணணி அவனமீது ஆயிரககணககா
அமபுகளைப பிரயோகிததான காணன மகாயுததததில அநத அ
புகளை அமபுகளால தடுததுப பீமஸேனனுடைய கவசததை அ
களால உடைததது, பிறகு, அநதபபீமனை எலலாபபடைவீராக
பாாததுககொணடிருககுமபொழுது இருபததைநது நாராச
ளால அடிததான அது ஆசசரியமாயிருநதது ஐயா! பிறகு,தோ
வலிமிகக பீமன மிகுநத கோபஙகொணடு படிநதகணுககளுள
ஒனபது பாணஙகளை ஸூதபுததிரனுன காணனமீது பிரயோ
தான கூரமையுளள அநத அமபுகள அவனுடைய கவசததை
அவவாறே வலககையையும பிளநது புறறில ஸாபபஙகளபிரவே
பதுபோலப பூமியிற பிரவேசிததன காணன பீமஸேனனுடை
விலலினினறு விடுபடும அம்புககூடடஙகளாலே மூடபபடுகின
ஞகி மறுபடியும பீமஸேனனிடமிருநது (யுததததில)புறஙகாட
செலலுகினறவனுனன ஸூதபுதரனுன காணன குநதிபுதர
பீமனுடைய அமபுகளால மூடபபடடுப பினனே திருமபின
முளளவனுகிச காலால நடநது செலலுகினறதைபபாாதது ரா
வான துரியோதனன, 'நீஙகள எலலாபபுறஙகளிலும முய
யுடன ராதேயனுடைய ரததகைதக குறிதது விரைவுபடுஙக
எனறு சொனனுன வேநதரே! பிராதாவான துரியோதன
டைய வாாததையைககேடடுப பிறகு யுததததில விசிதரமாக
தமபணணுகிறவாகளான சிதரன, உபசிதரன, சிதராககூன, ச
சிதரன, சராஸனன, சிதராயுதன, சிதரவாமா எனனும உப
டைய புததிராகள யுததததில பாணஙகளைப பிரயோகிததுக
ணடு பாணடவனை விரைவாக எதிாததாாகள மகாரதனுன
ஸேனன அநத உமமுடைய குமாராகள வருமபொழு
அவாகளை ஒவவோா அமபினுலே யுததகளததில விரைவா
தளளினுன அவாகள காறறினுலே முறிககபபடட மரங
போலக கொலலபபடடுக கீழே விழுநதாாகள மனன
மகாரதாகளான உமமுடைய புதராகள கொலலபபடட
கணடு காணன கணணீரால நிரமபிய முகததையுடையவ
விதுரருடைய அநத வாாததையை நினைநதான பராககிரமச

ன கானன விரைபவனுகிச சாஸதிரபபடி அமைககபபட்ட
மறு ரததகினமீது ஏறிககொணடு, மறுபடியும யுததரஙகததில
ணடவனை எதிாததுச சென்றுன அவவிருவரும பொனமய
ன அடிபபககமுளளவையும சாணைககலலில தீடடபபடடவையு
ன அமபுகளாலே ஒருவரையொருவா அடிததுககொணடு சூரிய
ணஙகளாலே ஙனறுககோககபபடட இரணடுமேகஙகளபோல
ஙகினாகள பிறகு, பாணடவன கோபமூணடு தீடடபபடட
யும மிகக கூாமையுளளவையுமான முபபததாறு பலலங
ாலே ஸூதபுதரனுடைய கவசததை உடைததான பரத
ரேஷ்டரே! மகாபாகுவான ஸூதபுதரனும கணுககள உட
நதுளள ஐமபதுபாணஙகளாலே கெளநதேயனை அடிததான
ஞசநதனததினுலே பூசபபடட மேனியையுடையவாகளும
மபுகளாலே உணடுபணணபபடட பெருமபுணணுளளவாகளும
ததததால நனைககபபடடவாகளுமான அவவிருவரும உதித
நககினற இரணடு பிரளயகால சூரியாகளபோல விளஙகினா
இரததததால நனைககப்படட அவயவஙகளுளளவாகளும
மபுகளாலே கவசஙகளறுககபபடடவாகளுமான அவவிரு
நம, சடடையுரிதத இரணடுபாமபுகளைபபோலத திறநதிருக
ற அஙகஙகளையுடையவாகளாக விளஙகினாகள மகாராஜரே!
ாபாகனியினுடைய தேஜஸினுல பிாகாசிககினறவாகளும
ாபததினுலசிவநத கணகளையுடையவாகளுமான அவவிருவரும
கதணிநதிருககினற இரணடு நெருபபுகளபோலப பிரகாசி
ாாகள நரசிரேஷ்டாகளான இருவீராகளும, கோரபபற
ால இரணடுபுலிகள ஒனறோடொனறு சணடையிடுவதுபோல
திரஙகளாலே ஒருவரையொருவா எதிாதது) மேகஙகளபோல
மபுமழையைப பொழிநதுகொணடாாகள பகைவாகளை
டககுகிறவாகளான அவவிருவரும இரணடுயானைகள கொமபு
ாலே பரஸபரம பிளநதுகொளவதுபோல அமபுகளாலே தஙக
டைய அவயவஙகளைப பிளநதுகொணடு அழகாக விளஙகினா
ஒருவரையொருவா அலறுமபடி செயகினறவாகளும மிகுநத
ஸாகமுடையவாகளும (போா) விளையாடடைச செயகினறவர்
ம ரதஙகளால மணடலாகாரமான கதிகளோடுசெலலுகினற
களும ரதிகாகளுள உததமாகளும ஒருபசுமாடடினவிஷய
கக கர்ஜிககினற பலமுளள இரணடுகாளைகளபோனறவாகளும
மஙகளபோலப பராகரமததைக காணபிபபவாகளும நர
ரஷ்டாகளும மகாபலசாலிகளும ஒருவரையொருவா பாாக
றவர்களும, கோபததால சிவநத கணகளையுடையவாகளுமான

அவவிருவரும, மகாபலசாலிகளான இநதிரனும பலியெனு
அஸுரனும்போல யுததஞ்செயதாாகள அரசரே! பிறகு, ம
பாகுபலமுளள பீமன இரணடுகைகளாலும விலலை அசைத
கொணடு மினனலோடுகூடின மேகமபோல யுததகளததில வி
கினன பீமஸேனனுகிற பெருமேகமானது தேருருளைககட
ஓசையாகிய இடிமுழககததோடும விலலாகிற மினனலோடுமகூ
காணனுகிற பாவததனைத ஏரமாகிறஜலததினுல நானகுபுற
சூழநதுகொணடது பாரதரே! பிறகு, பயஙகரமான பராக
முளள பீமன நனருககபபிரயோகிககபபட்ட ஆயிரம அமபுகளை
காணனமீது இறைததான அவவிடததில உமமுடைய குமா
கள உறுதியான கடடுககளுளளவைகளும கழுகிறகுகள பூ
வைகளுமான அமபுகளாலே காணனைமூடுகினற பீமஸேனனுடை
விகரமததைக கணடாாகள அநதப பீமன யுததகளததில பா
தனையும கீாததியுடையவரான கேசவரையும ஸாதயகியை
இரணடு சகாரக்ஷகாகளையும ஸநதோஷிககசசெயதுகொ
காணனோடு போாபுரிநதான மகாராஜரே! தனனிலைமை
அறிநதவனான பீமஸேனனுடைய விககிரமததையும வீரத
மையையும தைரியததையும பாாதது உமமுடைய புததிரா
துககததை அடைநதவாகளானாாகள

நூறறுமுபபததேழாவது அததியாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமன் யுத்தத்தில் கர்ணனுக்கு உதவின விகர்ணன் முதலியவர்களைக் கொன்றது)

ராதேயன பீமஸேனனுடைய நாணெலியையும தலத
யையுமகேடடு மதஙகொணட யானையானது பகையா
னுடைய சததததைப பொறுததுபோலப பொறுககவி
அவன பீமஸேனனுடைய முனனிலையைவிடடு ஒரு முகூ
காலம விலகியிருநது, பிறகு, பீமஸேனனுல மாயககபபட்ட
முடைய புததிராகளைக கணடான நரஸ்ரேஷடரே! கா
அவாகளைககணடு அபபொழுது மிகக மனவருததமுறறுத
கததை அடைநது உஷணமாகப பெருமூசசு விடடுக்கொ
பாணடவனை எதிாததுசசெனறுன குரோதததினுல சிவநத
களையுடையவனும மஹாஸாபபமபோல மூசசுவிடுகினற
மான காணன பாணஙகளைப பிரயோகிபபவனுகிக கிரணங்க

படுகின்ற சூரியனைபோல விளங்கினன் பரதஸ்ரேஷ்டரே! சூரி
யுடைய கிரணங்களால் மலைமூடப்படுவதுபோல, விருகோதரன
ானுடைய வில்லிலிருந்து விடுபடும் பாணங்களால் நன்றாக
டப்பட்டான கர்ணனுடைய வில்லிலிருந்து தோன்றுகின்றவை
இறகுகள் கட்டியவையுமான அந்த அம்புகள், பறவைகள் வசிப
றகாக மரத்தில் நுழைவதுபோல நானகுபக்கங்களிலும பீமனி
நுழைந்தன ஆங்காங்கு விழுகின்றவைகளும ஸ்வர்ணமய
ா கணுக்களுள்ளவைகளும கர்ணனுடைய வில்லிலிருந்து விடு
டவைகளுமான அம்புகள் வரிசையாகப பறக்கின்ற அன்னப
வைகளபோல விளங்கின அரசரே! அதிரதனமகனன கர்ண
டைய அம்புகள் வில்லினின்றும தவஜத்தினின்றும மற்ற உப
ணங்களினின்றும குடையினின்றும ஏர்க்கால்நுனியினின
நுகத்தடியினின்றும புறப்படுகின்றவைகளாகக் காணபபட
அதிரதபுத்ரனன கர்ணன ஆகாயத்தை நிரப்பிக்கொண்டு
கவேகமுள்ளவையும ஆகாயத்தில ஸஞ்சரிக்கிறவையும கழு
துகள் பூண்டவையும பொன்னால வேலைசெய்யப்பட்டுள்ளவை
ஆச்சர்யகரமானவையுமான அம்புகளைப பிரயோகித்தான
ன பிராணனகளை இழக்கததுணிந்து அதிவேகத்துடன
வந்து, யமனபோலவருகின்றவனும முயற்சியுள்ளவனுமான
கோதரனைக் கூரிய அம்புகளால அடித்தான வீர்யமுடையவ
பாண்டுகுமாரனுமான அந்தபபீமன ஸகிக்கமுடியாத கர்ண
டைய வேகத்தைப்பார்த்து அந்தப பெரிய அம்புத்திரள்களைத
த்தான பிறகு, பாண்டவன அதிரதனமைந்தனன கர்ணனு
ய பாணஸமூகங்களை நாசஞ்செய்து மறுபடியும சாணையில
டப்பட்ட இருபதுபாணங்களால கர்ணனையடித்தான பாண்டு
னன பீமன போர்க்களத்தில கர்ணன தன்னை அம்புகளால
யதுபோலவே தானும அவனை அம்புகளால மூடினன பார
! யுத்தரங்கத்தில பீமஸேனனுடைய வல்லமையைக கண்டு
மைச சோர்ந்தவர்கள ஸந்தோஷமடைந்தார்கள சாரணாக
களிப்படைந்தார்கள மன்னரே! கௌரவபாண்டவ கக்ஷி
ிருக்கின்ற பூரிஸ்ரவஸ கிருபர் அஸ்வத்தாமா மத்ரதேசாதி
பான சல்யன ஜயத்ரதன உத்தமௌஜஸ யுதாமன்யு ஸாத்யகி
கேசவர் அர்ஜுனன ஆகிய பத்துமகாரதர்களும, 'நல்லது,
து' என்றுபுகழ்ந்து பின்பு வேகத்துடன சிங்கநாதமுஞ்செய
கள அரசரே! நெருங்கியதும மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்
றதுமான அந்தசசிங்கநாதம தோன்றியவுடனே, உமது புத்ர
துரியோதனன, பரபரப்புடன ராஜபுத்ரர்களையும அரசர்க

ளையும விசேஷிததுத தனசகோதராகளையும நோககி, 'காணபி
பீமனிடததினினறு காததறகாகச செலலுஙகள உஙகளு
மஙகளமுணடாகுக பீமனுடைய விலலினினறு விடுபடுகி
அமபுகள ராதேயனைக கொலலபபோகினறன மகாவிலலா
ளான நீஙகள ஸூதபுததிரனைப பாதுகாககும்விஷயததில முய
செயயுஙகள்' எனறு கூறினன பாரதரே! துரியோதன
ஏவபபடட ஏழு ஸகோதராகளும கோபஙகொணடு பீமஸே
எதிாததுசசெனறு நாறபுறஙகளிலும அவனைச சூழநதுகொ
டாாகள அவாகள குநதீபுததிரனை பீமனை எதிாதது ம
காலததில மேகஙகள மழைததாரைகளால மலையைச சூழ
போல அமபுமழைகளால நானகுபககததிலும சூழநது தடுத
கள அரசரே! பிரஜைகளுககு நாசம நேரிடுஙகாலததில ஏ
ஹஙகள சநதிரனைப பிடிபபதுபோலக கோபஙகொணட அ
ஏழுமகாரதாகளும பீமஸேனனைப பிடிததாாகள வேநத
பிறகு, குநதீபுதரனும சிரமததைதஸகிககினறவனும பிரபுவும
பீமன நனகு அலஙகரிககபபடட விலலை உறுதியான கைபபி
ஞல அழுததிபபிடிதது வேகததோடு மனிதாகளாறசெயதற
காரியததைசசெயது ஸூரியகிரணஙகளபோனற ஏழுபாணங
விலலிறபூடடி உமது புதராகளுடைய பிராணனகளைத தேகங
ளினறு விலககுகிறவனும பழமபகைபை நினைததுககொண்ட
மாகி அவாகளமீது பிரயோகஞசெயதான பாரதரே! பீமசே
ஞல விடபபடடவையும பொறபுஙகமுளளவையும சாணையில
டபபடடவையுமான அநதப பாணஙகள ஆகாயததைப பி
கொணடு பாரதாகளமீது பாயநதன ஸவாணததால அலங
கபபடட அநத அமபுகள அவாகளுடைய தேகஙகளைப பி
கொனறுகொணடு அவாகளின உயிரோடுகூடவே பூமியிற பி
சிததன ராஜேநதிரரே! ரததததால பூசபபடட இறகுநுனிக
ளவைகளும பொனனுலலஙகரிககபபடடவைகளுமான ஏ
ணஙகள உமது புதராகளுடைய ரகததததைப பானஞசெ
வெளிபபடுகக கருடனகளபோல ஆகாயததில ஸஞசரிக
கொணடு விளஙகின அமபுகளாலே மாமஙகள பிளககபப
அவாகள, யானையிஞல ஒடிககபபடடவையும மலையின தாழ
யில முளைததவையுமான பெரியவிருகஷஙகளபோல, ரதங
னினறு பூமியில விழுநதாாகள சதருஞசயன,சதருஸஹன
ரன, சிதராயுதன, தருடன, சிதரஸேனன, விகாணன இவ
வரும கீழேதளளபபடடாாகள கொலலபபடடவாகளான உ
டைய எலலாப்புததிராகளுளளும பிரியஞன விகாணனைபப

ாடுபுததிரனை விருகோதரன தூககததினல மிக அதிகமாகத
கிததான 'விகாணு! என்ஞல இநதபபிரதிஜஞை செயயபபட
ு யுநததகில நீஙகள கொலலபபடததககவாகளலலரோ? ஆத
ல,நீ கொலலபபடடாய என்ஞல பிரதிஜஞை காககபபடடது
னே! க்ஷததிரியதாமததைததினை ததூசகொணடு நீ யுததததிறகு
தாய ஆதலால, யுததகளததில நீ சொலலைபபடடாய யுதத
றையானது கொடிதனறே? எஙகளுடைய நனமையிலும
சஷமாக (எஙகள) அரசருடைய நனமையிலும பறறுளளவ
அதிக தேஜஸைஸுடையவனுமான விகாணன நியாயததிஞ
அநியாயததிஞலோ அடிககபபடடுப படுததிருககிருன
ாத புததியுளளவரும பூமியில பிருகஸபதிககுசசமமானவரும
ாபுதரருமான பீஷமரும யுததததில பிராணனையிழககுமபடி
பவிககபபடடார ஆதலால, யுததமானது கொடிதனறே?'
று கூறினன மிகக புஜபலமுளள பாணடுநநதனன, ராதே
பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே அவாகளைக கொனறு
ரமான விமமரிததததைச செயதான பாரதரே! சூரஞன
தய பீமனுடைய அநதச சபதமானது தாமராஜருககு அநத
ததததையும தனககு நோநத பெரியவெறறியையும சொலலியது
லிருநதது விலலாளியான பீமஸேனனுடைய அநத உரதத
ததததைக கேடடுப புததிசாலியான தாமராஜருககு அதிகமான
உணடாயிறறு அரசரே! பிறகு, பாணடுபுதரரான யுதிஷ
ஸநதோஷமுளள மனததுடன நானகுவித வாதயஙகளு
ய பேரொலிகளாலும பிராதாவான பீமனுடைய விமமரித
னியை வரவேறறுககொணடார விருகோதரன ஸஙகேதத
ச செயதவுடனே, எலலா ஆயுதபாணிகளுளளும உததமரான
ராஜா, மிகுநத ஸநதோஷததோடு, யுததகளததில துரோண
எதிரததார மஹாராஜரே! துரியோதனன உமமுடைய முப
தாரு பிளளைகள கொனறு தளளபபடடதைப பாரதது
ருடைய அநத வாாததையை நினைததான ' அது நிசசய
நனமைககு ஸாதனமானது விதுரருடைய அநத வசனத
கேளாததன பயனனது நனருக அடையபபடடுவிடடது
று எணணி உமமுடைய புததிரன மேலே செயயவேணடிய
யததை அறியவிலலை ராஜேநதிரரே! கெடட புததியுளளவ
அலபபுததியுடையவனுமான உமமுடைய புததிரன காண
கூடிககொணடு பாஞசாலியை ஸபையினகண அழைதது
சூதாடடக காலததில எநத வாககியததைச சொனனனே,
னும, பாணடுபுததிராகளுககும உமககுமமுனனிலையில ஸபை

யில நீரும எலலாககௌரவாகளும கேடடுககொணடிருகக
பொழுது கிருஷ்ணையைநோககி, 'கிருஷ்ணையே! பாணடவாகள நீ
துச சாஸவதமான நரகததை அடைநதாாகள வேறு பாததா
வரிததுககொள' எனறு எநதக குரூரமான வாாததைகளை
சொனனுனே அவறறின பயன இபபொழுது வநதுவிடட
மேலும், மஹாரதமாககளான அநதப பாணடவாகள கோபத
உணடுபணணுகினற உமமுடைய குமாராகளால, 'எளளுபப
கள' எனறது முதலிய குரூரமான வாககியஙகளைக கேடகும
செயயபபடடதனுல பதினமூனறு வருஷகாலம நிலைபெறறிரு
அநதக கோபததீயைப பாணடுபுததிரனுன பீமஸேனன வெளி
ககிககொணடு உமமுடைய புததிராகளுககு நாசததை உ
பணணுகிருன பரதஸரேஷடரே! விதுரா உமமிடததில மி
புலமபியும (நீா கேளாமையால) அவா ஆறுதலை அடையவி
அதனுடைய பலனைப புததிரனுடன நீா அனுபவியும முதியவ
தைரியமுளளவரும செயயவேணடிய உணமையான விஷயங
அறிபவருமான நீா மிதராகளுடைய தொலலைப பினபறறவி
இநத விஷயததில தெயவமே சகதி நரஸரேஷடரே! ஆதலால
வியஸனமடையவேணடாம பெரிதான அநியாயமானது உ
டையதே புததிராகளுடைய விநாசததுககு நீரே காரணமெ
நான எணணுகிறேன ராஜேநதிரரே! உமமுடைய புததிராக
உததமாகளான விகாணனும வீாயமுளளவனுன சிததிரஸே
னும மஹாரதாகளான மறறப பிளளைகளும கொலலபபட
கள மஹாராஜரே! பீமன தன கணணுககிலககானவாகள
கணட உமமுடைய மறறக குமாராகளையும விரைவுடன செ
ருன பாணடவஸரேஷடனுன பீமஸேனனுல ஆயிரககணக
விடபபடுகிற பாணஙகளால உமதுநிமிததமாகச சேனை எரி
படுவதை நான பாாததேன" எனறு கூறினுன

நூறறுமுபபததெடடாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, "ஓ! ஸூத! ஸஞசய! இபபொழுது
விஷயததில நான துயரததை அனுபவிபபதறகு எனனு
பெரிதான அநியாயமே முககிய காரணம அநத அநீதியா
இபபொழுது பலிததுவிடடதெனறு நான நினைககிறே
ஸஞசய! செனறது செனறதேயெனறு என மனததில உ

ணடாகிவிடடது இபபொழுது இநத இடததில எநதக
ாரியததை யான செயவேன? ஸஞசய! எனனுடைய அபி
ாயததினுல வீராகளுககு நாசம நோநத விதததை எனக
ச சொல, நான உறுதியடைநதிருககிறேன" எனறு வினவ,
ஞசயன சொலலததொடஙகினுன

"மஹாராஜரே! பகைவாகளை அடககுகினறவாகளும மஹா
லசாலிகளுமான காணனும பீமனும மழைபொழிகினற இரணடு
மகஙகளபோலப பாணவாஷஙகளைபபொழிநதாாகள பீமனு
டயபெயாினுலடையாளமிடபபடடவையும ஸவாணபுஙகஙகளுள
வையும சாணைபிடிககபபடடவையுமானபாணஙகள காணனிடம
நது அவனுயிரைபபோககுவனபோல நுழைநதன அவவாறே
ணனுல விடபபடடவையும சிறகுகளகடடியவையும நூறுநூறு
வும ஆயிரமாயிரமாகவுமிருபபவையுமான அமபுகள வீரனை
மனை மறைததுவிடடன மகாராஜரே! நானகுபககஙகளிலும
ழுகினற அவவிருவருடைய அமபுகளாலே யுததரஙகததில
ஸனிகாகளுககு மிகப பெருஙகலககமுணடாயிறறு பகைவா
ள அடககுகிறவரே! பயஙகரமானவையும பாமபுகளபோனற
வயும பீமனுடைய விலலினினறு விடுபடுகினறவையுமான அமபு
ால உமது சைனியததினுடைய மததியிலுளள போாவீரா
ா கொலலபபடடாாகள அரசரே! விழுநதிருககினற யானைக
ாலும குதிரைகளாலும மனிதாகளாலும நிரபபபபடடுளள
ததபூமியானது காறறினுலேமுறிககபபடட மரஙகளாலே (சூழப
டடது) போலக காணபபடடது யுதததததில பீமனுடைய விலலி
னறு விடுபடுகினற அமபுகளாலே அடிககபபடுகினற உமமைச
ாநத அநத யுததவீராகள ஓடினாாகள, 'இஃது எனன?' 'என
ம சொலலிககொணடாாகள பிறகு, காணன பீமன இவாகளு
டய மஹாவேகமுளள அமபுகளாலே தனகு தளளபபடட ஸைந
வாகளையும ஸௌவீராகளையும கௌரவாகளையும சோநத அநத
ஸனயமானது வெகுதூரம விலகிவிடடது பெருமபானமையா
கொலலபபடடவாகளும, குதிரைகளும தோகளும யானைச
ம நாசமசெயயபபடடவாகளுமான அநதசசூராகள பீமனையும
ணனையும விடடுவிடடு நானகுதிககுககளிலும ஓடிவிடடாாகள
ாணன, பீமன இவாகளிடததிலிருநதுணடான அமபுகளாலே
ருடைய சேனையே கொலலபபடுதலால பாாததனுககாகவே
மைதத தேவாகள மோகிககச செயகிருாகளெனபது நிசசயம'
னறு இவவாறு சொலலிககொணடு பயததால பீடிககபபடட
ாகளான உமமைசசோநத யுததவீராகள அமபுவிழுமிடததை

விடடுவிலகி யுததததைப பாாககக விருபபமுளளவாகளாக நினறு
கள பிறகு, யுததரஙகததில பயஙகரமான உருவமுளளதும சூர
களுககு ஸநதோஷததைத உணடுபணணுகிறதும பயநதவாகளு
குப பயததைவிருததிபணணுகிறதும யானைகள, குதிரைகள, ம
தாகள இவைகளுடைய ரகதபபெருககாலுணடானதுமான ஒ
நதியானது பெருக ஆரமபிததது உயிரையிழநத மனிதாகள
லும, யானைகளாலும, குதிரைகளாலும, இருசுககடடைகளாலு
பதாகைகளாலும யானைகள குதிரைகள ரதஙகள இவைகளுககுரி
பூஷணஙகளாலும, புரடடிததளளபபடடவைகளும சகரஙகளு
அசசுககளும ஏாககாலகளும ஒடிககபபடடவைகளுமான ரத
களாலும, பொனனலஙகாரமுளளவைகளும உரதத சபதமுள
வைகளுமான விறகளாலும, பொறகடடுககளுளள பாணஙகள
லும, காணனுலும பீமனுலும விடபபடடவைகளும சடடையுரித
பாமபுபோனறவைகளுமான ஆயிரககணககான நாராசஙகளாலு
பிராஸஙகள தோமரஙகள இவைகளினுடைய கூடடஙகளாலு
கோடாலிகளாலும, கததிகளாலும, தஙகததினுல சிததிரவே
செயயபபடட கதாயுதஙகளாலும, உலககைகளாலும, படடா
கசுதிகளாலும, பலவிதஉருவமபொருநதிய வஜரஙகளாலும, சக
களாலும, பரிகஙகளாலும, பறபலவிதமான சதகனிகளாலு
சூழபபடடு யுததபூமியானது பிரகாசிததது ஐயா! பாரதே
தஙகமயமான தோளவளைகளாலும, ஆரஙகளாலும, குணடல
களாலும, மகுடஙகளாலும, புரணடு கிடககினற வளைகளாலு
மோதிரஙகளாலும, சூடாமணிகளாலும, தலைபபாகைகளாலு
ஸவாணமயமான நூலகளாலும, கவசஙகளாலும, கையுறைகள
லும, ஹாரஙகளாலும, பொனநாணயஙகளாலும, ஆடைகள
லும, குடைகளாலும, கெடுககபபடட சாமரஙகளாலும, விசிற
ளாலும, பிளககபபடட யானைகளாலும, குதிரைகளாலும, ம
தாகளாலும, ரததததால நனைநதவைகளும ஆஙகாஙகு முறிகக
படடுக கிழேவிழுநதவைகளும சிதற அடிககபபடடவைகளுமா
பறபலவிதமான அநத அநத அமபுகளாலும ரணபூமியான
ஜோதிமணடலஙகளாலே ஆகாசம விளஙகுவதுபோல விளங
யது நினைககமுடியாததும ஆசசரியகரமானதும மனித
திலை மீறினதுமான அவவிருவருடைய செயகையையும பா
தச சாரணாகளுககும ஸிததாகளுககும ஆசசரியமுணட
பிறது பீமனேடு எதிாதத அதிரதபுததிரனை காணனுடை
ஸஞசாரமானது யுததரஙகததில உலாநதபுறகுவியலில க
றுடன சோநத தீயின ஸஞசாரமபோலிருநதது அரசே

காடிமரஙகளும ரதஙகளும தளளபபடடதும, யானைகளும
திரைகளும மனிதாகளும கொலலபபட்டதுமான உமது
சனையான து ஒனறோடொனறு எதிாததுச சணடை செய
ன்ற இரணடு யானைகளாலே (துகைககபபடட) கோரைககாடு
பால அவவித உருவமுளளதாயிருநதது போாககளததில காண
ுககும பீமனுககும உததமமான யுததம நோநதது

நூறறுமுபபததோனபதாவது அதயாயம
ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும நடர்தயுத்தத்தை வர்ணித்தது)

மகாராஜரே! பிறகு, காணன பீமனை மூனறு பாணஙகளால
டிதது மறுபடியும கழுகிறகுகள கடடியவைகளும கூரியமுனை
ளளவைகளுமான ஆறுபாணஙகளாலடிதது விசிதரமாயும பல
ருயுமுளள அமபுமழைகளைப பொழிநதான மிகக தோளவலி
மயுளளவனும பாணடுபுததிரனுமான பீமஸேனன ஸூதபுத
ரனாலே அடிககபபடடும பிளககபபடுகினற மலைபோலத துன
ததை அடையவிலலை ஐயா! அநதப பீமன நுனைவாநததும கூா
மயுளளதும எணணெயிடடுத தீடடபபடடதுமான காணியென
ம பாணததினாலே யுததபூமியில காணனைக காதில மிகப பல
க அடிததான மகாராஜரே! பீமன ஸவாணமயமானதும பெரி
ம அழகியதுமான காணனுடைய குணடலததை, ஜவலிககினற
யாதிாமணடலமானது ஆகாயததிலிருநது விழுவதுபோலப
மியில விழசசெயதான பிறகு, மிகக கோபஙகொணட விருகோ
ன சிரிததுககொணடே வேறொரு பலலததினாலே ஸூதபுததி
ன நடுமாாபில அடிததான பாரதரே! மிகக புஜபலமுளள
னை மறுபடியும விரைவாக யுதஙகளததில சடடையுரிததபாமபு
ஙககொபபான பததுநாராசஙகளைக காணனமீது பிரயோகித
ன பாரதரே! அவனால விடபபடட அவவமபுகள ஸூதபுதர
டைய நெறறியைப பிளநதுகொணடு புறறில பாமபுநுழைவது
பால நுழைநதன பிறகு, ஸூதபுதரன நெறறியில தைததிருச
ன்ற பாணஙகளாலே முனபு கருநெயதல புஷபமாலையைத தரிக
கொணடு விளஙகியதுபோல விளஙகினன பலசாலியான
ணடவனாலே நனறாக அடிககபபடட காணன ரதததின ஏாக
லைப பிடிததுககொணடு இரணடுகணகளையும மூடினன பகை
களை வாடடுகிறவனான அநதக காணன மறுபடியும ஒரு முகூா
காலததிறகுள பிரஜஞையை அடைநது எலலா அஙகஙகளும

ரததததால நனைககபபடடவனுகி அதிக கோபததையடைநதா
உறுதியானவிலலையுடைய பீமஸேனனுலே யுதததில தனபுற
தபபடட காணன, பிறகு, கோபஙகொணடவனும மிகக வே
முளளவனுமாகப பீமஸேனனுடைய ரததததைநோககி விரை
கச சென்றுன பாரதரே! கோபமுளளவனும பலமுடையவ
பொறுமையுளளவனுமான காணன கழுகிறகுகள பூணட ந
பாணஙகளைப பீமனமீது பிரயோகிததான பிறகு, பாணடவ
யுததகளததில அவனை அலக்ஷயஞசெயது அவனுடைய பரா
மததை ஆலோசியாமல கொடுமையான அமபுமழைகளைபபொ
தான மகாராஜரே! பிறகு, கோபஙகொணடவனுன காண
மிகக கோபஙகொணடவனுன் பாணடவனை ஒனபது பாண
ளால மாாபிலடிததான பகைவாகளை அடககுபவாகளும அம
ளாகிற கோரபபறகளையுடையவாகளுமான அநத இரணடு
ஸ்ரேஷடாகளும மிகநெருஙகி அடிததுககொணடாாகள இர
வீராகளும யுததரஙகததில மேகஙகளபோலப பரஸபரம (பா
களைப) பொழிநதுகொணடாாகள அவவிருவரும யுததத
பரஸபரம கோபஙகொணடவாகளும செயததறகுப பிரதி
வதில விருபபமுளளவாகளுமாக யுதததில தலதவனிகளா
பலவித பாணசமூகஙகளாலும ஒருவரையொருவா பயமுறு
னாகள பாரதரே! பிறகு, மிகக புஜபலமுளளவனும சததுரு
களை வதஞசெயபகினறவனுமான பீமன க்ஷுரததினுலே மஹா
னன ஸூதபுததிரனுடைய விலலையறுதது விமமநாதஞ
தான மகாரதனுன ஸூதபுதரன அறுககபபடட அநத வி
பெறிநதுவிடடுப பகைவாகூடடததையழிபபதும மிகக வேக
ளதுமான வேறுவிலலைக கையிலெடுததான பிறகு, விருகோத
காணனுடைய அநத விலலையும அரைநிமிஷததிறகுள அறுததா
இவவாறு விருகோதரன காணனுடைய மூனறுவதும நானக
தும ஐநதாவதும ஆறுவதும ஏழாவதும எடடாவதும ஒ
தாவதும பததாவதும பதினேராவதும பனனிரணடாவ
பதினமூனறுவதும பதினனகாவதும பதினைநதாவதும பதி
வதும பதினேழாவதும பதினெடடாவதும மறறும பலவும
விறகளை அறுததான பிறகு, காணன, அரைநிமிஷததினுள
லைக கையிறகொணடு எதிாநினறுன அநதக காணன, கௌர
ளும ஸௌவீராகளும ஸிநதுதேசததவாகளுமான வீராகளு
சேனையின நாசததையும விழுநதிருககினற கவசஙகளா
கொடிகளாலும, ஆயுதஙகளாலும, பலலஙகளாலே உடை
படட ரதஙகளாலும, தாததபபடட மறறக குதிரைகளா
ஒளிமழுஙகினவாகளும புழுதியினுலமூடபபடட தலைமயிாகளு

களுமான புருஷசிரேஷடாகளாலும மூடபபடடுளள ரணபூமி
யும கணடான நானகுபககஙகளிலும மரிததுககிடககினற
னகள, குதிரைகள, ரதிகாகள இவாகளினுடைய தேகஙகளைக
டு ஸூதபுததிரனுடைய சரீரமானது கோபததினல ஜவலிக
நாகியது அநத ராதேயன பொனனல அலஙகரிககபபடட
ரியவிலலை நாணெலி செயது கோரமானகணைல கோரமான
ளைப பாாததான பிறகு, கோபஙகொணடவனும அமபுகளை
கினறவனுமான ஸூதபுதரன சரதகாலததில நடுபபகலில
க காநதியுடனவிளஙகும சூரியனபோல விளஙகினன அர
! அனேக அமபுகளாலே நானகுபுறததிலும நிறைககப
டதும கோரமாயிருபபதுமான அதிரதபுதரனுன கரண
டைய சரீரமானது, கிரணஙகளாலே விளஙகும சூரியனுடைய
மபோல விளஙகியது அவன இருகைகளாலும அமபுகளை
தது நாணிலபூடடி நாணைப பிறையிழுததுப பிரயோகமசெய
பொழுது, யுததததில இடைவெளி காணபபடவிலலை பூமியை
பபவரே ! இடமும வலமுமாகப பாணஙகளைப பிரயோகிக
ற கரணனுடைய கோரமான ஆயுதமானது வடடமாகச
யபபடடுக கொளளிவடடமபோல இருநதது மகாராஜரே !
றகடடுககளுளளவையும மிகக கூாமையுளளவையும கரண
டைய விலலினினறு விடுபடுகினறவையுமான அமபுகள திககுக
ச சூரியன கிரணஙகளால மூடுவதுபோல மூடின பிறகு,
லிருநது விடுபடடவையும பொனனலாகிய புஙகமுளளவை
டபடிநத கணுககளையுடையவையுமான அமபுகளின கூட
து பலவாறுக ஆகாயததில காணபபடடது அரசரே !
ரதபுதரனுன கரணனுடைய விலலினினறு புறபபடுகினற
புகள, ஆகாயததில வரிசையாகச செலலுகினற கரெளஞச
களபோல விளஙகின அதிரதகுமாரனுன கரணன கழுகிறகு
டயவையும சாணையில தீடடபபடடவையும பொனனல அலங
கபபடடவையும மிகக வேகமுடையவையும நனருக ஜவலிக
ற முனையுளளவையுமான அமபுகளைப பிரயோகஞசெயதான
னுடைய பலததினலே நனகு தொடுககபபடடவையும
னனல நனருக அலஙகரிககபபடடவையுமான அநதப
ஙகளோ பீமஸேனனுடைய ரதததினமீது தொடாசசியாக
நதன தஙகததால சிததிரவேலை செயயபபடடவையும
ஞல பிரயோகிககபபடடவையுமான ஆயிரககணககான அந
பாணஙகள ஆகாயததில விடடிறபூசசிகளினுடைய கூடடங
போல விளஙகின அதிரதனமகனுன கரணனுடைய விலலி
னறுவிடுபடடு வேகமாகப பாயகினற அமபுகள ஆகாயததில

மிகவும நீணடிருககினற ஒரே அமபுபோல விளஙகின அ
கோபஙகொணடு, மேகமானது பாவததததை நீரததாரைகள
மூடுவதுபோலப பாணமழைகளாலே பீமனை மூடினன பாரத
அநத யுததகளததில உமது புததிராகளும மறற ஸைனிகாக
பீமனுடைய பலததையும வீாயததையும பராகரமததை
முயறசியையும கணடாாகள பீமனே கோபஙகொணடு க
போல முழககததுடன மேலேவருகினற அநத அமபுமழை
மதியாமல காணனை எதிரதோடிவநதான அரசரே! பெ
ஞலலஙகரிதத பினபுறமுளள பீமனுடைய பெரிய விலலா
நாணகயிறு இழுககபபடுவதினுல வடடவடிவமுளளதாகி வே
இநதிரவிறபோலிருநதது அநத விலலினினறு அமபுகள
யததை நிரபபுகினறதுபோலத தோனறின பீமனுல பெ
கடடிய புஙகமுளளவையும கணுககள உடபடிநதுளளவையு
அமபுகளாலே ஆகாயததில எறபடுததபபடட வரிசையா
பொனமாலைபோல விளஙகியது பிறகு, ஆகாயததில ப
௫௧ பாகமாகப பிரயோகிககபபடுகினற பாணஸமூகஙகள பீம
னுடைய அமபுகளால அடிககபபடடுச சிதறின காண
பீமஸேனனுலும பிரயோகிககபபடடனவும, நெருபபுப
போல மேலேபடுவனவும,யுதததில விரைவாகச செலலுவன
பொறபுஙகமுளளனவுமான அநத அநதப பாணஙகளுடைய
டஙகளாலே ஆகாயமானது மறைககபபடடதாயிறறு அப
ழுது, சூரியனும பிரகாசிககவிலலை, காறறும வீசவிலலை ஆ
மானது பாணஸமூகஙகளாலே மூடபபடடபொழுது ஒன
அறியபபடவிலலை ஸூதபுதரனை அநதககாணன வெவ
மாதிரியான அமபுகளாலே பீமனைமூடிககொணடு மகாதமா
அநதப பீமனுடைய வீாயததை மதியாமல கிடடநெருஙகி
பெரியவரே! அநத யுதததில அவவிருவராலும விடப
அமபுததிரளகள மிகக வேகமுளளவையும ஒனறோடொ
மோதுகினறவையுமாகக காணபபடடன பரதஸரேஷட
புருஷசிரேஷடாகளான அவவிருவருடைய பாணஙகளும
றோடொனறு உரைதலால ஆகாயததில நெருபபுணடாயி
அவவாறே, காணன கோபஙகொணடு கொலலவேணடுமெ
விருபபததால கூரமையுளளவையும சிறபியினுல நனருகச
பிடிககபபடடவையும பொனனுல சிததிரவேலை செயயபபட
யுமான அமபுகளைப பிரயோகிததான பீமன ஸூதபுத
மீறினவனுகி அநத அமபுகளை ஆகாயததிலே அமபுகளா
வொனறையும மும்மூனருகத துணிததது (அவனை) 'நில' எ
சொனனன மறுபடியும, பொறுமையுளளவனும பலசா

பமுளளவனுமான பாணடவன அகனிபோல எரிகக எண
கொணடு உககிரமான பாணமழைகளைப பிரயோகிததான
து, அவவிருவாகளுடைய விரல உறையில நாண உரைவதா
டாகும சடசட எனனும ஒலியும கைகொடடுதலாலுணடா
மிகபபெரிய சபதமும பயஙகரமான வில்மநாதமும தேரு
ககடடின தவனியும பயஙகரமான நாணொலியும தோனறின
ரே! ஒருவரையொருவா கொலல எணணஙகொணட காணன
ஸேனன இருவருடைய பராககிரமததையும பாாகக எணணங
ணட (மறறப) போாவீராகள போரை நிறுததினாகள
ாகளும ரிஷிகளும ஸிததாகளும கநதாவாகளும, 'நலலது,
து' எனறு புகழநதாாகள அவவாறே, விதயாதராகளுடைய
டஙகளும பூமாரியைப பொழிநதன பிறகு, மிகக புஜபல
ளவனும, யுததமுயறசியுடையவனும, உறுதியான பராககிரம
டயவனுமான பீமன அஸதரஙகளால அஸதரஙகளைத தடுதது
புகளால காணனை அடிததான மகாபலசாலியான காண
பீமஸேனனுடைய அமபுகளைத தடுதது யுததகளததில ஸாப
ளுககொபபான ஒனபது நாராசஙகளை (அவனமீது) பிரயோ
ான பிறகு, பீமன அநத ஸூதபுததிரனுடைய நாராசங
அவவளவு அமபுகளாலே ஆகாயததில துணடாககி, 'நில
எனறும சொனனான பிறகு, மகாபாகுபலமுளளவனும
மான பீமன கோபஙகொணட யமனபோனறதும வேறு
ணடமபோனறதுமான ஓரமபைக காணனமீது பிரயோகித
வேநதரே! வருகினற அநதப பாணடவனுடைய பாணத
பிரதாபசாலியான ராதேயன அடடஹாஸததுடன மூனறு
ஙகளாலே அறுததான பாணடவன மறுபடியும உககிர
பாணவாஷஙகளை (அவனமீது) பொழிநதான ஸூத
ரனான காணன யுததஞசெயகினற அநதப பீமனுடைய
அஸதிரஙகளனைததையும பயபபடாமலே அஸதிரமாயை
லே ஏறறுககொணடான காணன, கோபஙகொணடவனாகி,
ரஙகததில உடபடிநத கணுககளுளள அமபுகளாலே அநதப
டைய இரணடு அமபுப பெடடிகளையும, விலலையும, நாண
றையும, குதிரைகளின கடிவாளஙகளையும, பூடடாஙகயிறு
ம அறுதது, மறுபடியும அவனுடைய குதிரைகளையுங
று, ஐநது பாணஙகளாலே ஸாரதியையும அடிததான
டைய அநத ஸாரதியானவன கீழே இறஙகி வேகமாக
னயுவினுடைய ரதததிறகுச சென்றான ராதேயன கோபங
டு காலாகனிபோலப பிரகாசிததுககொணடும உககிரக
துககொணடும பீமனுடைய கொடிமரததையும பதாகையை

யும அறுததுததளளினன விலலை இழநதவனன புஜபலமி
அநதப பீமன, பிறகு, சகதியைக கையிலெடுததுக கோபததுட
அதனைச சுழறறிக கர்ணனுடைய ரததகினமீது பிரயோகிததா
வருகினறதும ஸவர்ணததினல அலஙகரிககபபடடதும பெரித
உறைகைபோலப பிரகாசிககினறதுமான அநதச சகதியாயுதத
முயறசியுடையவனன கர்ணன பததுப பாணஙகளால அ
தான அநதச சகதியானது, தோபபாகனமகனும மிததி
நிமிததமாக விசிதரமாக யுததஞசெயகினறவனும (அமபுகளை
பிரயோகிபபவனுமான கர்ணனுடைய கூர்மையான அமபுகளா
பததுததுணடாக அறுககபபடடு விழுநதது குநதிபுதர
அநதப பீமன ஜயம அலலது மரணம இவவிரணடினுள ஒன
விருமபிக கததியையும பொனனல அலஙகரிககபபடட கேட
தையும கையிலெடுததான பாரதரே! கோபஙகொணடவ
கர்ணன அடடஹாஸஞசெயதுகொணடு மிகக கொடிய அ
அமபுகளாலே நலல ஒளியுளள பீமஸேனனுடைய அநதக
கததைச சீககிரமாக நாசஞசெயதான மகாராஜரே! ரதத
யும கேடகததையுமிழநத அநதப பீமன கோபமீறி வி
னுகிக கததியைசசுழறறிக கர்ணனுடைய ரததகினமீது
தான ராஜேநதிரரே! அநதப பெரியவாளானது, ஸூத
னுடைய நாணேறறபபடடிருககிறவிலலை அறுததுக கோபத்து
கூடிய ஸாபபமபோல ஆகர்யததினினறு பூமியில விழுந
மகாராஜரே! பிறகு, அதிரதபுதரனன அநதக கர்ணன
ரஙகததில கோபமகொணடு அடடஹாஸஞசெயது சததுருக
ஸமஹரிககினறதும, உறுதியான நாணகயிறுளளதும,
வேகமுளளதுமான் வேறொருவிலலைக கையிலெடுததுக குந
திரனைக கொலலுமவிருபபததோடு பொனமயமான கடடுகக
ளவைகளும நனகு சாணைபிடிககபபடடவைகளுமான அமப
ஆயிரககணககாகப பிரயோகிததான கர்ணனுடைய
னினறுவிடுபடுகினற அமபுகளாலே பீடிககபபடுகினற பல
யான அநதப பீமன ஆகாயததில கிளமபிக கர்ணனு
ரததில பிரவேசிததான யுததரஙகததில ஜயததை வி
கினற அநதப பீமனுடைய செயகையைககணடு அநத ராதே
கொடிமரமுளளவிடததில ஒளிநதுகொணடு பீமஸேனனை
சிததான துனபததையடைநதிருககினற இநதிரியஙகளையு
வஞகித தேரினநடுவில பதுஙகிககொணடிருககிற அநதக
னைககாணுமல, பீமசேனன அநததேரின கொடிமரததில
பினபு பூமியிலிறஙகி அவனை எதிர்பாரதது நினறுன கருடன

நதைக் கவருவதுபோல் ரதத்தினின்று கர்ணனைக் கவருவதற்கு
ருமபினதாகிய அந்தப்பீமனுடைய செயகையை எல்லாக் கௌர
கஞம் சாரணாகஞம் புகழ்ந்தாாகள் வில் அறுக்கப்பட்டவ
ம ரதத்தைமிழ்நதவனுமான அந்தப்பீமன் தனக்குரிய தாமத
நப பாதுகாத்துக்கொண்டு தன் ரதத்தைப் பிறபடுத்தி யுத்தத
னபொருட்டே உறுதியாக நின்றுன அவ்விதமான பீமனுடைய
லமையை ஆலோசித்து அந்த ராதேயன், பிறகு, யுத்தபூமியில
பறசியோடு யுத்தத்தின் பொருட்டு எதிாத்து நிறகினற அந்தப
ணடவனை எதிாத்தான மகாராஜரே! எதிாத்து யுத்தஞ்செய
ற மகா பலசாலிகளான அந்த நரசிரேஷ்டாகளிருவரும் கிரீஷம
துவினுடைய முடிவில கர்ஜிக்கினற இரணடு மேகங்களபோலக்
ணபபட்டாாகள் கோபங்கொணடவாகஞம் பொறுமையுள்ள
கஞம் நரஸ்ரேஷ்டாகளுமான அவவிருவருக்கும யுத்தகளத
ல யுத்தமானது, ஒரு தேவனுக்கும அஸுரனுக்கும நோந்தது
ால நோந்தது ஆயுதங்கள செலவாகிவிட்டவனும் கர்ணனுல
ரைவாக எதிாககபபட்டவனுமான பீமன், மலைபோனற யானை
ர அர்ஜுனனுல கொலலபபட்டுக் கீழே விழுந்திருபபதைக்
னடு கர்ணனுடைய ரதமாாககத்தைத் தடுப்பதறகாக நிராயுதனுக
ங்கே) நுழைந்தான பீமன உயிரைவிரும்பி ரதமு செலலக
ாததான யானைக்குவியலில சென்று நுழைந்துகொணடு கா
னை எதிாககாமலிருந்தான பகைவாகஞுடைய பட்டணங்களை
ிப்பவனுன பீமன், பிறகு தனனைக் காத்துக்கொள்ள விருமபித
ஞ்சயனுடைய அமபுகளால கொல்லப்பட்ட ஒரு யானையை,
ந்த ஔஷதிகளோடு கூடின பாவதத்தைத் அனுமான தூக்கியது
ாலத் தூக்கிக்கொணடு நினறுன கர்ணன் இந்தப பீமனுடைய
ந்த யானையை அமபுகளால மறுபடியும் அடித்தான பிறகு,
ணடுநந்தனன யானைகளினுடைய அங்கங்களையும் சக்கரங்களை
குதிரைகளையும் அவவாறே பூமியில (தான) காணும (மறறப)
ாருள்களையும் கையிலெடுத்துக் கர்ணன்மீது கோபத்தோடு
ிந்தான அவ்வாறு பீமன எறிய எறியக கர்ணன் அவைக
எல்லாவறறையும் கூாமையான அமபுகளால துணடாக்கினுன.
னும கட்டைவிரலை உளளே மடக்கிக்கொளவதான மிக்க பயங
மான முஷடியைப்பிடித்து ஸூதபுத்திரனைக் கொலவதறகு
ருமபினுன ஸமாத்தனும பாணடுநந்தனனுமான பீமன், வல
மையுள்ளவனுயிருந்தும், அந்த க்ஷணத்திலேயே அர்ஜுனனை
னத்து அவனுல செய்யப்பட்ட பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பவனுகிக
னைக் கொல்லவில்லை ஸூதபுத்ரன, இவ்வாறு துனபமுறற

வனுபிருககினற அநதபபீமனை அடிககடி கூாமையான பாணங
ளால (அடிதது) மூாசசையினுல கவரபபடட அஙகஙகளுள்ள
னுகச செயதான காணன ஆயுதமறறவனுன பீமஸேனனைக கு
தியின சொலலை நினைததுக கொலலவிலலை ஆனுல, அநதக
ணன விரைவாக அருகிறசெனறு பீமனை உகரமான விலலினு
குததினுன விலலினுல குததபபட்டவுடனே, கோபமுள்ளவனு
பீமன ஸாபபமபோல பெருமூசசு விடடுககொணடு காணனுடை
விலலைப பிடுஙகி அவனுடைய் தலையில அடிததான பீமனுல அடி
கபபடட ராதேயன கோபததினுல கணகள மிகச சிவநது அட
ஹாசததுடன, 'நபுமஸக! மூட! பெருநதீனிககாரனே! ஆயுத
பழககமறறவனே! பாலா! யுததததில பயநதவனே! நீ யுதத
செயயாதே பாணடவ! துஷடபுததியுடையவனே! பலவிதமா
ஆகாரஙகளும பக்ஷணஙகளும குடிககததககவைகளும இருக
மிடததில நீ இருககததகுநதவன ஒருபொழுதும யுதகஙகளி
னிறகத தகுநதவனலலை, பீமா! நீ காடடில மூலஙகளையும புஷப
களையும பழஙகளையும ஆகாரமாககொணடு விரதஙகளிலும நி
மஙகளிலும நிலைபெறறிருககத தகுநதவன யுததததில நீ ஸமாத
னலலை விருகோதர! யுததமெஙகே? ரிஷிததனமையெஙகே
காடடிறகுச செல அபபா! நீ யுததஞ்செயயததககவனலலை
வனவாஸததில பிரியமுளளவன விருகோதர! நீ வீடடிலுள
சமையறகாராகளையும சமபள ஆடகளையும அடிமைககாராகளை
மிகவும விரைவுபடுததிககொணடு போஜனததினபொருட
கோபததினுலே அவாகளை அடிபபதறகுத தகுநதவன துாபபு
யுடைய பீம! அலலது, நீ ரிஷியாகவிருநதுகொணடு பழஙகளை
புஜி கௌநதேய! நீ காடடிறகுச செல நீ யுததததில ஸமாத
னலலை விருகோதர! நீ கிழஙகுகனிகளைப புஜிபபதிலும அவவா
அதிதிபூஜையிலும சகதியுடையவன விருகோதர! ஆயுதத
யெடுதது யுததமசெயயும விஷயததில தகுதியுளளவனுக உன
நான எணணவிலலை' என்று இவவாருன வாாததைகளைத திரும
திருமபககூறினுன அரசரே! இவவாறு ரததததை இழநதவனுயி
கிற அநதப பீமனைக கணடு காணன பாலயததில நடநத அப
மான செயகைகளெலலாவறறையும நினைததுக கடுஞ்சொறகளை
சொனனுன பிறகு, காணன அநத இடததில பதுஙகியிருககி
பீமனை விலலினுல மறுபடியுங குததினுன காணன அபபொழு
உரககச சிரிததுககொணடு பீமனைப பாாதது மறுபடியும (பீ
வருமாறு) உரைககலானுன 'மரியாதைககுரியாய! நீ மற
ரிடததில யுததஞ செயயவேணடும எனனைப போனறவா

ன யுததஞ்செயயக கூடாது எனனைபபோனறவாகளோடு
ததஞசெயகினறவாகளுககு இதுவும இனனும மறறதும ஸமப
ககும கிருஷணனும அாஜுனனும இருககுமிடததுககாவது
ால அவவிருவரும உனனை யுததததில ரக்ஷிப்பாாகள
ளாநதேய! பால்கா! அலலது, வீட்டிறகாவது போ யுததத
ல உனககு யாது பயன?' எனறு கூறினன

பீமஸேனன, மிகக கடுமையான காணனுடைய வாாததை
பகேட்டு அட்டஹாஸஞ்செயதுகொணடு, எலலாரும கேட்டுக
ாணடிருககுமபொழுதே காணனைப பாாதது, 'துஷ்டா!
பலமுறை ஜயிககபபட்டாய, வீணாக என நீயே தறபுகழசசி
யதுகொளளுகிருய? முனனேோகளால உலகததில மகேநதிர
ககுககூட வெறறிதோலவிகள காணபபட்டிருககினறன. இழி
லததில பிறநதவனே! எனனுடன மலலயுததஞ்செய்ய மகா
சாலியும மகாபோகமுடையவனுமான கீசகனைக கொனறது
ாலவே, எலலா அரசாகளும பாாததுககொணடிருககும
ாதே, உனனை நான கொலவேன' எனகிற வசனததை உரைத
ன புததிசாலிகளுள சிறநதவனன காணன, பீமனுடைய
பிபபிராயததை அறிநது, எலலா விலலாளிகளும பாாததுக
ாணடிருககுமபொழுதே அநத யுததததினினறும விலகினன
ரசரே! காணன, இவவாறு அநதப பீமனை ரததததை இழநதவ
கச செயதுவிட்டு, விருஷ்ணிகளுள உததமரான வாஸு
வருககும மகாதமாவான அாஜுனனுககும எதிரில தற
புகழசசி செயதுகொணடான பயஙகரமான பராககிரமமுளள
தப பீமன, அாஜுனனுடைய பெரிய பலததை நினைதது,
வவாறு சொலலுகினற காணனைக கொலலவிலலை பராககிரம
லியான அநதப பீமன விரைவாக அவன விலலை வளைதது
பிததான மகாராஜரே! பிறகு, மகாதேஜஸவியான வாஸு
வா பாாதது, 'அாஜுன! அாஜுன! காணனுலே பீடிககப
பட்டிருககினற இநதப பீமனைப பாா' எனறு சொனனா மகா
ஜரே! மகாதமாவான கேசவரால அபபொழுது இவவாறு
ாலலககேட்ட அாஜுனன, பீமன அநநிலைமையை அடைந
தபபறறிக கோபததினுல கணகள நனகுசிவநது காணனைக
ணுல எரிபபவன போனறு பொறுமை மிககவனனன வேந
ர! பிறகு, கேசவரால தூணடபபட்ட வானரதவஜனன
ஜுனன, சாணைபிடிககபபட்ட அமபுகளை ஸூதபுதரனமீது
யோகிததான பிறகு, பாாததனுடைய கையினுல விடப
பட்டவைகளும காணடீவததினினறும தோனறியவைகளும

பொன்னலங்காரமுள்ளவைகளுமான அம்புகள், அன்னப்பறவை
கள் க்ரௌஞ்ச பர்வதத்தில் பிரவேசிப்பதுபோலக் கர்ணனிட
தில் பிரவேசித்தன. அந்தத் தனஞ்சயன் கோபாவேசங்கொண்ட
ஸர்ப்பங்களைப்போலக் கர்ணனுடைய தேகத்தினின்று விடுபட்டு அம்புகளா
பீமஸேனனிடத்தினின்று கர்ணனை விலக்கினன். பீமனாலே ஒ
முறிக்கப்பட்டவனும் தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால் அடிக்க
பட்டவனுமான அந்தக் கர்ணன் பெரிய ரதத்தோடு விரைவாக
பீமனிடத்தினின்றும் விலகிச்சென்றான். நரசிரேஷ்டனான
னும் ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தின்மீதேறி யுத்தகளத்தில் பிரா
வும் பாண்டுநந்தனனுமான ஸவ்யஸாசியைப் பின்தொடர்ந்தா
பிறகு, தனஞ்சயன் விரைபவனும் கோபத்தினாலே சிவந்த க
களையுடையவனுமாகிக் கர்ணனை உத்தேசித்து, அந்தகன் மிரு
வை அனுப்புவதுபோல நாராசத்தை அனுப்பினன். காண்டீவ
னால் எய்யப்பட்ட அந்த நாராசமானது, ஆகாயத்தில் கருட
சிறந்த ஸர்ப்பத்தை விரும்பிக்கொண்டுவருவதுபோல விரைவா
கர்ணனை எதிர்த்து வந்தது. மகாரதரான துரோணபுத்
தனஞ்சயனிடத்திலிருந்துண்டான பயத்தினின்று கர்ண
ரக்ஷிக்க எண்ணி ஆகாயத்திலேயே அந்த அம்பை அம்பி
துண்டாக்கினர். மகாராஜரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட அர்
னன் துரோணபுத்திரரை அறுபத்துநான்கு பாணங்கள்
அடித்து, 'நீர் போகிறீர், நில்லும்' என்றும் சொன்னன். தன
சயனுடைய அம்புகளாலே பீடிக்கப்பட்ட அந்தத் துரோண
திரர், மதங்கொண்ட யானைகளாலே நான்குபக்கங்களி
சூழப்பட்டதும் ரதங்களாலே வியாபிக்கப்பட்டதுமான படை
விரைவாகப் பிரவேசித்தார். பிறகு, பலவானான கௌந்தேய
யுத்தத்தில் சப்திக்கின்றவையும் பொன்வேய்ந்த பின்புறமு
வையுமான விற்களுடைய சத்தத்தைக் காண்டீவத்தின் ஒலியி
கீழ்ப்படுத்தினன். அவ்வாறு சென்றுகொண்டிருக்கின்ற து
ணபுத்திரரை, அர்ஜுனன், அம்புகளால் சேனையை மிகப
மடையும்படி செய்துகொண்டு, கொஞ்சதூரம் பின்தொடர்ந்த
அர்ஜுனன் கழுகிறகுகள் பூண்ட நாராசங்களாலே மனிதர
யானைகள், குதிரைகள் இவைகளினுடைய சரீரங்களைப் பிள
கௌரவஸைனியத்தை நாசஞ்செய்தான். பரதசிரேஷ்ட
இந்திர குமாரனான அந்தப் பார்த்தன், முப்பறியுள்ளவ
குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் காலாட்களோடுங்கூடின
த சேனையைக் கொன்றான்" என்று கூறினன்

நூற்றுநாற்பதாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவத பர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகி அலம்புஸனைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பாண்டவர்களுக்கு அவர்களைச்
ந்த ராஜ்யமானது கொடுக்கத்தக்கதென்று இப்பொழுது
ன் எண்ணுகிறேன் பலவானோடு சண்டைசெய்வதானது எவ
த்தாலும் நன்மையுடையக் காரணமாகாது சத்துருவினுடைய
லகளில் வணங்கியாவது உண்ட எச்சிலைப் புஜித்தாவது இன்னும்
றொந்தக் காரியத்தைச் செய்தாவது உலகத்தில் மனிதன் ஜீவிக்க
வ வேண்டும் எவ்விதத்தினாலும் ஜீவித்திருக்கின்ற மனிதனா
யே பரலோகமானது அடையப்படுகிறது அதுபோலவே,
க்காமற்போன மனிதனுக்கு ஸ்வர்க்கமும் பரலோகமும் உண்
கா ஸர்வவிதத்தினாலும் விநாசம் நேர்ந்திருக்குங்காலத்தில்
னன் (என் குமாரன்) காரியத்தை அறியவில்லை, வீணான அபி
னத்தினால் எரிக்கப்பட்டு, செய்யத்தக்கதையும் தகாததையும்
யவில்லை ஸஞ்சய! பிரகாசிக்கின்ற என் புகழானது நாளுக்கு
ா குறைந்துபோகின்றது என்னைச் சேர்ந்த அனேக யுத்த
ர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் (இது) காலவிதயாஸமென்று
ணுகிறேன் துரோணபுத்ரராலும் கர்ணனாலும் ரக்ஷிக்கப்பட
தேவர்களாலுங்கூடப் பிரவேசிக்கமுடியாததான என்னுடைய
னையில், அர்ஜுனன் பலமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணனாலும் பீம
லும் விருத்திசெய்விக்கப்பட்ட பராக்கிரமமுள்ளவனாகி, கிருஷ
ணோடும் பீமனோடும் சினிகுலத்தவர்களுள் உத்தமனான ஸாத
யோடும் மிகுந்த கோபத்துடன் நுழைந்தது முதற்கொண்டே,
கினிபோன்ற சோகமானது என்னுள்ளத்தை எரிக்கிறது
ந்தவனோடு கூடின அரசர்களை விழுங்கப்பட்டவர்களைப்போ
பார்க்கிறேன் ஸிந்துராஜன் கிரீடிக்கு மிகவும் பெரிதான
பிரியத்தைச் செய்துவிட்டமையால், தேவராஜாவான இந்தி
போன்ற மகாதேஜஸ்வியும் கோபங்கொண்டவனுமான அர்
னனுடைய கண்ணிற்கெதிர்ப்பட்டு எவ்வாறு உயிர்தரித்திருப்ப
ன்? ஸஞ்சய! அனுமானத்தினாலும் ஸைந்தவன் தொலைந்தா
னன்றே எண்ணுகிறேன் அந்த யுத்தம் எவ்வாறு நடந்ததோ
னை உள்ளபடி எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும் ஸஞ்சய!
பித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஒரு யானையானது தாமரை ஓடை
பிரவேசிப்பதுபோலப் பெரிதான சேனையை அடிக்கடி கலக்கி

உள்ளே பிரவேசித்தவனும் தனஞ்சயன் நிமித்தமாக முயற்சிசெ
பவனும் விருஷ்ணிவீரனுமான ஸாத்யகியினுடைய யுத்தத்தை
உள்ளபடி சொல்ல நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய்' என்று வினவ, ஸ
சயன் சொல்லலானான்

'அரசரே! அவ்வாறு கர்ணனாலே பீடிக்கப்பட்டுச் செல்
கின்ற புருஷஶ்ரேஷ்டனான பீமனைக் கண்டு, சினிகளுள் சிறந்த
னான ஸாத்யகி, யுத்தவீரர்களுடைய மத்தியில் அவனை ரதத்தே
பின்தொடர்ந்தான். க்ரீஷ்மருதுவினுடைய முடிவில் வஜ்ரதரன
பர்ஜன்யதேவன் எவ்வாறு கர்ஜிப்பானோ, வர்ஷாகாலத்தின் மு
வில் ஸூரியன் எவ்வாறு விளங்குவானோ அவ்வாறே அந்த ஸா
யகி கர்ஜித்துக்கொண்டும் பிரகாசித்துக்கொண்டும் உறுதியா
வில்லினாலே பகைவர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டும் உமது புத்
னுடைய சேனையை நடுங்கச்செய்துகொண்டும் பிரவேசித்தா
பாரதரே! யுத்தகளத்தில் வெள்ளிபோல பிரகாசிக்கின்ற குதிரை
ளுடன் செல்லுகின்றவனும் மிக்க வீர்யமுடையவனும் வி
நாதஞ்செய்கின்றவனும் மதுவம்சத்தார்களில் சிறந்தவனுமா
ஸாத்யகியை உம்மைச்சேர்ந்த எல்லா ரதிகர்களும் தடுக்கச் ச
யற்றவர்களானார்கள். கோபத்தால் நிரம்பினவனும் பின்வாங்
மல் போர்புரிகின்றவனும் வில்லைக் கையில்கொண்டவனும் பெ
கவசத்தை அணிந்தவனுமான அலம்புஸனென்கிற ராஜஶ்ரே
டன் மதுகுலத்தவரிற் சிறந்த ஸாத்யகியை எதிர்த்துத் த
தான். பாரதரே! அவ்விருவருக்கும் நேர்ந்த யுத்தம்போல
யுத்தமும் நேர்ந்ததில்லை. யுத்தரங்கத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அவ
வரையும் உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களெல்லோரும் எல்லாச
த்ருக்களும் பார்த்துக்கொண்டே நின்றார்கள். ராஜஶ்ரேஷ்டனே
அலம்புஸன் ஸாத்யகியைப் பத்துப் பாணங்களாலே செம்மை
அடித்தான். சினிபுங்கவனும் அந்த அம்புகளைத் தன்னிடம் வ
தற்குள்ளாகவே பாணங்களால் அறுத்தான். மறுபடியும், அ
புஸன் நெருப்புக்கொப்பானவையும் காதுவரையிலும் இழு
விடப்பட்டவையும் மிகுந்த கூர்மையுள்ளவையும் நல்ல கட்
ளுள்ளவையுமான மூன்று பாணங்களினாலே ஸாத்யகியை அ
தான். அந்த அம்புகள் கவசத்தையுடைத்து ஸாத்யகியின் தே
தில் பிரவேசித்தன. அக்னிக்கும் காற்றுக்கும் நிகரான வல்
யுள்ளவையும் கூர்மையுள்ளவையும் ஜ்வலிக்கின்றவையுமான அ
அம்புகளாலே அந்த ஸாத்யகியின் தேகத்தைப் பிளந்து, பி
நான்கு பாணங்களாலே வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கிற நா
குதிரைகளையும் வலிந்து கொன்றான். அவ்வாறு அந்த அலம

லே அடிக்கப்பட்டவனும் ஸ்ரீ சக்ரபாணியான கிருஷ்ணனுடைய
மையைபோன்ற மகிமையுடையவனும் பலசாலியுமான சினியினு
டைய பௌத்திரன் சிறந்த வேகமுள்ள நான்கு பாணங்களாலே
லம்புஸனுடைய குதிரைகளையும் கொன்ருன். பிறகு, பிரளய
ல நெருப்புக்கொப்பான பலத்தினாலே இந்த ஸூதனுடைய
லையை அறுத்துக் குண்டலங்களை அணிந்ததும் பூர்ணசந்திரன
ாலப் பிரகாசிக்கின்றதும் மகாதேஜஸுள்ளதுமான அவன
த்தைச் சரீரத்தினின்றும் அறுத்தான். அரசரே! பிறகு,
கவர்களைக் கொல்லுகின்றவனும் யாதவர்களுள் உத்தமனு
ன அந்த வீரன் ராஜவம்சத்தில் பிறந்தவனான அந்த அலம்
ைன யுத்தத்தில் கொன்றுவிட்டு உம்முடைய ஸைனியங்களைத்
த்துக்கொண்டு அர்ஜுனனையே நோக்கிச் சென்றான். அவ
று வருகின்றவனும் சத்துருக்களுடைய மத்தியில் பார்த்துக்
ண்டு ஸஞ்சாரஞ் செய்கின்றவனும் மேகக் கூட்டங்களை வாயு
னது அழிப்பதுபோலக் கௌரவஸைனியங்களை அம்புகளாலே
டிக்கடி அழிப்பவனுமான அந்த ஸாத்யகியைப் புருஷ
ரேஷ்டனான அவன் போகக்கருதிய இடங்களுக்கெல்லாம் போன
பபினாலே மூட்டப்பட்டவையும் ஸிந்துதேசத்தில் தோன்றி
வையும் நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவையும் பசுவின்பாலையும் குருக்
கிப்பூவையும் சந்திரனையும்போலப் பிரகாசிக்கின்றவையுமான
ல குதிரைகள் இழுத்துச்சென்றன. அஜமீடவம்சத்தில் தோன்
வரே! பிறகு, ஒன்று சேர்ந்தவர்களான உம்முடைய குமாரா
்ம மற்றுமுள்ள உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களும், விரைவுள்
ர்களாகி, பாரத யுத்தவீரர்களுள் முக்கியனும் உமது புத்ரனு
ன துச்சாஸனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு, விரைவாக ஸாத்
யை எதிர்த்தார்கள். சேனையின் வேகத்தை ஸகிக்கிறவர்க
ள் அவர்கள் யுத்தரங்கத்தில் நான்குபுறத்திலும் சூழ்ந்து
ண்டு சைனேயனை அடித்தார்கள். ஸாத்வதர்களுள் மிகச்
்தவனும் வேகத்துடன் சத்துருக்களைக் கொல்லும் தன்மை
டயவனும் சினியினுடைய பௌத்திரனுமான அந்த வீரனும்,
ர்களைப் பாணசமூகத்தால் தடுத்து, அக்கினிக்கொப்பான
புகளால் மனத்தைக்கவர்ந்திடியும் அதிக வேகம்பொருந்திய
சாஸனனுடைய குதிரைகளை அடித்தான். பிறகு, அர்ஜுன
வாஸுதேவரும் புருஷஶ்ரேஷ்டனான ஸாத்யகியைக்கண்டு
பபுற்றார்கள்.

நூற்றுநாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகி அர்ஜுனனைக் கண்டதும், பூரிஸ்ரவஸோடு போர்புரிந்ததும்)

அரசரே ! துசசாஸனன ரததலதநோககி முயறசிகொ
டவனும மகாபாகுபலமுளளவனும விரைவுடன செயயவேண
காரியஙகளில விரைவுளளவனும தனஞசயனுககு ஜயததை
மபுகினறவனும அளவறற ஸேனாஸமுததிரததில புகுநத
மான அநத ஸாதயகியைப பெரிய விலலைக கையிலேநதியவாக
பொனனால அலஙகரிககபபடட துவஜமுளளவாகளுமான திரிக
தாகள சூழநதுகொணடாாகள சிறநத விறகளையுடைய அந
திரிகாதத வீராகள, பிறகு, கோபஙகொணடு ரதஸமூகதத
நானகுபுறததிலும ஸாதயகியைச சூழநதுகொணடு அமபுகதி
களை இறைததாாகள ஸதயவிககிரமனான ஸாதயகி ஒரு
யிருநதுகொணடே மகாயுததததில பிரகாசிககினறவாகளும ப
வாகளுமான அநத ஐநநூறு ராஜகுமாராகளையும ஜயிததா
பரதாிறசிறநதவரே ! கைதடடும சபதஙகளாலே நிறைநத
கததிகளாலும சகதிகளாலும கதைகளாலும நிரமபியதும
லலாத கடலபோனறதுமான பாரதசேனையினமததியை அ
நது, பிறகு, திரிகாதத வீராகள தொடாசசியாக ஒனறுசோ
மிக நீணட விறகளை நாணேறறிவிடுமபடி செயதுகொணடு ப
பெரிய தோககூடடததால ஸாதயகியை நானகுபுறததிலும
துகொணடாாகள அநத யுததகளததில சைனேயனு
ஆசசாியகரமான செயகையைககணடோம அநதச சைனே
மேறகுததிககில கணடு லாகவததினாலே கிழககுததிககிலும
டேன அவவாறே, வடககிலும தெறகிலும கிழககிலும மே
லும கோணததிசைகளிலும கணடேன சௌாயமுடையவ
யுததததில கெடட மதஙகொணடவனும மகாபலசாலியுப
அநத ஸாதயகி மறுபடியும போககளததின நடுவையடை
ஒருவனாயிருநதுகொணடே யுததபூமியில பலவாறாக உலாவி
நூறு ரதிகாகள ஸஞசரிததால எபபடியோ அபபடியே சூர
ஸாதயகி நாததனஞ செயகினறவனபோல யுததபூமியில
சரிததான ஸிமமமபோனற பராககிரமததுடன செலலுகி
அநத ஸாதயகியினுடைய அநதச செயகையைக கணடு திரி
தாகள மனவருததததையடைநது ஸவஜனஙகளைக குறித
திருமபி ஓடினாாகள வேறான சூரஸேனவீராகள மதஙகொ

னையை மாவெடடிகளாலே அடககித தடுபபது போலப
ளா ஸமூகஙகளாலே அநத ஸாதயகியை யுததகளததில
டககித தடுததாாகள பெருநதனமைவாயநத ஸாதயகி ஒரு
டாததகாலம அவாகளோடு போாபுரிநதான மினபபுறகுத
ாத பலததையும விககிரமததையுமுடைய அநத ஸாதயகி,
கு, களிஙகாகளோடு போாபுரிநதான மிகக தோளவலியுள
னுன ஸாதயகி தாணடமுடியாத அநதக களிஙகசேனையையுங
நது, பிறகு, குநதிபுததிரனுன தனஞசயனை அடைநதான
ததில நீநதிக களைபபடைநதவன கரையையடைநது மனத
றுதலடைவதுபோல ஸாதயகி புருஷஶரேஷடனுன அநத அா
னனைக கணடு மனததேறுதலை அடைநதான அநத ஸாதயகி
ருகில வருகினறதைப பாாததுக கேசவா பாாததனைநோககிச
லானு

'பாாதத! இதோ சைனேயன நீ இருககுமிடததை நாடி
துகொணடிருககிறுன உனககுச சிஷயனும நணபனும ஸதய
ககிரமனும புருஷஶரேஷடனுமான இநத ஸாதயகி எல்லா
தவீராகளையும துருமபாக எணணி ஜயிததுவிடடான அா
ன! உனககுப பிராணனைககாடடிலும அதிகப பிரியனுன
த ஸாதயகி கௌரவ யுததவீராகளுககுக கோரமான உபத
வததைச செயதுவிடடு வருகிறுன பலகுன! இவன துரோண
யும போஜனுன கிருதவாமாவையும பாணஙகளாலே பீடிதது
டு அருகில வருகிறுன பலகுன! சூரனும அஸதிரஙகளில
றசியுளளவனும தாமராஜருககுப பிரியததைத தேடுகிறவனு
ன ஸாதயகி சிறநத போாவீராகளையெலலாம கொனறுவிடடு
மை நோககி வருகிறுன பாணடவ! மிகக பலசாலியான ஸாத
சைனியமததியில செயயமுடியாதகாரியததைச செயதுவிடடு
னைபபாாககும விருபபததுடன வருகிறுன பாாதத! இநத
தயகி யுததகளததில ஆசாாயரை முதனமையாககொணட
களான அனேக மகாரதாகளைத தன ஒரே ரததததுடன போா
பச செயதுவிடடு வருகிறுன பாாதத! இநத ஸாதயகி தாம
ரால அனுபபபபடடுத தன புஜபலததினுல இநதச சேனை
ப பிளநதுகொணடு எதிரில வருகிறுன பாாதத! உனககுப
னும சிஷயனும உனனேடொதத பராககிரமமுளளவனு
ன இநத ஸாதயகி பெரிதான சேனையை ஓடுமபடி செயது
டு வருகிறுன கௌநதேய! எவனுககுச சமனுன யுததவீரன
ரவாகளுள எவவிதததிலும இலலையோ யுததததில கெடட
கொணடவனுன அபபடிபபடட இநத ஸாதயகி இதோ வரு
ன பாாதத! இவன அனேக சைனியஙகளைக கொனறு

விடடப பசுககளுடைய மததியினினறு சிஙகம வருவதுபோ
கௌரவ ஸைனியததினினறு விடுபடடு வருகிறான பாாத
இநத ஸாதயகி ஆயிரககணககான அரசாகளுடைய தாமரை ம
போனற முகஙகளாலே பூமியைப பரபபிவிடடு விரைவாக
கிறான இநத ஸாதயகி யுததகளததில ஸகோதராகளோடு கூடி
துரியோதனனை ஜயிததும ஜலஸநதனையும கொனறும விரைவ
வருகிறான இநத ஸாதயகி இரததசசேறுளளதும இரததவெ
முளளதுமான நதியை உணடுபணணிக கௌரவாகளைத துரு
போலப பறகக அடிததுவிடடு வருகிறான' எனறு கூறி
பிறகு, கௌநதேயன, சநதோஷமடைநது கேசவரைபபாா
'மகா பாகுபலமுளளவரே! ஸாதயகி எனனிடம வருவது எ
குப பிரியமானதனறு கேசவரே! ஸாதவதனால பிரிககபப
அநதத தாமராஜா ஜீவிததிருககிறாரோ, இலலையோ அவருடை
விருததாநததை நான அறியேன மிகக தோளவலியுளளவ
இவன அநத அரசரைக காபபாறறவேணடியவனலலனோ? ம
வரே! அவரை விடடுவிடடு இவன எவவாறு எனனை நாடி
கிறான? தாமராஜா துரோணரினபொருடடு விடபபடடுவிடட
ஸைநதவனும கொலலபபடவிலலை, யுததகளததில இதோ
ஶ்ரவஸ்ஸும ஸைனேயனை எதிாதது வருகிறான ஸைநத
நிமிததமாக மிகக பெரிதான அநதக காரியபாரமானது என
வைககபபடடிருககினறது தாமராஜரைபபறறி நான தெரி
கொளளவேணடும, ஸாதயகியையும காபபாறறவேணடும, ஜ
ரதனையும கொலலவேணடும சூரியனோ சாயகிறான மகா ப
பலமுளள இநத ஸாதயகியோ களைதது இபபொழுது ப
குறைநதவனாயிருககிறான மாதவரே! இவனுடைய குதிரைக
களைததுவிடடன, குதிரையோடடுபவனும களைததுவிடட
கேசவரே! பூரிஶ்ரவஸோ களைபபடையாதவனும உதவியு
கூடினவனுமாக இருககிறான இநதச சணடையில இநத ஸா
கிககு க்ஷேமமுணடாகுமா? ஸதயவிககிரமனும மிகக பிர
முடையவனும சினிகளுள உததமனுமான ஸாதயகி (முனபு)
லைததாணடி (இபபொழுது) பசுவின குளபபடியை அடை
வாடாமலிருபபானா? ஸாதயகி கௌரவாகளுள முககியனும
திரவிததையில பாணடிததியமுளளவனும மகாதமாவுமான பூ
வஸோடு எதிாதது க்ஷேமமுடையவனாவானா? கேசவரே! ஆச
ரிடததிலிருநது பயததைவிடடு ஸாதயகியை அனுபபினது
ராஜருடைய தவறெனறே நான எணணுகிறேன ஆகாயததில
சரிககினற பருநதானது மாமஸததை விருமபுவதுபோ
துரோணா தாமராஜரைப பிடிபபதறகு எபபொழுதும விரு

ணடிருககிறா அரசரான தாமபுததிரா க்ஷேமமுடையவராக
பபாரா ?" எனறு கூறினன

நூறறுநாறபததிரணடாவது அதயாயம்
ஜயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகிக்கும் பூரிஶ்ரவஸ்ஸுக்கும் யுத்தமும் பூரிஶ்ரவஸினுடைய
கையை அர்ஜுனன் அறுத்ததும்)

அரசரே ! அாஜுனனிடததில வருகினறவனும போரில
மகா மதஙகொணடவனுமான அநத ஸாதயகியைப பூரிஶ்ர
கோபததுடன விரைவாக எதிாததுவநதான மகாராஜரே !
ாரவயனை பூரிஶ்ரவஸ, அநதச சினிபுஙகவனைபபாாதது,
கயவிசேஷததினுலே இப்பொழுது எனனுடைய கணணுககு
ககாயிருககும நிலைமையை அடைநதவனுயிருககிருய நான
நாளாக விருமபியிருககிற மனேபீஷடததை யுதததில
டையபபோகிறேன யுதததைவிடடு விலகாமலபோனுல நீ
ரோடு விடுபடபபோகிறதிலலை தாசாாஹ ! எபபொழுதும
ததில சூரனெனறு காவஙகொணட உனனை இபபொழுது
ததில கொனறு குருராஜனன துரியோதனனை ஆனநதமடை
படி செயயபபோகிறேன இபபொழுது என பாணததால
கபபடடு யுதததில பூமியில விழுநதிருககினற உனனை வீராக
ன கேசவனும அாஜுனனும சோநது பாாககபபோகிறாகள
னைஇஙகேவரசசெயத ராஜாவான தாமநதனன இபபொழுது
ா உனனைக கொனறதாககக கேடடு உடனே வெடகமுடையவ
ப போகிருன நீ அடிககப்படடும இரதததால நனைககபபட
யுததபூமியில படுததிருககும்பொழுது பிருதாபுததிரனன
ஞசயன என விகரமததை இனறு நனறுயறியபபோகிருன
னுடன நோநத இநத யுதததைத நெடுநாளாக் விருமபியிருந
ன ஸாதவத ! முனபு தேவாஸுரயுதததில பலியோடு இந
னுககு யுததம நோநததுபோல மகாகோரமான யுதததை
பொழுது நான உனககுக கொடுககபபோகிறேன பிறகு, உண
பாக எனனுடைய வீரயததையும பலததையும ஆணமையை
அறிவாய (முனபு) ராமருககுத தமபியான லக்ஷமணனுல
ததில ராவணகுமாரனன இநதிரஜிதது கொலலபபடடது
ல நீ எனனுல இபபொழுது யுதததில கொலலபபடடு ஸமய
யெனனும யமபடடணததை அடையபபோகிருய மாதவ!
காலலபபடடால இபபொழுது கிருஷணனும பாாததனும

தாமராஜனும உதஸாஹததை இழநது ஸநதேகமினறி யுததத
விடடுவிடுவாாகள மாதவ! இபபொழுது கூாமையுளள அ
ளால உனககு அழிவைசசெயது (முனபு) யுதததில உன
கொலலபபடட வீராகளுடைய ஸதிரீகளை ஆனநதபபடுததப
கிறேன மாதவ! சிஙகததுககெதிாபபடட அறபமிருகமா
விடுபடாததுபோல என கணணிற செதிாபபடடவனுகிய நீ
படமாடடாய' எனறு கூறினன அரசரே! யுயுதானனே, சி
துககொணடு பூரிஸரவஸைப பாாதது, 'கௌரவேய! என
யுதததில பயம இலலை வீண பேசசினலமாததிரம நான
மடைவிககததககவனலலன எவன எனனை நிராயுதனுகச
வானே அவன எனனை யுதததில கொலவான எவன என
யுதததில கொலவானே அவன நெடுஙகாலம (பகைவ
கொனறுகொணடிருபபான வீணுகச சொலலபபடும அதிக வ
தையினல யாதுபயன? செயகையினல நடததிககாடடு சரத
மேகததின முழககமபோல உனது காஜனையானது பயனற
வீர! உன காஜனையைககேடடு எனககுச சிரிபபுணடாகி
கௌரவ! உலகததில நெடுநாளாக விருமபபபடட யுததமா
இபபொழுது உணடாகடடும அபபா! உனனேடு யுததமசெ
தில விருபபமுளளதாகி எனபுததி விரைவுடனிருககிறது ம
ருள மிக இழிநதவனே! இபபொழுது நான உனனைக கொ
மல திருமபமாடடேன' எனறு கூறினன அவவாறு ஒரு
வொருவா வாககுககளாலே மனவருததமடையுமபடி செயகி
வாகளும புருஷஸ்ரேஷடாகளுமான அவவிருவரும (ஒரு
வொருவா) கொலல எணணஙகொணடவாகளாகி மிகுநத கே
கொணடு யுதததில அடிததாாகள பெரியவிலலைத தாங
வாகளும மிகக பலமுளளவாகளும யுதததில ஒருவரை
வா மிஞசும விருபபமுளளவாகளுமான அவவிருவரும ஒரு
யானையினிமிததமாக மிகக கோபஙகொணட இரணடு மதய
கள எதிாததுபோல எதிாததாாகள பகைவரை அடககுப
ளான பூரிஸரவஸ்ஸும ஸாதயகியும இரணடுமேகஙகளபோலப
பரம கோரமான பாணவாஷஙகளைப பொழிநதாாகள பரத
ஷடரே! ஸோமதததகுமாரனை பூரிஸரவஸோ விரைவாகச
லுகினற அமபுகளாலே சைனேயனை மூடிக கொலல எண
கூாமையுளள அமபுகளால அடிததான ஸோமதததகுமாரன
துப பாணஙகளால ஸாதயகியை அடிததுச சினிபுஙகவனை
னைக கொலலஎணணிப பினனும கூாமையுளள வேறுபாணங
பிரயோகஞசெயதான பிரஜைகளுககு நாதரே! பிரபுவே!

பூரிஶ்ரவஸினுடைய அநதககூாமையான அமபுகளைத தன்னை
டைவதறகுளளாகவே ஆகாயததில அஸதரமாயைகளினுலே
ழிததுவிட்டான சிறநத குலததில தோனறினவாகளும,
ளரவாகளுககும விருஷணிவீராகளுககும கீாததியையுணடு
ணுகிறவாகளுமான அநத இருவீராகளும தனிததுச சஸ்
வாஷஙகளால ஒருவாமீது ஒருவா பொழிநதுகொணடாாகள
விருவரும, புலிகள நகஙகளாலும பெரியயானைகள தநதங
ாலும கிழிததுககொளவதுபோல, ரதசகதிகளாலும பாணங
ாலும ஒருவரையொருவா கிழிததுககொணடாாகள பிராண
ப பநதயமவைதது விளையாடுகிறவாகளும, பரஸபரம அஙகங்
ப பிளககினறவாகளும், ரகததைதப பெருககுகினறவாகளு
ன அவவிருவரும அசைவறறிருககுமபடி செயதுகொணடாா
. இவவாறு உததமமான செயகையையுடையவாகளும,
ளரவாகளுககும விருஷணிகளுககும கீாததியை விளககினற
களுமான அவவிருவரும யூதபதிகளான இரணடுயானைகள
ால ஒருவரோடொருவா யுததஞசெயதாாகள பிராமமணாக
டைய ஸமூகததினுல கொணடாடபபடடவாகளான அவவிரு
களும சீககிரததில உததமமான ஸ்தானததையடைய எண
கொணடவாகளாத ஒருவரைஒருவா பாாததுக காஜிததாா
. உமமுடைய குமாராகள பாாததுககொணடிருககும
ழுதே, ஸாதயகியும ஸெளமததததியும ஸநதோஷமுடையவா
போல அமபுமழையினுல பரஸபரம பொழிநதுகொண
ாகள ஜனஙகள, யுததஞசெயகிறவாகளுள சிரேஷடாகளும
ாபுரிகினறவாகளுமான அவவிருவரையும ஒரு பெணயானை
ததமாக நனருகயுததஞசெயகினற யூதபதிகளான இரணடு
னகளைபபோலக கணடாாகள அரசரே! கோபமிகுநத
ளான அவவிருவரும அடிககடி அமபுகளால அடிததுக
ணடு காடடில இரணடு சிஙகஙகள சணடையிடுவது
லப பெரிதான யுததரஙகததில சணடைசெயதாாகள
ஸதானததையறிநதவாகளும மிகுநத கோபததுடன வதஞ
யக கருதியவாகளுமான அவவிருவரும, பலனும வஜர
னை இநதிரனுமபோல ஒருவரையொருவா அடிததுக
ணடு காஜிததாாகள பிறகு, ஒருவரையொருவா எதிாதது
கினற அவவிருவரும படிநதகணுககளுளள அமபுகளாலே
யோனயம கொடிகளையும ரததததிலுளள எல்லா உபகரணங
யும நனருக அறுததாாகள பினனும, அவவிருவரும அமபு
ழகளால ஒருவரையொருவா வாஷிததுககொணடு விரைவாக
வா மறறொருவருடைய ஸாரதிகளைக கொனறாாகள, அன

யோனயம குதிரைகளைககொனறு விறகளையும அறுத்து ரதத
இழநதவாகளாகி மகாயுததததில கததிசசணடையின பொரு
எதிாததாாகள அகனறவையும மஙகளகரமானவையும வி
மாயிருபபவையுமான காளையின தோலினுலசெயயபபடட இர
கேடகஙகளை எடுததுககொணடும உறையினினறு இரணடு க
களை உருவிககொணடும யுததபூமியில அவவிருவரும ஸஞச
செயதாாகள சித்தியுளளவாகளும சிதரமான கவசத
அணிநதவாகளும பொனனுலாகிய தோளவளைகளைப பூ
மாகக கொணடவாகளும சதருககளைத துகைபபவாகளும
அவவிருவரும கோபமகொணடு பலவிதமான யுததநககதிகளி
தனிததனியாக மணடலாகாரகதிகளிலும திரிபவாகளாகி
கடி ஒருவரையொருவா அடிததாாகள பகைவாகளை அட
கிறவாகளும தவறுமஸமயததை எதிாபாாபபவாகளும கி
மானகளுமான அவவிருவீராகளும, 1 பராநதம, உதபிராந
ஆவிததம, ஆபலுதம, விபலுதம, ஸருதம, ஸமபாதம, ஸ
ணம எனனும கததி சுழறறும வகைகளைக காணபிததுகெ
டும, கததிகளால பரஸபரம வெட்டிககொணடும ஆசசரியகர
ஸஞசாரஞசெயதாாகள யுததஞசெயகிறவாகளுள சிறநத
ளான அவவிருவரும யுததரஙகததில சிக்ஷையையும லாகவத
யும அவவாறே தோசசியையும காணபிததுககொணடு ஒரு
யொருவா குததிககொணடாாகள ராஜேநதிரரே ! அவவீர
ஒரு முகூாததகாலம பரஸபரம அடிததுககொணடு, எலலா
காகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, மறுபடியும ஆ
லடைநதாாகள அரசரே ! புருஷசிரேஷடாகளான அவவிரு
விசிதரமானவைகளும அநேகம சநதிரவடிவமான புளளிகளு
வைகளுமான இரணடு கேடகஙகளையும இரணடு கததிகளா
அறுததுவிடடுக கைசசணடை செயதாாகள அகனற மா
யும நீணடகைகளையு முடையவாகளும மறபோரில ஸமாததா
மான அவவிருவரும இருமபுமயமான பரிகாயுதஙகளபோ
கைகளினுல ஒருவரையொருவா கடடினாாகள வேநதரே ! ப
யினுலும பலததினுலும உணடான அவவிருவருடைய தே
தடடலும, கைபிடிததலும, கழுததில கைகொடுததுததளள
எலலா யுததவீராகளையும ஸநதோஷமடையுமபடிசெயதன
சரே ! நரசிரேஷடாகளான அவவிருவரும யுததரஙகததில
புரியுஙகாலததில வஜராயுதமும மலையும மோதிககொண
போலப பெரிதும பயஙகரமுமான சபதம உணடாயிறறு ம
மாககளும, கௌரவாகளுளளும ஸாதவதாகளுளளும சி

1 பீஷமபாவம, 207-வது பககம குறிபபிறகாணக

ளுமான அவவிருவரும தநதமுனைகளாலே இரணடு யானைகள
டையிடுவதுபோலவும கொமபுகளால இரணடு காளைகள
டை செயவதுபோலவும, பூட்டாஙகயிறுபோலக கைகளால
வதாலும, தலைகளால மோதுவதாலும, காலையிழுபபதாலும,
லாடுகால சோபபதாலும, வலிய அடிகளாலும, பரஸபரம
ரிககொளவதாலும, ஒருவரையொருவா 'கட்டுதலகளாலும,
களால வயிறறை இறுககக கட்டுதலாலும அவவாறே பூமியின
ாகச சுழலுதலாலும போககுவரவுகளாலும தோள தட்டிக
ளளுதலாலும கீழே தளளுதலாலும மேலே எழுநதிருததலா
, [1]துளளலகளாலும யுததஞசெயதாாகள பாரதரே ! அநத
பூமியில போாபுரிகினறவாகளும மகா பலசாலிகளுமான
விருவரும முபபததிரணடுவிதமான செயகைகளுளள யுததங
க காணபிததாாகள யுததஞசெயகினற ஸாதவதன ஆயுதங
இழநதிருககுநதருணததில அபபொழுது வாஸுதேவா அா
னைபபாாதது, 'எலலா விலலாளிகளுளளும சிறநதவனும
தை இழநதவனும யுததஞசெயகினறவனுமான இநத ஸாத
பபாா' எனறு சொலலி, கிருஷணா, மறுபடியும், விருது
ளுடைய வததில ஆவலகொணடவனான பாாததனைநோககி,
ஜுன ! ஸாதயகி களைததுபபோனதைபபாா இவனை நீ காப
றவேணடும பாணடவ ! இவன பாரதசேனையை உடைததுக
ணடு உன பினபுறததிலே நுழைநதுவிட்டான பாரத ! மிகக
முடையவாகளான எலலாப பாரதாகளாலும போாபுரியும
செயயபபட்டான கௌரவசேனையில முககியாகளும தலை
ானவாகளுமான மகாரதாகள நூறுநூறுகவும ஆயிரமாயிர
வும (இநத) விருஷணிவீரனால கொலலபபட்டாாகள அா
ா ! யுததஞசெயகிறவாகளுள சிறநதவனும களைபபடைநதவ
இஙகு வருகினறவனுமான இநத ஸாதயகியை மிககதக்ஷிணை
டுபபவனான பூரிஶ்ரவஸ யுதததததில விருபபமுளளவனாக
ததான இது ஸமமானதனறு' எனறாா மனனரே ! பிறகு,
ததிலடஙகாதமதஙகொணட பூரிஶ்ரவஸ கோபஙகொணடு
கொணட யானை மதஙகொணடயானையைத தாககியடிபபது
ல ஸாதயகியைத தூககிக கீழேயடிததான அரசரே ! பரத
ஷடரே ! பிறகு, யுதததததில கோபஙகொணடவாகளும வீரா
ா தலைவாகளும ரததததில வீறறிருபபவாகளுமான கேசவரும
ஜுனனும யுததகளததில பாாததுககொணடிருககும
மூதே, மிகக புஜபலமுளளவனான பூரிஶ்ரவஸ ஸாதயகியைத
கிப பூமியிலடித்தமையால பககததிலுளள ஸைனிகாகளுக

[1] 'ஓயாத இரைசசலகளாலும' எனபது பழைய உரை

கும மேகததின இடிமுழககமபோனற பெரிதான ஆரவ
உணடாயிறறு பிறகு, புஜபலமிகக ஸ்ரீகிருஷ்ணா, அாஜ
ஊப பாாதது, 'விருஷணிகளுளளும அநதகாகளுளளும சி
வனுன ஸாதயகி செயயமுடியாத காரியததைச செயது மி
களைபபுறறு ஸௌமதததிககு வசபபடடுப பூமியிலிருபப
பாா அாஜுன! உனது சிஷயனும வீரனுமான ஸாதயகி
காபபாறறு அாஜுன! உததமனுன இநத ஸாதயகி உ
மிததமாக யஜஞசீலனுன பூரிஶ்ரவஸின வசததை அடைய
டாம பிரபுவே! புருஷஶ்ரேஷ்ட! விரைவாக அவனைக
பாறறவேணடும்' எனறு சொனனுா கௌரவாகளுள சிற
னுன பூரிஶ்ரவஸ, யானையைச சிஙகமானது இழுபபதுபோல
களததில ஸாதவதசிரேஷ்டனுன ஸாதயகியைஇழுததுககொ
மிகவும பிரகாசிததான பிறகு, தனஞசயன, தைரியமுறற ம
துடன வாஸுதேவரைபபாாதது, 'காடடில மதஙகொ
பெரிய யானையோடு விளையாடுகினற யூதபதியான ஸிமமமே
விருஷணிவீரனேடு விளையாடுகினற குருசிரேஷ்டனைப பா
மிகக புஜபலமுளளவரே! ஜனாததனரே! மகாரதாகள ச
குத தகுநதபடி முயறசிசெயபவாகளும எனனை (எதிாத
போாபுரிகினறவாகளுமாக நானகுபுறஙகளிலும செலலுகிறா
யான, அனாதததைத தேடுவதில முயறசியுளளவாகள
இவாகளோடு நிசசயமாகப போாபுரிகிறேன ஸௌமதததி
வசததையடைநதுளள ஸாதயகியையும நான ரக்ஷிககிறே
கிருஷணரே! இநத யுத்தகளததில பூரிஶ்ரவஸ எனனுல எ
கபபடவிலலை வேறெருவனேடு எதிாததுப போாபுரிநதுகொ
டிருககிற இநதப பூரிஶ்ரவஸைக கொலல எனமனம துணியவி
பிரபுவே! எனனிமிததமாகச சணடைசெயகினற விருஷ
னுடைய ரக்ஷணததைப பிராணனைவிடடாவது நான அவ
செயயவேணடும மாதவரே! எனககு அதாமமதான உ
கடடும, அலலது, தாமமதான உணடாகடடும மகாரத
ஸாதயகி சததுருவினல அடிககபபடடுப பிராணனை விட
இருக்கவேண்டும்' எனறு கூறினன அாஜுனன இவவாறு கி
ணரைநோககிச சொலலிவிடடுக கோபஙகொணடவனுகிபப
களைக கூாமையான அமபுகளாலே விரைவாக மூடினன் ப
களும தனஞசயனை மூடினாகள புருஷசிரேஷ்டனும வீரனு
அாஜுனன் யுததஞ்செய்துகொணடு அடிககடி ஸாத்யகி
பூரிஶ்ரவஸையும பாாததான யுததகளததில அநத ஸாதயகி
வாறு இழுககபபடுவதைககணடு ஸ்ரீ வாஸுதேவா, அபபொ
மறுபடியும அாஜுனனை நோககி, ' மிகக பாகுபலமுளளவ

னககுச சிஷயனும விலவிததையில உனனைககாட்டிலும குறை
தவனும விருஷணிகளுளளும அநதகாகளுளளும சிறநதவனு
ன ஸாதயகி ஸௌமததததியினுடைய வசததை அடைநதிருபப
தப பாா பாாதத! யுததரஙகததில பூரிஶரவஸ விருஷணிகுலத
் தோனறியவனும ஸதயவிகரமனுமான ஸாதயகியை மீறுவ
ல பலமானது நிலையறறது இநத ஸாதயகி பராகரமசாலிகளும
ததமசெயய எணணஙகொணடவாகளுமான அனேக மகாரதாக
ாடு போாபுரிநது ஆயுதஙகளையும மறற உபகரணஙகளையு
நதுவிடடு மிகவும களைபபடைநதுவிடடான' எனறு கூறினா
ஹாராஜரே! வாஸுதேவா இவவாறு சொலலியதைககேடட
ணடவன்,'யுததததில கௌரவாகளுககு ஆனநதததை விருததி
னனுகிறவனுன இநதப பூரிஶரவஸ யுதததில விளையாடுகிறவன
ால ஸாதவதாகளுள ஶரேஷடனுன ஸாதயகியை இழுபபவனுகி
னையும ஸநதோஷிககச்செயகிறுன வனததில பெரிய யானையை
திகமாக இழுதது அடிககினற ஸிமமமபோல விருஷணி
ாகளுள மிகசசிறநதவனுன ஸாதயகியை இவன அடிககிறுன'
ன்று மனததிஞல பூரிஶரவஸைக கொணடாடிஞன் அரசரே!
வவாறு வீரனுன பாாததன கௌரவனை மனததிலபுகழநது
கவாகளோடு யுததம செயதான, அநதப பூரிஶரவஸையும
டிககடி பாாததான பிறகு, பூரிஶரவஸ கூாமையுளள கததியை
றையிலிருநது வெளியே உருவி (ஸாதயகியை) குடுமியில பிடித
 காலால மாாபிலும உதைததான பிறகு, சிறநத கைகளுளள
ஶரவஸ ஸாதயகியை மிதிததுககொணடு கததியுடனகூடின
யை உயரததூககினுன அவவாறு தூககபபடடதும பொன
ணிகளோடு கூடியதுமான பூரிஶரவஸினுடைய கையானது
ாககூடடததினிடையில தூககிநிறுததபபடட இநதிரதவஜம
ால விளஙகியது பாணடவாகளுடைய பெரிதான சேனைமுழு
 ஆ! ஆ! எனனும ஒலியுளளதாயிறறு உமமைசசோநதவாகள
தோஷததுடன ஸிமமநாதஞசெயதாாகள யுததததில பய
ாள ஜனஙகள கணகளை மூடிககொணடாாகள பராகரமததை
நத ஸாதயகி அவவாறு பூரிஶரவஸிஞல கவரபபடடபொழுது,
ா பாகுபலமுளளவனுன அாஜுனன, ஸ்ரீ வாஸுதேவரைப
ாதது, 'கிருஷணு! ஸைநதவனிடததில கணகளை வைதத
ததலால யான ஸாதயகியைக காககவிலலை இதோ அவன
ததமாகப பிறா செயயமுடியாத காரியததை நான செய
றன கிருஷண! எனது சிஷயன எனது நிமிததமாக எனது
துருககளோடு போாபுரிகிறுன அநதச சூரனைக காடடுத

தீயினிடமிருந்து சிங்கக்குட்டியை வெளிப்படுத்துவதுபோல (
தருவினிடமிருந்து) விடுவிக்கப்போகிறேன்' என்று கூறிஞ
பாண்டவன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, ஸ்ரீ வாஸுதே
டைய கட்டளையைச் செய்யப்போகிறவனுகிக் காண்டீவத்தில
மையுள்ள க்ஷுரபரத்தைப்பூட்டினுன் பார்த்தனுடைய கையி
விடப்பட்டுள்ளதும் ஆகாயத்தினின்று நழுவிவிழுகின்ற பெ
உறகைபோன்றதுமான அந்த க்ஷுரபரமானது யஜ்ஞசீலனு
பூரிஸ்ரவஸின் கத்தியுடன்கூடிய வலக்கையை அறுத்தது

நூற்றுநாற்பத்துமூன்ருவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவத பாவம் (தொடர்ச்சி)

(பூரிஸ்ரவஸ் அர்ஜுனனை நிந்தித்துக்கொண்டு பிராயோபவேச
செய்ததும், ஸாத்யகி பூரிஸ்ரவஸின் தலையை அறுத்ததும்.)

உத்தமமானதும் கத்தியுடன்கூடினதும் மங்களகரம
தோள்வளையுள்ளதுமான அந்தக் கையானது, பிராணிக் கூட
தக்குத்துக்கத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் உண்டுபண்ணிக்கொண
உத்ஸவமுடிந்து யந்திரத்திஞல் தள்ளப்பட்ட இந்திரத்வஜம்
லப் பூமியில் விழுந்தது அடிக்கப்போன (பூரிஸ்ரவஸினுடைய)
யானது (அவனுல்) காணப்படாத கிரீடியினுலே அறுக்கப்ப
ஐந்துதலைநாகம்போல வேகத்தோடு பூமியில் விழுந்தது கௌ
ளுன பூரிஸ்ரவஸ் பார்த்தனுலே தான் பயனற்றவனுக்கப்பட்ட
அறிந்து ஸாத்யகியை விட்டுவிட்டுக் கோபத்திஞல் பாண்டவ
நிந்திக்கத் தொடங்கினுன் மகாராஜரே! கையையிழந்த அந்
பூரிஸ்ரவஸ், ஒருசிறகுள்ள பக்ஷிபோலவும் ஒருசக்கரமுள்ள ர
போலவும் யுத்தபூமியில் நின்றுகொண்டு எல்லா க்ஷத்திரியாக
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாண்டவனைப்பார்த்துப்
வருமாறு சொல்லலானுன் 'கௌந்தேய! ஆ! ஆ! உன்னைப்ப
மலும், (மற்றொருவனேடு) போர்புரிந்துகொண்டும் இருக்
என்து கையை நீ அறுத்தமையால் குரூரமான இந்தக்காரியத்
செய்தவனுகிருய் பார்த்த! மனிதன் யார்யாரிடத்தில் பற்று
பழகுகிருனே அவரவர்களுடைய தன்மையை விரைவாக அ
கிருன் அவ்விஷயமானது உன்னிடத்தில் காணப்படுகிறது அ
னும் தாமந்தனுமான யுதிஷ்டிரனைநோக்கி நீ யுத்தகளத்தில்
தக்காரியத்தைச்செய்துகொண்டிருந்தபூரிஸ்ரவஸ்,'என்னுலெ
லப்பட்டான்' என்று சொல்லுவாய்? பார்த்த! உனக்கு இ
அஸ்திரமானது, மகாத்மாவான ஸாக்ஷாத் இந்திரனுலேயா,

ராலேயா, துரோணராலேயா, கிருபராலேயா, யாரால் உப
சிககப்படடது? அாஜுன! நீ அஸதிரமுறைகளை அறிநதவன,
லகததில மறறவாகளைக காட்டிலும மேலானவன அபபடிப
டட நீ யுததரஙகததில (உனனோடு) யுததஞசெயயாதவனை
னை எவவாறு அடிததாய? கறறறிநதவாகள மயஙகினவனை
ம பயநதவனையும ரததைதயிழநதவனையும கெஞசுகினறவனையும
ஸனததில இருககினறவனையும அடிககமாட்டாாகள பாாத்த!
நிவானவாகளால செயயபபடுவதும கெட்ட மனிதாகளால
னுஷடிககபபடுவதும (நலலோாகள) செயயச சிறிதும துணியா
தமான இபபடிபபடட பாபசசெயலானது ஏன உனனால செய
படடது? தனஞசய! உததம புருஷனாலே சிறநத காரியமே
யயததககதெனறு (பெரியோாகள) சொலலுகிறாாகள சிறநத
ா புவியில இழிநத செயகையை எபபோதும செயயலாகாது
னடையுளளவனும விரதஙகளை அனுஷடிததவனும ராஜவம
திலே அவதரிததவனும (அதிலும) விசேஷமான குருவமசத
தோனறியவனுமான நீ க்ஷதரியதாமததினினறு எவவாறு
கினாய? அபபா! இவவிஷயததில உனமீது குறறம சிறிதே
னை நான நிநதிககவிலலை அபசதனை ஸாதயகியைபபறறி
த அறபகாரியததை நீ செயதாய விருஷணிவீரனநிமிததமாக
செயத இநத மிகவும அறபமான காரியம நிசசயமாக வாஸு
வனுடைய யோசனையே (இலலாவிடடால) இது உனனிடததில
ககூடியதிலலை கிருஷணனுககு நணபனலலாத எநத மனிதன
ன, வேறொருவனோடு சணடைசெயதுகொணடு (மறற விஷயத
) அஜாககிரதையாயிருககிற ஒரு மனிதனுககு இததகைய துன
தைதக கொடுபபான? பாாதத! [1] விராதயாகளும மிகவும இக
தகக செயகையையுடையவாகளும இயறகையாகவே நிநதிக்
படடவாகளுமான விருஷணிகளும அநதகாகளும உனனால
வாறு பிரமாணயம சொலலுகிறவாகளாகச செயயபபட்டாா
?' எனறு கூறினான

(பூரிஶ்ரவஸ) போாககளததில இவவாறு சொலல, பாாத
, அவனைநோககி, 'பூரிஶ்ரவஸே! முதுமையடைநத மனிதன்
புததியையும முதுமையடையசசெயதுகொளளுகிறான, இது
ரிபபடை பிரபுவே! நீ சொலலிய இநத வாாததையெலலாம
றறவை யுததஙகளுடைய முறையையறிநதவனும, எலலாச
திராாததஙகளுடைய அககரையையுங கணடவனுமான நீ,
நதவனாகவேயிருநதும, ஹ்ருஷீகேசரையும பாணடுவினபுதர

1 உபநயனமுதலிய ஸமஸகாரமிலலாதவாகள

ஞன எனனையும நிநதிககிருய நான அதாமததைச் செய்யே
தெரிநதிருநதும ஏன நீ புததிமயககஙகொளளுகிருய? க்ஷததி
குலததிறபிறநத மனிதாகள தஙகளுடைய கைவனமையை ஆ
யிததுத தஙகள தஙகளுடைய பிராதாககளாலும், பிதாகக
லும, புததிராகளாலும, அவவாறே ஸமபநதிகளாலும, பநது
ளாலும, தோழாகளாலும, மிததிராகளாலும சூழபபடடவ
ளாகிய பகைவாகளோடு சணடைசெயகிருாகள அரசனே! (எ
காகவும) விடககூடாததான பிராணனை எஙகளுககாக வி
துணிநது யுததஞசெயகிறவனும சிஷயனும அனுகூலனுன
பநதியும யுதததில எனககு வலககைபோனறவனும போ
அடஙகா மதஙகொணடவனும உனனல இழுககபபடுகினறவனு
செயகையறறிருககினறவனுமான ஸாதயகியை நான எபப
பாாததுககொணடிருபபேன? யுததபூமியை அடைநதிருககி
நான தனிமையாயிருககினற [1]உனனைக காககவேணடியதிலலை
சனே! எவன எவனுடைய பிரயோசனததைககருதி யுததஞசெ
கிருனே அவனை அவன நனகு காககவேணடும அவவாறு
கபபடட வீராகளும், மகாயுதததில, அபபடிககாதத அரச
காபபாறறவேணடும நான யுததகளததில ஸாதயகியைபபா
துச சுமமாவிருபபேனுகில அவனை விடடுபபிரிதலையும அத
உணடாகததககக நரகததையும அடைவேன அவன எனனல
கபபடததககவனுயிருநததால, நான அவனைக காபபதறகாக
அடைநதேன நணபனைக காததலால எனனைச சாாநத வகு
னாகளிடமிருநது கீாததியும பலனுக அடையபபடடது அர
கிருஷணனேடு சோநதிருககினற எனனைககுறிதது நிநதிககிரு
அநதக கிருஷணனேடு எவனதான சோககையை விருமப
டான? அவவிஷயததில உனககுப புததிமயககமுணடாயிரு
றது குதிரைகளாலும காலாடகளாலும நெருஙகியதும, தே
படைகளும யானைபபடைகளுமுளளதும, ஸிமமநாததி
அதிகமான சபதததுடனகூடியதும, ஆழநதிருககினறது
இநத ஸேனுசமுததிரததில கவசமபூணடவனும, தேரினமீ
யிருககினறவனும, எலலா ஆயுதஙகளையும உடையவனும, எ
துப போா செயயும வீரனை எதிாபாாததிருககினறவனு
தனனைச சோநத வீராகளோடு கூடியவனும, அவவாறே,
களததில பராகரமமிககவனுமான உனககு ஸாதயகியோடு
டையிடுவது எவவாறு தகுநததாகும? மகாரதனுன ஸா
அநேக வீராகளோடு யுததஞசெயது மகாரதாகளைத தோ

---

1 'தனனைக கூட' எனபது வேறு பாடம

டையுமபடிசெயது களைபபுறற குதிரைகளுளளவனும எலலா
யுதஙகளுங குறைநதுபோனவனும களைபபடைநதவனுமாகி
ததததில உனனுடன எதிாதது ஜயிககபபடடான மகாரத
ன இபபடிபபடட ஸாதயகியை யுததததிலவெனறு உன வீாி
கதுககு (அவன) வசபபடடு விடடதாகவும (நீ அவனிலும)
றபடடிருபபதாகவும நினைககிருய கததியினுல யுததததில
வனுடைய தலையை அறுபபதறகாக நீ இசசிததாய அவவாறு
டததையடைநதிருககினற ஸாதயகியைபபாாதது எவன ஸகிப
ன? அரசனே! யுததததில கததியினுல அவனுடைய தலையை
படட ஆரமபிததாயே, அவவாறு கஷட நிலைமையை அடைந
ருககினற ஸாதயகியைபபாாதது எவன பொறுபபான?
நவனுசகு ஒருவனேடு யுததம எவவாறு சமபவிககும? உன
மததைக காபபாறறுமையால உனனையே நிநதிததுககொள
! உனனை அணடியிருககிறஜனஙகளை நீ எவவாறு ரக்ஷிக
போகிருய? கையில கததியை எடுதது யுததததில விருஷணி
திரனைககொலல எணணஙகொணடவனுன உனனுடையகையை
ன அறுததேனெனபது உலகததாால நிநதிககததககதனறு
பபா! ஆயுததததை இழநதவனும கவசமுடைநதவனும மனத
ாசசியுறறவனுமான அபிமனயுவினுடைய வதததை எநதத
ாமிகனதான கொணடாடுவான?' எனறு மறுமொழி உரைத
ன

அாஜுனன இவவாறு சொலலியதைககேடடு, நீணட கைக
ளவனும, யூபததைக கொடியாகவுடையவனும, மிகக புகழுள
னுமான பூரிஸரவஸ, யுயுதானனை விடடுவிடடு யுததததில
ாயோபவேசஞசெயயலானுன புணயமான லக்ஷணஙகளை
டய பூரிஸரவஸ இடககையினுலே அமபுகளைப பரபபிப
மமலோகததைடைய எணணஙகொணடு பிராணனகளை
புககளில ஒடுககிச சூரியனிடததில கணணைச செலுததிப பிர
னமான மனததை ஜலததிலசோதது மகோபநிஷததைத
ானஞசெயதுகொணடு யோகாபயியாசததுடன பிரமமததை
னமசெயயலானுன பிறகு, உமமுடைய எலலாசசேனைகளிலு
ள ஜனஙகளும, இநதககிருஷணனையும அாஜுனனையும நிந
தாாகள, பூரிஸரவஸைப புகழநதாாகள அவவாறு நிநதிக
படுகினற கிருஷணனும அாஜுனனும ஒருவிதமான அபபிரிய
ததையும சொலலவிலலை புகழபபடுகினற யூபககொடி
ளவனுன பூரிஸரவஸும ஸநதோஷமடையவிலலை அரசரே!
தரே! பாணடுகுமாரனும தனஞசயனுமான அாஜுனன

அவவாறு சொலலுகினற உமமுடைய அநதப புதராகபீ
பாாததை, அவாகளும பூரிஶ்ரவஸ்ஸூம சொனனவாாததை
மனததில பொருமல, உளளததில கோபமினறி (அவாகளீத த
ளசொனன) வாாததைகளை நினைககசசெயது (அவறறை) ம
துககூறலானுன 'எனனுடைய பாணஙகள செலலும தூரத
குளளிருககிற எனனைசசோநத ஒரு வீரனைப பகைவாகொல
முடியாது' எனகிற எனனுடைய மகாவிரததததை எலலா அ
களும அறிவாாகள இநத யூபககொடியோனைபபாாதது எ
நீஙகள நிநதிககலாகாது தாமததையறியாமல பிறரை நிந
பது நியாயமனறு ஆயுதஙகளையிழநதவனும, ரததைதையிழ
வனும, கவசததையிழநதவனும, பாலனுமான அபிமன
னுடையவதததை நீஙகள அபபொழுது ஏன நிநதிககவிலை
அறபனும சாஸதிரபபிரமாணததில கடடுபபடாதவனுமான
யோதனனுககு எலலாவிதததாலும உபகாரததைதசசெயகி
ஸோமதததகுமாரனுன பூரிஶ்ரவஸ்ஸூககு இது நியாயமே
முனனிலையில அடிககபபடுகினற எஙகளைசசோநத வீராகளுக
பிராணஹிமஸை நேரிடுஙகாலததில நான காபபாறறவேணடு
பது எனனுடைய எணணம மகாபலசாலியான கௌரவ
ஸாதயகி வசபபடுததபபடடான ; ஆதலால, பிரதிஜஞையை க
பதறகாக இவவாறுன காரியததை நான செயதேன' எனறு
பினனும இரககததையடைநத அாஜ்ஜுனன சோகததினுல பீ
கபபடடவனுகி அதை அதைப பலவாறு சிநதிததுககொ
அநதப பூரிஶ்ரவஸைபபாாதது, 'குருநநதன! எதனுல பு
சிரேஷடனும, சரணயனும, (அடுததவாகளுககு) அபயஙகொ
பவனுமான நீ இவவித நிலைமையை அடைநதாயோ, அநத க
திரியதாமததை இகழவேணடும சாஸதிரததுககுச சிறி
சிரமிலலை அதனுல, புருஷஶ்ரேஷடனுன நீயனறோ இ
கெடட நிலைமையை அடைநதாய? கௌரவாகளில சிறநதவ
ராஜஶ்ரேஷடனே! நீ இநதக கஷடநிலைமையை அடைநதத
உனனுடைய ஸூகருததததிறகும பயனிலலாமறபோயி
புருஷசிரேஷடனுகிய நீ எவனநிமிததமாக இநதக கெட
மையை அடைநதாயோ அநதக துரியோதனனை பயஙகரம
ரௌரவநரகததை அடையபபோகிறுன புருஷோததம!
பொழுது எஙகளுடைய பிரதிஜஞை இலலாவிடில உலகததில
னைபபோனற எநத வீரனதான உனனைபபோனறவனை அ
பான?' எனறு கூறினுன

பாாததன இவவாறு சொலலககேடட அநதப பூரிஶ்ர
தலையினுல பூமியைத தொடடான இடககையினுல வலககை

ஜுனனெதிரில எறிநதான மகாராஜரே! மகாதேஜஸவி
ன யூபகேதுவெனனும பூரிஶ்ரவஸ, பாாததனுடைய இநத
ாததைதயைககேட்டு, பிறகு, தலைகுனிநது பேசாமலிருநதான.
ஜுனன, 'சலனுககு மூததோனே! தாமராஜரிடததிலும, பல
னகளுள சிரேஷடனான பீமனிடததிலும, நகுலனிடததிலும,
தேவனிடததிலும உளளதுபோனற பிரீதியானது எனககு
ணிடததிலும உணடு எனறாலும மகாதமாவான ஸ்ரீவாஸு
வராலும அனுமதிகொடுககபபடடவனாகி நீ உசீனர தேசாதி
யான சிபிசகரவாததிபோலப புணணியம செயதவாகளுககுரிய
ோகஙகளை அடைவாயாக' எனறு சொனனான வாஸுதேவா,
பொழுதும அகனிஹோதஙகளாலே தேவாகளைப பூஜிததவ
! பிரமமாதிகளான தேவசிரேஷடாகளாலே விருமபபபடு
றவைகளும,பரிசுததமானவைகளும, எபபொழுதும (தேஜஸி
லை) ஜவலிககினறவைகளுமான எனனுடைய உததமலோகங
க கருடாரூடனாகி எனககுச சமானனாக அடைவாயாக'
றுசொனனா கருணைமேலிடட தனஞசயன அவவாறு சொல
பொழுது உமமுடைய ஸைனிகாகளெலலோரும தலைகுனிநத
களானாகள ஸௌமதததியினால நிராகரிககபபடட அநத
தயகி அவனால விடபபடடு ஒரு முகூாதத காலம இளைபபாறிக
ாபததுககு வசபபடடவனாகிக கததியை எடுதது மகாதமா
ன அநதப பூரிஶ்ரவஸின தலையை அறுகக எணணஙகொணடு
நதிருநதான மிகுநத மனவருததமடைநத ஸாதயகி பாணடு
திரனாலே அடிககபபடடவனும, வேறு விஷயததில பறறுத
ளவனும, பாபமிலலாதவனும, சலனுககு மூததவனும, கை
றுககபபடடவனும,துதிககையறுககபபடட யானைபோனறவனு
ன பூரிஶ்ரவஸை ஸைனிகாகளெலலாம அலறுமபொழுதே
ாலல விருமபினான (அவனுடைய இநதச செயகைககாக)
னை எலலாரும நிநதிததாாகள ஸாதயகி கிருஷணனும,
ாதமாவான பாாததனும, பீமனும, சகரரகூகாகளும,
ஶ்வததாமாவினும, கிருபாசாரியாரும, காணனும,விருஷ
னனும, அவவாறே ஸைநதவனும தடுககபபடடும படை
ாகள அலறுமபொழுதே விரததைதத தரிததவனான அநதப
ஶ்ரவஸைக கொனறான ரணகளததில பிராயோபவேசனு
யதவனும பாாததனாலே கை அறுககபபடடவனுமான பூரிஶ்ர
ஸினுடைய தலையை ஸாதயகி கததியினால அறுததான ஆஜு
னால முனபுஅடிககபபடட கௌரவசிரேஷடனான பூரிஶ்ரவஸை
ததகாகிய அவவிதச செயகையால அநத ஸாதயகியைச
னையிலுளளவாகள புகழவிலலை விததாகளும, சாரணாகளும

மனிதர்களும், தேவர்களும், யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கொப்பா
வனும் பிராயோபவேசஞ்செய்தவனும் கொல்லப்பட்டவனுமா
அந்தப் பூரிஸ்ரவஸைக்கண்டு அவனுடைய செய்கைகளால் ஆ
சரியமடைந்து அவனைக் கொண்டாடினர் உமது ஸைனிகர்க
'விருஷ்ணி குலத்தில் பிறந்த ஸாத்யகியினிடத்தில் ஒரு குற்ற
மில்லை அது அவ்விதமே ஆகவேண்டியது ஆதலால், உங்களு
க்குக் கோபம்வேண்டாம் கோபமே மனிதர்களுக்குப் பெருந்
கம இந்தப் பூரிஸ்ரவஸ், வீரனால் கொல்லப்படத்தக்கவனே இ
விஷயத்தில் விசாரணை செய்யத்தக்கதன்று பிரம்மதேவராலே
இவனுக்கு யுத்தத்தில் ஸாத்யகி மிருத்யுவாக ஏற்படுத்தப்ப
டான் எல்லாரும் பிந்தியோ முந்தியோ இறக்கவே வேண்டும் (அ
படியே) இவன் மாண்டான் என்று எண்ணுங்கள் உங்களுக்கு
புத்திக்குறைவு உண்டாகவேண்டாம்' என்று பலவிதமான ஒ
கக்ஷியைச்சார்ந்த வசனங்களை உரைத்தார்கள் மிக்க கைவன்
யுள்ளவனும், யூபத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனும் மகாபுரு
னுமான அந்தப் பூரிஸ்ரவஸ் கொல்லப்பட்டவுடன் க்ஷத்திரி
கள் கோபமுண்டவர்களாகி, 'இந்த ஸாத்யகியை நிந்திக்கவே
டும்' என்று கூச்சலிட்டார்கள் மற்றவர்கள், 'இது தகுந்ததன
அது அவ்வாறாகத் தக்கதுதான்' என்று சொன்னார்கள் சி
மனவெறுப்புற்றார்கள் சிலர் துக்கத்தில் மூழ்கினார்கள்

ஸாத்யகி, 'புத்திஹீனர்களே! அதர்மிஷ்டர்களும், தர்மமா
அங்கியை மேலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுமான நீங்கெ
லோரும், 'கொல்லத்தக்கதவன், கொல்லத்தகாதவன்' என்று த
வாதங்களைப் பேசுகிறீர்களே சஸ்திரங்களையிழந்தவனும் பால
மான ஸுபத்ராபுத்ரன் உங்களால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்
பொழுது உங்களுடைய தர்மம் எங்கே போயிருந்தது? (என்
இகழ்ந்து பேசிய ஒருகாலத்தில் நானே இந்தப் பிரதிஜ்ஞை
செய்துவிட்டேன் இதனை முழுமனத்துடன் கேட்டால் பின்பு .
ஜுனனை நிந்திக்கமாட்டீர்கள் ஓ! மனிதர்களே! எல்லாவற்றை
இப்பொழுது கேளுங்கள் கேட்டப்பின் நிந்தியுங்கள் யுத்தரங்
தில் உயிரோடிருக்கும் என்னைக் கோபத்தால் காலால் தேய்த்
கொல்ல முயற்சிசெய்த பகைவன் மகரிஷிவ்ரதத்தை அனுஷ
கின்றவனாயிருந்தாலும் கொல்லப்படத்தக்கவனே கையோடி
பவனும் பிரதிசெய்வதில் முயற்சியுள்ளவனுமான என்னை, நீங்
கண்ணுடையவர்களாயிருந்தும் 'இந்தஸாத்யகிமாண்டான்' என
எண்ணினீர்களே இதுதான் உங்கள் புத்தியினுடைய அற்பத்தன
குருபுங்கவர்களே! என்னால் இவன் கொல்லப்பட்டது தகுந்த
ஆனால், என்னைப் பார்த்துப் பிரதிஜ்ஞையைக் காப்பாற்றுவ

ககஙகொணட பாாததனுலே,கததியுடனகூடின பூரிஸ்ரவஸினு ய கையானது அறுககபபடடதனுல நான வஞசிககபபட்டுவிட ன எது நேரககூடியதோ அதுநேரவே நேரும தெயவமானது த அவவிதமே நடததுகிறது. அபபடிபபடட இநதப் பூரிஸ்ர இநத யுததததில கொலலபபடடான இவவிஷயததில அதாம ன செயகை எனன இருககிறது ?மேலும, முனபு வாலமீகியி ல, 'ஓ! வானர! 'மாதாகள கொலலததககவாகளலலா' எனறு லலுகிருயே, முயறசியுளளமனிதன சததுருககளுககு எப ழுதும துனபததை விளைவிககககூடிய காரியததையே எககா திலும செயயவேணடுமனருே' எனறு சொலலபபடட இநத லோகமானது புவியில கூறபபடடிருககிறது நான அவவாறே தேன என அறியாதவாகளபோல நிநதிககிறீாகள்?' எனறு னனுன மகாராஜரே! இவவாறு ஸாதயகி சொலலியதைக டவுடன, கௌரவசிரேஷடாகளெலலாரும ஒனறும பேச லை மனததினுல மெசசினாகள மகாயாகஙகளில மநதிரஙக ள பரிசுததஞனவனும, கீாததியுடையவனும அனேக ஆயிரக கணககாக கொடுததவனுமான அநதப பூரிஸ்ரவஸினுடைய ததை, காடடில வஸிககும ரிஷியினவதமபோல ஒருவனுவது விடததில கொணடாடவிலலை மிகவும கறுபபான கூநதலை டயதும, புருவினககணகளபோலச சிவநதகணகளுளளதுமான கொடுபபவனும சூரனுமான அநதப பூரிஸ்ரவஸினுடைய யானது ஹவிஸவைககும அறைநடுவில அறுததுவைககபபட ககிற யாககுதிரையின தலைபோல விளஙகியது (தனது) சக னுலும சஸதிரததினுல உணடுபணணபபடட (மரணததினு) பரிசுததிபெறறவனும, வரஙகொடுபபவனும, வரஙகளைப பெறததகுநதவனுமான அநதப பூரிஸ்ரவஸ உததமமான தேகதத மகாயுததததிலவிடடு ஆகாயததையும பூமியையும (தனது) த தாமததினுல வியாபிககசசெயது மேலுலகததை அடைந ன்" எனறு கூறினுன

நூறறுநாறபததுநானகாவது அதயாயம்

ஜயத்ரதவதபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகிக்குப் பூரிஸ்ரவஸினலே அவமானம் நேர்ந்ததற்குக் காரணமும் யாதவர்களுடைய பெருமையும்.)

திருதராஷடிரன், "துரோணராலும காணனுலும விகாண னும கருதவாமாயினும ஜயிககபபடாதவனும, எனனுடைய

சேனைமுழுமையும ஜயிகக வலலமையுளளவனும, வீரனும, யு
டீரனிடததில பிரதிஜஞைசெயதுகடலபோனறகௌரவசேனை
(எளிதில) தாணடினவனும, யுததஙகளில தடுககபபடாத
மான ஸாதயகி பூரிஸரவஸினலே பலததினல அடககபபடடு
வாறு பூமியில தளளபபடடான ?'' எனறு வினவ, ஸஞச
சொலலலானன

"அரசரே! மனிதாகளை ரகஷிபபவரே! உமககுச சநதே
வநத விஷயததில, முறகாலததில சைனேயனபிறபபையும பூரி
வஸின பிறபபையும கேளும மிகக தவததையுடைய அதா
ரிஷி பிரமமதேவருடைய மானஸபுததிரராக ஜனித
அததிரியினிடததிலிருநது ஸோமனெனனும புததிரன பிறநத
ஸோமனுககுப புததிரன புதன, புதனுககு இளாதேவியினிட
லிருநது மிகக புஜபலமுளளவனன புரூரவஸ எனனும புதத
பிறநதான, புரூரவஸினுடைய புததிரன ஆயு, ஆயுவினுடை
புததிரன நகுஷன, நகுஷனுககுத தேவாகளாலும ரிஷிகளா
ஒபபததகக யயாதிராஜன பிறநதான, யயாதிககுத தேவய
யிடததில யதுஎனனும மூததபுததிரனபிறநதான, யதுவினுடை
வமசததில அஜமீடன தோனறினன, அஜமீடனுககு மூவுல
ளாலும மதிககததகக சூரன எனகிற புததிரன உணடாஞ
சூரனுககு மனிதாகளுள சிறநதவரும மிகக கீாததியுடையவ
சௌரியெனபவருமான வஸுதேவா பிறநதாா விலவிததை
குறைவறறவனன அநதச சூரன யுதததததில காாததவீா
ஜுனனுககுச சமானனயிருநதான அரசரே! அநதச சூ
டைய குலததிலேயே சூரனுககுச சமமானவீாயமுளள சினி
தான அரசரே! இநத ஸமயததிலேயே மகாதமாவான தே
னுடைய புததிரியான தேவகியினுடைய ஸவயமவர நிமிதத
எலலா அரசாகளும ஒனறு கூடியிருககும ஸமயததில,
எலலா அரசாகளையும ஜயிதது வஸுதேவருககாகத தே
தேவியை விரைவாக ரதததில ஏறறிவைததான மனன
ரதததிலிருபபவளான அநதத தேவகியைபபாாததுச செ
முடையவனும புருஷஸரேஷடனும மகாதேஜஸவியுமான சோ
ததன சினியினுடைய (அசசெயகையைப) பொறுககவி
அரசரே! மகாபலசாலிகளான அவவிருவருககும விசிதரமும
சரியகரமுமான கைசசணடையானது அரைபபகலவரையி
நடநதது சினியானவன புருஷஸரேஷடனன ஸோமதததனை
பலாதகாரமாகப பூமியிலதளளிக கததியைஎடுதது தலைமயி
பிடிதது நானகுபககஙகளிலும பாாததுககொணடிருககிற ஆயி
கணககான அரசாகளின நடுவில காலால உதைததான பி

த்தசினி, தன்னையின்னலே, 'நீ பிழைத்துப்போ' என்று சொல்லி
டுவிட்டான்; ஐயா! அந்தச் சினியினாலே அந்த நிலைமையை
டைவிக்கப்பட்ட ஸோமதத்தன், பிறகு, மிக்க பொருளைக்
ாண்டு மகாதேவரை ஸந்தோஷமடையும்படி செய்தான்.
ண்டுபவர்களுக்கு வேண்டும் வரங்களையளிக்கின்ற பிரபுவான
ாதேவர் ஸோமதத்தன் விஷயத்தில் ஸந்தோஷமடைந்து,
ன்ன வரம் வேண்டும்?' என்று கேட்டார். ராஜாவான ஸோம
த்தனோ, 'பகவானே! சினியினுடைய [1] (புத்ரனுடைய) புத்ரனை
த்தத்தில் தள்ளி ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களுடைய மத்தியில்
ால் உதைக்கத்தக்க புத்ரனை நான் விரும்புகிறேன்' என்கிற
ததை வேண்டினான். ஓ! வேந்தரே! ஸோமதத்தனுடைய அவ்
மான வார்த்தையைக் கேட்டு ருத்ரர், 'அவ்வாறே ஆகுக'
று சொல்லிவிட்டு அவ்விடத்திலேயே மறைந்தார். அவன்,
தவரதானத்தினாலே மிக்க தக்ஷிணைகொடுப்பவனான புத்ரனைப்
ருன் (அந்த) ஸோமதத்த குமாரனான பூரிஸ்ரவஸ் யுத்தத்
சினியினுடைய [2] பேரனை இந்த ஸாத்யகியைக் கீழேதள்ளி
ா ஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
ால் உதைத்தான். அரசரே! நீங்கள் என்னைக் கேட்ட விஷ
த நான் உமக்குச் சொன்னேன். ஸாத்வதனான புருஷஸ்ரேஷ
ளாலே யுத்தத்தில் ஜயிக்கவேமுடியாதவன். விருஷ்ணிகுலத்
தோன்றியவர்களெல்லோரும் யுத்தத்தில் லக்ஷ்யந்தவறாத
ள், பல்வாறு சித்ரயுத்தஞ் செய்கின்றவர்கள், (யுத்தத்தில்)
ர்களையும் அஸுரர்களையும் கந்தர்வர்களையும் ஜயிக்கின்றவர்
தாவமற்றவர்கள், தம்முடைய வீர்யத்தினாலேயே பகைவர்
வெல்லுந்திறமையுடையவர்கள், பிறருக்கு வசப்படாதவர்
பிரபுவே! பரதஸ்ரேஷ்டரே! இவ்வுலகில் பலத்தினாலே
ஷ்ணிகளுக்குச் சமமான ஒருவஸ்து சென்றகாலத்திலுமில்லை,
காலத்திலுமில்லை, இக்காலத்திலுமில்லை. விருஷ்ணிவீரர்களெல்
ரும் தம் ஞாதியை அவமதிக்கிறதில்லை. பெரியோர்களுடைய
ஞையில் பற்றுதலுள்ளவர்கள். தேவர்களும் அஸுரர்களும்
ர்வர்களும் யக்ஷர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும் யுத்தரங்
ல் விருஷ்ணிவீரர்களை ஜயிக்கமாட்டார்கள். அப்படியிருக்க,
ர்கள் ஜயிக்கச் சக்தியற்றவர்களென்பதில் ஸந்தேகமென்ன?
ாமணனுடைய தனத்திலும் குருத்ரவ்யத்திலும் ஞாதிகளு
தனத்திலும் இவர்கள் ஒரு தீங்கையும் விளைவிக்கிறதில்லை.
து வந்தால் இவர்களைக் காத்தலையும் செய்கிறார்கள். இவர்

1, 2 'ஸுதம்' என்பது மூலம்

கள் செல்வமுள்ளவர்கள், காவமற்றவர்கள், பிராமமணர்களு
நன்மையைச் செய்கின்றவர்கள், ஸத்யவாதிகள், ஸமாததாச
அவமதிக்கிறதில்லை, தீனர்களைக் கைதூக்கியும் விடுகிறார்க
அவர்கள் எப்பொழுதும் தேவதைகளை உபாஸிக்கின்றவர்க
இந்திரியங்களை அடக்கினவர்கள், ஜனங்களை ரக்ஷிக்கின்றவர்க
தற்புகழ்ச்சி இல்லாதவர்கள், ஆதலால், சிறந்த விருஷ்ணிவீ
ருடைய பிரதாபமானது தடைசெய்யப்படுகிறதில்லை அரச
ஒருவன் மகாமேருவைத் தாங்கினாலும் தாங்குவான் கடலை
(த்) தாண்டினாலும் தாண்டுவான் விருஷ்ணிவீரர்களோடு எதி
துப் போர்புரிந்து யுத்தமுடிவை அடையமாட்டான் பிரபு
எந்த விஷயத்தில் உங்களுக்கு ஸம்சயம் நேர்ந்ததோ அது
தும் உமக்குச் சொல்லப்பட்டது குருராஜரே! நரஶ்ரேஷ்ட
(இவையெல்லாவற்றிற்கும்) பெரிதான உமது அநியாயமே
ணம்'' என்று கூறினான்

நூற்றுநாற்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸம்வாதமும், கர்ணனுக்கும்
ஸாத்யகிக்கும் யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! அவ்வித நிலைமையை அ
ந்த கௌரவனான பூரிஶ்ரவஸ் கொல்லப்பட்டவுடனே, ம
யும் யுத்தம் நடந்தவிதத்தை எனக்குச் சொல்'' என்று வி
ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'பாரதரே! பூரிஶ்ரவஸ் பரலோகத்தை அடைந்தவு
மகா பாகுபலமுள்ள அர்ஜுனன் வாஸுதேவரைத் து
னான் அவன், 'கிருஷ்ண! ராஜாவான ஜயத்ரதனிருக்கும்
திறகு வேகமாகக் குதிரைகளை நடத்தும் புண்டரீகாக்ஷ
அந்த ஜயத்ரதன் [1] மூன்று தர்மங்களில் இருப்பதாகக்
கிறேன் குற்றமற்றவரே! என்னுடைய பிரதிஜ்ஞையை
பயனுள்ளதாகச் செய்யவேண்டும் மிக்க புஜபலமுள்ளவ
சூரியன் விரைவாக அஸ்தமனத்தையடைகிறான் புருஷப்புலி

---

1 யுத்தம்செய்து கொல்லப்பட்டால் ஸ்வர்க்கத்தை அடை
பயந்தோடிக் கொல்லப்பட்டால் நரகத்தையடைவது, பயந்து தன
சென்றால் புகழ்ட்டம்பு மாய்வது இவற்றில், முதற்செய்கையிலிருக்
லேயே கொல்லவேண்டுமென்பது

ன். இந்தப் பெரிய காரியத்தை ஆரம்பித்துவிட்டேன். இந்த
தரதனே, கௌரவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்களால் பாதுகாக்கப்
கிறான். கண்ணபிரானே! சூரியன் அஸ்தமயத்தையடைவதற்
், என் வார்த்தை உண்மையாகும்படியும் நான் ஜயத்ரதனைக்
ால்லும்படியும் நீர் குதிரைகளை நடத்தவேண்டும்' என்றுவேண்
றான். பிறகு, குதிரைகளுடைய மனத்தையறிந்தவரும் மிக்க
வன்மையுள்ளவருமான ஸ்ரீ வாஸுதேவர் வெள்ளிபோன்ற
ிரைகளை, ஜயத்ரதனைக் கொல்வதற்காக நடத்தினார். மகாராஜ
! காற்றுப்போலப் பாய்கின்ற குதிரைகளுடன் போகிறவனும்
த்தற்ற கணைகளுள்ளவனுமான அந்த அர்ஜுனனைக் கௌரவ
னையில் முக்கியர்களாயிருக்கிற துரியோதனனும் கர்ணனும்
ருஷஸேனனும் மத்ரராஜனும் அச்வத்தாமாவும் கிருபாசாரிய
ும் ஸைந்தவனும் மேலே பாய்கின்றவைகள்போன்ற குதிரைக
ுடன் விரைவுள்ளவர்களாகி எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். ஸமீபத்
் அருகிலிருக்கின்ற ஸைந்தவனை எதிர்த்து விறகுகளாலே ஜ்வ
கின்ற அக்னிபோலக் கோபமாகிற விறகினாலே விருத்தியடைந்
ருக்கிற கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற கண்களால் எரிக்கிறவனை
ாலப்பார்த்தான். கர்ணன், ஸைந்தவனுக்கு முன்னிற்பதைவிட்
டு ஸாத்யகியை எதிர்த்தான். கர்ணன் ஸாத்யகியை நெருங்கி
ர்த்துவருவதை மஹாரதனான பார்த்தன் கண்டு உரக்கச் சிரித்
துக்கொண்டு தேவகீபுத்திரரைப் பார்த்து 'இந்தக் கர்ணன் ஸாத்
யகியினுடைய ரதத்தை நோக்கிச் செல்லுகின்றான். யுத்தத்தில்
ொல்லப்பட்ட பூரிச்ரவஸின் வதத்தை நிச்சயமாகவே இவன்
் பொறுக்கவில்லை ஜனார்த்தனரே! இவன் செல்லுமிடத்திற்கு நீர்
குதிரையை நடத்தும். கர்ணன், ஸாத்யகியை ஸோமதத்தகுமார
ன் பூரிச்ரவஸினுடைய வழியை அடையச்செய்யவேண்டாம்'
என்று கூறினான். ஸவ்யஸாசி இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்டவரும்
பாகுபலமுள்ளவரும் மிக்க தேஜஸ்ஸுடையவருமான ஸ்ரீ
சவர் (பார்த்தனைக்குறித்து), 'பாண்டவ! அதிக பாகுபல
ுள்ள இந்த ஸாத்யகியொருவனே கர்ணனை ஜயிப்பதற்குப்போது
மானவன். துருபதகுமாரரிருவரோடு சேர்ந்திருக்கின்ற ஸாத்வத
ரவனான ஸாத்யகி கர்ணனை ஜயிப்பானென்பதில் யாது ஸந்
தேகம்? சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனே! பார்த்த! உனக்
குக் கர்ணனோடு யுத்தம் ஸரியன்று என்னென்றால், இந்தக் கர்ண
னிடத்தில் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்ற எரிநக்ஷத்திரம் போன்றதான
திரனாலே கொடுக்கப்பட்ட சக்தியாயுதமானது பூஜிக்கப்பட்டு
நிமித்தமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. கர்ணனை

நான சாதாரண மனிதனுக நினைககவிலலை அவனுடன யு
செய்வது தகுதியனறு பலசாலியான இநதககாணன பராக்
தால நமமை வெலலும சகதியுடையவன, அடிககடி அஜாக
யினுலும கருணையினுலும் பரிதாபமடைகிறுன, அதனுல, வ
மடைகிறுன இது இவனிடததிலுளள பெரிதான குறறம
ஞல, என மனம சோகததை அடைகிறது ஆதலால, கா
இநதஸமயததில ஸாதவதனிடததில எபபடியாவது செலலப
கௌநதேய! யான துராதமாவான இநதககாணனுடைய மு
காலததை அறிவேன பாாதத! கூாமையான அமபுகள
யுததபூமியில இநத ஜயதரதனைததளளினபிறகு நீ துராதமா
காணனேடு போாபுரியப போகலாம' எனற ஸமயோசித
வாாததையை மறுமொழியாகக கூறினா" எனறுன

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! பூரிஸரவஸ கொலலப
வுடனே, விருஷணிவீரனுககுக காணனேடு நேரிடட யுததம
வாறு நடநதது? தேரையிழநதவனுன ஸாதயகியும சகரரக
ளான இரணடு பாஞசால குமாராகளும எநத ரததினமீ
கொணடாாகள்? அதனை எனககுச சொலவாயாக" எ
வினவ, ஸஞசயன சொலலததொடஙகினுன "எலலாச
காகளும கேசவரும அாஜுனனும பாாததுககொணடிரு
பொழுது மகாயுததததில நடநததை உளளபடி உமககுச
வேன உமமுடைய கெடட நடையை, ஸதிரமாயிருநதுகொ
கேளும் பிரபுவே! ஸோமதததகுமாரனுன பூரிஸரவஸினுல
ஞன ஸாதயகி ஜயிககபபடுவானெனனும இவவிஷயமானது
றே ஸ்ரீ கிருஷணருககுத தெரியும அரசரே! ஜனாததனா ந
தையும வரபபோகினறதையும அறிவாா மனனரே! ஆகை
மகாபலமுளள ஸ்ரீவாஸுதேவா, ஸாரதியான தாருகனை
தது, 'என்னுடைய தேரை அதிகாலையில பூடடவேணடும' எ
கடடளையிடடாா கேசவரையும அாஜுனனையும தேவாகள
கநதாவாகளாவது யக்ஷாகளாவது உரகாகளாவது ராக்ஷஸா
வது மனிதாகளாவது ஒருவரும ஜயிபபவரிலலை பிரமமா
லான தேவாகளும ஸிததாகளும அவாகளை அறிவாாகள
விருவருடைய ஒபபறறபிரதாபததையும அவவாறு நடநத யு
தையும கேளும ஸாதயகி ரதமிலலாமலிருககிறதையும கா
போருககு முயறசிசெயவதையுஙகணடு ஸ்ரீ மாதவா ரிஷபஸ
தோடு பேரொலியுளள சஙகததை ஊதினாா தாருகன,
முழககததைககேடடு (அவருடைய) ஆஜ்ஞையை அறிநது து
கடடபபடட கருடக கொடியுளள ரததை ஸாதயகிக

ண்டுவந்தான். சினியினுடைய பௌத்திரனான ஸாத்யகி, அக்
யும் சூரியனும் போன்றதும், தாருகனோடு கூடியதுமான ஸ்ரீ
ஷ்ணருடைய ரதத்தில் அவருடைய அனுமதியின்மேல் ஏறி
ா இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கின்றவைகளும் மகாவேகமுடை
வைகளும் பொன் அணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான
பயம், ஸுக்ரீவம், மேகபுஷ்பம், வலாஹகம் என்கிற சிறந்த
திரைகள் கட்டியதும் விமானத்திற்கு ஒப்பானதுமான அந்த
த்தின்மீது ஸாத்யகி ஏறி அனேக பாணங்களை அபரிமிதமாக வா
த்துக்கொண்டு ராதேயனை எதிர்த்தான். அப்பொழுது, சக்ரரக்ஷ
ளான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும், தனஞ்சயனுடைய
ரைவிட்டு ராதேயனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். மகாராஜரே!
தேயனும் மிக்க கோபத்துடன் அம்புமழையைப் பொழிந்து
ண்டு சினியின் பௌத்திரனும் போரிற் பின்வாங்காதவனுமான
தானனை ரணகளத்தில் எதிர்த்தான். அவ்வித யுத்தமானது
யிலாவது ஸ்வர்க்கத்திலாவது கேட்கப்பட்டதேயில்லை. தேவ
கமும் கந்தர்வயுத்தமும் அஸுரயுத்தமும், ராக்ஷஸயுத்தமும்
வித்தம் இருந்ததே இல்லை என்று எண்ணி, ரதங்களோடும் குதி
களோடும் மனிதர்களோடும் யானைகளோடுங்கூடின அந்தச்
னையானது யுத்தஞ் செய்யாமலிருந்தது. மகாராஜரே! புருஷ
ரஷ்டர்களான அவ்விருவரும் செய்யும் அதிமானுஷமான
த யுத்தத்தையும் தாருகனுடைய ஸாரத்யத்தையும், பார்த்து
னவரும் ஸ்திமயக்கம் கொண்டனர். ரதத்திலிருப்பவனும்
ரதியுமான தாருகனுடைய (தேரினது) போக்கினாலும், வரவி
னும் சுற்றுவதாலும் முன்போவதாலும் பின்வருவதாலும் ஆச்
பமடைந்தார்கள் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அஸுரர்களும்
ரயத்தையடைந்தவர்களாகி, கர்ணன் சைனேயன் இவ்விருவ
டைய யுத்தத்தையும் பார்ப்பதற்கு மிக்க ஜாக்கிரதையுடன்
னார்கள். மகாராஜரே! மித்திரர்களுக்காகப் பராக்கிரமத்தை
ளிப்படுத்துகின்றவர்களும் கோபமுடையவர்களும் யுத்தத்தில்
த்தையுள்ளவர்களுமான, தேவனைப்போன்ற கர்ணன் ஸாத்யகி
ரனை யுயுதானன் இவ்விருவரும் பரஸ்பரம் அம்புமழைகளைப்
ழிந்தார்கள். கர்ணன், பூரிஸ்ரவஸ், ஜலஸந்தன் இவர்க
டைய வதத்தைப் பொறாதவனாகிச் சினியினுடைய பௌத்ரனை
புமழைகளாலே கலங்கச்செய்தான். பாண்டவர்களை அடக்கு
வனே! சோகமிஞ்சிய கர்ணன் கோபத்துடன் பெரிய ஸர்ப்பம்
லப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு யுத்தத்தில் கண்ணினால்
னேயனை எரிக்கிறவன்போல வேகத்துடன் அடிக்கடி எதிர்த்து

வநதான் அவன கோபததுடனிருததலைககணடு ஸாதயகி யானையை வேறொரு யானை எதிாபபதுபோலப பெரிதான மழையினால அவனை எதிாததுப போாபுரிநதான யுதத ஒபபறற பராககரமமுளளவாகளும புருஷஶ்ரேஷடாகளுமான இருவரும பலமுளள இரணடுபுலிகளபோலப பரஸபரம எதி அடிததுககொணடாாகள சததுருககளை அடககுகிறவ பிறகு, சினியினுடைய பௌதரன் ஸாதயகி காணனை அஙகஙகளிலும முழுதும உருககுமயமான அமபுகளாலே மு யும மறுபடியும பிளநது பலலததினால அவனுடைய ஸாரதி தோததடடினினறு தளளிக கூாமையான அமபுகளாலே ணிறமுளள நானகு குதிரைகளையும கொனறான புருஷஶ டரே! ஸாதயகி உமமுடைய புதரனான துரியோதனன தககொணடிருககுமபொழுதே கொடிமரததையும ரதத நூறு துணடுகளாக வெடடிக காணனை ரததததையிழநதவ செயதான அரசரே! பிறகு, உமமைசசோநதவாகளும ம காகளுமான காணபுததிரனான விருஷஸேனனும மதரதேசா யான சலயனும துரோணபுதரரும மனவருததமடைநதவா கிச சைனேயனை நானகுபுறததிலும சூழநதுகொணடா பிறகு, எலலாம மனககலககமடைநதன (ஒருவராலும) ஒ அறியபபடவிலலை அரசரே! பிறகு, ஸாதயகியினாலே வீ ஸூதபுதரன அவவாறு ரததததை இழநதவனாககபபடடபொ எலலாச சைனியஙகளிலும, ஆ! ஆ! எனனும பேரொலி டாகியது அரசரே! ஸாதவதனாலே அமபுகளால ரததததை குமபடி செயயபபடட காணனும, பாலயநதொடஙகி உமது னான துரியோதனனுடைய நேசததைக கௌரவிககினறவ 'ராஜயததைககொடுககிறேன' எனறு செயத பிரதிஜஞை காபபாறறுபவனுமாகிய பெருமூசசுடன துரியோதனனு ரததததினமீது விரைவாக ஏறினான பாாததிவரே! ஜிதேந னான ஸாதயகி அவவாறு ரததததையிழநதவனான காண வீராகளான துசசாஸனன முதலான உமமுடையகுமாராக கொலலவிலலை அவன பீமனுடைய பாாததனுடைய முனபு யபபடட பிரதிஜஞையைப பாதுகாததுககொணடு அவ ரததததையிழநதவாகளாகவும மனவருததததை அடைநதவா கவும செயதானேயொழியக கொலலவிலலை பீமஸேனனாலே முடைய புதராகளுடையவதம பிரதிஜஞைபணணபபடடது. படியும ஏறபடடசூதாடடததில பாாததனாலேகாணனுடைய பிரதிஜஞைபணணபபடடது அபபொழுது, சிறநத ரதிகாக

ணன முதலானவாகள அநதஸாதயகியைக கொலவதில முயறசி
யதும கொலவதறகுச சகதியறறவாகளானாகள பரலோகத
தயும தாமராஜருககுப பிரியததையும விருமபுகினற அநத
தயகியினால ஒரு விலலினாலே துரோணபுதரரும கிருதவாமா
மறற க்ஷதரிய சிரேஷடாகளான மகாரதாகளும நானு
ருக ஜயிககபபடடாாகள வீாயததில கிருஷ்ணாஜுனாக
ககுச சமானனும பகைவாகளை வாடடுகினறவனுமான ஸாத
மநதஹாஸததுடன உமமுடைய எலலாசசேனைகளையும ஜயித
ன நரசரேஷடரே! உலகததில கிருஷணரும பாாததனும
சனேயனுமே விலலாளிகள நானகாவது விலலாளி இலலை''
ன்று கூறினன

திருதராஷடிரன, ''ஸஞசய! யுதததில வாஸுதேவனுககு
பானவனும தன புஜபலததினாலே காவலகொணடவனு
ன ஸாதயகி தாருகனோடு சோநது (ஒருவராலும) ஜயிககமுடி
த வாஸுதேவனுடைய ரதததினமீதேறிககொணடு காணனை
ததையிழநதவனாகச செயதானே, சததுருககளை வாடடுபவ
ன ஸாதயகி வேறு ரதததில ஏறினனே? இதனைககேடக ஆவ
ளவனாயிருககிறேன சொலவதறகு நீ ஸமாததனனனறே?
ந்த ஸாதயகியை (பிறரால) ஸகிககததகாதவனெனறே நான
ண்ணுகிறேன அதனை எனககுச சொலலவேணடும'' என்று
ஙவ, ஸஞசயன, ''அரசரே! நடநதபடிகேளும பிரஜைகளுககு
ரே! மகா புததிசாலியான தாருகனுடைய இளையசகோ
ன யுதததிறகுரிய முறைகளோடு விததனசெயயபபடட
, இருமபுபபடடஙகளாலும பொறபடடஙகளாலும நனறாகக
டடபபடட ஏாககாலுளளதும, ஆயிரம நக்ஷததிரபபுளளிகள
மைககபபடடதும, சிஙககொடியையும பதாகையையுமுடைய
, பொனனணிகளால அலஙகரிககபபடடதும, காறறுபபோல
கததையுடையவைகளும வெணதேசததில தோனறியவை
ம சநதிரனபோனறவைகளும எலலாச சபதஙகளையும அடககி
றசெலலுகினறவைகளும உறுதியுளளவைகளும விசிததிரமான
றசடிவாளமுதலியவைகளுளளவைகளுமான சிறநத குதிரை
கடடியதும, திரளான மணிகளால நெருஙகின சபதமுளள
, மினனலபோனற சகதிகளும தோமரஙகளுமுளளதும,
ருககான பொருளகளும பலவித ஆயுதஙகளுமுளளதும,
கமபோலக கமபீரமான சபதமுளளதுமான வேறொரு தேரை
வாக விததனசெயதான சைனேயன அநத ரதததின
தறி உமது சைனியததினுடைய அருகிலவநதான தாருகனும
னிஷடபபடி கேசவருடைய சமீபததில சென்றன வேந

தரே! கர்ணனுக்கும் சங்கம்போலும் பசுவின்பால்போலு
வெண்ணிறம் பொருந்தியவைகளும் விசித்ரமும் பொன்மயமுமா
கடிவாள முதலியனவுள்ளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைக
மான சிறந்த குதிரைகள் கட்டியதும், ஸ்வர்ணமயமான கச்சை
கொடியுள்ளதும், யந்திரங்களும் கொடித்துணிகளும் அமைக்க
பெற்றதும், நல்ல ஸாரதியுள்ளதும், அனேக சஸ்திரங்களை உ
கரணங்களாகக் கொண்டதுமான சிறந்த ரதத்தை ஸமீபத்தி
கொண்டுவந்தார்கள் கர்ணனும் அந்த ரதத்தின்மீதேறிச் ச
த்ருக்களை எதிர்த்தான் தாங்கள் என்னைக் கேட்டதையெல்லா
தங்களுக்கு நான் சொல்லிவிட்டேன் இன்னமும் உம்முடை
அநீதியினாலே ஸம்பவித்த இந்த நாசத்தைத் தெரிந்துகொள்ளு
எப்பொழுதும் சித்ரயுத்தம் செய்யுந் தன்மையுள்ள துர்முகனை
முன்னிட்டு உமது முப்பத்தொரு பிள்ளைகள் பீமஸேனனால் கொ
லப்பட்டார்கள் பாரதரே! அரசரே! ஸாத்யகியாலும் அர்ஜு
னனாலும் நூற்றுக்கணக்கான சூரர்கள் பீஷ்மரையும் பகதத்தனை
எதிரில் வைத்துக்கொண்டு கொல்லப்பட்டார்கள் உமது து
லோசனையால் கௌரவர்களுக்கு இவ்வாறான நாசம் நேர்ந்தது
என்று கூறினன்

நூற்றுநாற்பத்தாருவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் தன்னைக் கர்ணன் நிந்திப்பதை அர்ஜுனனுக்குத் தெரிவித்
தும், அர்ஜுனன் கர்ணனை இகழ்ந்து அவனது புத்ரனைக் கொல்
வதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும், கர்ணனும் துரியோ
தனனும் பேசிக்கொண்டதும், ஸங்குலயுத்தமும்)

த்ருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! நம்முடைய சூரர்களும் அ
களைச் சேர்ந்த சூரர்களும் அவ்விதமான நிலைமையையடை
பிறகு, பீமனும் அர்ஜுனனும் ஸாத்யகியும் அப்பொழுது யா
செய்தனர்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்

"மஹாராஜரே! ரதத்தையிழந்தவனும் கர்ணனுடைய கு
மான வாக்கினாலே பீடிக்கப்பட்டவனுமான பீமஸேனன், கோப
திறகு வசப்பட்டவனாகிப் பல்குனனைப் பார்த்து, 'தனஞ்சய!
பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கர்ணன் என்னைப்பார்த்
திக்கடி, 'நபும்ஸக! மூட! வயிற்றைநிரப்புகிறவனே!' என்று
ஆயுதப்பயிற்சியில்லாதவனே! பால! யுத்தத்தில் பயந்தவனே
யுத்தம் செய்யாதே' என்றும் சொன்னான் மிக்க புஜ

ளவனே! இவவாறு பேசுகிறவனை நான் கொலலவேணடும
நதக கர்ணனுலே நான் இவவாறு சொல்லபபடடேன இநத
ரதமானது உனனேடு சோநது எனனுல செயயபபட்டிருககி
து கௌநதேய! (இது) உனக்கு எபபடியோ அபபடியே
ரககும, ஸமசயமிலலை நரஸ்ரேஷட! அவனைக கொலவதின
ாருடடு எனனுடைய இநத் வாாததைதயை நீ நினைவில வைததுக
காள தனஞசய! இநதப பிரதிஜ்ஞைவிரதமானது ஸதயமாகும
ட நீ செய' எனறு சொன்னுன அளவறற பராககிரமமுளள அா
னன, அநதபபீமனுடைய அநத வாாததையைக் கேட்டு, யுதத
கததில காணனை நோககி, சிறிது அருகில நெருஙகி, 'காண!
ண! வீண எணணஙகொணடவனே! ஸூதபுதரா! தறபுகழசசி
யபவனே! அதாமததில் புததியுளளவனே! யான இபபொழுது
னனை நோககிச சொலவதைக கேள. காண! சூராகளுககு யுத
ததில ஜயம அபஜயம இரணடுமே காணபபடுகினறன ராதேயா!
ததம செயபவன இநதிரனுயிருநதாலும (அவனுககும) அவைக
ரணடும நிலையறறவை வெட்கமறறவனே! யுததததை விடடு
டு அடிககடி ஒடுகிறுய பீமனுடைய மகிமையையும செயகை
யும உயாகுடிபபிறபபையும நீபோ (யுததததைவிடடு) ஒடுகினற
னனைபபாாதது அவன கடுஞசொலலைச சொலலவிலலை ஸூத
ர! நீ மறுமடியும ஒரேதடவை பீமனுடன போாபுரிநது தற
யலாக வீரனன பாணடவனை ரததததையிழநதவனுகச செயது
டாய ராதேய! உன குலததிறகுததகுநத காரியததைச செய
ய யுததததில இநதிரனுககும ஜயமே நிசசயமாக உணடாகாது
தததையிழநதவனும களைதத இநதிரியஙகளுளளவனும மரிக்கும
லமையை அடைநதவனுமான உனனை நான கொலலவேணடும
னறு அறிநது ஸாதயகி வெனறும உயிரோடு விடடான போா
கினறவனும மஹாபலசாலியுமான பீமனை நீ போரில தற
யலாக மிகக பிரயாசததால ரததததையிழநதவனுகச செயது
கக குரூரமாகப பேசினுயெனபது மிகபபெரிய அநீதி அது
டடவாகளுடைய செயகை ஸாதுககளும புருஷசிரேஷடாகளு
ன சூராகள சததுருவை ஜயிதது அதிகமாகத தறபுகழசசி
யயாாகள, கெட்டவாாததையையும பிதறறமாடடாாகள, ஒரு
ரையும இகழமாடடாாகள ஸூதபுதரா! அறபபுததியுளளவனன
யா அறபததனமையினுல பொருததமிலலாததும காதால கேட
ததகாததும நனருகப பரியாலோசனை செயயபபடாததுமான
லவாருன அவவவவிதமான வாாததையைப பேசுகிருய யுததத
யகினறவனும பகைவாகளை ஆககிரமிககினறவனும சூரனும
ரியோாகளின விரதததில பறறுளளவனுமான பீமனைபபறறிச

சொல்லிய உனது இநத அபபிரியமான பேசசானது, பாாத
கொணடிருககும எலலா ஸைனிகாகளுககும ஸ்ரீகேசவருக்
எனககும உணமையாகாது நீ யுததததில பீமஸேனனுல
தடவை தோறறவனுககச செயயபபடடிருககிருய பாணடுநநத
உனனைபபறறிக குரூரமான ஒருவாாததையையும சொனனதி
நீ விருகோதரனைக குரூரமான அநேக வாாததைகளைக கேட
படி செயததனுலும மேலும ஸுபததராபுதரனை அபிமனயு
எனககுத தெரியாத இடததில அநேகாகளான நீஙகள கொன
னுலும அவவிதமான காவததுககுரிய பலனை நீ உடனே அ
வாயாக துாபபுததியுடையவனே! நீ உனனுடைய நாசத
பொருடடே அநத அபிமனயுவினுடையவிலலை அறுதத
மூடனே! ஆதலால, நீ வேலைககாராகளுடனும புததிராகளுட
பநதுககளுடனும கொலலபபடடத தககவனுகிருய நீ எலலாக
யஙகளையும செயதுகொள பெரியபயம உனனைவநது அடை
விடடது யுத்ததில நீ பாாததுக கொணடிருககுமபொழு
விருஷசேனனைக கொலலபபோகிறேன மேலும, வேறு எ
அரசாகள புததிமயககததால எனனை எதிாபபாாகளோ அ
களனைவரையும கொலலபபோகிறேன ஸததியததினுல ஆயு
தைத தொடுகிறேன மூட! புததியிலலாதவனும யுததததில அ
அகஙகாரம கொணடவனும தளளபபடடவனுமான உ
மநதனுன துாயோதனன பாாதது மிகக மனவருததமடை
போகிறுன' என்று சொன்னனுன அாஜுனனுல காணகுமார
விருஷஸேனனுடைய வதமான்து பிரதிஜ்ஞை செயயபப
வுடனே, அபபொழுது ரதிகாகளுடைய மிகநெருஙகிய ஒருபே
வாரமானது உணடாயிறறு மகாபயஙகரமான அநத ஸங
யுததமானது நடககுஙகாலததில, சூரியனஉஷ்ணந தணிநத கிர
களோடு அஸதகிரியினுடைய பககததில செல்லததொடஙகி
பரதஸரேஷ்டரே! பிறகு, ஜயதரனைக கொலவதறகாகச செ
கொணடிருககிற அாஜுனனைப பாாதது மனிதராற செயற
காரியஙகளைச செயகினறவாகளும மிகுநத யுததமுயறசியுடை
களுமான அநத ஸாதயகியையும பீமசேனனையும காண
துககொணடு ராஜாவான துாியோதனன விரைவுடன ர
யனைக குறிதது, 'வைகாததன! இதுதான யுததகாலம ம
மாவே! உனபலததைதக காணபி காண்! யுததததில அ
னுல ஜயதரதன கொலலபபடாதபடி காரியததைசசெய
பொழுது பகலோ கொஞசம மிகுநதிருககிறது இபபொழு
பாணஸமூகஙகளாலே சததுருவை இசசமயததில தடுததுவிடு

ரேஷட ! காண! பகல சென றுவிட்டால நிசசயமாக நமககுஜயம
ணடாகும சூரியாஸதமயகாலமவரையில ஸைநதவன ரகூஷிககப
டுவனேயாகில கௌநதேயன சபதமபொயததவனுகித தீயில
ழுவான பகைவரின செருககை அழிபபவனே! அாஜுனனை
ழநத பூமியில அவனுடைய ஸகோதராகள பரிவாரஙகளோடு
று முகூாததகாலஙகூட ஜீவிததிருககச சகதியுளளவாகளாகா
ா காண! பாணடவாகள நாசமடைநத பிறகு, மலைகளோடும
ஞசோலைகளோடும காடுகளோடுஙகூடின இநதப பூமணடலத
த நிஷகணடகமாக நாம அனுபவிபபோம (சததுருககளுடைய)
வததை அடககுகிறவனே! பாாததன தெயவததால கெடுககப
டடு விபரீதபுததியைபபெறறுக காாயாகாாயஙகளை அறியாதவ
கி யுததததில பிரதிஜஞையைச செயதிருககிறுன பாணடுபுத
ரனுன கிரீடியினுலே நிசசயமாகத தான அழிவதறகாகவே
புதரதனுடைய வததைதபபறறி வீணபிரதிஜஞையே செயயப
டடது ராதேய! ஒருவராலும அவமதிகக முடியாதவனுன நீ
பிரோடிருககையில, சூரியன அஸதமயததையடைவதறகுளளா
ப பலகுனன ராஜாவான ஸைநதவனை எவவாறு கொலவான?
தரராஜனுலும மகாதமாவான கிருபாசாரியராலும காககபபட
ருககிற ஜயதரதனைத தனஞசயன யுததபூமியில எவவாறு
ாலவான? காலததினுல தூணடபபடட பீபதஸுவானவன
ரோணபுதரராலும என்னுலும துசசாஸனனுலும பாதுகாக
படுகினற ஸைநதவனை எவவாறு அடைவான? பகைவாகளு
டய காவததை அழிபபவனே! சூராகள அனேகாயுததஞசெய
ன்றாகள சூரியனும சாயநதுவிடடான பாாததன ஜயதரதனை
டையவேமாடடானென்று நான எணணுகிறேன காண! என
றுடும சூராகளான மறற மகாரதாகளோடும துரோணபுதர
ாடும மதரராஜனேடும கிருபாசாரியரோடும சோநது, மிகுநத
பறசியுடன, பாாததனேடு யுததகளததில நீ போாபுரியவேண
' என்று கூறினுன. ஐயா! உமது குமாரனுலே இவவாறு
ாலலபபடட ராதேயன கௌரவசிரேஷடனுன துரியோதனனை
ாககி, 'பகைவரின காவததை அடககுபவனே! திடமாக
க்ஷயததை அடிககினறவனும வீரனும விலலாளியுமான பீம
னனுலே யுததததில பாணஸமூகஙகளால பலவாறுகப பிளக
படட சரீரமுளள யான இபபொழுது யுததததில நிறகவேணடு
னறு நிறகிறேன பெரிய பாணஙகளினுலே மிகத தவிககும
 செயயபபடட என அஙகம கொஞசமேனும அசையவிலலை
ஜுலும, இயனறவரையில போாபுரிகிறேன நான பிழைததிருப
ு உனககாகவே துரியோதன! பாணடவாகளுள முகயனுன

அாஜ்ஊனன ஸைந்தவனைக கொலலாவணணம நான அதிக வ
மையுடன முயறசிசெயயபபோகிறேன நான கூாமையான அ
களைப பிரயோகிததுககொணடு யுததஞசெயயுமபொழுது இரு
களாலும கணைதொடுபபவனும வீரனுமான தனஞசயன் ஸி
ராஜனை அடையபபோகிறதில்லை கௌரவனே! பகதியுடை
னும எபபொழுதும நனமையை விருமபுகிறவனுமான ஒரு
எதைச செயயவேணடுமோ அதை யான செயயபபோகிறே
ஜயம அதிருஷடததைச சாாநதிருககிறது மகாராஜனே! யுத
தில இபபொழுது உனககுப பிரியததைசசெயவதறகாக ஸை
வனிமிததம அதிக முயறசியைச செயவேன ஜயம தெய
தைசசாாநதிருககிறது புருஷஶரேஷடனே! யான என னுடை
ஆணமையைக கடைபபிடிதது இபபொழுது உனககாக அாஜ
னோடு போாபுரியபபோகிறேன ஜயம தெயவததைசசாாந
கௌரவஶரேஷட! இபபொழுது நான பாாததன எஙகளிருவ
கும நடககபபோகினறதும பயஙகரமாயுளளதும மயிாககூச
தை உணடுபணணககூடியதுமான இநத யுததததை எலலாசை
யஙகளும பாாககடடும' எனறு மறுமொழி கூறினன

ரணகளததில காணனும துரியோதனனும இவவாறு பே
கொணடிருககுமபொழுதே, அாஜ்ஊனன கூாமையான அமபுக
லே உமமுடைய சேனையைக கொனறுன மகாபாகுபலமுள
னன அாஜ்ஊனன யுததததில பரிகாயுதஙகளபோனறவைகளு
யானைத துதிககைகளுககொபபானவைகளுமான பினவாஙகாத
களான சூராகளுடைய கைகளையும தலைகளையும கூாமையுள
அமபுகளாலே அறுததான பிபதஸு கூஊரஙகளாலே யா
களினுடைய துதிககைகளையும பிடரிகளையும நாறபுறததிலுமுள
தோஅசசுககளையும இரததததினுல நனைககபபடடவாகளு
ஈடடிகளையும உலககைகளையும கையில பிடிததவாகளுமான
ரைவீராகளையும குதிரைகளையும உததமமான யானைகளை
நானகுபககஙகளிலுமுளள காலாடகளையும கொடிமரஙகளை
குடைகளையும விறகளையும சாமரஙகளையும தலைகளையும
வொனறையும இவவிரணடாகவும முமமூனருகவும துணடா
னன மூணடெரிகினற தீபானது உலாநதகாடடை எரிப
போலப் பாாததன உமமுடைய சேனையை நனருக எரிததா
பாாததன சிறிது நேரததிறகுள யுததபூமியை இரததத
மேலிடடதாகச செயதான பலசாலியும பகைவாகளால ஜயி
முடியாதவனும ஸதயபராகரமனுமான அநத அாஜ்ஊனன உ
முடையதான அநதச சேனையைப பெருமபானமையாக யு
வீராகள கொலலபபடடதாகச செயதுவிடடு ஸைநதவனை அ

ன பரதஸ்ரேஷ்டரே! பீமஸேனனாலும ஸாதயகியினாலும
க்கபபட்ட பீபதஸுவானவன ஜவலிககிற நெருபபுபோல
ாருக ஜவலிததான அவவாறு அநத அாஜுனன நிலைபெறறு
பதைதக கணடு வீராகளாலே ஒபபுககொள்ளபபட்டவாகளும
ா விலலாளிகளும புருஷசிரேஷ்டாகளுமான உமது போா-
ாகள பாணடவனைப பொறுககவிலலை. துரியோதனனும,
ணனும விருஷஸேனனும மதரராஜனன சலயனும அஸ
ததாமாவும கிருபரும ஸைநதவனும ஸனனததாகளாகி, தோ
லலும வழிகளதோறும விலொலியோடும நாணோசை
ாடும தலதவனியோடும நாததனமசெயகினற கிரீடியை ஸைநத
ா நிமிததமாக நானகுபககஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள
ததில ஸமாததாகளான எலலாக கெளரவவீராகளும பயமற
ாகளாகி யுதததைத அறிநதவனும வாயைத திறநதிருககும
நதகன போனறவனுமான பாாததனை நானகுபககஙகளிலும
ழநதுகொணடாாகள ஸூாயன சிவநதுகாணபபடுநதருணத
ல அவாகள ஸைநதவனைப பினபுறததில வைததுககொணடு
சகதரையும அாஜுனனையுஙகொலல எணணினவாகளும சூரிய
டைய அஸதமயததை விருமபுகிறவாகளுமாகி, ஸாபபததி
டைய உடலபோல விளஙகுகினற கைகளினாலே விறகளைவளைதத
ச சூரியரஸ்மிபோல பிரகாசிககினற அமபுகளைப பலகுணனைக
ிதது நூறுநூறுகப பிரயோகஞ்செயதாாகள பிறகு, யுததத
ல அடஙகாத மதஙகொணட அாஜுனன பிரயோகஞ செயயப
கினற அநத அமபுகளை ஒவவொவவொனறையும இவவிரணடாகவும
மூனறுகவும எவவெட்டாகவும அறுதது அநத ரதிகாகளையும
டிததான அாசரே! சிஙகததினுடையவாலைச கொடியாகக்
ாணடவரும கிருபிபுததிரருமான அஸவததாமா அாஜுனனை
ிதது அவனைப பததுபபாணஙகளாலும வாஸுதேவனை
மபுகளாலும அடிதது ஸைநதவனைப பாதுசாததுககொணடு
மாாககஙகளில நினறாா பிறகு, மகாரதாகளான கெளரவ
ரேஷ்டாகளெலலாரும, இநதத தனஞ்சயனைப பெரிய தோக
டசதுடன நானகு பககததிலும சூழநதுகொணடு விலலில
ேனொலிசெயது பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு உமது
திரனுடைய கட்டளையினால ஸைநதவனைப பாதுகாததாாகள
றகு, சூரனான பாாததனுடைய தோளவலிமையும, அம்புகளி
டைய அகூஷயமான தனமையும, காணடீவமெனனும விலலி
டைய அழியாமையும (எலலாராலும) பாாககபபட்டன பல
ன, துரோணகுமாரா சாரதவதரானகிருபா இவாகளின அஸ
ரஙகளனைததையும அஸதிரஙகளாலதடுதது எலலாரையும பப

பததுப பாணஙகளால தனிததனி அடிததான அநத அாஜு
னைத துரோணபுததிரா இருபததைநது பாணஙகளாலும, விரு
ஸேனன ஏழுபாணஙகளாலும, துரியோதனன இருபதுபாண
ளாலும, காணனும சலலியனும முமமூனறு பாணஙகளா
அடிககடி அடிததுககொணடும காஜிததுககொணடும விறக
அசைததுககொணடும நானகு புறததிலும சூழநதுகொண
கள விரைவுளளவாகளான அநத மகாரதாகள சூரியாஸத
யததை விருமபுகினறவாகளாகி விரைவாக ரதசமூகததை நான
பககமும நெருஙகச செயதாாகள அவாகள எதிரில சிஙகநாத
செயகினறவாகளும விறகளை அசைபபவாகளுமாயிருநதுகொ
மேகஙகள ஜலஙகளாலே மலையினமீது இறைபபதுபோலப பா
தனமீது கூாமையான அமபுகளாலே இறைததாாகள வேநத
அசசமயததில பரிகாயுதமபோனற கைககளை யுடையவாகளா
அநதசசூராகள தனஞசயனுடைய சரீரததில அறபுதமான ம
ஸதிரஙகளை விசேஷமாகப பிரயோகிததாாகள பலவானும அ
மதிகக முடியாதவனும ஸதயமான விகரமமுளளவனுமான அ
ஜுனனும, அமபுககூடடஙகளால அவைகளைததடுததுத தி
மான அஸதிரஙகளை வெளிபபடுததிககொணடு உமது அந
சேனையைப பெருமபானமையாகப போாவீராகள கொலலபபட
தாகச செயது ஸைநதவனை அடைநதான அரசரே! பாரத
யுதததில காணன, பீமஸேனனும ஸாதயகியுமபாாததுககொ
டிருககுமபொழுதே, அாஜுனனை அமபுகளால தடுததான மி
புஜபலமுளளவனான பாாததன, எலலா ஸைனிகாகளும பா
துககொணடிருககுமபொழுதே, யுததகளததில சூதபுதானைப ப
துபபாணஙகளால திருபபியடிததான ஐயா! காணனை ஸாத
மூனறு பாணஙகளாலும, பீமஸேனன மூனறு பாணஙகளா
அாஜுனன ஏழுபாணஙகளாலும அடிததாாகள மகாரதனு
காணன அவாகளை அறுபதுஅறுபதுபாணஙகளால திருபபிய
தான மனனரே! காணனுககு அனேக வீராகளோடு அபப
படடயுததம நோநதது ஐயா! யுததகளததில காணன ஒருவ
கோபஙகொணடு மூனறுரதிகாகளைத தடுததாகிய அவனுடை
ஆசசரியமான யுதததை அவவிடததில கணடோம தோள
மிகக பலகுனனே, ரணகளததில சூரியகுமாரனானகாணனை நூ
பாணஙகளால எலலா மாமஸதானஙகளிலும அடிததான அ
கஙகளெலலாம ரகததால நனைககபபடடவனும பிரதாபசாலியு
வீரனுமான ஸூதபுதரன பலகுனனை ஐமபதுபாணஙகளால தி
பபியடிததான குநதிபுததிரனான தனஞசயன ரணகளததில அ

டைய அவவிதமான லாகவததைககணடு ஸகிககாமல அவனு
ய விலலையறுதது விரைபவனுகி ஒனபதுபாணஙகளால அவன
பிலடிததான பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸௌதபுதரன வேறு
லை எடுததுஎணணுபிரமபாணஙகளாலேபாணடவனை மூடினுன
ஜுனன காணனுடைய விலலினினறு உணடாகினற ஒபபறற
தசசரமாரியைக காறறுனது விடடிலகளை அழிபபதுபோலப
ணஙகளால அழிததது, எலலாயுததவீராகளும பாாததுககொண
ககுமபொழுதே, கைசசுறுசுறுபபை வெளிபபடுததிககொணடு
புகளாலே பணகளததில காணனை அபபொழுது மூடினுன
ஞசயன அவசரபபடககூடிய அநதச சமயததில விரைவுள
ஞகி யுதததததில காணனைக கொலவதறகாகச சூரியனபோல
காசிககினற பாணததை (அவனமீது) பிரயோகஞசெயதான
கததோடுவருகினற அநத அமபைத துரோணபுதரா கூாமை
ள பிறைவாயமபினுல அறுததாா அறுககபபடட அநதஅமபா
ப பூமியில விழுநதது சததுருககளை கொலலுகினறவனுன கா
னும செயததறகுப பிரதிசெயயும விருபபததோடு அனேக
ரம அமபுகளாலே பலகுனனை மறைததான மகாரதாகளும
ரேஷடாகளுமான அவவிருவரும விருஷபமபோலக காஜிபப
களாகவும, பாணசமூகஙகளாலே கணணுககுப புலபபடாத
களாகவும, ஒருவரையொருவா அடிபபவாகளாகவும, ‘காணு!
ா பாாததன, நீ நில’ எனறும, ‘பலகுன! நான காணன,
ல’ எனறும சொலலுகிறவாகளாகவும நேராகச செலலுகினற
புகளாலே ஆகாயததை நனருக மூடினுாகள யுதததில இவ
ணம முடடபோனற வாாததைகளாலே பரஸபரம அதடடு
றவாகளான அவவிருவீரரும, விசிதரமாகவும, சுறுசுறுபபாக
நனகு அடிததாாகள, எலலா யுததவீராகளும சோநதுளள
கததில (வியபபுடன) பாாககததககவாகளானுாகள மகா
ரே! யுததபூமியில, ஸிததாகளாலும சாரணாகளாலும பன
ாகளாலும புகழபபடுகினற அவவிருவரும பரஸபரம வததை
மபிககொணடு யுததஞசெயதாாகள மனனரே! பிறகு, துரி
தனன, உமமைச சோநதவாகளைப பாாதது, ‘வீராசளே!
தயனை முயறசியினுல காபபாறறுஙகள அவன இபபொழுது
ஜுனனைக கொலலாமல அலலது ஜயிககாமல திருமபமாட
ன’ எனறுன அரசரே! இநதச சமயததில அாஜுனன
ானுடைய விகரமததைககணடு காதுவரையில இழுததுவிடப
ட நானகு அமபுகளாலே அவனுடைய நானகு குதிரைகளை
யமலோகததிறகனுபபினுன அநத அாஜுனன பலலததி

ஞலே - அவனுடைய ஸாரதியையும தோததடடினின்று தன்
(அவனை) உமது புதரன பாாததுககொணடிருககும்பொழு
அமபுகளால மூடினன யுததததில குதிரைகளை இழநதவ
ஸாரதியையிழநதவனும (அாஜுனனுடைய) பாணஸமூகததில
மூடபபடடவனுமான காணன புததிமயககஙகொணடு செ
வேணடியதை அறியவிலலை மகாராஜரே! அவவாறு கா
ரததகதை இழநததைககணடு அஸவததாமா அபபொழுது அ
ரததகதில ஏறுமபடி செயவிததது, மறுபடியும், அாஜுனனே
போாபுரியசசெயதாா பாரதரே! மதரராஜனும, முபபது பா
களினுல கௌநதேயனை அடிததுப பாணஸமூகததினுல அ
டைய மாாககததையும தடுததான கிருபரோ இருபது பாண
ளால வாஸுதேவரை அடிததுத தனஞசயனைப பனனிர
பாணஙகளால அடிததாா மகாராஜரே! ஸிநதுராஜன நா
பாணஙகளாலும, விருஷஸேனன ஏழுபாணஙகளாலும, த
தனியாகக கிருஷணனையும பாணடவனையும அடிததாாகள கு
புததிரனுன தனஞசயன அவாகளை அவவாறே திருபபிய
தான துரோணபுததிரரை அறுபததுநானகு பாணஙகளா
மதரராஜனை நூறுபாணஙகளாலும ஸைநதவனைப பததுபபா
களாலும விருஷஸேனனை மூனறுபாணஙகளாலும சரதவ
டைய குமாரரான கிருபரை இருபதுபாணஙகளாலும அடித
பாாததன ஸிமமநாதஞசெயதான உமமைச சோநதவாாகள
அவாகள ஸவயஸாசியினுடைய பிரதிஜ்ஞையைக கெடுகக விரு
ஒனறுகூடி விரைவாக அவனை எதிாததாாகள பிறகு, அா
னன நானகுபககஙகளிலும உமமைசசோநதவாாகளைப பயப
படி செயதுகொணடு வாருணாஸதிரததை வெளிபபடுததி
கௌரவாாகள அமபுமழையைப பொழிநதுகொணடுஸரேஷடம
ரதஙகளோடு அநதப பாணடுபுததிரனை எதிாததாாகள பி
நெருஙகியதும மிகக பயஙகரமானதும,பாரதவீராகளை மோகி
செயகிறதும விருததியடைகினறதுமான அநத யுத்ததகில
புதரனுன கிரீடியானவன மதிமயககததை அடையாமல பாண
கஙகளைப பிரயோகிததான எணணமுடியாத மகிமையுளளவ
மகாதமாவுமான ஸவயஸாசி பனனிரணடு வருஷகாலம அனுப
கபபடட துனபஙகளை நினைததுககொணடு கௌரவாகளைக
லக கருதிக காண்டீவததினினறு விடபபடும அமபுகளால எல
திககுகளையும மூடினன கிரீடி கோபஙகொணடு மனுசன
முளள நாணகயிறறோடுகூடின காணடீவததினுலே பல
களை அடிததபொழுது ஆகாயம ஜவலிககினற எரிநக்ஷதத

ாடுகூடியதாயிறறு மரிதத ஸைனிகாகளுடைய சரீரஙகளில
ஷிகள விழுநதன பிறகு, மிகக கீாததியுளளவனும பகைபபடை
ா வெலலுகினறவனுமான கிரீடி பெரிதான விலலிஞலே அமபு
ளப பிரயோகிததது, உததமமான குதிரைகளினமீதும யானை
ினமீதும ஏறிச சுறறிவருகினற கௌரவவீராகளைப பாணங
ால கீழே தளளிஞன பயஙகரமான காடசியுளள அரசாகள
ததில பெரிய கதாயுதஙகளையும இருமபிஞலாகிய பரிகஙகளை
கததிகளையும வேலகளையும (மறறும) பெரிய ஆயுதஙகளையும
ததுககொணடு விரைவாகப பாாததனை நோககி ஓடிவநதாா
யமனுடைய ராஜயததை விருததிசெயகினறவனும உமது
ாகளைக கொலலுததுகினறவனுமான பாாததன, பிறகு, ஊழிக
லதது மேகததின ஒலிபோனற ஒலியுளளதும பெரிதும மகேந
னுடைய விலலைபபோனறதுமான காணடீவததை இருகைகளி
லும இழுததுககொணடு அதிகமான அடடஹாஸததுடன
னமுன பெரிய விலலை ஏநதிய வீரஞன ஆாஜுனன பலததி
ல மீறினவாகளும ரதஙகளுடனும யானைகளுடனும கூடியவா
நமான அவாகளையும (மறறும) காலாடகளுடைய கூடடஙகளை
எலலா ஆயுதஙகளையும இழநதவாகளாகவும உயிரையிழநதவா
ாகவும யமனுடைய ராஜயததை விருததிபணணுகினறவா
ாகவும செயதான

நூறறுநாறபததேழாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம (தொடாச்சி)

(கிருஷ்ணன் இருளுண்டுபண்ணியதும், ஜயத்ரதன் வெளிப்பட்டதும், அர்ஜுனன் ஜயத்ரதனுடைய தலையை அறுத்ததும், கிருஷ்ணன் ஜயத்ரதனது தலையைத் தரையில் வீழ்த்தலாகாதென்றதும், அர்ஜுனன் அதற்குக் காரணங்கேட்டதும்.)

அரசரே! தனஞசயனுலே இழுககபபடுகினற அநத விலலி
னறு உணடாகினறதும யமன உரககக கூவியழைபபதுபோன
தும இநதிரனுடைய வஜராயுதததின ஒலிபோனறதும மிகக
ாரமாயுளளதுமான சபததததைககேடடுப பயததிஞல மனக
ககமுறறதும அவவாருக கிலதவறி அலைகினறதுமான உமது
ததச சேனையானது ஊழிககாறறிஞல கலககபபடடதும வீசு
ற அலைகளாலே அலைககபபடுகினறதும (ஆழததில) மறைந
நககிற மீனகளையும முதலைகளையுமுடையதுமான ஸமுததிர
ம போலாயிறறு எலலாப பிராணிகளும, ஆகாயததில வரு

கினறவனும உசசிககாலததை அடைநதவனுமான சூரிய
போல அர்ஜுனனைப பார்பபதறகுச சகதியறறவைகளாயி
பிருதையின புததிரனான அநதத தனஞசயன எலலாததிக
ளிலும ஒரேஸமயததில காணபபடுகினறவனாகி எலலா அஸதி
களையும காணபிததுககொணடு யுதததததில ஸஞசரிததான ப
ராஜரே! லாகவததால அர்ஜுனன (அமபுகளை) எடுபபதை
பூடடுவதையும நாணகயிறறை இழுபபதையும (பாணஙகளைப)
யோகிபபதையும நாஙகள காணவிலலை மகாராஜரே! பிறகு, பி
பாகுபலமுளளவனான அர்ஜுனன கோபஙகொணடு எல
பார்தர்களையும நடுஙகசசெயதுகொணடு ஒருவராலும நெரு
முடியாத ஐநதிராஸதிரததை வெளிபபடுததினான அதிலிரு
திவயாஸதிர மநதிரஙகளால மநதிரிககபபடடவைகளுமநெருப
முனையிலகொணடு மிக ஜவலிககினறவைகளுமான அமபுகள நூ
நூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும வெளிபபடடன காதுவரை
இழுததுவிடடவைகளும அகனி சூரியன இவறறின கிரணங
போனறவைகளுமான அமபுகளால ஆகாயமானது எரிநக
ரஙகளால சூழபபடடதுபோலப பார்ககமுடியாததாயிறறு பி
கௌரவர்களாலே உணடுபணணபபடடதும மறறவர்களா
மனததினால நினைககவும முடியாததுமானசஸதிராநதகாரத
பாணடவன, மிகக சுறுசுறுபபுடன, பகலினுடைய தொட
தில சூரியன கிரணஙகளாலே ராததிரியிலுணடான இருளை வி
வாகப போககுவதுபோல, திவயாஸதிரஙகளால அபிமநதிர
செயயபபடட அமபுகளாலே பராககிரமததை முனனிடடு நா
செயதான பிறகு, பிரபுவான அர்ஜுனன, சிறிய கு
களிலுளள தணணீரைக கோடைககாலததுச சூரியனபோ
ஜவலிககினற கிரணஙகளபோனற பாணஙகளால உமது சை
யததை நாசஞசெயதான பிறகு, திவயாஸதிரஙகளை அறிந
ஞான அர்ஜுனனாலே விடபபடும பாணஙகளுடைய கிரணங
உலகததைச சூரியகிரணஙகள வியாபிபபதுபோலப பகை
ளுடைய ஸைனியததை வியாபிததன பிறகு, அர்ஜுனனா
விடபபடடவைகளும உககிரமான தேஜஸுளளவைகளும
பாணஙகள பிரியமான பநதுககள போல வீரர்களுடை
ஹிருதயஙகளில விரைவாக நுழைநதன சூரரெனறு எண
கொணடவர்களான உமமுடைய வீரர்கள யுதததததில அநத
ஜுனனை எதிர்தது ஜவலிககினற நெருபபை எதிர்தது விட
பூசசிகள நாசமடைவதுபோல நாசம அடைநதார்கள இவவ
அநதப பார்ததன பகைவர்களுடைய உயிர்களையும புகழ்களை

ழிததுககொணடு சீரமெடுததுவநத மிருதயுவைபபோல யுத
ததில ஸஞசாரஞசெயதான அவன அமபுகளாலே சில வீரா
நடைய கிரீடஙகளையும வஸதிரஙகளையும தோளவளைகளுடன
டிய பெரிய புஜஙகளையும குணடலஙகளணிநத இரணடு காது
ளையும அறுததான பாணடவன யானையினமீதுளள வீராகளின
ாமரமேநதிய கைகளையும குதிரையினமீதுளள வீராகளுடைய
டிபிடிதத கைகளையும காலாடகளுடைய கேடகஙகளதாஙகிய
களையும தேராளிகளினுடைய விறகளுடனகூடிய கைகளையும
ரதிகளுடைய கொறடாககளபிடிதத கைகளையும அறுததான
த யுததகளததில தனஞசயன நனறாக ஜவலிககினற உகர
ன பாணாகனியுடனகூடியவனாகி ஜவாலையின நுனியில நெருப
பொறிகளுடனகூடின ஜவலிககினற அகனிபோல விளஙகினான
வராஜனுககொபபானவனும ஆயுததாரிகளனைவருளளுஞசிறந
னும ஒரேஸமயததில எலலாததிககுககளிலும ரதததிலிருபபவ
ம புருஷஶரேஷடனும மகாஸதிரஙகளைப பிரயோகிககினறவ
ம பாாககததககவனும ரதமாாககஙகளில நாததனஞசெய
றவனும விலலினநாணொலியும தலதவனியும செயபவனுமான
தத தனஞசயனை அநத அரசாகள முயறசியுடையவாகளாக
நதும ஆகாயததில நடுபபகலில நனறாகத தபிககினற ஸூரிய
பபோலப பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளானாாகள ஜவலிக
றவையும உககிரமானவையுமான அமபுகளைததரிதத கிரீடி
னவன மாரிககாலததில மழைகளைப பொழிகினறதும வானவில
ன கூடியதுமான பெரியமேகமபோலப பிரகாசிததான ஜிஷ
வினால உணடுபணணபபடடதும எவவிததததினாலும தாணட
டியாததும மிகவும கோரமாயிருபபதுமான அநதமகாஸதிரப
வாஹததில சிறநதவாகளான யுததவீராகள மூழகினாாகள
சரே! முகஙகளறுககபபடடவைகளும கைகளறுககபபடட
களுமான சரீரஙகளாலும மணிககடடுவரையிலும அறுககப
டகைகளாலும விரலிலலாமலசெயயபபடட முனகைகளாலும
திககை நுனிகளறுககபபடடவைகளும தநதஙகளறுககபபடட
களும மதமிஞசியவைகளுமான யானைகளாலும கழுததுப
ன குதிரைகளாலும உடைககபபடடரதஙகளாலும அவவாறே
பறுபபடடவாகளும காலறுபபடடவாகளும பூடடுககள அறுபட
ாகளும அசைவறறவாகளும துடிககினறவாகளுமான நூறறுக
ககாகவும ஆயிரககணககாகவுமுளள மறறவாகளாலும பயந
ாகளுககுப பயததை விருததிபணணுகினறதும பிராணிஹிம
யினால மிருதயுவுககுப பிரியமானதும பெரிதுமான அநதப
ததனுடைய யுததரஙகததை முறகாலததில ஜீவனகளை ஸம

ஹரிககினற ருதாருடைய உதயானததைபபோலக கணடே
அநத யுததபூமியானது ஓரிடததில கததிகளால அறுததுத
ளபபடட யானைகளுடைய துதிககைகளாலே ஸாபபததோடு
யதுபோலவும மறறேரிடததில வீராகளுடைய பதமமபோ
முகஙகளாலே நிறைககபபடடு மாலைகளோடுகூடியதுபோல
விளஙகியது நாளுவிதமான தலைபபாகைகளாலும கிரீடஙக
ளும [1]கேயூரஙகளாலும [2]அஙகதஙகளாலும குணடலஙகளா
ஸவாணததினுல சிததிரிககபபடட கவசஙகளாலும யானைகுதி
களினுடைய பூஷணஙகளாலும இறைககபபடடிருககினற அ
கிரீடஙகளாலும ஆஙகாஙகு நிறைககபபடடு மிகக ஆசசரியக
யிருககினற அநத யுததபூமியானது புதிய மணமகளபோல வி
கியது தனஞசயன, மஜஜையும மேதஸஸுமாகிற சேறறையு
யதும ரகதவெளளததால பிரவஹிககினறதும பூடடுககளா
எலுமபுகளாலும ஆழநததும மயிாகளாகிற பாசிகொததுகக
புலதரைகளுமுளளதும தலைகளுமகைகளுமாகிற கறகளைக
களினுடையதும நொறுககிததளளபபடட மாாபெலுமபுகள
நெருஙகியதும நாளுவிதமான கொடிமரஙகளாலும பதாகைக
ளும நிரமபியதும குடைகளும விறகளுமாகிற பெரிய அலைவரி
களோடுகூடியதும மரிததவாகளுடைய பெரியஉடலகளையு
தும யானைகளுடைய தேகஙகளால நானகுபககமும நிரமபிய
ரதஙகளாகிற அனேகமதெபபஙகளால நானகுபககததிலும வ
பிககபபடடதும குதிரைககூடடமாகிய கரையுளளதும தேரு
களாலும நுகததடிகளாலும ஏாககாலகளாலும அசசுககளா
மூககணைகளாலும மிகவும உடசெலல முடியாததும ஈடடிக
கததிகளும சகதிகளும கோடாலிகளும பாணஙகளுமாகிற
பஙகளால எவவிததததாலும நெருஙக முடியாததும காக
களும கழுகுகளுமாகிற பெருமுதலைகளுளளதும நரிகள
சுறாமீனகளால நிறைநததும பருநதுகளாகிற அதிகபலமு
முதலைகளையுடையதும நரிகளுடைய ஊளைகளால பய
மானதும ஆயிரககணககாக கூததாடுகினற பிரேதம பிச
முதலான பூதஙகளால நானகு பககஙகளிலும சூழபபடட
உயிரையிழநத யுததவீராகளுடைய அசைவறற அனேக ச
களை அடிததுககொணடுபோகினறதும மிகக பயஙகரமான
வைதரணீநதிபோல மிகக கோரமாயிருககினறதும பயநதவாக
குப பயததையுணடுபணணுகிறதுமான ஒரு நதியை உணடுபண
ணன ரணகளததில வடிவமெடுததுவநத யமனபோனற
ஆாஜுனனுடைய அநதப பராககிரமததைககணடு இதறகு

1, 2. தோளணியின வகைகள

ண்டாகாதபயம கௌரவாகளைவநதடைநதது பிறகு, பயஙகர
னசெயகையில நிலைபெறறபாணடவன வீராகளுடைய அஸ
ஙகளை அஸதிரஙகளால துணடாககிககொணடு தனனைப பயங
ருகக காணபிததான அரசரே! பிறகு,அாஜுனன சிறநதாதி
களை விரைவாகத தாணடிச சென்றுன உசசிபபொழுதில
ாயததில நனருகத தபிககினற சூரியனைபபோலப பாணடவனை
லாபபிராணிகளும பாாபபதறகுச சகதியறறவையாயின
தமாவான அாஜுனனுடைய காணடீவததினினறு தொடாச
கயுததரஙகததிலவெளிபபடுகினற பாணசமூகஙகளை ஆகாயத
அனனபபக்ஷிகளினுடைய வரிசையைபபோலகக கணடோம
சரே! உககிரமான செயகையில நிலைபெறறவனுன அாஜு
, நானகுபககஙகளிலும வீராகளுடைய அஸதிரஙகளை அஸதி
ளால தடுததுத தனனைப பயஙகரனுகக காணபிததுககொணடு
ாததனைககொலலும விருபபததினுல நாராசஙகளாலே மயங
செயதுகொணடு அநத ரதிகஸரேஷடாகளை அபபொழுது தான
சென்றுன அசசுதரை ஸாரதியாககொணட தனஞசயன,
லாத திககுககளிலும பாணஙகளைப் பிரயோகிததுககொணடு
ய தோறறமுளளவனுக ரததுடன விரைவாக ஸஞசரித
நூறுநூருகவும ஆயிரமாயிரமாகவும ஆகாயததை அடைந
ககினற மஹாதமாவான (அநதச) சூரனுடைய பாணஸமூகங
சுறறுகினறவைகளபோலகக காணபபடடன அபபொழுது
தவிலலாளியான அாஜுனன அமபைஎடுபபதையும தொடுப
தயும விடுபபதையும நாஙகள காணவிலலை ராஜரே! கௌந
ன ரணகளததில எலலாததிககுககளையும அவவாறே எலலா
ாகளையும கலககிவிடடு ஜயதரதனுடைய அருகில சென்று
னைப படிநதகணுககளுளள அறுபததுநாலு பாணஙகளால
ததான அாஜுனன ஸைநதவனை எதிாததுசசெலலுகினற
பாாதது யுததவீராகள ஸைநதவனுடைய உயிரில ஆசை
வாகளாகி யுததததினினறு திருமபினுாகள பிரபுவே! கதற
ககும சணடையில உமமைசசோநதவன எவனெவன அாஜு
எதிாததானே அவனவனுடைய சரீரததில உயிரை வாஙகு
ற அாஜுனனுடைய அமபுகள விழுநதன மகாரதனும ஜயிக
றவாகளுள சிரேஷடனுமான அாஜுனன அகனிஜவாலைககு
ான அமபுகளாலே உமமுடைய ஸைனியததைக கபநதங
ல நிறைநததாகச செயதான ராஜேநதிரரே! குநதீபுததிரன
பொழுது உமமுடைய நாலவகைச சேனையையும இவவாறு
பமடையுமபடிசெயது ஜயதரதனை நெருஙகி எதிாததான

கௌநதேயன துரோணபுததிரரை ஐமபதுபாணஙகளாலும
ஷஸேனனை மூனறுபாணஙகளாலும அடிததான, கிருப
தயையுடன, ஒனபதுபாணஙகளால அடிததான, சலயனைப
ஞறுபாணஙகளாலும காணனை முபபததிரணடு பாணஙகளா
ஸைநதவனை அறுபததுநானகு பாணஙகளாலும அடிததுச சி
போல காஜிததான காணடீவமெனனும விலலேநதிய அாஜ
ஞல அவவாறு அமபுகளால அடிககபபடட ஸைநதவனே, ச
யிஞல குததபபடடு மிகக கோபஙகொணட யானைபோல அதை
பொறுககவிலலை பனறிககொடியை யுடையவஞன அநத ஸை
வன, கழுகிறகுகள பூணடவைகளும நேராகசசெலலுகினற
ளும கோபஙகொணட ஸாபபஙகளபோனறவைகளும கருமா
நனருகக சாணைபிடிககபபடடவைகளுமான அமபுகளைக க
வரையிலுமிழுததுப பலகுனனுடைய ரததுதினமீது பிரயோ
தான அநதஸைநதவன, கோவிநதரை மூனறுநாராசஙகளா
அாஜுனனை ஆறுநாராசஙகளாலும குதிரைகளை எடடுநாராச
ளாலும கொடியை ஓரமபிஞலுமஅடிதது மறுபடியும யுததர
தில அாஜுனனமீது அமபுமழைகளைப பொழிநதான அநத
ஜுனன ஸைநதவஞல எயயபபடட அமபுகளை விரைவாக அ
துவிடடு ஒரேசமயததில இரணடு பாணஙகளைப பிரயோகிததுச
ரததினினறு ஸைநதவனுடைய ஸாரதியின தலையையும நன
அலஙகரிககபபடட அவனுடைய துவஜததையும அறுதத
தனஞசயனுடைய அமபுகளால அடிககபபடடதும கொடி
அறுககபபடடதும சநதிரனபோனற காநதியுளளதும மிகப
யதுமான ஸிநதுராஜனுடைய அநதப பனறிககொடியானது (
யில) விழுநதது சூரியனைபபாாபபவனும கடைவாயகளை ந
கொளபவனுமான அாஜுனன, காபபவாகளாலே சூழபபட
கிற அநத ஜயதரதனுககு (வததைதை யுணடுபணணககூடிய)
யததைககாணுமல கோபததிஞல கணகள சிவநதவனும வா
திறநதிருபபவனுமான யமனபோலாஞன
    வாஸுதேவா, குநதிபுததிரஞன தனஞசயனைநோககி, '
ஷரேஷடனே! ஒருவித வியாஜமினறி உனஞல ஜயதரதன
லபபடவேமாடடான நான சூரியனை மறைககுமவிஷயத
அதறகுரிய ஓாஉபாயததைதச செயயபபோகிறேன பிறகு, இ
ஸிநதுராஜன, 'சூரியன மறைநதுவிடடான' எனறெணணுவ
பாாதத! பிறகு, இநத ஸைநதவனுககுத தனககுஉயிாகிடை
தாலும (உன) பிரதிஜஞை அழிநதுபோவதாலும ஆசசரிய
சநதோஷமும உணடாகும மூாககஞன அவன அறியாமைய
சூரியனை அஸதமயததை அடைநததுபோல நினைததுப

ணடாகும சநதோஷததினல தனனைக . காபபாறறிககொள
ச சகதியுளளவனுகான தனஞசய! அநத ஸமயததிலேயே சூரி·
னபபாாகக விருமபுகினற அறபஞன ஜயதரதனை அவசியம
அடிககவேணடும' எனறுகூறிஞா கணணபிரான பாாததனை
ாககி இவவாறு சொலலி, பிறகு, வெளிசசததை விரைவாகவே
கவாநதாா ஜஞாததனராலே சூரியனை மறைககினற இருள
ணடுபணணபபடடது அறியாமையால இருளைப பாாததுப
ணடவருடைய ஸைனியமானது மிககதுயரததை அடைநதது
மமுடைய யுததவீராகள ஸநதோஷததினல நிரமபின உளளத
தயுடையவாகளாஞாகள அரசரே! அபபொழுது அநதப
பாாவீராகள அதிக ஸநதோஷமுளளவாகளாகி ரணகளத
ல முகஙகளை உயரத தூககிககொணடு சூரியனைப பாாததாாகள்:
ஜாவான அநத ஜயதரதனும சூரியனைப பாாததான பிறகு,
ரியனை அநதஸிநதுராஜன பாாககுமபொழுது கேசவா, 'ஸிநது
ஜன தலையையும கழுததையும உயரததூககி ஸூரியமணடலத்
தப பாாககிறுன அவனுடைய தலையை ஓா அமபினுல விரை
ாக அரிநதுவிடு' எனறு இவவாறுசொலல, அதனைககேடட அா
னன கோபததினல கணகள சிவநது, கூாமையுளளதும தேவா
ாலும தாஙக முடியாததும அமபுப பெடடியில படுததிருப
தும கோரமானதும இநதிரனுடைய வஜரததுககு ஸமமான
ளிபொருநதியதும அதிகமாகக கவசஙகளைப பிளககுநதனமை
டையதும எபபொழுதும சநதனததாலும புஷபமாலைகளாலும
ாசிககபபடடதுமான ஓரமபை எடுதது ஸைநதவன ரதத
தக குறிதது உடனே விரைவாகப பிரயோகமசெயதான காண
வததினினறு விடுபடடு விரைவாகச செலலுகினற அநத அமபா
து ஸைநதவனுடைய தலையைப பருநதானது மரததின உசசியி
ருநது (வேறொரு) பறவையைக கவாவதுபோலக கவாநதது
லை கீழேவிழுவதறகுள, வாஸுதேவா, அாஜுனனைப பாாதது,
பாாதத! பாாதத! இநதததலையானது பூமியிலவிழாதபடி
செய குருஶரேஷடனே! அதறகும காரணததைச சொலலுகி
றன' எனறுசொனஞா அவருடைய வசனததைககேடடு அா
னன விரைபவஞகிய பகைவாகளுககுத துககம உணடாவதற
கவும நணபாகளுககு ஸநதோஷமுணடாவதறகாகவும அஸதர
ணயுடனகூடின அமபுகளால அநத ஸைநதவனுடைய
லையை அவவாறே மேலேபோகுமபடி செயதான அநதஅாஜு

[1] இஙகே சில புஸதகஙகளில பல பாடபேதஙகள காணபபடுகின
ன 'வாஸுதேவா கரததினல ஸூரியனை மறைததாா' எனபது
வைகளுள முககியமானது

னன அரசாகளை எதிாததுப போாபுரிநதுகொணடே நனறு விளையாடுகினறவனபோல அநததலையை நெடுஙகாலம குறுக் ஓம மேலும கீழும மறுபடி மேலும கீழும ஸஞசரிககச செய தாகிய பெரிய ஆசசரியததை நாறபுறததிலுமுளள அநதசசேனை யானது வியபபுடன பாாததது பாணடவன அநத ஸைனய பாாபபதினபொருடடு அநததலையை அமபுகளால பநதுபோல தளளிககொணடு ஸமநதபஞசகததிறகு வெளியில கொண போனன அாஜுனனுடைய பாணமாகிற காமபுளளதும ரக மாகிற ஜலததினல நனைககபபடடதும ஆகாயமாாககததில இரு கினறதுமான ஜயதரதனுடைய முகததாமரையானது விதய தரனல எறியபபடட ஒருதாமரைமலாபோல ஜனஙகளால பாா கபபடடது வீரனன அநதககிரீடி பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேற விடடு உதிககினற சூரியன இருளை நாசஞசெயவதுபோலவு தேவராஜன தேவசததுருககளை நாசஞசெயவதுபோலவும (தன சததுருககளை நாசஞசெயததான பிறகு,பாணடுபுதரன கேசவனை நோககி, 'எவவளவுதூரம இநதத தலையை நான கொண போவேன? என இநதததலையைப பூமியில தளளககூடாத இதனை எவவிடமபோகுமபடி செயயவேணடும? சொலலும எந இடததில (போககுமபடி) நீஙகள சொலலுகிறீாகளோ அந 'இடததில இநதததலையைச சோபபிபபதறகு நான வலலமையுடை யவன' என்று கூறினன,

---

நூறறுநாறபததேடடாவது அதயாயம

ஜயதரதவதபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஸைந்தவனுடைய தலையைக் கீழே தள்ளக்கூடாததன் காரணங் கூறியதும், அர்ஜுனன் அதனைக் கிருஷ்ணனுடைய கட்டளையினல் விருத்தக்ஷத்திரனுடைய மடியில் தள்ளியதும், விருத்தக்ஷத்ரன் எழுந்திருக்க, ஸைந்தவனுடைய தலை கீழேவிழுந்தவுடனே விருத்தக்ஷத்திரனுடையதலை வெடித்துப் போதலும்)

இந்தச் சமயததிலேயே ஸூாயன வேகமாகச செலலு 'பொழுது ஜனாததனா பரபரபபுடன பாணடவனை நோககி, 'பா தத! பாாதத! இநததலையானது பூமியில விழககூடாது இதறகு காரணமான ஸைநதவனைபபறறிய சரலாறறை நீ உளளபடிகே ஸைநதவனுடையபிதா விருததக்ஷததிரன என்று உலகததி

ரஸித்திப்பெற்றவன் அவன் கோரமான தவத்தினால் ஸைந்த
னைப் புத்திரனாக அடைந்தான் பகைவர்களைக் கொல்பவனான
புத்ரனைப்பற்றி அசரீரவாக்கானது மறைந்துகொண்டு மேகம்
ந்துபிவாத்தியம் இவற்றின் சப்தம்போன்ற சப்தத்தோடு கூடிய
ாக விருத்தக்ஷத்திரராஜனை நோக்கி, (பின்வருமாறு) கூறியது"
பிரபுவே! ராஜனே! உன்னுடைய புத்திரன், குலம் சீலம்
மபொறி அடக்கமுதலான நற்குணங்களாலே இரண்டு வம்சங்
ளுக்கும் தகுந்தவனுவான் உலகத்தில் எக்காலத்திலும் சூரா
ளால் கொண்டாடப்பட்டவனும் மிக்க கோபங்கொண்டவனும்
க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டனும் பூமியில் பிரஸித்தனுமான ஒரு சத்துரு
ானவன் இவன் தலையை அறுப்பான்' என்று சொல்லிற்று
கைவரை அடக்குபவனான விருத்தராஜன் இந்த வார்த்தையைக்
கட்டு நெடுங்காலம் மனத்தில் ஆலோசித்துப் புத்ரஸ்நேகத்தினால்
ரண்டப்பட்டவனாகி உறவினர்களனைவரையும்பார்த்து,'எனக்குத்
வத்தின் பலனாவது மன அடக்கத்தின் பலனாவது இருக்குமாகில்
த்தரங்கத்தில் பெரிதான பொறுப்பை ஏற்றுப் போர்புரிகின்ற
ன புத்திரனுடைய தலையை எவன் பூமியில் தள்ளுவனோ அவன்
லையும் நூறுதுணுக்காகச் சிதறப்போகிறது, ஸம்சயமில்லை'
ன்று சொன்னான் விருத்தக்ஷத்திரன் இவ்வாறு சொல்லிய
றகு, ஜயத்ரதனை ராஜ்யத்தில் இருக்கச்செய்து, வனம்சென்று
ந்தவம் புரிந்தான் வானரக்கொடியை உயர்த்தியவனே!
தஜஸ்வியான அந்த விருத்தக்ஷத்திரன் இந்த ஸமந்தபஞ்சகத்
றகு வெளியில் கோரமானதும் ஒருவராலும் செய்யமுடியாதது
ான தவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறான் வாயுபுத்திரனை
மனுக்குத் தம்பியே! பாரத! பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவனே!
தலால், நீ கோரமானதும் ஆச்சரியகரமான செய்கையுள்ளது
ான திவ்யாஸ்திரத்தினலே சிந்துராஜனான ஜயத்ரதனுடைய
ண்டலங்களோடுகூடிய தலையை மகாயுத்தத்தில் அறுத்து இந்த
ருத்தக்ஷத்திரனுடைய மடியில் தள்ளு அப்படியின்றி நீ இவனு
டய தலையைப் பூமியில் தள்ளுவாயானால் உன்னுடைய தலையும்
ாறுதுண்டாகப் பிளந்துபோகும், ஸம்சயமில்லை குருஸ்ரேஷ்டா!
வ்யமான அஸ்திரத்தைக்கொண்டு நீ தவத்திலிருக்கின்ற அந்த
ருத்தக்ஷத்ரன் என்னும் அரசன் இதனை அறியாதபடி செய்
ந்திரநந்தன! மூவுலகங்களிலும் உன்னால் நிறைவேற்றத்தகாத
ும் செய்யத்தகாததும் யாதொன்றுமில்லை தனஞ்சய! இந்த
ஸந்தவனுடைய தலையானது அம்புகளாலேயே விருத்தக்ஷத்தி
ன மீது விழும்படியான உபாயத்தை நீ செய்யவேண்டும்' என்று
றினர்

பாரதரே! பிறகு, அர்ஜுனன் ஜயத்ரதனுடைய தலையை
பாணத்தினால் அறுத்து ஸமந்தபஞ்சகத்திற்கு வெளியில்கொண்
போனதாகிய பெரிதான ஆச்சரியத்தை நாங்கள் அங்குக்க
'டோம் ஐயா! தேஜஸ்ஸுள்ளவனும் உமக்கு ஸம்பந்தியுமா
விருத்தக்ஷத்திரராஜன் அந்த ஸமயத்தில் மாலையில்செய்ய
உபாஸனைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தான் ஸந்தியோபாஸ
செய்துகொண்டிருக்கிற அந்த விருத்தக்ஷத்திரனுடைய மடிய
கறுத்தமயிர்களுள்ளதும் குண்டலங்களோடுகூடியதுமான ஸிந்
ராஜனுடைய தலையைத் தள்ளினன் பகைவர்களை அடக்
கிறவரே! விருத்தக்ஷத்ரராஜன், அழகிய குண்டலங்களையணி
அந்தத்தலை தன்னுடையமடியில் விழுந்ததைப் பார்க்கவில்
பாரதரே! பிறகு, ஜபங்களைச்செய்து எழுந்திருக்கின்ற அ
விருத்தக்ஷத்திரனுடைய மடியினின்று அந்தத் தலையானது வி
வாகப் பூமியில் விழுந்தது சத்துருக்களை அடக்குகின்றவரே
பிறகு, புத்திரனுடைய தலை பூமியில் விழுந்தவுடனே, ராஜாவா
அந்த விருத்தக்ஷத்திரனுடைய தலையும் நூறு துண்டாக வெடி த
சிதறிப்போய்விட்டது பிறகு, எல்லாச்சேனைகளும் மிக்க ஆச
யத்தைஅடைந்தன ஸ்ரீவாஸுதேவரும் மகாரதனான அர்ஜு
னைப் புகழ்ந்தார் பிறகு, ஸிந்துராஜனான ஜயத்ரதன் கொல
பட்டதைப்பார்த்துப் பார்த்தனுடைய அந்தச் செய்கையின
எல்லாத்தேவர்களும் வியப்படைந்தார்கள் 'ஜனார்த்தனர் யு
ரங்கத்தில் எவனுக்கு எப்பொழுதும் ரக்ஷகராகவிருக்கிறா
அந்த அர்ஜுனனுக்கு என்ன எப்பொழுதும் ஜயமுண்டாகாத
என்று பிராணிகள் எண்ணின இதற்காகவே பாண்டவன் ஜ
ரதனுடைய தலையை முறைதவறாமல் அம்புகளாலேயே ஸம
-பஞ்சகத்திற்குவெளியில் கொண்டுபோய்த் தள்ளினன் பார்த
அத்தகைய பெரிய காரியத்தைச்செய்து ஜயத்ரதனையுங்கொன
-பாசுபதாஸ்திரத்தை [1] உபஸம்ஹாரஞ் செய்வதற்கு ஆரம்
தான் பாரதரே! அந்த அஸ்திரத்தைக் கௌந்தேயன் உப
ஹாரஞ்செய்யுங்காலத்திலும் குளிர்ச்சியுடையதும் நல்லவாஸ
'பொருந்தியதுமான காற்று அங்கே ஆனந்திக்கும்படி செய்
போல வீசியது தேவர்கள் அந்த யுத்தத்தில் (அஸ்திர
னுடைய) பிரயோகத்தையும் உபஸம்ஹாரத்தையுங்கண்டு அ
மான ஆச்சரியத்தையடைந்தார்கள், பாண்டவனையும் புகழ்ந்த
கள் வீரனும் பாண்டுபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் அஸ்திரத்தி
..அந்தச்சூரர்களோடு இவ்வாறு போர்புரிந்து பிறகு, ஜயத்ர
டையதலையைக் கவர்ந்துவிட்டான் அரசரே! ஸவ்யஸாசியி

1 திருப்பி யழைத்தல்

ந்தத்தலை தள்ளப்படுவதை யுத்தரங்கத்திலுள்ளவர்களும் உம
ச சேர்ந்தவர்களுமான சல்லியனும் கர்ணனும் கிருபரும் மதி
க்கங்கொண்டு பார்த்தார்கள் ஸாபங்களபோன்ற அம்புக
லே அவன்தலை தள்ளப்பட்டவுடனே, சரீரமானது எல்லா
ர்களையும் துக்கமடையும்படி செய்துகொண்டு பூமியில் விழுந்
யுத்தபூமியில மகாரதனான ஸிந்துராஜன் கொல்லப்பட்ட
ப்பார்த்து உமது புத்திரர்களுடைய கண்களிலிருந்து துக்கத
ல் கண்ணீர் வடிந்தது மன்னரே! பாதரில் சிறந்தவரே!
கு, கிரீடியினாலே ஸிந்துராஜன் கொல்லப்பட்டவுடன், வாஸு
வரர்லே அந்த இருளான்து போக்கப்பட்டது அரசரே!
சிரேஷ்டரே! பரிவாரங்களோடு கூடின உமது புத்திர
ாலே, 'இது வாஸுதேவன் செய்தமாயை' என்று பிறகு
யப்பட்டது அரசரே! அளவற்ற தேஜஸுள்ள பார்த்தன
டு அக்ஷௌஹிணிகளைக்கொன்று உமது மருமகனாகிய ஸிந்து
னையும் இவ்வாறு கொன்றான் வேந்தரே! ஜயத்ரதன் கொல
பட்டதைக்கண்டு உமது புத்திரர்கள் துக்கத்தால் கண்ணீரை
த்தார்கள், ஜயத்தில் ஆசையை ஒழித்தவர்களுமானார்கள்,
ந்தரே! ராஜரே! பார்த்தனால் ஜயத்ரதன் கொல்லப்பட்ட
கு, கேசவரும், மகாபாகுபலமுள்ளவனும் சத்துருக்களைத
க்கச்செய்கிறவனுமான தனஞ்சயனும், பீமனும், விருஷ்ணிக
உத்தமனான ஸாத்யகியும், யுதாமன்யுவும், பராக்ரமசாலி
ன உத்தமௌஜஸும் தனித்தனியாகச் சங்கங்களை ஊதினா
. தர்மராஜாவான யுதிஷ்டிரர் பெரிதான அந்தச் சப்தத்தைக்
டு, 'மகாத்மாவான அர்ஜுனனாலே ஸைந்தவன் கொல்லப
டான்' என்று எண்ணினார், பிறகு, (நாலவகை) வாத்யங்க
டைய கோஷத்தினாலும் தம்முடைய யுத்தவீரர்களை ஸந்தோஷிக்
செய்துகொண்டு யுத்தகளத்தில யுத்தம்புண்ணும் விருப்பத்
பாரத்வாஜரை எதிர்த்தார் அரசரே! பிறகு, சூரியன்
தமித்தவுடனே, துரோணருக்கு ஸோமகர்களோடு மயிர்
க்கும்படியான போர் நடக்க ஆரம்பித்தது வேந்தரே!
ந்தவன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, எல்லா மகாரதர்களும்,
றசியோடு பாரத்வாஜரைக் கொல்ல விரும்பிப் போர்புரிந்தார்
பாண்டவர்களோ ஸைந்தவனைக்கொன்று ஜயத்தையடை
ஜயத்தினால காவங்கொண்டு ஆங்காங்கு துரோணரையெதிர்த
போர் புரிந்தார்கள் பிறகு, மிக்க புஜபலமுள்ளவனான
ஜுனனும் ஸிந்துராஜனைக் கொன்றுவிட்டு ரதிகஸ்ரேஷ்டர்க
ன உம்மைச்சேர்ந்த போர்வீரர்களோடு போர்புரிந்தான்"
று கூறினான்

நூற்றுநாற்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

ஜயத்ரதவத பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் தன்பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டு மூர்ச்சித்த கிருபனை பற்றித் துக்கித்ததும், கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம்வந்து ஜயத்ரதவதத்தைக் கூறியதும், பீமஸேனன் முத லானவர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்ததும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! ஸவ்யஸாசியினால் வீரனான அந்த ஸைந்தவன் கொல்லப்பட்ட பிறகு, என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் என்ன செய்தார்களென்பதை எனக்குச் சொல். என்னைச்சேர்ந்த எல்லா ஸைனிகர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸவ்ய ஸாசியினால் ஸைந்தவன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? மகாயுத்தத்தில் துரோணபுத்திரராலும், கிருபாசாரியராலும் கர்ணனாலும் நன்றாக ரக்ஷிக்கப்பட்டிருந்த ஸைந்தவன் கோரமான பலகுணமுள்ள நெருப்பின் வாயில் எவ்வாறு பிரவேசித்தான்? ஸூத! சிறந்த வில்லாளியான ஸைந்தவன் கொல்லப்பட்ட பிறகு மதிகெட்டவனான துரியோதனன், ஸகோதரர்களோடு சேர்ந்து என்ன செய்தான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான்:

"பாரதரே! பார்த்தனால் யுத்தத்தில் ஸைந்தவன் கொல்லப் பட்டதைப்பார்த்து, சரத்வதரான கிருபாசார்யர் கோபமுள்ள வராகி, பிறகு, பெரிதான பாணவர்ஷத்தைப் பாண்டவன்மேல் இறைத்தார். அரசரே! துரோணகுமாரரும் ரதத்தின்மீதேறிப் பல்குனனை எதிர்த்தார். ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டர்களான அவ்விரண்டு ரதிகர்களும் கூர்மையான அம்புகளாலே இருபக்கத்திலும் பல்குனன்மீது பொழிந்தார்கள். ரதிகர்களுள் உத்தமனும் பாகுபலமுள்ளவனுமான தனஞ்சயன் மிகவும் பெரியவைகளான (அந்த) இரண்டு பாணவர்ஷங்களாலும் பீடிக்கப்பட்டுப் பெருந் துன்பத்தை அடைந்தான். குந்திபுத்திரனான அந்தத் தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் குருவையும் குருபுத்திரரையும் கொல்லவிரும்பாமல் அப்பொழுது ஆசார்யருக்குரிய மரியாதையைச் செய்தான். அர்ஜுனன், துரோணபுத்திரர் கிருபர் இவர்களுடைய அஸ்திரங் களை அஸ்திரங்களால் தடுத்துக் கொல்வதில் நோக்கமற்றவனாய் ஸ்வல்பவேகமுள்ள பாணங்களை அவ்விருவரின்மீதும் பிரயோகித் தான். அதனால், அதிசயங்கொள்ளாதவர்களான அவ்விருவரும் பாணங்களால் அதிகமாகப் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி, பாணங்கள் பலவாயிருப்பதால் அதிகமான துன்பத்தை அடைந்தார்

ரசரே! பிறகு, சாரத்வத்ர் கௌந்தேயனுடைய அம்புகளால் டிக்கப்பட்டு ரதமத்தியில் உட்கார்ந்து மூர்ச்சையடைந்தார். ாரதியானவன் யஜமானரான் கிருபர் பாணங்களால் பீடிக்கப் ட்டு நிலைதவறியிருப்பதை அறிந்து, 'இவர் மாண்டார்' என்றும் ண்ணி அவரை வேறிடத்திற்குக் கொண்டுசென்றான். 'மகாராஜ ! யுத்தரங்கத்தில் சாரத்வதரின் அந்தக் கிருபர் தோல்வி டைந்தபொழுது, அசுவத்தாமாவும் அர்ஜுனனைவிட்டுவிட்டு று ரதத்தைநோக்கிச் சென்றார். பார்த்தன், அம்புகளால் டிக்கப்பட்டு மூர்ச்சையடைந்திருக்கின்ற சாரத்வதரைக் கண்டு, ானை இகழவேண்டும், இகழவேண்டும்' என்று சொல்லிக் காண்டே தீனமாகப் புலம்பினான். அர்ஜுனன் கண்ணீரினால் மபினமுகத்துடன் இரக்கமுற்றவனாகிப் பின்வரும் வார்த்தை உரைக்கலானான்: 'வமிசநாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவனும் பியுமான் துரியோதனன் பிறந்தவுடனே பேரறிவாளரான துரர் இதனை அறிந்து அரசனிடம்பார்த்து, 'குலத்தில் பாபியான வனைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்புவது நல்லது. இவனாலேதான் ளரவசிரேஷ்டர்களுக்குப் பெரிதான பயம் உண்டாகப்போகி து' என்று சொன்னார். ஸத்தியவாதியான விதுரருடைய அந்த சனமானது இப்பொழுது பலித்துவிட்டது. ஆசாரியர் அவன் மித்தமாக இப்பொழுது சரதல்பத்தை அடைந்திருக்கின்ற தப் பார்க்கிறேன். க்ஷத்திரியர்களுடைய முறையை நிந்திக்க வண்டும், பலத்தையும் ஆண்மையையும் நிந்திக்கவேண்டும். என் ாபோன்ற எவன்தான் ஆசாரியரான பிராமணருக்குத் துரோ த்தைச் செய்வான்? ரிஷிபுத்திரரும் எனக்கு ஆசாரியரும் துரோண க்கு மிக்க நண்பருமான இந்தக் கிருபாசாரியர் என் பாணங்க ால் பீடிக்கப்பட்டு ரதமத்தியில் படுத்திருக்கிறார். விருப்பமில் தவனான என்னால் அம்புகளால் மிக்க துன்பஞ்செய்யப்பட்டு மத்தியில் மூர்ச்சையடைகின்ற இந்தக் கிருபாசாரியர் என் ராணனைத் தொந்தரவு செய்கிறார்போலும். புத்திரசோகத்தினால் கிக்கப்பட்டவனும், அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டுக் கஷ்டநிலைமை ப அடைந்தவனுமான என்னாலே அவர் அனேக அம்புகளாலே டிக்கடி அடிக்கப்பட்டார். என்னுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப் ட்டவரும் மகாதேஜஸ்வியும் பாபமற்றவருமான இந்தக்கிருபாசாரி என்னைப் புத்திரவதம் துக்கிக்கச்செய்ததைவிட அதிகமாகத் க்கிக்கச்செய்கிறார். இது நிச்சயம். கோவிந்தரே! தமது தேரில் ாத்திருப்பவரும் பரிதாபநிலைமையடைந்தவருமான கிருபர் எவ் த நிலைமையை அடைந்திருக்கிறாரென்பதைப் பாரும். எந்தப்

புருஷசிரேஷ்டர்கள் ஆசாரியரிடத்தினின்று வித்தையை
பியாசஞ்செய்து இவ்வுலகத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளை
கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் தேவத்தன்மையை அடைகிறார்க
எந்தப் புருஷோத்தமர்கள் ஆசாரியர்களிடத்தினின்று வித்தையை
'கற்றுக்கொண்டு அவர்களையே கொல்லுகிறார்களோ அந
கெட்டநடையுள்ளவர்கள் நரகத்தையே அடைகிறார்கள் ரதத்
'பாணவர்ஷத்தாலே ஆசாரியரான கிருபரை மூர்ச்சையடை
படி செய்கின்ற என்னாலே நரகத்தின்பொருட்டு இப்பொழு
பாபகாரியம் நிச்சயமாகச் செய்யப்பட்டது முதலில், அஸ்தி
த்தை உபதேசிக்கையில் கிருபாசாரியர் என்னைநோக்கி, 'கௌரவ
'எவ்விதத்திலும், ஆசாரியரிடத்தில் அம்புகளைப் பிரயோகி
'லாகாது' என்று சொல்லியிருக்கிறார் ஸாதுவும் மகாத்மா
ஆசாரியருமான கிருபருடைய அப்படிப்பட்ட இந்த வாக்
மானது, யுத்தத்தில் அவர்மீதே பாணங்களைப் பிரயோகிக்கி
என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவ
யுத்தத்தில் பின்வாங்காதவருமான அந்த கௌதமருக்கு வ
னம் வார்ஷ்ணேயரே! இந்த ஆசாரியரான கிருபரை ந
அடித்தமையால் என்னை இகழவேண்டும்" என்று கூறினன்

அரசரே! ஸவ்யஸாசி அந்தக் கிருபரைப்பற்றி அவ்வ
புலம்பும்பொழுது, ஹ்ருஷீகேசர், யுத்தமுனையில் நிற்கின்றவ
பிரதிஜ்ஞையைத் தாண்டினவனுமான அர்ஜுனனைக் கட
கொண்டு, பிறகு, அவனைநோக்கி, 'ஜிஷ்ணுவே! பாக்யவிசேஷ
னாலே உன்னால் பெரிய பிரதிஜ்ஞையானது நிறைவேற்றப்பட்ட
'பாபியான விருத்தக்ஷத்திரன் புத்திரனோடுகூட விதிவசத்தி
கொல்லப்பட்டான் ஜிஷ்ணுவே! பாரத! தார்த்தராஷ்டிரசே
யை எதிர்த்து யுத்தத்தில் தேவதைகளுடைய சேனையுந் தோ
அடையும் இந்த விஷயத்தில் ஆலோசனை வேண்டாம் பு
ஷ்ரேஷ்ட! உன்னைத்தவிர இந்தக் கௌரவசேனையோடு போர்
யக்கூடிய ஒரு மனிதனை நான் ஆலோசித்தும் உலகங்களில்
டத்திலாவது காணவில்லை திருதராஷ்டிர புத்திரனான
யோதனன் நிமித்தமாக மிக்க பிரபாவமுள்ளவர்களும் அனே
களும் (பராக்கிரமத்தில்) உனக்குச் சமமானவர்களும் உன்னை
சினவர்களுமான அரசர்கள் கூடியிருக்கிறார்கள் கவசமணிந்
களும் கோபங்கொண்டவர்களுமான அவர்கள் யுத்தத்தில் உன
அடைந்து ருத்திரன், இந்திரன், யமன் இவர்களுக்கொப்பான உ
'னுடைய பலத்தையும் வீரியத்தையும் எதிர்க்கமுடியவில்லை
'பொழுது பகைவர்களை வாட்டுகிறவனான நீ தனிமையாயிரு
செய்ததுபோன்ற பராக்கிரமத்தை யுத்தத்தில் செய்வதற்கு

னும் சக்தியுடையவனல்லன் இவ்வாறாகவே, தூரதமாவான
ண்ண பரிவாரங்களுடன் கொல்லப்பட்டபொழுது சத்துருக்க
ளை ஜயித்தவனும் சத்துருக்களைக் கொன்றவனுமான உன்னை
றுப்படியும் உத்ஸாகப்படுத்துவேன்' என்று சொன்னார். அர்
ச்சுனன், கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'மாதவரே! தேவர்களாலும்
ண்டமுடியாததான இந்தப் பிரதிஜ்ஞையானது உமது அனுக்
ஹத்தால் என்னால் தாண்டப்பட்டது கேசவரே! எவர்களுக்கு
நாதராகவிருக்கிறீரோ அவர்களுக்கு ஜயமுண்டாவது ஆச்சரி
ம் அன்று உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் யுதிஷ்டிரர் அகண்ட
மண்டலத்தையும் அடையப்போகிறார் விருஷ்ணிகுலத்தில்
தோன்றியவரே! இந்தப்பாரம் உம்மைச்சேர்ந்தது பிரபுவே!
யம் உம்முடையதே மதுஸூதனரே! தேவரீர் எங்களை
ருத்தியடையும்படி செய்யவேண்டும் நாங்கள் உமது கிங்
ர்கள்' என்று மறுமொழிகூறினன்

இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட மாதவர், மெதுவாகக் குதிரை
ள நடத்திக்கொண்டு பார்த்தனுக்குக் குரூரமாயும் பெரியதாயு
ள்ள யுத்தகளத்தைக் காண்பித்தார் அவர் யுத்தத்தில் ஜயத்
தையும் பிரசித்தமான பெரிய கீர்த்தியையும் விரும்புகின்றவர்க
ம் சூரர்களுமான அரசர்கள் உன்பாணங்களால் அடிக்கப்பட
ப் பூமியில் படுத்திருக்கின்றார்கள். சஸ்திரங்களும் ஆபரணங்க
ம் சிதறினவர்களும், குதிரைகளும் ரதங்களும் யானைகளும் நாச
டைந்தவர்களும், உயிர்நிலைகள் நன்றாக அறுக்கவும் உடைக்க
ம் பட்டவர்களும், மிக்க அதைரியத்தை அடைந்தவர்களுமான
ர்கள் உயிர்மட்டுமுள்ளவர்களும் அதுவுமற்றவர்களுமாயினர்
பிரிந்த அரசர்களும் உயிருள்ளவர்கள்போல மிக்க காந்தியுள்
வர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள் அரசர்களுடைய பொன்னு
மைந்த குதைகளுள்ள அம்புகளாலும் கூர்மையுள்ள பலவிதசஸ்
ரங்களாலும் வாகனங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் நிரம்பியிருக்
ன்ற பூமியைப் பார் பாரத! கவசங்களாலும் கேடகங்களாலும்
ாரங்களாலும் குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் தலைப்
ாகைகளாலும் கிரீடங்களாலும் பூமாலைகளாலும் தோள்வளைக
ளாலும் சூடாமணிகளாலும் வஸ்திரங்களாலும் கழுத்தணிகளா
ம் ஒளிபொருந்திய பொன் அலங்காரங்களாலும் மற்றப் பல
த ஆபரணங்களாலும் யுத்தபூமி விளங்குகிறது பரதஸ்ரேஷ்
டனே! யுத்தத்தில் பலவாறான இருசக்கட்டைகளாலும் அம்புத்
ணிகளாலும் பதாகைகளாலும் கொடிமரங்களாலும் (தேரி
ள்ள மற்ற) ஸாமக்கிரிகளாலும் பீடங்களாலும் அழகிய ஏர்க்
ால்களாலும் நொறுக்கப்பட்ட பலவித வேலைப்பாடமைந்த சக்

ரஙகளாலும அசசுககளாலும நுகததடிகளாலும பூடடாஙகயி
களாலும பூஷணஙகளாலும விறகளாலும அமபுகளாலும வி
புககளாலும ரதனகமபளஙகளாலும பரிகஙகளாலும அஙகு
களாலும சகதிகளாலும பிணடிபாலஙகளாலும அமபுபபெட
ளாலும சூலஙகளாலும கோடாலிகளாலும ஈட்டிகளாலு
தோமரஙகளாலும குநதஙகளாலும தடிகளாலும சதகனிக
லும புசுணடிகளாலும கததிகளாலும பரசுககளாலும உலகை
ளாலும முதகரஙகளாலும கதைகளாலும [1] குணபஙகளால
ஸவாணததினல் சிததிரவேலைசெயயபபடட சாடடைகளால
சிறநத யானைகளின மணிகளாலும பறபல பூஷணஙகளால
மாலைகளாலும நானுவிதமான ஆபரணஙகளாலும அதிக வி
பெறற வஸதிரஙகளாலும புரடடிததளளபபடட அனேக வஸ
களாலும அநத யுததபூமியானது ஜயோதிமணடலஙகளா
சரதகாலததிலுளள ஆகாயமபோல விளஙகியது பூமியிலுள
அரசாகள பூமிநிமிததமாகக கொலலபபடடுப பிரியமான பிரா
நாயகியைபபோலப பூமியை அஙகஙகளால கடடிககொணடு தூ
நிததிரை செயகிறாகள மலைகளினுடைய கொடுமுடிகளபோ
பிரகாசிககினறவைகளும ஐராவதமபோனறவைகளும குகை
துவாரஙகளபோனற புணகளிலிருநது அதிகமான ரகதததை
பெருககுகினறவைகளும குகைமுகஙகளாலே உலோகபபெ
கலநத ஜலததைப பெருககுகினற மலைகளபோனறவைக
பாணஙகளால அடிககபபடடுக கீழேவிழுநது வீரிடுகினறவை
மான இநத யானைகளைபபாா பொனனணிகளால அலஙகரிக
படடவைகளும விழுநதுகிடபபவைகளுமான இநதக குதி
களையும பார் பிரபுவே! [2] கநதாவ நகரததின வடிவமுளள
ளும தேராளிகள கொலலபபடடவைகளும கொடிமரஙக
கொடிததுணிகளும அசசுககளும அறுககபபடடவைகளும
கரததையிழநதவைகளும ஸாரதியையிழநதவைகளும ஏர
லும நுகததடியும அறுககபபடடவைகளும நொறுககபப
வைகளும அழகியவைகளும விமானமபோனற தோறறமுளள
வைகளுமான போாககளததில புரடடிததளளபபடட
களையும பாா வீர! மஹாபாஹுவே! நூறறுககணக
வும ஆயிரககணககாகவும கொலலபபடடவாகளும வில
கையிலுடையவாகளும கேடகம பிடிததவாகளும இரத
தால நனைககபபடடவாகளும எலலா அஙகஙகளாலும
யைக கடடிககொணடு படுததிருபபவாகளும புழுதிப

1 ஒருவகை ஈட்டி
2 துரோணபாவம 72-வது பககம குறிபபிறகாணக.

ருக்கின்ற தலைமயிரையுடையவர்களும் உன்னுடைய அம்புகளால் ரக்கப்பட்ட சரீரமுள்ளவர்களும் வீரர்களுமான காலாட்களை பார், நரஸ்ரேஷ்ட! வீழ்த்தப்பட்டிருக்கிற யானைகளாலும் ரர்களாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கியதும், ரக்தத்தாலும் ஈரலாலும் மாம்ஸத்தினாலும் நிறைந்தசேறுள்ளதும், ராக்ஷஸர்களுக்கும் நாய்களுக்கும் செந்நாய்களுக்கும் பிசாசங்களுக்கும் னந்தத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும், கண்ணால் பார்க்கமுடியாதது ன ரணபூமியைப் பார் பிரபுவே! ரணகளத்தில் பெரிதும் கீர்த் யை விருத்திபண்ணக்கூடியதுமான இப்படிப்பட்ட செய்கையர் து உன்னிடத்திலும் மகாயுத்தத்தில் தைத்யர்களையும் தானவ ரையும் கொல்லுகின்றவனும் தேவஸிரேஷ்டனுமான இந்திரனிடத் லும் பொருந்தியிருக்கிறது' என்று கூறினர்.

இவ்வாறு வாஸுதேவர் யுத்தபூமியை அர்ஜுனனுக்குக் ணபித்துக்கொண்டு கூடியிருக்கிற தம்மவர்களுடன் சேர்ந்து றகு) பாஞ்சஜன்யத்தை ஊதினர். ஸாத்யகியும் பாண்டுபுத்திர ன பீமஸேனனும் பாஞ்சாலராஜகுமாரர்களான யுதாமன்யு, த்தமௌஜஸ் இருவரும் பார்த்தனுக்கு எதிரில் வந்தார்கள். அந்த ர்கள் (மற்ற) அரசர்களுடன் சேர்ந்து துரோணபுத்திரரையும் ணனையும் பாணங்களால் தடுத்து ராஜாவர்னயுதிஷ்டிரர் இருக்கு டத்திற்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். சத்துருக்களை ஸம்ஹரிக்கின்ற ர்த்தனர் கிரீடியின்பொருட்டுச் சத்துருக்களால் (நிறைந்திருக் ற) அந்த யுத்தபூமியைக் காண்பித்துக்கொண்டே பாண்டுபுத் ரரும் அஜாதசத்ருவுமான யுதிஷ்டிரரிடம் விரைவாக வந்து ஜய த்தன் கொல்லப்பட்டதைத் தெரிவித்தார்.

நூற்றைம்பத்தாவது அத்யாயம்.

ஜயத்ரதவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(யுதிஷ்டிரர் தம்மை வணங்கிய கிருஷ்ணனையும் பீமனையும் அர்ஜுனனையும் ஸாத்யகியையும் தழுவியதும், கிருஷ்ணனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் ஸல்லாபமும்.)

பார்த்தனாலே ஸைந்தவன் கொல்லப்பட்டபிறகு, மிக்க மன மகிழ்ச்சியுற்ற ஸ்ரீ வாசுதேவர், தர்மராஜனுக்குப் புத்திரரும் அர ரான யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து வந்தனஞ்செய்து, 'புருஷோத்த ர! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! நீர் பாக்கிய விசேஷத்தினால் சத்துருக் ளைக் கொன்று மேன்மையடைகின்றீர். உமது இளைய ஸகோ ரன அர்ஜுனன் பாக்யவிசேஷத்தினால் பிரதிஜ்ஞையைத்

தாண்டினன்' என்றுகூறினார். பாரதரே! கிருஷ்ணனால் இவ்வா
சொல்லப்பட்டவரும் ஸந்தோஷத்தையடைந்தவரும் சத்ரு பு
டணங்களை ஜயிப்பவருமான யுதிஷ்டிரராஜா, பிறகு கணைகளில் ஆ
ந்தபாஷமத்தமப ரத்தத்தினின்று குதித்து ஸ்ரீ வாஸுதேவ
யும் தனஞ்சயனையும் அப்பொழுது கட்டிக்கொண்டு தாமரைப
ருக்கு ஒப்பான ஒளியுள்ள பரிசுத்தமான தம்முகத்தைத்துடை
த்து வாஸுதேவரையும் பாண்டுபுத்திரனை தனஞ்சயனைய
நோக்கிக் கூறலானார் 'தாமரைக்கண்ணரே! உம்மிடத்தினின
பிரியமான இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, கடலைக்கடக்க எண்ண
கொண்ட மனிதன்போல நான் ஸந்தோஷத்தினுடைய முடிவை
காணவில்லை. மாதவரே! புத்திமானன பார்த்தனாலே மிகக ஆ
சரியகரமான இந்தக்காரியம் செய்யப்பட்டது யுத்தத்தில பே
கொண்ட காரியத்தைச் செய்துமுடித்த மகாரதர்களான உ
ளிருவரையும் பாக்ய விசேஷத்தால் யான் காண்கிறேன் பாபியு
மனிதரில் இழிந்தவனுமான ஸைந்தவன் பாக்கியத்தால் கொல
பட்டான பகைவர்களுடைய கூட்டங்களும் பாக்யவிசேஷத்
தால் துக்கசமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்தன கிருஷ்ணரே! கோவிந்த
உம்மால் காக்கப்பட்டு, பாபியான ஜயத்ரதனைக்கொன்ற அர்ஜு
னன எனக்கு அதிகமான பிரீதியைப் பாக்யவிசேஷத்தினால் உ
டாக்கினான் ஆனால், உம்மை அடுத்த எங்களுக்கு இது அதிக ஆ
ரியமன்று மதுஸூதனரே! ஸர்வலோக குருவான உம்மை ந
ராகக் கொண்டவர்களுக்கு மூவுலகங்களிலும் செய்யமுடியாத
எதுவுமில்லை கோவிந்தரே! முற்காலத்தில இந்திரன உமது அ
ளால அஸுரர்களை ஜயித்ததுபோல நாங்களும் உமதருளாலே
பகைவர்களைஜயிக்கப்போகிறோம் விருஷ்ணிவம்சத்திலதோன்
வரே! கௌரவத்தைக் கொடுப்பவரே! எவர்கள் விஷயத்தில
மகிழ்ச்சியுடனிருக்கிறீரோ அவர்களுக்குப் பூமியினுடைய வி
மானாலும், அல்லது, மூவுலகங்களினுடைய விஜயமேயானாலும் ந
சயமே தேவநாதரே! மாதவரே! நாதராயுள்ள தேவரீர் எ
கள் விஷயத்தில ஸந்தோஷமடைகிறீரோ அவர்களுக்குப் பாவ
வது யுத்தத்தில தோல்வியாவது உண்டாவதில்லை ஹ்ருஷீ
சரே! உம்முடைய அனுக்கிரஹத்தினாலேயே தேவகணங்க
கெல்லாம் நாதனும ஸ்ரீமானுமான இந்திரன யுத்தமுனை
மூவுலகங்களின் வெற்றியையும் பெற்றான வாஸுதேவ
உமது அனுக்கிரஹத்தினாலேயே தேவர்களும் தேவர்களி
தலைவர்களும் மரணமில்லாமலிருக்கும் தன்மையைப்பெற்று அ
வற்ற உலகங்களையும் அடைந்திருக்கிறார்கள் தேவரீர் எல

ததாலும எஙகளுககுப பிரியஙகளிலும ஹிதஙகளிலும நிலை
பறறிருககிறீா உபேநதிரரே ! அஸுராகளைக கொலவதற்காக
நதிரனை அடுததுத் தேவாகளால் ஆயுதமெடுககபபடடதுபோல
மமை ஆதாரமாககொணடே எஙகளால் யுதததில ஆயுதம
டுககபபடடது ஜநாாததனரே !' இநதப பலகுனன உம
டைய புததிபலததாலும வீாயத்தாலும இநதககாரியததைச
யதான இது தேவாகளாலும செயய முடியாதது மாதவரே!
லயம தொடஙகி மனிதாகளசெயறகரியவைகளும் தேவாகளுக்
ரியவைகளுமான உமது பெருஞசெயகைகள பலவறறை நான
டடிருககிறேன சததுருககளை அழிபபவரே! உமது அனுகர
ததினல உணடான வலலமையினலே அபபொழுதே சதது
க்கள கொலலபபடடாாகளெனறும பூமி அடையபபடடதென
ம அறிநதுகொணடேன இநதிரன ஆயிரககணககான அஸு
களைககொனறு தேவராஜாவாயிருககும நிலைமையைபபெறறன.
ருஷீகேசரே ! வீரரே ! உமமுடைய அனுககிரஹததால ஜஙகம
தாவரஙகளடஙகிய உலகமானது தனவழியில நிலைபெறறு
ஙகளிலும ஹோமஙகளிலும தவருமலிருநதுவருகிறது. மிகக
பலமுளளவரே ! நரோததமரே ! முறகாலததில இவவுலகம
ழுவதும ஒரே ஸமுததிரமாகவும இருளநிறைநததாகவும இருந
த தேவரீருடைய அனுககிரஹததினல உலகமானது படைக
படடது ஹருஷீகேசரே ! எலலா உலகஙகளையும படைபபவ
ம அழிவறறவரும பரமாதமாவுமான தேவரீரைப பாாககிறவா
ஒருபொழுதும மதிமயககமடையாாகள ஆதிகாலமுதல இருக
னறவரும உததமரானதேவரும தேவதேவரும அழிவிலலாதவ
ம ஸுரகுருவுமான தேவரீரைச சரணமடைநதவாகள ஒரு
பொழுதும புததிமயககம அடையாாகள ஹருஷீகேசரே ! ஆதி
நதமிலலாதவரும தேவரும உலகததைப படைததவரும அழி
றவருமான தேவரீரிடததில பகதிசெயகிறவாகள ஆபததுக
ளைத தாணடுகிறாாகள புராணரும பரமபுருஷரும மேலானவா
நகெலலாம மேலானவரும ஸாவோததமருமான தேவரீரைச
ணமடைகினறவனுககு உததமமான ஐஶவாயமானது உணடா
து நானகுவேதஙகளும யாரைக கானமபணணுகினறனவோ,
ா வேதஙகளில கானமபணணபபடுகிறரோ அநதப பரமாதமா
ன தேவரீரை நான சரணம அடைநது ஸாவோததமமான
ஶவாயததை அடைகிறேன பரமேஶவரரே ! சிறநத ஈசாகளுக
ம ஈசரே ! விலஙகுகளுககும மனிதர்களுககும நாதரே ! ஸா
ஶவராகளுககெலலாம ஈஶவரரே ! ஈஶவரருககும ஈசரே ! புரு

'ஷோததமரே ! உமககு வநதனம ஈசருககு ஈசரே ! அர
களுக்கு ஈஶவரரே ! பிரபுவே ! மாதவரே ! எலலாவறறைய
படைதது அழிககிறவரே ! ஸாவஸவரூபரே ! விசாலமான க
களையுடையவரே ! நீர மேனமையடையவேணடும எவா தன
சயனுககுத தோழரோ, எவா தனஞசயனுககு ஹிதரோ, எ
தனஞசயனுககு ரக்ஷகரோ அவரைச சரணமடைநதவன ஸ
மாக விருததியடைகிருன குறறமறறவரே ! தேவரீருடைய ச
திரததை அறிநதவரும புராணரிஷியுமான மாாககணடேயா மு
உமது மஹாதமியததையும செயகையையுமகூறியிருககிருா அ
தரும தேவலரும மகாதபஸவியான நாரதரும எனககுப பாட
ரான வியாஸரிஷியும தேவரீரை உததமமான தேவதையென
கூறுகிருாகள தேவரீா தேஜஸ, தேவரீா பரபரமமம, தேவரீரே
யம, தேவரீரே பெருநதவம, தேவரீரே ஶரேயஸ, தேவரீரேசிற
கீாததி, அவவாறே, தேவரீா உலகததிறகுக காரணமான வஸ
தேவரீரால ஸதாவரஜஙகமவடிவமான இவவுலகம அனைத
படைககபபடடது பிரளயகாலமவநதவுடன மீணடும உமமை
அடைகிறது உலகஙகளுககுத தலைவரே ! வேதஙகளை அறி
ஜனஙகள, தேவரீரை ஆதியநதமறறவரெனறும தேவரென
உலகததுககு நாதரெனறும படைததவரெனறும பிறபபற
ரெனறும அவயகதஸவரூபியெனறும சொலலுகினறனா ப
பூதஸவரூபியும மகாதமாவும முடிவறறவரும நானகு பககங
லும முகஙகளுளளவரும ரஹஸயமான ரூபமுளளவரும
யான ஜகநநாதரும நாராயணரும பரரும தேவரும பரமா
ஸவரூபியும ஈஶவரரும ஞானததிறகுக காரணரும பாவங
அபகரிககினறவரும உலகமனைததும வியாபிததிருககினறவ
முமுக்ஷுககளுககு முகயகதியாயிருபபவரும பரமரும புரா
'புருஷரும புராணபுருஷாகளுளளும சிறநதவருமான தேவரீ
தேவாகளகூட அறியவிலலை ஸவாககததிலும இவவுலகி
சென றவைகளும வருபவைகளுமான தேவரீருடைய இவை
லான குணஙகளையும செயகைகளையும கணககிடுபவன ஒரு
மிலலை எலலாக குணஙகளோடும கூடினவரான தேவரீா எ
ளுககு ஸுஹிருததாக ஏறபடுததபபடடமையால, இநதி
தேவாகளைக காபபதுபோலத தேவரீா எஙகளை எலலா வி
தாலும காககவேணடும' எனறு கூறினா

மிகக புகழுளளவரும ஜனாததனரும ஹரிஸவரூபியும
ஸ்ரீகிருஷ்ணா, தாமராஜா இவவாறு சொலலியதைககேடடு,
நததான இவவாருன வசனததை மறுமொழியாகக கூறலா

'உமமுடைய கடூநதவநதாலும உததமமான தாமததினுலும
தததனமையாலும கபடமினமையாலும பாவியான ஜயதரதன
ாலலபபடடான புருஷஸரேஷடரே! இநத ஜிஷணுவானவன
மமுடைய தியான (மாகிற கவச) ததினுல மூடபபடடவனுகி
பிரககணககான வீராகளேக கொனறு ஜயதரதனேக கொனமுன
மையிலும கைவனமையிலும அவவாறே கலஙகாமையிலும
பசுறுபபிலும வீணுகாத புததிசாலிததனததிலும ஒரிடததி
ம பாாததனுககு ஸமமானவன இலலே பரதசிரேஷடரே! ஆத
ல, உமமுடைய தமபியான இநத அாஜுனன இபபொழுது
ததததில கௌரவஸைனியததை நாசஞசெயது ஸைநதவனு
டய தலையை அறுததான' எனமுா அரசரே! பிறகு, பிரபுவான
மபுததிரா அாஜுனனேக கடடிககொணடு அவன முகததைத
டைததுக களேபபாறசசெயதாா 'பலகுன! சகிககமுடியாத
ம இநதிரனேடுகூடின தேவாகளாலும சிறிதும பொறுககமுடி
தததுமான மிகக பெரிதான காரியததைச செயதாய பகை
நரக கொலபவனே! பாகயவிசேஷததினுல பகைவரைக
ானறு பெருமபாரததைதத தாணடினுய பாகயவிசேஷததினுல
தரதனேக கொனறு பிரதிஜஞை ஸததியமாகச செயயபபட
து' எனமுா பூபதியும மிகக புகழுளளவருமான தாமராஜா
ாஜுனனேபபாாதது இவவணணம சொலலிவிடடு நலல வாஸனே
ளள சுததமான கையினுலே அவன முதுகைத தடவிக கொடுத
ா இவவாறு சொலலியதைக கேடடு மஹாதமாககளான அந
கேசவபாணடவாிருவரும, அபபொழுது பூமிககு நாதரான
மராஜரைபபாாதது, 'அரசரே! உமது கோபததீயால பாவி
ன ஜயதரதன எரிககபபடடான யுததகளததில மிகவும் பெரி
ன தாாததராஷடிராகளுடைய சேனேயும தாணடபபடடது'
னறு சொலல, யுதிஷடிரா, 'கேசவரே! சததுருககளே அழிபப
ரே! இநதககௌரவாகள உமமுடைய குரோததததினுல அடிக
பபடடவாகளாகிக கொலலபபடடாாகள, கொலலபபடுகிமுா
ா, அழியவும போகிமுாகள வீரரே! கோபமுடைய கணபாா
வயினுலேயே சததுருககளேச கொலலுகிறவரான உமமைத
ாபபுததியுடையவனுன துரியோதனன கோபிககச செயது மித
களுடனும பநதுககளுடனும யுதததததில பிராணனே விடடபோ
முன முனபு தேவாகளாலும ஜயிககமுடியாத கௌரவாகளுக
ப பிதாமஹரான பீஷமாசாரியா உமமுடைய குரோததததால
டிககபபடடுச சரதலபததில படுததிருககிமுா மாதவரே! எவா
ா விஷயததில தேவாீா கோபஙகொளளுகிறீரோ அவாகள சத

துருககளை ஸமஹாரம செயயும வலிமைபொருநதியவாகளாயி தாலும அவாகளை ஜயம அணுகாது அவாகள மிருதயுவசத அடைநதவாகளே காவததை அழிககிறவரே! எவாகளவிஷ தில தேவரீா கோபஙகொளளுகிறீரோ அவாகளுடைய ராஜய உயிரும ஐசுவரியமும பிளளைகளும பலவித ஸௌகயஙகளும சீகரததில அழிநதுவிடுகினறன' எனறு கூறினா பகவா 'பகைவாகளைத தவிககசசெயபவரே! எபபொழுதும ராஜதா தில நிலைபெறறவராகிய நீா கோபமடைநததனுலேயே புத களோடும பசுககளோடும பநதுககளோடும கூடின கௌரவா அழிநதவாகளெனறே நான எணணுகிறேன' எனறு சொன

பிறகு, மகாபாகுபலமுளளவனுன பீமனும மகாரதனு ஸாதயகியும, பாணஙகளால காயபபடுததபபடடவாகளும பெ விலலைக கையில பிடிததவாகளும பாஞசாலயாகளால சூழபப வாகளுமாக, மூததவரும குருவுமான தாமராஜரை அபிவாத செயது, பூமியில நினறுாகள அஞசலிபநதம செயதுகொணடு னிலையில நிறகினற அநதபபீமன ஸாதயகி எனற இரணடு வீரா யுங கணடு சநதோஷமடைநதவரான கௌநதேயா அவவிருவ யும புகழநதாா துரோணராகிற முதலையிருபபதினுல நெருஙக யாததும கிருதவாமாவாகிற சுறாமீனுக்குஇருபபிடமாயுளளதும கௌரவஸைனியமாகிற சமுததிரததினினறு விடுபடட சூ ளான உஙகளிருவரையும நான பாகயவிசேஷததால கணடே யுததததில பூமியிலுளள எலலா அரசாகளும பாகயததினுல ஜ கபபடடாாகள யுததததில வெறறிபெறறவாகளான உஙக வரையும பாகயததினுல நான பாாககிறேன யுததததில து ணரும மகாபலசாலியான கிருதவாமாவும பாகய விசேஷதத ஜயிககபபடடாாகள காணன விகாணிகளெனகிற பாணஙகளா பாகயவிசேஷததினுல யுததததில அவமானததை அடையும செயயபபடடான புருஷசிரேஷடாகளே! உஙகளிருவராலும யனும யுததரஙகததில வெலலபபடடான ரதிகாகளுள உ மாகளும யுததததில ஸமாததாகளும க்ஷேமமாக யுதத னினறு மீணடுவநதவாகளுமான உஙகளிருவரையும பாக தால நான கணடேன என சொலலைச செயகிறவாகளும வீ களும எனனிடததிலுளள கௌரவததினுல கடடுபபடுததப டவாகளும கௌரவசேனையாகிற ஸமுததிரததைத தாணடிய களுமான உஙகளிருவரையும பாகயவிசேஷததினுல நான பா கிறேன யுததததில புகழபெறறவாகளும, வீராகளும யுத களில (பகைவாகளால) ஜயிககபபடாதவாகளும எனனுடை

ாறபடி நடககினறவாகளுமான உஙகளிருவரையும நான பாக
ந்தால பாாககிறேன' எனறூா மனனரே! பாணடுகுமாரரான
மநதனா இவவாறு சொலலிவிடடுப புருஷசிரேஷடாகளான
ுதானன விருகோதரன இருவரையும தழுவிககொணடாா
னநததால கணணீரையும விடடாா வேநதரே! பிறகு,
ணடவாகளுடைய சேனைமுழுதும யுததததில அதிகமான ஸந
ாஷமடைநது போாசெயவதறகு உதஸாகததுடன மனததைச
ுலுததியது

நூறறைமபததோராவது அதயாயம
ஐயதரதவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸைந்தவன் வதத்தால் வருந்திய துரியோதனன் துரோணரிடம் சென்று தன்னை இகழ்ந்துகொண்டு துக்கித்தது)

அரசரே! ஸைநதவன கொலலபபடடவுடனே, எலலாருக
ம தீஙகிழைபபவனும உமது புததிரனுமான துரியோதனன,
ணணீரால நிரமபின முகமுளளவனும எளிமையுறறவனும சதரு
ததில உதஸாகமறறவனும மனவருததமடைநதவனும விஷப
லுடைககபபடட துஷடஸாப்பமபோலப பெருமூசசுவிடுகினற
னுமாகி மிகுநத துனபததை அடைநதான ஐயா! ஜிஷ்ணுவி
னும பீமஸேனனுனும ஸாதவதனுனும யுததததில தனசேனை
ல செயயபபடட கோரமும பெரிதுமான அப்படிபபடட ஹிம
ஸையைபபாாதது உமது குமாரனான துரியோதனன, நிறமாறின
னும இளைததவனும மனநதளாநதவனும கணகளில நீாததுமபு
னறவனுமாகி, 'அாஜுனனுககுச் சமானனான போாவீரன உல
ததில இலலை, துரோணரும ராதேயனும அஸவததாமாவும
ருபருமகூட அாஜுனனை எதிாதது நிறகச சகதியறறவாகளே
ாததன யுததரஙகததில நமமைச்சோநத எலலா மஹாரதா
ாயுமவெனறு யுததததில ஸைநதவனைக கொனறூன ஒருவனு
ம அவனைத தடுககவிலலை எவவிதததாலும இநதப பெரிதான
ளரவ சேனை அழிநததுதான ஸாக்ஷாத இநதிரனேயானுலும
நதசசைனியததை ரக்ஷிபபதறகுச் சகதியுளளவனுகான எவனை
தாரமாககொணடு யுததததில கௌரவாகளால ஆயுதமெடுப
தில முயறசிசெயயபபடடதோ அநதக காணனும யுததததில
ிககபபடடான, ஸைநதவனும கொலலபபடடான எவன
பநடுவில பாணடவாகளைநோககிக கொடியசொறகளைச் சொன
னே அநதக காணனும யுததததில ஜயிககபபடடான, ஸைநத

வனும வீழததபபட்டான சமாதானததை வேண்டின அ
அசுவததாமா எவனுடைய வீரயததை ஆதாரமாகககொண்டு த
ணமபோல நான எண்ணினேனே அந்தக காணன யுததததி
ஜயிககபபட்டான' என்று எண்ணினன அரசரே! பரதசிரே
ட்ரே! இவவாறு வாடின மனததையுடையவனும எலலா ஜன
சளுககும தீஙகிழைபபவனுமான உமது புததிரன துரோண
பாரபபதறகு அவா சமீபததில சென்றன பிறகு, அவன, ச
துருககளுடைய விஜயமும உமமைசசோநதவாகள (ஆபததி
முழுகினதும அவாகளுககு நோநதிருககினற பெரிய அழிவு
ஆகிய அநத எலலாவறறையும துரோணரிடம தெரிவிததா
அவன, 'ஆசாாயரே! சூரரும எனககுப பிதாமஹருமான பீ
மரை முனனிட்டு அரசாகளுககு நோநதிருககும பெரிய அழிவை
பாரும அதிக வஞசகனான இநதச சிகண்டி அநதப பீஷமரை
கொனறு விருபபம நிறைவேறினவனாகி எலலாப பாஞசால
ளோடும சேனையின முனனிலையில எதிாதது வருகிறான ஜயி
முடியாதவனும உமமுடைய சிஷயனும ராஜாவுமான ஜயதரத
ஸவயஸாசியினாலே ஏழு அக்ஷௌஹிணிகளைககொனறு கொல
பட்டான நமககு விஜயததில விருபபமுளளவாகளும உபகார
ததைசசெயது யமலோகததை அடைநதவாகளுமான சிநேகி
களின விஷயஙகளில கடனாளியாகாதிருததலை நான எவவா
அடைவேன? எநத அரசாகள எனநிமிததமாகப பூமியை
அடைய விருபபமகொண்டாாகளோ அவாகள பூமிபதியாயிரு
தலை இழநது பூமியில படுததிருககிறாாகள அறபனான நான மி
ராகளுககு இவவிதமான நாசததை உண்டுபண்ணியமையால ஆ
ரம அசுவமேதம செயதாலும (எனனைப) பரிசுததனாககிகொ
வதறகுச சகதியறறவனாயிருககிறேன பேராவலுளளவனு
பாவியும அவவாறே தாமததைககெடுககினறவனுமான எனனிமி
தம யுததஞசெயது ஜயிககக கருதினவாகளான இநத அரசாக
யமலோகததை அடைநதாாகள நலலொழுககததினினறு தவ
னவனும மிததிராகளுககுத துரோகம செயகினறவனுமான எ
விஷயததில பூமியானவள ராஜசபையில பிளநது எனனை உ
கொளள ஏன சகதியுளளவளாகவிலலை யுததததில அரசாக
டைய மததியில அடிககபபட்டு ரகததததினாலே நனைககபபட்ட அ
கஙகளுடனபடுததிருககிறபிதாமஹரான பீஷமரை ரக்ஷிபபதறகு
சகதியறறுபபோனவனும இழிவான மனிதனும மிததிரததுரோகியு
அதாமிகனுமான எனனை ஸநதிததால பரலோகததை ஜயிதத
ரும (பிறரால) அவமதிததறகரியவருமான பீஷமாசாரியா என

சாலவார்? எனனிமித்தம உயிரையிழககததுணிநதவனும யுதத
யறசிகொணடவனும சௌரியமுடையவனும மகாரதனும
பரிய விலலைபபிடிததவனுமான ஜலஸநதனும ஸாதயகியினால
காலலபபடடான, பாரும காமபோஜனும அவவாறே அலமபு
னும மறற அனேகம சிநேகிதாகளும கொலலபபடடதைப
ாததபினனும ஜீவிததிருபபதினால எனககு இபபொழுது யாது
பன? சததுருககளைத தவிககசசெயபவரே! புறஙகாடடாதவா
ளும எனனிமித்தமாக எனபகைவாகளை ஜயிபபதறகாக அதிக
லலமையுடன முயறசிசெயது போாபுரிநது கொலலபபடடவா
ளுமான சூராகளவிஷயததில சகதிககுததககபடி கடனறியாகா
ருததலை அடைநது யமுனாநதிககுசசெனறு தீாததததினாலேயே
வாகளைத திருபதிசெயயபபோகிறேன சஸதிரதாரிகளான
லலா வீராகளுளளும உததமரே! யாகஙகளினமீதும தடா
தி கிாமாணஙகளினமீதும பராககிரமததினமீதும புததிராகள
தும ஆணையிடடு நான ஸதயமாகத தேவரீரிடம பிரதிஜஞை
சயகிறேன அநத எலலாபபாஞசாலாகளையுமபாணடவாகளோடு
தததிலகொனறு மன ஆறுதலையடைவேன, அலலது, யுதததில
வாகளாலடிககபபடடு இறநத) எனனைச சோநதவாகளசெனற
லகததுககாவது செலவேன எனனிமித்தமாக ரணகளததில
பாாபுரிநது கிரீடியினால கொலலபபடடவாகளான அநதப புருஷ
ரேஷடாகள சென்ற உலகததுககு நான செலவேன 'மகா
ரகுபலமுளளவரே! எனனால (யுதததில) உதவிசெயயபபடாம
ருககினற மிததாகள இபபொழுது எனனை அடையப பிரிய
றறவாகளாயிருககிறாாகள, பாணடவாகளை விசேஷமாக மதிப
துபோல நமமை மதிககவிலலை ஸததியஸநதரான பீஷமாயுததக
ததில தாமே தமககு மிருதயுவை ஏறபடுததிககொணடாரனறோ?
தவரீா அாஜுனனவிஷயததில சிஷயனாயிருபபதால உபேகைஷ
ரயகிறீரலலவா? ஆதலால, நமககு ஜயததைததேடிககொடுபப
ல எவாகள பிரியமுளளவாகளோ அவாகளெலலாரும கொல
பபடடாாகள இபபொழுது கா்ணன ஒருவனையே நமமுடைய
பததில விருபபமுளளவனாகக காணகினறேன மநத புததி
ளள எவன உணமையானமிததிரனெனறு தெரிநதுகொளளாமல
ருவனை மிததிரன செயயவேணடிய காரியததில ஏவுகிறானோ
வனுடைய அநதககாாயம அழிநதுவிடுகிறது மோகததினாலே
பராவலகொணடவனும பாபியும கோணலான தனமையுளள
னும தனததை விருமபுகினறவனுமான எனனுடைய இநதக
ாரியமானது மிககசிநேகமுளளவாகளாலே அவவிதமாகச்செய

யப்பட்டுவிட்டது. கபடமான நடையுள்ளவர்களுடன் சோ
யுத்தகாரியத்திற்குச் சென்றவர்களான அந்த ஜயத்ரதனும் வீ
முடையவனான ஸோமதத்தகுமாரனும் கொல்லப்பட்டார்க
அபீஷாஹர்களும் சூரஸேனர்களும் சிபிகளும் வஸாதிகளும் மா
டார்கள். அப்படிப்பட்ட நான், என்னிமித்தமாகப் போர்புரி
யுத்தத்தில் கிரீடியினால் கொல்லப்பட்டவர்களான புருஷஸிரே
டர்கள் சென்றவிடத்திற்கு இப்பொழுது செல்லப்போகிறே
புருஷஸிரேஷ்டர்களான அவர்களைவிட்டுப் பிழைத்திருப்பதி
எனக்கு யாதொரு பயனுமில்லை. பாண்டவர்களுக்கு ஆசார்யரா
தேவரீர் எனக்கு அனுமதிகொடும்' என்று கூறினன்'' என்று

நூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்
ஜயத்ரதவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரோணர், துரியோதனனை நிந்தித்துப் போருக்குச் சென்றது.

திருதராஷ்டிரன், "அப்பா! ஸவ்யஸாசியினாலே ஸிந்துரா
னும் அவ்வாறே பூரிஶ்ரவஸ்ஸும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பிற
அப்பொழுது உங்களுடையமனம் எந்தநிலைமையை அடைந்தி
தது? ஸஞ்சய! கௌரவஸபையில் துரியோதனன் அவ்வா
சொல்லியதைக் கேட்ட துரோணர் அதற்குமேல் என்ன சொ
ன்னார்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக'' என்றுவினவ, ஸஞ்சய
சொல்லலானன்:

"பாரதரே! ஸைந்தவனும்பூரிஶ்ரவஸ்ஸும்கொல்லப்பட்டதை
கண்டு உமது ஸைனிகர்களுள் பெரிதான துன்பக்கூக்குரல் உ
டாயிற்று. எந்தஆலோசனையினால் க்ஷத்திரியசிரேஷ்டர்கள் நூ
நூறாகக் கொல்லப்பட்டார்களோ உமது புத்திரனுடைய அ
ஆலோசனை முழுமையையும் அவர்கள் அலக்ஷியம் செய்தார்க
துரோணரோ உமது புத்திரனுடைய அந்த வார்த்தையை
கேட்டு மனவருத்தமுடையவராகி ஒருமுகூர்த்தகாலம் ஆலோ
சித்து மிகுந்த வருத்தத்துடன் வசனிக்கலானார்: 'துரியோ
தன! எப்பொழுதும் ஸவ்யஸாசி யுத்தத்தில் (பிறரால்) ஜயி
முடியாதவனென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற என்னை எ
இவ்வாறு வார்த்தைகளாகிற அம்புகளால் அறுக்கிறாய்? கௌர
அர்ஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்ட சிகண்டி பீஷ்மரைக்கொ
றதனாலேயே அர்ஜுனனை நீ யுத்தத்தில் அறிந்துகொள்ளலா
தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் யுத்தத்தில் கொல்லத்தகா
வரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்து அப்பொழு

ந்தப பாரதஸேனையானது அழிநதுவிட்டதென்று நான அறிந்து
காணடேன மூவுலகங்களிலும புருஷாகளுளசிறநத சூரரென்று
ம எண்ணியிருந்த பீஷ்மா சாயநதபிறகு மிகுந்திருக்கின்ற
வறு எந்த வீரனை நாம அடைவோம? அப்பா! சகுனி கௌரவ
பையில உருட்டிச சூதாடியகாயகள பாசசிகைகளலல அவை
 பகைவாகளை வாட்டுகின்ற கூரமையான பாணங்கள அப்பா!
சசிகைகளை, சாணையில தீட்டப்பட்டு விளங்குபவையும பகைவ
ரப பிளப்பவையுமான பாணங்களாக நினை அப்பா! அநதப
சசிகைகளே பாணங்களாகிப பாாத்தனால போடப்பட்டு நம
மக கொல்லுகின்றன விதுரரால அப்பொழுது சொல்லப்பட்ட
வவித வாாததைகளை நீ அறிந்துகொள்ளவில்லை (உன்னுடைய)
க்ஷமத்தினபொருட்டு நலலவாககுககளைச சொல்லுகின்றவரும
றறிந்தவரும புலமபுகின்றவரும மகாத்மாவுமான விதுரருடைய
ாததைகளை நீ கேளாமல அவமதித்ததாலும, துசசாஸனனு
டைய செயகையாலும கோரமும பெரிதுமான இந்தக கஷடம
னககு நோநதிருககிறது நனமையைச செயகினறவாகள்ான
னபாகளுடைய நலல வாாத்தைகளை அவமதித்தத தனமனம
ானபடி செயகிற மூடன சீககிரத்தில துககிககப்பட்டத்தக்கவனு
றன காநதாரிபுத்திர! மேலும, நறகுலத்தில பிறந்தவளும எல
த தாமங்களையும அனுஷ்டிககின்றவளும (அவமதிககத்) தகாத
ளுமான திரௌபதியை அநதக கௌரவஸபையில அழைத்து
ரசசெயது நாங்கள பாாத்துககொண்டிருககும்பொழுதே நீ
யத அகரமத்தினுடைய பெரிதான பலமானது அடையப்பட
து நீ இவவிதமான கஷடத்தையடையாவிட்டால பரலோகத
ல இதைசகாட்டிலும பெரிதான துன்பத்தை அடைவாய
றலும, சூதாட்டத்தில கபடமான உபாயத்தினாலே அநதப
ண்டவாகளை ஜயித்து மானதோலை வஸதிரமாக உடுத்துககொள
சசெயது அப்பொழுது காட்டிறகுத துரத்தினாய. எப்பொழு
ம தாமத்தை அனுஷ்டிககின்றவாகளும புத்திராகளபோலிருக
ன்றவாகளுமான இந்தப பாண்டவாகளுககு உலகில என்னைத
விர, பிராமமணன என்று சொல்லப்படுகிறவன வேறு எவன
ன துரோகம செயவான? கௌரவஸபையில திருதராஷ்டிரனு
டைய ஸமமதத்தினமேல சகுனியுடனகூடின உன்னாலே பாண்ட
ாகளுககு இவவிதமான கோபமானது உண்டாககப்பட்டது
சசாஸனனால ஒன்றுசோககப்பட்டதும காணனால விருத்திபண
ப்பட்டதுமான அநதககோபமானது (தடுககின்ற) விதுரரு
டைய வாககியத்தை அலக்ஷியம செயது உன்னால அடிககடி பல
டுகாககப்பட்டது அரசே! மிகக வலிமையுடையவனே! மகாத

மாககளுககு நமமால் உண்டுபணணபபடட கோபமெனனும
மானது வேரூனறிவிடடது அதனுடைய புஷபததையும பலத
யும நீ அனுபவிபபாயாக [1] ஸிநதுராஜனை ஆஸ்ரயிதது முய
யுடன எலலோரும அாஜுனனை எதிாததீாகளே, என தோற
போனீாகள? உஙகள நடுவிலிருநதும அவன என கொலலப
டான? கௌரவனே! நீயும காண்னும கருபரும சலயனும
வததாமாவும பிழைததிருககுமபோது ஸைநதவன எவவ
நாசததையடைநதான? ஸமாததாகளான் எலலா அரசாக
ஸிநதுராஜனைக காபபாறறுவதறகாகப போாபுரிநதுகொ
அவனருகிலிருநதீாகளே, உஙகளுடைய மததியிலிருநத அவன
வாறு கொலலபபடடான்? துரியோதன! ராஜாவாகிய அ
ஸைநதவன அாஜுனனிடததிலிருநது தனனைப பாதுகாத
விசேஷமாக எனனிடததிலும உனனிடததிலும விருமபியி
தான அவன அநதப பலகுனனிடததினினறு (நமமால) கா
படுதலை அடையாமலிருககுமபொழுது எனககுச சிறிதும பி
திருகக இடததை நான் பாாககவிலலை அநதச சிகணடியே
கூடப பாஞசாலாகளைக கொலலாமல திருஷடதயுமனனு
யுதததில முழுகுகிறவனைபபோல் நான எனனை நினைககிறே
பாரத! தவிததுககொணடிருககும எனனை ஸிநதுராஜனைக
பாறறுவதில நீ வலலமையறறவனுகிச சொறகளாகிற அமபுக
என அறுககிறுய? ஸதயஸநதரும உததமமான செயகைகளு
வருமான பீஷமருடைய தஙகமயமான கொடியை யுததர
தில காணுமலிருநதுகொணடு எவவிதம ஜயததை விருமபுகிறு
மகாரதாகளுடைய மததியில ஸைநதவனும பூரிஸ்ரவஸுமகொ
லபபடடவிடததில எது மிகுதியிருககும எனறு எணணுகிறு
வேநதே! ஆனால, பகைவரால நெருஙகமுடியாதவரான கி
ஒருவரே ஜீவிததிருககிறுா அவா ஸிநதுராஜனுடைய வழி
அடையவிலலை, அவரை நான் பூஜிககிறேன கௌரவனே!
னவ! நீயும் உனனுடைய இளையசகோதரனுன துசசாஸன
பாாததுககொணடிருககையிலேயே செயயமுடியாத காரியத
செயகினறவரும இநதிரனேடுகூடின தேவாகளாலும யுததத
கொலலததகாதவருமான பீஷமா கொலலபபடடதைககண்ட
ழுதே பூமி உனககு இலலையெனறு நான எணணினேன பா
பாணடவாகளஸருஞசயாகள இவாகளுடைய இநதசசேனைகள
பொழுது ஒனறுசோநது எனனைஎதிாததோடிவருகினறன பா
திருதராஷடிரபுததிர! எலலாப பாஞசாலாகளையுங கொலல
நான கவசததை அவிழககபபோகிறதிலலை, யுதகததில உ

[1] வேறுபாடம

தமான காரியததையே செயயபபோகிறேன அரசனே! யுத
தில என குமாரனுன அஸ்வததாமாவைபபாாதது, '(அஸ்வத
மாவே!) நீ உயிரைப பாதுகாததுககொணடு ஸோமகாகளை
டுவிடாதே மேலும, பிதாவினல கட்டளையிடபபட்ட வாாத
தயை நீ காபபாறறு தயையிலும இநதிரியஙகளை அடககுவதி
ம ஸதயததிலும கபடமறற தனமையிலும நிலைபெறறிரு தா-
ாதத காமஙகளில ஸமாததனுன நீ தாமாாததஙகளைக கெடுக
மலிருநதுகொணடு தாமததைப பிரதானமாககககொணட காா
களை அடிககடி செயவாயாக' எனறுசொலலககடவாய பிராம
ாகளைச் சகதிககுததககபடி பூஜிககவேணடும, கணணுலும
ாததாலும மகிழவிககவேணடும அவாகளுககு அபபிரியமான
ரியம செயயலாகாது ஏனெனில், அவாகள நெருபபு ஜவா
ககுச் சமமானவாகள சததுருககளை நாசமசெயபவனே! அர
ன! நான உனவாககாகிற அமபுகளால பீடிககபபடடுப பெரிய
தஞ்செயவதனபொருட்டு இதோ சததுருசேனைகளில பிரவே
கிறேன துரியோதன! நீயும, கூடுமானல, சேனையைக காப
றறு யுததமுயறசியுளள கௌரவாகளும ஸருஞ்சயாகளும
ாததிரியிலகூடப போாபுரியககூடியவாகள' எனறு சொலலி
துரோணா இவவாறு சொலலிவிட்டு, பிறகு, நக்ஷததிரஙக
டைய ஒளிகளைச் சூரியன கவாவதுபோல க்ஷததிரியாகளுடைய
ிகளைக கவாநதுகொணடு பாணடவாகளையும ஸருஞ்சயாகளை
எதிாததுச் சென்றா

நூறறைமபததுமூனருவது அதயாயம

ஜயத்ரத வதபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனன் ஜயத்ரதனுடைய வதத்துக்கு த்ரோணருடைய
உதாஸீனமே காரணமென்ன, கானன் அதனை மறுத்து
அத்ருஷ்டமே காரணமென்றதும், இராத்திரி யுத்தத்
தொடக்கமும்)

பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன, துரோணராலே இவ்
று தூணடபபட்டவனுகி, கோபததிறகு வசபபட்டு, யுததத
ன பொருட்டே மனததைச் செலுததினன அபபொழுது,
மது புததிரனுன துரியோதனன காணனைபபாாதது, 'காண!
ாாபுரிகினற நீயும மகாதமாவான துரோணரும உததமாக
ன போாவிராகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே,
ருஷ்ணனைத துணையாககககொணட பாணடுபுததிரனுன கிரீடியி

ளுலே தேவர்களாலும உடைககமுடியாததும ஆசாரியரால வ
படுத்தபபடடதுமான வயூகததை உடைதது ஸைநதவன கொ
லபபடடான, பார ராதேய! ஸிமமததினுலே மறற மிருகஙக
கொலலபபடுவதுபோலப பாாததன ஒருவனுலே பூமியிலுள
உததமாகளான அரசாகள யுததததில கொலலபபடடாாக
பார சததுருவை அழிபபவனே! யுததகளததில போாபுரிகின
என்னுடைய சேனையானது இநதிரபுதரனுலே கொஞசமே மிரு
திருககுமபடி செயயபபடடுவிடடது பலகுனன யுததததில முய
சியையுடையவனுயிருநதாலும போாபுரிகினற துரோணருடை
தான எவவிததததாலும உடைககமுடியாத வயூகததை யுதத
கததில எவவாறு உடைததான? அாஜுனன (எவவாறு) ஸை
தவனைக கொனறு பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேறறினுன? ராதேய
பாாததனுலே யுததததில அடிததுததளளபபடடவாகளும மகே
திரனபோனற வலலமையுளளவாகளுமான அனேக அரசாகள
நீ பார வீர! துரோணா விருமபாமலிருபபாராகில யுததத
பலிஷடருமு முயறசியுடையவருமான அவருடையதான எவவித
திலும உடைககமுடியாத வயூகததைப பாணடவன எவவித
உடைபபான? சததுருககளை அழிபபவனே! மகாதமாவா
ஆசாரியருடைய தயைககு அாஜுனன எபபொழுதும உரி
வன ஆதலால, இநத அாஜுனனுககு யுததம செயயாமலே வ
யைக கொடுததுவிடடாா சததுருககளைத தபிககசசெய
துரோணா விநதுராஜனுககு அபயமளிதது என்னிடததில கு
மிலலாமலிருபபதைப பாாதது அாஜுனனுககு வழியைக கொ
ததுவிடடாா அநதத துரோணா முனபே வீடடிறகுபபோ
தறகு அனுமதி கொடுததிருநதால விநதுராஜனுககு மரண
நோநதிராது உயிரை விருமபி வீடடைககுறிததுச செலவதற
முயறசிசெயகினற ஜயதரதனை, யுததததில துரோணரிடத்
னினறு, 'நான ஸைநதவனை யுததததில ரக்ஷிககிறேன இவனை
பலகுனன அடையமாடடான' என்று (அவா சொலலிய) அபய
தைப பெறறுப பாபியான நான தடுததேன என ஸைனய
அழிவதறகாகப பிராமமணரால ஸைநதவன தடுககபபடடா
பாகயஹீனனும யுததததிலமுயறசிசெயகினறவனுமான அபபடி
படட என்னுடைய எலலாச சைனியஙகளும கொலலபபடட
ராஜாவான ஜயதரதனும கொலலபபடடான காண! பாாத்
னுடையபேரால அடையாளமிடபபடட அமபுகளாலே உததம
களான யுததவீராகளனைவரும நூறுநூறுகவும ஆயிரமாயிரம
வும யமன வீட்டுககு அனுபபபபடடிருபபதைப பார யுத்

ாததில நாமனைவரும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே
ரேரததை உதவியாகக கொணட அாஜுனனுலே எவவாறு
ஜாவான ஸைநதவன கொலலபபடடான? ஆயிரமாயிரமாக
ததவீராகளும எவவாறு கொலலபபடடாாகள? இபபொழுது
ராதமாககளான நாம பாாததுககொணடிருககையிலேயே
தததில பீமஸேனனை எதிாததுச சிதரஸேனன முதலான
னனுடைய பிராதாககள மாணடாாகள' எனறு சொன்னுன
கானன, 'நீ ஆசாாயரை நிநதிககாதே அநதப பிராமமணா
ம உயிரையிழககத துணிநது தமது பலததிறகும உதஸாஹத
றகும தகுநதபடி சகதியுளள வரையில யுததஞசெயகிறா
ரோணரை அாஜுனன மீறிநுழைநதுவிடடானுதலால இவ
ஷயததில ஆசாரியாமீது எவவிதததாலும சிறிதும குறறமிலலை
மாததனும புததிசாலியும யௌவனமுளளவனும சூரனும அஸ
ரஙகளில கோசசியுளளவனும மிகக ஆறறலுளளவனும வீாய
டையவனுமான அாஜுனன உடைககமுடியாத கவசததினுல
டபபடடவனுகித திவயாஸதிரஙகளுடன கூடினதும வான
தை அடையாளமாகக கொணடதும கிருஷணனுலே பிடிதது
டடபபடட குதிரைகளுளளதுமான ரதததினமீதேறி உறுதி
னதும தேவஸமபநதம பெறறதுமான காணடீவம எனகிற
லலைக கையிலபிடிததுக கூாமையான பாணஙகளைப பொழிநது
காணடு பாகுபலததினுலே காவஙகொணடவனுகித துரோணரை
திாததுசசெனறது அவனுககுத தகுநததே அரசனே! ஆசாரி
 முதியவா, அவவாறே, விரைவாகசசெலலும விஷயததில
ததியறறவா வேநதே! கையினுல யுததமசெயவதில சகதியற
வா ஆதலால, கிருஷணனை ஸாரதியாககொணட அாஜுனன
வரை மிஞசினுன இககாரணததினுல துரோணாினமீது குற
ததை நான காணவிலலை அவரை மிஞசி அாஜுனன சேனை
ல பிரவேசிதததினுல, 'அஸதிரஙகளையறிநதவரான துரோண
ல யுதததததில பாணடவாகள ஜயிககமுடியாதவாகள' எனறு
ணணுகிறேன எபபொழுதும வஞசனையினுலும விககிரமததினு
ம காரியஙகளைச செயகிறவாகளுககு வெறறி நேரிடுவது தெய
ததினுடைய கடடளை, ஒருவரால நேருவதிலலையெனறு எணணு
றேன துரியோதன! மிகுநத வலலமையோடு நாம போா
ிநதுகொணடிருககுமபொழுது யுதததததில ஸைநதவன கொல
பபடடதினுல தெயவமே இநத விஷயததில பிரதானமெனறு
ணணுகிறேன உனனுடன சோநது யுததரஙகததில அதிக
யறசியைச செயகினறவாகளான நமமுடைய வலலமையை

நாசஞசெயது தெயவம நமமைப பினனிடசசெயகிறது துரதி
ஷடமுடைய மனிதன எபபொழுதாவது செயகிற காரியமு
செயயசசெயயத தெயவததால அழிசசபபடுகிறது எபபொ
தும முயறசியுடைய மனிதனுலே எநதககாரியம செயயததககதோ
அநதககாரியததை ஸநதேகமினறிச செயயவேவேணடும விதி
யானது தெயவததினிடததில நிலைபெறறிருககிறது பாரத
பாரததாகள கபடததாலும விஷமிடுதல முதலான உபாயங
ளாலும வஞசிககபபடடாாகள, அரககுமாளிகையில எரிககவு
படடாாகள, சூதாடடததால வெலலவுமபடடாாகள, ராஜஙீ
யைக கடைபபிடிததுக கானகததிறகு ஓடடவுமபடடாாகள
முயறசியோடு செயயபபடட ஒவவொருகாரியமும தெயவததா
கெடுககபபடடுவிடடது தெயவததைப பிரயோசனமறறதாக
செயது முயறசியுடன நீ யுததமசெய முயறசிசெயகினற நீ அவ
கள ஆகிய உஙகளுடைய அதிாஷடமானது வழியோடு செலலுப
விரனே! கௌரவசிரேஷட! அவாகள ஒருவிஷயததிலு
யோசிதது (வெறறிககனுகூலமான) நலலகாரியததைச செயதிரு
பதாகக காணபபடவிலலை நீயும யோசியாமல தோலவிககு
காரணமான கெடட காரியததைசசெயததாகக காணபபடவிலலை
எலலாப பிராணிகளுடைய நனமை தீமைகளுககும தெயவமே
பிரமாணம பிராணிகள தூஙகிககொணடிருககும பொழுது
தெயவமானது வேறுகாரியமினறி விழிததுககொணடே இருக
றது அநதத தெயவததோடுகூடிய மனிதன காரியாகாரியஙகளி
ஏவபபடுகிறுன உனககுச சேனைகளும எணணிறநதவை உ
ககு யுததவீராகளும அனேகாகள பாணடுபுததிராகளுககு அ
வளவிலலை இநநிலைமையில போா தொடஙகியது குறைநதவ
களான அவாகளால அடிககுந திறமையுளளவாகளும அனேக
களுமான நீஙகள நாசததை அடைவிககபபடடீாகள பௌருஷ
அழிககபபடடது தெயவசசெயலால எனறே நான எணணு
றேன' எனறு கூறினுன அரசரே! இவவாறு அனேகமான அந
அநத விஷயஙகளை ஸமபாஷிததுககொணடிருககுமபொழுதே
யுததகளததில பாணடவாகளுடைய சேனைகள காணபபடடன
அரசரே! உமமுடைய துராலோசனையால, பிறகு, ஒனறே
ஒனறு நெருஙகியிருககினற தோகளோடும யானைகளோடு
கூடின யுததமானது உமமைச சோநத வீராகளுககுப பகைவா
ளோடு நோநதது'' எனறு கூறினுன

பதினுன்காவதுநாள் பகல்யுத்தம் முடிந்தது.

ஜயத்ரதவதபர்வம் முற்றிற்று.

நூற்றைம்பத்து நான்காவது அத்யாயம்
கடோத்கசவதபர்வம்

(யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனை வென்றது)

“அரசரே! அவ்விதமாக விருத்தியடைந்திருக்கும் தேர்கள் திரைகள் இவற்றின் கூட்டத்துடன் சேர்ந்த உமது சேனையார் து பாண்டவசேனையைமீறி நான்குபக்கங்களிலும் யுத்தம் செய்து யமனுடைய ராஜ்யத்தையும் மிகப் பெரிதான பரலோகத் தயும் அடைவதில் தீக்ஷைபெற்றவர்களாகிப் பாஞ்சாலர்களும் கௌரவர்களும் ஒருவரோடொருவர் போர்புரிந்தார்கள் சூரர் ள் சூரர்களோடு யுத்தம் செய்வதற்காக எதிர்த்து அம்புகளா லும் தோமரங்களாலும் சக்திகளாலும் யுத்தத்தில் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டு யமலோகத்தை அடைவித்தார்கள் ஒருவரை ருவர் அடிக்கின்றவர்களான தேராளிகளுக்குத் தேராளிக ளோடுசேர்ந்து இரத்தப்பெருக்குள்ளதும் பயங்கரமுமான பெரிய த்தம் நடந்தது மகாராஜரே! மதப்பெருக்குள்ள யானைகள் மிக்க கோபங்கொண்டு ஒன்றை மற்றொன்று தாக்கிக் கொம்புக ால பிளந்தன குதிரைவீரர்கள் நெருங்கின யுத்தத்தில் பெரிய ாத்தியை விரும்பி ஈட்டிகளாலும் வேல்களாலும் கோடாலிகளா லும் குதிரைவீரர்களைப் பிளந்தார்கள் மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! கைவரை மிஞ்சுவதில் எப்பொழுதும் முயற்சியையுடையவர்க ான காலாட்களும் ஆயுதங்களைக் கையிற் பிடித்து நூறுநூறாகப் ரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள் ஐயா! கௌரவர்களையும் ாஞ்சாலர்களையும் கோத்திரங்களையும் பேர்களையும் குலங்களையும் கட்பதினால் அறிந்தோம் அந்த யுத்தவீரர்கள் யுத்தரங்கத்தில் யமற்றவர்கள்போல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு அம்புகளாலும் சக்தி ளாலும் கோடாலிகளாலும் ஒருவரையொருவர் (அடித்துப்) பர லாகத்திற்கு அனுப்பினார்கள் அரசரே! அவர்களால் ஆயிரக் ணக்காக விடப்பட்ட அம்புகளாலே சூரியன் மறைந்தபடியால் னபோலப் பத்துத்திக்குகளும் பிரகாசிக்கவில்லை பாரதரே! ாண்டவர்களுடைய படைவீரர்கள் அவ்வாறு போர்புரியும்போது துரியோதனன் அந்தச் சேனையில் பிரவேசித்தான் ஸைந்தவனு டைய வதத்தினாலேயே மிக்க மனவருத்தமுற்றவனான துரியோ தனன் இறக்கவேண்டுமென்று உறுதியாக நிச்சயம்பண்ணிக் கொண்டு சத்துருவினுடைய சேனையில் பிரவேசித்தான் உமது

புததிரன ரததகின சபததகிஞல ஒலியிடுமபடி செயதுகொண
பூமியை நடுஙகுமபடி செயகினறவனபோலப பாணடவாகளுடை
'சேனையை எதிாததான பாரதரே! எலலாச சேனைகளுககு
நாசததை உணடுபணணுகிறதும பெரிதும நெருஙகியதுமா
அநத யுததமானது துரியோதனனுககும அநதப பாணடவவீ
களுககும நோநதது" எனறு கூறிஞன

திருதராஷடிரன, "ஸூத! அவவாறு ஸைனியஙகள கொ
லபபடடபிறகு, அபபடிபபடட கஷடஙிலையை அடைநதிருககி
துரியோதனன பினபுறததில தான யுததஞசெயயாமலிருநதாஞ
ஒருவனுககும பலருககும பெரிதான யுததம உணடாவதே தக
தது அதிலும, அரசனுககு இபபடி நோவது சிறிதும தகா
தெனறே எனககுத தோனறுகிறது அநதத துரியோதன
மிகக ஸுகமாகவளாநதவன, பாதுகாககபபடததககவன, உலக
திறகு ஈஶவரன அவன ஒருவஞயிருநதுகொணடு அநேகமபே
களை எதிாததுப புறஙகொடாமலிருநதாஞ? ராஜயததைக கெ
டுபபதில விருபபமுளளவாகளான துரோணரும காணனும கி
பரும ஸாதவதஞன கிருதவாமாவும யுததததில ராஜாவான து
யோதனனை ஏன தடுககவிலலை? யுததஙகளில எலலா உபாயங
ளாலும அரசன பாதுகாககபபடததககவனனறோ? கறறறிநதவ
ளாலே யுததசாஸதிரததில இநதச சிறநத நீதியானது அறிய
படடிருககிறது ஸஞசய! பகைவாகளுடைய பெரிய சேனையி
எனனுடைய புததிரன பிரவேசிததவுடனே, ரதிகாகளுள சிரே
டாகளான எனனைச சோநதவாகள எனன செயதாாகள?
எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலாஞன

"பாரதரே! உமமுடைய குமாரன ஒருவனுககும (பகை
கள) பலருககும நடநத ஆசசரியகரமான யுததததை நிசசயமாக
சொலலுகினறேன, அதனைக கேளும துரோணராலும காா
ஞலும கிருபராலும தடுககபபடடும, இநதத துரியோதனன, ம
மானது ஸமுததிரததில பிரவேசிபபதுபோலப பாணடவசே
யில பிரவேசிததான ஆஙகாஙகு அவவவவிதமாக ஆயிரககண
கான அமபுகளை இறைததுககொணடு கூாமையுளள பாணஙகளா
பாஞசாலாகளையும பாணடவாகளையும அடிததான மகாபலசா
யான உமமுடைய புததிரன உதிதத சூரியன கிரணஙகளா
இருளை நாசஞசெயவதுபோல அநதசசேனையை நாசஞசெயதா
நடுபபகலில கிரணஙகளால நனறுகத தபிககினற சூரியனைபபே
லப பாணஜவாலைகளாலே சேனைமததியில பகைவாகளை வாடு
னற பரதகுலததில உதிததவஞன உமமுடையகுமாரனைப பாண

ாகள பாாபபதறகுச சகதியறறவாகளாஞாகள மகாதமாவான
ரியோதனஞல கொலலபபடுகினற பாஞசாலாகள ஓடுவதில உத
ாகமுளளவாகளும சததருககளை ஜயிககும விஷயததில உதஸா
நதை இழநதவாகளுமாக நானகுபுறஙகளிலும ஓடிஞாகள
லலைகையில கொணட உமது குமாரஞலே பொனகடடிய புஙக
ளளவைகளும நனகு தீடடபபடட முனையுளளவைகளுமான
மபுகளாலே அடிககபபடுகினற பாணடவவீராகள விரைவாகக
ழ விழுநதாாகள வாயைத திறநதுகொணடு உயிாகளைக கவர
த அநதகனைபபோலிருககினற அவனை அநத மகாயுததததில
ணடு யுததவீராகள பயததால ஓடிஞாகள அரசரே! ராஜாவான
மது குமாரன செயததுபோனற செயகையை யுதததில உம
மச சோநதவாகளில ஒருவரும செயயவிலலை நானகுபககஙகளி
ம மலாநதிருககினற தாமரை மலாகளோடு கூடின தாமரை
டையானது யானையிஞல கலககபபடுவதுபோலப போரில உமது
ததிரஞலே பாணடவசேனையானது கலககபபடடது உமது புத
னுடைய தேஜஸிஞலே, பாணடவசேனையானது காறறிஞலும
ரியஞலும ஜலஙகுறைநது காநதியிழநதிருககினற தாமரைஓடை
ாலாயிறறு பாரதரே! உமது புததிரஞலே நாசமபணணபபடட
ணடவசேனையைப பாாததுப பீமஸேனனைத தலைவஞகக
ாணட பாஞசாலாகளோ நனருக அருகில ஓடிவநதாாகள
நதத துரியோதனன பீமஸேனனைப பததுபபாணஙகளாலும
தரீபுததிராகளை முமமூனறு பாணஙகளாலும விராடனையும
ருபதனையும ஆறு ஆறு பாணஙகளாலும சிகணடியை நூறு
ணஙகளாலும திருஷடதயுமனனை எழுபது பாணஙகளாலும
மபுததிரரை ஏழு பாணஙகளாலும கேகயவீராகளையும சேதி
சததவாகளையும கூாமையுளள அனேகபாணஙகளாலும ஸாத
தனை ஐநதுபாணஙகளாலும தரௌபதி குமாராகளையும கடோத
னையும முமமூனறு பாணஙகளாலும யுததததில அடிதது ஸிம
மபோலக காஜிததான பினனும, துரியோதனன, கோபிததுக
ாணடிருககிற அநதகன பிரஜைகளை நாசஞசெயவதுபோல உக
மான அமபுகளாலே மகாயுதததகில யானைகளோடு கூடின
றறுமுளள யுததவீராகளை நூறுநூருக அறுததான நராதிபரே!
மது புததிரஞன அநதத துரியோதனஞல அமபுகளால வதைக
படுகிற அநதப பாணடவசேனையானது யுததததில ஓடியது
ரசரே! மகாயுததததில சூரியனைபபோல ஜவலிககினற அநதக
ருராஜனைப பாணடுபுததிரனுடைய படைவீராகள பாாபபதற
ச சகதியறறவாகளாஞாகள ராஜசிரேஷடரே! பிறகு, கோபங

G எச

கொணட யுதிஷடிரராஜா குருராஜனை உமமுடைய குமாரனை
கொல்லும எணணததுடன எதிரததுவநதார சததுருககளை
அடககுகிறவாகளும குருகுலததில தோனறியவாகளும பராகர
சாலிகளுமான துரியோதனன யுதிஷடிரா இருவரும யுததததி
ததம பிரயோஜனததைககருதி எதிரததாாகள பிறகு, துரியோ
தனன கோபஙகொணடு உடபடிநதககணுககளுளள பதது அமபு
ளாலே (தாமபுததிரரை) அடிதது ஒருபாணததிஞல விரைவாக
கொடியையும அறுததான மனனரே! மகாதமாவும அரச
மான பாணடவருககுப பிரியமான ஸாரதியான இநதிரஸேனை
மூனறுபாணஙகளால நெறறியில அடிததான மகாரதனுன து
யோதனனை வேறெருபாணததால அவருடைய விலலையும அறுத
நானகுபாணஙகளால அவருடைய நானகு குதிரைகளையும அடி
தான பிறகு, யுதிஷடிரா கோபஙகொணடு ஒரு நிமிஷததிறகு
வேறுவிலலைக கையிலெடுதது வேகததோடு கௌரவனை எதி
தார ஐயா! அநதச சததுருககளை அடிககினற அநதத துரியோ
தனனுடைய பொனவேயநத பினபுறமுளள பெரிதான வில
மூததவரான பாணடவா இரணடுபலலஙகளால மூனறுகத து
டாககி, நனருகப பிரயோகிககபபடடவைகளும கூாமையுளள
களுமான பததுப பாணஙகளால துரியோதனனையும அடிததா
அநத அமபுகளெலலாம லக்ஷியததிலபாயநது மாமஸதானததை
பிளநதுகொணடு பூமியிறபிரவேசிததன பிறகு, தேவாகள, விரு
திராஸுரனேடு யுததஞசெயகினற இநதிரனைசசூழநதுகொணட
போல யுததவீராகள யுதிஷடிரரைச சூழநதுகொணடாாக
ஐயா! பிறகு, ராஜாவானயுதிஷடிரா, சூரியகிரணமபோலப பிரக
சிககிறதும மிககக்கொடியதும ஒருவராலும தடுககமுடியாததுமா
ஒரமபை உமது புததிரனைககுறிதது, 'ஆ! நீ மாணடாய' என
ராஜாவான அவனைபபாாததுச சொலலிவிடடுப பிரயோகிததா
காதுவரையில இழுததுவிடபபடட அநத அமபிஞலே அடிகக
படடு அநதக கௌரவன புததி மிகமயஙகி ரததததின மததியிலஉ
காாநதான ராஜேநதிரரே! பிறகு, 'ஆ! அரசன கொலலபப
டான' எனறு நானகுபககஙகளிலும ஸநதோஷமடைநத பா
சாலசேனைகளினுடைய பெரிய ஆரவாரம தோனறியது ஐயா! அ
விடததில உககரமான பாணததினசபதமுமகேடகபபடடது பிற
அநத யுததகளததில துரோணரும விரைவாகக காணபபடடா
துரியோதனனும ஸநதோஷமுடையவனுகித திடமான விலலை
கையிலெடுதது, 'நில, நில' எனறு சொலலிககொணடு பாணட
அரசரை எதிரததான ஜயததில விருபபமுளளவாகளான பா

லர்கள் துரியோதனனை விரைவுடன் எதிர்த்தார்கள் வேகத்து
ன் புறப்பட்ட பெருங்காற்றானது ஜலத்தைப்பொழிகின்றமேகங்
ளை எதிர்ப்பதுபோலக் குருராஜாவான துரியோதனனைப் பாது
க்க எண்ணங்கொண்டு துரோணர் அவர்களையெதிர்த்தார் வேந்த
ர! பிறகு, யுத்தஞ்செய்யும் விருப்பத்தோடு ஒன்றுசேர்ந்திருக்
ன்ற உம்முடைய படைவீரர்களுக்கும் பகைவர்களுக்கும் அனே
ம்போர்களுடைய மரணத்திற்குக்காரணமான பெரும்போர் நடந்
து'' என்று கூறினன்

நூற்றைம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துரோணருடைய யுத்தத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன், "கட்டளையைமீறினவனும் புத்தியில்லாத
னும் என்புத்திரனுமான துரியோதனனைப் பார்த்துச் சொல்லி
ட்டு, பலசாலியான துரோணாசாரியர் கோபத்துடன் பாண்ட
ர்களை நோக்கி அப்பொழுது பிரவேசித்தாரன்றே? (அவ்வாறு)
ரவேசித்து ஸஞ்சரிக்கின்றவரும் ரதத்திலிருக்கின்றவரும் சூர
ம் சிறந்தவில்லாளியுமான துரோணரைப் பாண்டவர்கள் எவ
று தடுத்தார்கள்? பெரும்போரில் பல பகைவரைக்கொல்லு
ன்ற ஆசாரியருடைய வலப்பக்கத்திலுள்ளசேனையை எவர்கள்
துகாத்தார்கள்? இடப்பக்கத்திலுள்ள சேனையை எவர்கள்
துகாத்தார்கள்? வீரரும் யுத்தஞ்செய்கின்றவருமான அந்தத்
ரோணருடைய பின்புறத்தில் எந்த வீரர்கள் இருந்தார்கள்?
தராளியான் அந்தத் துரோணருக்கு எதிரில் எந்தச் சத்துருக்
ள் நின்றார்கள்? சிறந்தவில்லாளியும் பகைவர்களால் ஜயிக்கப்
டாதவரும் ரதமார்க்கங்களில் நர்த்தனஞ்செய்கின்றவருமஆயுத
ாரிகளான எல்லா வீரர்களுள்ளும் உத்தமருமான துரோணா
ரியர் பாஞ்சாலர்களைநோக்கிப் பிரவேசித்ததனால், அவர்களை,
காலத்தில் ஸம்பவித்ததும் மிதமிஞ்சியதுமான குளிரானது
தாட்டிருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன் குளிர்காலத்தில் பசுக்
ள் நடுங்குவதுபோல அவர்கள் நடுக்கமுற்றிருப்பார்களென்று
ன் எண்ணுகிறேன் பாஞ்சாலர்களுடைய எல்லா ஸைனியங்
ளையும் தகிப்பவரும் அக்னிபோலக் குரோதமுடையவரும் ரதி
களுள் உத்தமருமான துரோணாசாரியர் எவ்வாறு மரணத்தை
டைந்தார்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானன்

"ஸாயங்காலத்தில் ஸைந்தவனைக்கொன்று அரசரோடு
சர்ந்த பிறகு, பார்த்தனும் மகாவில்லாளியான ஸாத்யகியும்

துரோணரையே எதிாததுசசெனருாகள அவவாறே, யுதிஷடி
ரும பாணடவனுன பீமஸேனனும தனிததனியாகச சேனையுட
மிகக முயறசிகொணடு விரைவாகத துரோணரையே எதிாததா
கள அவவாறே, புததிசாலியான நகுலனும ஜயிககமுடியா
ஸஹதேவனும திருஷடதயுமனனும சதானீகனும கேகயாகளு
விராடனும சேனைகளுடனகூடின மசசநாடடினாகளும ஸால
களும துரோணரையே யுததததில எதிாததாாகள அரசரே
அவவாறே, திருஷடதயுமனனுடைய பிதாவான துருபதராஜனு
பாஞசாலாகளால நானகுபுறமும ரக்ஷிககபபடடவனுகித து
ணரையே எதிாததான பெரிதானவிலலைக கையிறகொணடவா
ளான தரெளபதிகுமாராகளும ராக்ஷஸனுன கடோதககசனு
ஸைனியஙகளோடுகூடி மிகக காநதியுளள துரோணரையேஎதி
தாாகள பரபதரகாகளும (பதைவாசனை) அடிககும தனமை
யுளளவாகளான ஆறுயிரம பாஞசாலவீராகளும சிகணடியைமு
னிடடுககொணடு துரோணரையே எதிாததாாகள அவவா
பாணடவவீராகளுள மகாரதாகளான மறறப புருஷசிரேஷட
களும ஒனறுசோநது பிராமமணேததமரான துரோணரை
எதிாததாாகள அரசரே! அநதச சூராகள யுதததிறகு
சென றபொழுது, பயபபடுகிறவாகளுககுப பயததை விருத
பணணுகிறதும,கோரமானதும,யுததவீராகளுககு அமஙகளகர
புளளதும, பயஙகரமானதும, யமனிடததில கொணடுபோ
சோககிறதும, யானைகள குதிரைகள காலாடகள இவைகளுடை
பிராணனை மாயககினறதுமான இராததிரியானது அபபொழு
தோனறியது கோரமான அநத இரவில நரிகள ஜவாலையோ
கூடின கொளளிகளையுடைய வாயகளால நாறபுறமும ஊளையி
டுக கோரமான பயததைத தெரிவிததன அதிபயஙகரமா
கோடடானகளும கெளரவாகளுககு அதிகமானபயததை வி
ஷிததுச சொலலிககொணடு கெளரவாகளுடைய சேனையிலகாண
படடன ராஜேநதிரரே! பிறகு, ஸைனியஙகளில பேரீவாதய
ளுடைய பெரிய சபதததினுலும, மிருதஙகஙகளி னுடை
சபதததினுலும, யானைகளுடைய பிளிறுதலகளாலும, குதிை
ளுடையகனைபபுககளாலும, குளபபடிவைபபதினுல உணடா
சபதததினுலும நெருஙகின ஒரு பேரொலியானது எஙகும உ
டாகியது வேநதரே! பிறகு, துரோணருககும ஸருஞசயாகள
வருககும மாலைபபொழுதில அதிபயஙகரமானயுததம நோநத
இருடடினுலும நானகுபககஙகளிலும உணடாயிருககினற சே
யின புழுதியினுலும உலசமே மூடபபடடபொழுது ஒரு வ
வும அறியபபடவிலலை பிறகு, மனிதாகள குதிரைகள யானை

றறின ரகதமானது நனருகசசோநது பெருகியது மனக
கமடைநத நாஙகள பூமியிலுணடான புழுதியைப பாாகக
லை மலையில எரிககபபடுகினற மூஙகிறகாட்டினுடைய சபதம
ால இரவில ஆயுதஙகளுடைய சடசடவெனனும ஒலியானது
ாரமாக உணடாகியது மிருதஙகஙகள ஆனகஙகள இவைகளி
டைய சபதஙகளாலும, அவவாறே ஜாஜரஙகளாலும, படகங
ாலும, [1] யானைகளினுடைய பிளிறுதலகளாலும, குதிரைகள
னககும சபதஙகளாலும எலலாமே குழபபமுளளதாக விளஙகி
து அரசரே! இருளால மூடபபடட ஸாயஙகாலததில நம
ாகளாவது பிறாகளாவது அறியபபடவேயிலலை அநத (சைந
) எலலாம பைததியம பிடிததததுபோலாகியது ராஜேநதிரரே!
றகு. பூமியிலிருநது உணடான தூளி ரகததததினாலே அடககப
டடது பொனனாலாகிய கவசஙகளாலும பூஷணஙகளாலும
ருள நீஙகியது பரதாிற சிறநதவரே! பிறகு, ரததினஙகளாலும
வாணஙகளாலும அலஙகரிககபபடட அநதப பாரதசேனை
னது இரவில நகூததிரஙகளோடுகூடின ஆகாயமபோல விளங
து, நரிகள ஊளையிடுவதும காககைகள கததுவதும வேலா
ஙகளாலும கொடிகளாலும நிறைநததும யானைகளினுடைய
ிறலால நிரமபியதும சிஙகநாதததினாலுணடான பெருஞசத
ததால எதிரொலிகொணடதும கோரமும ஆகியது அநத
டததில நெருஙகியதும மயிாபுளகிககசசெயவதும எலலாத திக
ககளையும நனருக மூடுகினறதும மஹேநதிரனுடைய வஜரா
ததிறகுச சமமான சபதமுளளதுமான பெரிய சபதமானது
ணடாகியது மஹாராஜரே! அநதப பாரதசேனையானது
ாததராததிரியில தோளவளைகளாலும குணடலஙகளாலும
ானனாபரணஙகளாலும ஆயுதஙகளாலும விளககபபடடதாகக
ணபபடடது அநதச சேனையில பொனனால அலஙகரிககப
ட யானைகளும தோகளும இரவில மினனலுடனகூடின மேகங
போல காணபபடடன விழுகினறவைகளான ரிஷடிகளும
திகளும கதைகளும பாணஙகளும உலககைகளும ஈடடிகளும
டாககததிகளும பிரகாசிககினற அகனிபோல காணபபடடன
ததைச செயயவேணடுமெனகிற எணணஙகொணடவாக
ன எல்லா வீராகளும துரியோதனனாகிற எதிாககாறறுளள
தோகளும யானைகளுமாகிற மேகஙகளுளளதும வாதயஙக
டைய கோஷமாகிற இடிமுழககமுளளதும விறகளும துவஜங
மாகிற மினனலகளால சூழபபடடதும ரோணரும பாணட

1 'பேதகாரை' எனபது மூலம

வாகளுமாகிற [1] பாஜனய தேவதையோடு கூடியதும் சக்திகளு
சகதிகளும கதைகளுமாகிற இடிகளோடுகூடியதும அமபுகளாகி
நீரவீழசசியுளளதும அஸதிரஙகளாகிற காற்றுளளதும ஆயுத
களின வீழசசியாகிற உஷணததால நிறைநததும கோரமானத
ஆசசரியததை உணடுபணணததககதும உககிரமாயுளளதும உ
ரைப போககுகினறதும தெபபமிலலாததும அதிபயஙகரமாயு
ளதுமான அநத யுததநதியில பிரவேசிததாாகள அஸதப
காலததில தொடஙகபபடடதும கோரமானதும உரதத சதத
களால எதிரொலியுளளதாகச செயயபபடடதும பயமுளளவ
ளுககுப பயததை உணடுபணணுகினறதும சூராகளுககு ஸநதோ
ஷததை விருததிபணணுகினறதும மகா கோரமானதும் மி
பயஙகரமாயுளளதுமான அநத ராததிரி யுததமானது நடக்
பொழுது பாணடவாகளும ஸருஞசயாகளும ஒனறுசோந
கோபஙகொணடு துரோணரை எதிரதது வநதாாகள அரசே
(துரோணா) தம எதிரிலவநத மகாரதாகளையெலலாம முது
காடடி ஓடுமபடிசெயதாா, சிலரை யமலோகததிறகனுபபின
இரவின தொடககததில துரோணா ஒருவராலே நாராசஙகள
ஆயிரம சிறநத யானைகளும பதினாயிரம ரதஙகளும பததுலக்ஷ
காலாடகளும பததுககோடி குதிரைககூடடஙகளும அழிக்
படடன'' எனறு கூறினன

நூறறைமபததாருவது அதயாயம்

கடோதககசவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமன், துர்மதன் துஷ்கர்ணன் முதலானவர்களை வதஞ்செய்தது.)

திருதராஷடிரன, ''அவமதிக்கமுடியாதவரும எலலையறற வ
லமையுளளவரும கோபஙகொணடவரும முயறசியுளளவருமா
அநதத துரோணா ஸருஞசயாகளுள பிரவேசிததவுடன, அ
பொழுது, உஙகளுககு எனன எணணம உணடாயிறறு? சா
திர வரமபைக கடநதவனும என புததிரனுமான துரியோத
னைப பாாதது அவவாறு சொலலிவிடடு எணணமுடியாத, வ
லமையுளள துரோணா பாணடவருடைய படையில பிரவேசி
பொழுது, பாாததன எனனசெயதான? வீரனும ஸைநதவனு
பூரிஶ்ரவஸும கொலலபபடட பிறகு, மிகக தேஜஸுளளவரு
ஜயிககபபடாதவருமான துரோணா பாஞசாலாகளை எதிரத்

---

[1] மழைககடவுள

னறபொழுது, பாாததன என்னசெயதான? அவமதிககக பாதவருமசததுருககளை வாடடுகிறவருமான துரோணா சேனை ல பிரவேசிததவுடனே பாாததன எனன எணணினை? துரி ாதனனும எநதசசெயகையை அசாலததிறகுததகுநதெனறு ணணினை? விருமபியவறறைக கொடுககினறவரும வீாயமுளள நும பிராமமணேததமருமான துரோணரை எவாகள பின ாடாநதாாகள? யுததம செயகினற சூரரான துரோணருககு தவீராகள உதவியாகப பினதொடாநதாாகள? யுததததில கைவாகளைக கொலலுகினற அநதததுரோணருககு எநதவீரா ா முனனே நினறாாகள? பிரபுவே! பாரதவாஜருடைய அமபுக ால பீடிககபபடட எலலாபாணடவாகளையும குளிாகாலததில ிககமுறற இளைதத பசுககளபோல நான நினைககிறேன சதது ககளைத துளைப்பவரும பெரியவிலலை ஏநதியவரும புருஷ ரேஷடருமான அநதத துரோணசாரியா பாஞசாலாகளுள நது எவவாறு மரணமடைநதாா? இரவில எலலா யுததவீரா நும ஒனறுசோநது மகாரதாகளும ஒனறுகூடி ஸைனியஙகளும னிததனி கலககபபடும அநதசசமயததில, உஙகளுள எவாகள லஙகாத) அறிவுளளவாகளாயிருநதாாகள? யுததஙகளில நம மசசோநத ரதிகாகளை யுததததில நெருஙகியிருபபவாகளாக ம கொலலபபடடவாகளாகவும அவமதிககபபடடவாகளாகவும ததைத இழககுமபடி செயயபபடடவாகளாகவும சொலலுகிறாய ணடவாகளாலே நனறாகக குழபபபபடுகினறவாகளும புததி யிழநதவாகளும பேரிருளில அமிழநதவாகளுமான நமமுடைய ாகளுககு அபபொழுது எனன எணணமுணடாயிறறு? பாண வாகளை ஸநதோஷமடைநதவாகளாகவும பலததால அதிகரிதத ாகளாகவும ஊககமுளளவாகளாகவும சொலலுகிறாய எனனைச ாநதவாகளை இபபொழுது ஸநதோஷததை இழநதவாகளாக ம தோலவியை அடைநதவாகளாகவும சொலலுகிறாய ஸஞசய! பபொழுது அநதயுததததில ஓடாமலிருககிற பாாததாகளுககு ாததிரியில எவவாறு கௌரவாகளைக காணும விஷயததில பிர சம ஏறபடடது?" எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானான்

"அரசரே! அபபொழுது, மிககபயஙகரமான இராததிரியுத ம நடககுமகாலததில, பாணடவாகளனைவரும ஸோமகாகளோடு ாநது துரோணரை எதிாததாாகள. பிறகு, துரோணா எலலாக கயாகளையும திருஷடதயுமனனுடைய குமாராகளையும விரைவா செலலுகினற அமபுகளால பிரேதலோகததிறகு அனுபபினா ரதரே! எநத மகாரதாகள அவருககு முனனிலையில நினறா

களோ அவர்களெல்லோரையும் அவர் பிதிர்லோகத்திற்கு அனு
பின்னர் வீரர்களை நாசஞ்செய்கின்ற மகாரதரான பாரத்வாஜனை
பிரதாபசாலியும் ராஜாவுமான சிபி அப்பொழுது கோபங்கொண
எதிர்த்தான் எதிர்த்துவருகின்ற பாண்டவர்களைச்சோந்த ம
ரதனான அந்தச் சிபியைப்பார்த்துத் துரோணர் முழுதும் எ
றுசெய்த கூர்மையுள்ள பத்துப்பாணங்களால் அடித்தார் சி
யும் புன்சிரிப்புடன் கூர்மையுள்ள முப்பதுபாணங்களால் அவ
திருப்பியடித்து ஒரு பல்லத்தால் அவருடைய ஸாரதியை
தள்ளினன் துரோணர் மகாபலசாலியான அந்தச்சிபியினுடை
குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங்கொன்று, பிறகு, தலைப்பாகையுட
கூடிய அவன்தலையையும் சரீரத்தினின்றும் தள்ளினர் பிற
துரியோதனன் விரைவாக அந்தத்துரோணருக்கு வேறு ஸா
யைக்கொடுத்தான் அவர் அந்த ஸாரதியினால் கடிவாளம்பி
கப்பட்ட குதிரைகளுள்ளவராகி மறுபடியும் பகைவர்களை எதி
தார் கலிங்கதேசத்தரசனுடைய குமாரன் முன்னமே தன்பி
கொல்லப்பட்டபடியால் கோபங்கொண்டவனுகிக் கலிங்கர்க
டைய படையோடுகூடி யுத்தத்தில் பீமஸேனனை எதிர்த்தா
அந்தக் கலிங்கராஜகுமாரன் பீமனை ஐந்துபாணங்களால் அடித
மறுபடியும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான் விசோகனை மூன
பாணங்களாலடித்து ஒருபாணத்தால் தவஜத்தையும் அடித்தா
கோபங்கொண்ட அந்தக் கலிங்கதேசத்துவீரனை, கோபங்கொ
டவிருகோதரன் தன் ரதத்தினின்று அவன் ரதத்தில் பாய்ந்
முஷ்டியினால் குத்தினன் பலவானன் பாண்டவனால் யுத்தத்
முஷ்டியினால் கொல்லப்பட்ட அவனுடைய எல்லா எலும்புகளு
உடனே தனித்தனியாக விழுந்தன மகாராஜரே! அப்பொழு
பீமனால் அந்தக்காலிங்கன் கொல்லப்பட்டவுடனே, பாண்டவனை
குறித்து 'நல்லது, நல்லது' என்கிற பாஞ்சாலர்களுடைய பெ
தான ஸிம்மநாதமானது உண்டாயிற்று பகைவரை வாட்
பவரே! அதனைக் காணும் அவனுடைய ஸகோதரர்களு
ஸகிக்கவில்லை அவர்கள் ஸாபங்களுக்கு ஒப்பான அ
களாலே பீமஸேனனை அடித்தார்கள் பிறகு, பீமன் அந்தச்சத்
ரதத்தைவிட்டுத் துருமனுடைய ரதத்தையடைந்து அம்புக
ஓயாமல் தொடுக்கிற துருமனையும் முஷ்டியினால் நன்றாகக் குத்
னன். எல்லாவிதத்தாலும் நசுக்கப்பட்ட அந்தத்துருமன் இ
த்ததைக் கக்கினன் (மேலே) வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற [1] காசம
யானது ஒருகுத்தினாலே விளையாட்டாக நொறுக்கப்படுவ

1 மண்ணை உருக்கிச் செய்யப்படும் கண்ணாடி முதலியன

பாலக் கர்ணபிராதாவான துர்மனும் அவ்விடத்தில் கொல்லப்
பட்டான் பலவானான பாண்டுபுத்திரனாலே கொல்லப்பட்ட
அந்தத்துர்மனன் அப்பொழுது விழுந்தான். மகாராஜரே! மகா
பலசாலியான பீமன் அவனைக்கொன்று ஜயராதனுடைய ரதத்தை
அடைந்து விம்மம்போல அடிக்கடி காஜித்தான். அரசரே!
மகாபலசாலியும் நீண்டகைகளுள்ளவனுமான அந்தப்பீமன், வீர
னான அந்தஜயராதனையும் அவனுடைய ஸாரதியையும் இரண்டு
காலகளையும் பிடித்துச்சுழற்றிக் கர்ணன் பார்த்துக்கொண்டிருக்க
அப்பொழுதே பூமியில் அடித்தான். அவ்விருவரும் பிராணனை
விட்டார்கள். கர்ணனே, பொன்மயமான ஒருசக்தியைப் பாண்ட
வன்மீது பிரயோகித்தான். பிறகு, பாண்டுநந்தனன் அட்டகாஸம்
செய்து அந்தச்சக்தியையே பிடித்துக்கொண்டான். அவமதிக்க
முடியாதவனான விருகோதரன் அதனை யுத்தத்தில் கர்ணன்மீதே
எறிந்தான். வருகின்ற அந்தச் சக்தியாயுதத்தைச் சகுனியானவன்
எண்ணெயிட்டுத்தீட்டிய அம்புகளால் அறுத்தான். ஆசாரிய
ரமான பராக்ரமமுள்ள பீமஸேனன், யுத்தத்தில் பெரிதான
அந்தக்காரியத்தைச்செய்து மறுபடியும் தன் ரதத்தையடைந்து
உமது சேனையைக்குறித்து விரைவாகச் சென்றான். அரசரே!
கோபங்கொண்டிருக்கிற யமன்போலக் கொல்லவேண்டுமென்கிற
எண்ணங்கொண்டுவருகின்ற மகாபாகுபலமுள்ள அந்தப் பீமனை
குமாரர்களான உம்முடைய புத்திரர்கள் பெரிய அம்பு மழையி
னால் மறைத்துத் தடுத்தார்கள். பிறகு, பீமன் யுத்தத்தில் அட்ட
ஹாஸஞ்செய்துகொண்டு துர்மதனுடைய ஸாரதியையும் குதிரை
களையும் அம்புகளால் யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான். பிறகு,
துர்மதனே துஷ்கர்ணனுடைய ரதத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டான்.
ஒரே ரதத்தில் ஏறினவர்களும் பகைவர்களை வாட்டுகிறவர்களும்
ஸகோதரர்களுமான அவ்விருவரும், யுத்தமுனையின்மத்தியில், வரு
ணனும் சூரியனும் அஸுரச்ரேஷ்டனான தாரகனை எதிர்த்தது
போலப் பீமனை எதிர்த்தார்கள். பிறகு, உமது புத்ரர்களான
துர்மதனும் துஷ்கர்ணனும் ஒரே ரதத்திலிருந்துகொண்டு பாணங்
களால் பீமனை அடித்தார்கள். பிறகு, சத்ருக்களை அடக்குகிற
வனான பாண்டவன், கர்ணனும் துரோணபுத்திரரும் துரியோதன
னும் கிருபரும் ஸோமதத்தனும் பாஹ்லீகனும் பார்த்துக்கொண்
டிருக்கும்பொழுதே, துர்மதனும் துஷ்கர்ணனும் இருக்கும் அந்த
ரதத்தைக் கால் உதையினால் பூமியில் வீழ்த்தினான். பிறகு,
பலமுடையவர்களும் சூரர்களும் உம்முடைய குமாரர்களுமான
துஷ்கர்ணன் துர்மதன் இருவரையும் பீமன் மிகுந்த கோபங்
கொண்டு முஷ்டியினால் குத்திக் காலால் துகைத்தான். பிறகு,

ஸைனியமானது ஹாஹாகாரம் கொண்டிருக்கையில், அரசர்கள் 'இதோ ருத்திரர் பீமஸேன உருவத்தோடு கௌரவர்களுடன் யுத்தம் செய்கிறார்' என்று பீமனைப்பற்றிக் கூறினார்கள் பாரதரே! அரசர்களெல்லோரும் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பிரஜ்ஞையை இழந்தவர்களாகி வாகனங்களை ஓட்டிக்கொண்டு ஓடினார்கள் இருவர்சேர்ந்து ஓடவில்லை பிறகு, இரவின் தொடக்கத்தில் சேனையானது அதிகமாக நாசம்செய்யப்பட்டபொழுது ராஜஸ்ரேஷ்டர்களாலே நன்குபுகழப்பட்டவனும் பெரும்படையுள்ளவனும் பராக்கிரமுடையவனுமான விருகோதரன், தாமரைமலர்போல மலர்ந்த கண்களையுடையவனாக, ராஜாவான யுதிஷ்டிரரைப் பூஜித்தான் பிறகு, நகுலஸஹதேவர்களும் துருபதனும் விராடனும் கேகயர்களும் யுதிஷ்டிரரும், அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைந்து, அந்தகாஸுரன் கொல்லப்பட்டவுடன் தேவர்கள் ருத்திரரைக் கொண்டாடியதுபோல, விருகோதரனை மிகவும் கொண்டாடினார்கள் பிறகு, வருணகுமாரனுக்கு ஒப்பானவர்களும் கோபமூண்டவர்களும் மகாத்மாவான குருவோடுகூடச் சேர்ந்தவர்களுமான உம்முடையகுமாரர்கள் ரதங்களுடனும் காலாட்களுடனும் யானைகளுடனும் சேர்ந்து யுத்தம்செய்ய எண்ணி விருகோதரனை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து தடுத்தார்கள் பிறகு, இரட்டைப் பிள்ளைகளான நகுல ஸஹதேவர்களும் ஸைனிகர்களோடுகூடின துருபதகுமாரர்களும் யுதிஷ்டிரரும் துருபதனும் விராடனும் ஸாத்யகியும் கடோத்கசனும் ஜயவிஜயர்களும் [1] தருமனும் விருகனும் ஸருஞ்சயர்களோடுசேர்ந்து உமதுபுத்திரர்களைத் தடுத்தார்கள் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, இருளார்கிறமேகத்தால் சூழப்பட்டதும் மகாபயங்கரமுமான இரவின் தொடக்கத்தில் மகாபலசாலிகளான கௌரவபாண்டவ வீரர்களுக்குப் பயங்கரமானதும் மிகவும் உக்கிரமானதும் செந்நாய்க் கூட்டங்களுக்கும் கழுகுகளுக்கும் சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான அற்புதமான யுத்தம் நேர்ந்தது

நூற்றைம்பத்தேழாவது அத்யாயம்

கடோத்கச் வதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி ஸோமதத்தனை வென்றதும், அசுவத்தாமாவுக்கும் கடோத்கசனுக்கும்யுத்தமும், அசுவத்தாமாவின் பராக்கிரமமும்)

அப்பொழுது, தன்புத்திரனும் பிராயோபவேசம் செய்தவனுமான பூரிஸ்ரவஸ் ஸாத்யகியினால் கொல்லப்பட்டவுடன், ஸோ

[1] இவன் வேறு, இது அதிகபாடம்.

ததன மிகக கோபஙகொணடு ஸாதயகியைநோககி, 'ஸாதவத !
காதமாககளான தேவாகளாலே எது உததமமான க்ஷததிரிய
ாமமெனறு காணபபடடிருககிறதோ அநதத தாமததை நீவிடடு
ிட்டுததிருட்டுததொழிலில எபபடி பறறுதலுளளவனுனாய? க்ஷத
ிரியதாமததில பறறுதலுளள ஒருவிவேகியானவன பினவாஙகின
ீனயும தளாசசியுறறவனீயும ஆயுதஙகளீ வைததுவிடடவனீ
ம யாசிககிறவனீயும எவவாறு யுததததில அடிபபான? ஸாத
த! மிகக தோளவலியுடைநத நீயும பிரதயுமனனுமாகிய இரு
ருமே விருஷணிகளுள யுததததில மகாரதாகளெனறு பிர
ிததிபெறறவாகளனறோ? பிராயோபவேசம செயதவனும
ாாததனுலே கைஅறுககபபடடவனுமான பூரிஸ்ரவஸின விஷ
ததில இரககபபடததககக அவவிதக கொடியசெயகையை எவ
ாறு செயதாய? ஆ! ஆ! கெடடநடையுளளவனே! அநதச
சயகைககுப பலனீ நீ யுததததில அனுபவி மூட! இபபொழுது
ணமையை வெளிபபடுததி அமபினுலே உன தலையை அறுககப
பாகிறேன ஸாதவத! இரணடு புததிராகள்மீதும இஷடமான
ணயததினமீதும நான ஆணையிடுகினறேன விருஷணிகுலததிற
றநத பாபீ! வீரனெனறு காவஙகொணடவனும பிருதாபுததிர
ன அாஜுனனுலே ரக்ஷிககபபடாதவனுமான உனனீ இவ
ரவு கழிவதறகுள புததிராகளோடும இளேயூ ஸகோதராகளோ
ஞசோதது நான கொலலாமறபோவேனுகில கோரமானநரகத
ல விழுவேன' எனறு கூறினுன மிககபலசாலியான ஸோமதத
ன அதிக கோபஙகொணடு இவவாறு சொலலிவிடடுச சங
ததை உரகக ஊதி ஸிமமநாததததையும செயதான பிறகு,
ாமரையிதழபோனற கணகளீயுடையவனும ஸிமமமபோனற
காரபபறகளீயுடையவனும அணுகமுடியாதவனுமான ஸாதயகி
கவும கோபஙகொணடு ஸோமதததனீப பாாதது, 'கௌர
னே! உனனோடாவது இனனும மறற வீராகளோடாவது போா
ிகினற எனககு எவவிதததாலும மனததில கொஞசமேனும
ருவிதபயமும கிடையாது கௌரவ! எலலா ஸைனியததினு
ம ரக்ஷிககபபடடு நீ எனனுடன போாபுரிநதாலும உனனிடத
ல எனககு ஒருவிதமான மனவருததமும இலலே க்ஷததிரிய
ாமததில நிலேபெறறிருககினற நான உனனுல சணடையைப
ரதானமாககொணடதும அயோககியாகளுககு ஸமமதமாயிருக
னறதுமான வாககியததால பயபபடுததத தககவனலலேன
ரசனே! எனனுேடு போாபுரிவதறகு உனககு இபபொழுது
ணணமிருககுமாகில தயையிலலாமல கூாமையுளள அமபுகளால
னனீ நீ) அடி, உனனீயும நான அடிககிறேன மகாராஜனே!

'வீரனும மகாரதனுமான உனது புததிரனை பூரிஸ்ரவஸ கொ
லலபபடடான பிராதாவினுடைய (பிரிவின) துககததால பீடிகக
படட சலனும கொலலபபடடான புததிராகளோடும பந்து
களோடுமகூடின உனனையும இபபொழுது ஸமஹாரம செய்ய
போகிறேன இபபொழுது, யுததததில முயறசியுடையவனாக நி
நீ குருவமசததிலபிறநத மாகாரதனலலையோ? எநத யுதிஷ்டி
ராஜரிடததில கொடை இநதிரியநிகரஹம பரிசுததம கொ
லாமை (அகாரியததில) வெடகம தைரியம பொறுமை ஆகி
எலலாம அழிவறறவைகளாக எபபொழுதும இருககினறனவோ
அநத [1] முரசததைக கொடியாககொணட அவருடைய தேஜஸ
னால முனபே நீ கொலலபபடடவன இனி, கானனோடும சகு
யோடும யுததததில அவசியம மரணததையடையபபோகிறா
நான ஸ்ரீகிருஷ்ணாஜுனாகளுடைய சரணஙகளினமீதும யாக
களினமீதும புணயதீாததஙகளினமீதும ஆணையிடுகிறேன யு
ததததில கோபமூடடபபடடவனான நான பாபியான உனனை
புததிராகளோடு கொலலாமல இருககபபோகிறதிலலை யுததத
விடடுபபோவாயாகில விடுபடடவனாவாய' எனறு சொனனா
ஒருவருககொருவா இவவாறு சொலலிவிடடு, கோபததினா
சிவநத கணகளையுடையவாகளும ஆணமையிற சிறநதவாகளுமா
இருவரும பாணபபிரயோகமசெயய ஆரமபிததாாகள பிற
துரியோதனன ஆயிரம தோகளோடும பதினாயிரம யானைகளோ
டும ஸோமதததனைச சூழநது யுதததததில ஸனனததனாக நி
றான மிகக கோபஙகொணடவனும சஸதிரதாரிகளான எல
வீராகளுளளும சிறநதவனும நீணட கைகளையுடையவனும வஜ
போனற தேகமுடையவனும யௌவனமுளளவனும உமக
மைததுனனுமான சகுனியும புதரபௌதராகளாலும இந்தி
னுடைய பராகரமமபோனற பராகரமமுடைய பிராதாககளா
சூழபபடடவனுமான புததிசாலியான அநதச சகுனியினுடை
லக்ஷததிறகுமேறபடட குதிரைகள மகாவிலலாளியான ஸோ
ததததனை நானகுபககஙகளிலும சூழநது பாதுகாததன பலவா
களாலே காககபபடுகினற அநத ஸோமதததன ஸாதயகியை
அமபுகளால மூடினான ஸதயவிகரமனான ஸாதயகி படி
கணுககளுளள அமபுகளாலே மூடபபடுவதைககணடு, மஹாபா
பலமுளள திருஷடதயுமனன, கோபமிககவனாகிப பெரி
சேனையை அழைததுககொணடு அவனைக காபபாறறினான அ
சரே! அனயோனயம அடிததுககொளளுகினற ஸேனாஸமூ
களில பெருஙகாறறினால கலககபபடட ஸமுததிரஙகளில உ
டாகிற சபதமபோலச சபதம உணடாயிறறு ஸோமதததனே

[1] 'மருதஙகம' எனபது மூலம

ாதவதனை ஒனபது பாணஙகளால அடிததான ஸாதயகியும
நருபஙகவனான அநத ஸோமதததனை ஒனபது பாணஙகளால
அடிததான பலமுடையவனும திடமான விலலைக கையில தாங
கியவனுமான ஸாதயகியினால யுததததில நனறாக அடிககபபட்ட
ஸோமதததன ரதமததியை அடைநது பிரஜஞையை இழநதவ
னாகி மூரசசையடைநதான் மூரசசையடைநதிருககினற அநத
ஸோமதததனைப பாரதது ஸாரதி விரைவுளளவனாகி வீரயமுடைய
வனும மகாரதனுமான அநத ஸோமதததனை யுததரஙகததி
லினறு வெளியிற கொணடுசெனறான யுயுதானனுடைய அமபுக
ளால பீடிககபபட்டு அநத ஸோமதததன மதிமயஙகியதைக
கணடு, பிறகு, துரோணர யதுவீரனான ஸாதயகியைக கொலலக
கருதி எதிரததுவநதார வருகினற அநதத துரோணரைக
கணடு யுதிஷடிரமுதலானவரகள மகாதமாவான யதுவீரனைப
பாதுகாககக கருதி அவனைச சூழநதுகொணடாரகள பிறகு,
மூவுலகஙகளையும ஜயிககவேணடுமெனற எணணததினாலே முற
காலததில தேவரகளோடே பலிசசககரவரததிககு யுததம நேரநதது
போலத துரோணருககுப பாணடவரகளோடு யுததம தொடஙகி
யது பிறகு, மகாதேஜஸவியும மிகக புஜபலமுளளவருமான
பாரதவாஜர பாணஸமூகததினால பாணடவ ஸைனியததைத
தகரதது யுதிஷடிரரையும அடிதது ஸாதயகியைப பததுப பாணஙக
ளாலும பாரஷதனை இருபதுபாணஙகளாலும பீமஸேனனை ஒன
பதுபாணஙகளாலும நகுலனை ஐநதுபாணஙகளாலும ஸஹதே
வனை எடடுபபாணஙகளாலும சிகணடியை நூறுபாணஙகளாலும
திரௌபதி குமாரரகளை ஐநதைநதுபாணஙகளாலும மதஸயதே
சததரசனான விராடனை எடடுபபாணஙகளாலும துருபதனைப பத
துப பாணஙகளாலும யுதாமனயுவை மூனறுபாணஙகளாலும
உததமௌஜஸை ஆறுபாணஙகளாலும அடிதது யுததரஙகததி
லுளள இனனும மறற ஸைனிகரகளையும அடிதது யுதிஷடிரருககு
அருகில விரைவாகச செனறார அரசரே! துரோணராலே கொல
லபபடுகினற அநதப பாணடுபுததிரருடைய படைவீரரகள அழு
ககுரலுடன பயததினால பததுததிககுககளிலும ஓடினாரகள
குநதிபுததிரனான பலகுனன துரோணராலே நாசபபடுகினற
அநதச சேனையைககணடு சிறிது பரபரபபுடன ஆசாரியரை
நோககி விரைவாக எதிரததுவநதான யுததரஙகததில துரோ
ணரை எதிரததுச செலலுகினற பீபதஸுவைககணடு அநத யுதிஷ
டிரருடைய சேனையானது மறுபடியும திருமபியது பிறகு, பாரத
வாஜருககுப பாணடவரகளோடு மறுபடியும யுததம நேரநதது
மனனரே! உமது புததிரரகளாலே நானகுபககஙகளிலும சூழப
பட்டிருககினற துரோணர பஞசசகுவியலை நெருபபு எரிபபது

போலப் பாண்டவ ஸைனியங்களை எரித்தார் வேந்தரே! ஜ்வலி
கின்ற ஸூரியன்போன்றவரும் பிரகாசிக்கின்ற நெருப்புப்போன்ற
காந்தியுடையவரும் எப்பொழுதும் அதிகமான பாணஜ்வாலையு
ள்ளவரும் வட்டமாகச் செய்யப்பட்ட வில்லையுடையவரும் ஸூரிய
போல வாட்டுகிறவரும் சத்துருக்களைக் கொளுத்துகிறவருமா
அந்தத் துரோணரைக்கண்டு ஒருவரும் தடுக்கவில்லை. அந்த
துரோணருக்கு எதிரில் எந்த எந்த மனிதன் நின்றானோ அவன
னுடைய தலையை அறுத்துக்கொண்டு துரோணருடைய அம்புக
பூமியிற் பிரவேசித்தன. இவ்வாறு மகாத்மாவான துரோணரா
கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவசேனை மறுபடியும் பயந்
ஸவ்யஸாசி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஓடியது. பா
தரே! துரோணராலே இரவில் சேனையானது மிகவும் நாசஞ் செ
யப்பட்டதைக்கண்டு அர்ஜுனன் கோவிந்தரை நோக்கி, 'துரோ
ணருடைய ரதத்தைக்குறித்துச் செல்லும்' என்று சொன்ன
பிறகு, மாதவா, வெள்ளியும் பசுவின்பாலும் குருக்கத்திப்பூவு
சந்திரனும் போன்ற காந்தியுள்ள குதிரைகளைத் துரோணருடை
ரதத்தைநோக்கி ஓட்டினார். பீமஸேனனும், அந்தப் பல்குன
துரோணரைக்குறித்துச் செல்லுகின்றதைக்கண்டு தன் ஸாரதியை
நோக்கி, 'நீ துரோணருடைய சேனையிருக்கும் பக்கத்தை
குறித்து என்னைக் கொண்டுபோ' என்று சொன்னான். பரத
ளிற் சிறந்தவரே! விசோகன் என்கிற அந்த ஸாரதியும் பீமஸே
னுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஸத்யஸந்தனான அர்ஜுனனு
குப் பின்புறத்தில் குதிரைகளை நடத்தினான். மகாராஜரே! பி
தாக்களான பீமனும் அர்ஜுனனும் முயற்சியுடன் துரோ
ருடைய படையைக்குறித்து எதிர்த்துச் செல்வதைக்கண்டு பா
சாலர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் மத்ஸ்யர்களும் சேதியர்களும் கா
சர்களும் கோஸலர்களும் மகாரதர்களான கேகயர்களும் பின்தொ
டர்ந்தார்கள். மன்னரே!, பிறகு, மயிர்சிலிர்க்கச்செய்கிற கோ
மான யுத்தம் நேர்ந்தது. 'உம்முடைய படையினுடைய தென்
க்கத்தை அர்ஜுனனும் வடபக்கத்தைப் பீமனும் பெரிய இரண்
தேர்க்கூட்டங்களால் பிடித்துக்கொண்டார்கள். அரசரே! புரு
ஷஸ்ரேஷ்டர்களான அந்தப் பீமஸேனனையும் தனஞ்சயனை
பார்த்துத் திருஷ்டத்யும்னனும் மிக்க பலசாலியான ஸாத்யகி
(நம்மவர்களை) எதிர்த்தார்கள். வேந்தரே! அப்பொழுது, ப
பரம் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற ஸேனாஸமூகங்களுடைய ச
மானது புயற்காற்று வீசப்பெற்ற மகாஸமுத்திரங்களுடை
சப்தம்போலத் தோன்றியது. ராஜரே! ஸோமதத்த குமாரனு
பூரிஸ்ரவஸைக் கொன்றதால் கோபங்கொண்ட துரோணபுத்தி
யுத்தத்தில் ஸாத்யகியைப் பார்த்துக் கொல்ல நிச்சயித்து எதிர்

டவந்தார் சைனேயனுடைய ரதத்தைக்குறித்து வருகின்ற
ஸ்வத்தாமாவைப் பார்த்து, பீமஸேனனுடைய குமாரன், மிகு
கோபங்கொண்டு, உருக்கும்யமானதும் அதிக பயங்கரமான
ம் கரடித்தோல்களால் உறைபோடப்பட்டதும் [1] முப்பது நல
அளவுள்ள உட்புறத்தோடு கூடியதும் பலவிதமாக ஸஜ்ஜம்
யப்பட்ட யந்திரங்களோடு கூடியதும் பெரிய மேகக்கூட்டங்
ின் முழக்கம்போன்ற முழக்கமுள்ளதும் குதிரைகள் அல்லது
ானைகள் கட்டப்படாததும் [2] யானைகள்போன்ற வாகனங்கள்
டப்பெற்றதும் கால்களையும் சிறகுகளையும் விரித்துக்கொண்டும்
கண்களைப் புரட்டி விழித்துக்கொண்டும் சப்திக்கின்ற உயர்ந்த
ாடிமரத்திலுள்ள சிறந்த கழுகினாலே விளங்குகின்றதும் இரத்
தால் நனைந்திருக்கின்ற கொடித் துணியுள்ளதும் நரம்பின
லைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் எட்டுச்சக்கரங்களுள்ளதும்
ரிதுமான ரதத்தின் மீதேறிக்கொண்டு சூலங்களையும் உலக்கை
யும் மலைகளையும் விருக்ஷங்களையும் கையில்கொண்ட கோர
ன ராக்ஷஸர்களுடைய ஓர் அக்ஷௌஹிணியினால் சூழப்பட்ட
ுகி அந்த அஸ்வத்தாமாவைச் சத்துருக்களுக்கெதிரில் தடுத்
ன யுகாந்தகாலத்தில் தண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட யமன
ாலப் பெரிதான வில்லைக் கையிற்கொண்ட அந்தக் கடோத்
னைக்கண்டு அரசர்கள் மனவருத்தமுற்றார்கள். பிறகு, மலை
ன கொடுமுடிபோல் விளங்குகின்றவனும் பயங்கரமான உருவ
ுள்ளவனும் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனும் கோரப் பற்க
லே உக்கிரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ள முகமுள்ளவனும் முளை
ான்ற காதுகளுள்ளவனும் பெரிய மோவாயுள்ளவனும் மேல
ாக்கி நிற்கின்ற மயிர்களையுடையவனும் விகாரமான கண்களை
டையவனும் ஜ்வலிக்கின்ற முகத்தையுடையவனும் ஆழ்ந்த வயி
ுள்ளவனும் பெரிய குகைபோன்ற தொண்டையுள்ளவனும் கிரீ
த்தால் தலைமயிர்கள் மறைக்கப்பட்டவனும் எல்லாப் பிராணி
யும் பயப்படுத்துகிறவனும் வாயைத் திறந்திருக்கும் அந்த
போன்றவனும் ஜ்வலிக்கின்றவன்போல் எதிர்த்து வருகின்றவ
ம் சத்துருக்களுக்குக் கலக்கத்தைச் செய்கிறவனும் பெரிய
ல்லைக் கையிலெடுத்தவனும் ராக்ஷஸர்களுள் சிறந்தவனுமான
ந்தக் கடோத்கசனைப் பார்த்து உமது புத்திரனுடைய சேனை
னது காற்றினாலே குழப்பப்பட்டுச் சுழலுகின்றதும் உயர்ந்த
லைகளுடன் கூடியதுமான கங்கைபோலப் பயத்தினால் பீடிக்கப்
ட்டுக் கலங்கிற்று. கடோத்கசன்செய்த சிங்கநாதத்தினால் பய

1 நானூறு முழம் அளவுள்ளது
2 'பிசாசங்கள்' என்பது பழைய உரை

முறுததபபடட யானைகள மூததிரததைச சொரிநதன மனித
களும மிகக துனபததை அடைநதாாகள பிறகு, ஸநதியா கால
தால பலமிஞசிய ராக்ஷஸாகளாலே பிரயோகிககபபடட கலமா
யானது அநதப பூமியில நானகுபககஙகளிலும அதிகமாயிறந
இருபபுச சககரஙகளும புசுணடிகளும ஈட்டிகளும தோமரஙகளு
சூலஙகளும சதகனிகளும அவவாறே படடாககததிகளும ஓ
வினறி விழுநதன உககிரமும அதிபயஙகரமுமான அநத *யு
ததைதககணடு அரசாகளும உமது புததிராகளும காண்னு
துனபததையடைநது திககுககளில ஓடினாாகள அநதப பல
யில அஸதிர பலததினல புகழ்பெறறவரும கௌரவமுளளவ
மான அசுவததாமா ஒருவாமாததிரமே மனவருததமடையாம
அமபுகளாலே கடோதகசனல உணடுபணணபபடட மாயைய
நாசஞசெயதார மாயையானது நாசஞசெயயபபடடவுடன, அ
தக கடோதகசன அதிக கோபமுளளவனுகிகோரமான பாண
களைப பிரயோகிததான அவைகள், வேகததோடு புறறில நுை
கினற கோபமீறின ஸாபபஙகளபோல அசுவததாமாவின
நுழைநதன பொனனலாகிய புஙகமுளளவைகளும சாணை
கலலில தீடடபபடடவைகளும சீககிரமாகச செலலுகினறவைக
மான அநத அமபுகள் அசுவததாமாவைப பிளநதுகொணடு
ததால அஙகஙகள நனைககபபடடுப பூமியில பிரவேசிதத
ஹஸதலாகவம உளளவரும பிரதாபசாலியுமான அசுவத
மாவோ, மிகக கோபஙகொணடு, கோபததுடன எதிாததுவரு
னற கடோதகசனைப பததுபபாணஙகளால பிளநதார துரோ
புததிரராலே மாமஸதானஙகளில அதிகமாக அடிககபபட
கடோதகசன மிகவும துனபமடைநது லக்ஷம ஆரகளுளள ச
ரததை எடுததான அநதப பீமஸேனகுமாரனை கடோதகச
கொலலவேணடு மெனகிற எணணததாலே அசுவததாமாவி
மீது கூரிய முனையுளளதும பாலசூரியனபோல விளஙகுகினறத
மணிகளாலும வஜரஙகளாலும அலஙகரிககபபடடதுமான
தச சககரததைப பிரயோகிததான அதிவேகததுடன் செ
கினறதும துரோணபுததிரராலே அமபுகளால விலககித தள
படடதுமான சககரமானது, பாககயஹீனனுடைய எணணமபோ
வீணுகிப பூமியில விழுநதது பிறகு, சககரமானது தள
படடதைக் கணடு, கடோதகசன, சூரியனை ராகு மறைபப
போலத் துரோணபுததிரரை அமபுகளால மறைததா
விளளபபடட மைககடடிககு ஒபபானவனும காநதியு
வனுமான கடோதகச புததிரன, காறறை மேருமலை தடுப
போல, எதிாதது வருகினற துரோணபுததிரரைத தடுததா

மஸேனனபௌதரனை அஞசனபாவாவின அமபுகளால சூழப
ட அஶவததாமா, மழைததாரைகளால சூழபபடட மேருமலை
ால விளஙகினா ருததிரனும உபேநதிரனும இநதிரனும
னற பராகரமமுளள அஶவததாமாவோ, கலஙகாமல அஞ
பாவாவினுடைய தவஜததை ஒருபாணததால அறுதது
ணடுபாணஙகளால ரததததிலுளள இரணடு ஸாரதிகளையும,
றுபாணஙகளால அநத ரதததினது [1]திரிவேணுவையும,
பாணததினால விலலையும அறுதது, நானகு பாணஙகளால
நகு குதிரைகளையும வெடடினா, இரதததை இழநதவனான
நசனபாவாவினுடைய கையினால ஓஙகபபடடதும தஙகப
டடுககளால நிறைககபபடடதுமான கததியை மிககூரமை
ள அமபினால இரணடாகசசெயதார அரசரே! தஙகவளையங
ளள கதாயுதமானது கடோதகசனுடைய புததிரனால விரை
கசசுழறறி உயரததபபடடது அதுவும துரோணபுததிர
அமபுகளால அடிககபபடடுக கீழே விழுநதது பிறகு, அநத
நசனபாவா ஆகாயததில கிளமபிக காளமேகமபோலக காஜித
கொணடு ஆகாயததினினறு மரஙகளை வாஷிததான பிறகு,
ராணபுததிரா ஆகாயததில மாயையைத தரிததுககொண
ககிற கடோதகசனுடைய புததிரனை, சூரியன கிரணஙகளால
கததை அடிபபதுபோல, பாணஙகளால அடிததார அநத
க உககிரனான அஞசனபாவா, கீழே இறஙகித தஙகததால
ஙகரிககபபடட ரதததினமீது காநதியுளளதும பூமியை
டநதிருககினறதுமான மைமமலைபோல எதிரில நினறான
தினாலாகிய கவசமபூணடவனும பீமகுமாரனுககுககுமாரனு
ன அநத அஞசனபாவாவைத துரோணகுமாரா, மஹேசுவரா
தகாஸுரனைக கொனறதுபோலக கொனறா பிறகு, அஶவத
மாவினால கொலலபபடட மஹாபலசாலியும புததிரனுமான
சனபாவாவைப பாாததுக கடோதகசன துரோணபுததி
கருகிலவநது கோபததினால உதடுகள மிகத துடிகக
நதடுமாறுதவனாகி, மூணடெரிகினற தீயானது காடடைக
ளுததுவதுபோலப பாணடவசேனையைக கொளுததுகிற
ான அஶவததாமாவைப பாாதது, 'துரோணபுததிர! நில,
எனனிடமிருநது உயிரோடு நீ போகபபோகிறதிலலை அகனி
ரரான ஷணமுகா கரௌஞசபாவதததைப பிளநததுபோல
உனனைப பிளககபபோகிறேன' எனற வாககியததைச
னான அஶவததாமா, '[2]குழநதாய! போ, தேவதைககு

[1] தோ, வணடி முதலியவறறில ஸாரதியுடகாருவதறகு முககவை
சடடம தைதத இடம [2] அஶவததாமாவும பீமஸேனனும
து படிததததனால சகோதரமுறையுடையவாகள

ஸமமானவிககிரமமுளளவனே ! நீ வேறுவீராகளோடு யுத
செய ஹிடிமபாபுததிர ! புததிரனால பிதா ஹிமஸிககபபடுவ
நியாயமனறு ஹிடிமபாபுததிரனை உனனிடததில எனக
கோபம இலலையனறோ ? ஆயினும, ரோஷததுடனகூடிய பிரா
யானது தனனைககூட ஹிமஸிததுககொளளுமலலவா?'' என
சொனனா அஸவததாமாவினுடைய இவவிதமான வா
தையைககேட்டு, பீமஸேன்குமாரன, கோபததினால கண
சிவநது புததிரசோகததுடன யுததமுயறசியுளளவனாகி அஸ
தாமாவைபபாாதது, 'துரோணகுமார ! பாமரனபோல ந
யுததததில பயநதவனா ? வாாததைகளைசசொலலி எனனைபப
படுததுவது தீது கௌரவாகளுடைய பெரிய வமசததில
ஸேனனிடததிலிருநதனறோ நானபிறநதவன ? யுததஙகளில பு
காடடாதவாகளான பாணடவாகளுககு நான புததிரன ராக்ஷ
அரசாகளுககு நான அரசன ; பலததில ராவணனுககு
பானவன துரோணபுததிர ! நில, நில உயிரோடு எனனி
திலிருநது போகமாடடாய நான யுததரஙகததில உனக
போரிலுளள ஊககததை இபபொழுது தொலைககபபோகிறே
எனறு சொனனான இவவாறு சொலலிவிட்டுக கோபததின
சிவநத கணகளையுடையவனும அதிகபலிசாலியுமான ராக்ஷஸ
அதிக கோபஙகொணடு சிறநத யானையைச சிஙகம எதிரப
போல துரோணபுததிரரை எதிாததுசசெனறான கடோதக
தேராளிகளுள உததமரான துரோணகுமாரரை, மேகமான
நீரததாரைகளால பொழிவதுபோல ரததின அசசுபபோ
பருததிருககினற அமபுகளால வாஷிததான துரோணகுமா
அநத அமபுமழையைத தமமிடம வருவதறகுளளாகவே பா
களால நாசமசெயதாா பிறகு, ஆகாசததில பாணஙகளு
வேறுயுததம உணடானதுபோலிருநதது பிறகு, ராததிரி
தொடககததில ஆயுதஙகளின மோதுதலாலுணடுபணணபப
நெருபபுப பொறிகளால ஆகாயமானது அபபொழுது மினமின
பூசசிகளால சிததிரிககபபடடதுபோல விளஙகியது யுததத
சூரா எனற எணணமகொணட துரோணகுமாரரால தனமா
நாசமபணணபபடடுவிடடதைக கணடு, பிறகு, கடோதக
மறைநதுகொணடு மறுபடியும வேறுமாயையை உணடுபண
ணன அவன சூலஙகளும ஈடடிகளும கததிகளும உலககை
மாகிற அருவிகளுளளதும மரஙகளால நெருஙகிய சிக
களோடுகூடினதுமான ஒரு பெரிய மலையாக ஆனான துரோ
குமாரா மைமமலைபோனற அமமலையைபபாாததும, அவ
சஸ்திரசமூகஙகள மிகுதியாக வநது விழபபெறறும, துனபத
அடையவிலலை பிறகு, துரோணகுமாரா சிரிததுககொணடு

என்கிற அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார் அந்த அஸ்திரத்
றல் விகைகித்தளளபபட்ட அந்தப் பெருமலையானது சீக்கிர
க நசித்தது பிறகு, அந்த ராக்ஷஸன இந்திரவில்லுடன் கூடின
த்தமேகமாக ஆகாசத்திலஆகி அதிக உக்கிரமுக யுத்தரங்கத்த
கலமழைகளால் துரோணபுத்திரரைமூடினுன பிறகு, அஸ்தி
களை அறிந்தவாகளுள சிறந்தவரான துரோணபுத்திரா வாயுஸம
தமான அஸ்தரத்தை வில்லிற பூட்டி ஆகாயத்தில தோனறிய
மேகத்தை நாசம்செய்தார் மனிதாகளுள சிரேஷ்டரான அந
துரோணபுதரா பாணஸமூகஙகளால எலலாததிககுககளையும
லடசமதேராளிகளையும கொனருா மறுபடியும, ரததேதாடு
நகினறவனும, நீணட விலலையேநதினவனும, கலஙகாதவனும,
கமும புலியும போனறவாகளும மதிததயானையின பராககிர,
போனற பராககிரமததையுடையவாகளும யானையினமீதும
ததினமீதும குதிரையினமீதும ஏறியிருககினறவாகளும விகார
னமுகமும தலையும கழுததுமுளளவாகளும ஹிடிமபனுடைய
லைககாராகளும புலஸதயவமசததில தோனறியவாகளும
மாகுணததினுல மூடபபடடவாகளும இநதிரனுடைய விககிர
போனற விககிரமததையுடையவாகளும பறபல சஸதிரங
ாக கையில ஏநதினவாகளும வீராகளும பறபல கவசஙகளும
ணஙகளுமுளளவாகளும மஹாபலசாலிகளும பயஙகரமான
ததுடன கூடியவாகளும கோபததினுல கணகளைப புரடடி
பபவாகளும யுததததில அடஙகாத மதமுடையவாகளும
னததாகளாயிருககினறவாகளுமான அனேகராக்ஷஸாகளால
பபடடவனுமான கடோதகசனைபபாாதது யுதததில விசன
றிருககினற உமமுடைய புததிரனைநோககி அநதத துரோண
ாரா சொலலலானா

'தூாயோதன! நீ நில இபபொழுது இநத ஸகோதரா
ளாடும இநதிரனுடைய வலலமைபோனற வலலமைபொருந
சூராகளான அரசாகளோடும கூடிய நீ கலஙகவேணடாம
னுடைய சததுருககளை யான கொலவேன,உனககுத தோலவி
டாகாது, ஸததியமாக நான உனககுப பிரதிஜஞைசெய
றன, சேனையைத தேறுதலடையுமபடிசெய' என்று சொன
தூாயோதனன, 'கௌதமீநநதனரே! உமககுப பெரிய
முமும எஙகளிடம அதிகபகதியுமிருபபதால இதை யான ஆச
யமாக நினைககவிலலை' எனறுன இவவாறு தூரியோதனன
வததாமாவைபபாாததுச சொலலிவிடடு, பிறகு, யுததததில
காசிககினற குதிரைகளுடனகூடின ஆயிரம ரதஙகளால சூழப
ட ஸௌபலனைககுறிதது, '(மாமா!) நீ தனஞசயனைநோககி

அறுபதினயிரம ரதஙகளோடுசோநது யுதததுககாக புறபட டுபபோ காணன, விருஷஸேனன, கிருபா, நீலன, வடநாடடு சாகள, கிருதவாமா, புருமிததிரன, ஸுதாபனன, துசசாஸன கிருமபன, குணடபேதி, பராககிரமன, புரஞசயன, திருடரத பதாகி, ஹேமகமபனன, சலயன, ஆருணி, இநதிரஸேனன, சயன, விஜயன, ஜயன, கமலாக்ஷன, பரகராதி, ஜயவாமா, ஸு சனன ஆகிய இவாகளும அறுபதினயிரம காலாடகளும உ ணைதமதொடாநதுவருவாாகள மாமா ! தேவேநதிரன அஸு களை ஸமஹரிபபதுபோலப பீமனையும இரடடைபபிளளைகளா நகுலஸஹதேவாகளையும தாமராஜனையும நாசஞசெய எனக ஜயததிலுளள விருபபம உனனையே சாாநதிருககினறது மாம அகனிகுமாரரான ஷணமுகா அஸுராகளைககொலவதுபோ தரோணபுததிரரால பாணஙகளால பிளககபபடடவாகளும மி காயபபடுததபபடட சரீரமுளளவாகளுமான குநதிபுததிராக நாசஞசெய' எனறு சொனனன அரசரே ! இவவாறு உமமுடை புததிரனுல சொலலபபடட ஸௌபலனன சகுனி உமமுடை குமாராகளைத திருபதிஅடையுமபடி செயயககருதியவனுக பாணடவாகளைககொலுதத எணணமகொணடவனுகவும (யுத துககு) விரைவாகசசெனறுன பிறகு,முறகாலததிலஇநதிரனுக பிரஹலாதனுககும யுததம நோநததுபோலத துரோணபுத ருககும ராக்ஷஸனுககும இரவில ரணகளததில கைகலநதயுத நடநதது பினபு, கடோதககசன, அதிக கோபமகொணடவ விஷமபோலவும அகனிபோலவும இருககினறவையும உறுதியு ளவையுமான பததுப பாணஙகளால கௌதமீபுததிரரை மாா அடிததான பீமபுததிரனுல பிரயோகிககபபடட அநத அ களால நனறுக அடிககபபடட ரததின நடுவிலிருககும அ அஶவததாமா காறறினுல அலைககபபடட மரமபோலச சல தாா பிறகு, கடோதககசன மறுபடியும அஞசலிகம என பாணததினுல அதிக பிரகாசததுடனகூடிய அஶவததாமாவி கையிலுளள விலலை விரைவாக அறுததான பிறகு, அஶவ தாமா பாரததைத ஸஹிககததககதும பெரிதுமான வேறு விலலை கையில எடுதது மேகமானது நீாததாரைகளைப பொழிவ போலக கூாமையுளளபாணஙகளைப பொழிநதாா பாரத பிறகு, சாரதவதீபுததிரா புஙகததில பொனகடடியவைகள பகைவாகளை நாசம செயகினறவைகளும ஆகாயததில ஸஞச கினறவைகளுமான பாணஙகளை ஆகாசததில ஸஞசரித கொணடிருககிற ராக்ஷஸபபடையின்மீது பிரயோகிததாா ததத துரோணகுமாருடைய பாணஙகளால பீடிககபபடட விச மான மாாபையுடைய ராக்ஷஸாகளுடைய சேனையானது சிங

ளால (பிளககபபடுகினறதும) குழபபமுளளதுமான மதங
காணட யானைககூடடமபோலத துனபததைஅடைநதது அம
ததாமா யுகாநததகில வீாயமுளள நெருபபானது பிராணிகளைக
கொளுததுவதுபோல, ராக்ஷஸாகளைக குதிரைகளோடும ஸாரதிக
ளோடும தோகளோடும யானைகளோடும சோதது பாணங்க
ால ஊதிக கொளுததினா அரசரே! முறகாலததில தேவ
லாகததில தேவரான மஹேசுவரா திரிபுரததை எரிததுப
ரகாசிததது போலத துரோணபுததிரா பாணஙகளால ராக்ஷ
ாகளுடைய நிரமபிய படையை எரிததுவிடடுப பிரகாசிததார.
யசிலாகளுள சிறநதவரான துரோணபுததிரா யுகாநதகாலததில
ணடெரிகிற தீயானது எலலாப பிராணிகளையும கொளுததுவது
பால உமமுடைய பகைவாகளைக கொளுததிப பிரகாசிததார
றகு, கடோதகசன கோபமகொணடு பயஙகரமான செயகைக
ளள ராக்ஷஸாகளுடைய பெரிய சேனையை, 'துரோணபுததிர
ாக கொலலுஙகள' என்று ஏவினான பிறகு, கடோதகசனுடைய
நத ஆஜஞையை ஏறறுககொணடு கோரபபறகளால பிரகாசிக
னறவாகளும பெரிய வாயுளளவாகளும கோரரூபமுளளவாக
ும பயஙகராகளும திறககபபடட வாயையுடையவாகளும கோர
ான நாககையுடையவாகளும கோபததால மிகசசிவநத கணகளை
டையவாகளுமான ராக்ஷஸாகள யுததததுககுவேணடிய ஆயு
ஙகளுடன பெரிய ஸிமமநாததகினால பூமியை எதிரொலியிடும
டி செயதுகொணடு துரோணபுததிரரைக கொலவதறகு எதிாத
சசெனறாாகள மிகக கொடியவைகளும யுததததில சததுருக
ளைப பிளககினறவைகளுமான சகதிகளையும சதகனிகளையும
ிகஙகளையும அசனிகளையும சூலஙகளையும படடாககததிகளையும
ததிகளையும கதாயுதஙகளையும பிணடிபாலஙகளையும உலககை
ளையும கோடாலிகளையும பிராஸஙகளையும சிறு கததிகளையும
தாமரஙகளையும கணபஙகளையும கூாமையுளள கமபனஙகளையும
ருமனபுசுணடிகளையும கறகளையும கதைகளையும அவவாறே
ருககுமயமான தூணகளையும முதகரஙகளையும, பயஙகரமான
கிரமமுளள ராக்ஷஸாகள, பயமறறவாகளும கோபததினால
ணகள சிவநதவாகளுமாகி, நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணக்
ாகவும துரோணபுததிரருடைய தலையில எறிநதாாகள பிறகு,
ரோணபுததிரருடைய தலையில விழுகினறதும மிகப பெரிதுமான
நதச சஸதிரவாஷததைப பாாதது உமமுடைய யுததவீரா
ள மனககவலையை அடைநதாாகள துரோணபுததிரரோ விகர
ததை வெளியிடடுககொணடு கோரமாயுளளதும விருததியடை
னறதுமான அநதச சஸதிரவாஷததை வஜராயுதமபோனறவை
ும சாணையில தீடடபபடடவையுமான பாணஙகளால நாசம

பண்ணினார் பெரியமனமுள்ள அஸ்வத்தாமா, பிறகு, பொ
ங்கமுள்ளவைகளும் திவ்யாஸ்திர மந்த்ரங்களால் ஜபிக்கப்பட்
டவைகளுமான மற்ற பாணங்களால் ராக்ஷஸர்களை விரைவா
அடித்தார் பருத்தசரீரமுடையவர்களான ராக்ஷஸர்களுடை
கூட்டமானது அந்தத் துரோணியினுடைய பாணங்களா
அடிக்கப்பட்டு ஸிம்மங்களால் அடிக்கப்பட்ட மதயானைகளி
நெருங்கிய கூட்டம்போல் விளங்கியது மஹா பலசாலிகளா
அந்த ராக்ஷஸர்கள் துரோணபுத்திரரால் அடிக்கப்பட்டு அதி
கோபங்கொண்டவர்களாகி அவரைக் கொல்லக்கருதி எதிர்த்
ஓடிவந்தார்கள் பாரதரே! எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் வேறொ
வரால் செய்யமுடியாததான ஆச்சரியகரமான விக்கிரமத்தை
அஸ்வத்தாமாவானவர் (செய்து) காண்பித்தார் மஹாஸ்திர
களை அறிந்தவரான துரோணகுமாரர் ஒருவராயிருந்துகொண்
ராக்ஷஸேந்திரன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஜ்வலி
கின்ற பாணங்களால் அரக்கர்கள் படையை க்ஷணத்திறகு
கொளுத்தினார் அந்த அஸ்வத்தாமாவானவர் யுகாந்தகாலத்தி
பிரளயகாலாக்னியானது எல்லாப்பிராணிகளையும் அழிப்ப
போல யுத்தத்தில் எல்லாராக்ஷஸசேனையையும் அழித்துவிட
விளங்கினார் பாரதரே! ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான பாணங்களா
சேனைகளைக் கொளுத்துகின்ற அந்த அஸ்வத்தாமாவைப் பா
டவசேனையிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான அந்த அரசர்களுள் மஹ
பலசாலியும் வீரனும் ராக்ஷஸேந்திரனுமான கடோத்கசனைத்தவி
வேறு ஒருவனாவது பார்ப்பதற்கு யுத்தகளத்தில் வல்லமையுள்ள
வனாகவில்லை பரதஸ்ரேஷ்டரே! அந்தக் கடோத்கசன் கோபத்
னால் அதிகமாகச் சுழற்றப்பட்ட கண்களுள்ளவனாகிக் கைகளை
கொட்டிக்கொண்டும் உதட்டை நன்றாகக் கடித்துக்கொண்டு
தன் ஸாரதியைநோக்கி, 'துரோணபுத்திரனருகில் என்னை
கொண்டுபோ' என்று குரோதத்துடன் சொன்னான் பகை
வர்களை அழிப்பவனான அவன், பயங்கரமான உருவமுள்ளது
பிரகாசிக்கின்றதும் அழகிய கொடித்துணியுடன் கூடியதுமா
ரதத்தோடு அஸ்வத்தாமாவினருகில் இரண்டுதேர்கள் ஒன்றை
யொன்று எதிர்த்துச்செய்யும் போரைச்செய்தற்கு மறுபடியு
சென்றான் பயங்கரமானவல்லமையுள்ள அந்தக் கடோத்கச
ஸிம்மம்போல உரக்கக்கர்ஜித்துக்கொண்டு எட்டுமணிகளுட
கூடியதும் மஹாகோரமானதும் தேவர்களால் செய்யப்பட்டது
மான அசனியை யுத்தத்தில் சுழற்றித் துரோணபுத்ரரின்மீது
எறிந்தான் அவர் வில்லைத் தேரில் வைத்துவிட்டுப் பாய்ந்து அ
னைப் பிடித்து அதனையே அந்த ராக்ஷஸன்மீது பிரயோகித்தா
அவன் ரதத்தினின்று துள்ளிக் குதித்துவிட்டான் அதி

ரநதியுளளதும மிகக பயஙகரமாயுளளதுமான அநத அசனி
ானது, குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும கொடியோடும
டிய ரததைதச சாமபலாககசெயது பூமியைப பிளநது
காணடு பூமியில பிரவேசிததது சஙகரரால செயயபபடட
ரம கோரமாயுளளதுமான அநத அசனியைத துரோண
ததிரா கிளமபிப பிடிதததாகிய அவருடைய செயகையைக
ணடு எலலாப பிராணிகளும புகழநதன அரசரே! பிறகு,
மஸேனபுததிரன திருஷடதயுமனனுடைய ரததைதை அடைநது
காரமானதும பெரிதும இநதிராயுதம போனறதுமான
ரு விலலைஎடுததுக கூாமையுளளபாணஙகளைப் பூடடி மறுபடி
ம அஸவததாமாவினுடைய விசாலமான மாாபில எயதான
ருஷடதயுமனனே மனஙகலஙகாதவனாகித் துரோணபுததிர
டைய மாாபில ஸாபபஙகளுககு ஒபபானவைகளும பொற
ஙகமுளளவைகளுமான பாணஙகளைப பியோகிததான பிறகு,
ரௌணியானவா நாராசஙகளைப பிரயோகிததா ஆயிரககணக
ன அவருடைய அமபுகளை அகனிஜவாலைபோனற அமபுகளால
வவிருவரும நாசஞசெயதாாகள பரதரிற்சிறநதவரே! அதி
விரமானதும யுததவீராகளுககுப பிரீதியை உணடுபணணுகிற
ம பெரிதுமான யுததமானது அநதப புருஷசிரேஷடாகளுக
ம அஸவததாமாவுககும நடநதது பிறகு, பீமன ஆயிரம தோக
ளாடும மூநநூறு யானைகளோடும ஆறுயிரம குதிரைகளோடும
டி அவவிடம வநதுசோநதான பிறகு, தாமாதமாவும குறை
றற ஆறறலுளளவருமான துரௌணியானவா பீமகுமாரனை
கூஸஸையும பரிவாரஙகளுடனகூடின திருஷடதயுமனனையும
திததுப போாபுரிநதாா பாரதரே! துரௌணியானவா எல
ரப பிராணிகளுளளும வேறெருவனால செயவதறகரியதும அதி
ரசசரியகரமாயுளளதுமான விககிரமததை அநதயுததரஙகததில
ணபிததுப பீமஸேனனும ஹிடிமபாபுததிரனும திருஷடத
மனனும நகுலஸஹதேவாகளும தாமபுததிரரும விஜயனும அச
தரும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே குதிரைகளோடும,
ாரதிகளோடும ரதஙகளோடும யானைகளோடுமகூடிய ராககூஸாக
டைய ஓா அகூெளஹிணி சேனையைக கூாமையுளள பாணஙக
ால இமைகொட்டுவதறகுளளாகவே நாசமசெயதாா வேகமா
ச செலபவைகளான நாராசஙகளால நானகுபககததிலும நன
க அடிககபபடட யானைகள கொடுமுடிகளுடனகூடிய மலைகள
ாலப பூமியில விழுநதன (கததிகளால) அறுககபபடடு இங,
ம அஙகுமாகத துடிககினற யானைததுதிககைகளால சூழபபடட
பாாககளமானது, நெளிநதுகொணடிருககினற பாமபுகளால,

சூழபபடடதுபோல விளங்கியது சிதறிககிடபபவையும பொ
காமபுகளுளளவையுமான அரசாகளுடைய குடைகளால அந
யுததபூமியானது யுகம முடியுமகாலததில உதிததிருககினற ச
திரசூரியாகளுடனகூடினதும ஜயோதிாகருஹஙகளால நான
புறததிலும வியாபிககபபடடதுமான ஆகாயமபோல விளஙகியது
அஸவததாமா மிக உயாநத கொடிமரஙகளாகிற தவளைகளுள
தும பேரிவாததியஙகளாகிற விசாலமான ஆமைகளையுடையது
குடைகளாகிற அனனபபறவைகளின வரிசையினால அடைய
படடதும சாமரஙகளாகிற நுரைகளின வரிசைகளையுடையது
கழுகுகளும பருநதுகளுமாகிற பெரிய முதலைகளுளளதும பறப
விதான ஆயுதஙகளாகிற மீனகளால குழபபபபடடதும யானை
ளாகிற விசாலமான கறகளையுடையதும கொலலபபடட குதிரை
ளாகிற சுறுமீனகளால அடாநததும புரணடுகிடககினற ரதங
ளாகிற பெரிய கரைகளையுடையதும கொடிசசீலைகளாகிற அழகி
மரஙகளையுடையதும அமபுகளாகிற சிறுமீனகளுளளதும மஹ
பயஙகரமாக இருககினறதும ஈடடிகளும சகதிகளும ரிஷடிக
மாகிற நீரபபாமபுகளோடுகூடியதும ஊனீரும மாமஸஙகளுமாகி
பெரும சேறுளளதும தலையிலலா முணடஙகளாகிற தெபபங
ளுளளதும மயிரகளாகிற பாசிககொததுககளால பறபல நிறமு
ளதும பயபபடுபவாகளுககு மதிமயககததை உணடுபணணுகின
தும சிறநதயானைகள குதிரைகள போரவீராகள இவாகளின சரீ
நாசததினாலுணடாகியதும ரகதவெளளததினால மிகப பயஙகரம
யிருககிறதும யுததவீராகளுடைய அழுகுரலாகிற பேரொ
யுளளதும இரததமாகிய அலைகளால கலஙகுவதும மிகவு
கோரமானதும யமனுடைய ராஷடிரமாகிற பெருஙகடலை
குறிதது விரைவாகச செலலுகினறதுமான ஒரு நதியை உண
பணணினா துரோணபுததிரா பாணஙகளால ராக்ஷஸாகளை
கொனறுவிடடு ஹிடிமபாபுததிரனன கடோதகசனை ஹிமவி
தாா மஹாபலசாலியும பிரபுவுமான அஸவததாமா மீணடு
அதிக கோபமகொணடு பீமனையும தருஷடதயுமனனையும (மு
றப) பாணடவாகளையும நாராச ஸமூகஙகளால அடிதது ஸுர
னெனகிற துருபதனுடைய புததிரனைக கொனறா, பினனும
ரணகளததில சததுருஞசயனெனகிற துருபதனுடைய புததிரனை
யும பலானீகன ஜயானீகன ஜயாஸவன இவாகளையும கொன
றா ஐயா! துரௌணியானவா சுருதனெனகிற பெயருளள
அரசனையும யமலோகததுககனுபபி, கூாமையுளளவைகளும நல
கடடுககளுளளவைகளுமான வேறு மூனறு அமபுகளால பொன
மாலையணிநதபிருஷதரனையும சநதிரஸேனனையுமகொனறு, பததுப

பாணங்களால் குந்திபோஜனுடைய பத்துக்குமாரர்களையும் கொன்றார் அஸ்வத்தாமா மிக்ககோபங்கொண்டு உக்கிரமானதும் நேராகச்செல்லுகின்றதும் யமதண்டத்துக்குஒப்பானதும் சிறந்ததுமானஒருபாணத்தை வில்லிற்பூட்டிக் காதுவரையில் நாணகயிற்றை இழுத்துக் குரூரனான கடோத்கசனைக்குறித்து விரைவாகப் பிரயோகித்தார் ராஜரே! அந்த மஹிமைபொருந்திய பாணமானது அந்த ராக்ஷஸனுடைய மார்பைப்பிளந்து புங்கமுள்படப் பூமியில் விரைவாக பிரவேசித்தது மஹாராஜரே! மஹாரதனான திருஷ்டத்யும்னன், அந்தக்கடோத்கசன் இறந்து கீழேவிழுந்ததை அறிந்து, உடனே துரோணபுத்திரரின் அருகிலிருந்து உத்தமமான தன்ரதத்தை விலக்கிக்கொண்டு போய்விட்டான் அரசரே! பிறகு, வீரரான துரோணபுத்திரர், புறங்காட்டி ஓடுகின்ற அரசர்களோடுகூடினதர்ம புத்திரருடைய ஸைன்யத்தை யுத்தத்தில் தோல்வியடையச்செய்து எல்லாப்பிராணிகளாலும் உம்முடைய புத்திரர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவராக ஸிம்மநாதம் செய்தனர். பிறகு, அனேக அம்புகளால் தேகங்கள் பிளக்கவும் அறுக்கப்பட்டவர்களும் நான்கு பக்கங்களிலும் அடித்துத் தள்ளப்பட்டவர்களும் நாசத்தை அடைந்திருக்கிறவர்களுமான மலைசிகரங்கள் போன்ற ராக்ஷஸர்களால் ரணபூமியானது பிரவேசிக்க முடியாததாகவும் அதிபயங்கரமாகவும் செய்யப்பட்டதாயிற்று ஸித்தர்கள் கந்தர்வர்கள் பிசாசர்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களும் நாகர்களும் ஸுபர்ணர்களும் பித்ருக்களும் பக்ஷிகளும் ராக்ஷஸக்கூட்டங்களும் பூதகணங்களும் அப்ஸரஸுகளும் தேவர்களும் அந்தத் துரோணபுத்திரரைப் புகழ்ந்தார்கள்

நூற்றைம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன், பாஹ்லீகனையும் துர்யோதனன்தம்பியர் பதினமரையும் சகுனியின் ஸஹோதரர் ஐவரையும் கொன்றது.)

துரோணபுத்திரரால், துருபதராஜகுமாரர்களும், அவ்வாறே, குந்திபோஜனுடைய குமாரர்களும் ஆயிரம் ஆயிரமாக ராக்ஷஸர்களும் கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்து, யுதிஷ்டிரரும் பீமஸேனரும் பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னனும் யுயுதானனும் நல்ல மயற்சியுடன் யுத்தத்தினபொருட்டே மனத்தைச் செலுத்தினார்கள் பாரதரே! ஸோமதத்தன் மீண்டும் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸாத்யகியைப்பார்த்துப் பெரிதான அம்புமழையி

G எஎ

ஞல அவனை மூடினன பிறகு, வெறறியை விருமபுகின்றவா
ளான உமமைச சோநதவாகளுககும பகைவாகளுககும மிகக ப
ததை விருததிபணணுகிறதும கோரமுமான யுததமநடநதத
அருகில வருகினற அநத ஸோமதததனைககணடு பீம
ஸாதவதன நிமிததமாக அவனைப பொனமயமான புங
முளளவைகளும சாணையில தீடடபபடடவைகளுமான ப
துப பாணஙகளாலடிததான ஸோமதததனும அநதவீரனை நூ
பாணஙகளால திருபபி அடிததான ஸாதவதனோ, மிகக கோ
மூணடு, புததிரசோகததில முழுகினவனும வயது முதிாநதவனு
விருததாகளுககுரிய குணஙகளோடுகூடியவனும நஹுஷகுமா
ஞன யயாதிபோனறவனுமான ஸோமதததனைக கூாமையுள
வைகளும இடிபோல விழுகினறவைகளுமான பததுப பாண
ளால அடிததான பினபு, இவனைச சகதியினலும பினநது எ
பாணஙகளால மறுபடியும அடிததான பிறகு, பீமஸேனன, ஸா
யகிநிமிததமாகப புதிதும உறுதியானதும கோரமாயிருபப
மான பரிகததை ஸோமதததனுடைய தலையில பிரயோகிததா
ஸாயதயகியும யுதததில கோபமகொணடு ஸோமதததனுடை
மாாபில நெருபபுககு ஒபபானதும நலல சிறகுகள கடடியது
கூாமையுளளதுமான உததமமான பாணததைவிடடான வீரே
கோரமான அநதபபரிகமும பாணமும ஸோமதததனுடைய
ரததில ஒரேசமயததில விழுநதன அநதமஹாரதனும கீழேவிழு
தான புததிரன மூாசசையடைநது கீழேவிழவே, பாஹ்லீகனு
வன காாகாலததில பொழிகினற மேகமபோல அமபுமழைகளை
பொழிநதுகொணடு அநத ஸாதயகியை நெருஙகி எதிாததா
பிறகு, பீமன யுததமுனையில மிககமனோதைரியமுளளவனும ப
தீபபுததிரனுமான பாஹலீகனை ஸாதவதனநிமிததமாக ஒனப
பாணஙகளால அடிததான மஹாபாகுபலமுளள பிரதீபபுதத
னும மிகக கோபமகொணடவனுகி இநதிரன வஜராயுததை
பாயசசுவதுபோலப பீமனுடையமாாபில சகதியைப பாயச
ஞன அவவாறு அடிககபபடடு அநதப பீமன நடுஙகி மூா
சசையை அடைநதான பினபு, பலவானுனபீமன (சறறுநேர
துககுள) பிரஜஞையை அடைநது அநதப பாஹலீகனமீது க
யுததததைப பிரயோகிததான பாணடவனுல பிரயோகிககபபட
அநதக கதையானது பாஹலீகனுடைய தலையைக கவாநத
அவன வஜரததிஞல அடிககபபடட பெரியமலைபோல கொலல
படடுப பூமியிலவிழுநதான புருஷஶ்ரேஷடரே! வீரனுன அநத
பாஹலீகன கொலலபபடடவுடனே, தசரதபுததிரரான ஸ்ரீராம
போனறவாகளான நாகதததன, தருடரதன, மஹாபாகு, அயே

ஜன, தருடன, ஸுஹஸதன, விரஜஸ, பிரமாதி, உகரன, அனு
ரயினனகிற உமமுடைய பததுககுமாராகளும பீமனை அடிததா
ன அவாகளைப பாாததுப பீமன கோபமகொணடு பெரியகாரியத
தச செயயககூடிய பாணஙகளையெடுதது ஒவவொருவனையும
ாககி உயிாநிலைகளில அடிததான அடிககபபடட அநத வீரா
ள உயிரையும பலததையும இழநது, பெருஙகாறறினுல முறிககப
டடு மலையுசசியிலிருநது மரஙகளவிழுவதுபோல, ரதஙகளினினறு
ழுநதாாகள பீமன் உமமுடைய அநதககுமாராகளைப பதது
மபுகளாலடிததுக கொனறு காணனுடைய பிரிய புததிரனை
ருஷஸேனனமீது (அமபுகளை) இறைததான பிறகு, விருகரதன
னறு பரவிததிபெறற காணனுடைய பிராதாவானவன பீமனை
ாாசஙகளால அடிததான பலசாலியானபீமன அவனையும
ிததான பாரதரே! பிறகு, வீரனுன பீமன் உமமுடையமைத
னாகளுள ஏழுரதிகாகளைககொனறு நாராசஙகளால சததசநதிர
யும அடிதது நாசஞ்செய்தான மஹாரதனுன சததசநதிரன
ாலலபபடடதைபபொறுதவாகளும வீராகளுமான கவாக்ஷன,
ரபன, விபு, ஸுபகன, பானுததன எனகிற சகுனியின பிரா
ககளும வீராகளுமான ஐநதுமஹாரதாகள பீமஸேனனை
ிதது ஓடிவநது கூாமையுளள அமபுகளால பீமனை அடித்தா
ா மழையின வேகததினுல மலைஅடிககபபடுவதுபோல நாரா
ஙகளால அடிககபபடட பலவானுன அநத பீமன ஐநதுபாணங
ால (அநத) ஐநது அதிரதாகளையுமகொன்றுன அநதவீராகள
ாலலபபடடது கணடு ராஜஙரேஷ்டாகள நிலைதவறினுாகள.
ாஷமறறவரே! பிறகு, குமபததிற பிறநதவரான துரோணரும
மமுடைய குமாராகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே
ிஷ்டிரா கோபமுளளவராகி உமமுடைய சேனையை நாசஞ்செய
ா யுததததில கோபமகொணட யுதிஷ்டிரா அமபஷ்டாகளையும
லவாகளையும சிபிகளையும சூராகளான திரிகாததாகளையும
ருதயுலோகததுககு அனுபபினுா ராஜாவான யுதிஷ்டிரா அபீ
ஹாகளையும சூரஸேனாகளையும வஸாதிகளையும பாஹலீகா
ளயும கொனறு பூமியை ரகதசசேறுளளதாகச செயதாா
சசரே! யுதிஷ்டிரா சூராகளான யௌதேயாகளையும மாலவா
ளயும மதரகாகளுடைய கூடடஙகளையும யுகததில பாணங
ால மிருதயுலோகததுககு அனுபபினுா யுதிஷ்டிராருடையரதத
தநோககி, 'கொலலுஙகள, கொணடுவாருஙகள, பிடியுஙகள,
னபபடுததுஙகள, அறுததிடுஙகள' எனகிற ஓயாதசபதம உண
யிறறு அநத யுதிஷ்டிரா ஸைனியஙகளை ஓடுமபடி செயவதைப
ாதது உமமுடைய புததிரனுல தூணடபபடடவராகிய துரோ

ணர் பாணங்களை இறைத்தார். மிக்க கோபங்கொண்டவரான
துரோணரோ ராஜாவான த்ருஷ்டத்யும்னனை வாயுஅஸ்திரத்தினால்
அடித்தார். அவரும் அந்த திவ்யாஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தால்
நாசஞ்செய்தார். அந்த வாயவ்யாஸ்திரம் நாசஞ்செய்யப்பட்டவுட
னே, பாரத்வாஜர் கோபங்கொண்டு பாண்டுநந்தனரைக்கொல்ல
எண்ணி அவர்மீது வாருணம் யாம்யம் ஆக்நேயம் த்வாஷ்டரம்
ஸாவித்ரம் என்னும் அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். மிக்க
வன்மையுள்ள தர்மநந்தனர் துரோணரிடமிருந்து பயப்படாத
ராகி (அவரால்) பிரயோகிக்கப்படுகின்ற அந்த அஸ்திரங்களை அஸ்
திரங்களால் நாசஞ்செய்தார். பாரதரே! உம்முடைய புத்திரனுக்கு
ஹிதத்தைச் செய்வதில் பற்றுள்ளவரும் தர்மநந்தனரைக்கொல்ல
வேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டவருமான துரோணர் பிரதி
ஞையை ஸத்தியமாகச்செய்ய எண்ணி ஐந்திராஸ்திரத்தையும்
பிராஜாபத்யத்தையும் வெளிப்படுத்தினர். கௌரவர்களுக்கு அர
ரும் யானைபோலவும் ஸிம்ஹம்போலவும் நடப்பவரும் அகன்றமார்
பையுடையவரும் பெரிய சிவந்த கண்களையுடையவரும் குறைவில்
லாத தேஜஸையுடையவருமான தர்மபுத்திரர் மாஹேந்திராஸ்திர
த்தை வெளியிட்டு அந்த அஸ்திரத்தினால் (துரோணருடைய அஸ்
ரத்தை) நாசஞ்செய்தார். அஸ்திரங்கள் நாசஞ்செய்யப்பட்ட
பொழுது, துரோணர் கோபங்கொண்டு யுதிஷ்டிரரை வதஞ்செய்ய
எண்ணிப் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தார். மன்னவ
பிறகு, கோரமான இருளால் மூடப்படவே, யாதொன்றையும்
நான் அறியவில்லை. எல்லாப்பிராணிகளும் அதிகமான பயத்தை
அடைந்தன. ராஜேந்திரரே! பிரம்மாஸ்திரம் எடுக்கப்பட்டதைக்
கண்டு குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் பிரம்மாஸ்திரத்தினாலே அந்த
அஸ்திரத்தைத் தடுத்தார். பிறகு, போர்வீரர்களுள் தலைவர்களான
வீரர்கள், புருஷஶ்ரேஷ்டர்களும் பெரியவில்லைக் கையில்கொண்ட
வர்களும் எல்லாயுத்தங்களிலும் ஸமர்த்தர்களுமான துரோணரை
யும் யுதிஷ்டிரரையும் புகழ்ந்தார்கள். பாரதரே! பிறகு, துரோண
கோபத்தினால் கண்கள் சிவந்து கௌந்தேயரைவிட்டுத் துருபதனு
டைய சேனையை வாயுஸம்பந்தமான அஸ்திரத்தினால் நாசஞ்செய்
தார். துரோணரால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலர்கள்
பீமஸேனனும் மஹாத்மாவான பார்த்தனும் பார்த்துக்கொண்
டிருக்கும்பொழுதே பயத்தால் ஓடினார்கள். பிறகு, கிரீடியும் பீம
னும் ஸைன்யத்தைச் சோத்துக்கொண்டு அப்பொழுது இரண்டு
வகுப்பான பெரிய தேர்க்கூட்டங்களோடு திரும்பினார்கள். பீம
ஸேனன் தென்புறத்திலும் விருகோதரன் வடபுறத்திலும் பாரத்வா
ஜர்மீது பெரிய இரண்டு அம்புவெள்ளங்களை வர்ஷித்தார்கள்

றாராஜரே! கேகயாகளும ஸருஞசயாகளும மஹாபராககிரம
கிளான பாஞசாலாகளும ஸாதவதாகளும மசசநாடாகளும
வஇருவரையும)பினதொடாநதாாகள பிறகு, கிரீடியிஞலகொல
படுகினற அநதப பாரதசேனையானது இருளாலும நிததிரையி
லும மறுபடியுமே பீடிககபபடடது மஹாராஜரே! துரோண
லும உமமுடைய குமாரனுலும நேரில தடுககபபடடும அநத
தவீராகள அபபொழுது தடுதது நிறுததபபடக கூடாதவாக
ஞாகள

நூறறைமபததோனபதாவது அதயாயம

கடோதககசவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் பாண்டவர்களைக் கொல்வதாக ப்ரதிஜ்ஞைசெய்ததும், கிருபர் கர்ணனை அவமானப்படுத்திக் கூறியதும், அவன் அவருடைய நாக்கை அறுப்பதாக பிரதிஜ்ஞை செய்ததும்.)

மிககவலிமைபொருநதியதும ஸஹிககமுடியாததும பெரிது
ன அநதபபாணடவசேனையைப பாாததுத துரியோதனன
ணனை நோககி, 'நணபாகளிடதது அனபுள்ளவனே! மிததிரா
நககு என விஷயததில உபகாரம செயவதறகுரிய அபபடிப
ட காலம வநதுவிடடது காண! மிகுநத கோபமகொணட
களும ஸாபபஙகளபோலப பெருமூசசுவிடுகினறவாகளுமான
ஞசாலாகளாலும மாதஸயாகளாலும கேகயாகளாலும மஹா
ாகளான பாணடவாகளாலும நாலுபககததிலும சூழப
டிருககிற மஹாரதாகளான எலலா யுததவீராகளையும
ததில காபபாறறு இதோ ஜயததிஞல பிரகாசிககினற
ணடவாகளும இநதிரனுககு நிகரான அனேக பாஞசால ரதிகா
நுடைய கூடடஙகளும சநதோஷததுடன அடடஹாஸம
யகினறனா' எனறு சொலல, காணன, 'பாாததனைக
பபதறகாக இஙகு இநதிரனே வநதாலும அவனையும விரை
கத தோறகசசெயது, பிறகு, அநதப பாணடவனைக கொல
ன பாரத! நான ஸததியமாக உனனிடம பிரதிஜ்ஞை செய
றன தேறுதலடை ஒனறுசோநதிருககினற பாணடுபுத
ாகளையும பாஞசாலாகளையும கொலவேன அககினிகுமாரரான
பிரமணியா இநதிரனுககு ஜயததைககொடுததது போல உனககு
ததைக கொடுபபேன அரசே! நான உன விருபபததைச
யவதறகே ஜீவிததிருககிறேன எலலாப பாாததாகளுளளும
குனன அதிக பலசாலி இநதிரஞல அமைககபபடடதும

வீணாகாததுமான சகதியை அவனமீது பிரயோகிககபபோகிறேன
பகைவாகளுடைய காவததைத அழிபபவனே ! பலமுளள விலலை
கையிலபிடிததவனான அவன கொலலபபடடவுடனே, அவனு
டைய பிராதாககள உனககு வசமாகிவிடுவாாகள , அலலது ம
படியும காடடுககுசசெலவாாகள கௌரவனே ! யான உயிரோ
டிருககுமகாலததில நீ ஒரு விஷயததிலும வியஸனபபடவேண
டாம நான யுதததததில ஒனறுகூடியிருககிற எலலாப பாண
வாகளையும ஜயிபபேன பாஞசாலாகளையும கேகயாகளையுமொன
கூடியிருககிற விருஷணிகளையும பாணஸமூகஙகளால துண
களாககிப பூமியை உனககுக கொடுபபேன' எனறு கூறினா
இவவாறுசொலலுகினற ஸூதபுதரனை காணனைபபாாதது மக
பாருபலமுளள சாரதவதரான கிருபா மநதஹாஸததுடன பி
வருமாறு சொலலலானா 'காண ! நலலது , நலலது , ராதாபு
திர ! உன சொறபடி குருபுஙகவன காாயஸிததியையடைவா
னால நாதனுள உனனால ஸஹாயமுடையவனுவான காண ! து
யோதனனிடததில பலவாருகத தறபுகழசசி செயதுகொள
கிறாய உனனுடைய மிகுநத வலலமையாவது அலலது அதி
பலனுவது ஒரு சிறிதும காணபபடவிலலை யுதததததில பாண
புததிராகளோடு நீ பலமுறை எதிாததைத நாஙகள கணடிரு
கிறோம தோபபாகன மகனே ! எலலா யுததஙகளிலும பாண
வாகளால நீ ஜயிககபபடடாய காண ! அபபொழுது, கநதாவ
களால திருதராஷடிரபுததிரன கவரபபடட காலததில எலலா
சேனைகளுட போாபுரிநதன அபபொழுது, நீ ஒருவனமாததிர
முநதி ஓடிவிடடாய காண ! விராடநகரததிலும (உததரகோகி
ஹண) யுதததததில ஒனறு சோநதிருநத எலலாக கௌரவாகளு
பாாததனால வெலலபபடடாாகள நீயும ஸஹோதரனுட
தோலவியடைநதாய யுதததஙகததில பாாததன ஒருவனைககூ
ஜயிகக நீ வலலமையறறவன அவவாறிருகக, கிருஷணனோ
கூடின எலலாப பாணடவாகளையும ஜயிபபதறகு எவவாறு நீ வ
லமையுளளவனுவாய ? காண ! (வாயினுல) சொலலாமல யுதத
செய ஸூதபுததிர ! பலவாறு தறபுகழசசிசெயகிறாய சொல
மல பராககிரமததைக காடடுவதனறோ உததமாகளின விரதம
ஸூதபுததிர ! நீ ஜலமிலலாத சரதகாலமேகமபோலக காஜிததுவி
டுப பயனறறவனுககக காணபபடுகிறாய காண ! அதனையும அர
ஞன துரியோதனன தெரிநதுகொளளவிலலை பாாததனை
பாாககுமுனனரே காஜிததுவிடு ஸமீபததில பாாததனைபபாாத
பிறகு காஜனமானது மறுபடி உனககுககிடைபபது அரிது ப
குனனுடைய அபபடிபபடட பாணஙகள வநதுவிழாமையால நீ க

கிறாய பார்த்தனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்படும்பொழுது ணக்குக் காஜனம் தூலபமாகும் க்ஷத்திரியர்கள் கைகளால் ர்கள், பிராம்மணர்கள் வாக்குக்களால் சூரர்கள், பார்த்தன லின்றல் சூரன், கர்ணன் எண்ணுவதில்மட்டும் சூரன் பரமசிவ யும் மகிழ்வித்த பார்த்தனை எவன் எதிர்த்து யுத்தம்செய் ன?' என்று கூறினார்

இவ்வாறு, அப்பொழுது அந்த க்ருபரால் கோபமூட்டப்பட்ட னும் அடிப்பவர்களுள் உத்தமனுமான கர்ணன், பிறகு, கிரு ரநோக்கி, 'சூரர்கள் மழைக்காலத்தில் மேகங்கள் கர்ஜிப்பது ால் எப்பொழுதும் கர்ஜிப்பார்கள், நல்லநிலத்தில் போட்ப ட்ட விதைபோல விரைவாகப் பலனையும் கொடுப்பார்கள் யுத்த னயில் அவ்வவ்விதமாகத் தற்புகழ்ச்சிசெய்கின்றவர்களும் யுத் த்தில் காயபாரத்தைப்பொறுக்கின்றவர்களுமான சூரர்களுக்கு வவிஷயத்தில் குற்றமிருப்பதாக நான் காணவில்லை எந்தப்பாரத் தச் சுமப்பதற்கு மனிதன் மனத்தினாலமுயற்சிசெய்கிறானோ அவ ஷயத்தில் தெய்வம் அவனுக்கு உதவிசெய்வதனபொருட்டு ஸன் த்தமாகிறது பிராம்மணரே! நான் விடாமுயற்சியைக் கைக் ாண்டும் மனத்தினால் காயபாரத்தை ஏற்றுக்கொண்டும் கிருஷ் ணேடும் ஸாத்வதனேடும்கூடின பாண்டுகுமாரர்களை யுத்தத் ல் வென்று கர்ஜித்தேனேயானால் அந்த விஷயத்தில் உமக்கு ன்னகுறைந்துவிட்டது? சூரர்கள் வீணுக்க கர்ஜிக்கமாட்டார் ர் கற்றறிந்தவர்கள் தம் வல்லமையை அறிந்து நீருண்ட மேகம் ால கர்ஜிப்பார்கள் கௌதமரே! அப்படிப்பட்ட யான் யுத் த்தில் முயற்சியுடையவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களுமான ருஷ்ணன் பாண்டவன் இருவரையும் இப்பொழுது யுத்தத்தில் பிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனுயிருக்கிறேன் ஆதலால், நான் கா க்கிறேன் பிராம்மணரே! நீர் என் கர்ஜனையினுடைய பலனைப் ரும் நான், பரிவாரங்களோடும் கிருஷ்ணனோடும் ஸாத்வதனோ ம்கூடின பாண்டுபுத்திரர்களை யுத்தத்தில் கொன்று பகைவரற்ற ன பூமியைத் துரியோதனனுக்குக் கொடுக்கப்போகிறேன்' ன்று சொன்னான் கிருபர், 'ஸூதபுத்திர! உன்னுடைய எண்ண ட்டான புலம்பல்களை நான் ஒப்புமாட்டேன் எப்பொழுதும் கிருஷ்ணார்ஜுனர்களையும் பாண்டுபுத்திரனை தர்மராஜனையும் கழ்கிறாய் ஓ! கர்ண! கவசமபூண்டவர்களான தேவர்களாலும் தாவர்களாலும் யக்ஷர்களாலும் மனிதர்களாலும் உரகர்களா ம் ராக்ஷஸர்களாலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கக்கூடாதவர்களும் யுத் த்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களுமான கிருஷ்ணனும் அர்ஜுன ம் எந்த இடத்திலிருக்கிறார்களோ அந்தஇடத்திலஜயம் நிச்சயம்.

தாமபுததிரனை யுதிஷடிரன பிராமமணாகளிடததிலும வேத
னிடததிலுமபிரீதியுளளவன, ஸதயவாதி, ஜிதேநதிரியன, ஆசா
ாகளையுமதேவதைகளையும பூஜிபபவன, எபபொழுதும தா
தில பறறுதலுளளவன, விசேஷிதத அஸதிரவிதயைில பயி
யுளளவன, தைரியமுளளவன, நனறியறிவுளளவன இவனுை
தமபியரும பலசாலிகள, எலலா அஸதிரஙகளிலும உழைபபு
யவாகள, பெரியோாகளுடைய செயகையில பறறுளளவாக
விதவானகள, எபபொழுதும தாமததைநாடினவாகள,
ழுளளவாகள, ஒருவரிடதலொருவா பறறுளளவாகள, இந
னுடைய வீரயமபோனற வீரயமுடையவாகள, விசேஷமாக அ
புளளவாகள, (சததுருககளை) அடிககுந தனமையுளளவாக
எவாகளுடைய காரயததில திருஷடதயுமனன, சிகணடி,[1] தெ
முகி, ஜனமேஜயன, சநதிரஸேனன, ருததிரஸேனன, கீா
தாமா, துருவன, தரன, வஸுசநதிரன, தாமசநதிரன, ஸிமம
திரன, ஸுதேஜனன, துருபதனுடைய குமாராகள, மஹா
திரஙகளை அறிநதவனான துருபதன ஆகிய இவாகள மிகக முய
யுளளவாகளோ, எவாகளுடைய காரயததினபொருடடு ஸஹ
தராகளுடனகூடின விராடன, சதானீகன, சூரியதத
சுருதானீகன, சுருததவஜன, பலானீகன, ஜயானீகன, ஜயா
வன, ரதவாஹனன, சநதிரோதயன, ஸமரதன ஆகிய சிரே
டாகளான விராடனுடைய ஸஹோதராகள, நகுலஸஹதே
கள, துரௌபதி குமாராகள, ராக்ஷஸனான கடோதகசன ஆ
இவாகளெலலோரும போாபுரிகிறாகளோ அவாகளுககுக குை
கிடையாது இவாகளும மறற அனேக வீராகளுடைய கூட
ளும பாணடுபுதரனைச சோநதவாகளாயிருககிறாகள பீம
ஜுனா இருவரும தேவாகளோடும அஸுராகளோடும மனு
யாகளோடும கூடியதும யக்ஷ ராக்ஷஸகணஙகளோடு கூடியத
பூதஙகளுடனும ஸாபபஙகளுடனும யானைகளுடனும கூடிய
மான உலகமனைததையும அஸதிரவீரயததினால மிசசமிலலாம
செயயுமதிறமையுடையவாகள யுதிஷடிரனுமகோரமான கண
பூமியை எரிபபான காண! அளததறகரிய பலததுடனகூடி
ஸ்ரீ சௌரியானவா எவாகளுடைய காரயததுககாகக கவசமண
திருககிறாரோ அநதச சததுருககளை யுததததில ஜயிபபதறகு எ
வாறு நீ வலலமையுடையவனாவாய? ஸூதபுதர! நீ எபபொ
தும கிருஷணனுடன போாபுரிவதறகு முயறசி செயகிறாயெ
பது உனனிடததிலுளள பெரிதான தவறு' எனறு கூறினா ப
ஶரேஷடரே! இவவாறு சொலலியதைககேடட ராதாபுததிரன

1 ' தாமுகபுதரனான ஜனமேஜயன ' எனபது பழையவுரை

ண்ன, அபபொழுது உரககச சிரிததுககொணடு, ஆசாரயரும
ரதவானுடைய குமாரருமான கிருபரைநோககி, 'பிராமமணரே!
ணடவாகளைபபறறி நீா சொலலிய வாாததை உணமையே
நதக குணஙகளும இனனும மறறும அனேக குணஙகளும
ணடுபுததிராகளிடததில இருககினறன பாாததாகள யுததத்
ல இநதிரனேடு கூடின தேவாகளாலும தைததியாகளோடும
கூூாகளோடும கநதாவாகளோடுமகூடின பிசாசாகளாலும உர
களாலும ராக்ஷஸாகளாலுமகூட ஜயிககததகாதவாகளே
ஞலும, இநதிரனல கொடுககபபடட சகதியினல பாாததாகளை
பபேன பிராமமணரே! இநதிரனல எனககு வீணுகாத இந
சகதியாயுதமானது கொடுககபபடடிருககிறது இநத ஆயு
ததினல யுததததில ஸவயஸாசியைக கொலலபபோகிறேன
ணடுபுததிரன அாஜுனன கொலலபபடடபிறகு, அவ
டைய பிராதாககள அாஜுனனிலலாமல எவவிதததினலும
யை அனுபவிபபதறகுச சகதியுளளவாகளாகாாகள கௌத
ரே! அவாகளனைவரும நசிததுப்போனபிறகு, ஸமுததிரம
நத இநதப பூமியானது எளிதில கௌரவேநதிரனன துாயோ
னனுடைய வசததில இருககபபோகினறது கௌதமரே! நலல
களால எலலாககாாயஙகளும இபபொழுது விததிககினறன,
துவிஷயததில ஸமசயமிலலை இநத விஷயததை அறிநதே
ன காஜிககிறேன நீரோ பிராமமணா, பிராயமுதிாநதவா,
ததில சகதியறறவா, பாாததாகளிடததிலும அனபுடைய
ஆகையால, அறியாமையினல எனனை அவமதிககிறீா துாப
தியுளள பிராமமணரே! இவவாறு எனககு அபபிரியமான
ாததையை எனமுனனிலையில மறுபடியும சொலவீரேயாகில
பொழுது கததியையெடுதது உமது நாவை அறுபபேன
புததியுளள பிராமமணரே! எலலாச சேனைகளையும் கௌர
களையும பயமடையுமபடிசெயதுகொணடு யுததததில பாணட
களை ஸதோததிரம செயவதறகு விருமபுகிறீா அநத விஷயத
லும உளளபடி சொலலுகிறவனன எனவாாததையைககேளும
ததில ஸமாததாகளான துாயோதனன, துரோணா, சகுனி,
முகன, ஜயன, துசசாஸனன, விருஷசேனன, மததிராஜன,
ஸோமதததன, பூரி, துரோணபுததிரா, விவிமசதி ஆகிய
லோரும கவசம தரிததவாகளாகநிறகிற இடததில இநக
ாகளை இநதிரனுககுஒபபான பலமுளளவனனுலும எநத மல
ரதான எதிாததுநினறு ஜயிபபான? சூராகளும அஸதிரததில
ல தோசசியடைநதவாகளும பலசாலிகளும ஸவாககததை
டையவிருபபமுளளவாகளும தாமததை அறிநதவாகளும யுத்

த்ததில ஸமாத்தாகளுமான இநத வீராகள யுத்தததில தேவாக
யும கொலவாாகள இவாகள கவசமபூணடவாகளும கௌர
ராஜனுககு ஜயததை விருமபுகினறவாகளும பாணடவாக
கொலவதில விருபபமுளளவாகளுமாக யுத்தததில நிறகப
கிறாாகள மிகக புஜபலமுளளவரான பீஷமா நூறு அமபுகள
நானகு பககததிலும நிறைககபபடடுப படுததிருததலால, மி
பலசாலிகளுககும ஜயமானது தெயவாயததமெனறே நான நி
கிறேன விகாணன, சிததிரஸேனன, பாஹலீகன, ஜயதரத
பூரிசரவஸ, ஜயன, ஜலஸநதன, ஸுதகக்ஷிணன, ரதிகாகளுள சி
தவனான சலன, வீாயமுடையவனான பகதததன இவாகளும ம
அரசாகளும தேவாகளாலும எவவிததிலும ஜயிபபத
அரியவாகளே புருஷாதமரே! மிகக பலசாலிகளான இந
சூராகளே யுத்தததில பாணடவாகளால கொலலபபடடாக
தெயவசசெயலைததவிர வேறு எனன இருககிறதெனறு
எணணுகிறீா? பிராமமணரே! தாயோதன சத்துருககளாகி
எவாகளை நீா எபபொழுதும புகழகிறீரோ அவாகளிலும நூ
றுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும சூராகள கொலலப
டாாகள கௌரவாகளுடைய எல்லாச சேனைகளும பாணடவ
ளுடைய ஸைனயஙகளோடேயே குறைகினறன இநத விஷ
தில பாணடவாகளுககுப பெருமையிருபபதாக எவவிததி
லும நான காணவிலலை பிராமமணரிலசிறநதவரே! நீா எவாக
எபபொழுதும பலசாலிகளெனறு நினைததுககொணடிருககிறீ
அவாகளோடு நான யுத்தததில வலலமையுளளவரையில தாயே
தனனுடைய நனமைககாகப போாபுரியபபோகிறேன ஜ
தெயவததினிடததில நிலைபெறறிருககிறது' எனறு கூறினன

நூறறறுபதாவது அதயாயம

கடோத்க்சவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கிருபரை நிந்தித்ததைப் பொறுமல் அசுவத்தாமா கர்ணனைக் கொ
லக் கிளம்பியதும், கிருபரும் துர்யோதனனும் தடுத்ததும், அர்
ஜுனனால் கர்ணன் தோற்றதும், துர்யோதனன் அசுவத்
தாமாவைப் போருக்கு ஏவியதும்)

தமது அமமானன கிருபா அவவாறு ஸூதபுததிரனால
வருததமடையுமபடி செயயபபடடதைக கணடு, துரோணபுத
கததியைஎடுததுககொணடு வேகமாகக காணனை எதிாததுவநத
பிறகு, அதிக கோபஙகொணட ஒருசிஙகமானது ஒருமதயானை

திர்த்துச் செல்வதுபோலத் துரோணபுத்திரர், குருராஜன்
ார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கர்ணனை எதிர்த்துச்சென்
ர் அவர், 'மனிதர்களுள் இழிவானவனே! துர்ப்புத்தியுடைய
னே! அர்ஜுனனுடைய உண்மையான குணங்களைச் சொல்லு
ன்றவரும் சூரருமான என்னுமாதுலரை நீ த்வேஷத்தால்
வருட்டுகிறாய் நீ சூரனென்று தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்கின்ற
னும் கொழுப்பினாலுண்டான அதிக கர்வங்கொண்டவனுமாகி
த்தத்தில் எல்லா உலகங்களிலும் பிரதான வில்லாளியாயிருப்ப
வனை மதிக்கவில்லை காண்டீவத்தை வில்லாகக்கொண்ட அர்ஜு
ன யுத்தத்தில் உன்னை ஜயித்து நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பாழுதே ஜயத்ரதனைக் கொன்றானே? உன்னுடைய வீர்யம்
ங்கே? உன்னுடைய அஸ்திரங்கள் எங்கே? தோப்பர்களில்
ழ்ந்தவனே! முன்பு, யுத்தத்தில் ஸாக்ஷாத் மஹாதேவரையே
திர்த்துப் போர்புரிந்த அவனை வீணான எண்ணங்களால் ஜயிப்ப
தற்கு விரும்புகிறாய் ஸூத! வாஸுதேவரோடுகூடினவனும்
யுதம்பிடித்தவரனைவருள்ளும் சிறந்தவனும் உலகத்தில் நிகரில்
த வீரனும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்படாதவனுமான அர்ஜுனனை
ந்திரனோடுகூடின தேவாஸுரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்தாலும் ஜயிப்ப
தற்குச் சக்தியற்றவர்கள். துர்ப்புத்தியுடையவனே! அவ்வாறி
க்க, இந்த அரசர்களோடுகூடின நீ எவ்வாறு ஜயிக்கப்போகி
ய? கர்ண! பார் மிகுந்த கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! மனிதரில்
ழிவானவனே! இப்பொழுது நில் மிக்க துர்ப்புத்தியுடைய
னே! இதோ நான் உன் தலையைத் தேகத்திலிருந்து எடுத்து
டுகிறேன்' என்றுகூறினர் வேகத்தோடு முயற்சிசெய்கின்ற
ந்த அச்வத்தாமாவை ராஜாவான துர்யோதனனும், மகாதேஜ
ுள்ளவரும் மனிதர்களுள் உத்தமருமான கிருபரும் தடுத்தார்
ர் கர்ணன், 'கௌரவசிரேஷ்ட! இவனை விட்டுவிடு சூரனும்
த்தத்தைக் கொண்டாடுகின்றவனும் கெட்டபுத்தியையுடைய
னுமான இந்தப் பிராம்மணாதமன் என் வீர்யத்தை எதிர்த்து
ட்டும்' என்று சொல்ல, அச்வத்தாமா, 'ஸூதபுத்திர! மிக்க
கட்டபுத்தியுள்ளவனே! உன்னுடையதான இந்தச் செய்கை
மால் பொறுக்கப்படுகிறது பல்குனன் கர்வமுள்ளவனான உன்
டைய இந்தக் கொழுப்பை நாசஞ்செய்யப்போகிறான்' என்று
ால்ல, துர்யோதனன், 'அச்வத்தாமாவே! நீர் கருணைபுரிய
ண்டும் (சத்ருக்களுடைய) கர்வத்தை நாசஞ்செய்பவரே!
பொறுக்கவேண்டும் ஸூதபுத்திரன் விஷயத்தில் எவ்வித்த
லும் கோபிக்கவேண்டாம் பிராம்மணோத்தமரே! உம்மிடத்
லும் கர்ணனிடத்திலும் கிருபரிடத்திலும் துரோணரிடத்திலும்

மததிரதேசாதிபதியான சலலியனிடததிலும சகுனியிடததி
பெரிய காரியம சுமததபபடடிருககிறது, கிருபைசெயயும பிர
மணரே! இதோ எலலாப பாணடவாகளும ராதேயனோடு பே
புரிய விருமபி நானகு பககஙகளிலும யுததததுககாக அ
துககொணடே எதிாததுவருகிறாாகள' எனறுசொனனான மத
ராஜரே! கோபவேகமுளளவரும பெரிய மனமுளளவரும
துரோணபுததிரரோ, பிறகு, அரசனால ஸமாதானபபடுததபப
மனமதெளிநதாா ராஜேநதிரரே! பிறகு, பெரிய மனமுளளவர
கிருபாசாாயரும இனியகுணமுளளவராயிருபபதால விரைவா
கோபசாநதியை அடைநது, 'ஸூதபுததிர! மிகக கெடடபு
யுளளவனே! உனனுடைய இநத அநீதியானது எமமால பொ
கபபடுகிறது உனனுடைய கொழுபபையும காவததையும
குனன நாசமசெயவான' எனறு சொனனாா அரசரே! பிற
அநதப பாணடவாகளும கீாததியுளளவாகளான பாஞசா
களும ஒனறுசோநது நானகுபககததிலும காணனை அதட
கொணடுவநதாாகள தேராளிகளுள சிறநதவனும வீாயமு
வனும தேஜஸுளளவனுமான காணனும விலலைககையில எ
துககொணடு இநதிரன தேவகணஙகளால சூழபபடுவதுபோ
கௌரவவீராகளால சூழபபடடுத தன கைவனமையை ஆ
மாககொணடு நினறான மஹாராஜரே! பிறகு, காணனுக
பாணடவாகளோடு பயஙகரமானதும விமமநாதஙகளாலவிள
கினறதுமான போா நடகக ஆரமபிததது மனனரே! பிற
பாணடவாகளும புகழுளளவாகளான பாஞசாலாகளும மிகக
பலமுளளவனான காணனைககணடு, 'இதோ காணன, எஙகே
ணன? காண! மஹாயுததததில நில துராதமாவே! புருஷாத
எஙகளுடன எதிாதது யுததமசெய' எனறு உரததசபதததுட
காஜிததாாகள இனனும மறறவாகள ராதேயனைபபாாதது
கோபததினால கணகளசிவநதவாகளாகி, 'காவமகொணடவ
அலபபுததியையுடையவனுமான இநத ஸூதபுததிரனை எ
ராஜசரேஷடாகளும கொலலவேணடும இவன ஜீவிததிருப
னால ஒரு பிரயோஜனமுமிலலை இவன பாாததாகளுககு
பொழுதும கொடிய பகைவன, பாவி துாயோதனனுடை
கொளகைககு இணஙகினவனான இவனே அனாததஙகளுக
காரணம' எனறு சொனனாாகள பாணடுபுததிரனால ஏ
படட மஹாரதாகளான சில க்ஷததிரியாகள், 'இவனைக கொல்
கள' எனறு சொலலிககொணடும பெரிதான அமபுமழையி
மறைததுககொணடும ஸூதபுததிரனைக கொலவதறகாக எ
தது ஓடிவநதாாகள அவவாறு எதிாதது ஓடிவருகி

அநத எலலா மஹாரதாகளையுஙகணடும ஸூதபுததிரன மன
ருததமடையவிலலை, பயததையும அடையவிலலை பாரதரிற
றநதவரே! கடலபோலபபொஙகியெழுகினற அநதஸேனுசமுத
ரததைபபாாததது, யுததஙகளில தோலவியடையாதவனும பல
ரவியும சுறுசுறுபபுளளவனும மிகக வனமையுடையவனுமான
அநதக காணன உமமுடைய புததிராகளைத திருபதியடையசசெய
ககருதி அமபுககூடடததினுல அநதபபடையை நானகுபுறததி
லும சூழநது தடுததான பிறகு, அரசாகள, நூறறுககணககாகவும
ஆயிரககணககாகவும விறகளை அசைததுககொணடும், அமபுமழை
யினுல அவனைத தடுததுககொணடும, இநதிரனேடு அஸுராகளு
டைய கூடடஙகள போாபுரிநததுபோல அவனேடு போாபுரிந
தாாகள பிரபுவே! காணன அரசாகளால பிரயோகிககபபடும
அநத அமபுமழையைப பெரிதான பாணமழையினுல நாறபுறங
களிலும சிதற அடிததான செயததறகுப பிரதிசெயய விருபப
முளளவாகளான அநத வீராகளுககு, தேவாஸுரயுததததில இநத
ரனுககும அஸுராகளுககும யுததமநோநததுபோல யுததம
நோநதது யுதததறதில நானகுபககஙகளிலும பகைவாகள முயறசி
செயதும காணனை அணுகச சகதியறறவாகளானாகளெனனும
அறபுதமான காணனுடைய லாகவததை நாஙகள அவவிடததில
கணடோம மஹாரதனுன காணன மனனாகளுடைய அநதப
பாணஸமூஹஙகளைத தடுதததுத தன பெயரால அடையாளமிடப
படட கோரமான அமபுகளை நுகததடிகளிலும ஏாககாலகளிலும
குடைகளிலும கொடிமரஙகளிலும குதிரைகளிலும பிரயோகித
தான பிறகு, காணனுலபீடிககபபடட அநதஅரசாகள மனககலக
கமகொணடு குளிரினுலபீடிககபபடட பசுககளபோல ஆஙகாஙகு
அலைதவறிச சுழனறுாாகள காணனுல அடிககபபடடுககீழேதளளப
படுகினற குதிரைககூடடஙகளையுமயானைககூடடஙகளையும தேராளி
களின ஸஙகஙகளையும ஆஙகுஆஙகு நாஙகள கணடோம வேந
தரே! பினவாஙகாதவாகளான சூராகளுடைய நானகுபுறததிலும
விழுநதிருககினற தலைகளாலும கைகளாலும யுதத பூமியானது
முழுமையும பரபபபபடடது கொலலபபடடவைகளும கொலலப
படுகினறவைகளும நானகுபககததிலும வீறிடுகினறவைகளுமான
பிராணிகளால பயஙகரமான யுததபூமியானது யமபுரமபோனற
தாகியது பிறகு, தூயோதனராஜன காணனுடைய பராககிரமத
தைககணடு அஸவததாமாவை வநது அடைநது, 'அஸவததா
மாவே! கவசமபூணடவனுன இநதக காணன யுதததததில எலலா
அரசாகளோடும போாபுரிகிறுன சுபரமமணயரால நாசமபண
ணபபடட அஸுரசேனைபோலக காணனுடைய பாணஙகளால

பீடிக்கப்பட்டு ஓடுகின்ற இந்தப் பாண்டவசேனையைப் பார்ப
யுத்தத்தில் புத்திசாலியான கர்ணனால் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற இ
ந்தப் படையைக்கண்டு அர்ஜுனன் ஸூதபுத்திரனைக் கொல்
கிற எண்ணத்துடன் இவனை எதிர்த்துவருகிறான் நாமெல்ல
ரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மகாரதனான கர்ண
யுத்தத்தில் பாண்டவன் கொல்லாதபடியான நீதியை நீர் செய்ய
க்கடவீர்' என்று கூறினன் பிறகு, அஸ்வத்தாமா, கிருபர், சல்
யன், மஹாரதனான கிருதவர்மா ஆகிய இவர்கள், அஸுரசேனை
இந்திரன் எதிர்த்துவருவதுபோல் எதிர்த்துவருகின்ற கௌந்தே
யனைப்பார்த்து ஸூதபுத்ரனைப் பாதுகாக்கும் எண்ணத்தின
அப்பொழுது அர்ஜுனனை எதிர்த்துவந்தார்கள் ராஜேந்திரே
பாஞ்சாலர்களால் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டவனு
பீபத்ஸுவும் அப்பொழுது இந்திரன் விருத்திராசுரனை எதிர்த்
வருவதுபோலக் கர்ணனை எதிர்த்து வந்தான்' என்று சொ
ன்னன

திருதராஷ்டிரன், 'ஸூத! காலனும் அந்தகனும் யமனு
போன்றவனும் பரபரப்புள்ளவனுமான பலகுனனைப் பார்த்
ஸூர்யகுமாரனான கர்ணன், மேலே எந்தக்காரியத்தைச் செ
தான்? மஹாரதனும் எப்பொழுதுமே பார்த்தனோடு பகைப்ப
னும் யுத்தத்தில் அதிபயங்கரனான அர்ச்சுனனை வெல்ல விரும்புகி
வனும் விகர்த்தனன் குமாரனுமான கர்ணன், திடீரென்று எதிர
்துவருகின்றவனும் எப்பொழுதுமே தனக்கு அதிக வைரியாயிரு
ப்பவனுமான அந்த அர்ஜுனனைக்கண்டு, பிறகு, என்ன காரிய
த்தைச் செய்தான்?' என்று வினவ, ஸஞ்சயன்சொல்லலானு
'எதிர்த்துவருகின்ற பாண்டு குமாரனான தனஞ்சயனைப் ப
த்து ஒரு யானையை மற்றொருயானை எதிர்ப்பதுபோலக் கர்ண
பயமில்லாதவனாக யுத்தத்தில் எதிர்த்தான் வேகத்தோடு வ
கின்றஅந்தக் கர்ணனைப் பார்த்தன் அம்புகளால் மறைத்தா
கர்ணனும் விஜயனை அம்புகளால் மூடினன்; (மறுபடியும்) அந்
பாண்டவன் பாணஸமூகத்தால் கர்ணனை மூடினன் பிறகு,
ணன் மிக்க முயற்சியுடன் மூன்று அம்புகளால் அர்ஜுனன
அடித்தான் மஹாபலசாலியான பார்த்தன் அவனுடை
அந்த லாகவத்தைப் பொறுக்கவில்லை பகைவர்களை வாட்
திறமையுள்ளவனான அர்ஜுனனே அந்த ஸூதபுத்திர
மீது சாணையில் தீட்டப்பட்டவையும் நேராகச் செல்
கின்றவையும் பிரகாசிக்கின்ற முனைகளுள்ளவையுமான மு
நூறு பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் மேலும், பலசாலி
வீர்யமுடையவனுமான அர்ஜுனன் நகைத்துக்கொண்டு கர

வுடைய இடககை நுனியில ஒருபாணததால அடிததான பாணத
ால அடிககபபடட அநதக காணனுடைய கையிலிருநது விலலா
து கிழேவிழுநதுவிடடது மஹாபலசாலியான காணன அரை
ிஷததில மறுபடியும அநத விலலைக கையில எடுததுக கைத்
தாசசியுளளவனுைதால பாணஸமூகஙகளால பலகுனனை மூடி
னை பாரதரே! ஸூதபுதரனுல விடபபடட அநதப பாணவா
ததைதத தனஞசயன புனனகைசெயதுகொணடே பாணவாஷத
ால நாசஞசெயதான பாாததிவரே! சிறநத விலலாளிகளும
சயததறகுப பிரதிசெயவதில விருபபமுளளவாகளுமான அவ
ருவரும ஒருவரை ஒருவா நெருஙகிப பாணவாஷததினுல
றைததாாகள ஒரு பெணயானைநிமிததமாகக கோபமகொணட
ாடடிலுளள இரணடு ஆணயானைகளுககு யுததமநோவதுபோல
ததரஙகததில காணனுககும அாஜுனனுககும ஆசசாயகரமான
பரிய யுததம நோநதது பிறகு, மஹாவிலலாளியும சதருகக
ாத தவிககசசெயபவனுமான பாாததன காணனுடைய அளவு
நத சகதியைககணடு விரைபவனுகி அவனுடைய விலலைக கைப
டியில அறுததுப பலலஙகளால நானகு குதிரைகளையும யம
லாகததுககனுபபி ஸாரதியின தலையையும உடலிலிருநது அறுத
ததளளினுன பிறகு, பாணடுநநதனனுன பாாததன, வில
றுககபபடடவனும குதிரைகள கொலலபபடடவனும ஸார
யை இழநதவனுமான இநதக காணனை நானகு பாணஙகளால
டிததான நரஸ்ரேஷடனுன காணன பாணஙகளால பீடிககப
டடவனுகிக குதிரைகள கொலலபபடட ரததகதினினறு விரை
ாகக கிழேகுதிததது முளளமபனறிபோல அாஜுனபாணஸமூ
ஙகளால நிறைககபபடடவனுகி உயிரைவிருமபிககொணடு கிருப
டைய ரததகதினமீது விரைவாக ஏறினுன பரதரில சிறநதவரே!
மமைச சோநதவாகள காணன ஜயிககபபடடதைக கணடு (பய
டைநது) அாஜுனனுடைய பாணஙகளால துரததியடிககப
டடவாகளாகிப பததுத திககுககளிலும ஓடினுாகள அரசரே!
ாஜாவான துரியோதனன, ஓடுகினற அநதப போாவீராகளைப
ாாததுத திருமபி, அபபொழுது பினவரும வாககியததை
ரைககலானுன
‘ சூராகளே! நீஙகள ஓடவேணடாம க்ஷததிரிய ஸ்ரேஷடா
ளே! நிலலுஙகள இதோ பாாததனைக கொலவதறகு நானே
ததததுககுச செலலுகிறேன நான பாஞசாலாகளோடும
ஸாமகாகளோடுமகூடின பாாததாகளைக கொலலபபோகிறேன
பபொழுது, காணடீவததைத விலலாககொணட அாஜுனனேடு

போாபுரிகினற " எனனுடைய பராககிரமததை யுகாநதகாலததி
காலனுடைய பராககிரமததைதபபோலப் பாாததாகள பாாகக
போகிருாகள இபபொழுது, யுத்தகளததில் ஆயிரம ஆயிரமா
விடபபடும எனனுடைய அமபுககூடடஙகளை யுதத , வீராக
விடடிறபூசசிகளுடைய கூடடஙகளைபபோலப பாாககபபோகிரு
கள இபபொழுது, யுததகளததிலுளள வீராகள கோடை
காலததின முடிவில மேகததினுடைய வாஷதாரையைபபோ
விலலாளியும் பாணஙகளை விடடுககொணடிருககிறவனுமான எ
னுடைய அமபுமழையைப பாாககபபோகிருாகள இபபொழு
படிநதகணுககளுளள பாணஙகளால யுதததில பாாதத
வெலவேன ஞூராகளே! யுதததில நிலலுஙகள பலகுனனிடத
லிருநது பயததை விடடுவிடுஙகள மகரஙகளுககு இருபபிடமா
கடலானது கரையை அடைநது எவவாறு மீருதோ அவவா
பலகுனன என வீாயததை எதிாதது மீறபபோகிறதிலலை' என
சொனனுன பகைவாகளால ஜயிபபதறகரியவனுன துாயோத
ராஜன கோபததினுல சிவநத கணகளுளளவனுகி இவவா
சொலலிவிடடுப பெரிய சேனையினுல சூழபபடடவனுகிப பல
னனநோககி எதிாததுசசெனருன அபபொழுது, கருபா, ப
குனனநோககிச செலலுகினறவனும மிகக தோளவலியுள
வனுமான அநதத துாயோதனனைபபாாதது அஸவததாமாவிட
செனறு, 'அஸவததாமாவே! மிககபுஜபலமுளளவனும (ப
வரைப) பொருதவனுமான , அரசன கோபமூணடவனுகி விடடி
பூசசியின நிலைமையயடைநது அாஜுனனேடு போாபுரியவிரு
புகிருன ஆணமையிற சிறநதவனுன இநதத துரியோதன
நாம பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே பாாததனேடு போ
புரிநது பிராணனை இழககாதபடி அவனைத தடுததுவிடு யுதத
தில இபபொழுது கெளரவராஜன பலகுனனுடைய பாண
ளுககு எதிாபபடுமுனனரே (அவனைத) தடுததுவிடு சட
உரிதத பாமபுககு ஒபபானவையும கோரமாயிருபபவையுமா
பாாததனுடைய பாணஙகளால அரசன சாமபலாககபபடுமு
னரே யுதததினினறு (அவனைத) தடுககவேணடும காவதன
அடககுகிறவனே! நாமெலலோரும இருககுமபொழுது ராஜ
ஸஹாயமறறவனுகித தானே நேரில பாாததனைநோககி யுதத
துககுச செலவதெனபது தகாதெதனறு எணணுகிறேன பு
யோடு சணடைசெயகினற யானைககு உயிாதபபுவது அரிதாவ
'போலக குநதிபுததிரனுன கிரீடியோடு யுததஞசெயகினற கெளர
ராஜனுககு உயிா தபபுவது அரிதெனறு நான எணணுகிறேன
எனறு சொனனுா

ஆயுதமபிடித்த வீரர்களுள் உத்தமரான துரோணபுத்திர,
ாதுலா இவவாறு சொலலியதைககேட்டு, விரைவுடன துரியோ
னனைநோககி, 'காந்தாரிபுத்திர ! கௌரவனே ! உனககு எப
பாழுதும ஹிதத்தை விருமபுகினற எனனை அலட்சியமசெயது
டடு, நான உயிரோடிருககுஙகாலத்தில நீ யுத்தஞ்செய்யச் செல
தறகுத் தகுந்தவனலலை பார்த்தனை ஜயிககும விஷயத்தில
னககுப பரபரபபுவேணடாம ஸுயோதன ! நான பார்த்தனை
திரத்துத தடுபபேன நீ நில' என்று சொலல, துரியோதனன,
பிராமமணோத்தமரே ! ஆசாரயா பாணடுபுத்திரர்களைத் தம புததி
ர்களைபபோலப பாதுகாககிறார் நீரும அவர்கள் விஷயத்தில
பபொழுதும பராககாயிருககிறீர் எனனுடைய பாககியககுறை
ஞலோ தாமராஜனுககுப பிரியத்தைச் செயவதறகாகவோ
ரௌபதிககாகவோ யாதுகாரணத்தாலோ யான அறியேன , உம
டைய பராககிரமமானது யுத்தத்தில மந்தமாகிவிட்டது ஆசை
காணடவனுன எனனை நிந்திககவேணடும ஸுகத்துககுத் தகு
வர்களும சத்துருககளால ஜயிககபபடாதவர்களுமான உறவி
ர்களெலலோரும எனனிமித்தமாக அதிகமான துககத்தை
டைகிறார்கள் சஸ்திரத்தை அறிந்தவர்களுள் உத்தமரும யுத்தத
ல மஹேஸவரருககு ஒபபானவரும வல்லமையுடையவருமான
ள தமீகுமாரரலலாத வேறு எந்த வீரனதான சத்துருவை
ஞ்செய்யாமலிருபபான? அஸவத்தாமாவே! கருணைபுரிவீராக
ன னுடைய பகைவர்களை நாசஞ்செய்வீராக உமமுடைய அஸ
த்துககு எதிரில தேவர்களும அஸுரர்களும நிறகச் சகதியற்ற
கள துரோணபுத்திரரே ! பரிவாரஙகளுடனகூடின பாஞ்சாலா
யும ஸோமகர்களையும நாசஞ்செய்யககடவீர் நாஙகள உமமா
யே காபபாறறபபட்டவர்களாகி மிகுதியுளளவர்களைக கொலலு
ாம பிராமமணரே ! இதோ ஸோமகர்களும கீர்த்தியுளளவர்
ான பாஞ்சாலர்களும மிகக கோபமகொணடு எனனுடைய
டகளில காட்டுத்தீயைபபோலச் சஞ்சரிககினறார்கள மஹா
ஹுபலமுளள புருஷஸ்ரேஷ்டரே ! அந்தக கேகயர்களையும
பபீராக கிரீடியினுல காககபபட்டவர்களான அந்தக கேகயர்
(நமமுடைய சேனையை) மிகுதியினறி நாசஞ்செய்யபபோகி
கள பகைவர்களை அடககுகிறவரே ! அஸவத்தாமாவே ! நீர
ரவாகச் செலலுவீராக ஐயா ! முந்தியோ பிந்தியோ இது நீர
யயவேணடியகாரியம மஹாபாகுபலமுளளவரே! பாஞ்சாலர்க
டைய வதத்தினபொருட்டே நீர் தோனறியிருககிறீர் நீர் முய
செயது உலகமனைத்தையும பாஞ்சாலர்களை இழந்ததாகச்
யயபபோகிறீர் இவவித்வார்த்தைகளை ஸித்தர்கள (முனபே)

சொன்னார்கள் அது அவ்விதமே ஆகப்போகிறது புருஷஶ்ரேஷ்
டரே! ஆதலால், பரிவாரங்களுடன் கூடின பாஞ்சாலர்களை நீ
நாசஞ்செய்வீராக இந்திரனோடுகூடின தேவர்களும் உம்முடைய
பாணங்களுக்கு இலக்கான இடத்தில் நிற்கச் சக்தியற்றவர்களே
அவ்வாறிருக்க, பாஞ்சாலர்களுடன்கூடின பார்த்தர்கள் எவ்
வாறு நிற்கப்போகிறார்கள்? உமக்கு நான் சத்தியமாகச் சொல்லு
கிறேன் வீரரே! நான் உம்மிடம் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்
சோமகர்களோடுகூடின பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் உம்மோ
பலத்தினால் எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்குச் சக்தியற்றவர்களே
மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! போம், போம், நமக்குக் காலவிளம்
பம் ஆகக்கூடாது இதோ நம்முடைய சேனையானது பார்த்த
னுடைய அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடுகிறது தோள்வலிமிக
வரே! காவத்தை நாசஞ்செய்கிறவரே! உம்முடைய திவ்யதே
வினால் பாண்டுபுத்திரர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் அடக்குவதி
நீர் ஸமர்த்தராயிருக்கிறீர்' என்றான்

நூற்றறுபத்தோராவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அஶ்வத்தாமாவுக்கும் திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் யுத்தமும்
அஶ்வத்தாமாவின் பராக்கிரமமும்)

துர்யோதனன் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு, யுத்த
தில் கெட்டமதங்கொண்டவரான அஶ்வத்தாமா, அசுரர்க
வதஞ்செய்யும் விஷயத்தில் இந்திரன் முயற்சிசெய்ததுபோல
பகைவர்களைக் கொல்லும் விஷயத்தில் முயற்சியைச் செய்தா
மஹாபாகுபலமுள்ளவரான அவர், உம்முடைய புத்திரனைநோக
'புஜபலமுள்ளவனே! கௌரவ! நீ சொல்லுகிறபடி இது உண்ம
யே எனக்கும் என் தகப்பனுருக்கும் பாண்டவர்கள் எப்போது
பிரியர்களே குருபுங்கவ! அப்படியே நாங்களிருவரும் அவ
ளுடைய பிரீதிக்குப் பாத்திரமானவர்கள் ஆனால், யுத்தத்தி
நாங்கள் அவ்வாறு இருக்கமாட்டோம் அப்பா! பயமற்றவ
ளாகி நாங்கள் உயிரை இழக்கத்துணிந்து சக்தியுள்ளவரை
யுத்தம் பண்ணுகிறோம் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! நானும் கர்ண
சல்யனும் கிருபரும் கிருதவர்மாவும் ஒரு நிமிஷத்தில் பாண்ட
சேனையை நாசஞ்செய்வோம் குருகுலோத்தம! மஹாபா
பலமுள்ளவனே! நாங்கள் யுத்தத்தில் இல்லாவிட்ட
அந்தப் பாண்டவர்களும் கௌரவசேனையை அரைநிமிஷ
தில் நாசஞ்செய்வார்கள் பாரத! நாங்கள் சக்தியுள

ரையில பாணடவாகளை எதிாததுச சணடைசெயகிறேம. அவாகளும தஙகள பலததுககுத தககபடி எஙகளை எதிாதது யுததம செயயபபோகிறாாகள பலமானது பலததை எதிாதது தணியடடும பாணடுபுததிராகள உயிரோடிருககுங காலததில பாணடவாகளுடைய சேனையானது (ஒருவராலும) பலததால ஜயிககமுடியாதது அது உணமையென்றும உனககு நான சொலலுகிறேன பாரத ! ஆததமாாததமாக யுததஞசெயகிறவாக ளும ஸமாததாகளுமான அநதப பாணடுநநதனாகள ஏன உன னுடைய சேனைகளை நாசஞசெயயமாடடாாகள ? கௌரவ வேந தனே ! நீயோ மிகச பேராசைசொணடவன , வஞசனையில பண டிதன , எலலாரிடததிலும ஸநதேகமுளளவன , காவமகொணட வன அககாரணததினுல எஙகளைபபறறி ஸநதேகிககிறுய ராஜனே ! நீ நிநதைககுரியவன , பாவததில மனமபறறினவன , பாபபுருஷன அறபனே ! பாவததினுல கவரபபடடவனுன நீ அவ ஙிதமிலலாத எஙகளை அவவாருகவே ஸநதேஹிககிறுய குருநந தன ! நானே முயறசியைககைககொணடு உனநிமிததமாக உயிரை இழககததுணிநது உனககாக இதோ யுததததுககுப போகிறேன மான பகைவாகளோடு போாபுரிவேன , சிறநதவாகளை எலலாம ஜயிபபேன பகைவரை அடிபபவனே ! உனககுப பிரியததைச செயவதினபொருடடு யுததததில பாஞசாலாகளோடும ஸோமகா களோடும கேகயாகளோடும பாணடவாகளோடும போாபுரிவேன இபபொழுது எனபாணஙகளால எரிககபபடடுப பாஞசாலாகளும அவவாறே ஸோமகாகளும ஸிமமததினுல பீடிககபபடட பசுககளபோல நானகுதிககுககளிலும ஓடபபோகிறாாகள இப பொழுது, ஸோமகாகளோடு சோநத அரசனுன தாமநநதனன, எனபராககிரமததைககணடு உலகததை அஸவததாமா மயமாக எணணபபோகிறுன ஸோமகாகளோடு யுதததததில கொலலபப டும பாஞசாலாகளைககணடு தாமநநதனனுன யுதிஷடிரன ஒழிவை அடையபபோகிறுன பாரத ! யுகததநில எனனை எதிாததுப போாபுரிபவாகளை நான கொலவேன வீர ! எனனுடைய கையி லகபபடடவாகள விடுபடமாடடாாகள' என்று மறுமொழிகூறி ஞா மிககவைனமையுளளவரும பலமுடையவாகளுள சிறநத வருமான அஸவததாமா உமமுடைய புததிரனுன துரியோதன னைபபாாதது இவவாறு சொலலிவிடடு உமமுடைய குமாராகளுக குப பிரியததைததேட எணணி எலலா விலலாளிகளையும பய மடையுமபடி செயதுகொணடு யுதகததுககாகப பகைவாகளை எதிாததாா பிறகு, கௌதமீபுததிரரான அஸவததாமா, கேகயா களையும பாஞசாலாகளையும பாாதது, 'மஹாரதாகளே ! நீஙகள

அனைவரும் இங்கு என்னுடைய சரீரத்தில் அடியுங்கள் அஸ்தி லாகவத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு ஸ்திரமாக இருந்து யுத்தப் செய்யுங்கள்' என்று கூறினார் மஹாராஜரே! இவ்விதமாகச் சொல்லியதைக்கேட்ட அவர்கள் எல்லோரும், மேகங்கள் ஜலத் தைப் பொழிவதுபோல் துரோணபுத்திரர்மீது அம்புமழைக ளைப் பொழிந்தார்கள் பிரபுவே! துரோணபுத்ரர் பாண்டுபுத்தி ராகளுக்கும் திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் எதிரில் அந்தப்பாணங்களை நாசம்பண்ணிப் பத்துவீரர்களைக்கொன்றார் யுத்தத்தில் அடிக்கப் படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலர்களும் ஸோமகர்களும் யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை விட்டுவிட்டுப் பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடினார் கள் மஹாராஜரே! ஓடுகின்ற சூரர்களான பாஞ்சாலர்களையும் ஸோமகர்களையும் பார்த்து, திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை எதிர்த்துவந்தான் பிறகு, பொன்னலங்கார முள்ளவர்களும் நீருண்டமேகம்போலக் காஜிக்கின்றவர்களும் பின்வாங்காதவர்களும் சூரர்களுமான அநேக ரதிகர்களால் சூழப் பட்டவனும் மஹாரதனும் பாஞ்சாலராஜகுமாரனுமான திருஷ் டத்யும்னன், தள்ளப்பட்டிருக்கிற யுத்தவீரர்களைக்கண்டு துரோண புத்திரரைநோக்கி, 'ஆசார்யபுத்திரரே! உமக்கு மங்களம் உண் டாகுக மற்றவர்களைக் கொல்வதினால் உமக்கு என்ன பயன்? யுத் தத்தில் நீர் சூரராயிருந்தால் என்னுடன் போர்புரிவதற்கு வரு வீராக யான் உம்மைக்கொல்வேன் இப்பொழுது என்முன்னி லையில் நில்லும்' என்று சொன்னான் பாரதரிற் சிறந்தவரே பிறகு, பிரதாபசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் அந்த ஆசார்யபுத்தி ரரைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்ற வைகளுமான அம்புகளால் அடித்தான் வரிசை வரிசையாகத் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் பொற்புங்கமுள்ளவைகளும் முனைபட பளப்பானவைகளும் எல்லா வீரர்களுடைய சரீரங்களையும் பிளக் கின்றவைகளுமான அந்த அம்புகள், தேனைவிரும்பிக்கொண்டு தடையற்று வெளிப்பட்டுவருகின்ற வண்டுகள் பூத்தமரத்தை வந்தடைவதுபோல அஸ்வத்தாமாவின் தேகத்தில்வந்து பிரவே சித்தன (அம்புகளால்) மிக அடிக்கப்பட்டவரும் காலாலமிதிக் கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போல மிக்க கோபங்கொண்டவரும் கௌரவ முள்ளவருமான துரோணகுமாரர் மனம் கலங்காமல் பாணங் களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு (திருஷ்டத்யும்னனைப்பார்த்து) 'திருஷ்டத்யும்ன! நான் உன்னைக் கூர்மையுள்ள பாணங் களால் யமலோகத்துக்கு அனுப்பும்வரையில் உறுதியாயி ருந்துகொண்டு ஒரு முகூர்த்தகாலம் எதிர்பார்த்திரு' என்று சொன்னார் சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகிற அஸ்வத்தாமா

ராஷ்டதனைப பாாதது இவவாறு சொலலிவிடடு, பிறகு, கைத
தாசசியுளளவராதலால நானகுபககஙகளிலும பாணககூடடஙக
ால மூடினா யுததததில கெடட மதமுடையவனுன அநதப
ாஞசாலராஜகுமாரன, துரோணபுததிரரால யுததததில பீடிககப
டடு அபபொழுது அவரைபபாாதது, 'மிகக கெடடபுததியுளள
ரே! பிராமமணரே! எனனுடைய பிரதிஜஞையையும அவவாறே
னனுடைய பிறபபையும நீா அறியவிலலை துரோணரைக
கானறுவிடடலலவோ உமமை நான கொலலவேணடும? அநதக
ாரணததினுல துரோணா உயிரோடிருககுஙகாலததில, யுததத
ல உமமை நான கொலலவிலலை கெடடபுததியுளளவரே! இநத
ரவு விடிவதறகுளளாகவே யுததததில இபபொழுது உமமுடைய
தாவைககொனறு பிறகு உமமையும யமலோகததுககு அனுப
பபோகிறேன இஃது எனமனததில இருககிறது உமககுப
ாததாகளிடமுளள பகையையும கௌரவாகளிடமுளள பகதி
யயும உறுதியாயிருநதுகொணடு காணபிபபீராக நீா உயிரோடு
னனிடததிலிருநது விடுபடமாடடீா புருஷோததமரான உமமைப
ால பிராமமணாதொழிலைவிடடு க்ஷததிரியாதொழிலில பற
ளளவனுக இருககும பிராமமணன எலலா ஜனஙகளாலும
காலலபபடததககவன' எனனும சொறகளால அதடடினுன
வவாறு தருஷடதயுமனனுல கடுஞசொறசொலலபபடட பிராம
ணோததமா, உககிரமான கோபததை அடைநது, 'நில, நில'
னறு சொனனா அநதத துரோணபுதரா எரிபபவாபோல
ரணடு கணகளாலும பாாஷதனைப பாாததா ஸாப்பமபோலச
றிககொணடு அவனை அமபுகளாலும மூடினா ராஜஸ்ரேஷடரே!
லலாப பாஞசால சேனைகளாலும நானகுபககஙகளிலும சூழப
டடவனும தோளவலி அமைநதவனும ரதிகாகளுள உததமனு
ன அநத தருஷடதயுமனன யுததததில அஸ்வததாமாவினுல
டபபடடும தனவலலமையையே பறறினவனுகி நடுஙகாமலிருந
ன அஸ்வததாமாவினமீது பலவிதமான பாணஙகளையும பிர
ாகிததான பாணஸமூகஙகளால ஒருவரையொருவா பீடிக
றவாகளும கோபஙகொணடவாகளும பெரிய விலலைக கையில
காணடவாகளும நானகுபககஙகளிலும அமபுமழைகளைப
ாழிகினறவாகளுமான அவவிருவாகளும பிராணனைப பநதய
கவைதது ஆடபபடும போராகிற சூதாடடததில மறபடியும
ாருக எதிாததாாகள ஸிததாகளும சாரணாகளும வநதிகளும,
ாரமும பயஙகரமுமான அஸ்வததாமா தருஷடதயுமனன இவ
ருவாகளுடைய யுததததையும பாாதது மிகபபுகழநதாாகள
வவிருவாகளும பாண ஸமூகஙகளால ஆகாசததையும திககுக

களையும் திரப்பிக்கொண்டும் அம்புகளால் பேரிருளை உண்டுபண்
ணிக்கொண்டும் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவர்களாக நன்றாக யு
த்தம் செய்தார்கள் நாத்தனஞ் செய்கின்றவர்கள் போன்றவர்களு
வட்டவடிவமாகச் செய்யப்பட்ட விலலுள்ளவர்களும் ஒருவன
யொருவர் கொல்வதில் முயற்சிசெய்கின்றவர்களும் எல்லா
பிராணிகளுக்கும் பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவர்களும் மிக
புஜபலமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும் ஆயிரக்கணக்கான யுத
வீரர்களாலே யுத்தத்தில் புகழ்பெற்று விசித்ரமாயும் விரைவ
யும் அழகாயும் போர்புரிந்தார்கள் அரண்யத்தில் இரண்டு காட
யானைகள் சண்டையிடுவதுபோல் மிக்க த்வரையத்துடன் போர்பு
கின்ற அவ்விருவரையும் யுத்தத்தில் கண்டு இருதிறத்துச் சேனை
களிலும் மிகுதியான ஸந்தோஷமுண்டாயிற்று நூற்றுக்கண
காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் ஸிம்மநாதத்வனிகளும் தோ
றின சேனையிலுள்ளவர்கள் சங்கங்களையும் ஊதினார்கள் நான
வித வாத்தியங்களும் வாசிக்கப்பட்டன அப்பொழுது பயமுள
வர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறதான நெருங்கிய அந
யுத்தத்தில் ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஸமமான யுத்தம் நடந்த
மஹாராஜரே! பிறகு, துரோணகுமாரர், மகாபலவானான பார்ஷ
னுடைய த்வஜத்தையும் விலலையும் குடையையும் இரண்டு ப
க்கங்களிலிருந்த இரண்டு ஸாரதிகளையும் நான்கு குதிரைகளைய
ஸாரதியையும் அடித்து யுத்தகளத்தில் பார்ஷதனை எதிர்த
ஓடிவந்தார் மனத்தினால் எண்ணமுடியாத பலமுள்ளவரா
துரௌணியானவர் கணுக்கள் பதிவாயுள்ள பாணங்களால் நூ
நூறாகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பாஞ்சாலர்களை ஓடும்படி அடி
தார் ஓ! பரதரிற் சிறந்தவரே! பிறகு, பாண்டவசேனையான
யுத்தத்தில் இந்திரன்போன்ற அஸ்வத்தாமாவினுடைய செ
தான் காரியத்தைக்கண்டு மனவருத்தமடைந்தது மஹாரதரா
துரோணபுத்திரர், நூறுபாணங்களால் நூறு பாஞ்சாலர்களைய
கூர்மையுள்ள மூன்றுபாணங்களால் மூன்றுமஹாரதர்களைய
கொன்று, த்ருஷ்டத்யும்னனும் அர்ஜுனனும் பார்த்துக்கொ
டிருக்கும்பொழுதே, யுத்தத்தில் முயற்சிசெய்பவர்களான மற
பாஞ்சாலர்களையும் பெரும்பான்மையாக நாசஞ்செய்தார் ய
த்தத்தில் த்ரௌணியினால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சா
கள் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் ரதங்களும் த்வஜங்களும் சிதறினவ
ளாகி அஸ்வத்தாமாவை விட்டுவிட்டு ஓடினார்கள் மஹாரதரா
அந்தத் துரோணபுத்திரர், யுத்தத்தில் சத்ருக்களை ஜயித்த
கோடைக்காலத்தின்முடிவில் மேகம்போலப் பெரிய ஸிம்மநா
தைச் செய்தார் அவர், அக்கினியானது யுகாந்தத்தில் எல்ல

ராணிகளையும் சாமபலாக்கிவிட்டுப் பிரகாசிப்பதுபோல் அனேக
த்துருக்களைக் கொன்று விளங்கினார் பிரதாபசாலியான
்ரோணபுத்திரர் யுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான சத்துருக்க
ளுடைய கூட்டங்களை ஜயித்தாக கௌரவர்களால் யுத்தத்தில் நன
கப் பூஜிக்கப்படுகின்றவராகி, பகைவர்களுடைய கூட்டங்களைக்
கான்று இந்திரன் பிரகாசித்ததுபோல் விளங்கினார்

நூற்றறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தத்தை வர்ணித்தது)

மஹாராஜரே! பிறகு, பாண்டுகுமாரர்களான யுதிஷ்டிரரும்
ீமஸேனனும் துரோணபுத்திரரை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து
காண்டார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன் பாரத்வாஜரால்
னகு சூழ்ந்து காக்கப்பட்டவனாகி யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை
்திர்த்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, கோரரூபமுள்ளதும் பய
ுள்ளவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றதுமான யுத்
ம் நடந்தது கோபங்கொண்டவனான் விருகோதரன் கூட்டமான
ம்பஷ்டர்களையும் மாலவர்களையும் வங்கர்களையும் சிபிகளையும்
ிரிகர்த்தர்களையும் மிருத்யுலோகத்துக்கு அனுப்பினான் அவன
்த்தத்தில் அடங்காத மதமுடையவர்களான அபீஷாஹர்கள்
ூரஸேனர்கள் ஆகிய க்ஷத்திரியர்களை அறுத்துப் பூமியை ரக்தச
சேறுள்ளதாகச் செய்தான் அரசரே! கிரீடியானவன் யௌதே
ர்களையும் மலைநாட்டு வீரர்களையும் மத்ரகர்களையும் மாலவர்களை
ும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் மிருத்யுலோகத்துக்கு அனுப்பி
ுன் அதிவேகமாகச் செல்லுகின்ற நாராசங்களால் நன்றாக
அடிக்கப்பட்ட இரண்டு தந்தங்களுள்ள யானைகள் இரண்டு கொடு
முடிகளுடன் கூடிய மலைகள்போலப் பூமியில் விழுந்தன அறுக்
ப்பட்டு இங்கும் அங்குமாகப் புரளுகின்ற யானைகளின் துதிக்கை
ளால் வியாபிக்கப்பட்ட ரணகளமானது நெளிகின்றஸர்ப்பங்க
ால் சூழப்பட்டதுபோல் விளங்கியது புரட்டித்தள்ளப்பட்ட
வையும் ஸ்வர்ணத்தினாலே விசித்திரமாயிருப்பவையுமான அரசர்
களுடைய குடைகளால், யுத்தபூமியானது, யுகாந்தகாலத்தில்
சூரியன் சந்திரன் முதலிய சோதிமண்டலங்களால் நிரம்பிய ஆகா
சம்போல் விளங்கியது சிவப்புக்குதிரைகளையுடைய துரோணரு
டைய ரதத்தைநோக்கி, 'கொல்லுங்கள், அடியுங்கள், பயமற்றவர்
களாக அடியுங்கள், நன்றாக அறுமின்கள்' என்கிற இடைவிடாத

சபதம தோனறியது மிகுநத கோபமகொணட துரோணரே பெருமகாறறுனது மேகஙகளை நாசஞசெயவதுபோல ஒருவரா லும தாணடமுடியாதவராயிருநதுகொணடு யுததததில வாயுவைத் தேவதையாககொணட அஸதிரததினுல அநதச சததுருககளை நாசஞசெயதார துரோணரால கொலலபபடுகினற அநதப பாஞ சாலாகள பீமஸேனனும மகாதமாவான தாமபுததிரரும பாாத துககொணடிருககுமபொழுதே பயததினுல மிகஓடினாகள பிறகு அாஜுனனும பீமனும பெரிதான தோககூடடததோடு பெரும படையைச சோததுககொணடு விரைவாக யுததததுககுத திருமபி ஞாகள அவாகள பாரதவாஜாமீது தெனபககததிலும வடபக கததிலுமிருநது இரணடு பெரிய அமபுவெளளததால வாஷிததா கள மஹாராஜரே! அவவாறு அவவிருவரையும மஹாபராக கிரமமுளளவாகளான ஸருஞசயாகளும பாஞசாலாகளும, மசசா களோடும ஸோமகாகளோடும சோநது அனுசரிததுச சென்றா கள மனனரே! அவவாறுகவே, பகைவாகளை அடிககும திறமை யுளளவாகளும மகாரதிகாகளுமான உமது புததிரனைச்சோநத வீராகள துரோணருடைய ரததைநோககிப பெரிதான சேனையு டனசோநது சென்றாகள பிறகு, கிரீடியினுல கொலலபபடுகினற இநதப பாரதசேனையானது இருளாலும தூககததாலும மிகுநத துனபததை அடைவிககபபடடது மஹாராஜரே! துரோணரா லும நேரே உமமுடைய புததிரனுலும தடுககபபடடும, அநதயுதத வீராகள அபபொழுது திருபப இயலாதவராயினா இருளால உலகம மூடபபடடிருககுமபொழுது பாணடுபுததிரனுடைய அமபு களால பிளககபபடுகினற அநதப பெரிய சேனையானது புறங் காடடி நானகுபககஙகளிலும ஒடததலைபபடடது மஹாராஜரே அநத யுததபூமியில சில அரசாகள பயமடைநதவாகளாகி நூற றுககணககாக வாகனஙகளை விடடுவிடடு நானகு பககஙகளிலும் ஓடினாகள

நூறறறுபததுமூனருவது அதயாயம

கடோதககசவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகி ஸோமதத்தனைக் கொன்றதும, துரோணரும் யுதிஷ்டிரரும் போர்புரிந்ததும்)

பெரிதான விலலை அசைககினற ஸோமதததனைப பாாதது ஸாத் யகி தன ஸாரதியைநோககி, 'ஸோமதததனிடததிறகு எனனைககொணடு போ ஸூத! மஹா பலசாலியும சததுருவுமான ஸோமதததனை

த்தத்திற் கொல்லாமல் யுத்தத்தினின்று நான் திரும்பப்போகிற
லை" என்னுடைய இந்த வசனம் உண்மையே' என்று சொன்
ன். பிறகு, ஸாரதியானவன் மனத்தினவேகம்போன்ற வேக
ள்ளவைகளும் சங்குபோன்ற வெண்மைநிறமுள்ளவைகளும்
த்தகளத்தில் எல்லாச் சப்தங்களையும் தாண்டிச் செல்லுபவை
ளுமான அந்தக் குதிரைகளை நன்றாக ஓட்டினன் வேந்தரே!
றகாலத்தில் தைத்யாகளை வதஞ்செய்வதில் முயற்சியுள்ள இந்தி
னக் குதிரைகள் தாங்கியதுபோல் மனமும் காற்றும்போன்ற
வகமுள்ள அந்தக்குதிரைகள் யுயுதானனைப் பொறுத்தன. ரண
ளத்தில் அந்த ஸாத்வதன் பரபரப்புடன் வருகிறதைக்கண்டு
ஹாபாகுபலமுள்ள ஸோமதத்தன் கலங்காதவனகித் திரும்பி
ன். அவன், மழையைப்பொழிகின்ற மேகம்போல அம்புமழை
யைப் பொழிந்துகொண்டு, மேகமானது சூரியனை மறைப்பது
பால் ஸாத்யகியை மூடினன். பரதஸ்ரேஷ்டரே! ஸாத்யகியும்
லங்காமலேயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் குருபுங்கவனன ஸோம
த்தனை நான்கு பக்கங்களிலும் பாணஸமூஹங்களால் மூடினன்.
ஸாமதத்தனே அந்த யுயுதானனை அறுபதுபாணங்களால் மார்பில்
டித்தான். அரசரே! ஸாத்யகியும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால்
வனை அடித்தான். நரஸ்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் பாணங்
ளால் (அன்யோன்யம்) அடித்துக்கொண்டு வஸந்தகாலத்தில்
த்திருக்கின்ற நல்ல புஷ்பங்களுள்ள இரண்டு பலாசவிருக்ஷங்கள்
பால் விளங்கினர்கள். கௌரவர்களுக்கும் விருஷ்ணிகளுக்கும்
த்தியை உண்டுபண்ணுகிறவர்களான அவ்விருவரும் ரதத்தி
ல் எல்லா உறுப்புகளும் நனைக்கப்பட்டவர்களாகிக் கண்க
ால் ஒருவரை ஒருவர் எரிப்பவர்போலப் பார்த்துக்கொண்டார்
ள். பகைவரை அடிப்பவர்களான அவ்விருவரும் பயங்கரமான
தாற்றத்துடன் ரதங்களுடைய மண்டலாகாரமான கதிகளில்
ஞ்சரித்துக்கொண்டு மழைபொழிகின்ற இரண்டு மேகங்கள்
பால் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்துகொண்டிருந்தார்கள்.
ஜேந்திரரே! பாணங்களால் உடல்கள் மிகப் பிளக்கப்பட்டவர்க
ம் எல்லா அவயவங்களிலும் அறுக்கப்பட்டவர்களும் அம்புக
ால் துளைக்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விருவர்களும் முள்ளம்
ன்றிகள்போலக் காணப்பட்டார்கள். அரசரே! பொன்கட்டிய
ுகமுள்ள அம்புகளால் நான்குபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்ட
ர்களான அவ்விருவரும் வர்ஷாகாலத்தில் மின்மினிப்பூச்சிக
ால் சூழப்பட்ட இரண்டு மரங்கள்போல விளங்கினர்கள்.
ம்புகளால் நன்குவிளக்கப்பட்ட எல்லா அங்கங்களுடனும்

கூடியவாகளும மஹாரதாகளுமான அவவிருவரும கோப
கொணடவாகளாகிக கொளளிககடடைகளால நானகுபககத
லும சூழபபடட இரணடு யானைகளபோல யுததததில காணபப
டாாகள மஹாராஜரே! பிறகு, மகாரதனுன ஸோமதததன யு
ததில யுயுதானனுடைய பெரியவிலலை ஓா ஆாததசநதிரபாண
தால அறுததுப பிறகு இருபததைநதுபாணஙகளால அவனைப
அடிததான விரையவேணடியஸமயததில விரைநது மறுபடியு
பததுப பாணஙகளாலும அடிததான பிறகு, ஸாதய
அதிகவேகமுளளதான வேறுவிலலை எடுதது ஐநதுபாணஙகளை
பிரயோகிதது ஸோமதததனை விரைவாக அடிததான மனனனே
பிறகு, ஸாதயகி உரககச சிரிததுககொணடு வேறு ஒரு பலல
தால பாஹலீகனுடைய பொனமயமான கொடியையும அறு
தான ஸோமதததனும கொடிதளளபபடடதைகக கணடும மன
கலஙகாமலே சைனேயனை இருபததைநது பாணஙகளால நிரப
ஞன ஸாதவதனும யுததததில கோபஙகொணடு விலலாளியா
ஸோமதததனுடைய விலலைக கூாமையுளள பலலததினு
க்ஷுரபரததினுலும அறுததான அரசரே! பிறகு, தநதஙக
ஒடிநத யானைபோனற அநத ஸோமதததனுடைய தேகததி
பொறபுஙகமுளளவைகளும படிநத கணுககளுளளவைகளுமா
நூறுபாணஙகளால பலவாறு நிறைததான பிறகு, மஹாரதனு
மஹாபலசாலியுமான ஸோமதததன வேறுவிலலைககையிலெடுத
அமபுமழையினுல ஸாதயகியை மூடினுன ஸாதயகியும அதி
கோபஙகொணடு யுதததில ஸோமதததனை அடிததான ஸோ
தததனும ஸாதயகியைப பாணஸமூகததினுல பீடிததான பீம
ஸாதவதனுககாகப பததுபபாணஙகளால பாஹலீகனுடையகு
ரனை ஸோமதததனை அடிததான ஸோமதததனும மனஙகலங
தவனுகிக கூாமையுளள அமபுகளால பீமனை அடிததான பிறகு,ப
ஸேனன ஸாதவதனுககாகப புதிதும உறுதியுளளதும கோ
மான பரிகாயுததை ஸோமதததனமாாபில பிரயோகிததா
வேகததோடு வருகினறதும பயஙகரமான காடசியுளளதுமான
தப பரிகாயுததைக கௌரவனு சிரிததுககொணடே யுததத
இரணடாகவெடடினுன இரணடாகஅறுககபபடடதுமஇருமபி
செயததும பெரிதுமான அநதப பரிகாயுதமானது வஜராயுத
னுலபிளககபபடட மலையினுடைய பெரியசிகரமபோலக கீழேவி
தது அரசரே! பிறகு, ஸாதயகியானவன யுததததில ஸோமத
னுடைய விலலை ஒரு பலலததினுலும கையுறையை ஐநதுபாண
ளாலும அறுததான ஓ! பாரதரே! பிறகு, சிறநதகுதிரைகளை

ரகு பாணஙகளால பிரேதராஜனுடைய ஸமீபததுககு அனுபபி
ர புருஷஸரேஷடனுன சினிபுஙகவன நனருகச சிரிததுககொ
ட கணுககளபதிவாயுளள பலலததினுல ஸாரதியினுடைய தலை
அவன சரீரததினினறு கொயதான அரசரே! பிறகு, ஸாத
ன (ஸோமதததனை லடசியமவைதது) மஹாகோரமானதும
லிககினற அககிபோனறதும புஙகததிற பொனகடடியதும
ணககலலில தீடடபபடடதுமான ஓரமபைப பிரயோகிததான
தரே! பலசாலியான சைனேயனுல விடபபடடதும கோர
னதும சிறநததுமான அநத அமபானது அநத ஸோமதததனு
ய மாரபில விரைவாக விழுநதது மஹாராஜரே! ஸாதவதனுல
கமாக அடிககபபடடவனும மஹாரதனும மஹா பாகுபல
ளவனுமான அநத ஸோமதததன கீழேவிழுநதானு, உயிரை
இழநதான அநத ரணகளததில அநத ஸோமதததன கொல
படடதைககணடு மஹாரதாகள பெரிய அமபுமழையினுல
தானனை எதிாதது அருகில நெருஙகினுாகள
மஹாராஜரே! யுயுதானன அமபுகளால மூடபபடுவதைக
டு யுதிஷடிரரும மறறப பாணடவாகளும எலலா பரபதரகா
ம பெரிய சேனையுடன துரோணருடைய சேனையின அருகில
வநதாாகள பிறகு, யுதிஷடிரா, கோபமகொணடு, பாரதவாஜா
ததுககொணடிருககுமபொழுதே உமமைச சோநதவாகளு
ய பெரிய சேனையைபபாணஙகளால துரததியடிததாா யுதிஷ
ஸைனயஙகளைத துரததியடிபபதைப பாாததுத துரோணா
பததினுல கணகள மிகச சிவநதவராகி யுதிஷடிரரை வேகத
ன எதிாததுசசெனருா பிறகு, அநதத துரோணா அதிகக
மையுளள ஏழுஅமபுகளால யுதிஷடிரரை அடிததாா யுதிஷடிர
மிககோபஙகொணடு ஐநதுபாணஙகளால (அவரை) திருபபி
ததாா நனருக அடிககபபடட மிகக பாகுபலமுளள துரோ
இரணடு கடைவாயகளையும நககிககொணடு யுதிஷடிரருடைய
டியையும விலலையும அறுததாா வில அறுககபபடடவரும
ஸரேஷடருமான யுதிஷடிரரும விரையவேணடிய காலததில
ரபவராகி வேகததுடன யுததரஙகததில திடமான வேறொரு
லைக கையில எடுததாா பிறகு, யுதிஷடிரராஜா ஆயிரமபாணங
ால குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும தவஜததோடும ரதத
டும கூடின துரோணரை அடிததாா அது ஆசசாயமாயிருந
பரதஸரேஷடரே! பிறகு, பாணஙகளுடைய வீழசசியால
ருகப பீடிககபபடட துரோணா ஒருமுகூாததகாலம தன
தை அடைநது ரததகின நடுவில உடகாாநதாா பிராமம

ஞோததமரான அவா, பிறகு, ஒரு முகூாததகாலததிறகுள பிர
ஞையை அடைநது மிகக கோபாவேசங கொணடவராகி வா
அஸதிரததைப பிரயோகிததாா பாரதரே! வீாயமுளள யுதிஷ
ரா யுததததில கலஙகாமல அநதவாயவயாஸதிரததை வாயவயா
திரததிஞலேயே அசையாமலிருககசசெயதாா யுதிஷடிரா பிரா
மணரான துரோணருடைய நீணட வில்லையும அறுததாா க்ஷ
திரியாகளைத துகைபபவரான துரோணா பிறகு வேறெரு வில்லை
கையில எடுததாா குருபுஙகவரான யுதிஷடிரா அதனையும கூரை
யுளள பலலஙகளால அறுததாா பிறகு, வாஸுதேவா, குநதீபு
திரரான யுதிஷடிரரைபபாாதது, 'யுதிஷடிரரே! மஹாபாகுப
முளளவரே! யானசொலவதைக கேளும பரதஸரேஷடரே! நீ
துரோணருடன யுததஞசெயவதை நிறுததிவிடும எபபொழுது
உமமைப பிடிககுமவிஷயததில யுததரஙகததில இவா முயற
செயதுகொணடிருககிறாா உமககு இவருடன யுததமானதுதகுந
தெனறு யான எணணவிலலை இவரைக கொலவதறகெனறே
ஸருஷடிககபபடடவனே இவரைக கொலவான ஆதலால, ஆசா
யரை விடடுவிடடு ராஜாவான துரியோதனனிருககுமிடததிற
நீா செலலவேணடும அரசன அரசனோடனறோ போாபுரியவே
டும? அரசனலலாதவனேடு போாபுரிவதெனபது ஒருவராலு
விருமபபபடுவதிலலை கௌநதேயரே! ஸஹாயனான எனனுட
கூடின தனஞசயனும ரதிகசிரேஷடனான பீமனும கௌரவா
ளோடு போாபுரியுமபொழுதே, நீா யானைகளாலும குதிரைகள
லும ரதஙகளாலும சூழபபடடவராகி அஙகுபோயச சேருப
எனறு சொனனாா தாமராஜாவான யுதிஷடிரா வாஸுதேவ
டைய வாாததையைககேடடு ஒருமுகூாததகாலம ஆலோசித
பிறகு, பகைவரைக கொலபவனும பீமன உமமைசசோநதவா
ளான யுததவீராகளை அழிததுககொணடு வாயைததிறநதிருககு
அநதகனபோல விளஙகுமிடததுககு விரைவாகச சென்றாா அ
பெரிதான ரதததின ஒலியினால பூமியை எதிரொலியடையுமப
செயதுகொணடும முதுவேனிறகாலததினமுடிவில மேகமபோ
(தம ஸிமமநாததிஞல) பததுத திககுககளையும முழஙகசசெய
கொணடும சததுருககளை நாசமசெயகினற பீமனுடைய பின
கததைப பறறிககொணடாா ஐயா! துரோணரும இரவினதொ
டககததில நாண கையிலஉரையும ஒலியிஞல உமமுடைய ஸை
யஙகளை ஒலியுளளவைகளாகச செயதுகொணடு பாணடவாகளை
யும பாஞசாலாகளையும நாசஞசெயதாா

நூறறுபததுநானகாவது அதயாயம

கடோதகசவதபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(இரண்டு சேனைகளிலும விளக்குகள் ஏற்றியது)

அரசரே! கோரமானதும பயததை உணடுபணணுகிறது
ன யுததமானது, உலகமானது இருளாலும புழுதியினுலும
டபபடடிருககவே, யுததததில நிறகினற யுததவீராகள ஒரு
ரையொருவா பாாததுககொளள முடியவிலலை அனுமானத
லும குறிபபுககளாலும மனிதாகள யானைகள குதிரைகள
வைகளுடைய நாசததுடன கூடியதும மயிா பொடிககச செய
துமான அவவிதயுததம விருததியடைநதது அரசருள மிகச
நதவரே! வீராகளான துரோணா, காணன, கிருபா இவா
நம பீமன, திருஷடதயுமனன, சாதயகி இவாகளும ஒரு
க்ஷததா மறறொரு பக்ஷததாருடைய சேனைகளைக குழப
னாகள அநத மஹாரதாகளால நானகு பககஙகளிலும
தமசெயயபபடுகினற சேனைகள இருளால மூடபபடட அநத
நதகளததில நானகுபககஙகளிலும ஒடின மஹாராஜரே! எலலா
பககஙகளிலும ஒடுகினறவாகளும மனநிலைதவறினவாகளு
ன அநத யுததவீராகள யுததரஙகததில ஓடுமபொழுதும கொல
பபடடாாகள உமதுபுததிரனுடைய ஆலோசனையினுல நடநத
ததததில மிகநெருஙகின இருளில ஆயிரம மஹாரதாகள பகுத
றிய முடியாதவாகளாகி ஒருவரையொருவா கொனறுகொண
ாாகள பாரதரே! பிறகு, எலலாசசேனைகளும சேனைககாவ
ளாகளும, அநதயுததரஙகமானது இருளால மூடபபடட
பாழுது, மதிமயககமுறறாாகள' எனறுசொனனுன திருதராஷ
ரன, 'ஸஞசய! குழபபபபடுகினறவாகளும பாணடவாகளால
ாாககமம அழிககபபடடவாகளும நெருஙகின இருளில முழுகு
னறவாகளுமான உஙகளுடைய மனம அபபொழுது எநத நிலை
மயிலிருநதது? ஸஞசய! அவவாறு உலகம இருளால மூடப
டிருககும ஸமயததில, சததுருககளுககாவது நமமுடைய
ஸனியததுககாவது எவவாறு பிரகாசம உணடாயிறறு?" எனறு
னவ, ஸஞசயன சொலலலானுன

'பிறகு, துரோணா, மரிததுபோக மிகுநதிருககினற படை
ளெலலாவறறையும சேனுதிபதிகளையும பாாததுக கடடளையிடடு
றுபடியும அணிவகுததாா அரசரே! ராததிரியில, முறபுறத
ல துரோணரும பினபககததில சலயனும துரோணபுததிரருடி
நதவாமாவும ஸௌபலனும நிறக, ராஜாவான துாயோதனன

தானே எலலாசசேனைகளையும பாதுகாததுககொணடு சுறறி
தான அரசரே! துாயோதனன இனிமையானவாாததைக
முனனிடடு எலலாககாலாடபடைகளையும பாாதது, 'நீஙகளெ
லோரும உததமமான ஆயுதஙகளைக கீழே வைததுவிடடுக
களால ஜவலிககினற பநதஙகளைப பிடியுஙகள' எனறு கடட
யிடடான, ராஜஸரேஷடனால ஏவபபடட அவாகள, பிறகு, கள
புடன தீவாததிகளைப பிடிததாாகள தேவாகளும ரிஷிகளு
கநதாவாகளும தேவரிஷிகளுடைய கூடடஙகளும விதயாத
களும அபஸரஸ-ககளுடையகூடடஙகளும யக்ஷாகளும உர
களும கினனராகளும நாகாகளும ஸநதோஷததுடனகூடி ஆ
சததிலிருநதுகொணடு தீபஙகளைபபிடிததாாகள கௌரவபாண
வாகளநிமிததமாக நாரதரிஷியினாலும பாவதரிஷியினாலுமவிசே
மாக அழைககபபடடிருககிற திககுததேவதைகளிடமிருநது வ
கினற நலல வாஸனையுளள தைலததுடனகூடின தீபஙகளு
காணபபடடன மறுபடியும, அணிவகுககபபடட அநதச சே
யானது இரவில அகனியின ஒளியினாலும அதிக விலைமதிபபுள
திவயமானஆபரணஙகளாலும ஜவலிததுககொணடு வநதுவி
கினற ஆயுதஙகளாலும விளஙகியது அநத ராததிரியுததததில அ
தபபாணடவாகளாலும கௌரவாகளாலும ஒவவொரு ரதததிலு
ஐநது ஐநது தீபஙகளும ஒவவொரு யானையினமீதும மூன
மூனறு தீபஙகளும ஒவவொரு குதிரையினமீதும ஒவவொ
பெரிய தீபமும அமைககபபடடன, உமமுடைய சேனையை
சீககிரமாகப பிரகாசிககசசெயகினற எலலாத தீபஙகளும ஓ
க்ஷணததில ஏறறபபடடன தீபஙகளையும எணணெயையும கையி
கொணடவாகளான காலாடகளால பிரகாசிககுமபடி செயயப
கினறவைகளும ஒனறுககொனறு உதவுகினறவைகளுமான எ
லாச சேனைகளையும ஆகாயததில மினனலகளால விளஙகுகின
மேகஙகளபோல இரவிலகணடாாகள ராஜேநதிரரே! சே
யானது பிரகாசிபபிககபபடடிருககுமஸமயததில பொறகசவ
பூணட துரோணா அகனிபோல சததுருககளைத தவிககசசெய
கொணடு நடுபபகலை அடைநதிருககிற சூரியனபோல விளஙகின
அநத யுததததில பொனனாபரணஙகளிலும (அணிநதுளள) பொ
காசுகளிலும சுததமான விறகளிலும துவைநத ஆயுதஙகளிலு
தீபாககினியினுடைய பிரதிபிமபஙகள அபபொழுது உணட
யிருநதன அஜமீடனுடைய வமசததிலபிறநதவரே! உறிகடடி
தூககிககொணடுவரபபடட கதைகளும மாசறற பரிகஙகளு
அஙகும இஙகுமாக ஸஞசரிககினற ரதஙகளும பாணஙகளு

திகளும பிரதிபலிககினற தீபஜவாலைகளால மறுபடியும மறு
யும தீபஙகளை உணடுபணணின அரசரே! அநத யுததரங
தில யுததமசெயகினற வீராகளுடைய குடைகளும சாமரஙக
ம கததிகளும அவவாறே பிரகாசிககினற பெரிய கொளளிக
ம அசைகினற பொனமாலைகளும அபபொழுது விளஙகின
ரசரே! அபபொழுது சஸதிரஙகளுடைய காநதிகளாலும
ஙகளுடைய காநதிகளாலும விளஙகுவதும ஆபரணஙகளுடைய
நதிகளால விளஙகபபடடுளளதுமான அநதச சேனையானது
க ஒளியுடன கூடியதாயிருநதது அநத ரணகளததில துவைநத
வகளும இரததததினால நனைநதவைகளுமான ஆயுதஙகளும
ராகளால அசைககபபடட கவசஙகளும மாரிககாலததின
தாடகததில மினனல ஆகாயததில ஒளியை உணடுபணணுவது
ாலப பிரகாசமான ஒளியை உணடுபணணின (ஆயுதஙகளால)
ரைவாக அடிககபபடுவதினால மிக நடுககமுறறவாகளும கொலலு
றவாகளும வேகததோடு வருகினறவாகளுமான யுததவீரா
ளுடைய முகஙகள அபபொழுது காறறினால அலைககபபடட
ரிய தாமரைப புஷபஙகளபோல விளஙகின பரதகுலததில
தானறினவரே! மரஙகளால அடாநத பெருஙகாடானது பறறி
ியுமபொழுது சூரியனுடைய ஒளியும நசிககும்படி பிரகாசிப
துபோல அநதச சேனையானது அபபொழுது மிகக பயஙகர
கவும பயஙகரமான ரூபமுளளதாகவும பிரகாசிததது நனறுக
லிககினற நமமுடைய சேனையைககணடு பாாததாகள விரை
ன எலலாப படைகளிலும இருககிற காலாடகூடடஙகளையும
மபிடிபபதினபொருடடு ஏவினாகள அநதக கூடடஙகளும
வவாறே தீபஙகளைப பிடிததன ஒவவொரு யானையினமீதும
ழு ஏழு தீபஙகள அமைககப்படடன ஒவவொரு ரததிலும
பததுத தீவாததிகள வைககபபடடன குதிரைகளினமீது
ரணடு இரணடு பநதஙகள போடபபடடன நானகு பககஙகளி
ம விலாபபுறஙகளிலும கொடிகளிலும பினபககஙகளிலும
று விளககுககளும போடபபடடன முழுசசேனைகளிலும
ரணடு விலாபபககஙகளிலும சிலரும பினபுறததிற சிலரும முன
றததிற சிலரும நானகுபககஙகளிலும சிலரும அவவாறே நடு
ற சிலரும பிரகாசிககினற விளககைக கையிலகொணடு அநதப
ணடுபுததிரருடைய சேனையைப பிரகாசிககச செயதாாகள
ரணடு சேனைகளிலும வேறு மனிதாகள ஜவலிககினற தீபஙக
க கையிலகொணடு மததியில ஸஞசரிததாாகள யானைகளோ
ம ரதஙகளோடும குதிரைக கூடடஙகளோடும சோநதிருககினற

ல்லாச சேனைகளிலுமுள்ள காலாட்கூட்டங்கள் ஜ்வலிக்கின்
தீபங்களைக் கையிற்பிடித்தவர்களாக உம்முடைய சேனையை
அவ்வாறே பாண்டவ வீரர்களால் நான்கு பக்கத்திலும் காக்க
பட்டிருக்கிற சேனையையும் பிரகாசிக்கச்செய்தார்கள். காந்தி
ளைப் பரப்புகின்றதும் கிரணங்களுள்ளதுமான சூரியகிரகத்தில
காக்கப்பட்ட அக்னிபோல் தீபத்துடன் அவ்வாறு ஜ்வலிக்கின
அந்தப் பாண்டவசேனையுடன் கூடிய பலமுள்ள உம்முடை
சேனையும் மிக்க ஒளிபொருந்தியதாயிற்று. அந்த இருதிறத்த
சேனைகளுடைய தீபகாந்திகளும் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் எ
லாத் திக்குக்களையும் தாண்டி விருத்தியடைந்தன. அந்தப் பிர
சத்தினால் பாண்டவர்களுடைய சேனையும் உம்முடைய சேனை
மிக்க ஒளிபொருந்தினவாயின. அரசரே! தேவலோகத்த
அளாவுகின்ற அந்தப் பிரகாசத்தினால் அறிவிக்கப்பட்டவ
ளான தேவர்களுடைய கூட்டங்களும் கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்க
அஸுரர்கள், ஸித்தர்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களும் எல்
அப்ஸரஸ்திரீகளும் வந்தடைந்தார்கள். தேவர்களாலும், கந்
வர்களாலும், யக்ஷர்கள் அஸுரஶ்ரேஷ்டர்கள் அப்ஸரஸுக
இவர்களுடைய கூட்டங்களாலும், கொல்லப்பட்டு வீரஸ்வர்க்க
தில் ஏறுகின்ற சூரர்களாலும் நிறைக்கப்பட்ட அந்த யுத்தக
மானது தேவபூமிக்கு ஒப்பாயிற்று. ரதங்களாலும் குதிரைக
லும் யானைகளாலும் சூழப்பட்டதும் தீபங்களால் பிரகாசிக்கின்
தும் கோபமுள்ள வீரர்களோடுகூடியதும் அடிக்கப்பட்டு ஓ
கின்ற குதிரைகளோடுகூடியதும் அணிவகுக்கப்பட்ட தேர்களை
குதிரைகளையும் யானைகளையுமுடையதுமான அந்தப் பெரிய சே
யானது அணிவகுக்கப்பட்ட தேவாஸுர ஸைன்யம்போலி
தது. சக்தியாயுதங்களுடைய கூட்டங்களாகிற பெரிய சுழல்க
றுள்ளதும் மஹாரதங்களாகிற மேகங்களையுடையதும் யானை கு
ரைகளுடைய சப்தங்களாகிற இடிமுழக்கமுள்ளதும் சஸ்திர ச
கங்களாகிற மழையுள்ளதும் இரத்தமாகிற நீர்த்தாரையையு
யதுமான அத்தகைய ரத[1] துர்த்தினமான்து இரவில் உண்ட
யிற்று. நரேந்திரரே! அந்த ரதத்துர்த்தினத்தில் பிராம்மணமு
யரும் மகாபலசாலியுமான துரோணர் நெருப்புப்போலப் பாண
வர்களைத் தகிக்கச்செய்துகொண்டு வர்ஷாகாலத்து முடிவி
நடுப்பகலையடைந்து கிரணங்களால் ஜ்வலிக்கும் சூரியன்போ
இருந்தார்.

---

1 மேகங்களால் சூரியன் மறைக்கப்பட்ட தினம், இங்கே மேகங்க
ரதங்கள்.

நூற்றறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தம்)

புழுதியினாலும் இருளாலும் மூடப்பட்டிருந்த உலகமானது
ப்பொழுது பிரகாசப்படுத்தப்பட்ட பிறகு, வீரர்கள் பரஸ்பரம்
தஞ்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாக வந்தார்கள் ராஜரே!
வர்கள் ரணகளத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து சஸ்திரங்களையும் ஈட்டி
ளையும் வாட்களையும் தரித்து ஒருவருக்கொருவர் தீங்கிழைத்து
ருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள் பாரதரே! அப்
பாழுது நான்குபக்கங்களிலும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளும் மணிகள்
ழைக்கப்பட்டவைகளும் பொற்பிடிகளுள்ளவைகளும் கந்தை
ங்களால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் காந்தியினால் அதிகமாகப் பிர
சிக்கின்றவைகளுமான தேவகந்தர்வர்களுடைய தீபமுதலான
பிரக்கணக்கான தீபங்களால் ரணபூமியானது நவக்ரஹங்களால்
காயம் விளங்குவதுபோல் விளங்கியது ஊழிக்காலத்திலேஎரிக்
படுகின்ற பூமிபோல் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்ற கொள்ளிக்கட்டைக
ால் ரணபூமியானது விளங்கிற்று மழைக்காலத்து ராத்திரியில்
மினிப்பூச்சிகளால் சூழப்பட்ட மரங்களைப்போல நான்குபக்கங்
ளிலும் அந்தத் தீவட்டிகளால் எல்லாத் திக்குக்களும் பிரகாசிப்
கப்பட்டு விளங்கின பிறகு, தனித்தனியாகக் காலாட்கள்
லாட்களோடும் யானைவீரர்கள் யானைவீரர்களோடும் குதிரை
ர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் ரதிகர்கள் சிறந்த ரதிகர்களோடும்
கத்துடன் போர்புரிவதற்காக எதிர்த்தார்கள் கோரமான
த்தகைய ராத்திரியின் தொடக்கத்தில் உமது புத்திரனுடைய
ட்டளையினால் சதுரங்கசேனைக்கும் பெரிதான யுத்தம்நேர்ந்தது
ஹாராஜரே! பின்பு, அர்ஜுனன் விரைபவனாகி எல்லா அரசர்
ளையும் நாசஞ்செய்துகொண்டு கௌரவர்களுடைய சேனையை
சஞ்செய்தான்' என்று சொன்னான்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! கோபங்கொண்டவனும் ஒரு
ராலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் (பகைவரைப்) பொறுதவனுமான
ந்த அர்ஜுனன் என் புத்திரனுடைய சேனையில் பிரவேசித்த
ன் உங்களுடைய மனம் எந்த நிலைமையிலிருந்தது? பகைவர்
ளப் பீடிக்கிறவனான அர்ஜுனன் கௌரவசேனைகளில் பிரவே
த்தவுடன் போர்வீரர்கள் என்ன செய்தார்கள்? துரியோதன
ம் அச்சமயத்துக்கு ஏற்றச்செய்கையைத் தகுந்ததென்று
ணினான்? சுவேதவாஹனன் பிரவேசித்தவுடன் யுத்தத்தில்

அந்த வீரனைப் பகைவர்களை அடக்குகிற எந்த வீரர்கள் எதிர்த்தார்கள்? துரோணரை எவர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? வீரர்களைக் கொல்லுகின்ற துரோணருடைய வலப்பக்கத்திலுள்ள ஸைந்யத்தை எவர்கள் ரக்ஷித்தார்கள்? இடப்பக்கத்திலுள்ள ஸைந்யத்தை எவர்கள் ரக்ஷித்தார்கள்? வீரர்களை விசேஷமாக வதஞ்செய்கின்ற துரோணருக்கு எந்த வீரர்கள் பின்புறத்தில் இருந்தார்கள்? யுத்தத்தில் சத்துருக்களைநாசஞ்செய்கின்ற அவருடைய முன்பக்கத்தில் எவர்கள் சென்றார்கள்? ஜயிக்கப்படாதவரும் பெரிதான வில்லைப்பிடித்தவரும் நரசிரேஷ்டரும் வீர்யமுள்ளவரும் ரதமார்க்கங்களில் நர்த்தனஞ்செய்கின்றவர்போன்றவரும் பாஞ்சாலர்களுள் நுழைந்தவரும் கோபமுற்று அக்கினிபோல் பாஞ்சால ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களை அம்புகளால் எரித்தவருமான துரோணர் எவ்வாறு மரணமடைந்தார்? ஸூத! நீ பகைவர்களையே மனக்கவலையற்றவர்களும் ஜயிக்கப்படாதவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களுமாகச் சொல்லுகிறாய் என்னைச்சேர்ந்தவர்களை அவ்வாறு சொல்லவில்லை யுத்தங்களில் என்னைச்சேர்ந்தவர்களைக் கொல்லப்பட்டவர்களென்றும் பிளக்கப்பட்டவர்களென்றும் சிதற அடிக்கப்பட்டவர்களென்றும் ரதிகர்களை ரதங்களை இழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டவர்களென்றும் சொல்லுகிறாய்' என்று கேட்க ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

'மஹாராஜரே! அன்று இரவுமுழுவதும் யுத்தஞ்செய்வதில் விருப்பமுற்றிருக்கிற துரோணரின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்து துர்யோதனன் தனக்கு ஸ்வாதீனப்பட்டவர்களாயிருக்கிற பிராதாக்களையும் கர்ணனையும் விருஷஸேனனையும் மத்ரராஜனையும் துர்த்தாஷனையும் தீர்க்கபாகுவையும் இன்னும் அவர்களை அநுஸரித்து வந்தவர்களையும் நோக்கி, 'பராக்கிரமசாலிகளான நீங்கள் அனைவரும் முயற்சியுடன் துரோணரைப் பின்புறத்தில் காக்கக்கடவீர்; கிருதவர்மா வலப்பக்கத்திலுள்ள சேனையையும் அவ்வாறே சல்யன் இடப்பக்கத்திலுள்ள சேனையையும் காப்பாற்றவேண்டும்' என்று சொன்னான் திரிகர்த்தர்களுள் மிகுந்தவர்கள்போக மிகுந்திருக்கிற மஹாரதர்களான சூரர்களனைவரையும் உம்முடைய குமாரன் முன்னின்று காக்கும்படி ஏவினான் அவன், 'ஆசாரியர் மிகுந்த முயற்சியுள்ளவராக இருக்கிறாரன்றோ? பாண்டவர்கள் அதிகமுயற்சியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் பகைவர்களைக்கொல்லுகின்ற அவரை யுத்தத்தில் மிகுந்த முயற்சியோடு காக்கக்கடவீர் அவரோ பலசாலி, யுத்தத்தில் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவர், பிரதா

ாலி, தேவாகளையும யுததததிலவெலவா, ஸோமகாகளோடுகூடின
ாணடவாகளை ஜயிபபதில ஸநதேகம என்ன இருககிறது? மஹா
தாகளான நீஙகளெலலோரும ஒனறுகூடி அதிகமுயறசியுளள
ாகளாகி, மஹாரதனும பாஞசாலராஜகுமாரனுமான திருஷடத
மனனிடததிலிருநது துரோணரைக காபபாறறுஙகள பாண
வ சேனவீராகளுள திருஷடதயுமனனைத தவிரத துரோணரை
தஙததில எதிாததுபபோாபுரியககூடிய வேறு ஒருவனை நாம
ாணவிலலை ஆதலால, எலலாவிததததாலும பாரதவாஜரைக காப
தையே கருதுகிறேன அவா நனருகப பாதுகாககபபடுவரே
ாகில பாணடவாகளையும ஸோமகாகளையும ஸருஞசயாகளையும
காலவாா பிறகு, படைமுகததில எலலா ஸருஞசயாகளும கொல
பபடடாாகளாகில யுதததததில திருஷடதயுமனனைத துரோண
ததிரா கொலவாா ஸமசயம இலலை அவவாறே, மஹாரதனை
ரதேயன அாஜுனனைககொலவான தீகைஷ கொணடவனை
ான யுதததததில பீமஸேனனை ஜயிபபேன சகதிகுறைநதவாக
ான மிகுநதிருககிற பாணடவாகளை (நமது) போாவீராகள
விநது கொனறுவிடுவாாகள அபபடிபபடட இநதஜயமானது
நடுஙகாலம பிரகாசமாயிருககும ஆதலால, யுதததததில மஹாரத
ான துரோணரையே காபபாறறுஙகள' எனறு கூறினன பரத
ரேஷடரே! உமமுடைய புததிரனை துரியோதனன இவவாறு
சாலவிவிடடு அநதப பயஙகரமான இருளில ஸைனயததைதக
டடளையிடடான பரதாகளிற சிறநதவரே! பிறகு, ராததிரியில
ரணடு சேனைகளுககும பரஸபரம ஜயிககவேணடுமெனகிற விருப
ததோடு கோரமானயுதததம நடநதது அாஜுனன கௌரவ
சனையையும கௌரவாகள அாஜுனனையும பறபலவிதமான ஆயு
ககுவியலகளால பரஸபரம நனருக அடிததாாகள யுதததததில
துரோணபுததிரா கணுககள படிநதுளள அமபுகளால பாஞசால
ாஜனையும துரோணா ஸருஞசயாகளையும மூடினாாகள பாரதரே!
ருவரையொருவா கொலலுகினற பாணடவ பாஞசால ஸைன
ஙகள கௌரவாகள இவாகளின துனபததாலுணடாகிய பெரிய
பதமானது தோனறியது அநத இரவு முழுவதும அதிபயஙகர
ாக நடநத யுதததமபோனற யுததமானது நமமாலும அவவாறே
னனோாகளாலும முனபு பாாககபபடடதேயிலலை

நூற்றறுபத்தாருவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(க்ருதவர்மா யுதிஷ்டிரரை வென்றது)

அரசரே! அப்பொழுது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதான பயங்கரமான அந்த ராத்திரியுத்தமானது நடக்கையில், தர்மநந்தனரான யுதிஷ்டிரர், பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸோமகர்களையும் பார்த்து, 'நான்குபுறத்திலும் ஓடுங்கள் துரோணரைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற என்ணத்துடனேயே எதிர்த்துச் செல்லுங்கள்' என்று சொன்னா அரசரே! அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய வார்த்தையினாலே அந்த பாஞ்சாலர்களும் அவ்வாறே ஸ்ருஞ்சயர்களும் பயங்கரமான சத்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு துரோணரையே எதிர்த்துச் சென்றார்கள் அந்த யுத்தவீரர்களை நாங்கள் ஸந்தோஷத்துடன் எதிரில் ஸம்மானம்செய்துகொண்டு சக்திக்கும் உத்ஸாகத்துக்கும் பலத்துக்கும் தக்கபடி யுத்தத்தில் எதிர்த்தோம் ஹ்ருதிகனுடைய குமாரனான கிருதவர்மாவோ துரோணரைக்குறித்து எதிர்த்துவருகின்ற யுதிஷ்டிரரை மதயானையை மதயானை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்து அருகில் சென்றான் மன்னவரே! நான்கு பக்கங்களிலும் அம்புமழைகளைப் பொழிகின்ற ஸாத்யகியைக் கௌரவனான பூரி யுத்தமுனையில் எதிர்த்தான் வேந்தரே! பிறகு, துரோணரை எதிர்க்க எண்ணமுள்ளவனும் மகாரதனும் பாண்டுபுத்திரனுமான ஸஹதேவனை ஸௌபாயகுமாரனான கர்ணன் தடுத்தான் பிறகு, வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும் யமன்போல வருகின்றவனும் (தனக்கு) மருத்யுவுமான பீமஸேனனைத் துரியோதனராஜன் தானே எதிர்த்தான் அரசரே! யுத்தம்செய்கிறவர்களுள் சிறந்தவனும் எல்லா யுத்தங்களிலும் ஸமர்த்தனுமான நகுலனை ஸௌபலபுத்திரனான சகுனி விரைவுடன் தடுத்தான் அரசரே! பிறகு, ரதிகர்களுள் உத்தமனும் ரதத்தோடுவருகின்றவனுமான சிகண்டியை சரத்வானுடைய குமாரரான கிருபாசாரியர் யுத்தத்தில் எதிர்த்தார் மஹாராஜரே! பிறகு, மயிலுக்கு ஒப்பானநிறமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்றவனும் முயற்சியுடையவனுமான பிரதிவிந்தியனைத் துச்சாஸனன் முயற்சியுடன் தடுத்தான் மஹாராஜரே பிறகு, அசுவத்தாமா, எதிர்த்துவருகின்றவனும் அனேகமாயமாயைகளை அறிந்தவனும் பீமஸேனகுமாரனும் ராக்ஷஸனுமான கடோத்கசனை எதிர்த்துத் தடுத்தார் விருஷஸேனனோ, யுத்தரங்கத்தில் துரோணரை எதிர்க்கவிரும்பிய மகாரதனான துரு

தனை சைனியங்களோடும் உதவிக்காக வந்துகொண்டிருக்கிறவர்களோடும் தடுத்தான். பாரதரே! துரோணரைக்கொல்வதின் பொருட்டு வேகமாக வருகின்ற விராடனை மத்ரராஜனான சல்யன் அதிக கோபங்கொண்டு தடுத்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் துரோணரை எதிர்க்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு வேகமாக வருகின்ற நகுலகுமாரனான சதானீகனைச் சித்ரஸேனன் அம்புகளால் விரைவாகத் தடுத்தான். மஹாராஜரே! யுத்தம்பண்ணுகிறவர்களுள் சிரேஷ்டனும் விரைவாக எதிர்த்து வருகின்றவனும் மகாரதனுமான அர்ஜுனனை ராக்ஷஸேந்திரனான அலாயுதன் தடுத்தான். அவ்வாறே, பெரிதானவில்லைக் கையில் தாங்கியவரும் யுத்தகளத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லுகிறவருமான துரோணரைப் பாஞ்சாலகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன் மிக்க மனக்களிப்புடனே தடுத்தான். அரசரே! அவ்வாறே எதிர்த்து வருகின்ற மகாரதர்களான மற்றப் பாண்டவஸேனாவீரர்களை உம்மைச் சேர்ந்தவர்களான ரதிகர்கள் பராக்கிரமத்தினால் தடுத்தார்கள். யானைமீதுள்ள வீரர்கள் பெரும்போரில் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் யானைகளுடனே விரைவாக எதிர்த்து யுத்தம் செய்கிறவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். வேந்தரே! அர்த்தராத்திரியில் ஒன்றை ஒன்று துரத்துகின்ற குதிரைகள் வேகத்தினாலே சிறகுகளுள்ள மலைகள்போலக் காணப்பட்டன. மஹாராஜரே! குதிரைவீரர்கள் ஈட்டிகளையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையிற்கொண்டும் தனித்தனியாக ஸிம்மநாதஞ்செய்துகொண்டும் குதிரைவீரர்களுடன் எதிர்த்தார்கள். அந்த யுத்தகளத்தில் அனேக மனிதர்கள் கதாயுதங்களோடும் உலக்கைகளோடும் பல சஸ்திரங்களோடும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தார்கள். ஹருதிக குமாரனான கிருதவர்மாவோ மிக்க கோபங்கொண்டு பொங்கி வருகின்ற கடலைக் கரைதடுப்பதுபோலத் தர்மநந்தனரான யுதிஷ்டிரரைத் தடுத்தான். யுதிஷ்டிரரோ (அவனை) ஐந்துபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் இருபதுபாணங்களாலடித்து, 'நில், நில்' என்றும் சொன்னார். பெரியவரே! கிருதவர்மாவோ மிக்க கோபங்கொண்டு ஒருபல்லத்தினால் தர்மபுத்திரருடையவில்லை அறுத்து ஏழுபாணங்களால் அவரையும் அடித்தான். பிறகு, மகாரதரான தர்மபுத்திரர் வேறுவில்லை எடுத்துக் கிருதவர்மாவைப் பத்துப்பாணங்களால் இரண்டு கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தார். பெருமானே! ரணகளத்தில் தர்மபுத்திரராலடிக்கப்பட்ட கிருதவர்மாவோ நடுக்கமுற்றுக் கோபத்துடன் ஏழுபாணங்களால் (அவரை) அடித்தான். அரசரே! யுதிஷ்டிரர் அந்தக் கிருதவர்மாவினுடைய வில்லையும் கையுறையையும் அறுத்துச் சாணையில் தீட்டப்பட்ட

கூாமையுள்ள ஐநதுபாணஙகளையும அவனமீது பிரயோகமசெ
தார அநத அமபுகள, பொனனால சிததிரவேலைசெயயபபடடது
மிகக விலைபெறறதுமான அவனுடைய கவசததை உடைதது
புறறில ஸாபபஙகள நுழைவதுபோலப பூமியைப பிளநது
கொணடு பிரவேசிததன அநதக கிருதவாமா கணணிமை
பொழுதுககுள வேறுவிலலைக கையிலெடுததுத தாமபுததிரன
அறுபதுபாணஙகளாலும ஸாரதியை ஒனபது பாணஙகளாலு
அடிததான பரதஸரேஷடரே! அளவிடமுடியாத பராககிர
முளள பாணடவா பெரியவிலலை ரததுதில வைததுவிடடு ஸா
பததுககொபபான சகதியாயுததததை அநதக கிருதவாமாவினமீது
பிரயோகிததார பாணடுபுததிரராலே எறியபபடடதும ஸவ
ணததினால சிததிரவேலை செயயபபடடதுமான அநதப பெரி
சகதியானது வலககையைபபிளநதுகொணடு பூமியிற பிரவேசி
தது இசசமயததிலேயே யுதிஷடிரா மீணடும விலலையெடுதது
கணுககள உடபடிநதுளள அமபுகளாலே ஹாரததிகயனை மூடினா
பிறகு, யுததததில சூரனும விருஷணிகளுள சிறநத தேராளி
மான கிருதவாமா யுதிஷடிரரை அரைநிமிஷததிலுள குதிரைகளை
யும ஸாரதியையும தேரையுமிழநதவராககசசெயதான பிறகு, மூ
தவரான பாணடவா கததியையும கேடகததையும கையிலெடு
தார அவருடைய கததியையும கேடகததையும யுததரஙகததி
கிருதவாமா கூாமையான பாணஙகளால ஒழிததான பிறகு
யுதிஷடிரா பொறகாமபுளளதும ஒருவராலும நெருஙகமுடிய
ததுமான தோமரததை யுததததில கையிலெடுதது விரைவா
அவனமீது பிரயோகிததார தாமராஜருடைய கையினினறு வி
படடு விரைவாக வருகினற அநதத தோமரததைக கைததோச
யுளளவனான கிருதவாமா புனசிரிபபுடன இரணடாக அறு
தான பிறகு, அவன மிககோபஙகொணடு யுததரஙகததி
அனேக அமபுகளைத தாமபுததிராமீது வாரியிறைததுக கூாமை
யுளள அமபுகளாலே அவருடைய கவசததையும உடைததான
அரசரே! அவனுடைய அமபுகளால மூடபபடடதும மிகக விலை
பெறறதுமான தாமபுததிரருடைய கவசமானது ஆகாயத
தினறு நககூததிரககூடடம சிதறிவிழுவதுபோல யுததரஙகததி
சிதறிவிழுநதது தாமநநதனரான யுதிஷடிரா விலஅறுககபப
டும ரததததை இழநதும கவசம சிதறியும பாணஙகளால அடிகக
படடும யுததரஙகததைவிடடு விரைவாக ஓடினா கிருதவ
மாவோ, தாமாதமாவான யுதிஷடிரரை ஜயிதது மகாதமாவா
துரோணருடைய சேனையையே மறுபடியும பாதுகாததான

நூற்றறுபத்தேழாவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகி பூரியைக்கொன்றதும், அஸ்வத்தாமா கடோத்கசனை வென்றதும், பீமஸேனன் துரியோதனனை அவமானம் செய்ததும்)

அரசரே! யுததத்தில, பூரியானவன, எதிரததுவருகினற
னும ரதிகாகளுள சிறநதவனுமான ஸாதயகியை, யானையைப
ரயாணததினினறு தடுபபதுபோலத தடுததான பிறகு, ஸாத
கி கோபஙகொணடு கூாமையுளள ஐநதுபாணஙகளாலே பூரியை
ாபில அடிததான அவன மாாபினினறும இரததம பெரு
பது அவவாறே, கௌரவன யுததததில அடஙகாத மதங
காணட சைனேயனைக கூாமையுளள பததுபபாணஙகளாலமாாபி
டிததான மகாராஜரே! அவ்விருவரும கோபததால கணகள
கசசிவநது குரோததததினால விறகளிலிருநது நாணொலியுணடாக
ப பாணஙகளால ஒருவரையொருவா மிகவும அடிததாாகள
ஹாராஜரே! கோபமுளளவாகளும பாணஙகளைப பிரயோகிக
னறவாகளும யமனுககும அநதகனுககும ஒபபானவாகளுமான
வவிருவருடைய அமபுமழையானது மிககபயஙகரமாயிருநதது
ரசரே! அவவிருவரும அமபுகளாலே ஒருவரையொருவா மூடிக
காணடு நினறாாகள அநத யுததமானது ஒருமுகூாததகாலம
மமாயிருநதது மஹாராஜரே! பிறகு, கோபஙகொணட யுயுதா
ன உரககசசிரிததது யுதததில மகாபலசாலியான பூரியினுடைய
லலை அறுததான பிறகு, விலஅறுககபபடட அநதபபூரியை
ாதயகி கூாமையுளள ஒனபதுபாணஙகளால மாாபில விரைவாக
டிததது, 'நில, நில' எனறும சொனனான பகைவரை வாட்டு
னற அநதபபூரியானவன பலவானான பகைவனால நனறாகஅடிக
பபடடு வேறுவிலலைஎடுதது ஸாதவதனைத திருபபியடிததான
நதரே! அநதபபூரி ஸாதவதனை மூனறுபாணஙகளால
டிதது நகைததுககொணடு மிகக கூாமையுளள ஒருபலலததி
ல அவனுவிலலையும அறுததான மஹாராஜரே! விலஅறுககப
படடவனும கோபமூணடவனுமான ஸாதயகி அவனது விசால
னமாாபில மகாவேகமுளள சகதியை எறிநதான சகதியினால
கம நனறாகபபிளககபபடட அநதபபூரி, பிரகாசிககினற கிரண
ளுடன ஆகாயததினினறு தறசெயலாகவிழுகினற அஙகாரகனை
ால, உததமமான ரததததினினறு கீழேவிழுநதான சூரனான அந
பூரி கொலலபபடடதைக கணடு, மகாரதரான அஸவததாமா
ததததில சைனேயனைககுறிதது வேகததோடு எதிாததுவநதாா-

மன்னரே! அந்தத் துரோணகுமாரர், சைனேயனைப்பார்த்து, 'நி
நில்' என்று சொல்லிக்கொண்டு மேகம் மேருவின்மீது மழையை
பொழிவதுபோலப் பாணஸமூகத்தை அவன்மீது பொழிந்தா
அரசரே! சைனேயனுடைய ரதத்தைக்குறித்து மிகுந்த பரப
புடன்வருகின்ற அந்த அசுவத்தாமாவைப்பார்த்து மகாரதனு
கடோத்கசன், ஸிம்மநாதம்செய்துகொண்டு, 'துரோணபுத்ரே
நில்லும், நில்லும், என்னிடத்தினின்று உயிரோடு மீண்டுபோ
மாட்டீர் இதோ யான் உம்மை ஸிம்மம் கடாமாட்டைக் கொ
வதுபோலக் கொல்லப்போகிறேன் யுத்தரங்கத்தில், போரிலுட
குள்ள ஊக்கத்தை இப்பொழுது நான் போக்குவேன்' என
கூறினன் சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனுன ராக்ஷஸ
கோபத்தால் சிவந்தகண்களுடன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஸிம
மானது சிறந்தயானையை எதிர்த்துவருவதுபோலக் கோபத்தோ
துரோணபுத்திரரை எதிர்த்துவந்தான் அவன் மேகமானது நீ
தாரைகளைப் பொழிவதுபோல ரதிசார்களுள் சிறந்தவரான அ
வத்தாமாவின்மீது ரதத்தின் அச்சுக்கள்போன்ற பெரிய பாண
களைப் பொழிந்தான் துரோணபுத்திரர் அந்த அம்புமழையை
சிரித்துக்கொண்டு ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளால் யுத்
ரங்கத்தில் விரைவாக நாசம்செய்தார், பிறகு, கூர்மையுள்ள
களும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றவைகளும் விரைவாக
செல்லுகின்றவைகளுமான அனேக அம்புகளாலே பகைவர்க
அடக்குகிறவனும் ராக்ஷஸச்ரேஷ்டனுமான கடோத்கசனை நி
பினர் மஹாராஜரே! யுத்தமுனையில் பாணங்களால் நான்குபக்க
களிலும் நிறைக்கப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸன், முள்ளம்பன்றி மு
களோடு விளங்கியதுபோல விளங்கினன் பிறகு, பிரதாபசா
யான பீமஸேனகுமாரன் கோபமுண்டானவனுகி உக்ரமானவைகளு
வஜ்ராயுதமும் இடியும்போன்ற காந்தியுள்ளவைகளுமான அம
களால் துரோணபுத்திரரைப் பிளந்தான் க்ஷுரப்ரங்களாலு
அர்த்தசந்திரபாணங்களாலும் மிக்ககூர்மையுள்ள நாராசங்க
லும் வராஹகர்ணங்களாலும் நாளீகங்களாலும் விகர்ணங்க
லும் துரோணகுமாரர்மீது வர்ஷித்தான் ஒப்பற்றதும் வஜ்ராயு
மும் இடியும்போன்ற ஒலியுள்ளதும் மேலேவிழுகின்றதும் மிகவ
ஸகிக்கமுடியாததுமான அந்தச்சரமாரியைக் கோபங்கொண்ட
ரும் பொறிகள் கலக்கமடையாதவரும் அதிகதேஜஸுள்ளவ
மான துரோணபுத்திரர், காற்று மகாமேகங்களை நாசஞ்செயவ
போலக் கோரமானவையும் திவ்யாஸ்திரமந்திரங்களால் ஜபிக்கப்
பட்டவையுமான அம்புகளால்நாசம்செய்தார் மஹாராஜரே! பிற

காடியகாட்சியுள்ளதும போர்வீரர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை
ருத்திபண்ணுகிறதுமான வேறெரு யுத்தம ஆகாயத்தில பாணங
ளுக்கு நேரந்ததுபோலாயிற்று பிறகு, நானகு பக்கங்களிலும
ஸ்திரங்கள மோதுவதினுல உண்டுபண்ணபபடும நெருப்பு
பொறிகளால அந்த யுத்தபூமியானது ராத்திரியின துவக்கத்தில
மினிப்பூச்சியினுல சூழப்பட்ட ஆகாயமபோல விளங்கியது
ந்தத்துரோணகுமாரர பாணஸமூகங்களாலே திக்குக்களை
னகுபக்கங்களிலும மூடி உமது புத்திரர்களுக்குப் பிரியத்தைச
யவதினபொருட்டு ராக்ஷஸனமீது வாஷித்தார பிறகு,யுத்தகள
தில முனபு இந்திரனுக்கும பிரஹலாதனுக்கும யுத்தமநடந்தது
பாலத் துரோணபுத்திரருக்கும ராக்ஷஸனுக்கும மிகஇருண்ட
நிசியில யுத்தமதொடங்கியது பிறகு, கடோத்கசன கோபங
கொண்டு யுத்தரங்கத்தில காலாக்னிக்கொப்பான பத்துப்பாணங
களால அஸ்வத்தாமாவை மாாபிலடித்தான ராக்ஷஸனுல நீண்ட
பாணங்களால அடிக்கப்பட்ட மகாபலசாலியான அந்த அஸ்வத்
தாமா போர்க்களத்தில காற்றுல அசைக்கப்பட்ட மரமபோல
அசங்கினர அவர யுத்தத்தில மூர்ச்சையடைந்து கொடிமரத்திலும
சாய்ந்தார ராஜரே! பிறகு, உமது சைனியமுழுமையும 'ஆ!
ஆ!' என்று அலறியது அரசர்களெல்லாரும, 'துரோணபுத்
திரர மாண்டார்' என்றே எண்ணினர்கள யுத்தத்தில அஸ்வத்
தாமா அவ்விதநிலைமை அடைந்ததைக்கண்டு பாஞ்சாலர்களும
ஸ்ருஞ்சயர்களும ஸிமமநாதம செய்தார்கள சத்துருக்களை ஹிம
சிப்பவனும மஹாபலசாலியுமான அஸ்வத்தாமா பினபு நினைவை
அடைந்து இடக்கையினுல விலலை உறுதியாகப்பிடித்துக் கடோத்
கசனை லக்ஷ்யமவைத்துக் காதுவரையில நாணகயிற்றை இழுத்து
யமதண்டமபோனறதும கோரமானதும சிறந்ததுமான ஓரமபை
விரைவாகப் பிரயோகித்தார ராஜரே! புங்கமுள்ள உக்கிரமான
அந்த உத்தமமான அமபானது அந்தராக்ஷஸனுடைய மார்பைப
பிளந்துகொண்டு பூமியிற்பிரவேசித்தது மஹாராஜரே! யுத்தத்தில
மகாரதரான துரோணபுத்திரரால நன்றுக அடிக்கப்பட்டவனும,
மஹாபலசாலியுமான அந்தராக்ஷஸஸ்ரேஷ்டன ரதமத்தியில உட
கார்ந்தான ஹிடிமபையினமகன மயங்கியிருப்பதைக்கண்டு,
சாரதி விரைபவனுகி யுத்தரங்கத்தில அஸ்வத்தாமாவினஸமீ
பத்தைவிட்டு வேறிடத்திறகுக கொண்டுபோனுன மகாரதரான
துரோணபுத்திரர ராக்ஷஸஸ்ரேஷ்டனுன கடோத்கசனை யுத்தத
தில அவவாறு அடித்துவிட்டுப பெரிய ஸிமமநாதத்தோடு காஜித
தார பாரதரே! உமதுபுத்திரர்களாலும எல்லாயுத்தவீரர்களா

னும பூஜிககபபட்ட அஸவததாமாவினுடைய தேகமானது ப
யானனகாலததில சூரியனபோல அதிகமாக ஜவலிததது பா
வாஜருடைய ரததததை எதிரதது யுததமசெயகினற பீமஸேனனை
துரியோதனராஜன கூரமையுள்ள அமபுகளால நேரிலஎதிர்த
அடிததான ஐயா! பீமஸேனன அநதத துரியோதனனைப பதத
பாணஙகளாலஅடிததான துரியோதனனும இருபது பாண
களால (அவனை) திருபபியடிததான யுததபூமியில அமபுகளா
மூடபபட்டிருககிற அவவிருவரும ஆகாயததில மேகஸமூக
களாலே மூடபபட்ட சநதிரனும சூரியனுமபோலக காணபபட்ட
கள பரதஸரேஷ்டரே! பிறகு, துரியோதனராஜன பீமனை ஐந
பாணஙகளால அடிதது, 'நில, நில' எனறும சொனனான பீம
பததமபுகளாலே துரியோதனனுடைய விலலையும கொடியைய
அறுதது க ணுககளபடிவாயுள்ள தொணணூறு பாணஙகளா
அவனையும அடிததான பிறகு,பரதஸரேஷ்டனான துரியோதன
கோபஙகொணடு மிகபபெரிதான வேறுவிலலையெடுதது எல
விலலாளிகளும பாரததுககொணடிருககுமபொழுதே யுததபூ
யில கூரமையான அமபுகளால பீமஸேனனை அடிததான பீ
ஸேனன துரியோதனனுடைய விலலிலிருநது விடுபட்டுவருகின
அநதஅமபுகளை நாசமசெயது துரியோதனனமீது இருபததைந
க்ஷுதரகஙகளைப பிரயோகிததான ஐயா! துரியோதனனே
மிகுநத கோபஙகொணடு பீமஸேனனுடையவிலலை க்ஷுரப
தினால அறுததுப பததுபபாணஙகளால திருபபியடிததா
பிறகு, மகாபலசாலியான பீமஸேனன வேறுவிலலையெடுததுக க
மையுள்ள ஏழுபாணஙகளால விரைவாக ராஜாவானதுரியோ
தனனை அடிததான மஹாராஜரே! ஜயததினால பிரகாசிககின
வனும மதமிஞசினவனுமான உமமுடைய குமாரன கைதேர
னைபோலப பீமஸேனனுடைய அநதவிலலையும விரைவாக அறு
தான அவவாறே இரணடாவதையும மூனறாவதையும நான
வதையும ஐநதாவதையும அறுததான இவவாறு எடுகக எ
கப பீமனுடையவிலலை அறுததான அபபடி அடிககடி விற
அறுககபபடுஙகாலததில, அநதபபீமன யுததகளததில முழு
உருககினாலாகியதும சிறநததுமான ஒரு சகதியையெறிநதா
கௌரவன மிருதயுவுககு ஸகோதரிபோனறதும ஜவலிககின
அகனிஜவாலைபோனறதும ஆகாயததின மததியைப பிளா
கொணடு வருவதுபோனறதும அகனிககுசசமானமான கா
யுள்ளதுமான அநதசசகதியைத தனனிடமவருவதறகுளளே
எலலாஜனஙகளும மகாபலசாலியான பீமஸேனனும பாரத

ரண்டிருக்கும்போதே மூன்றுகத்துண்டாக்கினான் மஹாராஜரே! பிறகு, பீமன் துரியோதனனுடைய ரதத்தைக்குறித்துப ரித்தும் மிக்க ஒளிபொருந்தியதுமான ஒருகதாயுதத்தை வேகத்தோடு சுழற்றியெறிந்தான் பிறகு, அந்தப்பெரிதான கதாயுதமானது யுத்தரங்கத்தில் உமது புத்திரனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் மறுபடியும் அவனுடைய ரதத்தையும் விரைவாக நாசஞ்செய்தது ராஜேந்திரரே! உமது புத்திரனோ பீமனிடத்திலிருந்து நந்து ஒளிந்து மகாபலசாலியான நந்தகனுடைய வேறொரு ரதத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டான் பிறகு, பீமன், மகாரதனான உம்முடைய புத்திரன் மாண்டானென்று எண்ணி இரவில்கௌரவர்களைத் துரட்டிக்கொண்டு பெரிய ஸிம்மநாதம்செய்தான் உம்முடைய ஸைனிகர்களும், 'அரசன் மாண்டான்' என்றே எண்ணினார்கள் பிறகு, அங்குள்ள எல்லாவீரர்களும் நான்குபக்கங்களிலும், 'ஆ! ஆ!' என்று பெருங்கூச்சலிட்டார்கள் அரசரே! பயந்தவர்களான அந்த எல்லாவில்லாளிகளுடைய கூச்சலையும் மகாபலசாலியான பீமஸேனனுடைய ஸிம்மநாதத்தையுங்கேட்டு ராஜாவான யுதிஷ்டிரர் துரியோதனன் மாண்டானென்று எண்ணி, பிறகு, குந்திபுத்திரனான விருகோதரனிருக்குமிடத்திற்கு விரைவாக வந்தார் மன்னரே! பாஞ்சாலர்களும் கேகயர்களும் மச்சதேசத்தார்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் எல்லாவிதமான முயற்சியுடனும் துரோணரையே எதிர்த்தார்கள் பிறகு, அவ்விடத்தில் துரோணருக்குச் சத்துருக்களோடு பெரிதான யுத்தம் நேர்ந்தது கோரமான இருளில்மூழ்கி ஒருவரையொருவர் வதஞ்செய்கின்ற இருதிறத்து வீரர்களுக்கும் பெரும்போர் நடந்தது

நூற்றறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(கர்ணன் ஸஹதேவனைவென்று அவனைப் பரிகஸித்ததும், சல்யன் விராடனை ஜயித்ததும், அர்ஜுனன் அலாயுதனை வென்றதும்)

ஓ! அரசரே! பிறகு, துரோணரை எதிர்க்கவேண்டுமென்று வருகின்ற ஸஹதேவனை யுத்தத்தில் சூரியகுமாரனான கர்ணன் தடுத்தான் ஸஹதேவனோ ராதேயனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்துப் படிந்த கணுக்களுள்ள பத்துப்பாணங்களால் மறுபடியும் அடித்தான் கைத்தோசசியுள்ளவனான கர்ணன் கணுக்கள் படிந்துள்ள அனேகம் அம்புகளால் அவனைத் திருப்பியடித்து

நாணேற்றப்பட்டிருக்கிற அவனுடைய விலலையும் சீக்கிரமாக துணடித்தான பிறகு, பிரதாபசாலியான மாதரீபுததிரன வே விலலைக கையிலெடுத்து இருபது பாணங்களால கரணனை அடி தான அஃது ஆசசரியமாயிருந்தது கரணன படிநத கணுக ளுள்ள அமபுகளாலே அவனுடைய குதிரைகளைககொன்று அ னுடைய ஸாரதியையும ஒரு பலலததால விரைவாக யமலோக திறகனுபபினான ரததைதயிழநதவனான ஸஹதேவனே கததி யும கேடகத்தையும கையிலெடுததான கரணன சிரிததுககொண அமபுகளாலே அவன கததியையும கேடகததையும நாசமசெ தான பிறகு, மிகுநத கோபமுணடவனான ஸஹதேவன கனமா தும மகாகோரமானதும பொனனால சிததிரவேலை செயயபபட தும பெரிதுமான ஒரு கதாயுததைதச சூரியகுமாரனான கரண டைய ரததைதககுறிததுப பிரயோகிததான ஸஹதேவனா பிரயோகிககபபட்டு விரைவாக வருகினற அநதக கதையைக க ணன அமபுகளால தடுதது பூமியில தளளினான ஸஹதேவ கதாயுதம நாசமசெயயபபடடதைதககணடு விரைவுடன கரண மீது ஒரு சகதியைப பிரயோகிததான அதனையும அவன அம களால அறுததான மஹாராஜரே! பிறகு, ஸஹதேவன எதிர நிறகினற கரணனைககணடு பரபரபபுடனே உததமமான ரதத னின்று விரைவாகபபாயநது யுததரஙகததில ஒரு தேருருளையை கையிலெடுதது ஸூதனான அநதக கரணனமீது பிரயோகமசெ தான வேகததுடன வருகினறதும பிரயோகிககபபடட காலச கரமபோனறதுமான ரதசக்கரததை ஸூதபுததிரன அனேகமா ரம அமபுகளால அறுததான மகாதமாவான ஸூதபுததிரனா அநதச சககரம நாசமசெயயபபடடவுடன, ஸஹதேவன கரண மீது ஏரககாலையும பூடடாஙகயிறுகளையும பலவிதமான நுகதத களையும யானைகளுடைய அஙகஙகளையும அவவாறே குதிரைக யும மரிதத அனேக மனிதாகளையும எறிநதான அவைகளை கரணன அமபுகளால நாசமசெயதான அவனுடைய அமபுகளா தடுககபபடுகினற மாதரிபுததிரனான அநத ஸஹதேவன தா ஆயுதமறறவனாயிருததலை அறிநது யுததததை விடடுவிடடான பரதஶ்ரேஷ்டரே! ராதேயன ஸஹதேவனை க்ஷணததிறகுள பி தொடாநதோடி நகைதது (பினவரும) சிலவாாததைதயை உரைக லானான 'பயநதவனே! மாதரீபுதர! ரணகளததில ஶ்ரேஷ்டா ளான ரதிகாகளோடு நீ போாபுரியாதே ஸமானாகளோடு போாபுரி என்னுடைய வாாததையில நீ ஸநதேகபபடாதே என்று சொலலிவிடடு, மேலும உககரமான விலலினாலே அநதஸஹ தேவனைக குததிககொணடு மறுபடியும சொலலலானான 'மாத

ததிர! இதோ அாஜுனன ரணகள ததில கௌரவாகளோடு விரை
ாகபபோாபுரிகிறுன அஙகுநீ செல அலலது இஷடமுணடாளுல
டிறகேசெல' எனறுன ரதிகாகளுள சிறநத காணன ஸஹதே
ணப பாாதது இவவாறு சொலலிவிடடுப பாஞசாலாகள பாண
வாகள இவாகளின சேனைகளை எரிபபவனபோலிருநதுகொணடு
ததோடு சென்றுன அரசரே! யுததததில சததுருககளைக
காலலுகினறவனும ஸதயஸநதனும மிகக புகழுளளவனுமான
ணன, கொலலபபடககூடியநிலைமையை அடைநதிருககும ஸஹ
தவனைக குநதியின வாாததையை நினைததுக கொலலவிலலை
வநதரே! பிறகு, காணனுடைய அமபுகளால பீடிககபபடடவ
ம அவனுடைய சொலலமபுகளால தவிககுமபடி செயயபபடட
னுமான ஸஹதேவன மனமநொநது உயிரை வைததிருபபதில
ட வெறுபபுறறுன ஜனஙகளை நடுஙகசசெயகிறவனுன அநதக
ணனுடைய யுததததில மகாரதனுன ஸஹதேவன விரைநது
காபலசாலியான பாஞசாலகுமாரனுடைய ரததகினமீதேறி
ன துரோணரை உததேசிததுச சேனையோடு விரைவாக வரு
னற விலலாளியான விராடனை மதரதேசாதிபதியான சலயன
ணஸமூகஙகளால மூடினுன அரசரே!யுததததில திடமானவில
கையில தாஙகினவாகளான அவவிருவருககும முறகாலததில
மபாஸுரனுககும இநதிரனுககும நடநததுபோனற யுததமஉண
ாயிறறு மஹாராஜரே! மதரராஜன விரைபவனுகி ஸேனுபதி
ன விராடனைப படிநத கணுககளுளள அநேக அமபுகளால
ரைவாக அடிததான அரசரே! அநத விராடராஜனும அநதச
லயனைக கூாமையுளள ஒனபதுபாணஙகளால திருபபியடிதது
ருபடியும எழுபததுமூனறு பாணஙகளாலும மறுபடியும நூறு
ணஙகளாலும அடிததான மதரதேசாதிபன விராடனுடைய
ததில பூடடியுளள நானகு குதிரைகளையும ஸாரதியையுங
கானறு யுததததில இரணடமபுகளால அவனகொடியையும
றுததுததளளினுன மகாரதனுன விராடன குதிரைகள கொல
பபடட ரததகினினறு விரைவாகத துளளிக குதிதது விலலில
ணலியெழுபபிக கூாமையுளள அமபுகளைப பிரயோகிததுக
காணடிருனுன பிறகு, சதாநீகன தன ஸகோதரனுன விரா
ன வாகனஙகளை இழநததைககணடு எலலா ஜனஙகளும பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே (சலயனை) ரததமதோடு விரைவாக
திாததுவநதான பிறகு, எதிாததுவருகினற சதாநீகனை மகா
ததததில மதரராஜன அனேக அமபுகளாலடிதது யமலோகத
றகனுபபினுன வீரனுன அநதச சதாநீகன கொலலபபடட
டனே, ரதிகஶரேஷடனுன விராடன, கொடியும மாலைகளும கடடி

யுள்ள அந்த ரதத்தின்மீதே விரைவாக ஏறினன் பிறகு, வி
டன் கோபத்தினால் இருகண்களையும் புரட்டிவிழித்து இருமட
கான விக்கிரமத்துடன் பாணங்களால் மத்ரராஜனுடைய ரதத்தை
விரைவாக மூடினன் பிறகு, மத்ரதேசாதிபன் கோபங்கொண
படிந்தகணுக்களுள்ள பாணத்தினால் சேனைத்தலைவனான விராடனை
மார்பில் தைக்கும்படி அடித்தான் பரதஸ்ரேஷ்டரே! நன்றாயடி
க்கப்பட்ட அந்தவிராடன் ரதமத்தியிலுட்கார்ந்து மிக்க மூர்ச்சையை
அடைந்தான் யுத்தத்தில் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட அவவி
னை ஸாரதி யுத்தகளத்தினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டுசெ
ன்றான் பாரதரே! பிறகு, போரில் விளங்குந்தன்மையுள்ள சல்லி
னால் அநேக அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பெரி
சேனையானது இராக்காலத்தில் ஓடியது ராஜேந்திரரே! அந்த
சேனை ஓடுவதைக்கண்டு வாஸுதேவரும் தனஞ்சயனும் சல
னிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றார்கள் ராஜரே! ராக்ஷஸஸ்ரேஷ
ன அலாயுதன் எட்டுச் சக்கரங்களுள்ளதும் குதிரைமுகங்களு
பயங்கரமான காட்சியுள்ள பிசாசங்களோடுகூடியதும் சிவந்
வையும் நனைந்திருக்கின்றவையுமான கொடித்துணிகளுள்ளது
சிவந்தமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் உருக்குமயமானது
கோரவடிவமுள்ளதும் கரடித்தோலால் மூடப்பட்டதுமா
உத்தமமான ரதத்தின்மீது ஏறிக்கொண்டு அவ்விருவரைய
எதிர்த்தான் அரசரே! விள்ளப்பட்ட மைக்கொப்பான அ
ராக்ஷஸன், பயங்கரமானதும் விசித்ரமான சிறகுகளுள்ளது
கண்களைத் திறந்திருப்பதும் சப்திக்கின்றதுமான சிறந்த கழு
னால் பிரகாசிக்கின்றதும் தூக்கிநிறுத்தப்பட்ட கொடிமரமுள்ள
மான கொடியினாலே விளங்கினன் அரசரே! அலாயுதன் அ
ர்ஜுனனுடைய தலையில் நூற்றுக்கணக்கான அம்புத்திரள்களை
பொழிந்துகொண்டு எதிர்த்துவருகின்ற அர்ஜுனனைக் காற்றை
மலைதடுப்பதுபோலத் தடுத்தான் பாரதரே! அப்பொழுது பார
த்துக்கொண்டிருந்த எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ப்ரீதியையு
பண்ணுகின்றதும் கிருத்ரங்கள், காக்கைகள், அண்டங்காக்க
கள், கோட்டான்கள், கங்கங்கள், நரிகள் இவைகளுக்கு ஆன
ந்தத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும் மிக்ககுரூரமாயிருக்கின்றதுமா
மகாயுத்தமானது அப்பொழுது நரனுக்கும் ராக்ஷஸனுக்கும் நட
ந்தது பாரதரே! அர்ஜுனன் அந்த அலாயுதனை நூறுபாணங்க
ளடித்து, கூர்மையுள்ள ஒன்பதுபாணங்களால் அவன் கொ
டியையுமறுத்து மூன்றுபாணங்களால் ஸாரதியையுங்கொன்,
பின்னும் மூன்றுபாணங்களால் (ஸாரதி உட்காருமிடமாகிய) த்ரி
வேணுகத்தையும் அறுத்து, ஒருபாணத்தால் வில்லையுமறுத்

னகுபாணஙகளால நானகு குதிரைகளையும நாசமசெயதான
லாயுதன மறுபடியும வேறுவிலலை எடுதது நாணேறறினன
தனையும அாஜுனன இரணடாகத துணடாககினன, ரததைத
ழநதவனன அலாயுதனலே கையிலெடுககபபடட கததியையும
ந பாணததினல இரணடாகத துணடாககினன பாரதாகளில
றநதவரே! பிறகு, பாாததன கூாமையுளள நானகுபாணஙக
ாலே ராக்ஷஸஸரேஷடனன அநத அலாயுதனை அடிததான
டிககபபடட அநத அலாயுதன பயததினல ஒடினன அரசரே!
ாஜுனன அநத அலாயுதனை ஜயிதது வீராகளமீதும யானை
திரைகளினமீதும பாணசமூகஙகளை வாரியிறைததுககொணடு
ரைவாகத துரோணாருகில வநதான மஹாராஜரே! புகழபெறற
ணடவனலே கொலலபபடுகினற ஸைனிகாகள காறறினல
றிககபபடட மரஙகளபோலப பூமியில விழுநதாாகள அரசரே!
ாபலசாலியான பலகுனனலே அநதக கௌரவ வீராகள
சமசெயயபபடுமபொழுது உமது புததிரனுடைய சைனியமுழு
ம புறஙகாடடி ஓடியது

நூறறறுபததோனபதாவது அதயாயம

கடோதககசவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸஙகுலயுத்தத்தை வர்ணித்தது)

பாரதரே! உமமுடைய சேனையை அமபுகளால விரைவாக
ரிககினற சதாநீகனை உமது குமாரனன சிதரஸேனன தடுத
ான நகுலகுமாரனும ஐநதுபாணஙகளால சிதரஸேனனை அடித
ான மஹாராஜரே! அநதச சிததிரஸேனனும கூாமையுளள
ததுபபாணஙகளாலே யுதததததில சதாநீகனைத திருபபியடிதது
றுபடியும கூாமையுளள ஒனபது பாணஙகளாலே அவனைமாாபில
டிததான நகுலகுமாரனன சதானீகன மிகப பதிவான கணுகக
ளள அமபுகளாலே அநதச சிததிரஸேனனுடைய கவசததைத
தகததினினறு நனருக நழுவிவிழுமபடி செயதான அது ஆச
ரியமாயிருநதது அரசரே! கவசததையிழநத உமது புததிர
ன அநதச சிததிரஸேனன, காலததில சடடையுரிதத ஸாபபம
பால மிகவும பிரகாசிததான மஹாராஜரே! பிறகு, நகுலகுமா
ன யுதததததில முயறசியுளள சிததிரஸேனனுடைய தவஜததை
ம விலலையும கூாமையுளள பாணஙகளால அறுததான மஹா
ாஜரே! யுததாஙகததில வில அறுககபபடடவனும கவசததை
ழநதவனுமான அநத மகாரதன சததுருககளைப பிளககும திற

மையுள்ள வேறுவிலலைக கையிலெடுததான பிறகு, பரதாகளு
மகாரதனுன அநதச சிததிரஸேனன,யுதததிலகோபஙகொண
ஒனபதுபாணஙகளால நகுலகுமாரனை அடிததான பெரியவ
பிறகு, நரோததமனுன சதாநீகனும மிகுநத கோபஙகொண
சிததிரஸேனனுடைய நானகு குதிரைகளையும ஸாரதியையு
கொனறுன மகாரதனும பலசாலியுமான சிததிரஸேனன அந
ரதததினினறு துளளிககுதிதது இருபததைநது பாணஙகளா
நகுலகுமாரனை அடிததான யுததரஙகததில அவவிதமான கா
யததைச செயகினற அநதச சிததிரஸேனனுடைய ரதனஙகளா
அலஙகரிககபபடட விலலை நகுலகுமாரன ஓா அாததசநதிரபாண
தால அறுததான வில அறுககபபடடவனும ரதததையிழ
தவனும குதிரையையிழநதவனும ஸாரதியையிழநதவனுமா
அநதச சிதரஸேனன மகாதமாவான கிருதவாமாவினுடைய ரத
தில விரைவாக ஏறிககொணடான துரோணரை எதிாககக
தினவனும பெரியசேனையுடன கூடியவனும மகாரதனுமான து
பதனை விருஷஸேனன அபபொழுது அனேக பாணஙகளை (அவ
மீது) இறைததுககொணடு விரைவாக எதிாததான குறறமற
வரே! யஜஞஸேனனே மகாரதனுன காணபுதரனை யுததததி
அறுபதுபாணஙகளால இரணடுகைகளிலும மாாபிலும அடி
தான விருஷஸேனனே, மிகுநதகோபஙகொணடு, ரததிலிருக
னற யஜஞஸேனனைக கூாமையுளள அனேகஅமபுகளாலே மாாபி
அடிததான மஹாராஜரே! அமபுகளால துனபுறுததபபட
அஙகஙகளுளளவாகளும அமபுகளால நிறைககபபடட மேனியை
யுடையவாகளுமான அவவிருவரும யுததரஙகததில முடகளா
நிறைநதுளள இரணடு முளளமபனறிகளபோல விளஙகினாக
மகாயுதததில பொறகடடுளளவைகளும பளபளபபான முனை
யுளளவைகளுமான அமபுகளாலே கவசஙகளுடைககபபடடவா
ளும ரகதவெளளததால நனைககபபடடவாகளுமான அவவிரு
ரும மிகவும பிரகாசிததாாகள ஸவாணமபோனறவாகளும விசி
திரமானவாகளும கலபகவிருககஷஙகளபோல ஆசசரியகராகளு
மான அவவிருவரும பூததிருககினற பலாசவிருககஷஙகளபோ
யுததகளததில மிகவும பிரகாசிததாாகள அரசரே! பிறகு, விரு
ஸேனன துருபதராஜனை ஒனபதுபாணஙகளாலடிதது மறுபடியு
எழுபதுபாணஙகளாலடிதது,திருமபததிருமப மும்மூனறு பாண
களாலுமஅடிததான மஹாராஜரே! பிறகு, ஆயிரககணககானஅ
புகளைப பிரயோகிககினற காணபுததிரன அபபொழுது வாஷி
கினற மேகமபோல பிரகாசிததான பிறகு, துருபதனே கோப

காணடு விருஷஸேனனுடைய விலலைத துவைநததும கூாமை
ாளதுமான பலலததால இரணடாக அறுததான அநத விருஷ
ஸனன பொறபூண கடடபபடடதும புதியதும உறுதியாயிருக
றதுமான வேறுவிலலைக கையிலெடுததுப பளபளபபுளளதும
வைநததும தீடடபபடடதும உறுதியாயிருபபதுமான ஒரமபை
மபுபபெடடியினினறு உருவி விலலிறபூடடித துருபதனைக குறி
வததது ஸோமகாகளெலலோரையும பயமடையுமபடி செயது
காணடு காதுவரையிலுமிழுததுப பிரயோகமசெயதான அநத
மபானது அவன மாாபைபபிளநதுகொணடு பூமியில பிரவே
ததது விருஷஸேனனுடைய அமபினாலடிககபபடட துருபத
ஜன மூாசசை அடைநதான ராஜேநதிரரே! பாஞசாலாகளுள
ாரதனை துருபதராஜன தோலவியடைநதவுடனே, ஸாரதி
னவன தனகடமையை நினைததுககொணடு யுததபூமியினினறு
வனை வேறிடததிறகுக கொணடுசெனறான வேநதரே! பிறகு,
பயஙகரமான அாததராததிரி வேளையில் துருபதனுடைய சேனை
மபுகளால கவசஙகளுடைககபபடடவையாகி விரைவாக யுதத
கததினினறு ஒடியது அநத நடுநிசியில யுததபூமியானது
னகுபககஙகளிலும போாவீராகளால பிடிககபபடடு ஜவலிக
ற தீபஙகளாலே மேகஙகளறற ஆகாயமானது ஜயோதிரமண
ஙகளால விளஙகுவதுபோல விளஙகியது மஹாராஜரே! அவ
றே கீழேவிழுநதிருககினற தோளவளைகளாலே யுததபூமியா
து வாஷாகாலததில மினனலகளால மேகமவிளஙகுவதுபோல்
ஙகியது தாரகாஸுரனுடைய யுததததில் இநதிரனிடமிருநது
நது அஸுராகள ஓடினதுபோல் ஸோமகாகள காணபுததிரனிட
நது பயநது நானகுபககஙகளிலும ஓடினாகள மஹாராஜரே!
ததகளததில அவனால பீடிககபபடடு ஓடுகினற ஸோமகாகள
ஙகளால விளககபபடடு விளஙகினாாகள பாரதரே! காணபுத
ன யுததததில அவாகளைவெனறு உசசிபபொழுதையடைநத
யனபோல விளஙகினான உமமைசசோநதவாகளும பிறரைச
ாநதவாகளுமான ஆயிரககணககான அரசாகளுள பிரதாப
லியான விருஷஸேனன ஒருவனே ஜவலிததுககொணடு நின
ா அநத விருஷஸேனன ஸோமகாகளுள சூராகளான மகா
ாகளை யுததததில ஜயிததுவிடடு யுதிஷடிரராஜரிருககுமிடத
கு விரைவாகச செனறான பிறகு, கோபஙகொணடவனும
கவரை எரிபபவனுமான பிரதிவிநதியனை மகாரதனும உமது
திரனுமான துசசாஸனன ரணகளததில எதிரததான அர
ர! மேகஙகளிலலாத ஆகாயததில புதனுககும சூரியனுககும

எதிர்ப்பு உண்டாவதுபோல அவ்விருவருக்கும் ஆச்சரியமான தோற்றமுள்ள போர் உண்டாயிற்று மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்றவனான பிரதிவிந்தியனை உமது ஸைன்யத்திலுள்ள மகாரதர்களும் கொண்டாடினார்கள். துச்சாஸன்ன் மூன்று பாணங்களால் அவன் நெற்றியில் அடித்தான் பலசாலியும் வில்லாளியுமான உமதுபுத்திரனாலே மிகவும் அடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மகாபாகுபலமுள்ள பிரதிவிந்தியன் கொடுமுடிகளுடன்கூடின மலைபோல விளங்கினான் மகாரதனான பிரதிவிந்தியன் யுத்தத்தில் துச்சாஸனனை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஏழுபாண்ங்களால் அடித்தான் பாரதரே! உமது குமாரன் அந்தயுத்தகள்த்தில் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தான் பிரதிவிந்தியனுடைய குதிரைகளை உக்கிரமான அம்புகளாலே அடித்துக் கீழேதள்ளி அவனுடைய ஸாரதியையும் கொடிமரத்தையும் ஒருபல்லத்தினால் கீழேதள்ளினான் வில்லாளியான அந்தப் பிரதிவிந்தியனுடைய தேரினையும் எள்ளளவு எள்ளளவாக நர்சுசெய்தான் பிரபுவே! கோபங்கொண்ட துச்சாஸனன் பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே கொடித்துணிகளையும் அம்பறாத்தூணிகளையும் கடிவாளங்களையும் பூட்டாங்கயிறுகளையும் எள்ளளவு எள்ளளவாகத் துண்டாக்கினான். தர்மாத்மாவான் அந்தப்பிரதிவிந்தியன் ரதத்தையிழந்து வில்லைக் கையில்பிடித்து நின்றுகொண்டும் நூற்றுக்கணக்காக அனேகம் அம்புகளையிறைத்துக்கொண்டும் உமது புத்திரனோடு போர்புரிந்தான் அவனுடையவில்லை உம்முடையகுமாரன் ஒரு க்ஷுரபரத்தினால் அறுத்தான் பிறகு, வில் அறுக்கப்பட்ட பிரதிவிந்தியனைப் பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான் பிரதிவிந்தியன் தேரிழந்ததைக்கண்டு அந்தயுத்தகளத்தில் மகாரதர்களான அவனுடைய ஸகோதரர்கள் பெரியசேனையுடன் உதவிசெய்வதின் பொருட்டு அவனை அநுஸரித்தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதிவிந்தியன் பிரகாசிப்பதான ஸுதஸோமனுடைய ரதத்தின்மீதேறி (வேறு) வில்லைக் கையில் பிடித்து உமது புத்திரனை அடித்தான் பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் உம்முடைய புத்திரனைச் சூழ்ந்துகொண்டு பெரியசேனையினால் சூழப்பட்டவர்களாகி வேகத்தோடு எதிர்த்தார்கள் பாரதரே! பிறகு, பயங்கரமான அந்த ராத்திரிகாலத்தில் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுகிறதான யுத்தமானது உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் நடக்க ஆரம்பித்தது

நூற்றேழுபதாவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

நகுலன் சகுனியையும் கிருபர் சிகண்டியையும் வென்றது)

அரசரே! உம்முடைய ஸைனியத்தைக் கொல்லுகிறவனும்
த்தில் வேகமுள்ளவனுமான நகுலனைச் சகுனி கோபத்
ாடு எதிர்த்தான, 'நில் நில்' என்றும் சொன்னான் பகையை
யவர்களும் அன்னியோன்னியம் வதத்தைவிரும்புகின்றவர்
வீரர்களுமான அவ்விருவரும் காதுவரையில் இழுத்து நன்
டப்பட்ட அம்புகளாலே பரஸ்பரம் அடித்தார்கள் அர
எவ்வாறு நகுலன் பாணவர்ஷங்களைப் பொழிந்தானோ அவ
ஸௌபலனும் யுத்தத்தில் ஆயுதப்பயிற்சியைக் காண்பித்த
காண்டு பாணவர்ஷங்களைப் பொழிந்தான் மஹாராஜரே!
த்தில் அம்புகளாகிற முட்களைத்தரிக்கிற சூரர்களான
ருவரும் அப்பொழுது இரண்டு முள்ளம்பன்றிகள் முட்க
விளங்குவதுபோல விளங்கினார்கள் மகாயுத்தத்தில்
புங்கமுள்ளவைகளும் நேரானமுனையுள்ளவைகளுமான அம்
ால கவசங்களுடைக்கப்பட்டவர்களும் இரத்தவெள்ளத்தி
னைக்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விருவரும் மிகப்பிரகாசித்த
ள பொன்போல விளங்குகிறவர்களும் ஆச்சரியகரர்களு
அவ்விருவரும் யுத்தரங்கத்தில் கல்பகவிருக்ஷங்களைப்போலவும்
ருக்கின்ற பலாசவிருக்ஷங்களைப்போலவும் விளங்கினார்கள்,
ராஜரே! சூரர்களும் யுத்தத்தில் அம்புகளால் தேகங்கள்
க்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விருவரும் அப்பொழுது முட்க
நிறைந்த இலவமரங்களைப்போல விளங்கினார்கள் மன்னரே!
ருவரும் கண்களைவிழித்துக் குறுக்காகப்பார்க்கின்றவர்களா
கோபத்தால் கண்கள் மிகச் சிவந்தவர்களாகவும் ஒருவரை
ா எரிப்பவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள் உமது மைத்
ுன சகுனியோ மிகுந்த கோபமுற்றுச் சிரித்துக்கொண்டு
மயுள்ள கர்ணியென்கிறபாணத்தினால் மாத்ரிபுத்ரனை மார்பில
்தான் நகுலனோ வில்லாளியான உம்முடையமைத்துனனாலே
அடிக்கப்பட்டு ரதமத்தியில் உட்கார்ந்து அதிக மூர்ச்சையை
ந்தான் அரசரே! மிக்கபகையாளியும் கொழுப்புடையவனு
சத்துரு அவ்வித நிலைமையையடைந்ததைக் கண்டு சகுனி
மகாலத்தினமுடிவில் மேகமகர்ஜிப்பதுபோலக் கர்ஜித்தான்
டுபுத்திரனானநகுலன் பிறகு நினைவையடைந்து மறுபடியும்
யத்திறந்திருக்கும் அந்தகனைப்போல ஸௌபலனை எதிர்த்தான.

பரதஸ்ரேஷடரே! நகுலன அதிககோபஙகொணடு சகுனியைமார்பில அறுபதுபாணஙகளாலும மறுபடியும நூறுபாணஙகளாலும அடிததான பிறகு, அமபுடனகூடிய சகுனியினுடைய விலலைக்கைபிடிககுமிடததில அறுததான, விரைவாக அவனுடைய கொடியையுமஅறுதது ரததிலிருநதுபூமியில தளளினுன பாணடுபுததிரனுன நகுலன கூாமையுளளதும தூவைநததும தீடடபபடடதுமான ஓரமபினுலே இரணடு தொடைகளையும பிளநது சிறகுகளுளள ஒருகழுகை வேடன ஓரமபினுல அடிததுததளளுவது போல அபபொழுது கீழேதளளினுன மஹாராஜரே! அதிகமாக அடிககபபடட அநதச சகுனி காமுகன காமினியைத தழுவுவது போலக கிலேசததோடு கொடிமரததைத தழுவிககொணடு தேர்நடுவில உடகாாநதான மாசறறவரே! நினைவறறுக கீழேவிழுநதிருககினற உமதுமைததுனனைப பாாதது ஸாரதி விரைவாக ஸேனுமுகததிலிருநது ரதததோடு அவனை வேறிடததிறகுக கொணடுபோனுன பிறகு, பாாததாகளும அவாகளுடன யுததததில உதவிககாக வநதிருககினற மறறவாகளும ஆரவாரிததாாகள். சததுருககளைத தவிககசசெயபவனுன நகுலன கோபஙகொணடு யுதததில பகைவனைவெனறு ஸாரதியை நோககி, 'எனனைத துரோணருடைய சேனையை நோககிக கொணடுசெல' எனறு சொனனுன அரசரே! அநத மாதரீபுததிரனுடைய அநத வாாததையைககேடடு ஸாரதி அபபொழுது துரோணா இருககினற இடததிறகு ரதததோடுசெனறுன

அரசரே! யுதததில துரோணரையே அணுக விருமபிய சிகணடியைச சரதவானுடைய குமாரரான கிருபாவேகததுடனும முயறசியுடனும எதிாததா துரோணருடைய படையிலிருபபவரும (தனனை) வேகமாக எதிாததுவருகிறவரும சததுருககளை அடககுகிறவருமான கௌதமரைச சிகணடி நகைததுககொணடு ஒனபது பலலஙகளாலடிததான மஹாராஜரே! உமது புததிராகளுககுப பிரியததைச செயபவரான கிருபாசாரியா அநதச சிகணடியை ஐநதுபாணஙகளாலடிதது மறுபடியும இருபதுபாணஙகளால அடிததாா அவவிருவீராகளுககும தேவாஸுரயுதததில சமபராஸுரனுககும தேவராஜனுககும யுததம நடநததுபோலக கோரமும பயஙகரமுமான பெரிய யுததமானது நோநதது வீராகளும யுதததில அடஙகாத மதஙகொணடவாகளுமான, அமமகாரதாகளிருவரும கிரீஷமருதுவினுடைய முடிவுக காலததில இரணடு மேகஙகளபோல ஆகாயததைப பாணஸமூகஙகளால மூடபபடடதாககசெயதாாகள இயறகையாகவே கோரமா

ருக்கும் அந்த யுத்தமானது பின்னும் மிக்ககோரமாயிற்று பரத
ஸ்ரேஷ்டரே! யுத்தம்செய்கின்ற யுத்தவீரர்களுக்கு அன்றிர
ானது கோரவடிவமுள்ளதும் பயங்கரமானதும் காலராத்திரி
பானற்துமாயிற்று மஹாராஜரே! அப்பொழுது சிகண்டியோ
ணேற்றப்பட்டுள்ளதும் அம்போடுகூடியதுமான கௌதம
டைய பெரியவில்லை அர்த்தசந்திரபாணத்தினால் அறுத்தான்
வந்தரே! கிருபர் கோபங்கொண்டு பொற்காம்புள்ளதும் முனை
மூங்காத்தும் கருமானால் நன்றாகத்தீட்டப்பட்டதும் பயங்கர
ாயுள்ளதுமான ஒருசக்தியைப் பிரயோகித்தார் வருகின்ற அந்
ச சக்தியாயுத்தத்தைச் சிகண்டி அனேக பாணங்களால் அறுத்
ான் பிரகாசிக்கின்றதும் அதிகமான காந்தியுள்ளதுமான அந்
த சக்தியானது அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில்விழுந்தது மஹாராஜரே!
திகர்களுள் உத்தமரானகௌதமரும், பிறகு, வேறு தனுஸைக்
கயிலெடுத்துச் சிகண்டியைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே
டினார் யுத்தரங்கத்தில் கீர்த்திமானான கௌதமராலே மூடப்
டுகின்ற ரதிகசிரேஷ்டனானசிகண்டி தேர்தட்டில் உட்கார்ந்தான்.
ாரதரே! சாரத்வதரான கிருபாசாரியர் யுத்தத்தில் சிகண்டி
ளைத்துப்போனதைக்கண்டு (அவனை) கொல்லக்கருதி அநேக
மபுகளாலே அவனை அடித்தார் மகாரதனான சிகண்டி யுத்
த்தில் புறங்காட்டியதைக்கண்டு பாஞ்சாலர்களும் ஸோமகர
ளும் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவ்வாறே,
ராமமணேத்தமரான கிருபாசாரியரையும் பெரிய சேனையுடன்
மமுடைய குமாரர்கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, யுத்தம்
தாடங்கியது மன்னரே! யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்
தாடிவருகின்ற ரதிகர்களுடைய நெருங்கிய ஒலியானது கர்ஜிக்
ன்ற மேகங்களினுடைய முழக்கம்போலத் தோன்றியது அர
ரே! ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஓடிவருகின்ற குதிரைவீரர்
ளுக்கும் யானைகளுக்கும் குரூரமான யுத்தமானது நடந்தது
ரஜைகளுக்கு நாதரே! மன்னரே! ஓடுகின்ற காலாட்களுடைய
லோசையாலே பூமியானது பயத்தால் நடுக்கமுற்ற ஸதிரீயைப்
ால நடுங்கியது வேந்தரே! அனேகரதிகர்கள் ரதத்திலேறி
திகவேகமாகஓடிக் காகங்கள் விட்டிற்பூச்சிகளைப் பிடிப்பது
ால, (பகைவர்களை)க் கவர்ந்துகொண்டார்கள் பாரதரே!
யற்சியுள்ளவைகளும் மதப்பெருக்குள்ளவைகளுமான பெரிய
னைகள் அவ்வாறே மதப்பெருக்குள்ளயானைகளை அதே இடத்
ல் வென்றன போர்க்களத்தில்மிகுந்த பரபரப்புள்ளவர்களான
திரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களேயும் காலாட்கள் காலாட்களையும்

ஏதிர்த்து ஒருவரையொருவர் மீறுமலிருந்தார்கள் அந்த யுத்தர
கத்தில் ஓடுகின்றவர்களும் விரைவாகச் செல்லுகின்றவர்களும் ம
படியும் திரும்புகின்றவர்களுமான படைவீரர்களுடைய பெரிதா
ஒலியானது இரவில் தோன்றியது மஹாராஜரே! இரதங்களினு
யானைகளினும் குதிரைகளினும் ஜவலிக்கின்ற தீவட்டிகள், ஆக
யத்தினின்று கீழே நழுவிவிழுகின்ற பெரிய உற்கைகளபோல்
காணப்பட்டன அரசரே! பரதஶ்ரேஷ்டரே! பெரிய தீப
களாலே காந்தியுடையதாகச் செய்யப்பட்ட அந்த இரவான
யுத்தமுனையில் பகலுக்கொப்பாக இருந்தது உலகத்தில் சூழ
திருக்கிற இருளானது எவ்வாறு சூரியனால் அழியுமோ அவ்வாறே
இங்குமங்கும் ஜவலிக்கின்ற தீபங்களாலே கோரமானஇருளான
அழிந்துவிட்டது புழுதியினாலும் இருளாலும் வியாபிக்கப்பட
ஆகாயமும் பூமியும் திக்குகளும் திக்குக்கோணங்களும் ஒளியின
விளக்கப்பட்டன அந்தத் தீபங்களாலே விளக்கப்பட்ட
களான மகாத்மாக்களுடைய அஸ்திரங்கள் கவசங்கள் ரத்னங்க
இவற்றின் ஒளிகளெல்லாம் மறைந்தன பாரதரே! அந்த இ
வின் தொடக்கத்தில் பெரிய ஆரவாரத்துடன்கூடின யுத்தம் நட
கும்பொழுது, ஒரு பிராணியாவது, ' யான் இங்கு இருக்கிறேன்
என்று தன்னிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை பரதஶ்ரே
டரே! அந்த யுத்தகளத்தில் அறியாமையால் பிதா புத்திரனை
கொன்றான், புத்திரனும் பிதாவைக்கொன்றான், மித்திரன் மி
த்திரனைக்கொன்றான் மருமகனை அம்மானகொன்றான் அம்மான
மருமகனகொன்றான், தம்மவர்கள் தம்மவர்களையும், பிறர்
பிறர்களையும் ஒருவரையொருவர் கொன்றார்கள் இராக்காலத்தி
அந்த யுத்தமானது பயந்தவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்
கிறதும் வரம்புகடந்ததுமாயிருந்தது

நூற்றெழுபத்தோராவது அத்யாயம் '

கடோத்கசவத்பாவம் (தொடர்ச்சி)

(துரோணருக்கும் திருஷ்டத்யும்னன் முதலானவர்களுக்கும் ஸங்குல யுத்தம்)

மகாராஜரே! மிகவும் கைகலந்ததும், பயங்கரமுமான அ
யுத்தமானது நடக்கும்பொழுது, திருஷ்டத்யும்னன் துரோண
யே எதிர்த்தான் சிறந்த வில்லில் பாணங்களைப் பூட்டிக்கொண்
அடிக்கடி நாணகயிற்றை இழுத்துக்கொண்டும் பொன்னால் அல
ரிக்கப்பட்ட துரோணருடையரதத்தைக் குறித்து எதிர்த்து

ான, மஹாராஜரே! துரோணரை வதஞ்செய்யவிரும்பி எதிர்த்து
ருகின்ற திருஷ்டத்யும்னனைப் பாஞ்சாலர்கள்பாண்டவர்களுடன்
ான்குபுறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஆசாரிய ஸ்ரேஷ்ட
ான துரோணர் யுத்தகளத்தில் அவ்வாறு சூழப்பட்டதைக்கண்டு,
மமுடைய புத்திரர்கள் முயற்சியுடன் நான்குபுறத்திலும் நின்று
ாதுகாத்தார்கள். பிறகு, முன்னிரவில் அந்தச் சேனசமுத்திரங்
ளிரண்டும், காற்றினால் கொந்தளிப்புற்றவையும் அலைக்கப்பட்ட
லஜந்துக்களுள்ளவையும் அச்சந்தருபவையுமான இரண்டு கடல்
ளபோல எதிர்த்தன, மஹாராஜரே! பிறகு, பாஞ்சால ராஜகுமார
ான திருஷ்டத்யும்னன் ஐந்துபாணங்களாலே துரோணரை மார்பி
டித்து விரைவாக ஸிம்மநாதத்தைச் செய்தான். துரோணர்
த்தரங்கத்தில் திருஷ்டத்யும்னனை இருபத்தைந்து பாணங்களா
டித்து வேறு ஒருபல்லத்தினாலே பேரொலியுள்ளதான அவனு
டைய வில்லையும் அறுத்தார். பரதஸ்ரேஷ்டரே! துரோணராலே
கவும் அடிக்கப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னன் உதட்டைக் கடித்துக்
கொண்டு அந்தவில்லை விரைவாகக் கீழே எறிந்தான், மஹாராஜரே!
பிறகு, பிரதாபசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் கோபங்கொண்டவ
னாகித் துரோணரை நாசஞ்செய்யும் விருப்பத்துடன் வேறொரு
சிறந்த வில்லைக் கையிலெடுத்தான். பகைவர்களைக் கொல்பவனான
திருஷ்டத்யும்னன் ஆச்சரியகரமானவில்லை இழுத்துத் துரோண
ருடைய உயிரைமாய்க்கக்கூடிய,கோரமான ஒருபாணத்தைப் பிர
யோகித்தான். மகாயுத்தத்தில் பலசாலியான திருஷ்டத்யும்ன
னால் விடப்பட்ட கோரமான அம்பானது அந்தஸைன்யத்தை
உதித்த சூரியன்போல விளங்கச்செய்தது, அரசரே! கோரமான
அந்தஅம்பைக்கண்டு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் மனிதர்களும்
யுத்தத்தில், 'துரோணருக்கு மங்களம் உண்டாகவேண்டும்' என்கிற
வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். வேந்தரே! ஆசாரியருடைய
ரத்தைநோக்கிவருகின்ற அந்த அம்பைக் கைதேர்ந்தவனான
கர்ணன் பன்னிரண்டாகத் துண்டாக்கினான். அரசரே! வில்லாளி
யான ஸூதபுத்திரனாலே பலவாகத் துண்டிக்கப்பட்ட அந்த அம்
பானது விஷத்தையிழந்த ஸர்ப்பம்போல விரைவாக விழுந்
தது. யுத்தரங்கத்தில் கர்ணன் பதிவான கணுக்களுள்ள பாணங்
களாலே அந்த அம்பைத் துண்டாக்கிவிட்டு, பிறகு, பத்துப்
பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனை அடித்தான். மகாரதர்களான
துரோணபுத்ரர், துரோணர், சல்யன், துச்சாஸனன், துரியோத
னன், சகுனி ஆகிய இவர்களெல்லோரும் விரைவுடன் பாஞ்சால
ராஜகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னனை முறையே ஐந்துபாணங்களா

லும் ஏழுபாணங்களாலும் பத்துப்பாணங்களாலும் மூன்று பாணங்களாலும் இருபதுபாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தார்கள் அரசரே! மகாயுத்தத்தில் துரோணர் நிமித்தமாகக் கோரஸ்வரூபிகளான ஏழுவீரர்களாலே அடிக்கப்பட்ட ...ன திருஷ்டத்யும்னன் மனங்கலங்காமலே எல்லாரையும் மூ... மூன்று பாணங்களால் திருப்பியடித்தான், துரோணரையு... துரோணபுத்திரரையும் கர்ணனையும் உம்முடைய குமாரனையும்பி... லும் அடித்தான் வில்லாளியான திருஷ்டத்யும்னனாலே பிள... கப்படுகின்றவர்களும் ரதிகர்களுள் ஸ்ரேஷ்டர்களுமான ஒவ்வொரு... வரும் யுத்தத்தில் ஐந்து ஐந்து பாணங்களால் மறுபடியும் வி... வாக அவனை அடித்தார்கள் அரசரே! துருமஸேனனோ அதி... கோபங்கொண்டு திருஷ்டத்யும்னனை ஒருபாணத்தினாலும் மற்று... மூன்று பாணங்களாலும் விரைவாக அடித்து, 'நில், நில்' என்று... சொன்னான் அந்தத் திருஷ்டத்யும்னனோ அந்த துருமஸே... னைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் நேராகப்பாய்கின்றவைகளும் பொன்... னலமைந்த புங்கமுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவை... களும் யுத்தத்தில் பிராணன்களை வாங்குகின்றவைகளுமான மூன்றுபாணங்களாலே திருப்பியடித்தான் வீரியமுடையவனான திருஷ்டத்யும்னன் வேறு ஒரு பல்லத்தினாலே ஸ்வர்ணத்தினால் பிரகாசமான குண்டலங்களணிந்த துருமஸேனனுடைய தலையை அவன் சரீரத்தினின்று அறுத்தான் யுத்தத்தில் உதடுகளை நன்கு கடித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தத் துருமஸேனனுடைய தலையானது பெருங்காற்றால் உதிர்க்கப்பட்ட பழுத்த பனம்பழம்போலப் பூமியில் விழுந்தது வீரனான திருஷ்டத்யும்னன், மிக்ககூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அந்த வீரர்களை மறுபடியும் அடித்துவிட்டு விசித்திரமாக யுத்தஞ்செய்கின்ற கர்ணனுடைய வில்லையும் பல்லங்களாலே அறுத்தான் பெரிய ஸிம்மமானது அதிக்க கொடுமையான தன் வாலறுத்ததைப் பொறுத்ததுபோலக் கர்ணன் தன் வில்லை அறுத்ததைப் பொறுக்கவில்லை கர்ணன் வேறொரு வில்லைக் கையிலெடுத்துக் கோபத்தால் கண்கள் சிவந்து பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு மகாபலசாலியான திருஷ்டத்யும்னனைப் பாணஸமூகங்களோடு எதிர்த்தான் ரதிகர்களுள் சூரர்களான அந்த ஆறு வீரர்களும் யுத்தமுயற்சியுடையவனான கர்ணனைக்கண்டு பாஞ்சாலராஜ குமாரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு விரை... பவர்களாகி நான்குபுறத்திலும் சுற்றிக்கொண்டார்கள் யுத்த வீரர்களுள் மிக்க மேன்மைபெற்றவர்களான உம்மைச்சேர்ந்த ஆறு வீரர்களும் எதிரில்நிற்கின்ற திருஷ்டத்யும்னனை யமனுடைய

வாயை அடைநதவனுககவே நாஙகள எணணினேம இசசமயத தில தாசாாஹகுலததிற பிறநதவனன ஸாதயகி, அமபுகளை இறை ததுககொணடு, பராககரமததைசசெலுததுகினற திருஷடதயும னனை வநதடைநதான வருகினறவனும பெரியவிலலைக கையி லேநதியவனும யுததததில கெடட மதஙகொணடவனுமான ஸாதயகியை ராதேயன நேராகச செலலுகிற பததுபபாணஙக ளாலே எதிாதது அடிததான மஹாராஜரே! அநதக காணனை ஸாதயகியானவன எலலாவீராகளும பாாததுககொணடிருககும பொழுதே பததுபபாணஙகளாலடிதது, 'போகாதே, நில' எனவும சொனனன அரசரே! பலசாலியான ஸாதயகிககும மகாதமா வான காணனுககும, பலிசகரவாததிககும மகேநதிரனுககும யுத ததகினபொருடடு எதிாபபு உணடானதுபோல எதிாபபு உண டாயிறறு கூததிரியசரேஷடனன ஸாதயகி ரததகினுடைய சபததகினலே கூததிரியாகளைப பயபபடுததிககொணடு தாமரை மலாபோனற கணகளையுடைய காணனைத திருமபியடிததான மஹாராஜரே! பலசாலியான ஸூதபுததிரன விலலினுடைய சப ததகினலே பூமியை நடுஙகசசெயதுகொணடு ஸாதயகியை எதிாத துப போாபுரிநதான காணன ஸாதயகியை விபாடஙகளாலும காணிகளாலும நாராசஙகளாலும வதஸதநதஙகளாலும கூ ரங களாலும இனனும அநேக அமபுகளாலும திருமபியடிததான அவவாறே, விருஷணிகளுள உததமனன ஸாதயகியும யுததகளத தில போாபுரிநதுகொணடு அமபுகளைக காணனமீது பொழிந தான அநதயுததம ஸமமாகவே நடநதது மகாராஜரே! உம மைசசோநத வீராகளும கவசமபூணட காணபுததிரனும கூரமை யான அமபுகளாலே ஸாதயகியை நானகுபககத [illegible] ாக அடிததாாகள பிரபுவே! ஸாதயகி கோபங [illegible] களுடையனவும காணனுடையனவுமான அ [illegible] களாலே அடிதது விருஷஸேனனை மா [illegible]

வருககுப பயததை உணடுபணணுவனவான வேறிரணடு விறகளை ஸநததஞசெயது கூாமையுளள பாணஙகளாலே யுயுதானனை நாறபுறஙகளிலும அடிததாாகள அரசரே! சிறநத வீராகளுகக அழிவைசசெயவதான அநத யுததம நடநதுகொணடிருககுந தருணததில, காணடீவததினுடைய பேரொலியானது மிகுதியா கக கேடகபபடடது வேநதரே! காணன, ரததததினுடைய ஓசை யையும காணடீவததினுடைய சபதததையுஙகேடடுத துரியோ தனனைப பாாதது இநத வசனததைக கூறலானன

காணன, 'மகா விலலாளியான இநதப பாாததன எலலாச சேனையையும முககியாகளான சிறநத மனிதாகளையும பௌரவா களையுஙகொனறு உததமமான விலலை நாணேறறிசெயதுகொணடு ஜயிககிறன அநத இடததில காணடீவததினுடைய பேரொலி யும ரததததினுடைய முழககமும காஜிககினற மேகததினுடைய ஒலிபோலக கேடகினறன மனனவ! பாணடவன தனககுத தகக காரியததை வெளிபபடையாககச செயகிறன இநதப பாரதசே னையானது பலவாறு பிளககபபடுகினறது மேகமணடலமானது காறறினல நனருககத தளளபபடடுச சிதற அடிககபபடுவது போலச சேனைகள சிதற அடிககபபடுகினறன, ஓரிடததிலும நிலைபெறவிலலை இநதசசேனை ஸவயஸாசியை எதிாதது ஸமுதத ரததில கபபல உடைவதுபோல உடைநதுவிடடது அரசனே காணடீவததினினறு விடுபடட அமபுகளாலே நூறறுககணககாக அடிககபபடடு ஓடுகினற முககியாகளான யுததவீராகளுடைய பெரிய சபதம கேடகிறது அரசபபுலியே! நடுராததிரியில ஆகா யததில மேகததினுடைய இடிமுழககமபோல அாஜுனனுடைய ரத... ததில உணடாகும துநதுபி வாதயததினுடைய ...ா அாஜுனனுடைய ரதமிருககுமிடததிலு ...னனும ஒலிகளையும உரதத விமமநாதங ...ந சபதஙகளையும கேள ஸாதவதாகளுள

காண்டு கொல்வதற்கு நாம் முயற்சிசெய்வோம் பாரத! ஸாத்கி குருபுங்கவர்கள் அனேகர்களோடு சண்டை செய்வதையறிந்து வ்யஸாசியானவன் துரோணருடைய படையின்முன்பு வந்து காண்டிருக்கிருன் பார்த்தன் ஸாத்யகி அனேக வீரர்களாற் ழப்பட்டிருட்பதை அறியாதபடி, (பார்த்தனிருக்கும்) அந் டத்திற்கு உத்தமர்களான அனேக ரதிகர்கள் போகவேண்டும் அப்படிப்பட்ட சூரர்கள் பாணங்களைவிடும் விஷயத்தில் அதிக ரைவுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும் மஹாராஜனே! நன்ருக பயோகிக்கப்பட்ட தந்திரத்திஞல், இங்கிருக்கின்ற ஸாத்யகி யப பரலோகத்தையடையும்படி செய்' என்ருன் அரசரே! ரணனுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து உம்முடைய குமாரன் குனியைநோக்கி, யுத்தத்தில் தேவராஜன் ஸ்ரீத்திசாலியான பேந்திரனைநோக்கிச் சொல்லியதுபோலச் சொல்லலானுன்

'புறங்காட்டாதவைகளான பதினயிரம் யானைகளாலும் பதி யிரம் தேர்களாலும் சூழப்பட்டவஞகித் தனஞ்சயனைநோக்கி விரைவாகச்செல் துச்சாஸனனும் தார்விஷஹனும் ஸுபாகுவும் துஷ்பிரதாஷணனும் அனேக காலாட்படைகளால் சூழப்பட்டு னனைப் பின்தொடர்ந்து வருவார்கள் பாகுபலமுள்ளவனே! மாதுல! கிருஷ்ணார்ஜுனர்களையும் தர்மராஜனையும் நகுலனையும் ஸஹதேவனையும் அவ்வாறே பீமஸேனனையும் ஸமஹாரஞ்செய் தேவர்களுக்குத் தேவேந்திரனிடத்தில் ஜயிப்பானென்னும் ஆசை ருப்பதுபோல எனக்கு உன்னிடத்தில் பாண்டவர்களை ஜயிப்பா ன்ற ஆசையிருக்கிறது மாதுல! அக்கினிகுமாரரான ஸுபரம் ணயா அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோலக் குந்திபுத்திரர்களைநாசம் செய்' என்ருன் பிரபுவே! உமது புத்திரனுல் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட ஸௌபலன் பெரியசேனையுடனும் உமது புத்திரர்களுடனும் உமது புத்திரர்களுக்குப் பிரியத்தைச் செய்வ தற்காகப் பாண்டுபுத்திரர்களை எரிக்க எண்ணிச் சென்ருன் பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்குச் சத்துருக்களோடு யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது அரசரே! ஸௌபலன் பாண்டவர்களுடைய சேனையைநோக்கிச் சென்றவுடன், ஸூதபுத்திரனும் விரைபவ ஞகிப் பெரியசேனையுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் அனேக பாணங் களை இறைத்துக்கொண்டு ஸாத்யகியை எதிர்த்தான் அவ்வாறே, எல்லா அரசர்களும் ஸாத்யகியைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, பாரத்வாஜர் திருஷ்டத்யும்னனுடைய ரதத்தைக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்ருர் பாரதரே! இராக்காலத்தில் துரோணருக்கு வீரனுன திருஷ்டத்யும்னனேடும் பாஞ்சாலர்களோடும் ஆச்சரிய கரமான பெரிய யுத்தமானது அப்பொழுது உண்டாகியது.

நூற்றெழுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸங்குலயுத்தமும், த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலான வீரர்கள் ஸந்தோஷத்தால் ஸிம்மநாதம் செய்ததும்)

பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களும் பொறுமையற்றவர்களும் கோபமுள்ளவர்களுமான அவர்களெல்லோரும் விரைபவர்களாகி யுயுதானனுடைய ரதத்தை நோக்கி ஓடினார்கள் வேந்தரே! அவ்வீரர்கள் ஸன்னத்தமாகச் செய்யப்பட்டவையும் தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களோடும் குதிரைவீரர்களோடும் யானைகளோடும் நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு, மகாரதர்களான அவ்வீரர்கள் அந்த ஸாத்யகியை நடுவில் நிறுத்தி நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு ஸிம்மநாதங்களைச் செய்து அவனை வெருட்டினார்கள் அவனைக் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களான அம்மகாவீரர்கள் விரைவுடன் கூர்மையுள்ள அம்புகளை ஸத்யவிக்கிரமனான ஸாத்யகியின்மீது வர்ஷித்தார்கள் சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகிறவனும் தோள்வலிமிக்கவனுமான சைனேயன் விரைவாக வருகின்ற அந்த வீரர்களைக் கண்டு அனேக பாணங்களைப் பிரயோகித்துத் தடுத்தான் அந்த யுத்தகளத்தில் வீர்யமுள்ளவனும் மகிமைபொருந்திய வில்லைக் கையில்கொண்டவனும் யுத்தத்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவனுமான ஸாத்யகி உக்கிரமானவைகளும் படிந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளால் அவர்களுடைய தலைகளை அறுத்தான் மதுகுலத்தில் தோன்றியவனான யுயுதானன் யானைத்துதிக்கைகளையும் குதிரைக் கழுத்துக்களையும் உம்மைச் சேர்ந்த வீரர்களுடைய ஆயுதங்களுடன்கூடின கைகளையும் க்ஷுரப்ரங்களாலே அறுத்துத் தள்ளினான் பாரதரே! விழுந்திருக்கின்ற சாமரங்களாலும் வெண்மையான குடைகளாலும் நிறைந்த யுத்தபூமியானது நக்ஷத்திரங்களால் நிறைந்த ஆகாயம் போல ஆகியது பாரதரே! யுத்தரங்கத்தில் யுயுதானனோடு போர் புரிகின்ற இந்த வீரர்களுடைய நெருங்கின சப்தமானது அலறுகின்ற பிசாசங்களுடைய சத்தம்போல உண்டாகியது பெரிதான அந்தச் சப்தத்தினாலே பூமி நிறைக்கப்பட்டதாகியது ராத்திரியானது கோரமான தோற்றமுள்ளதும் பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமாயிருந்தது அரசரே! மயிர்புளகித்தலை உண்டுபண்ணக்கூடியதான அந்த ராத்திரியில் யுயுதானனுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டுப் பிளக்கப்படுகின்ற சேனையைப் பார்த்தும் பெரிதான

்தகதைககேடடும ரதிகாகளுள ஶ்ரேஷடஞன உமமுடைய
மாரன, ஸாரதியைநோககி, ‘இநதச சபதம உணடாகிறவிடத
தநோககிக குதிரைகளை ஓடடு’ எனறு அடிககடி சொனஞன
ரியோதனஞல தூணடபபடுகினற அநத ஸாரதி உததமமான
திரைகளை யுயுதானனுடைய ரததததைககுறிதது ஓடடினன
றகு, திடமானவிலலைக கையிறகொணடவனும சிரமததை ஜயித
னும கைதேரநதவனும விசிததிரயுததஞ செயபவனுமான துரி
ாதனன கோபததுடன யுயுதானனை எதிாததான பிறகு,
தயகி, காதுவரையும இழுததுவிடபபடடவைகளும இரததத
தக குடிபபவைகளுமான பனனிரணடுபாணஙகளால துரியோ
னை அடிததான அவஞல அவவிதமாக முநதியே பாணஙக
ால அடிககபபடட துரியோதனன கோபஙகொணடு பததுப
ணஙகளால ஸாதயகியைத திருபபியடிததான பரதரிறசிறந
வரே! பிறகு, பாஞசாலாகளுககும எலலாப பாரதாகளுககும
யஙகரமான கைகலநதயுததம நடநதது பாரதரே! சைனேயன
ததகளததில கோபஙகொணடு மகாரதஞன உமமுடைய புததி
ன எணபதுபாணஙகளாலே மாாபில அடிததான, பிறகு, அவ
டைய குதிரைகளை யுததகளததிலஅமபுகளால யமலோகததிறகு
னுபபிஞன அவனுடைய ஸாரதியையும ஓரமபிஞல விரைவாக
ததினினறும கீழேததளளிஞன அரசரே! உமமுடைய குமாரன
திரைகள கொலலபபடட ரததகில நினறுகொணடு சைனேய
டைய ரததைதநோககிக கூாமையுளள பாணஙகளைப பிரயோ
ததான மனனரே! உமமுடைய புததிரஞலே யுததகளததில
ாதயகியைககுறிததுப பிரயோகிககபபடட ஐநநூறுபாணஙகளை
ம் சைனேயன கைசசுறுசுறுபபுளளவஞகித துணடாககிஞன
றகு, யுயுதானன வேறெரு பலலததிஞலே யுததததில உமது
ததிரனுடைய பெரியவிலலைக கைபிடிககுமிடததில விரைவாகத
ணடாககிஞன ரததமைதயிழநதவனும விலலையிழநதவனும ஸாவ
லாகேஶ்வரனும பிரபுவுமான உமமுடைய குமாரன, கிருதவா
ாவினுடைய பிரகாசிககினற ரததகினமீது விரைவாக ஏறிஞன
வநதரே! துரியோதனன திருமபிபபோனவுடன, சைனேயன
மமுடைய சேனையை அாததராததிரிகாலததில பாணஙகளால
ரததியடிததான

அரசரே! சகுனி அனேக ஆயிரம ரதஙகளோடும ஆயிரம
ானைகளோடும ஆயிரம குதிரைகளோடுஙகூடினவஞகி அா
ஜுனனை நானகுபககஙகளிலும சூழநதுகொணடு பறபல சஸதி
ஙகளை இறைததான காலஞலே தூணடபபடட அநத க்ஷததிரி

யர்கள் எல்லா மஹாஸ்திரங்களையும் அர்ஜுனன்மீது இறைத்துக்கொண்டு அவனோடு யுத்தம்செய்தார்கள் கோபமூட்டப்பட்ட அர்ஜுனன் அதிகமான நாசத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தடுத்தான் பிறகு, யுத்தத்தில் சூரனும் ஸுபலபுத்திரனுமான சகுனி அப்பொழுது அட்டஹாஸத்துடன் கூர்மையான பாணங்களால் அர்ஜுனனை அடித்து மறுபடியும் நூறுபாணங்களால் அவனுடைய பெரிய ரதத்தையும் தடுத்தான் பாரதரே! அர்ஜுனனோ அந்தச் சகுனியை யுத்தத்தில் இரண்டுபாணங்களாலடித்து மற்றுமுள்ள பெரிய வில்லாளிகளையும் மும்மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் மன்னவரே! தனஞ்சயன் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அந்த வீரர்களனைவரையும் வஜ்ரபாணியான இந்திரன் அஸுரர்களைக் கொல்வதுபோல் எதிர்த்து அடித்து நாசம்செய்தான் இறைவரே! ரணகளத்தில் அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட யானைத்துதிக்கைகளைபோன்ற கைகளாலே நான்குபக்கமும் வியாபிக்கப்பட்ட பூமியானது ஐந்துதலை நாகங்களால் சூழப்பட்டதுபோல் விளங்கியது கிரீடங்களையும் நல்ல மூக்கையும் அழகிய குண்டலங்களையுமுடையவைகளும் நன்றாகக் கடிக்கப்பட்ட உதடுகளுள்ளவைகளும் கோபங்கொண்டவைகளும் கண்களைப் புரட்டி விழித்தவைகளும் பொற்பணிகளையும் சூடாமணிகளையும் தரித்தவைகளும் பிரியமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றவைகளுமான க்ஷத்ரியர்களுடைய தலைகளாலே பூமியானது தாமரைமலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மலைகளால் விளங்குவதுபோல் விளங்கியது உக்கிரமான பராக்கிரமமுள்ள பீபத்ஸு உக்கிரமான அக்காரியத்தைச் செய்து படிந்த கணுக்களுள்ள ஐந்துபாணங்களால் சகுனியை மறுபடியும் அடித்தான் பெரும்புகழுள்ளவனான அர்ஜுனன் அவ்வாறே உலூகனை மூன்றுபாணங்களாலடித்து அவனையே மறுபடியும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் அந்த உலூகன் அந்த அர்ஜுனனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டுக் கோபத்தால் இருமடங்காக்கப்பட்ட விக்ரமமுள்ளவனாகி அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே அர்ஜுனனைத் திருப்பியடித்தான் உலூகன் அந்த அர்ஜுனனை அவ்வாறு அடித்துவிட்டு வாஸுதேவரையும் அடித்துப் பூமியை நிரப்புகின்றவன்போலப் பெரிதான ஸிம்மநாதத்தைச் செய்தான் அர்ஜுனன், அம்புகளாலே ரணகளத்தில் சகுனியின் வில்லையறுத்து அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான் பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிறகு,. ஸௌபலன் ரதத்தினின்று கீழேகுதித்து உலூக

டைய ரதததினமீது விரைவாக ஏறிககொணடான ஒரு ரதத
ஏறினவாகளும மகாரதாகளும தகபபன பிளளைகளுமான
விருவரும இரணடு மேகஙகள ஒரு மலையினமீது ஜலததைப
ாழிவதுபோலப பாாததனமீது பாணஙகளைப பொழிநதாா
மஹாராஜரே! பாணடவன கூாமையுளள அமபுகளாலே அவ
நவரையுமஅடிதது உமது சேனையைத துரததியடிதது நூறு
றுக அமபுகளால நாசமசெயதான பிரஜைகளுககு நாதரே!
றறினாலே மேகஙகள நானகுபுறஙகளிலும சிதற அடிககபபடு
துபோலச சேனைகள சிதற அடிககபபடடவையாயின பரதசிற
நதவரே! அபபொழுது ராததிரியில கொலலபபடுகினற அந
சேனையானது பயததால பீடிககபபடடு நானகு திககுககளை
பாாததுககொணடு ஓடியது அநதப பயஙகரமான இருடடில
வவாறே மறற வீராகள யுததததில வாகனஙகளை இழநதுவிடடு
னகுபககஙகளிலும ஓடினாகள சிலா வாகனஙகளை ஓடடிக
ாணடே பரபரபபுடன நானகுபுறததிலும ஓடினாகள பரத
ரேஷடரே! யுததததில உமமைச சோநதவாகளான யுததவீரா
ா ஜயிததுவிடடு வாஸுதேவரும தனஞசயனும ஸநதோஷத
ாடு சஙகவாததியஙகளை ஊதினாகள மஹாராஜரே! திருஷடத
னன துரோணரை மூனறு பாணஙகளாலடிததுக கூாமையான
மபினால விலலிலுளள நாணைப்பிறறைச சீககிரமாக அறுததான
தரியரை அடிககினறவரும சூரருமான துரோணா அநத விலை
பூமியில எறிநதுவிடடு வேகமுளளதும மிகக உறுதியுளளது
ன வேறுவிலலைக கையிலெடுததாா வேநதரே! பிறகு, துரோ
ா யுததததில ஏழுபாணஙகளால திருஷடதயுமனனையடிதது
வனது ஸாரதியையும ஐநதுபாணஙகளால அடிததாா மகாரத
ன திருஷடதயுமனன அமபுகளாலே அவரை விரைவாகத
ததது அஸுரசேனையை இநதிரன நாசமசெயததுபோலக
ளரவசேனையை நாசஞசெயதான ஐயா! உமதுபுததிரனுடைய
நத ஸைனியம கொலலபபடுமபொழுது, கோரமானதும
ரததவெளளததுடன பெருகுகினறதுமான ஒருநதியானது
ணடாயிறறு அரசரே! இரணடுபடைகளுககும மததியில
ராஜனுடைய புரததை நோககி மனிதாகளையும யானைகளையும
திரைகளையும இழுததுசசெலலுகினற வைதரணீநதியானது
ருகி ஓடியது பிரதாபசாலியான திருஷடதயுமனன அநத
ஸனியததை ஓடுமபடி செயதுவிடடுத தேஜஸவியான இநதிரன
தவகணஙகளினுடைய மததியில விளஙகுவதுபோல விளஙகி
ன பிறகு, திருஷடதயுமனனும சிகணடியும நகுல ஸஹ

தேவாகளும யுயுதானனும பாணடுபுததிரனை பீமனும பெரிய சஙகஙகளை ஊதினாகள அரசரே! மகாரதாகளும ஜயததோடு விளஙகுகினறவாகளும யுததததில மதஙகொணடவாகளுமான பாணடவாகள, உமமுடைய புததிரனும காணனும சூராரான துரோணரும துரோணபுததிரரும பாாததுககொணடிருககும பொழுதே உமமைச சோநத யுததவீராகளுள ஆயிரககணககான ரதிகாகளை ஜயிதது விமமநாதஙகளைச செயதாாகள

நூறறெழுபததுமூனருவது அதயாயம

கடோதககசவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(துரோணருக்கும் கர்ணனுக்கும் முறையே ஸாத்யகியோடும் திருஷ்டத்யும்னனோடும் யுத்தம்)

அரசரே! மகாபலசாலிகளான பாணடவாகளால ஹிமஸிககபபடுகினறதும ஓடுகினறதுமான தனனுடைய சேனையைககணடு, பேசத தெரிநதவனான உமமுடைய புததிரன அதிககோபாவேசங கொணடு மிகக பொறுமையை அடைநது ஜயசாலிகளுள உததமாகளான காணனையும துரோணரையும விரைவாகவநதடைநது (பினவருமாறு) வசனிககலானான 'ஸவயஸாசியினால யுததததில ஸைநதவன கொலலபபடடதைப பாாததுக கோபஙகொண்டவாகளான உஙகளிருவராலும இபபொழுது யுததம நனருயத தொடஙகபபடடது நீஙகளிருவரும அவனை ஜயிபபதில சகதியுளளவாகளாயிருநதும பாணடவாகளுடைய சேனையினால கொலலபபடுகினற எனனுடைய சேனையை அசகதாகளபோலப பாாததுககொணடிருககிறீாகள நீஙகளிருவரும எனனைக கைவிடுவதானால 'பகைவாகளுடைய காவததை நாசமசெயகிறவாகளான நாஙகளிருவரும யுததததில பாணடுபுததிராகளை ஜயிபபோம' எனறு அபபொழுதே நீஙகள எனனிடம சொலலியிருககவேணடாம அபபொழுதே நான உஙகளிருவருடைய வசனததையுங கேடடுக குநதீபுததிராகளோடு யுததவீராகளுககு நாசததை உணடுபணணககூடியதும உஙகளால ஸமமதிககபபடடதுமான இநத வைரததை உணடுபணணிககொளளாமலிருபபேன நீஙகள எனனைக கைவிடாமலிருபபதானால, நலல விகரமததுடன கூடின புருஷஶரேஷடாகளான நீஙகள உஙகளுககுரிய பராகரமததுடன அாஜுனனோடு யுததமசெயயுஙகள' எனறான சூராகளான அவவிருவரும உமது புததிரனாலே வாககாகிற குறடாவினால அதிகமாகத தூணடபபடடவாகளாகி அடிககபபடட இரணடு

ர்பங்களைப்போல் யுத்தம் செய்யத் தொடங்கினார்கள் பிறகு,
கர்களுள் சிறந்தவர்களும் எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள வில்
ளிகளுள்ளும் சிரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தரங்கத்
ல் சைனேயனை முன்னிட்ட பார்த்தர்களை எதிர்த்துச் சென்றார்
ர் அவ்வாறே, ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான பார்த்தர்கள் எல்லாச்
னையினாலும் சூழப்பட்டவர்களாகி அடிக்கடி காஜிக்கின்ற அந்த
ண்டு வீரர்களையும் எதிர்த்தார்கள் பிறகு, பெரிய தனுசை
டையவரும் எல்லாச் சஸ்திரதாரிகளுள்ளும் சிரேஷ்டருமான
ரோணர் கோபங்கொண்டு சினிப்புங்கவனைப் பத்துப் பாணங்க
ளாலே விரைவாக அடித்தார் கர்ணன் பத்துப்பாணங்களாலும்
முடைய புத்திரன் ஏழுபாணங்களாலும் விருஷஸேனன் பத்
பபாணங்களாலும் சகுனி ஏழுபாணங்களாலும் ஸாத்யகியை
டித்தார்கள் கௌரவரே! யுத்தத்தில் இவர்கள் அவன்மீது இப்
இறைத்தார்கள் யுத்தத்தில் பாண்டவசேனையை நாசஞ்செய்
ன்ற துரோணரைக்கண்டு ஸோமகர்கள், நான்குபக்கங்களிலும்
மபுமழைகளாலே அவரை விரைவாக அடித்தார்கள் மன்னரே!
ன்குபக்கமுமுள்ள இருளைச் சூரியன் கிரணங்களாலே கவர்வது
ால் அந்த யுத்தகளத்தில் துரோணர் க்ஷத்திரியர்களுடைய
பிராணனைக் கவர்ந்தார் வேந்தரே! துரோணரால் கொல்லப்படு
ன்றவர்களும் ஒருவரைக்குறித்து ஒருவர் அழுகின்றவர்களுமான
ஞ்சாலர்களுடைய நெருங்கிய சப்தமானது கேட்கப்பட்டது
பிரதப்பியோடுவதில் எண்ணங்கொண்டவர்களான சிலர் புத்தி
களையும் சிலர் தகப்பனமார்களையும் சிலர் சகோதரர்களையும்
ர் மாதுலர்களையும் சிலர் மருகர்களையும் சிலர் சினேகிதர்களை
அவ்வாறே சம்பந்திகளையும் பந்துக்களையும் விட்டுவிட்டு வேகத்
ாடு ஓடினார்கள் மற்றவர்கள் புத்திமயக்கங்கொண்டு அறியாமை
லே அந்தத் துரோணரை எதிர்த்தே சென்றார்கள் யுத்தத்தில்
ண்டவர்களுடைய யுத்தவீரர்கள் பரலோகத்தை அடைந்தார்
ர் அரசரே! மகாபலசாலியான துரோணராலே அவ்வாறு பீடிக்
படுகின்ற அந்தப் பாண்டவசேனையானது இராக்காலத்தில்
பிரகாசணக்கான பந்தங்களை எறிந்துவிட்டுப் பீமஸேனனும
ஜயனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் நகுலஸஹதேவர்களும் தர்மபுத்திர
திருஷ்டத்யும்னனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
டியது உலகமானது இருளால் மூடப்பட்டிருக்குங்கால், ஒரு
துவும் அறியப்படவில்லை கௌரவர்களுடைய வெளிச்சத்தி
ல், ஓடுகின்ற பகைவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டார்கள் வேந்
ரே! ஓடுகின்ற அந்தச் சேனையை மகாரதர்களான துரோணர்

காண்ன இருவரும அனேக பாணஙகளை இறைததுககொணடு ப
புறததில அடிததாாகள பாஞசாலாகள அடிககபபடடு எல
இடஙகளிலும தோறறு நாசமடையுமபொழுது, ஜனாத்தன
மனாநதளாநதவராகிய பலகுனனை நோககி, 'மகா விலலாளிகள
இநதத துரோணரும காணனும ஒனறு சோநதுகொணடு தி
டத்யுமனனையும ஸாதயகியையும பாஞசாலாகளையும அமபுகள
அதிகமாகத துனபுறுததுகினறனா இவாகளுடைய அமபுமழை
ஞல நமது மகாரதாகள தோலவியடைவிககபபடடாாகள கெ
தேய! சேனையானது தடுககபபடடும யுததரஙகததில நிலெ
விலலை' எனறு சொனனா ஓடுகினற படையைப பாாத
கேசவா அாஜுனன இருவரும, 'பாணடவ பக்ஷதது வீராகளே
நீஙகள பயநது ஓடாதீாகள பயததை விடடுவிடுஙகள அபப
படட நாஙகளிருவரும நனருக ஆயுதஙகளைக கையில எடுததவ
ளும அணிவகுககபபடடவாகளுமான எலலா ஸைனிகாகளோ
துரோணரையும ஸூதபுததிரனையும ஹிமஸிபபதறகு முய
செயகிறோம இவாகள பலசாலிகள, சூராகள, அஸதிரததில மி
தோசசியுடையவாகள, ஜயததிலை பிரகாசிககினறவாகள (
விருவரும) உபேக்ஷிககபபடுவாாகளாகில இநத ஒரே ராததிரிக
(நமது) ஸைனியததை விரைவாக நாசம செயதுவிடுவாாக
எனறு கூறினாாகள

அவவிருவரும இவவாறு சொலலிக கொணடிருக
பொழுதே, பயஙகரமான செயகையை உடையவனும மகாபலச
யுமான விருகோதரன சேனையை விரைவாக மறுபடியும திருப
கொணடு அவவிடம வநதான அரசரே! பிறகு, அநத இடத
வருகினற விருகோதரனைப்பாாதது ஜனாததனா அாஜுனனை
சநதோஷிககச செயதுகொணடு மறுபடியுமே, 'யுததத
புகழசசிபெறற பீமன பாணடவவீராகளாலும ஸோமகாகளா
சூழபபடடு மகாரதாகளான காணனையும துரோணரையும வி
வாக எதிாதது வநதுவிடடான பாணடுநநதன! எலலா ஸைன
களுககும தேறுதலுணடாகுமபொருடடு இநதப பீமனோ
மகாரதாகளான பாஞசாலாகளோடும சோநதுகொணடு யுத
செய' எனறு சொனனா பிறகு, புருஷஶ்ரேஷ்டாகளான அ
மாதவ பாணடவரிருவரும துரோணரையும காணனையும எதி
துபபோாமுனையில நினறாாகள பிறகு, பெரிதான அநத யுதிஷ
சேனையானது மறுபடியும திருமபியது பினபு, துரோணரும கா
னும யுததததில சததுருககளை நொறுககினாாகள அரசரே!
திரோதயததிலே பொஙகி எழுநத இரணடு கடலகளுக

ர நேர்ந்ததுபோல இரண்டு சேனைகளுக்கும இரவில கைகலந்த
ருமபோர நடந்தது பிறகு, உமது சேனையானது பித்துப்பிடித்த
போலக கைகளினின்றும தீவட்டிகளை எறிந்துவிட்டு ஒன்றோ
ான்று சேராமல பாண்டவவீரர்களோடு போர்புரிந்தது அந்த
தரங்கமானது புழுதியாலும இருளாலுமமூடப்பட்டு மிக்கபயங்
மாயிருக்குங்காலத்தில, ஜயத்தில விருப்பமுள்ள வீரர்கள பெயரி
லும கோத்திரத்தினாலுமாத்திரம ஒருவரையொருவர தெரிந்து
ரண்டு போர்புரிந்தார்கள மகாராஜரே! அடித்துக்கொள்
ின்ற அரசர்கள பிறர்கேட்கும்படி சொல்லுகிறபெயர்கள ஸவ
வரத்திலபோல யுத்தத்தில கேட்கப்பட்டன அந்த யுத்தகளம
ரென்று சப்தமில்லாததாயிற்று கோபத்துடன யுத்தமசெய
றவர்களும ஜயிக்கப்படுகின்றவர்களும ஜயிக்கின்றவர்களுமான
ர்களுடைய பெரிய சப்தம மறுபடியும உண்டாயிற்று தீவட்டி
காணப்படுமிடந்தோறும சூரர்கள விட்டிற்பூச்சிகளபோல
துவிழுந்தார்கள ராஜேந்திரரே! எல்லாக்கௌரவர்களும பாண
ர்களும அவ்வாறு நன்றாக யுத்தஞ்செய்துகொண்டிருக்கும
ழுது (அந்தப) பெரிய ராத்திரியானது (மிக்க இருளால)
ப்பட்டதாகியது

நூற்றெழுபத்துநான்காவது அத்யாயம

கடோத்கசவதபர்வம (தொடர்ச்சி)

(ர்ணனோடு போர்புரியக்கருதிய அர்ஜுனனை வாஸுதேவர் கார
ாங்கூறித் தடுத்ததும், கிருஷ்ணார்ஜுனர்களுடைய தூண்டுதலால்
கடோத்கசன் கர்ணனோடு போர்தொடங்கியதும்)

பிறகு, சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனான கர்ணன
்த்தில பார்ஷதனைப்பார்த்து மர்மஸ்தானங்களைப்பிளக்கின்ற
்தமபுகளாலே அவன மார்பிலடித்தான பெரியவரே! திருஷ்
தயும்னனும ஸந்தோஷமுடையவனாகிப பத்துப்பாணங்களாலே
்தக்கர்ணனை விரைவாகத திருப்பியடித்தது, 'நில, நில' என்றும
ானுன மகாரதர்களோடு (சேர்ந்த) அவ்விருவரும யுத்தகள
தில அம்புகளால ஒருவரையொருவர மூடிக்கொண்டு மறுபடியும
ணமாக இழுத்துவிடப்படும அம்புகளாலே பரஸ்பரம அடித்
கொண்டார்கள பிறகு, கர்ணன யுத்தத்தில பாஞ்சாலர்களுள்
கியனான திருஷ்டத்யும்னனுடைய ஸாரதியையும நான்கு குதி
ரகளையும அம்புகளாலடித்துக் கூர்மையான பாணங்களாலே

சிறந்த வில்லையும் அறுத்தான் ஒரு பல்லத்தினாலே ஸாரதியைத்
தேர்த்தட்டினின்று கீழேதள்ளினான் ரதத்தையும் குதிரைக
யும் ஸாரதியையும் இழந்த திருஷ்டத்யும்னனோ கோரமான பரி
யுத்தத்தைக் கையிலெடுத்துக் கர்ணனுடைய குதிரைகளை அ
தான் அந்தக் கர்ணனாலே ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான அ
அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னன், பிறகு, யுதிஷ
ருடைய சேனையைநோக்கிக் கால்களாலேயே நடந்துசென்று
ஐயா! திருஷ்டத்யும்னன் தர்மபுத்திரராலே தடுக்கப்படும் கர்ண
எதிர்த்துச்செல்ல விரும்பி ஸஹதேவனுடைய ரதத்தின்மீது
னன் மிகப்பெரிய வல்லமையுள்ளவனான கர்ணனோ விம்மநா
த்தையும் பெரிதானவில்லொலியையும்செய்து சங்கத்தையும் ஊ
ஊதினான் யுத்தத்தில் திருஷ்டத்யும்னன் தோல்வியடைவிக
பட்டதைப் பார்த்து, மகாரதர்களான் பாஞ்சாலர்களும் ஸோ
கர்களும் கோபத்துக்கு வசப்பட்டவர்களாகி, எல்லா ஆயுதங்க
யும் கையிலேந்தி, மரிக்கிறவரையில் போரினின்று நீங்குவதி
யென்று நிச்சயித்து, ஸூதபுத்திரனைக் கொல்வதின்பொரு
அவனைநோக்கி எதிர்த்தார்கள் கர்ணனுடைய ஸாரதி சங்கத்தி
நிறம்போன்ற நிறமுடையவைகளும் மகாவேகமுள்ளவைக
நன்றுக்குத்தேரையிழுக்கும் தன்மையுடையவைகளும் விந்தே
தில் தோன்றினவைகளுமான வேறுகுதிரைகளை ரதத்தில் பூ
னன் மிகுந்த முயற்சியுடையவனும் (தான்) குறித்தவா
அடைந்தவனுமான ராதேயன், மேகம் மலையின்மீது பொழி
போல மகாரதர்களான பாஞ்சாலர்களின்மீது அம்புகளைப் பெ
ழிந்து அவர்களைப் பீடித்தான் கர்ணனாலேதுன்புறுத்தப்படுகி
பாஞ்சாலர்களுடைய அந்தப் பெருஞ்சேனையானது விம்மத்தி
லே பீடிக்கப்பட்டுப் பயந்து ஓடுகின்ற பெண்மான்போல ஓடிய
குதிரைகளினின்றும் யானைகளினின்றும் ரதங்களினின்றும்
யில் விரைவாக விழுந்திருக்கின்ற மனிதர்கள் ஆங்காங்கு கா
பட்டார்கள் கர்ணன் அம்மஹாயுத்தத்தில் ஓடுகின்ற ஒரு யு
வீரனுடைய இருகைகளையும் குண்டலங்களோடுகூடின தலை
யும் க்ஷுரப்ரங்களாலே அறுத்தான் மன்னரே! யானைய
மீதுள்ள வேறு வீரனுடைய இரண்டு தொடைகளையும் குதி
யின்மீதிருக்கின்றவன் பூமியிலுள்ளவன் ஆகிய இவர்களுடை
தொடைகளையும் அறுத்தான் யுத்தத்தில் ஓடுகின்ற அ
மகாரதர்கள் தங்களுடைய அங்கங்களும் வாகனங்களும் அ
கப்பட்டதை அறியவில்லை யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்களோடுகூ
கொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பாஞ்சாலர்கள் துரும்பு அ

ாலுஙகூடப பயததிஞல ஸஂஞதபுததிரனெனறே எணணிஞா
ள யுதததததில மனநிலேதவறி ஒடுகினற தஙகளேசசோநத
ததவீரனேக கணடும காணனே எனறெணணி அவனிடததி
ினறு அவாகள பயநதோடிஞாகள பாரதரே! தோலவியடை
ிககபபடடு ஒடுகினற அநதச சேனேகளேக காணன பினபுறததில
ாணஙகளே இறைததுககொணடு விரைவாகத துரததிஞன மகா
லசாலியான காணஞலே துரததி அடிககபபடுகினறவாகளும
முழுதும விவேகததை இழநதவாகளும பிரஜஞையறறவாகளு
ான அவாகள ஒருவரையொருவாபாாததுககொணடு நிலபெறறு
ிறபதறகும சததியறறவாகளாஞாகள அரசரே! காணஞ
ும துரோணராலும சிறநத அமபுகளாலே அடிககபபடட பாஞ
ாலாகள எலலாததிக்குககளேயும பாாததுககொணடே ஓடிஞா
ள பிறகு, யுதிஷடிரராஜா தம சேனே ஒடுவதைககணடு தாமும
டுவதில மனததைச செலுததிப பலகுனனே நோககி, ‘உககிர
ான தன கிரணஙகளால தபிககசசெயகினற சூரியனபோலப
யஙகரமான நடுராததிரியில விலலேக கையிலகொணடுநிறபவனும
கிமைதஙகின விலலேயுடையவனுமான காணனேபபாா பாாதத!
ாணனுடைய பாணஙகளாலே அடிததுததளளபபடடு அநாதா
ளபோல அலறுகின்ற உனசுறறததாாகளுடைய சபதமானது
டைவிடாமல கேடகிறது காணன பாணஙகளேபபூடடுவதறகும
ிடுவதறகும இடைநேரததை நான பாாககவிலலே நமமை இவன
அவசியம நாசஞசெயதுவிடுவான தனஞசய! இபபொழுது
அடுத்துச செயயவேணடியதென றும இசசமயததிறகு உரியதென
றும நீ எணணுகிறதும காணனுடைய வததைபபறறியதுமான
ாரியததை நீ செய’ என று சொனஞா மகாராஜரே! இவவாறு
சொலலியதைககேடட பாாததன, பிறகு வாஸுதேவரைப
ாாதது, ‘அரசரான குநதீபுததிரா ராதேயனுடைய பராககிரமத
ைதககணடு இபபொழுது பயநதுவிடடாா இவவணணம அடிக
கடி நோநதபினபு, காணனுடையசேனேயில இபபொழுது ஸமயத
திறகேறறபடி செயயததககதை நீா செயயவேணடும சேனேயா
னது விரைவாக ஒடுகினறது மதுஸஂஞதனரே! துரோணருடைய
ாணஙகளால விலககித தளளபபடடவாகளும தோலவியடைநத
வாகளும காணஞல பயமுறுததபபடுகினறவாகளுமான நமது
படை வீராகள நிலபெறவிலலே அவவாறே, காணன ஒடுகினற
ரதிகஶரேஷடாகளேக கூாமையான அமபுகளாலே அடிததுக
கொணடு பயமறறுததிரிவதையும பாாககிறேன விருஷணிக
ளுள சிறநதவரே! யுததமுனேயில பிரதயகூமாக ஸஞசரிககினற

இந்தக்கானனே ஒருஸர்ப்பமானது ஒருவன் காலால் தீண்டுவதைப் பொறுத்ததுபோல் நான் பொறுக்கச்சக்தியற்றவனாக இருக்கிறேன் மதுஸூதனரே! ஆதலால், அப்படிப்பட்ட தேவரீர் மகாரதனான் கானனிருக்குமிடத்திற்குப் போம் நானாவது அவனைக்கொல் வேன், அல்லது அவனாவது என்னைக் கொல்லட்டும்' என்று சொன்னான்

ஸ்ரீ வாஸுதேவர், 'கௌந்தேய! கானனை யுத்தகளத்தில் தேவராஜனைப்போல் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் நரஶ்ரேஷ்டனும் மனிதருக்கு மேற்பட்ட வல்லமையுள்ளவனுமாகப் பார்க்கிறேன் தனஞ்சய! புருஷப்புலியே! உன்னையும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசனையும் தவிர, இவனை யுத்தத்தில் வேறொருவன் எதிர்க்கச்சக்தியுள்ளவனில்லை மாசற்றவனே! மிக்க பாகுபலமுள்ளவனே போரில் நீ ஸூதபுத்திரனோடு எதிர்ப்பது இச்சமயத்திற்கு ஏற்றதன்றென் நினைக்கிறேன் ஸூதபுத்திரனிடத்தில் பிரகாசிக்கின்ற பெரிதான எரிநக்ஷத்திரம்போல் இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட ஒருசக்தியாயுதம் இருக்கின்றது புஜபலமிக்கவனே! யுத்தத்தில் உன்னைக்கொல்வதற்காகவே இந்தச்சக்தியாயுதமானது கானனால் காப்பாற்றப்பட்டுவருகின்றது அது பயங்கரமான உருவமுள்ளது மகாபலசாலியான கடோத்கசன் ராதேயனை எதிர்த்துப்போகட்டும் அந்தக்கடோத்கசன் பலசாலியான பீமனால் உண்டுபண்ணப்பட்டவன், தெய்வத்தினுடைய பராக்கிரமம் போன்ற பராக்ரமத்தையுடையவன் அவனிடத்தில் தேவாஸ்திரங்களும் ராக்ஷஸாஸ்திரங்களும் அஸுராஸ்திரங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன அவன், எப்பொழுதுமே உங்களிடத்தில் அன்புள்ளவன், உங்களுக்கு நன்மையைத்தேடுவதில் விருப்பமுள்ளவன் கானனை யுத்தத்தில் ஜயிப்பானென்பதில் எனக்கு ஸம்சயமில்லை' என்றுகூறினார் இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்டு, மகாபாகுபலமுள்ளவனும் செந்தாமரைபோன்ற கண்களையுடையவனுமான பார்த்தன், பிறகு, அந்தராக்ஷஸனை அழைத்தான் அவனும் எதிரில் தோன்றினான் அரசரே! கவசமணிந்தவனும் அம்புகளுடன்கூடியவனும் கத்தியையுடையவனும் வில்லையுடையவனுமான அந்தக்கடோத்கசன் கிருஷ்ணனையும் பாண்டுநந்தனனான தனஞ்சயனையும் அபிவாதனம்செய்து, பிறகு, அப்பொழுது கிருஷ்ணனைநோக்கி, 'இதோ இருக்கிறேன், எனக்குக் கட்டளையிடவேண்டும்' என்று தெரிவித்துக்கொண்டான் பிறகு, மாதவன் சிரித்துக்கொண்டு மேகம்போன்றவனும் விளங்குகின்ற முகத்தையுடையவனும் பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்களுள்ளவனுமான

அந்த ஹிடிம்பாபுத்திரனை நோக்கிச் சொல்லலானார் 'கடோத்கச! குழந்தாய்! உன்னை நோக்கி யான் சொல்வதைத் தெரிந்துகொள். உன் பராக்ரமத்தை வெளியிடும் ஸமயம் வந்திருக்கிறது. வேறு ஒருவனுக்கும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நீ யுத்தத்தில் முழுகுகின்ற பந்துக்களுக்குப் பந்து ஆவாயாக. ராக்ஷஸ! உன்னிடத்திலுள்ள அஸ்திரங்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்குரிய மாயைகளுக்கும் இது தான் ஸமயம். ஹிடிம்பாபுத்திர! வீமமத்தினாலே மற்ற மிருகங்கள் ஓட்டப்படுவதுபோல யுத்தரங்கத்தில் கர்ணனாலே ஓட்டப்படுகின்ற பாண்டவர்களுடைய சேனையைப் பார். மகாவில்லாளியும் புத்திசாலியும் திடமான வலிமையுள்ளவனுமான இக்கர்ணன் பாண்டவர்களுடைய சேனைகளிலுள்ள க்ஷத்திரியச்ரேஷ்டர்களைக் கொல்லுகின்றான். உறுதியான வில்லைக் கையில் பிடித்தவர்களும் பெரிய சரமாரிகளை அவன்மீது பொழிகின்றவர்களுமான பாண்டவஸேனாவீரர்கள் அவனுடைய பாணக்கனியினாலே பீடிக்கப்பட்டு நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். பாஞ்சாலர்கள் வீமமத்தாலே பீடிக்கப்பட்ட மிருகங்கள்போல நடுராத்திரியில் ஸூதபுத்திரனால் பாணவ்ருஷ்டியினால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடுகின்றார்கள். பயங்கரமான வலிமையுள்ளவனே! இவ்வாறு வளர்கின்ற இந்த ஸூதபுத்திரனுடைய யுத்தத்தில் உன்னைத் தவிர வேறொருவனும் அவனை எதிர்த்துத் தடுக்கச் சக்தியுள்ளவனில்லை. மிக்க பாகுபலமுள்ளவனே! உன்னுடைய மாமன்மார்களுக்கும் பிதாக்களுக்கும் உன் துவல்லமைக்கும் அஸ்திரபலத்துக்கும் தகுந்த காரியத்தைச் செய். ஹிடிம்பாபுத்ர! மனிதர்கள், 'நம்மைத் துக்கத்தினின்று எப்படியாவது கரையேற்றுவான்' என்பதற்காகவன்றோ புத்திரர்களை இச்சிக்கின்றார்கள்? அப்படிப்பட்ட நீ பந்துக்களைக் கரையேற்றும்படி செய். கடோத்கச! புத்திரர்களைப் பிதிருக்கள் தம்காரியத்தின் பொருட்டே விரும்புகின்றார்கள். எவர்கள் இவ்வுலகத்திலும் பரலோகத்திலும் (பிதருக்களைக்) கரையேறச்செய்கிறார்களோ அவர்களே ஹிதத்தைச் செய்பவர்கள். பீமநந்தன! யுத்தகளத்தில் போர்புரிகின்ற உன்னுடைய பலமானது எப்பொழுதும் பயங்கரமானது. உன்னுடைய மாயைகளும் (ஒருவராலும்) தாண்ட முடியாதவைகள். பகைவரைவாட்டுபவனே! இரவில் கர்ணனுடைய அம்புகளால் நாசம்பண்ணப்பட்டவர்களும் தார்த்தராஷ்டிரர்களுள் முழுகுகின்றவர்களுமான பாண்டவர்களுக்கு நீ கரையாக வேண்டும். இராக்காலத்தில் ராக்ஷஸர்கள் மீண்டும் அளவுகடந்த விக்ரமமுள்ளவர்களும் பலமுள்ளவர்களும் ஒருவராலும் அவமதிக்கத்தகாதவர்களும் சௌரியமுடையவர்களும் பராக்ரம

சாலிகளின்மீது பராக்ரமத்தைக்காண்பிக்கின்றவர்களும் ஆகிரு
கள்ளல்லரோ? மஹாவில்லாளியான கர்ணனை யுத்தத்தில் மான
யால் கொல் திருஷ்டத்யும்னனை முன்னிட்டவர்களான பார்த்த
கள் துரோணரைக்கொல்வார்கள்' என்று கூறினார் கௌரவரே
கேசவருடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பீமஸேனவும்,பகைவரை
கொல்பவனும் ராக்ஷஸனுமான கடோத்கசனைநோக்கி, 'கடோ
கச! நீயும் நீண்ட கைகளையுடையவனான ஸாத்யகியும் எல்லா
சைனிகர்களுள்ளும் என்னால் மதிக்கப்பட்டவர்கள் பாண்ட
ன பீமஸேனனும் அவ்வாறே ஆதலால், நீ கர்ணனோடு த்வந்து
யுத்தத்தின்பொருட்டுச்சென்று இரவில் போர்புரியவேண்டு
மகாரதனான ஸாத்யகி உன் பின்பக்கத்தை ரக்ஷிக்கிறவனாவான்
இந்திரன் முற்காலத்தில் ஸ்கந்தனுடனே கூடித் தாரக
ஸுரனைக் கொன்றதுபோல் நீ ஸாத்வதனைத் துணையாகக்கொண்
யுத்தத்தில் சூரனான கர்ணனைக் கொல்' என்றுசொல்ல, கடோ
கசன், 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! பிரபுவே! நீங்கள் என்னைப்பார்
து சொல்லுகிறபடியே நான் செய்கிறேன் தேவரீரால் நியமி
கப்பட்டுக் கர்ணனைக்கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துட
போகிறேன் பாரதரே! நான் கர்ணனையும், துரோணரையும், அ
திரப்பயிற்சியுள்ளவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான மற்றுமுள்
க்ஷத்திரியர்களையும் கொல்வதில் வல்லமையுள்ளவன் பூமியுள்
வரையில் ஜனங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய யுத்தத்தை
இப்பொழுது இரவில் ஸூதபுத்ரனுக்குக் கொடுக்கப்போகிறேன்
இந்த யுத்தகளத்தில் சூரர்களையும் பயந்தவர்களையும் கைகூப்பி
கும்பிடுகின்றவர்களையும் நான் விடப்போகிறதில்லை ராக்ஷஸர்களு
குரிய யுத்த முறையைப் பின்பற்றி நான் எல்லோரையுமே
கொல்லப்போகிறேன்' என்று விடை கூறினான் மிக்கதோள்
வலியுள்ளவனும் சத்துரு வீரர்களைக்கொல்பவனுமான ஹிடி
பாபுத்ரன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உம்முடைய சேனையைப்ப
முறுத்திக்கொண்டு நெருங்கின அந்தயுத்தத்தில் கர்ணனை எதிர்
தான் (அவ்வாறு) வருகின்றவனும் மிகுந்தகோபமுடையவனு
ஜ்வலிக்கின்ற வாயையுடையவனும் பிரகாசிக்கின்ற தலைமயி
களுள்ளவனுமான அந்தக்கடோத்கசனைப் புருஷஸ்ரேஷ்டனா
ஸூதபுத்ரன் அட்டஹாஸஞ் செய்துகொண்டே எதிர்த்தான்
அரசரிற் சிறந்தவரே! இந்திரனுக்கும் பிரஹலாதனுக்கும் யுத்த
நேர்ந்ததுபோல இரவிற் கர்ஜிக்கின்றவர்களான கர்ணன் ராக்ஷ
ஸனான கடோத்கசன் ஆகிய இருவருக்கும் யுத்தம் நேர்ந்தது

நூற்றெழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்
கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(கடோத்கசன் ஜடாஸுரனுடைய புத்திரனைக் கொன்றது.)

அரசரே! யுத்தத்தில் கர்ணனைக்கொல்ல எண்ணங்கொண்டு
வலிதமுயற்சியுடனே அவனுடைய ரதத்தைநோக்கி வரு
ன்ற கடோத்கசனைக்கண்டு, உமது குமாரனான துரியோதனன்,
சசாஸனனை நோக்கி, 'இந்த ராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் கர்ண
டைய பராக்ரமத்தைக்கண்டு கர்ணனை விரைவாக எதிர்த்து
ருகிறான். மகாரதனான இந்த ராக்ஷஸனைத் தடுத்துவிடு. எந்த
த்தில் மகாபலசாலியும் வைகர்த்தனனுமான கர்ணன் யுத்த
ல் ராக்ஷஸனோடு போர்புரிய விரும்புகிறானோ அவ்விடத்திற்கு
பெரிதான சேனையினால் சூழப்பட்டுச் செல். (பகைவரின்) கா
த்தையழிப்பவனே! நீ சேனையாற் சூழப்பட்டவனாகி முயற்சி
டனே யுத்தத்தில் கர்ணனைக் காப்பாற்று. கோரனான ராக்ஷஸன்
ர்ணனுடைய) அஜாக்கிரதையினால் அவனைக் கொல்லாமலிருக்க
ண்டும்' என்று சொன்னான். அரசரே! இச்சமயத்தில், அடிக
வர்களுள் சிறந்தவனும் பலசாலியுமான ஜடாஸுரனுடைய
த்திரன் துரியோதனனுடைய அருகிற்சென்று, 'துரியோதன!
ன் உன்னால் கட்டளையிடப்பட்டவனாகி உனக்குச் சத்ருக்களா
ருக்கின்றவர்களும் மிகவும் பிரசித்திபெற்றவர்களும் யுத்தத்தில்
ட்டமதங்கொண்டவர்களுமான பாண்டவர்களைத் துணைவீரர்க
ரோடுகூடக் கொல்ல விரும்புகிறேன். முற்காலத்தில் ராக்ஷஸ
ரேஷ்டரும் என்பிதாவுமான ஜடாஸுரர் அற்பர்களான பார்த்த
களால் ராக்ஷஸர்களை நாசம் செய்யக்கூடிய ஒரு காரியத்தைச்
ய்து கொல்லப்பட்டார். ராஜேந்திர! பகைவர்களுடைய ரக்த
யினாலும் சத்ருமாம்ஸங்களாலும் அந்த என்பிதாவுக்குப் பூஜை
ச்செய்ய விரும்புகிறேன். எனக்கு நீ அனுமதி கொடுக்க
ண்டும்' என்று சொன்னான். பிறகு, ராஜாவான துரியோத
ன் அடிக்கடி பிரீதியடைந்தவனாகி அந்த ஜடாஸுரபுத்திரனைப்
ர்த்து, 'துரோணர் கர்ணன்முதலானவர்களோடுகூடி நான்
கைவர்களைக் கொல்லும் விஷயத்தில் போதுமானவனாயிருக்கி
ன். நீ என்னால் கட்டளையிடப்பட்டுச் செல். குரூரமான
யகையுடையவனும் ராக்ஷஸியினிடத்தில் மனிதனுக்குப் பிறந்த
னும் ராக்ஷஸனுமான கடோத்கசனை யுத்தத்தில் கொல். பாண்ட
களுக்கு எக்காலத்திலும் ஹிதத்தைச் செய்கின்றவனும் யானை
யும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் நாசம் செய்கின்றவனும்
காயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவனுமான கடோத்கசனை யுத்தத்தில்

யமலோகததிறகனுபபிவிடு' எனறு கூறினை பருதத சரீரமுள
ஜடாஸுரபுததிரன, 'அஙஙனமே ஆகடடும' எனறுசொலலிப பீ
ஸேனகுமாரனுன கடோதககனை அழைததுப பலவித சஸதிர
களை இறைததான ஹிடிமபாபுததிரன ஒருவனுகி இருந
கொணடு பெருஙகாறறு மேகஙகளை நாசஞசெயவதுபோல அல
பலனையும கானனையும தாணடமுடியாத கௌரவசேனையைய
மிககககலககினுன பிறகு, ராக்ஷஸனுன அலமபலன மாயாபலததை
கணடு கடோதககனைப பறபல அடையாளஙகளுளள பாணஸ
கஙகளாலே விரைவாக அடிததான மகாபலசாலியான அல
பலன அனேக பாணஙகளாலே பீமஸேனனபுததிரனை அடி,தது
பாணடவாகளுடைய சேனையைப பாணசமூகஙகளாலே துரத
னுன யாரதரே! அநத அலமபலனுலே ஓடடபபடுகினற பாண
டவஸைனியஙகள காறறினுல தளளபபடட மேகஙகளபோ
ஆததராததிரியில சிதறின அரசரே! அவவாறே, கடோதக
னுடைய அமபுகளாலே துரததபபடட உமமுடைய சேனையான
நடுராததிரியில ஆயிரமாயிரமாகப பநதஙகளை எறிநதுவிடடு ஓ
யது பிறகு, அலமபலன கோபஙகொணடு பெரிய யானையை ஈட
களால குததுவதுபோல மகாயுததததில பீமஸேனனுடை
குமாரனைப பததுபபாணஙகளால அடிததான கடோதகச
அதிபயஙகரமாகச சபதிததுககொணடு அநத அலமபலனுடை
வாகனததையும ஸாரதியையும எலலா ஆயுதஙகளையும எளளள
எளளளவாக நாசஞசெயதான பிறகு, கடோதககன, மேரும
யினமீது மேகம வாஷிபபதுபோலக காணனமீதும ஆயிரககண
கான மறறகௌரவாகளினமீதும அலமபலனமீதும பாணஸ
கஙகளால பொழிநதான பிறகு, ராக்ஷஸனுல பீடிககபபட
கௌரவசேனையானது மிககக கலஙகியது சதுரஙகசேனையும பே
மேல ஒனறை ஒனறு அடிததது மகாராஜரே! யுதததி
ரததததையும ஸாரதியையுமிழநத ஜடாஸுரபுததிரன கோப
கொணடு முஷடியினலே கடோதககனைத திடமாகக குததினு
அநத அலமபலனுல முஷடியினுல குததபபடட அநதக கடோ
ககன பூமி அசையுஙகாலததில மரஙகளும புறகளும புதாக
முளள மலையசைவதுபோல நனருக அசைநதான பிறகு, அந
கடோதககன பரிகமபோலப பிரகாசிககினறதும சததுருகக
டைய கூடடததை நாசமசெயகினறதுமான முஷடியினலே ஜட
ஸுரபுததிரனை நனருககக குததினுன பிறகு, கோபஙகொண
ஹிடிமபாபுததிரன விரைவாக அவனை அடிதது இநதிரதவ
போல விளஙகுகினற இரணடுகைகளாலும இழுததுத த
எறிநதான ஜடாஸுரபுததிரன கடோதககனிடததினின

ர்ணை விடுவித்துக்கொண்டு மறுபடியும் எழுந்திருந்து
கத்தோடு கடோத்கசனை விரைவாக எதிர்த்து வந
ன அலம்பலனும் யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனுன கடோத்கசனை
லேதூக்கிப் பூமியில் போட்டுக் கோபத்தாலே தேயத
ன காஜிக்கின்றவர்களும் பருத்த தேகமுள்ளவர்களு
ன அந்தக் கடோத்கசன் அலம்பலனிருவருக்கும், கை
ந்ததும் மயிர்பொடிக்கச் செய்கிறதுமான யுத்தம் நடந்தது
ர்வீர்யமுடையவர்களும் அதிகமான மாயைகளுள்ளவர்களு
ன அவ்விருவரும் மாயைகளாலே ஒருவரையொருவர் அதிக
தவராக இருந்துகொண்டு இந்திரனும் மஹாபலியும் போர
ந்ததுபோலப் போர்புரிந்தார்கள் அலம்பலனும் கடோத்கச
ம், நெருப்பும் சமுத்திரமுமாகிப் பின்னும் கருடனும் தக்ஷ
மாகவும், மறுபடியும் மேகமும் பெருங்காற்றுமாகவும், பின்
ம் வஜ்ரமும் பெருமலைபுமாகவும், மறுபடியும் யானையும் புலியு
கவும், மறுபடியும் ராகுவும் சூரியனுமாகவும் தோன்றி, இவ
மாக அனேக மாயைகளை உண்டுபண்ணுகின்றவர்களாகவும்
வரையொருவர் கொல்வதில் விருப்பங்கொண்டவர்களாகவும்
க விசித்ரமாகப் போர்புரிந்தார்கள் அவ்விருவரும் பரிகாயு
களாலும் கதைகளாலும் ஈட்டிகளாலும் முத்கரங்களாலும்
டாகத்திகளாலும் உலக்கைகளாலும் மலைகளின் கொடுமுடிக
ளும் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள் மகா
யையுடையவர்களும் ராக்ஷஸஸ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவ
யுத்தரங்கத்தில் குதிரைகளின்மீதேறியும் யானைகளின்
தறியும் தேர்களின்மீதேறியும் காலாட்களாயிருந்தும் போர
ந்தார்கள் அரசரே! பிறகு, கடோத்கசன் மிகுந்த கோபங்
ண்டு அலம்பலனைக் கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்
தினலே பருந்துபோல மேலேகிளம்பிக் கீழேகுதித்துப்
ரியசரீரமுள்ள ராக்ஷஸஸ்ரேஷ்டனுன அலம்பலனைப்பிடித்து
லேதூக்கி யுத்தத்தில் விஷ்ணுவானவர் மயனை அடித்தது
ல பூமியில் அடித்தான் மஹாராஜரே! பிறகு, எல
ற்ற வல்லமையுள்ள கடோத்கசன் அற்புதமான காட்சி
ள கத்தியை உருவி யுத்தகளத்தில் ரௌத்ராகாரமுள்ள
ம் துடிக்கின்றவனும் அதிபயங்கரமாகு அலறுகின்றவனும்
ருவுமான அந்த அலம்பலனுடையதான விகாரமான தோற்ற
ளதும் பயங்கரமாயிருப்பதுமான தலையை உடலினின்று
த்தான் கடோத்கசன் ரக்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அந்தத்
யை மயிர்களில்பிடித்துத் தூக்கிக்கொண்டு துரியோதன
டைய ரதத்தைநோக்கி விரைவாகச்சென்றுன அதிகபலசாலி

யும மகாபாகுபலமுளளவனுமான அநதராக்ஷஸன துரோணனை
யும காணனையும கிருபரையும (மறற) யுததவீராகளையுநதாணடி
துரியோதனனுடைய ரததததினருகிலசென்று புனசிரிபபுடைய
ஞகி விகாரமானமுகமும தலைமயிருமுளள அலமபலனுடை
தலையை அவன ரததததிலவைதது வாஷாகாலததில மேகமகாஜி
பதுபோலப பயஙகரமாகக காஜிததான வேநதரே! பிறகு, து
யோதனனைபபாாததுப பினவருமவாாததையையும சொலலல
ஞன 'இதோ உனபநது கொலலபபடடான உனனுலே இ
னுடையவலலமையானது பாாககபபடடது பினனும, இவவா
கக காணனுடைய முடிவையும அவவாறே உனனுடைய முடிவை
யும பாாககபபோகிருய தனககுரிய தாமம அாததம காம
இமமூனறையும விருமபுகிறமனிதன, வெறுஙகையோடு பிராமண
னையும அரசனையும ஸதிரீயையும பாாககலாகாது நான கால
னைககொலலுமவரையில நீ மிககசநதோஷமுளளவனுக இருபப
யாக' என்றுகூறினன பிறகு, இவவாறுசொலலிவிடடுக கடோ
கசன கோபஙகொண்டு யுததமுனையில கூாமையுளளபாணஙகளை
இறைததுககொணடு காணனைஎதிாததான மகாராஜரே! பிறகு
கோரஸவருபமுளளதும பயஙகரமானதும ஆசசரியததை உண
பணணககூடியதுமான யுததமானது யுததகளததில நரனுககு
ராக்ஷஸனுககுமநடநதது என்று கூறினன

நூறறேழுபதத்தாருவது அதயாயம

கடோத்கச்வத்பாவம (தொடர்ச்சி)

(கர்ணனுக்கும் கடோத்கசனுக்கும யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, 'வைகாததனனான காணனும ராக்ஷ
ஞன கடோதகசனும அாததராததிரியில (பரஸபரம) எதி
தாாகளே, அநதயுததம எவவாறு நடநதது? எவனுல வைகா
தனனுனகாணன யுதததததில ஜயிககபபடடானே அநதககோ
ஞன ராக்ஷஸனுடைய ரூபம எவவாறிருநதது? மாயைகளு
எலலாஆயுதஙகளும எபபடிபபடடவை? அவனுடைய குதிரை
கள எவவளவு உயரமும பருமனுமுளளவைகள? ரததத
கொடியானது எததனமையது? வில எபபடிபபடடது? அவ
டையகவசமும தலைபபாகையும எவவிதமானவை? ஸஞசய! நா
கேடகிறேன நீ இவறறைச சொலலவாயாக நீசொலலவதில திறமை
யுளளவனனறோ?' என்று வினவ, ஸஞசயனசொலலலானன்
'மகாராஜரே! அநதராக்ஷஸன சிவநதகணகளையுடையவ
பெரிய சரீரமுளளவன, சிவநத முகமுடையவன, ஒடடினவ

ளளவன, மேலநோககி நிறகினற மயிரகளையுடையவன, பசுமை
ன மீசையையுடையவன, முளைபோனற காதுகளையுடையவன,
நதத மோவாயுளளவன, காதுவரையில திறககபபடட வாயை
டையவன, கூரமையான கோரபபறகளுளளவன, உயரநதிருக
னற நானகு பறகளையுடையவன, அதிகமாக நீணடு சிவநதிருக
னற நாவும உதடுகளுமுளளவன, தொஙகுகினற புருவமுடைய
ன, பருதத மூககுடையவன, கறுதத சரீரமுளளவன, சிவநத
ழுததையுடையவன, மலைபோனற சரீரமுடையவன, பயஙகரன,
பரிதான உடலுடையவன, நீணட கைகளுளளவன பெரிய தலை
டையவன, அதிகபலமுளளவன, விகாரமான வடிவுடையவன,
தாடுதறகு மெனமையிலலாத தேகமுடையவன, பருதது உறு
பாயிருககும அஙகஙகளும தலையுமுளளவன பருதத இடை
ளளவன, ஆழநத நாபியுடையவன, (இடையினபுககம) மிகப
ருககாதவன, பருதத உருவமுளளவன, ஹஸதாபரணஙகளை
ணிநதவன, ழதாமாலையுளளவன, அவவாறே, தோளவளைக
டன கூடியவன, ஒருமலை அககினிமாலையைத தரிபபதுபோல
ராபிலே பொனமாலையைத தரிததவன ஸவரணமயமானதும
சிதரமானதும பலவித உறுபபுககளால விளஙகுகினறதும
ரணமனையின) தலைவாயிலுககொபபானதும வெணமையுள
ளதுமான கிரீடமானது அவன முடியில பிரகாசிததது அவன
ாலசூரியனுடைய காநதிபோனற காநதியையுடைய இரணடு
ணடலஙகளையும ஸவரணமயமாயும மஙகளகரமாயுமுளள மாலை
யையும நகூஷததிரசமூகஙகளுககொபபானதும பூரணசநதிரனுக
கு சமமான காநதியுடையதும பெரிதானதும அதிக காநதியுள
ளதும வெணகலததாற செயததுமான கவசததையும அணிநத
ன பெரிதும ஸவரணமயமுமான கணடசூததிரததைத தரிதத
நதக கடோதககசன அநதக கணடசூததிரததினால மினனலுடன
டின மேகமபோல விளஙகினன அநேக கிணகிணிகளுடைய
பதஙகளோடு கூடியதும சிவநத கொடிததுணியுளளதும கரடித
தாலால நானகுபுறததிலும அஙகஙகள மூடபபடடதும நானூறு
ழம சதுர அளவுளளதும உததமமான எலலா ஆயுதஙகளுட
னகூடியதும கொடிமரஙகளும மாலைகளுமுளளதும எடடுச சக
ரஙகளுளளதும மேகமபோலக கமபீரமான சபதததுடன கூடிய
ம கோரமாயுளளதுமான ராகூஷஸனுடைய பெரியரததை மத
ானைபோனறவைகளும சிவநத கணகளுடையவைகளும மிகக
பயஙகரமான உருவமுளளவைகளும கறுததநிறமுடையவைக
ளும பலமுளளவைகளும சிறநத வாலுளளவைகளும சிரமததைப
பொறுககுந திறமையுடையவைகளும நீணட பிடரிமயிருளளவை

களும் அடிக்கடி கனைக்கின்றவைகளுமான நூறு குதிரைக
இழுத்துச்சென்றன. வேகமுடையவைகளும் நானாவிதமான உ
வத்துடன் கூடின முகத்தையுடையவைகளுமான உத்தமமா
குதிரைகள் இவனுடைய ரதத்தில் பூட்டப்பட்டுக் காஜித்த
கொண்டு ராக்ஷஸாதிபனைத் தாங்கிச்சென்றன. விரூபமான க
களையுடையவனும் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தையுடையவனும் குண
லங்களையணிந்தவனும் கோரரூபத்தையுடையவனும் பருத்த
ரத்தையுடையவனும் கோரப்பற்களுள்ளவனும் விகாரமான மு
முள்ளவனும் ராக்ஷஸனுமான ஒரு ஸாரதியானவன் யுத்தகள
தில் இவனுடைய குதிரைகளைச் சூரியனுடைய கிரணங்கள்போன
கடிவாளங்களைப்பிடித்து நடத்தினான். அந்தக் கடோத்கச
அந்த ஸாரதியோடுகூடி அருணனோடுகூடின சூரியன்போலவு
பெரிய மேகத்துடன்கூடின பெரிய மலைபோலவும் இருந்தா
அந்தக் கடோத்கசனுடைய ரதத்தில் சிவந்த தலையுள்ளது
மிக்க பயங்கரமானதும் மாம்ஸத்தைப் பக்ஷிக்கின்ற கழுகு உரு
முள்ளதும் உயரத்தூக்கிக் கட்டப்பட்டிருக்கிறதும் பெரிதுமா
ஒரு கொடியானது ஆகாயத்தை அளாவிக்கொண்டிருந்தது. இ
திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தின் சப்தம்போன்ற சப்தமுடையது
உறுதியான நாணகயிற்றையுடையதும் ஒருமுழம் சுற்றளவுள்
தும் பன்னிரண்டு [1]அரத்னி நீளமுள்ளதுமான வில்லினுள்
நாணகயிற்றை இழுத்துக்கொண்டும் ரதத்தின் அச்சளவு பரு
னுள்ள அம்புகளாலே எல்லாத்திக்குகளையும் நிரப்பிக்கொண்
வீரர்களுடைய உயிரைவாங்குகின்றதான அவ்விரவில் கர்ண
எதிர்த்தான். இரதத்தில் காலை நன்றாக உதைந்து நிற்கின்ற
னும் வில்லை (நாணை)ப் பற்பலவிதமாக இழுக்கின்றவனுமா
அவனுடைய வில்லோசையானது இடிமுழக்கம்போலக் கேட்க
பட்டது. பாரதரே! அந்தச் சப்தத்தினாலே பயப்படுத்தப்ப
கின்ற உம்முடைய ஸைனியங்களெல்லாம் கடலின் பெரிய அலைக
போல நடுக்கமுற்றன. எதிர்த்துவருகின்றவனும் விகாரமா
கண்களையுடையவனும் மிகவும் பயங்கரனுமான கடோத்கசனை
பார்த்து, ராதேயன் உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு வேகத்துடனே
அவனைத் தடுத்தான். பிறகு, கர்ணன் ஸமீபத்தில் பாணங்களை
பிரயோகிக்கின்ற கடோத்கசன்மீது பாணங்களைப் பிரயோகி
துக்கொண்டே யானையை யானை எதிர்ப்பதுபோலவு
காளையைக் காளை எதிர்ப்பதுபோலவும் எதிர்த்தான். அரசே
கர்ணனுக்கும் ராக்ஷஸனுக்கும், இந்திரனுக்கும் சம்பராஸு
னுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோலக் கைகலந்த யுத்தம் நடந்த

[1] முழங்கையிலிருந்து சுண்டுவிரல் நுனிவரை நீட்டி அளக்கும் முழ

வவிருவரும் மகாவேகமுள்ளவைகளும் பயங்கரமான சப்த
ள்ளவைகளுமான இரண்டு விறகளைக் கையிற்கொண்டும்
னனியோன்யம் புண்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும் பெரிய
மபுகளாலே மூடிக்கொண்டார்கள் பிறகு, காதுவரையில்
ழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கணுக்கள் படிந்தவைகளுமான
மபுகளாலே ஒருவர் மற்றொருவருடைய வெண்கலத்தாற்செய்த
சங்களையுடைத்துத் தடுத்துக்கொண்டார்கள் அவ்விருவரும்
ங்களால் இரண்டு புலிகள்போலவும் தந்தங்களால் இரண்டு
னைகள்போலவும் அன்னியோன்யம் தாழைமடல்போன்ற
னிகளுள்ள சக்திகளாலும் அம்புகளாலும் செதுக்கினார்கள்
ங்கங்களை வெட்டுகின்றவர்களும் அம்புகளைப் பூட்டுகிறவர்களும்
மபுகளாகிற கொள்ளிகளாலே கொளுத்துகின்றவர்களுமான
வவிருவரும் பார்ப்பதற்கு முடியாதவர்களாயிருந்தார்கள்
ன்றுக்க காயப்படுத்தப்பட்ட எல்லா அங்கங்களையும் உடையவர்
ரும் இரத்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான அவ்விரு
ரும் அருவிகளைப் பெருக்குகின்றவைகளும் மலையிலுண்டாகும்
லோகமுதலிய) தாதுப்பொருள்களால் நிறைந்தவைகளுமான
ரண்டு மலைகள்போல் விளங்கினார்கள் அம்புகளின் நுனிகளாலே
ங்கங்கள் பிளக்கப்பட்டவர்களும் ஒருவரையொருவர் பிளக்
ன்றவர்களும் முயற்சியுடையவர்களும் மகாதேஜஸ்ஸுள்ளவர்
ருமான அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் அசைக்கக்கூட
லலை அரசரே! யுத்தத்தில் பிராணனைப் பந்தயமாக்கிவைத்து விளை
டுகின்ற கர்ணனுக்கும் ராக்ஷஸனுக்கும் நடக்கின்ற அந்தராத
ரியுத்தமானது நெடுநேரம் சமமாகவே இருந்தது அப்பொழுது,
ரமையான அம்புகளைப்பூட்டித் தடையற்று விடுகின்ற அந்தக
டோத்கசனுடைய வில்லின் சப்தத்தினால் அவனைச் சேர்ந்தவர்க
ம் பகைவர்களும் விசேஷமான பயமுடைந்தார்கள் அரசரே!
ணன கடோத்கசனை மீறமுடியாமற்போனபொழுது, அஸ்தி
ங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமனான அவன் தேவலோகத்து
ஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்த ஆரம்பித்தான், பாண்டுபுத்திராக
கு ஆனந்தத்தையுண்டுபண்ணுகிறவனான கடோத்கசன், கா
ன திவ்யாஸ்திரத்தைத் தொடுத்ததைக்கண்டு, சூலங்களையும்
தகரங்களையும் தரிக்கின்றதும் மலைகளையும் மரங்களையும் கையில்
காண்டதுமான கோரரூபிகளான ராக்ஷஸர்களுடைய பெரும்
டையால் சூழப்பட்டவனாகி, ராக்ஷஸர்களுக்குரிய பெரிதான
ரயையை வெளியிட்டான் கையிலெடுக்கப்பட்ட பெரியவில்லை
டையவனும் உக்கிரமான காலதண்டத்தைக் கையிலேந்திப்
ராணிகளை அழிக்கவருகின்ற யமன்போன்றவனுமான அந்தக

கடோதகசனைககணடு அநத அரசாகள துயரமுறறாாகள கடே
கசனுல வெளியிடபபடும விமமநாததிலே பயமடையுமப
செயயபபடட யானைகள மூததிரததைவிடடன மனிதாகள ப
வும துனபததையடைந்தாாகள பிறகு, ஆததராததிரிய
அதிக பலசாலிகளான அரககாகளுடைய படைகளால விட
படடதும மிகவும உககிரமானதும பெரிதுமான கலமழையான
நானகு பககஙகளிலும தோனறியது இருபபுசசககரஙகளு
புசுணடிகளும சகதிகளும தோமரஙகளும சூலஙகளும சதகன
ளும அவவாறே படடாககததிகளும தொடாசசியாக விழுநத
வேநதரே! உககிரமானதும அதிபயஙகரமாயுளளதுமான அ
யுததததைககணடு உமமுடைய புததிராகளும மறறுமுளள யுத
வீராகளும துனபமுறறு ஓடினாாகள அநத யுததகளததில அ
திரபலததினுல புகழசசிபெறறவனும அகஙகாரஙகொணடவ
மான காணன ஒருவனமாததிரம துனபததையடையாமலிருந
கொணடு கடோதகசனுல உணடாககபபடட அநத மாயைய
அமபுகளால நாசமசெயதான மாயையானது முழுதும நாச
பணணபபடடபொழுது கடோதகசன கோபததினுல உககிரமா
பாணஙகளைபபிரயோகிததான அவைகள காணனமீது பாயநத
பிறகு, அநத அமபுகள மகாயுததததில காணனைப பிளநது இ
ததால நனைககபபடடவைகளாகி மிகுநத கோபஙகொண
ஸாபபஙகளைபோல் பூமியிறபிரவேசிததன அதிக கோபஙகொ
டவனும கைசசுறுசுறுபபுளளவனும பிரதாபசாலியுமான
ணனே கடோதகசனை மீறிப பததமபுகளால பிளநதான கு
புததிரனுல மாமஸதானஙகளில பிளககபபடட கடோதகச
மிகுநத துனபததையடைநது ஆயிரம் ஆரஙகளுளள திவயமா
சககரததைக கையில எடுததான கோபஙகொணட பீமசே
புததிரன் காணனைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணததா
அதிரதபுததிரனுன் அவனமீது கததிகளை நுனியிலகொண
தும பாலஸூரியனபோல பிரகாசிககினறதும மணிகளாலு
இரததினஙகளாலும அலஙகிரிககபபடடதுமான அநதச ச
கரததை எறிநதான அதிவேகததோடு சுழறறி எறியபபட
அநதச சககிரமானது காணனுடைய அமபுகளால சினனபினன
செயயபபடடு அதிாஷடமிலலாதவனுடைய மனோரதமபோல பி
யோஜனமறறதாகிப பூமியிலவிழுநதது கடோதகசனே, சககர
தளளபபடடதைக கணடு, ராகு சூரியனை மூடுவதுபோல பாண
களால காணனை மூடினன ருததிரன இநதிரன உபேநதிர
இவாகளுடைய விககிரமமபோனற விககிரமததையுடையவனு

தபுததிரன பரபரபபறறவனுகி அமபுகளால கடோதகச
ுடைய ரததை விரைவாக மூடினன கோபமுறற கடோத
சன அபபொழுது பொறபூணகட்டிய ஒரு கதாயுததைதச
றறியெறிநதான அதுவும காணனுலே அமபுகளால அடிககப
டு விழுநதது பிறகு, பருதத உடலுளள கடோதகசன ஆகா
ததில கிளமபிக காளமேகமபோலக காஜிததுககொணடு ஆகா
ததினினறு மரமழையைப பொழிநதான பிறகு, காணன ஆகா
ததில மாயாவியான பீமஸேனபுததிரனை; ஸூரியன கிரணஙக
ால மேகததைப பிளப்பதுபோலப பாணஙகளால பிளநதான
ணன அவனுடைய எலலாக குதிரைகளையுங கொனறு ரததை
ாருகத துணடாககி மழையைபபெயயுமமேகமபோல அமபுகளை
வனமீது இறைததான அவனுடைய சரீரததில இரணடு அங
ல இடஙகூடக காயபபடுததப்படாமல இருககவிலலை அவன
ரு முகூாததகாலததிறகுள மூடகளாலசிரமபின் முளளமபன்றி
ாலகக காணபபடடான யுதததிலுளளவாகள காணனுடைய
ணக கூடடஙகளாலே நானகுபககஙகளிலும சூழபபடடிருக
ாற குதிரைகளையும அவனுடையதேரையும துவஜததையும
டோதகசனையும காணவிலலை மாயாவியான அநதககடோத
சனோ ஸூதபுதரனை் காணனுடைய அநததிவயாஸதிரததை
ஸதிரததினுல நாசஞசெயதுகொணடு மாயாயுதததினலே
வனை எதிாததுப போாபுரிநதான அநதககடோதகசன அப
பாழுது, காணனையெதிாததுமாயையாலும லாகவததாலுமபோா
ிநதான கணணிறகுபபுலபபடாமல ஆகாயததினினறு அனேக
மபுததிரஙகள கீழேவிழுநதன பாரதரே! மிககமானமயுடையவ
ம பருதத சரீரமுளளவனுமான பீமஸேனபுததிரன மாயையி
ல காணனை மோகிககசசெயதுகொணடு ஸஞ்சரிததான அவன
காரமான உருவமுளளவையும அமஙகளகரமானவையுமாயுளள
கஙகளை எடுததுககொணடு காணனுடைய திவயாஸதிரஙகளை
யையால விழுஙகினன மறுபடியும, பருததததேகமுளள அநதக
டோதகசன பலததையிழநதவனும உதஸாகததையிழநதவனும
ததததில நூறு துணடமாக வெடடபபடடவனும ஆகாயததி
னறு கீழேவிழுநதவனுமாககக காணபபடடான குருபுஙகவா
ா, 'அவனமாணடான' என்று எணணிக காஜிததாாகள பிறகு,
யவையான வேறுசரீரஙகளுளளவனுக எலலாததிககுககளிலும
ணபபடடான திருமபவும பருததததேகததையுடையவனும
று தலைகளையுடையவனும நூறுவயிறுகளையுடையவனும பருதத
ககளையுடையவனுமாக மைநாகபாவதமபோற காணபபடடான.

மறுபடியும் அந்தராக்ஷஸன் கட்டைவிரல் அளவுள்ளவனு
பொங்கிக் கிளம்பிய கடலஅலைபோலக் குறுக்காகவும் உ
மாகவும் இருந்தான் அப்பொழுது அந்தயுத்தகளத்தில் அந்
கடோத்கசன் பூமியைப்பிளந்து மறுபடியும் ஜலத்தில் அமிழ்
மறுபடியும் வேறிடத்தில் மேலேகிளம்பினவனுக்க் காணப்
டான அந்தக்கடோத்கசன் (கீழே) இறங்கிக் கவசம்பூண்டவ
மாயையினால் பூமியையும் ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் ஆ
மித்துக்கொண்டு பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் மறு
யும் நின்றான் மன்னரே! குண்டலங்களணிந்த முகமுள்ளவனு
கடோத்கசன் கர்ணனது தேரருகில் வந்து மனங்கலங்கா
அந்த ஸூதபுத்திரனைப்பார்த்து வார்த்தைசொல்லலானான் '
புத்திர! இப்பொழுது நில், என்னிடத்தினின்று உயிரோடு எங்
போகப்போகிறாய்? போர்க்களத்தில் உனக்குப் போரிலுள்ள வ
கத்தை நான் இப்பொழுது போக்கப்போகிறேன்' என்றான் இ
வாறு சொல்லிவிட்டு, ரோஷத்தால் சிவந்தகண்களுள்ளவனு
கொடிய பராக்கிரமமுள்ளவனுமான அந்த ராக்ஷஸன் ஆகா
திறகிளம்பி அட்டஹாஸஞ்செய்து சிறந்தயானையைச் சிங்கம் அ
பதுபோலக் கர்ணனை அடித்தான் கடோத்கசன் மே
மழைகளாலே பொழிவதுபோல ரதிகர்களுள்சிறந்த கர்ணன
தேரச்சுக்களபோன்ற அம்புகளைப் பொழிந்தான் கர்ணன்
விதமான பாணவர்ஷத்தைத் தூரத்திலவரும்போதே நாசஞ்செ
தான் பாரதரே! கர்ணனாலே மாயை நாசஞ்செய்யப்பட்ட
கண்டு கடோத்கசன் மறுபடியும்மறைந்துகொண்டு மாயை
பிரயோகித்தான் அவன் மிகஉயரமானதும் மரங்களடர்
கொடுமுடியுள்ளதும் சூலாயுதங்களும் ஈட்டிகளும் கத்திக
உலக்கைகளுமாகிற ஜலப்பெருக்குள்ளதும் பெரிதுமான ஒரு
யானான் கர்ணன் மைக்குவியல்போன்ற நிறமுடையதும் த
வரைகளாலே உக்ரமான ஆயுதங்களை வகித்துக்கொண்டிருக்
துமான மலையைக்கண்டும் மனக்கலக்கமடையவில்லை பி
கர்ணன் புன்னகை செய்துகொண்டு திவ்யாஸ்திரத்தைப்
யோகஞ்செய்தான் அந்தச் சிறந்தமலை அந்த அஸ்திரத்தின
அடிக்கப்பட்டு அழிந்தது பிறகு, அந்தக் கடோத்கசன் ஆகா
தில் இந்திரதனுசுடன்கூடின அதிகோரமான கார்மேகமா
தோன்றிச் சூதபுத்திரன்மீது கல்மாரியைப் பொழிந்தான் பி
அஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமனும் ஸூதபுத்திரனும
கர்ணன் வாயவ்யாஸ்திரத்தை ஸந்தானஞ்செய்து அந்தக்க
மேகத்தை நாசஞ்செய்தான் மகாராஜரே! அந்தக்கர்ணன் ப

மூகஙகளாலே எலலாததிககுககளையும மூடிக கடோதகசனுல
யோகிககபபடட அஸதிரததை நாசஞசெயதான பிறகு,
பலசாலியான பீமஸேனபுததிரன ரணகளததில அடட
சஞசெயது மகாரதனுன காணனைக குறிதது மகாமாயையை
ளியிடடான பெரியவிலலைக கையிலதாஙகியவனுன அநதக
ணன மறுபடியும ரததமதோடு வருகினறவனும, தோரளி
நள உததமனும, மனஙகலஙகாதவனும, சிஙகஙகளும புலிக
ம போனறவாகளும மதஙகொணட யானையின பராககிரமம
னற பராககிரமமுளளவாகளும யானைகளினமீதும ரதஙக
னமீதும குதிரைகளினமீதும ஏறியிருககினறவாகளும பல
மான சஸதிரஙகளைததரிததவாகளும கோரமான உருவ
ளவாகளும பலவிதமான கவசஙகளையும பூஷணஙகளை
டையவாகளும குரூராகளுமான அனேகராக்ஷஸாகளாலே
வாகளால இநதிரன சூழபபட்டிருபபதுபோலச சூழப
டிருககினறவனும, ராக்ஷஸனுமான கடோதகசனைககணடு
னுடன போாபுரிநதான பிறகு, கடோதகசன ஐநதுபாணங
ால காணனையடிதது எலலா அரசாகளையும பயபபடுமபடி
யதுகொணடு பயஙகரமான விமமநாததைதசசெயதான மறு
யும, அவன அஞசலிகமெனனும பாணததினுல பெரிதான
ணஸமூகததை நாசஞசெயது காணனுடைய கையிலிருககினற
லையும விரைவாக அறுததான பிறகு, காணன திடமானதும
ரததைததாஙகுகினறதும பெரிதும இநதிராயுதமபோனறதும
ரமுளளதுமான வேறுவிலலைககையிலெடுததுப பலததோடு
ணகயிறறை) இழுததான மகாராஜரே! பிறகு, காணன
னனுலமைநத புஙகமுளளவைகளும புகைவாகளை அழிககினற
களுமான அமபுகளை ஆகாயததில ஸஞசரிககினற ராக்ஷஸாக
குறிததுப பிரயோகம செயதான வனததிலுளளநெருஙகின
னககூடடமானது விமமததினுல பீடிககபபடுவதுபோலப
நத மாாயையுடைய ராக்ஷஸாகளுடைய கூடடமானது காண
டைய பாணஙகளால பீடிககபபடடது பிரபுவானகாணன,
மமுடியுஙகாலததில அககினிபகவான பிராணிகளைக கொளுத
துபோலப பாணஙகளாலே ராக்ஷஸாகளைக குதிரைகளோடும
ரதிகளோடும யானைகளோடும சினனபினனமாககசசெயது
ளுததினுன முறகாலததில தேவரான மகேஸவரா திரிபு
தை எரிததுத தேவலோகததில பிரகாசிததததுபோல அறபுத
ன ராக்ஷஸசேனையைககொனறு பிரகாசிததான பெரியவரே!
ணடவாகளைச சோநத ஆயிரககணககான மனனாகளுள

ராக்ஷஸஶ்ரேஷ்டனும் மகாபலசாலியும் பீமனுக்குரிய வீர்யபல
களோடு கூடியவனும் கோபங்கொண்ட யமன்போன்றவனுமா
கடோத்கசனைத்தவிர வேறு ஒருவனுவது இவனைப் பார்ப்பத
கும் சக்தியுள்ளவனுகவில்லை அரசரே! எரிகின்ற இரண்டுபெரி
பந்தங்களினின்று எரிகின்ற எண்ணெய்சசொட்டுசகள் கீழேவி
வதுபோல கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அவனுடைய இரண்டுக
களினின்றும் தீ எழுந்தது அந்தக்கடோத்கசன் கோபங்கொ
இரண்டுகைகளையுங்கொட்டி உதட்டைக்கடித்துக்கொண்டு ம
படியும் அப்பொழுது மாயையினுல் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் யா
கள் போன்றவைகளும் பிசாசங்களின்முகத்தோடுகூடினவைகளு
பாரத்தைவகிக்கும் திறமைபொருந்தியவைகளுமான கோவே
கழுதைகள் கட்டினதுமான ரதத்தின்மீதுஏறி ஸாரதியைநோக
'ஸூதபுத்திரனைநோக்கி என்னைக்கொண்டுபோ' என்றுசொ
னுன் வேந்தரே! மறுபடியும் ரதிகர்களுள் உத்தமனுன அந்
கடோத்கசன் கோரரூபமுடையவனும் தேராளியுமான ஸூதப
திரனேடு துவந்துவயுத்தம் செய்யலானுன் அந்தராக்ஷஸ
கோபங்கொண்டு எட்டுசசக்கரங்களுள்ளதும் மிக்க கோரமா
உருவமுள்ளதும் ருத்திரரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதுமான அ
னியை ஸூதபுத்திரன்மீது எறிந்தான் இரண்டுயோஜனை உ
முள்ளதும் ஒருயோஜனை பருமனுள்ளதும் உருக்கால் செய்ய
பட்டதும் கடப்பமலரானது கிஞ்சல்கங்களாலே நிறைந்திருப்ப
போலச் சூலங்களால் நிறைந்திருக்கின்றதுமான அந்த அச
யைக் கர்ணன் பெரியவில்லைக் கீழேவைத்துவிட்டு ரதத்தினின
தாவிக் கையிலபிடித்தான், அவ்வாறு பிடிக்கப்பட்ட அந்த
னியை அவன்மீதே திருப்பி எறிந்தான் அவன் தேரிலிருந
துள்ளிகுதித்துவிட்டான் அதிக ஒளிபொருந்திய அந்த அச
யானது குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் கொடியோடுங்கூ
அந்த ரதத்தைச் சாம்பலாக்கச்செய்து பூமியைப் பிளந்துகொண
சென்றது அந்தவிஷயத்தில் தேவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்க
தேவர்களால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பெரிதான அசனியைக்
ணன் விரைவாகப் பாய்ந்து பிடித்தமையால் எல்லாபிராண
ளும் அவனைப் புகழ்ந்தன புகைவரைவாட்டுபவனும் ஸூத
திரனுமான கர்ணன் யுத்தத்தில் இவ்வாறுசெய்து மீண்டும் ர
திலேறிப் பிறகு நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான் காவத
போக்குகின்றவரே! பயங்கரமானகாட்சியுள்ள யுத்தத்தில்
ணன் அப்பொழுது செய்ததுபோன்ற காரியத்தை எல்ல
பிராணிகளுள்ளும் வேறுஒருவனும் செய்யஇயலாது வ

ாரைகளால மலைஅடிககபபடுவதுபோல அமபுகளாலே அடிககப
டுகின்ற அநதராக்ஷஸன 1 கநதாவநகரம போலததோனறி மறு
டியும மறைநதான பகைவாகளை அழிபபவனும பருததகேக
ளளவனுமான அநதராக்ஷஸன இவவாறு மாயையினுலும லாக
ததினுலும அநத திவயாஸதிரஙகளை நாசஞசெயதான ராக்ஷ
னுல மாயையினுல அஸதிரஙகள நாசமபணணபபடுமபொழுது
ாணன நிதானமுளளவனுகவே அநதராக்ஷஸனை எதிாததுப
பாாபுரிநதான மகாராஜரே! பிறகு, கோபஙகொணடவனும
காபலசாலியுமான பீமஸேன குமாரன மகாரதாகளைப பய
றுததிககொணடு தனவடிவததைப பலவாறுககசெயதுகொண
ான பிறகு, திககுககளினினறு ஸிமமஙகளும புலிகளும சிறுத
தகளும வநதுசோநதன அகனிமயமான நாககுககளுளள
ாபபஙகளும இருமபுமயமான மூககுளளபக்ஷிகளும வநது
ழுநதன காணனுடைய விலலினினறுவிடபபடும அமபுகளால
றைககபபடுகினற அநதராக்ஷஸன ஸாபபராஜனைபபோலப
ாாகக முடியாத உருவமுளளவனுகி அநத இடததிலேயே
றைநதான. அநதராக்ஷஸாகளும பிசாசஙகளும அவவாறே
ாதுதானாகளும 2 ஸாலாவிருகஙகளும விகாரமானமுகததுடன
டிய அனேக செநநாயகளும, காணனை நாசமபணணுவதறகாக
ானகுபககஙகளிலும அருகில ஓடிவநதன பிறகு, அவைகள
புபொழுது உககரமான வாககுககளாலும உயரத தூககபபட்ட
வகளும கோரமானவைகளும இரததததால நனைககபபட்ட
வகளுமான பல ஆயுதஙகளாலும காணனைப பயமுறுததின
ாணன, அவைகளில ஒவவொனறையும அனேக அமபுகளாலே
டிததது, ராக்ஷஸனுடைய அநதமாயையைத திவயாஸதிரததி
ல அடிததது, படிவான கணுககளுளள அமபுகளால அவன
திரைகளையும அடிததான அடிககபபட்டு நனறுககககாயபபடுத
பபட்ட மேனியுளளவைகளும அமபுகளால பிளககபபட்ட முது
ளளவைகளுமான அநதககுதிரைகள அநத ராக்ஷஸன பாாத
கொணடிருககுமபொழுதே பூமியிலவிழுநதன அபபொழுது,
ாயையழிககபபட்டவனுன ஹிடிமபாபுததிரன, சூரியகுமாரனுன
ாணனைநோககி, 'இதோ உனககு மரணததையுணடுபணணுகி
றன' எனறு சொலலிவிட்டு அநதாததானமடைநதான

---

1 பீஷமபாவம 402-ம பககம குறிபபிலும, துரோணபாவம 72-வது
66-வது பககஙகளின குறிபபிலும காணக

2 குரஙகு, நரி, நாய

நூறறெழுபததேழாவது அதயாயம
கடோதககசவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(பகன்முதலியோரின் வதத்தினுல் பீமனிடம் நெடுநாளாக வைரங் கொண்ட அலாயுதன துரியோதன்னிடம் அனுமதிபெற்றுக் கடோத்கசனை எதிர்த்தது)

கரணனுககும ராக்ஷஸனுககும அநதயுததம அவவித நடககையில, வீரயமுடையவனான அலாயுதனெனகிற ராக்ஷஸ தலைவன பெரிய சேனையுடன விகாரமான ரூபமுளளவாகளும பறபலரூபததைததரிததவாகளுமான ஆயிரககணககான ராக்ஷ ஸாகளால சூழபபடடவனுகி முனனுளள பகைமையை நினை துககொணடு துரியோதனனிடம வநதான பராககிரமமுடைய னும பிராமமணாகளைப பக்ஷிககினறவனும தனககு ஞாதியுமா பகனும மிககககாநதியுளள கிாமீரனும தோழனான ஹிடிமபனு முனபு கொலலபபடடாாகளலலவோ? நெடுநாளாக உளளததி லூனறியிருநத பழமபகைமையை நினைததுககொணடும இநதரா திரியுததம நடபபதைததெரிநதுகொணடும யுதததில பீமனை கொலலககருதி அலாயுதன துரியோதனனருகே வநதான யுதத தில மிககவிருபபமுடையவனான அவன, மதஙகொணட யானை போலவும மிகக கோபஙகொணட ஸாபபமபோலவுமிருநது கொணடு துரியோதனனைநோககி இநதவாககியததை உரைக லானன 'மகாராஜனே! முறகாலததில எனபநதுககளான ஹிடி பன, பகன, கிாமீரன எனகிறராக்ஷஸாகள பீமனால கொலல படடவிஷயம உனககுநதெரிநததே அநதபபீமன மறறராக்ஷஸா ளையும எஙகளையும அலக்ஷியமசெயது கனனிகையாயிருநத ஹிடி பையையும முனபு அனுபவிததான வேறு எனனவேணடும அரசே! குதிரைகளோடும ரதஙகளோடும யானைகளோடும பரிவ ரஙகளோடும மநதிரிகளோடுஙகூடின அநதப பீமனையும ஹிடி பாபுததிரனையும கொலவதறகாக நானே வநதிருககிறேன இ பொழுது கிருஷணனை முதனமையாககொணட குநதிபுததிராக ளனைவரையும கொனறு எலலா அனுசராகளோடும நனருகபபக்ஷி கபபோகிறேன எலலாசசேனையையும தடுததுவிடு நாஙகள பா டவாகளுடன யுததம செயயபபோகிறோம' எனறு சொனனன

அநத அலாயுதனுடைய இநத வசனததைககேடடு, அபபொ ழுது, துரியோதனன மகிழநது தமபியரால சூழபபடடவனு (அவனைப) புகழநது, '(அலாயுத!) உனனை முனனிடடு நாஙக சேனையுடன சோநது சததுருககளோடு போாபுரியபபோ

ரும பகையை முடிபபதில மனமுளளவாகளான என
னுடைய போாவீராகள யுததமசெயயாமல நிறகமாட்டாாகள’
எனகிற வாககியததை உரைததான ராக்ஷஸ ஶ்ரேஷ்டனான
அலாயுதன, ‘அவவாறே ஆகட்டும’ எனறு அரசனை நோக
கிச சொலலிவிட்டு மனிதாகளைத தினபவாகளான ராக்ஷஸா
களுடனகூடிப பீமஸேனகுமாரனை விரைவாக எதிாததான
ராஜஶ்ரேஷ்டரே! கடோதகசன, ஜவலிககினற எவவிதமான
ரீரததோடும சூரியனபோலப பிரகாசிககினற எவவிதரதத
தோடும இருநதானோ, அலாயுதனும அவவிதசரீரததோடும
ரததோடுமே இருநதான அநத அலாயுதனுடைய பெரியதேரும
ககாறற ஒலியுளளதாகவும அனேக தோரணஙகளால அலஙகரிக
கபபட்டதாகவும கரடித்தோலால கட்டபபட்ட உறுபபுககளுளள
தாகவும நானூறுமுழம அளவுளளதாகவுமிருநதது அநத அலா
யுதனுடைய ரததததிலும விரைவாகச செலலுகினறவைகளும
யானைபோனற தேகமுடையவைகளும கழுதைபோலக கததுகினற
வைகளும பெரியதேகமுடையவைகளும மாமஸஙகளையும ரததங
களையும புஜிககினறவைகளுமான நூறுகுதிரைகள கட்டபபட்டிரு
நதன அவனுடைய ரததததின முழககமும பெரியமேகததினுடைய
இடிமுழககததுககொபபாக இருநதது அவனுடைய விலலும
மிகப பெரியதும உறுதியான நாணகயிறுளளதும பொனனால
விளஙகுவதுமாயிருநதது அவனுடைய பாணஙகளும தேரசசுப
போனறவைகளும பொறபுஙகமுளளவைகளும சாணைபிடிககபபட்ட
வைகளுமாயிருநதன புஜபலமிகுநத அநத அலாயுதனும அந
தக கடோதகசனைபபோலவே வீரனாக இருநதான அவனுடைய
கொடியும நரிககூட்டஙகளால நனகுபுறததிலும காககபபட்டதா
கவும நெருபபுககும சூரியனுககும ஒபபாகவுமிருநதது யமனை
போனற அநத அலாயுதனும உருவததினாலே கடோதகசனைக
காட்டிலும மிகசசிறநத காநதியுடையவனாயிருநதான அலாயுதன
ஜவலிககினற தோளவளைகளணிநதவனும ஜவலிககினற கிரீடததை
அணிநதவனும பூமாலையைத தரிததவனும தலைபபாகையைததரித
தவனும கததியைக கட்டிககொணடவனும கதை, புசுணடி, உலக
கை, கலபபை, விலல இவைகளையுடையவனும யானைககுச சமமான
மேனியுளளவனுமாக விளஙகினான அபபொழுது அகனிபோல
ஜவலிககினற அநத ரததததினாலே அநதப பாணடவசேனையைத
துரததிககொணடு யுததததில அஙகுமிஙகும ஸஞசரிககினறவனான
அலாயுதன ஆகாயததில மினனறகூட்டஙகளுடன கூடின மேகம
போல விளஙகினான அரசரே! எலலாவீராகளுளளும சிறநதவா

களும புருஷஶ்ரேஷ்டர்களும மஹா பலசாலிகளும கவசத்தை அணிந்தவர்களும கேடகத்தைக் கையில தாங்கியவர்களுமா அந்தப பாண்டவ யுத்தவீரர்களும சந்தோஷமுடையவர்களா நான்குபுறத்திலும அவனை (எதிர்த்துப) போர்புரிந்தார்கள

நூற்றெழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

கடோத்கச்வதபர்வம (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் அலாயுதனுக்கும் யுத்தம்)

யுத்தத்தில பயங்கரமான செய்கையுள்ள அந்த அலாயுத வந்ததைப்பார்த்து, அநேககௌரவர்களெல்லோரும சந்தோஷ தை அடைந்தார்கள தெப்பமில்லாதவர்களும கடலைத்தாண்ட கருதினவர்களுமான ஜனங்கள தெப்பத்தைப்பெற்று எவ்வா ஸந்தோஷிப்பார்களோ அவ்வாறே துரியோதனனை முதலாக கொண்ட உமமுடைய அந்தப புத்திரர்களும ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள தங்களை மறுபடியும பிற ந்தவர்களபோல எண்ணி ராக்ஷஸேந்திரனை அலாயுதனை நலவர கூறிக கௌரவித்தார்கள கர்ணனுக்கும ராக்ஷஸனுக்கும இரவி உக்கிரமான காட்சியுள்ளதும மிகக பயங்கரமானதும மனிதரா செய்றகரியதுமான அந்தயுத்தம நடந்துவருகையில, அந்த அரச ளோடு துரோணபுத்திரராவது கிருபராவது துரோணராவது சல் னுவது கிருதவர்மாவாவது போர்புரியவிலலை யுத்தத்தில புரு ஶ்ரேஷ்டனை கர்ணனொருவனே போர்புரிபவனானன அரச கூட்டங்களுடன்கூடிய பாஞ்சாலர்கள புன்னகையுடன பார்த்து கொண்டிருந்தார்கள உமமைசசேர்ந்த வீரர்களும ஆங்காங் சுழன்றுகொண்டு மிகக மதிமயக்கங்கொண்டார்கள போர்க்கள தில ஹிடிமபாபுத்திரனை கடோத்கசனுடைய அந்தச செயலை யைப்பார்த்துக துரோணர், துரோணபுத்திரர், கிருபர்முதலா வர்கள நடுக்கமுற்றவர்களாகி, 'இசசைனியம மீளாது' என பெருங்கூசசலிட்டார்கள மகாராஜரே! உமது சேனைமுழுதும ம வருத்தமடைந்தது, பிரஜைகள் இழந்து கூக்குரலிட்டது, கர்ண டைய உயிரில ஆசையற்றதாகியது துரியோதனனே, கர்ணன அ கத்துன்பத்தையடைந்ததைக்கண்டு, ராக்ஷஸேந்திரனை அலா தனை அழைத்து, 'இதோ வைகர்த்தனனான கர்ணன ஹிடிமப புத்திரனோடு எதிர்த்து யுத்தத்தில தன சக்திக்கும பராக்ரமத்து கும தக்க காரியத்தைச செய்கிறான யானையினால முறிக்க பட்ட மரங்களபோலப பீமஸேனபுத்திரனாலே கொல்லப்பட்ட

ளும சூராகளும பலவிதசஸதிரஙசளாலடிககபபட்டவாகளுமான
ந்த அரசாகளைப பாா வீரனே! உன ஸமமததினமேல, என
ல ஞாதிகளுடைய மததியில யுதததில இநதப பாரமானது
னமீது வைககபபடடது நீ பராககிரமததை வெளியிட்டு அவனை
சமசெய சததுருககளை நாசஞசெயபவனே! இநதப பாபியான
டாதகசன மாயாபலததையடைநது சூரியபுததிரனுனகாணனை
சமசெயதுவிடுவான' என்று கூறினன இவவாறு அரசன
சாலலககேட்டு, பயஙகரமான பராககிரமமுளளவனும மிகக புஜ
முளளவனுமான அநத ராகூஸன 'அபபடியே ஆகுக' என்று
சாலலிவிட்டுக கடோதககசனைக குறிதது ஓடிவநதான பிரபுவே!
றகு, பீமஸேனபுததிரனும கரணனைவிட்டுவிட்டுச சததுருவுககு
திராக வநதுகொண்டிருககினற அலாயுதனைப பாணஙகளால
டிததான கோபஙகொண்டவாகளான அநத ராக்ஷஸஸரேஷ
ரகளிருவருககும காட்டில ஒரு பெணயானைநிமிததமாக மதங
காணட இரணடு ஆணயானைகளுககுச சணடைநோநததுபோலச
ணடைநோநதது ரதிகாகளுள உததமனுன காணனும ராகூஸ
ன கடோதகசனுல விடபபட்டு, சூரியனபோல ஜவலிககினற
ததோடு பீமஸேனனைககுறிதது எதிாததுவநதான அழிககிற
ராகளுள உததமனுன பீமன யுதததில ஸிமமததினுலே காளை
ரபபடுவதுபோல அலாயுதனுலே கடோதககசன கவரபபட்ட
தக கணடு எதிாததுவருகினற காணனை அலகூஷியமசெயதுவிட்டு
லாயுதனுடைய ரததினமீது பாணஸமூகஙகளை இறைததுக
காணடு சூரியனபோனற மேனியையுடைய ரதததோடு அவனை
ாககிசசென்றுன பிரபுவே! வருகினற பீமஸேனனைபபாாதது
பபொழுது அநத அலாயுதன கடோதககசனை விட்டுவிட்டுப பீம
னனை அழைததான பிரபுவே! ராகூஸாகளுககு நாசததை
ணடுபணணுகிறவனுன பீமன அநத அலாயுதனை விரைவாகஎதி
துப பரிவாரஙகளுடனகூடின அநத ராகூஷஸேநதிரனமீது சர
ரிகளைபபொழிநதான பகைவாகளை அடககுகிறவரே! அவ
றே, அலாயுதன சாணையிலதீட்டபபட்ட அமபுகளைப பீமனமீது
நமபததிருமப வாஷிததான அவவாறே, உமது குமாராகளு
டய ஜயததில விருபபமுளளவாகளும பயஙகரமானவாகளும பற
ஆயுதஙகளுளளவாகளுமான அநத ராகூஸாகளெலலாரும
மஸேனனை எதிாததுவநதாாகள அனேக ராகூஸாகளாலே
டிககபபடுகினறவனும மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அவா
எலலோரையும கூாமையுளள ஐநது ஐநது பாணஙகளால
டிததான குரூரபுததியுடைய அநத ராகூஸாகள பீமனுலே

அடிககபபடுகினறவாகளாகிக குரூரமான சபதஙகளைவெளியிட
கொணடு பததுததிககுககளிலும ஓடினாகள பீமனாலே அநத
சேனைவீராகள பயமுறுததபபடுவதைககணடு மிகக வலிமையுள
ராகூஸன பாணஙகளை அவனமீது இறைததுககொணடு வேகமா
எதிாதது ஓடிவநதான பீமஸேனன யுததததில அவனைக கூான
யான முனையுளள அமபுகளாலே அடிததான அலாயுதனோ, பீ
னாலே விடபபடட அநத அமபுகளில சிலவறறை ரணகளததி
விரைவாகததுணடாககினான , சிலவறறைக கைபினாலபிடிததா
பயஙகரமான பராககிரமமுளள அநதபபீமன அநத ராகூஸ
ஷடனைககணடு அபபொழுது இடிவிழுவதுபோல விழும கதாயுத
தை வேசததோடு எறிநதான பிறகு, வேகததுடன வருகின
தும நெருபபுஜவாலைகளால நிரமபியதுமான அநதககதாயுததை
அலாயுதன தனகதையினாலே அடிததான அநதககதை பீம
டமதிருமபிவநதது குநதிபுததிரனான அநதப பீமஸேனன ரா
ஸேநதிரனமீது அமபுமழைகளை இறைததான ராகூஸன கூான
யான பாணஙகளாலே பீமனுடைய அநத அமபுகளைப பயனற
வாகசசெயதுவிடடான பயஙகரமான உருவமுளள அநதரா
ஸாகளெலலாரும இரவில ராகூஸேநதிரனுடைய கடடளையினா
ரதஙகளையும யானைகளையும நாசமசெயதாாகள அநத யுததரங
தில ராகூஸாகளாலே மிகவும பீடிககபபடட பாஞசாலாகளு
ஸருஞசயாகளும குதிரைகளும உததமமான யானைகளும மன
தில ஆறுதலை அடையவிலலை மகாகோரமாக நடககிற அந
பெரிய யுததததைக கணடு, வாஸுதேவா, தனஞசயனை நோக
'பாணடவ! மிகக கைவனமையுளளபீமன ராகூஸேநதிரனுடை
வசததையடைநதிருபபதைப பாா நீ இவனைத தொடாநதுசெ
ஆலோசியாதே திருஷடதயுமனனும சிகணடியும யுதாமனயு
உததமௌஜஸும மகாரதாகளான தரௌபதிகுமாராகளும
ணனை எதிாததுசசெலலடடும பாணடவ! உனனுடைய கட
யினால நகுலனும ஸஹதேவனும வீாயமுடையவனான யுயுதா
னும மறற ராகூஸாகளைக கொலலடடும மிகக தோளவலிமைய
ளவனே! நீயும துரோணரை முனனிடடுககொணடிருககிற இந
சேனையைக கொல பெரியபயம வநதுவிடடதனறோ?'' என
இநதவசனததைசசொனனாா கிருஷணனாலே இவவாறுசொல
படடவுடன, கடடளைபபடியே மகாரதாகள யுததததில சூரியகு
ரனான காணனையும ராகூஸாகளையும எதிாததுசசெனறாாகள
கு, பிரதாபசாலியும மகாபலசாலியுமான ராகூஸேநதிரன கா
ரையிலஇழுததுவிடபபடுகினறவையுமஸாபபமபோனறவையுமா

மபுகளாலே பீமனுடைய விலலை அறுததது அவன பாாததுக
க்ாணடிருககுமபொழுதேயுததததில கூாமையான அமபுகளாலே
வனுடைய குதிரைகளையும ஸாரதியையும கொனருன குதிரை
யயும ஸாரதியையுமிழநதவனுன அநதப பீமன தோநடுவினின
ம இறஙகி ஸிமமநாதமசெயதுகொணடு கோரமும பெரிதுமான
தாயுததததை அநத ராகூஷஸனமீது பிரயோகிததான பிறகு,
காரஸவரூபியான ராகூஷஸன, பயஙகரமான சபதததுடன வரு
னற அநத மகாகதையைக கதையினலே நாசமசெயது ஸிமம
தஞசெயதான ராகூஷஸேநதிரனுடைய கோரமும பயஙகரமு
ன அநதச செயகையைககணடு பீமஸேனன மனமகிழசசி
காணடு வேகததுடன கதையைக கையிலெடுததான கதைக
டைய மோதுதலால உணடாகினற சபதஙகளாலே பூமியை
க நடுஙகசசெயகினறவாகளான அநத நரனுககும ராகூஷஸனுக
ம கைகலநதயுததம நடநதது கதையை எறிநதுவிடடு அவவிரு
ரும மறுபடியும ஒருவரையொருவாகிடடி இடிமுழககமபோனற
பதமுளள கைககுததுககளால ஒருவரையொருவா குததிக
காணடாாகள கோபஙகொணடவாகளான அவவிருவரும தேரு
ளகளாலும நுகததடிகளாலும அசசுககளாலும ஆஸனஙக
ாலும (மறறுமுளள) உபகரணஙகளாலும இனனும எவை
வை அருகேயுளளனவோ அவையவைகளை எடுதது (அவைக
ாலும) பரஸபரம அடிததுககொணடாாகள ஒருவரையொரு
ா தாககி அடிததுககொணடு இரதததததைப பெருககுகினற
ருவரும மதஙகொணட இரணடு பெரிய யானைகளபோல மறு
டியும மறுபடியும இழுததாாகள பாணடவாகளுககு நனமை
சயவதில முயறசியுளளவரான கணணபிரான அவவிருவரையும
ாததுப பீமஸேனனைக காபபாறறுமபொருடடு ஹிடிமபாபுத
ரனுன கடோதகசனை ஏவினா

நூறறெழுபததோனபதாவது அதயாயம

கடோதககசவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(கடோத்கசன் அலாயுதனைக் கொன்றது)

வேநதரே! ஸமீபததில ராகூஷஸனுலே யுதததில பீம
ஸனன கவரபபடடதைக கணடு, ஸ்ரீ வாஸுதேவா, கடோதகச
பபாாதது, ‘மிகக புஜபலமுளளவனே! மிகக காநதியுடைய
னே! யுதததில எலலா ஸைனியஙகளும நீயும பாாததுக
ாணடிருககுமபொழுதே பீமன அலாயுதனுலே கவரபபடடி

ருபபதைபபார மகா பாகுபலமுளளவனே! அபபடிபபடட
காணனை விடடுவிடடு ராக்ஷஸேநதிரனை அலாயுதனை விரைவா
கொல பிறகு, காணனைக கொலவாய' எனறு சொனனா வீ
முடையவனை கடோதகசன மாதவருடைய வாாததைதயைககே
டுக காணனை விடடுவிடடு ராக்ஷஸஶ்ரேஷடனும பகனுடைய ஸகே
தரனுமான அலாயுதனோடு போாபுரியலானன பாரதரே! இரா
திரிகாலததில அலாயுகனும கடோதகசனுமாகிய இரணடுரா
ஸாகளுககும பயஙகரமான கைகலநதயுததம நோநதது ஆயுத
களை எடுததவாகளும மிகக கோபஙகொணடவாகளுமான மகா
னை யுயுதானனும நகுலனும ஸஹதேவனும, வேகததுடன வ
கினறவாகளும பயஙகரமான காடசியுடையவாகளும சூராகளு
விறபிடிததவாகளுமான அலாயுதனுடைய ராக்ஷஸபபோாவீ
களைக கூாமையான அமபுகளாலே நாசமசெயதாாகள அரசே
கிரீடதாரியான பீபதஸு நானகுபககஙகளிலும அமபுக
இறைததுககொணடு யுததததிலுளள எலலா க்ஷததிரிய ஶ்ரே
டாகளையும நானகுபுறஙகளிலும ஓடுமபடி செயதான மனனே
காணனும யுததகளததில பாஞசாலவீராகளுள மகாரதாகளா
திருஷடதயுமனன சிகணடிமுதலான அரசாகளை ஓடுமபடிசெ
தான பிறகு, பயஙகரமான பராககிரமமுளள பீமன யுததத
கொலலபபடுகினற அநத வீராகளைககணடு பாணஙகளை வ
இறைததுககொணடு வேகததுடன காணனை எதிாததான நகு
னும ஸஹதேவனும மகாரதனை ஸாதயகியும காணனிரு
மிடததிலுளள ராக்ஷஸாகளைககொனறு திருபதியடைநது, பிற
காணனையும எதிாததாாகள பாஞசாலாகள துரோணரை
எதிாததாாகள அலாயுதனோ மிகுநத கோபஙகொணடு ப
வரையடிபபவனை கடோாதகசனைப பெரிதான பரிகாயுதததி
தலையிலடிததான மகாபலசாலியும வீாயமுளளவனுமான
ஸேனபுததிரனோ அநத அடியினாலே சிறிது மூாசசையடை
பினபு தனனை நிலைநிறுததிக கொணடான பிறகு, ஜவலிககி
அகனிபோனறதும அநேக மணிகளாலே அலஙகரிககபபடட
ஸவாணததால அலஙகரிககபபடடதுமான கதாயுததைத
களததில அநத அலாயுதனமீது பிரயோகிததான பயஙகரம
செயகையுளள கடோதகசனாலே விரைவாகவிடபபடட அந
கதையானது பெரிய ஒலியுளளதாகி அலாயுதனுடைய குதி
களையும தேரினையும ஸாரதியையும பொடிபபொடியாகச செய
அநத அலாயுதன குதிரைகளும சககரஙகளும அசசுககளு
அழிககபபடடதும கொடியும ஏாககாலும சிதறினதுமான ர

னினது ராக்ஷஸர்களுக்குரிய மாயையைப் பின்பற்றி விரை
ாக மேலேகிளம்பினன் அவன் மாயையை அடைந்து ரக்தத்தை
ிகுதியாக வர்ஷித்தான் ஆகாயம் மின்னல்களுடன் விளங்குவ
தம நெருங்கியமேகங்களால் நிரம்பியதுமாகியது பிறகு, அந்த
காயுத்தத்தில் இடிவீழ்ச்சியும் இடிமுழக்கத்துடன்கூடியமேகங்க
நம் பெரிய சடசடவென்னும் ஒலியும் தோன்றின ராக்ஷஸனுன
ிடிம்பாபுத்ரன் ராக்ஷஸனுன அலாயுதனுடைய பெரிதான
ந்த மாயையைக்கண்டு ஆகாயத்திலகிளம்பி மாயையால் அவனு
டையமாயையை நாசம் செய்தான் மாயாவியான அந்த அலா
ுதன் மாயையினலே தன்மாயை அழிக்கப்பட்டதைக்கண்டு
டோத்கசன்மீது மிகவும் நெருங்கிய கல்மாரியைப்பொழிந்தான்
ீர்யமுடையவனுன கடோத்கசன் கோரமான அந்தக்கல்மாரி
யைப் பாணவர்ஷத்தால் திசைகளில் (விலகும்படி) அழித்தான்
அது ஆச்சர்யமாயிருந்தது பிறகு, நானாவிதமான ஆயுதங்க
ாலே ஒருவர்மீது ஒருவர் வர்ஷித்தார்கள் பாரதரே! பிறகு,
அந்த யுத்தத்தில் அவ்விருவீரர்களும் இரும்பினுற்செய்த
பரியபரிகங்களாலும் சூலங்களாலும் கதைகளாலும் உலக்கை
ளாலும் முத்கரங்களாலும் பிநாகங்களாலும் கத்திகளாலும்
தோமரங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் கம்பனங்களாலும் கூர்மை
ான நாராசங்களாலும் பல்லங்களாலும் அம்புகளாலும் சக்கரங்
ளாலும் கோடாலிகளாலும் இருப்புத்தடிகளாலும் பிண்டிபாலங்
ளாலும் கோசிரஷங்களாலும் உரல்களாலும் வேரோடு பிடுங்கப்
பட்ட பெரியகிளைகளுள்ள பலவிதமரங்களாலும் வன்னிமரங்களா
லும் பீலுவிருக்ஷங்களாலும் கடப்பமரங்களாலும் சம்பகவிருக்ஷங்
ளாலும் இங்குதமரங்களாலும் இலந்தைமரங்களாலும் பூத்
துள்ள கோவிதாரமரங்களாலும் பலாசவிருக்ஷங்களாலும் அரி
மேத மரங்களாலும் கல்லிச்சிமரங்களாலும் ஆலமரங்களாலும்
அரசமரங்களாலும் பலவிததாதுவாகக்கங்களால் நிறைந்த பெரிய
மலைச்சிகரங்களாலும் பரஸ்பரம் அடிக்துக்கொண்டார்கள் பிளக்
கப்படுகின்ற வஜ்ரங்களுடைய சப்தம்போல அந்த மரங்களுடைய
சப்தமானது பெரிதாகத்தோன்றியது மனிதர்களை ரக்ஷிப்ப
வரே! பீமனுடைய புத்திரனுக்கும் அலாயுதனுக்கும் முற்காலத்
தில வானரச்ரேஷ்டர்களான வாலிசுக்ரீவர்களுக்கு யுத்தம் நடந்
ததுபோலக் கோரமானயுத்தம் நடந்தது அவ்விருவரும் பற்பல
வித கோரமான ஆயுதங்களாலும் அவ்வாறே பாணங்களாலும் யுத்
தம்செய்து கூர்மையானகத்திகளை எறிந்துவிட்டு ஒருவரையொரு
வர் எதிர்த்துத் தாக்கினுர்கள் மிகுந்த பலமுள்ளவர்களும் பரு
த்தசரீரமுள்ளவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான அவ்விருவரும்

ஒருவர்மீது ஒருவர் பாய்ந்து இருகைகளாலும் மயிர்களைப் பிடி துக்கொண்டார்கள் மன்னரே! பெரியதேகமுள்ளவர்களு வோத்திருக்கின்ற தேகமுடையவர்களுமான அவ்விருவரும் அதி மாக வர்ஷிக்கின்ற இரண்டுமேகங்களைப்போல் வேர்வையையும் ர த்தத்தையும் வடித்தார்கள் பிறகு, ஹிடிம்பாபுத்திரன் வேக த்தோடு எதிர்த்து அந்தராக்ஷஸனைச் சுழற்றிப் பலத்தினு எறிந்து பெரிதான அவனுடைய தலையையும் அறுத்தான் அதி பலசாலியான கடோத்கசன் அப்பொழுது இரண்டுகுண்டலங் ளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அவனுடைய தலையை அறுத்து மிக பெரிய ஸிம்மநாதம்செய்தான் பருத்த உடலுடையவனும் பகை வர்களை அடக்குகின்றவனும் பகனுக்கு ஞாதியுமான ராக்ஷஸ கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களு ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள் பிறகு, யுத்தத்தில் அந்தராக்ஷஸ கொலைப்படவே, பாண்டவஸேனைவீரர்கள் ஆயிரம் ஜயபேரிகை களையும் பதினுயிரம் சங்கங்களையும் முழக்கினார்கள் அந்தஇரவ னது அவர்களுக்கு அதிகஜயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதாகவு நான்கு பக்கங்களிலும் தீபங்களுடையவரிசையுள்ளதாகவும் பி காசித்தது மகாபலசாலியானபீமஸேனபுத்திரன் அலாயுதனுடை ய தலையை அறிவுமயங்கியிருக்கும் துரியோதனனுக்கெதிரில் எறி தான் பாரதரே! பிறகு, துரியோதனராஜன் அலாயுதன் கொ ல்லப்பட்டதைக்கண்டு ஸைனியத்துடன் அதிகமனவருத்தமுற்றவ ஞன் ஏனெனில், மிக்க வைரத்தைநினைத்த அந்த அலாயு னென்கிற ராக்ஷஸன் தானே துரியோதனனிடம்வந்து, 'நா யுத்தத்தில் பீமஸேனனைக் கொல்வேன்' என்று பிரதிஜ்ஞை செ தான் நிச்சயமாக அந்த அலாயுதனாலே பீமஸேனன் கொல்ல பட்டதக்கவனென்றே அரசன் எண்ணினான், தன்பிராதாக ளுடைய வாழ்நாள் நெடுங்காலமுள்ளதெனவும் எண்ணியிருந்தான் அப்படிப்பட்ட அலாயுதன் பீமஸேனனுடைய புத்திரனால் கொ ல்லப்பட்டதைக்கண்டு பீமஸேனனுடைய பிரதிஜ்ஞை நிறைவேற் விட்டதென்றே துரியோதனன் எண்ணினான்

நூற்றெண்பதாவது அத்யாயம்

கடோத்கசவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் கடோத்கசனைக் கொன்றது)

அலாயுதனென்கிற ராக்ஷஸனைக்கொன்று மிக்க மனமகிழ்ச்சி கொண்ட கடோத்கசன் உமது படையினெதிரில் பலவிதசப்தங்

ளைசசெயதான மகாராஜரே! மனததைநடுககமுறசசெயகினற
ுநதக கடோதககசனுடைய நெருஙகின அநதசசபததைதக
கடடு உமமைச சோநதவாகளுககு மிகுதியான பயம வநதது
ிககவலிமையுளள பீமஸேனகுமாரன அலாயுதனேடு போருக
ாக எதிாததிருபபதைககணடு மகாபாகுபலமுளள காணன
ாஞசாலாகளைககுறிததுச சென்றுன காணன திடமானவைக
நும காதுவரையில இழுததுவிடபபடடவைகளும படிநதகனுக
ளுளளவைகளுமான பததுபபததுப பாணஙகளாலே திருஷடத
மனனையும சிகணடியையும அடிததான பிறகு, உததமமான
ாராசஙகளாலும பாணஙகளாலும யுதாமனயுவையும உதத
மளஜஸையும ரதிகாகளுள சிறநதவனான ஸாதயகியையும நடுங
நமபடிசெயதான அரசரே! யுததகளததில இடமாகவும வலமா
வும பாணஙகளைபபிரயோகிககினற அவாகளனைவருடைய விறக
நும வடடவடிவமாகவே காணபபடடன இரவில அவாகளுடைய
ாணகயிறறிேைசயும தலதவனியும தேருருளைகளின நேமி
ஒலியும முதுவேனிறகாலததினமுடிவில மேகஙகளின நெருங
ிய இடிமுழககமபோல உணடாயின அரசரே! நாணெலியும
தருருளைகளின ஒலியுமாகிற இடிமுழககமுளளதும விறக
ாகிற மினனல வரிசையுடன கூடியதும கொடிமரஙகளாகிற
கரஙகளுளளதும அமபுததிரளகளின வாஷஙகளாகிற நெருங
ினமழையுளளதுமான அநதயுததமாகிற மேகமானது அப
பொழுது தோனறியது வேநதரே! பகைவாகூடடஙகளை அழிக
ினறவனும பெரியமலைபோல உறுதியுளளவனும வைகாதத
னுமான காணன மலைபோல அசையாமலிருநதுகொணடு அநத
ஆசசரியகரமான அமபுமழையை நாசஞசெயதான உமமுடைய
ுததிரனுககு நனமையைததேடுவதில பறறுளளவனும மகாபல
ாலியுமான காணன யுததகளததில ஒபபறறவைகளும இடிவிழு
வதுபோல விழுகினறவைகளும கூாமையுளளவைகளும ஸவா
ணததினுல விசிதரமான புஙகமுளளவைகளுமான அமபுகளாலே
பகைவாகளை நாசமசெயதான அவனல சிலா நனறுயறுககபபட
டும உடைககபபடடுமிருககினற தவஜததையுடையவாகளும சிலா
அமபுகளாலே அடிததுபபிளககபபடட தேகஙகளுளளவாகளும
சிலா ஸாரதிகளையிழநதவாகளும சிலா குதிரைகளையிழநதவாகளு
மாக விரைவில செயயபபடடாாகள பிறகு, யுததகளததில
ஸுகததையடையாதவாகளான அநதபபாஞசாலாகள யுதிஷ
டிரசேனையை வநதடைநதாாகள தோலவியடைவிககபபடடும
புறஙகாடடியோடுமபடி அடிககபபடடுமுளள அவாகளைககணடு
கடோதககசன அதிகமான ரோஷததைப பாராடடினன பொன

னுலும மணியாலுமிழைககபபடட அநத உததமமான ரததி மேலேறிக கடோதகசன சிஙகமபோலககாஜிததுச சூரியகுமா னுன காணனுககருகிலவநது வஜராயுததததுககொபபான அமபு ளாலே அவனைபபிளநதான அவவிருவரும காணிகளாலும நா சஙகளாலும சிலீமுகஙகளாலும நாளீகஙகளாலும தணடஙகள லும அசனஙகளாலும வதஸதநதஙகளாலும வராஹகாணங ளாலும விபாடஙகளாலும சிருஙகஙகளாலும க்ஷுரபரஙகள லும ஆகாயததை எதிரொலியிடுமபடி செயதாாகள யுததரஙக தில அவாகளுடைய பாணதாரைகளால சூழபபடட ஆகாயம னது குறுககாகசசெலலுகினறவைகளும பொறபுஙகஙகளில ஒளி கினற காநதியுளளவைகளுமான பாணஙகளுடைய வரிசைகளா பலநிறமுளள மலாகளையணிநத மனிதாகளால விளஙகுவ போல விளஙகியது அதிகஜாககிரதையுளளவாகளும ஒபபறறம மையுளளவாகளுமான அவவிருவரும உத்தமமான அஸதிரங ளால ஒருவரையொருவா அடிததுககொணடாாகள அநதயு தததில வீரஸரேஷடாகளான அவவிருவருளளும வேறறுமை ஒருவனுவது காணவிலலை அதிக ஆசசரியகரமானதும ஒபபற காடசியுளளதும மனககுழபபததைத உணடுபணணுகிறதும ஆ தஙகள விழுதலால கோரமாயுளளதுமான சூரியன பீமன இவா ளுடைய குமாராகளான காணகடோதகசாகளுடைய யுததம னது, ஸவாககததில ராகுவுககும சூரியனுககும நோநத யுதத போல நடநதது அரசரே! அஸதிரஙகளை அறிநதவாகளுள உதத னுன காணன், கடோதகசனை மீறமுடியாமறபோனபொழுது, உக ரமான அஸதிரததை வெளிபபடுததினுன, அநதஅஸதிரததினு குதிரைகளோடும ஸாரதியோடுஙகூடின அவனுடைய ரததை நாசஞ்செயதான ரததததை இழநதவனுன ஹிடிமபா புததிர சீககிரமாக அநதாததானம அடைநதான' எனறு சொனனுன

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! கபடயுததமசெயகிற அந அரககன மறைநதவுடன எனனைசசோநதவாகள எனன செ தாாகள? அதனை எனககுச சொலவாயாக' எனறுவின ஸஞசயன சொலலலானுன 'ராக்ஷஸேநதிரன மறைநதுகொ டதையறிநது எலலாககௌரவாகளும, 'கபடயுததம செயகி றவனும யுததததில கணணுககுப புலபபடாதவனுமான அந ராக்ஷஸன ஏன காணனைககொலலமாடடான?' எனறு கூச் லிடடாாகள பிறகு, லாகவததோடு விசிததிரமாக அஸதிரயுதத செயகினற காணன பாணஸமூகஙகளால எலலாததிககுககளையு மூடினுன ஆகாயம இருணடிருககுமபொழுது அநதஇடததில ஒ பிராணியும நாடவிலலை விரலகளால லாகவததோடு பாணஙகளை

டுக்கின்றவனும் அவைகளை வில்லில் தொடுக்கின்றவனும் அம்பறுத
ணிகளைத் தொடுக்கின்றவனும் ஆகாயம் முழுவதையும் அம்பு
ால் மூடுகின்றவனுமான காணன காணப்படவில்லை. பிறகு,
காயத்தில் ராக்ஷஸனால் செய்யப்பட்டதும் கோரமானதும் பயங்
ரமானதும் குரூரமானதும் செம்மேகம்போற் பிரகாசிக்கின்ற
ம் உக்கிரமான அக்னிஜ்வாலைபோல மிக்கவொளியை வீசுகின்றது
ன மாயையைக் கண்டோம், கௌரவேந்திரரே! பிறகு,
ந்தமாயையில் மின்னல்கள் தோன்றின, ஜ்வலிக்கின்ற உறைகை
ளும் தோன்றின. அந்த மாயையினின்று ஆயிரமாயிரமாக
ழங்குகின்ற துந்துபிவாத்யங்களுடைய மிக்க கோரமான சப்த
ம் தோன்றியது. பின்னும், பொன்னாலான புங்கமுள்ள அம்பு
ளும் சக்திகளும் ரிஷ்டிகளும் பிராஸங்களும் உலக்கைகளும
ற்ற) ஆயுதங்களும் கோடாலிகளும் எண்ணெய்போட்டுத் தீட்
பட்ட கத்திகளும் முனைபள்பளப்பான தோமரங்களும் பட
ாக்கத்திகளும் கிரந்தியுள்ளவைகளும் இருப்புக்கட்டுக்களுள்ள
வகளுமான பரிகங்களும் விசித்ரமான கதைகளும் முனைகூர்மை
ன சூலாயுதங்களும் பொற்பட்டங் கட்டப்பட்ட பெரிய கதை
ளும் சதக்னிகளும் நான்குபக்கங்களிலும் தோன்றின. ஆங்காங்கு
பரியகற்களும் ஆயிரக்கணக்கான இடிகளோடுகூடின வஜ்ராயுதங்
ளும் விழுந்தன. அனேக நூற்றுக்கணக்கான கத்திகளுள்ளவை
ளும் நெருப்புப்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான சக்கரங்க
ம் தோன்றின. காணன விழுகின்ற சக்திகள், கற்கள், கோடாலி
ள், ஈட்டிகள், கத்திகள், வஜ்ராயுதங்கள், அசனிகள், முத்கரங்
ள் இவைகளுடைய ஜ்வலிக்கின்ற பெரியமழையை அம்புக்கூட்டங்
ால் அழிப்பதற்குச் சக்தியற்றவனானான். அம்புகளாலடிக்கப்
ட்டு விழுகின்ற குதிரைகள், அவ்வாறே வஜ்ரத்தாலடிக்கப்பட்ட
னைகள், கற்களால் அடிக்கப்பட்டு விழுகின்ற மகாரதங்கள் இவற்
ன பேரொலியானது தோன்றியது. மிக்கபயங்கரமான நானாவித
யுதங்களின் வீழ்ச்சிகளாலே நான்குபுறத்திலும் கடோத்கசனால
டிக்கப்பட்ட துரியோதனனுடைய சேனையானது அதிகமாகத்
னபத்தையடைந்ததும் திரும்புவதும் மயங்குகின்றதும் கூக்கு
வன்று கதறுவதும் நன்றாக்ச் சுழலுகின்றதும் பதுங்குகின்றதும
திகவ்யஸனத்தை அடைந்ததுமாகக் காணப்பட்டது. அப்பொ
து, அந்தப்புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் (யுத்தத்தில் புறங்காட்டலாகா
தனனும்) மேலோர்களின் கொள்கைப்படி புறங்காட்டினவர்க
ாகவில்லை. பயங்கரமானதோற்றமுள்ளதும் மிக்கபயங்கரமான
ம் மகாசஸ்திரமயமானதும் கீழேவிழுகின்றதும் ராக்ஷஸனுடை
துமான மழையையும் கீழேதள்ளப்படுகின்ற ஸேனாஸமூகங்களை

யும கணடவுடன, உமது புததிராகளைப பெரியபயம வநதடை
தது அரசரே! நெருபபினால ஜவலிககினற நாவோடுகூடியவை
களும மிககபயஙகரமான சபதமுளளவைகளும நூறு நூறாக ஊளை
யிடுகினறவைகளுமான நரிகளையும காஜிககினற ராக்ஷஸாகளுடை
கூடடஙகளையுஙகணடு யுததவீராகள மனவருததமுறறாாகள பி
காசிககினற நாவையுடையவாகளும, தணலபோல உககிரமா
வைகளும கூாமையுளளவைகளுமான கோரபபறகளையுடையவ
களும, மிகவும பயஙகராகளும, பாவதஙகளுககொபபான சரீரங
களுளளவாகளும, சகதியாயுததததைக கையிறகொணடவாகளுமா
ராக்ஷஸாகள ஆகாயததையடைநது மேகஙகள மழையைபபொ
வதுபோல உககிரமான ஆயுதமழையைப பொழிநதாாகள அ
களாலே அமபுகளாலும சகதிகளாலும சூலஙகளாலும கதைகள
லும உககிரஸவரூபமுளள ஜவலிககினற பரிகஙகளாலும அடிகக
படடும வஜராஙகளாலும பிநாகஙகளாலும அசனிகளின அடிகள
லும சதகனிகளாலும சககரஙகளாலும நொறுககபபடடும கீ
விழுநதாாகள அநதராக்ஷஸாகள சூலஙகளையும புசுணடிகளை
கறகளையும தடிகளையும பெரியவைகளும எஃகுபபடடஙகள போ
டவைகளுமான சதகனிகளையும உமதுபுததிரனுடைய பண
யினமீது இறைததாாகள பிறகு, பயஙகரமான மூாசசையான
உணடாயிறறு அநதசசேனையிலுளள சூராகள நரமபுகள வெ
யில சிதறியவாகளாகவும தலைகளுடைககபபடடவாகளாக
உறுபபுககள நனறுக வெடடபபடடவாகளாகவும படுததாாக
குதிரைகளும அறுககபபடடன யானைகளும நாசமபணணபப
டன அதிகபயஙகொணடு வேணடுகினறவாகளும விடபப
விலலை இவவாறு கோரரூபிகளான அநதராக்ஷஸாகள பூமியி
பெரிதான சஸதிரவாஷததைத உணடுபணணினாாகள அவவிட
தில கடோதகசனாலே உணடுபணணபபடட மாயைகள கெ
கிறவனையும பயநதவனையும விடவிலலை க்ஷததிரியாகளே இல
மறபோவதறகாகக காலனால ஏறபடுததபபடடதும கோரமாயு
ளதுமான அநதககுருவீராகளுடைய யுததததில அததகைய
லாககௌரவாகளுமசீககிரமாககபபஙகமடைநது அலறிககொண
ஓடினாாகள எலலோரும, 'கௌரவாகளே! ஓடுஙகள இனி இந
கௌரவசேனையினுசாது பாணடவாகளுடைய பிரயோஜனததை
கருதி இநதிரனேடுகூடின தேவாகளலலவோ நமமைஅடிககி
கள?' எனறாாகள அவவாறு அநத யுததமாகிற (கடலி
முழுகுகினற அநதபபாரதாகளுககு ஸௌதபுததிரன திட
போலானான நெருஙகின அநதயுததமானது நடககுந தருண
தில கௌரவாகளுடையசேனையும பஙகமடைநது பதுஙகியிரு

ம படையின அணிவகுபபுககள பிரகாசமாயிருககவும குருகக
ராவது மறறவாகளாவது அறியபபடவிலலை வரமபுகடநததும
காரமாயுள்ளதுமான அநத யுததததில எலலாததிககுககளும
னயமாகக காணபபடடன அரசரே! அநத யுததகளததில
அநத அமபுமழையை மாரபிலல எதிாததுததாஙகச செல்லு
னறகாணன ஒருவனையே கணடாாகள பிறகு, வெடகமடைநத
ஞன ஸூதபுததிரன பாணஙகளாலே ஆகாயததைமூடி ராக்ஷஸ
னுடைய திவயமானமாயையை எதிாததுபபோாபுரிநதுகொண
ம ஒருவராலும செயயமுடியாத உததமமான காரியததைச
செயதுகொணடும யுததததில மயஙகாமலிருநதான அரசரே!
பிறகு, யுததததில இவனுடைய மயககமினமையைப புகழுகினற
ாகளும ராக்ஷஸனுடைய விஜயததைப பாாககினறவாகளுமான
லலாஸைநதவாகளும பாஹலீகாகளும பயநதவாகளாகிக கா
னனை நனறுகப பாாததாாகள கடோதககசனல விடபபடட சக
ரததுடனகூடின சததனியானது ஒரேஸமயததில நானகு
திரைகளையும ஒனறுவிடாமல கொனறது அநதககுதிரைகள
றகளும கணகளும நாககளும சிதறினவைகளாகி உயிரைஇழநது
முழஙகாலகளால மணடியிடடுப பூமியிலவிழுநதன பிறகு, கௌர
ாகள ஓடவும, திவயமான அஸதிரமும மாயையால கெடுககப
படவும மனவருததமடைநதகாணன, குதிரைகள கொலலபபடட
ரததினினறு கீழேஇறஙகி அநத ஸநதாபபததை நினைததுக
கொணடு மதிமயககஙகொளளவிலலை பிறகு, கௌரவாகளெல
லாரும காணனைககணடு கோரரூபமானமாயையையுமபாாதது,
காண! இபபொழுது சகதியாயுததததினலே விரைவாகக கடோத
கசனைக கொல திருதராஷடிர மகாராஜனைசசோநத இநதக
கௌரவாகள ஓடுகிறாாகள பீமன பாாததன இருவரும நமது
விஷயததில எனன செயயபபோகிறாாகள? ஆததராததிரியில
தாககசசெயகினற இநதப பாபியைக கொல நமககுள எவன
மிககோரமான (இநத) யுததததினினறு விடுபடுவானே அவன
சேனையுடனகூடின பாாததாகளை எதிாததுப போாபுரிவான
ஆதலால், இநதக கோரரூபியான ராக்ஷஸனை இநதிரனலே
கொடுககபபடட சகதியினலே நீ கொலலவேணடும காண! இந
திரனுககொபபான எலலாககௌரவாகளும போாவீராகளுடன
ராததிரியுததததில நசிககவேணடாம' எனறு சொனனாாகள
வேநதரே! பாதிராததிரியில கடோதககசனலே பீடிககபபடுகினற
அநதககாணன பயமுறுததபபடுகினற ஸைனியததைககணடும
கௌரவாகளுடைய பேரொலியைக கேடடும சகதியைப பிரயோ
கிககுமபொருடடுப புததியைச செலுததினன கோபஙகொண

டவனும் விம்மம்போல் அடங்காத பொறுமையுள்ளவனுமா
கர்ணன் யுத்தகளத்தில் துன்பத்தைப்பொறுமல் அவனைக்கொல்
எண்ணங்கொண்டு சிறந்ததும் தாங்கமுடியாததுமான வைஜயந்
என்கிற சக்தியைக் கையிலெடுத்தான் மன்னரே! யுத்தத்தி
பலருனைக் கொல்வதின்பொருட்டே பலவருஷங்களாக வை
து பூஜிக்கப்பட்டுவருவதும், இந்திரன் (கர்ணனுடைய) இரண
காண்குண்டலங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு அவற்றிற்குப்பிரதியா
அவனுக்குக் கொடுத்ததும், சிறந்ததும், [1] தேஜஸினுல் நான
புறத்திலும் வியாபிக்கின்றதும், மிக்ஜ்வலிக்கின்றதும், பாசங்
ளோடுகூடினதும், அந்தகனுடைய நாக்குப்போன்றதும், மிருத்
வுக்குச் சகோதரிபோன்றதும், எரிகின்ற விண்வீழ்கொள்ளிபோன்
றதுமான சக்தியாயுதத்தைச் சூரியகுமாரனான கர்ணன் ராக்ஷஸ
மீது பிரயோகித்தான் அரசரே! உத்தமமானதும் பகைவா
ளுடைய சரீரத்தைப் பிளக்கின்றதும் கர்ணனுடையகையில் ஜ
லிக்கின்றதுமான சக்தியைக்கண்டு ராக்ஷஸன் பயந்து த
தேகத்தை விந்தியபர்வதம்போன்ற உயரமும் பருமனுமுள்
தாகச்செய்துகொண்டு ஓடினன் அரசரே! கர்ணனுடையகை
லிருக்கின்ற சக்தியைக்கண்டு ஆகாயத்தில் பிராணிகள் அலறின
நெருங்கின பெருங்காற்று வீசத்தொடங்கிய து முழக்கத்துட
கூடின இடியும் பூமியில்விழுந்தது ஜ்வலிக்கின்ற அந்தச்சக்திய
னது அந்தமாயையைச் சாம்பலாகச்செய்து ராக்ஷஸனுடை
மார்பை நன்றாய்ப்பிளந்து பிரகாசத்தோடு மேலேசென்று இரவி
நக்ஷத்திரங்களுடைய நடுவை அடைந்தது அந்தக்கடோத்கச
தேவர்கள், நாகர்கள், மனிதர்கள், ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுக்குரி
பற்பல அஸ்திரஸமூகங்களாலே பிளக்கப்பட்டவனாகிப் பயங்க
மான சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு இந்திரசக்தியால் பிரி
மான உயிரையிழக்கும்படி செய்யப்பட்டான் அரசரே! அந்த
கடோத்கசன், சத்துருவினுடைய நாசத்தின் பொருட்டு இந்த
காரியத்தையும் விசித்திரமும் மிக்க ஆச்சரியமுமான வேறு கா
யத்தையும் செய்தான், அந்த ஸமயத்தில் சக்தியினுல் உயிரிழ
பிளக்கப்பட்ட அவன் மலைபோலவும் மேகம்போலவும் பிரகாசி
கின்ற (உருவத்துடன்) விளங்கினன் பிறகு, அந்த ராக்ஷஸே
திரனுன கடோத்கசன் பிளக்கப்பட்ட தேகமுள்ளவனாகவும் ச
ரம் அசைவற்றவனாகவும் நாவை இழந்தவனாகவும் பெரி
உருவத்தை எடுத்து உயிரைவிட்டு ஆகாயத்தினின்று தலை
ழாக விழுந்தான் வேந்தரே! பயங்கரமான செய்கையுள்ள

[1] 'லேலிஹாநாம்' என்பது மூலம், 'ரக்தத்தைக்குடிப்பதில் விருப்
முள்ளதும்' என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

மஸேனபுததிரன பயஙகரமான அநத ரூபததை எடுததுக
காணடு விழுநதான கொலலபபடடவனுயிருநதும தனதேகத
ஞலே உமது சைனியததினுடைய ஒருபாகததை இவவாறு
ாசமசெயதான அளவுகடநதிருககினறதும விசேஷமாக விருததி
புடைகினறதுமான தனசரீரததுடன விரைவாகக கீழேவிழுகினற
புநத ராக்ஷஸன உயிரையிழநதவனுயிருநதும பாணடவாகளுக
ப பிரியததைச செயகினறவனுகி உமது ஓா அக்ஷௌஹிணி
சனையை விரைவாக நாசமசெயதான பிறகு, ஸிமமநாதஙகளு
னகூடின சஙகஙகளும பேரிவாததியஙகளும முரஜஙகளும ஆன
ஙகளும முழஙகின மாயை நாசமபணணபபடடதையும ராக்ஷ
ன கொலலபபடடதையும கணடு கௌரவாகள மகிழநது ஸிமம
ாதம செயதாாகள பிறகு, விருததிராசுரன கொலலபபடட
டன, இநதிரன தேவாகளால புகழபபடடதுபோலக காணன
களரவாகளால கொணடாடபபடடு, உமமுடைய குமாரனுன தூா
யாதனனுடைய ரதததில துரியோதனனேடு சோநது ஏறிக
காணடு, மகிழசசியுடன உமது சேனையில பிரவேசிததான”
னறு கூறினுன

நூறறெணபததோராவது அதயாயம

கடோத்கசவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(டோத்கசன் இறந்ததற்காக எல்லோரும் துக்கிக்க, கிருஷ்ணன் மட்டும் மகிழ்ந்ததும், விஸ்விய அர்ஜுனனுக்குக் கிருஷ்ணன் மகிழ்ந்ததற்குக் காரணங்கூறிக் கர்ணனைப் புகழ்ந்ததும்)

திருதராஷடிரன, ‘மகாமாயாவியும, மகாதேஜஸவியுமான
நத ராக்ஷஸன கொலலபபடடவுடன, கோபஙகொணடவா
ான பாணடவவீராகள மகாயுததததில எனனசெயதாாகள ?
ஞசய ! யுதததில மிகவும அடிககபபடடவாகளான அநதப
ணடவாகள எனனசெயதாாகள ? அடிககுமதிறமையுளளவா
ளும அணிவகுககபபடட படையையுடைய துரோணரை எதிாத
வாகளுமான ஸருஞசயாகள பாஞசாலாகளுடனகூடி மகா யுத
ததில எனனசெயதாாகள ? ஸோமதததகுமாரனுன பூரிஸ்ரவ்
ஸகொனறதாலும ஸைநதவனுடைய வதததிஞலும பொருமை
ஞலே உயிரையிழககததுணிநது சேனையிலபிரவேசிககினறவரும
னளததராயிருபபவரும கொடடாவிவிடுகினற புலிபோனறவ
ம வாயைததிறநதிருககும அநதகனபோனறவரும பிறரால
பிககமுடியாதவருமான துரோணரைப பாணடவாகளும ஸருஞ

சபாகளும எவவாறு எதிரததாரகள ? அபபா ! துரியோதனனை
முனனிடடவரகளும ஆசாரியரைக காததவரகளுமான அஸவதத
மாவும கரணனும கருபரும யுதததததில எனனசெயதாரகள? ஸஞ
சய ! பாரதவாஜரைக கொலலஎணணஙகொணடவரகளான ஸவ
ஸாசியும விருகோதரனும யுதததததில நமமைசசோநதவரகளை
எவவாறு எதிரததாரகள? அதனை எனககுச சொலலவாயா
ஸிநதுராஜனுடைய வதததினாலே கோபஙகொணடவரகளான ந
மைசசோநதவரகளும கடோதகசவதததினாலே கோபஙகொண
வரகளான அநதபபாணடவரகளும எவவாறு ரணகளததிலபோ
புரிநதாரகள ?' எனறுவினவ, ஸஞசயன சொலலலானான

'சிதறிவிழுகினற மலைபோலக கொலலபபடடுககிடககின
ஹிடிமபாபுததிரனைப பாரததுப பாணடவரகளனைவரும துகக
தாலுணடான கணணீரால கணகள கலஙகினவரகளாயினர ப
தரே! வாஸுதேவரோ மகிழசசி மிகமேலிடடு, தமமவருககு வரு
தததை உணடுபணணுகிறவரபோல ஸிமமநாதமசெயதார ப
தாபசாலியான வாஸுதேவர கடோதகசன கொலலபபடடதை
அறிநது பெரியஸிமமநாதமசெயது பலகுனனைக கடடிககொண
னர அநத வாஸுதேவர பெரிய ஸிமமநாதததைசசெயது க
வாளஙகளைப பிடிதது இழுததுககொணடு ஸநதோஷததோ
காறறினால அசைககபபடட மரமபோலக கூததாடினர பிற
சிறநதபுததியுளள அசசுதர மீணடும பாரததனைககடடிககொ
டும அடிககடி தடடிககொடுததுககொணடும ரதமததியையடைந
மறுபடியும ஸிமமநாதஞசெயதார அரசரே! மகாபலசாலியா
அரஜுனன, வாஸுதேவர மனததில மிகக ஸநதோஷமடை
திருததலை அறிநது அதிக ஸநதோஷமிலலாத மனமுளளவன
வினவலானான

'மதுஸூதனரே! கடோதகசனுடைய வதததினாலே துக
படவேணடியகாலம நேரநதிருகக, அஸமயததில உமககேன இ
வளவு ஸநதோஷமுணடாயிருககிறது ? கடோதகசன கொல
படடதைககணடு இபபொழுது ஸைனியஙகள திருமபுகினற
அவனுடைய மரணததினாலே நாஙகளும மிகுதியானமனவருத
அடைநதிருககிறோம ஸததியவாதிகளுள உததமரான ஜனா
னரே! இது சிறுகாரணமுளளதாயிராதனறோ ? எனறால கேட
படடதேவரீர அநதககாரணததை இபபொழுது எனககு உண
யாகச சொலலவேணடும பகைவரகளை அடககுகிறவரே
இது ரகஸயமிலலாவிடடால எனககுத தேவரீர சொலலவேணடு
மதுஸூதனரே! நீர இபபொழுது விபரீதமாகத தைரியம
நததன காரணததைசசொலலும ஜனாததனரே! உமமுடை

ந்தச்செய்கையை நான் இப்பொழுது ஸமுத்திரவற்றியைப் பாலவும் மேருவினுடைய சிதறுதலைப்போலவும் எண்ணுகிறேன்' னறுவினவ, வாஸுதேவர், 'தனஞ்சய! எனக்கு இப்போது ணடாயிருக்கிறதும் மனத்திற்கு உடனே தெளிவையுண்டுபண்ணு னறதும் உத்தமமுமான இந்தப் பெரிய ஸந்தோஷத்தை நீ னனிடத்தினின்று கேள் மிக்க காந்தியுடையவனே! தனஞ் ப! இந்தச்சக்தியைக் கடோத்கசனிமித்தம் நழுவச் செய்துவிட தனால இப்பொழுதே கர்ணன் கொல்லப்பட்டானென்று நீ அறி துகொள் யுத்தத்தில் கிருத்திகாகுமாரரான ஸுப்ரமமண்யரைப் பான்ற சக்தியைக்கையிலகொண்ட கர்ணனுக்கு எதிரில் நிற் ன்ற மனிதன் எவன் இந்த உலகத்தில் இருக்கிறான்? பாக்யத்தி ல் கர்ணன் கவசத்தையிழந்தான், பாக்யத்தினால் குண்டலங் ளையும் இழந்தான் வீணாக்கத்தான கர்ணனுடைய இந்தச்சக்தி ானது பாக்யத்தினால் கடோத்கசனவிஷயமாகச் செலவிடப்பட் து கர்ணன் கவசத்தோடும் அவ்வாறே குண்டலங்களோடும் டியிருந்தால் போர்க்களத்தில் தேவர்களோடுகூடின மூவுலகங் ளையும் ஒருவனாகவே ஜயிப்பான் இந்திரனாவது குபேரனாவது லதேவதையானவருணனாவது யமனாவது கர்ணனை யுத்தகளத் ல எதிர்த்துநிற்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார் அவ்விதமான க்தியுடன் கூடியவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான கர்ணனைக் காண் வத்தைக் கையிலகொண்டவனான நீயும் சுதர்சனம் என்கிற சக் ரத்தைக் கையிலகொண்டவனான நானுமகூட ரணகளத்தில ஜயிப் தற்குச் சக்தியுள்ளவர்களல்லோம் சத்ருபட்டணங்களை ஜயிப் வனான கர்ணன், உனக்கு நன்மைக்காகவே இந்திரனாலே கபட ாகக் கவசகுண்டலங்களை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டான் அவன் வசத்தையும் நிர்மலமான அத்தகைய இரண்டு குண்டலங்களை ம இந்திரனுக்கு அறுத்துக்கொடுத்தமையால வைகர்த்தனன் அறுத்துக்கொடுத்தவன்) என்று எண்ணப்பட்டான் இப்பொ து, அவன், கோபமகொண்டதும் மந்திர சக்தியினாலே ஸத்ம க்கச் செய்யப்பட்டதுமான ஸர்ப்பமபோலவும் எரிதல தணிந்த ருப்புபோலவும் எனக்கு விளங்குகிறான் மிக்க புஜபலமுள்ள னே! மகாத்மாவான இந்திரன் (கர்ணனுடைய) இரண்டு குண்ட ங்களையும் திவ்யமான கவசத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு அவற் க்குப் பிரதியாக அவன் கர்ணனுக்குக் கொடுத்ததும் (இப்பொ து) கடோத்கசனமீது பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான சக்தியைத் ாமவானான கர்ணன் அடைந்த நாளமுதல யுத்தத்தில உன்னைக் கால்லப்பட்டவனாகவே எப்பொழுதும் எண்ணியிருந்தான் ணமையிற சிறந்தவனே! குற்றமற்றவனே! இவ்விதமான நிலை

மையை அடைந்திருந்தாலும் இந்தக்கர்ணனை உன்னைத்தவி
வேறெவனும் கொல்லத்தக்கவனல்லன் நான் ஸத்தியத்தினமீ
ஆணையிடுகிறேன் இந்தக்கர்ணன் பிராம்மணப் பிரியன், உ
மையே சொல்லும் தன்மையுடையவன், தவமுள்ளவன், உறு
யான விரதங்களை அனுஷ்டிக்கிறவன், பகைவர்களிடத்தி
கருணையுள்ளவன் ஆதலால், கர்ணன் தர்மபுத்திரன்னென்றெ
ண்ப்பட்டிருக்கிறான் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனும் மிக்க கைவன்மை
யுள்ளவனும் எப்பொழுதும் வில்லைக்கையிலெடுத்தவனுமான க
ர்ணன் காட்டில் காணுகின்ற சிங்கமானது மதங்கொண்டவையு
கூட்டத்துக்குத் தலைமையானவையுமான யானைகளை நாசஞ்செ
வதுபோல யுத்தமுனையில் ரதிகஸ்ரேஷ்டர்களை அடித்துக்கொண
விளங்குகிறான் புருஷஸ்ரேஷ்ட! மகாபலசாலிகளும் உன்னை
சேர்ந்தவர்களும் முக்கியர்களுமான யுத்தவீரர்கள் பாணக்கூ
டங்களாகிற ஆயிரம் கிரணங்களுள்ள சரத்கால சூரியன்போன
கர்ணனை உச்சியில் வந்திருக்கின்ற சூரியனைப்போலப் பார்க்க இ
லாதவராயினர் கோடைக்காலத்தினுடைய முடிவில் மேகம
னது எவ்வாறு அடிக்கடி நீர்த்தாரைகளைப் பொழியுமோ அ
வாறு மழையோடுகூடின மேகம்போலவே திவ்யாஸ்திரங்களாகி
ஜலங்களைப் பொழிகின்றவனான இந்தக்கர்ணன், நான்கு புறத்
தும் பாணவர்ஷத்தைப் பொழிகின்றவர்களும் இரத்தத்தைய
மாம்ஸங்களையும் பெருக்கச்செய்கின்றவர்களுமான தேவர்களாலு
ஜயிக்கமுடியாதவன் பாண்டவ! கவசத்தாலும் குண்டலங்கள
லும் விடுபட்டவனான அந்தக் கர்ணன் இந்திரனாலே கொடுக்க
பட்ட சக்தியினாலும் விடுபட்டவனாகி இப்பொழுது மனிதத்த
மையை அடைந்துவிட்டான் இவனைக்கொல்லும் விஷயத்தி
ஒருபாயம் உண்டு நீ மிக்க ஜாக்கிரதையோடிருந்துகொண
ரதத்தினுடைய சக்கரம் அமிழ்ந்து பலம்குறைந்திருக்கும் கால
தில் கஷ்டதசையையடைந்தவனும் ஜாக்கிரதையினின்று தவ
யிருக்கின்றவனுமான இந்தக்கர்ணனை முதலில் என்னால்காட்ட
படும் குறிப்பை அறிந்து கொல்வாயாக, அஸ்திரங்களைக் கை
லெடுத்தவனும் யுத்தத்தில் பிறரால் ஜயிக்கமுடியாதவனுமான இ
தக் கர்ணனை ஒப்பற்றவீரனும் வஜ்ரபாணியுமான இந்திரன்கூ
ஜயிக்கமுடியாது மகாபலசாலியான ஜராஸந்தன் சேதிதேச
த்தரசனான சிசுபாலன் மகாபாகுபலமுள்ள வேடனான ஏகல
யன் ஆகிய இவர்கள் அனைவரும் உன்னுடைய நன்மையி
பொருட்டே அந்த அந்த உபாயங்களால் என்னாலேயே ஒவ்வொ
வராகக் கொல்லப்பட்டார்கள் மேலும், ஹிடிம்பன், கிர்மீர
பகன்முதலான மற்ற ராக்ஷஸஸ்ரேஷ்டர்களும் பகைவர்களுடை

சேனையை அழிக்கின்றவனான அலாயுதனும் உக்கிரமான செய்கை
யுள்ளவனும் சிறந்தவேகமுள்ளவனுமான கடோத்கசனும் கொல்
லப்பட்டார்கள்' என்று கூறினார்

நூற்றெண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்
கடோத்கசவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மாதவர், ஜராஸந்தன்முதலியவர்களைப் புகழ்ந்து அவர்கள் ஜயிக்க
முடியாதவர்களாயிருந்தமையால் தாம் முன்னரே அவர்களை
உபாயத்தால் கொன்றமை கூறியது)

அர்ஜுனன், 'ஜனார்த்தனரே! எங்களுக்கு நன்மைசெய்வ
தின் பொருட்டு ஜராஸந்தன்முதலான அந்த அரசர்கள் எந்த
உபாயங்களால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்கள்?' என்று வினவ,
ஸ்ரீவாஸுதேவர் சொல்லலானார்
'ஜராஸந்தனும் சேதிராஜனும் மிக்கபலசாலியும் நிஷாதபுத்
திரனுமான ஏகலவ்யனும் முந்தியே கொல்லப்படாமலிருந்தால்
இப்பொழுது (நமக்குப்) பயத்தைச் செய்பவர்களாயிருப்பார்கள்
துரியோதனன் ரதிகசிரேஷ்டர்களான அவர்களை அவசியம்
(துணையாக) வேண்டுவான் நம்மிடம் நித்யத்வேஷிகளாயிருக்
கின்ற அவர்களும் கௌரவர்களை அடைவார்கள் மகிமைதங்கிய
வில்லைக் கையிற்பிடித்தவர்களும் அஸ்திரத்தில் நல்லதோசசியுள்ள
வர்களும் திடமாகப் போர்புரிகின்றவர்களுமான அந்தவீரர்கள்
திருதராஷ்டிர குமாரர்களுடைய சேனைமுழுவதையும் தேவர்கள்
போலப் பாதுகாப்பார்கள் ஸூதபுத்திரனும் ஜராஸந்தனும் சிசு
பாலனும் ஏகலவ்யனும் துரியோதனனை அடுத்து இந்தப்பூமண்ட
லத்தைத் தபிக்கச்செய்வார்கள் தனஞ்சய! அவர்கள் கொல்லப்
பட்ட உபாயங்களை என்னிடத்திலிருந்து கேள் அவர்கள் உபாய
மில்லாவிடில் தேவர்களாலும் யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவர்க
ளன்றோ? (அவர்களுள்) ஒவ்வொருவனும் லோகபாலர்களால்
நான்குபுறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டதாயினும் பகைவர்படை
யினத்தையும் யுத்தத்தில் தனித்தனி எதிர்த்துப் போர்புரிவான்
ரோஹிணீபுத்திரரான பலராமரால் மிக அவமதிக்கப்பட்டுக்
கோபமடைந்த ஜராஸந்தன், எங்களைக்கொல்வதின்பொருட்டு
எல்லோரையும் கொல்லுந்திறமையுள்ள ஒருகதாயுதத்தை எறிந்
தான் ஆகாயத்தை இரண்டாகப்பிளந்துகொண்டு வருகின்றதும்
அக்கினிபோல ஜவலிக்கின்றதுமான அந்தக்கதாயுதமானது இந்திர

ஞல விடபபட்ட வஜராயுதமபோலக காணபபடடது ரோஹிெ
புததிரா அநதககதை வருவதைககணடு அதனை அழிபபதறகா
ஸதூணாகாணம எனகிற அஸதிரததைப பிரயோகிததாா அ
திரவேகததிஞல அடிககபபடட அநதககதாயுதமானது பூதே
யைபபிளநதுகொணடும பாவதஙகளை நடுஙகசசெயதுகொணடு
பூமியில விழுநதது மிகக வலிமையுளளவளும கோரரூபமுளா
வளுமான ஜரையெனனும பேர்கொணட ஒருராக்ஷஸி இருநதா
அவள பகைவாகளை அடககுபவனை ஜராஸநதனபிறநதவுடனே
ஒனறுசோததாள அவன இரணடு தாயகளால தனிததனியா
இரணடு பகுதியான தேககணடங்களாகப் பிறநதவனலலவோ
ஜராதேவியினுல ஒனறுசோககபபடடவனுதலால 'ஜராஸநதன
என்று பேருளளவனுனன் பாாதத! பூமியை அடைநதிருககின
அநதராக்ஷஸியோ கதையினுலும ஸதூணாகாணமெனகிற அந
அஸதிரததிஞலும புததிரா்களோடும பநதுககளோடும கொலல
பபடடாள தனஞசய! பெரியயுதததததில கதையிலலாமலிருந
அநத ஜராஸநதன நீ பாாததுககொணடிருககும்பொழுதே பி
ஸேனனுல கொலலபபடடான புருஷஶ்ரேஷட! பிரதாபசா
யான ஜராஸநதன கதாபாணியாயிருபபானுஞல அவனை இந்
ஞேடுகூடின தேவாகளும யுததததில கொலலுதறகுச சகதிய
வாகளே உணமையான பராககரமததையுடைய நிஷாதபுதத
னும துரோணரால ஆசாரயததனமையை முனனிடடு உனக்
நனமையை உணடாககவேணடியதறகாகக கபடததினுல கட்
விரலை இழநதவனுககச செயயபபடடான விரலுறைகட்டிக்கொ
டவனும திடமானபராககரமமுளளவனும அதிககாவமுளளவ
நிஷாதபுததிரனுமான அநத வனசரன வேறொரு ராமனைபபோ
விளஙகினன பாாதத! ஏகலவயன கடடைவிரலுடனிருநத
அவனை ராக்ஷஸாகளோடும உரகாகளோடுஙகூடின தேவாகளு
தானவாசளும யுததததில ஒருகாலும ஜயிபபதறகுச சகதியுள
வாகளாகாா (அவவாறு இருகக) திடமானகைபபிடியுளளவனு
ஸமாததனும இரவிலும பகலிலும ஓயாமல (பாணஙகளைப) ப
யோகிககினறவனுமான ஏகலவயன் மனிதாகளாலமட்டும ஏற
டுபபாாபபதறகுக கூடியவனுயிருபபனு? உன நனமைககாக
அவன யுததமுனையில எனனுல கொலலபபடடான பராககரமசா
யான சிசுபாலனும உனககுஎதிரில கொலலபபடடான அவனு
தேவாஸுராகளனைவராலும யுதததததில ஜயிகக முடியாதவ
புருஷஶ்ரேஷட! உலகஙகளுககு ஹிததததைசசெய்யும விருபப
ஞல அவனையும மறறததேவசததுருககளையும கொலலவதறக

ன உனக்குத் தோழனுக்குத் தோன்றினேன் ராவணனுக்குச் சம
ான பலத்தையுடையவர்களும் வேதங்களையும் பிராமணர்களையும்
ாகங்களையும் அழிக்கின்றவர்களுமான ஹிடிம்பனும் பகனும் கிர
ீரனும் பீமஸேனனால் மாளும்படி செய்யப்பட்டார்கள் மிரப்ரவி
ான அலாயுதனும் அவ்வாறே ஹிடிம்பாபுத்திரனால் கொல்லப
ட்டான் ஹிடிம்பாபுத்ரனும் உபாயத்தினாலே கர்ணனால் சக்தி
னால் மாளும்படி செய்யப்பட்டான் கர்ணன் மகாயுத்தத்தில்
க்தியினால் அவனைக் கொல்லாமலிருந்தால் பீமஸேனபுத்திரனை
ுந்தக்கடோத்கசன் என்னால் கொல்லத்தக்கவனாவான் இவன்
ங்களுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தால்
னனால் முன்பு கொல்லப்படவில்லை இவனோ பிராம்மணத்வேஷி,
ஜ்ஞத்வேஷி, ராக்ஷஸன், தர்மத்தையழிப்பவன், பாபி ஆத
ால், இவன் மாளும்படி செய்யப்பட்டான் குற்றமற்றவனே!
ந்திரனால் கொடுக்கப்பட்டதான இந்தச்சக்தியும் என்னால் உபா
த்தால் வீணாக்கப்பட்டது பாண்டவ! எவர்கள் தர்மத்தையழிக்
ிறார்களோ அவர்கள் என்னால் கொல்லப்படத்தக்கவர்களே இந்த
னனுடைய அழிவற்ற பிரதிஜ்ஞையானது தர்மத்தை நிலைநாட்டு
தின் பொருட்டே (செய்யப்பட்டது)அன்றோ? அர்ஜுன! எந்
ட்த்தில் வேதாத்யயனமும் ஸத்யமும் ஐம்பொறியடக்கமும் பரி
த்தியும் தர்மமும் (அகார்யத்தில்) வெட்கமும் ஐசுவரியமும்
தரியமும் பொறுமையுமிருக்கின்றனவோ அந்தஇடத்தில் நான்
பபொழுதும் விளையாடுகிறேன் நான் உனக்குச் சத்தியத்தில்
ணையிட்டுச் சொல்லுகிறேன் ஸூர்யகுமாரனை கர்ணனைப
ற்றி நீ துயரப்படவேண்டாம் நீ அவனை ஜயிக்கக்கூடிய உபா
த்தை நான் உனக்கு உபதேசிக்கப்போகிறேன் பாண்டவ! விரு
காதரன் துரியோதனனையும் யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறான்
ுந்தத்துரியோதனனைக் கொல்லும் உபாயத்தையும் நான் உனக்
குச்சொல்வேன் இதோ பகைவர்களுடைய சைனியமிருக்குமிடத்
ில் நெருங்கிய சப்தம் அதிகப்படுகிறது உன்னுடைய சைனியங்
ள் பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடுகின்றன அஸ்திரவித்தையில்தோ
ிசியுள்ளவர்களான கௌரவர்கள் உன்னுடைய சேனையை நாசம்
செய்கிறார்கள் அடிப்பவர்களுள் உத்தமரான துரோணரும் உங்க
ளுடைய சைனியத்தை இதோ கொளுத்துகிறார்' என்று கூறினார்'
னன்றன

நூறறேணபததுமூனறுவது அதயாயம

கடோதககசவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன், கர்ணன் அர்ஜுனன்மீது சக்தியைப்ரயோகியாதத காரணங்கேட்டதும், அதே விஷயமாகக் கிருஷ்ணனும் ஸாத்யகியும் பேசிக்கொண்டதை ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியதும)

திருதராஷடிரன,'ஸஞசய! ஸூதபுததிரனிடததிலுள்ள சக யானது ஒரே ஒரு வீரனைககொலலுவதில தடையறற ஸாமாதத முளளதாக இருநததே அநதச சகதியை (மறற) எலலாவீராகளை யும விடடுவிடடு ஏன பாாததனமீது பிரயோகிககவிலலை? அந அாஜுனன கொலலபபடடால, பாணடவாகள ஸருஞசயாக எலலோரும கொலலபபடடவாகளே (அந்த) ஒருவீரனைக கொ னறு அவன ஏன யுதததில ஜயமபெறவிலலை? அழைககபபடடா யுதததிறகுப போகாமல தான திருமபுவதிலலையெனபது அந் அாஜுனனுடைய மகாவிரதம ஸூதபுததிரன அநதபபலகுனனை வலியவே தேடவேணடும ஸஞசய! பிறகு, தவநதுவயுததத பொருடடுப பலகுனனை அழைததுத தாமிகனுனகாணன இந் ஞலே கொடுககபபடட சகதியிஞலே ஏன அவனைககொலலவிலலை அதனை எனககுசசொலலவாயாக நிசசயமாகவே என புததிர புததியிலலாதவன, ஸகாயமறறவன, பகைவாகளாலே வீணுகக படடவன, பாபி அவன எவவாறு சததுருககளை ஜயிபபான இநதக காணனவசததிலிருநததும சிறநததும ஜயததிறகு முககி ஸாதனமுமான சகதியானது வாஸுதேவனுல கடோதககசனமீ பிரயோகிககுமபடி செயயபபடடு வீணுககபபடடது கைநொண யான ஒருமனிதனுடைய கையிலிருககிற 1 பிலவககனி பலசா யால எவவாறு அபகரிககபபடுமோ அவவாறே வீணுகாத அந் சகதியானது கடோதககசனமீது (பிரயோகிககபபடடு) வீணுகக படடது விதவானே! பனறியும நாயும சணடைசெய இரணடும அழிநது போமேயாயின ஶவபாகனுககு எபப லாபமோ அபபடியே காணன ஹிடிமபாபுததிரனுன கடோத் சன இவவிருவரும யுததமசெயது மாணடால வாஸுதேவனுக லாபமெனறெணணுகிறேன கடோதககசன காணனைக கொனறு அஃது பாணடவாகளுககுப பெரியலாபமாகும அலலது, காண னுவது அநதக கடோதககசனைககொனறுல அபபொழுதும சகதி னுடைய நாசததிஞலே செயயவேணடிய காரியம செயயபபடடத

1 'பழம' எனபது வேறு பாடம

ம். இவ்வாறான ரகஸ்யத்தைப் புத்திசாலியும் புருஷோத்தமனு
ான கருஷ்ணன் புத்தியினால் நனகு ஆராயந்து பாண்டவாகளுக
ப பிரியத்தையும நன்மையையும் செய்வதற்காகக் கடோத்கசனை
ூதபுத்திரனாலே யுத்தத்தில் கொல்லும்படி செய்தான்' என்று
ற, ஸஞ்சயன், 'அரசரே! மதுவென்ற அஸுரனைக்கொன்றவ
ம மகாபுத்திசாலியுமான ஸ்ரீஜநார்த்தனா உமமுடைய துரா
லாசனையில் (அர்ஜுனனைககொல்வதற்காகச் சக்தியைக் காப
ாற்றுவதென்னும்) இந்த எண்ணம் கர்ணனிடத்திலிருப்பதை
புறிந்து, பயனற்றதாகாத அந்தச்சக்தியை நாசமபண்ணுவதற்கா
வே மகாவீரயவானும் ராக்ஷஸேஸ்வரனுமான கடோத்கசனை
புபொழுது கர்ணனோடு தவந்துவயுத்தத்திற்கு ஏவினா குருபுங
வரே! மகாரதனான கர்ணனிடமிருந்து வாஸுதேவா அந்த அர
ஜுனனைப் பாதுகாவாமலிருந்தால அப்பொழுது நாம் செய்யவே
ாடியதைச் செய்தவாகளாவோம திருதராஷ்டிரரே! பார்த்தன்,
யாகஙகளுககெல்லாம ஈஸ்வரரும பிரபுவுமான ஜநார்த்தனரில்லா
டில கொடியோடும ரததேதாடும குதிரைகளோடும யுத்தத்தில
ிழுந்திருப்பான் வேந்தரே! கிருஷ்ணனால பார்த்தன பலவாறான
வவவ்வுபாயஙகளால காக்கப்படுகிறான காக்கப்பட்டுப் பகைவா
ளை எதிர்த்து ஜயிக்கிறான எண்ணமுடியாத மகிமைபொருந்திய
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான பலகுனனை விசேஷமாகப் பாதுகாவாம
ிருந்தால இடியானது மரத்தை நாசமசெய்வதுபோலச் சக்தியா
ாது குந்திபுத்திரனான அவனை விரைவாகக் கொன்றிருக்கும'
னறு கூறினான

திருதராஷ்டிரன், 'எவனுக்கு ஜயத்திற்குககாரணமான அர
ஜுனனுடைய வதோபாயமானது முழுதும விலகிப்போயவிட்ட
தா அந்த எனகுமாரன (எல்லாருக்கும) விரோதி, கெட்டமந
திரிகளையுடையவன், மிகததெரிந்தவனென்ற அகஙகாரஙகொண்
டவன ஸூத! மகாபுத்திசாலியும சஸ்திரதாரிகளுள் உத்தமனு
ான அந்தக்கர்ணனவது அமோகமான அந்தச்சக்தியைத் தனஞ
யனமீது ஏன பிரயோகிக்கவில்லை? கவலகணகுமார! மகாபுத்தி
ாலியே! நீயும கர்ணனுக்கு இந்தவிஷயத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை
ய இந்த விஷயம எவ்வாறு உனக்குககூடத தவறிப்போயவிட்
டது?' என்றுவினவ, ஸஞ்சயன சொல்லலானான '(ஐயா!) கர்ண!
ாளைத்தினத்தில எல்லாவீரர்களையும விட்டுவிட்டுத் தனஞ்சய
னைககொல பிறகு, நாம பாஞ்சாலர்களையும பாண்டவாகளையும
அடிமைககாரர்களைபபோல அனுபவிப்போம, அல்லது பார்த்தன
கொல்லப்பட்டால, விருஷ்ணிகுலத்தில தோன்றின கிருஷ்ணன,

பிறகு, பாணடவாகளுள ஒருவனை நிலைநிறுததினுலும நிறுத
வான ஆதலால, கிருஷணனையே கொலலவேணடும கிருஷணன
லவோ பாணடவாகளுககு ஆணிவோ, பாாததன உயாநதுவளா
தாள அடிககடடைபோனறவன , மறறபபாணடவாகள கிளைக
போனறவாகள, பாஞசாலாகள இலைகளாகசசொலலபபடடிருக
ரூாகள, பாணடவாகள கிருஷணனை அடுததவாகள , கிருஷ
ணைப பலமாககொணடவாகள, கிருஷணனை நாதனுககொண
வாகள நகூஷததிரஙகளுககுச சநதிரனபோல இநதப பாணடவ
களுககுக கிருஷணனே கதி ஸூதபுததிர ! ஆதலால, இலைக
யும கிளைகளையும அடிககடடையையும விடடுவிடடு எலலா இட
திலும எககாலததிலும கிருஷணனையே பாணடவாகளுககு வே
எனறு நீ அறிநதுகொள ' எனகிற இநத வீணுலோசனையான
துாயோதனனுககும சகுனிககும எனககும துசசாஸனனுககு
இரவுதோறும நிதயமே இருநதது அரசரே! காணன யாதவா
தனரான கிருஷணரைககொனறிருநதால ஸமஸதமானபூமியு
அவனவசததில வநதிருககும , ஸநதேகமிலலை மனனரே! ய
குலததையும பாணடவாகளையும ஆனநதமடையுமபடி செயகின
வரும மகாதமாவுமான அநத வாஸுதேவா கொலலபபடடு
பூமியில படுததிருநதால, மலைகளோடும சமுதரஙகளோடும கா
கஙகளோடுஙகூடின அகணட பூமணடலமும உமதுவசததையடை
நதிருககும தேவாாதரும எணணமுடியாத மகிமைதஙகியவரு
இநதிரியஙகளுககு அதிஷடானதேவதையாக விளஙகுகினறவ
மான கேசவா ஊககமுளளவராயிருநததனுல (காணனுககு) அ
விதமான எணணம இவவாறு (எஙகளால) ஏறபடுததபபடடிரு
தும யுததகாலததில மயஙகிவிடடது கேசவா அாஜுனனை ராதே
யனிடமிருநது எபபொழுதுமே பாதுகாததாா இநத அாஜுனனை
யுததரஙகததில ஸூதபுததிரனுககெதிரில நிறுததுவதறகு அவ
பிரியபபடவிலலை பிரபுவே! தவறுதவிரதமுளளவரான ஸ்ரீவாஸு
தேவா, 'வீணுகாத அநதசசகதியை எபபடி நான வீணுககுவேன
எனறு எணணி மறறச சிறநத ரதிகாகளைக காணனுடைய ஸமீப
தில வரசசெயதுகொணடிருநதாா வேநதரே! பெரியமனமுள
புருஷோததமரான ஸ்ரீகிருஷணா பாாததனையே காணனிடததி
ருநது இவவாறு பாதுகாபபரானுல தமமை எவவாறு பாதுகா
துககொணடிருககமாடடாா? பகைவாகளை அடககுகிறவரும சக
ராயுததததைக கையில தாஙகியவருமான ஸ்ரீகிருஷணரைபபற
ஆலோசிககுஙகால அவரை வெலலககூடிய மனிதன மூவுலகஙக
ளும ஒருவனுமிலலையெனறே நான எணணுகிறேன அபபொ
ழுது ஸதயவிகரமனும மகாரதனும ரதிகாகளுள சிறநதவ

ான ஸாத்யகி கர்ணனுடைய வரலாற்றைக் குறித்து மஹாபாகு
ான கிருஷ்ணரைப்பார்த்து- வினவலானான் 'அர்ஜுனனைக்
காலவதெனகிற எண்ணமோ கர்ணனிடமிருந்தது அவனிடத்தி
ருந்த சக்தியோ அளத்தற்கரிய ஆற்றலுள்ளது இவ்வாறிருக்க,
ன ஸூதபுத்ரனாலே அந்தச்சக்தி பல்குனன்மீது விடப்பட
ில்லை?' என்று வினவ, வாஸுதேவர், 'துரியோதனனை முதன்மை
ாகக்கொண்ட துச்சாஸனனும் கர்ணனும் ஸைந்தவனோடு
டின சகுனியும் எப்பொழுதும் ஆலோசித்துவந்தார்கள் (மற்ற
ாகள் கர்ணனைநோக்கி,) 'கர்ண! கர்ண! மகாவில்லாளியே! யுத்
த்தில் மிக்கபராக்கிரமமுள்ளவனே! ஜயசீலர்களுள் உத்தமனே!
ாணு! மகாரதனும் குந்தீபுத்திரனுமான தனஞ்சயனைத்தவிர
வெருவன்மீதும் இந்தச்சக்தியை நீ பிரயோகிக்கக் கூடாது
ுந்த அர்ஜுனன் தேவர்களுள் இந்திரன்போல அந்தப்பாண்ட
ாகளுள் மகாகீர்த்தி பொருந்தியவன் அந்தப்பார்த்தன் கொல்
ப்பட்டவுடன், (மற்றப்) பாண்டவர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களோடு
சாந்து அக்னியையிழந்ததேவர்களைப்போலப் பலத்தையிழந்தவர்
ளாவார்கள்' என்றுகேட்டுக்கொண்டார்கள் சினிபுங்கவ! கர்ண
ுனும், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டது
ாண்டீவத்தைவில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனுடைய வதமானது
ாணனுடையமனத்தில் எப்பொழுதும் குடிகொண்டிருந்தது யுத்
ம செய்கிறவர்களுள் உத்தமனே! நானே ராதேயனை மோகிக்
ச் செய்துகொண்டிருந்தேன் ஆதலால், பாண்டு புத்திரனான
ுர்ஜுனனிடத்தில் கர்ணன் சக்தியைப் பிரயோகிக்கவில்லை யுத்
ம செய்பவர்களுள் உத்தமனே! 'பல்குனனுக்கு அந்தச்சக்தி மிரு
யு' என்று எப்பொழுதும் ஆலோசிக்கின்ற எனக்கு நித்திரையு
ில்லை மனத்துக்கு ஸந்தோஷமுமில்லை சினிபுங்கவ! அந்த சக்தி
ானது கடோத்கசன்மீது பிரயோகிக்கப்பட்டு வீணாக்கப்பட்ட
த்தக்கண்டு நான் தனஞ்சயனை இப்பொழுதுதான் ம்ருத்யுவி னு
டைய வாய்நடுவினின்று விடுபட்டவனாகப் பார்க்கிறேன் யுத்த
ில் நான் அர்ஜுனனைக் காப்பாற்றவேண்டுவதுபோல எனதுப
னையும் தாயையும் உங்களையும் பிராதாக்களையும் காப்பாற்ற
வண்டுவதில்லை, அவ்வாறே, என் உயிரையுங் காப்பாற்றவேண்டுவ
ில்லை ஸாத்வத! இம்மூவுலகங்களுள்ளும் எது அடைவதற்கு மிக
ுரிதானதோ அதுகிடைப்பதாயிருந்தாலும் நான் பிருதாபுத்திர
ுன அர்ஜுனனைவிட்டு அடையவிரும்பமாட்டேன் யுயுதான!
ஆதலால், இப்பொழுது செத்தவன் மறுபடியும் பிழைப்பதுபோ
ப பிருதாபுத்ரனான தனஞ்சயனைக்கண்டு அதிக ஆனந்தம் உண

டாகியது ஆதலால, எனனால கா்ணனபொருடடு யுததததி ராக்ஷஸன அனுபபபபடடான ராததிரியுததததில கா்ணனை பீடிபபதறகு வேறு ஒருவனும சகதியுளளவனுகான' என்றுகூ ஞா தனஞசயனுககு ஹிததததைவிளைவிபபதில முயறசியுளள ரும அவனுககுபபிரியததைத தேடும விஷயததில எபபொழுது பறறுதலுளளவருமான தேவகிநநதனா அபபொழுது ஸா யகியை நோககி இவவாறு கூறினா' என்று சொனனன

நூறறெணபததுநானகாவது அதயாயம

கடோதககசவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடையசக்தி வீணானதற்காகவருந்தியதும், யுதிஷடிரர் கிருஷ்ணனிடத்தில் கடோத்கசனது உபகாரத்தைக் கூறித் துக்கித்ததும், கர்ணனைக் கொல்லப்புறப்பட்ட யுதிஷடி ரரை வியாஸர் வந்து தடுத்து மறைநததும்)

திருதராஷடிரன, 'அபபா! இநதப பெரியஅநீதியானது க ணன துரியோதனன முதலான வீராகளுடையதும ஸௌபலனு சகுனியினுடையதும விசேஷமாகஉனனுடையதுமே ஸஞசய அநதசசகதியை நீஙகளனைவரும எபபொழுதுமே யுததததில ஒ வீரனைக கொலலுநதிறமையுளளதெனறும, ஒருவராலுநதடுக முடியாததெனறும, இநதிரனுடனகூடின தேவாகளாலும தாங் முடியாததெனறும அறிநதிருககிறீாகளேயாகில அநதசசகதி னது யுததததில முதலிலேயே காணனாலதேவகிபுத்திரனமீதாவ பலகுனனமீதாவது ஏன போடபபடவிலலை?' எனறுவின ஸஞசயன சொலலுனன

'அரசரே! குருகுலஸரேஷடரே! யுததததினினறு திருமபி வ தவாகளான எஙகளனைவருககும இரவில, 'காண! காண! நாளை காலைவிடிநதவுடனே இநதச சகதியைக கேசவனபொருட்ட வது அாஜுனனபொருடடாவது பிரயோகிககவேணடும' என இவ்விதபபேசசு ஒவவொருநாளும நடநதுகொணடேயிரு தது மனனரே! பிறகு, விடிநதவுடனே, காணனுடை அவவிதபுததியும மறற யுததவீராகளுடையபுததியும அடி கடி தெயவசசகதியினால அழிககபபடடுவிடடன காண தன கையிலுளள சகதியினாலே யுததகளததில பாாத்தை யாவது தேவகிபுததிரனை கிருஷணனையாவது கொலலாம ருநதவிஷயததில தெயவததையே முககியகாரணமெனறு நா எணணுகிறேன அநதக காணனுடைய கையிலுளள சகதியான

ளமயின காளராததிரிககு ஒபபானது பிரபுவே! காணன விதியி
லை புததிகெடுககபபடடவனுனதால, இநதிரனல கொடுககபபடட
நதசசகதியைத தேவமாயையால மயககமுறறுத தேவகிபுததிர
ன கிருஷணனமீதாவது இநதிரனுககு நிகரான பாாததன
தாவது வததைை உததேசிததுப பிரயோகிககவிலலை' எனறு
றினன

திருதராஷடிரன, 'இநதிரனுடைய சகதியானது துருமபு
பானற கடோதகசனைககொனறுவிடடுப போயவிடடமை
ால நீஙகள தெயவததாலும கேசவனுடைய சொநதப புததி
னும கெடுககபபடடீாகள காணனும எனனுடைய புததிரா
ளும இனனும மறறெலலா அரசாகளும அநத அநீதியினுல
மனுடைய வீடடை நாடிவிடடாாகள அநத ஹிடிமபாபுததிரன
காலலபபடடபிறகு, கௌரவாகளுககும பாணடவாகளுககும
றுபடியும யுததம நடநதவிததததை எனககுசசொல அணிவகுக
பபடட சேனையையுடையவாகளும பகைவாகளை அடிககுந திறமை
ளளவாகளும பாஞசாலாகளோடு சோநதுவநது துரோணரை
திாதது யுததததிறகாகச சென்றவாகளுமான ஸருஞசயாகள
வவாறு யுததமசெயதாாகள? ஸோமதததகுமாரனுன பூரிசிர
வின வததாலும ஸைநதவனுடைய வதததாலும கோபங
காணடு உயிரில ஆசையைவிடடுப பாணடவசைனியததில பிர
வசிததுவருகினறவரும கொடடாவிவிடுகினற வேஙகைபோனற
ரும வாயைததிறநதிருககும அநதகன போனறவரும பாணங
ளைப பிரயோகிககினறவருமான துரோணரைப பாணடவாகளும
ருஞசயாகளும எவவாறு எதிாததாாகள? ஐயனே! துரியோத-
னைத தலைவனுககொணடவாகளும யுததததில ஆசாாயரைப
ாதுகாததவாகளுமான துரோணபுததிரரும காணனும கிருப
ம எனனசெயதாாகள? ஸஞசய! பாரதவாஜரைக கொலலக
ருதிய பீமாாஜுனனிருவரையும நமமைச சோநதவாகள யுததத
ல எவவாறு எதிாததாாகள? அதனை எனககுச சொல விநது
ஜனுடைய வதததினுலும கடோதகசனுடையவதததினுலும
கக கோபமகொணடவாகளான அவாகள இராததிரிகாலததில
வவாறு போாபுரிநதாாகள?' எனறு வினவ, ஸஞசயன
சாலலலானுன

'அரசரே! இரவில கடோதகசனெனகிற ராக்ஷஸன காண
லை கொலலபபடடவுடன, போாபுரியவிருமபிய உஙகளைச
சாநதவாகள விமமநாதஞசெயதுகொணடு வேகததோடுவரவும
சனையுஙகொலலபபடவும இரவும பாதிககுமேறபடடபொழுது,
ரசரான தாமபுததிரா மிகக தளாசசியை அடைநதா மிகக

கைவனமையுளளவரான தாமபுததிரா பீமஸேனனைபபாாதது 'மிகக தோளவலியமைநதவனே! தாாததராஷடிரனுடைய சேனை யைத தடு ஹிடிமபாபுததிரனுடைய வதததினுலே எனககு அதிகமான மயககம வநதுவிடடது' எனறு சொனனா இவவாறு பீமனைபபாாததுக கடடளையிடடுவிடடு, அரசரான அவா, கணணீ ரால நிறைநத முகததுடன அடிககடி பெருமூசசு விடடுககொணடு தமது தேரிலுடகாாநதா, கோரமான காணனுடைய பராககிர மததைககணடு மோகததையுமடைநதா அஙஙனம மனவருதத முறற தாமபுததிரரைப பாாதது ஸ்ரீவாஸுதேவா, 'கௌர தேயரே! நீா மனவருததமடையாதீா இஃது உமககுத தகாது பரதஸ்ரேஷடரே! அறபமனிதனிடததிறபோல உமமிடததில மனததளாசசி தகாது வேநதரே! பிரபுவே! எழுநதிரும யுததப செயயும, பெரிதான யுததபாரததைத தாஙகும நீா மனவருதத மடைநதிருநதால வெறறிபெறுவதில ஸமசயமுணடாகும' எனறு கூறினா தாமராஜரான யுதிஷடிரா, மாதவருடைய வாாததை யைககேடடு இரணடு கைகளாலும இரணடுகணகளையும துடைத துககொணடு அவரைப பாாதது, 'மிகக புஜபலமுளளவரே! தா மஙகளுடைய உததமமான கதியானது எனனால அறியபபடடி ருககினறது பிறாசெயத நனறியை அறியாதவனுககுப பிரமம ஹததி செயவதனால வரும பலனனது ஸமபவிககிறது ஜனாத தனரே! வனததில வசிககினற எஙகளுககு மகாதமாவான அநத ஹிடிமபாபுததிரன பாலனுகவிருநதும உதவியைச செயதான வாஸுதேவரே! பாசுபதாஸதிரததிறகாகப பாணடவனை அாஜுனன சென றிருபபதை அறிநது கடோதககசன பெரிதான விலலைககையிறகொணடு காமயகவனததில எனனிடமவநதான தனஞசயன இலலாமலிருநதகாலமுழுவதும எஙகளுடனசோநதே வாஸம செயதான கநதமாதன பாவததைககுறிதது யாத திரைசெயதகாலததில பிரவேசிககமுடியாத இடஙகளிலிருநது நாஙகள (அவனால) தாணடுவிககபபடடோம களைததுபபோன ளான பாஞசாலியும மகாபலசாலியான கடோதககசனால முதுகி னால சுமககபபடடாள பிரபுவே! இநதக கடோதககசன யுததங களுடைய காரியஙகளையும செயதான கடோதககசனாலே பெரும போரில எனனிமிததமாக ஒருவராலும செயயமுடியாதகாரியம செயயபபடடது ஜனாாததனரே! ஸகதேவனிடததில இயறகையா எனககுளள பரீதியே இரணடுமடஙகாக ராக்ஷஸேநதிரனை கடோதககசனிடததில எனககு இருநதது தோளவலி மிககவனை கடோதககசன எனனுடையபகதன அவனுககு நான பிரியன எனககும அவன பிரியன விருஷணிகுலததிலுதிததவரே! ஆ

ோல, துககததால வாடடபபடடு நான மயககததை அடைகிறேன
விருஷணி குலததவரே! கௌரவாகளாலே சேனைகள துரததபபடு
வதைப பாரும மஹாரதாகளான துரோணரும காணனும யுத
ததில மிகுநத முயறசியுளளவாகளாயிருபபதைப பாரும மாத
வரே! மதஙகொணடிருககிற இரணடு யானைகளாலே பெரியகோ
ரைககாடு அழிககபபடுவதுபோல நடுநிசியில இவவிருவராலும
பாணடவஸைனியம நாசஞ்செயயபபடடுவிடடது மாதவரே!
பீமஸேனனுடைய புஜபலததையும அாஜுனனுடைய ஆசசரிய
ரமான அஸதிரஸாமாததியததையும அலக்ஷியம செயதுவிடடுக
கௌரவாகள விககரமததைக காணபிககிறாாகள இதோ துரோ
ணரும கர்ணனும அரசனான துரியோதனனும யுததததில ராக்ஷ
ஸனைககொனறுவிடடு ஸநதோஷமுளளவாகளாகி யுததகளததில
காஜிககினறாாகள ஜனாததனரே! நாஙகளும நீரும உயிரோடிருக
கையில, ஹிடிமபாபுததிரன ஸூதபுததிரனோடு போாபுரிநது எவ
வாறு மரணமடைநதான? நமமனைவரையும தனபுறததிவிடடு
ஸவயஸாசி பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே பீமஸேனபுத
திரனும மகாபலசாலியுமான ராக்ஷஸன கொலலபபடடான
காவிநதரே! துஷடாகளான திருதராஷடிரபுததிராகளாலே அபி
மனயுகொலலபபடடபொழுது, அநத ரணகளததில மகாரதனான
ஸவயஸாசி இருககவிலலை நாஙகளெலலோரும துராதமாவான
ஸைநதவனால தடுககபபடடுவிடடோம அநத அபிமனயுவதத
ல புததிரருடனகூடிய துரோணா காரணமாகவிருநதாா ஆசாா
ரான துரோணா (அபிமனயுவைக) கொலவதறகுரிய உபாயத
தத தாமே காணனுககு உபதேசிததாா போாபுரிகினறஅநத
அபிமனயுவினுடைய கததியையும துரோணா தமகததியினால
இரணடாகத துணடாககினாா விசனததில அகபபடட அநத
அபிமனயுவினுடைய குதிரைகளைக கிருதவாமா குரூரனுகிக
கொனறு விரைவாக இருபககததிலுமுளள ஸாரதிகளையுமகொன
றன அவவாறே, மறற மகாவிலலாளிகளும ஸுபததராபுததரனை
யுததததில அடிததுத தளளினாாகள மாதவரே! (இபபடியிருகக),
அறபகாரணததால காணடீவதனவையுடைய அாஜுனனாலே ஸைந
தவன கொலலபபடடான யாதவஸரேஷடரே! அநத விஷயத
தில எனககு அதிகபபிரியமிலலை பாணடவாகள பகைவாகளைக
கொலவது நியாயமாயிருககுமாகில காணன துரோணா இருவரை
யும முதலில யுததததில கொலலவேண்டுமெனபது எனனுடைய
கருதது புருஷஸரேஷடரே! இவவிருவருமலலவோ நமமுடைய
துககஙகளுககுக காரணம இவவிருவரையும யுததததில உதவியா
கபபெறறுத துரியோதனன மனததில தைரியமடைநதிருககின

ருன எநத விஷயததில துரோணருமபரிவாரஙகளுடனகூடி
ஸூதபுததிரனும சொலலததககவாகளோ அநத விஷயததி
புஜபலமிகுநத அாஜுனன தூரததிலிருநத ஸைநயவனைகொ
ருன வீரரே! நான அவசியம ஸூதபுததிரனை அடககவேண
டும ஆதலால, காணனைக கொலலும எணணததோடு நானே
நேரில எதிாததுச செலவேன தோளவலிமை மிகுநத பீமசே
னன துரோணருடைய சேனையோடு யுததஞசெயய எதிாததிரு
கிருன' என று சொனஞா

யுதிஷடிரா சொலலிவிடடு விரைவுடன பெரிதானவில
நாணொலி செயதுகொணடும பயஙகரமாகச சஙகததை ஊதி
கொணடும வேகமாகச சென்ருா பிறகு, சிகணடி ஆயிர
ரதஙகளாலும முநநூறு யானைகளாலும ஐயாயிரம குதிரை
களாலும பிரபததிரகாகளோடுகூடின பாஞசாலாகளாலு
சூழபபடடு விரைவுடனே யுதிஷடிரராஜரைப பினதொட
நதுசென்றுன பிறகு, யுதிஷடிரரைத தலைமையாககொண
பாஞசாலாகளும பாணடவாகளும கவசமணிநதுகொணடு பேரிவ
ததியஙகளையும பணவஙகளையும ஆனகஙகளையும கோமுகஙகளையு
முழககிஞாகள, சஙகஙகளையும ஊதிஞாகள, கைகளையும கொ
டிஞாகள பிறகு, மகாபாகுபலமுளளவரான வாஸுதேவ
தனஞசயனைப பாாதது, 'இதோ யுதிஷடிரா கோபமுணடு ஸூ
புததிரனைக கொலலககருதி விரைவாகச செலலுகிருா அவ
உபேக்ஷிபபது தகாதது' என று சொனஞா இவவாறு சொல
விடடு, ஹிருஷீகேசா விரைவாகக குதிரைகளை ஒடடிஞா தூர
தில சென றுகொணடிருககினற அரசரான தாமபுததிரரை ஜஞா
தனா பினதொடாநதாா ஸூதபுததிரனைக கொலலவேண
மெனகிற விருபபததோடு விரைவாகச சென றுகொணடிருககின
தாமபுததிரரைப பாாதது, வியாசமாமுனிவா, துககததால எ
ணம அழிககபபடடவரும அகனியிஞல தகிககபபடுகிறவாபே
லிருககினறவரும தாமராஜனுககுப புததிரருமான யுதிஷடி
கிலவநது பினவருமாறு சொலலிஞா

'யுதததநில காணனை எதிாததுப பாகயததால பலகுன
ஜீவிததிருககிருன ஏனெனில்; அநதக காணன ஸவயஸாசியை
கொலல நினைநது சகதியைக காபபாறறிவநதான ஜிஷணுவா
வன பாககியததாலே மகாயுதததில அநதக காணனே
(தேரோடுதோ எதிாததுச செயவதாகிய) தவைரதயுததத
அடையவிலலை விரோதமுளளவாகளான இவவிருவரும, எல
விததத்திஞலும திவயாஸதிரஙகளைப பிரயோகிபபாாகள யுதி
டிர! அஸதிரஙகள நாசம செயயபபடடபொழுது துனபுறுதத

படடவனுன ஸூதபுதரன யுததததில நிசசயமாக இநதிரனுல கொடுககபபடட சகதியைப பிரயோகிததிருபபான பரத ஙரேஷட! அபபொழுது உனககுக கோரமானவிசனம வநதிருக தம பகைவாகளுடைய காவததை அழிககுந திறமையுளள பனே! ஸூதபுததிரனுல பாககியததால ராக்ஷஸன யுததததில கொலலபபடடான இநதிரனுல கொடுககபபடட சகதியைக காரணமாககொணடு அநதக கடோதககசன காணனுல கொலலப படடான அபபா! உனது க்ஷேமததுககாகவே ராக்ஷஸன யுத ததில கொலலபபடடான பரதஸரேஷட! நீ கோபமடையாதே துககததில மனததைச செலுததாதே யுதிஷடிர! இவவுலகில எலலாபபிராணிகளுககும இவவிதமான முடிவு உணடு அரசனே! பாரத! நீ பிராதாககளோடும மஹாதமாககளான எலலா அரசாக ளோடும சோநது கௌரவாகளை எதிாதது யுததததில போாபுரி வாயாக அபபா! ஐநதாவதுநாளில பூமியானது உனககு வசப படபபோகிறது புருஷஸரேஷட! எபபொழுதும தாமததையே சிநதிததுவா பாணடவ! நீ கொடுமையினமையையும தவததை யும தானததையும பொறுமையையும ஸததியததையும அதிபரீதி யுடன அனுஷடிததுககொணடிரு எஙகு தாமமோ அஙகு ஜயம' என்றுா இவவாறு பாணடவரைபபாாததுச சொலலிவிடடு வியாஸபகவான அவவிடததிலேயே மறைநதாா

கடோத்க்சவதபர்வம் முற்றிற்று

நூறறெணபததைநதாவது அதயாயம

துரோணவதபாவம

(தூக்கத்தால் நிலைமைதப்பின போர்வீரர்கள் அர்ஜுனனுடைய கட்டளையினாலே தூங்கி ஶ்ரமத்தைப் போக்கிக்கொண்டு சந்திரோதயமான பின்பு போர்தொடங்கியது)

பாதாகளிற சிறநதவரே! பிறகு, வியாஸா இவவாறு சொல் லக்கேடட வீரரும தாமராஜருமான யுதிஷடிரரோ தாம கான னகக்கொலலும முயறசியிலிருநது திருமபினா ஸூதபுதரனுலே கடோதககசன கொலலபபடடபொழுது, தாமராஜரான யுதிஷடி ரா அனறு இரவுமுழுதும துககமும கோபமும மேலிடடவரா ஞா அவா, உமமுடைய பெரியசேனை பீமனுலே தடுககபபடு வதைககணடு, திருஷடதயுமனனை நோககி, 'நீ குமபததில தோன றினவரான துரோணுசாரியரைத தடு நீ துரோணரைக கொல லுதினபொருடடே அகனியிலிருநது தோனறியவனனனறோ? பகைக்

வாகளை வாடடுகிறவனான நீ அமபுகளோடும கவசததோடும கதத
யோடும விலலோடுமகூடியவனாகி யுததரஙகததில ஊககதத
டன துரோணரை எதிததுசசெல எவவிததாலும உனககுப
பயமவேணடாம [1] ஜனமேஜயனும சிகணடியும [2] தாமுககுமா
ரன யசோதரனும மகிழசசியுளளவாகளாகித துரோணரைக
குறிதது நானகு பககஙகளிலும எதிததுச செலலடடும நகுல
னும ஸஹதேவனும திரௌபதிகுமாராகளும பிரபதரகாகளும
புததிராகளோடும பிராதாககளோடுஙகூடியவாகளான துருபதன
விராடன இருவரும ஸாதயகியும கேகயாகளும பாணடவனான
தனஞசயனும ஆகிய எலலோரும துரோணரைககொலலவேணடு
மெனகிற எணணததால விரைவாக எதிககடடும அவவாறே
எலலாரதிகாகளும யானை குதிரைகள எவவளவுணடோ அவவள
வும காலாடகளும மகாரதரான துரோணரை யுததததில கீழே
விழுமபடி செயயடடும' எனறு கடடளையிடடாா மகாதமாவான
பாணடவரால அவவாறு கடடளையிடபபடட அவாகளெலலோ
ரும துரோணரைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணததோடு
அதிவேகததுடன எதிததாாகள சஸதிரதாரிகளுள உததம
ரான துரோணா தமமைநோககிவருகினற பாணடவாகளை ஸா
விதமுயறசியோடும யுததததில விரைவாக எதிததாா. பிறகு
ராஜாவான துரியோதனன துரோணருடைய உயிரை ரகூஷிக
விருமபி மிகக கோபஙகொணடு எலலா முயறசியோடும பாண
டவாகளை எதிததான பிறகு, ஒருவரையொருவா பாாதது
காஜிககினறவாகளான பாணடவாகளுககும கௌரவாகளுககு
களைததுபபோயிருககினறவாகனஙகளோடும ஸைனியஙகளோடு
கூடின யுததம தொடஙகியது மகாராஜரே! யுததததில களை
படைநதவாகளும நிததிரையினால மயஙகினவாகளுமான அந
மஹாரதாகள ரணகளததில ஒருவிதசசெயகையையும செய
விலலை மூனறுசாமநேரமுளள அநத இரவு கோரமாகவும பய
கரமாகவும ஆயிரம சாமஙகளுளள இரவுககு ஸமமாகவு
பிராணனகளை அபகரிககினறதாகவும இருநதது அவவாறே
கொலலபபடுகினறவாகளும விசேஷமாகக காயபபடுததபபட
வாகளும அதிகமாக நிததிரையினால மயககமுறறவாகளுமான
அநத வீராகளுககு அவவிரவானது கோரஸவருபமுளளதாகியத
எலலா க்ஷததிரியாகளும ஊககததைதயிழநதவாகளும மனததள
சசியுறறவாகளுமானாாகள உமமைசசோநத வீராகளும பிறா

[1] இவனவேறு [2] தாமுகனும யசோதரனும எனறு வெவவேறாக
கொளவது இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு

நடைய வீரர்களும் அஸ்திரங்களும் பாணங்களும் மற்றவர்களான
ள ஸாமர்த்தியமுள்ளவர்களும் விசேஷமாக நிலைதவறினவர்
ளுமான அந்த வீரர்கள் தங்கள் கடமையைநினைந்து தங்க
நடைய சேனையைவிட்டு விலகாமலிருந்தனர் பாரதரே! சில
னங்கள் அஸ்திரங்களை எறிந்துவிட்டுத் தூக்கமயக்கமுற்றுப்
படுத்துறங்கினார்கள் சிலர் தேர்களிலும் சிலர் யானைகள்மீதும்
லர் குதிரைகள்மீதும் படுத்துறங்கினார்கள் அரசரே! யுத்தவீரர்
ள தூக்கத்தினால் மயக்கமடைந்தவர்களாகி ஒருவிதச் செய்கை
யையும் அறியவில்லை அப்படிப்பட்ட வீரர்களைச் சில போர்வீரர்
ள யுத்தகளத்தில் யமலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள் பிரஜ்ஞை
றற்றுத் தூங்குகின்ற பகைவர்களை மற்றவர்கள் அடித்தார்கள்.
காயுத்தத்தில் நித்திரையினால் மயக்கமுற்றவர்களான அந்த
த்தவீரர்கள் போர்க்களத்தில் பற்பல சொற்களைச் சொல்லிக்
காண்டு தம்மையும் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களையும் பிறரையும்
கான்றார்கள் மஹாராஜரே! யுத்தம் செய்யவேண்டுமென்று நிற்
ன்றவர்களும் நித்திரையினால் மிகச்சிவந்த கண்களுள்ளவர்களு
ான நம்முடைய அநேக ஜனங்கள் சத்துருக்களுடைய வீரர்க
ிடமிருந்து துன்பத்தை அடைந்தார்கள் சிலர் யுத்தத்தில்
சென்றுகொண்டிருக்கும்பொழுதே நித்திரையினால் மயக்கமுற்
ார்கள் அந்தச் சூரர்கள் பயங்கரமான அந்தஇருளில் ரணகளத்
தில் சூரர்களான சத்துருக்களைக் கொன்றார்கள் யுத்தத்தில் தூக்
கத்தால் அதிக மயக்கமுற்றவர்களான அனேக ஜனங்கள் தாங்
ள சத்துருக்களால் கொல்லப்படுவதைத் தெரிந்துகொள்ள
லலை புருஷஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனன் அவர்களுடைய இவ்வித
ான செய்கையையறிந்து திக்குக்களை எதிரொலியிடும்படி செய்து
காண்டு உரக்க ஒருவார்த்தையைக் கூறலானான் 'ஸைனிகர்
களே! இருளாலும் அதிகமான புழுதியினாலும் மூடப்பட்டிருக்கிற
சேனையில் நீங்களனைவரும் வாகனங்களுடன் களைப்படைந்தவர்
ளும் நித்திரையினால் மயக்கமுற்றவர்களுமாயிருக்கிறீர்கள் அப்
படிப்பட்ட நீங்கள் விரும்பினால் யுத்தத்தை நிறுத்திவிடுங்கள்
ந்த யுத்தபூமியிலேயே ஒரு முகூர்த்தகாலம் உறங்குங்கள்
ாண்டவகௌரவ வீரர்களே! பிறகு, நீங்கள் நித்திரையைவிட்டு
டாயதீர்ந்தவர்களாகிச் சந்திரோதயமானவுடனே ஸ்வர்க்
கத்தை அடைவதின்பொருட்டு மறுபடியும் ஒருவரோடொருவர்
த்தத்திற்காக எதிர்த்துச் செல்லுங்கள்' என்றான் அரசரே!
ாவத்தாமங்களையும் அறிந்தவர்களான அங்குள்ளவீரர்கள் தார்
கனான அர்ஜுனனுடைய அந்த வார்த்தையை அன்புடன் ஏற்
றுக்கொண்டார்கள் அவ்வாறே, (அந்த) வீரர்கள் ஒருவரோ

டொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள் கௌரவ ஸேனுவீரர்களெ
லோரும, 'கர்ண! கர்ண! துரியோதன! நீங்கள் யுத்தத்தை
நிறுத்திவிடுங்கள் பாண்டவஸைன்யம் யுத்தத்தை நிறுத்திவி
டது' என்று கூச்சலிட்டார்கள் பாரதரே! பலகுன்ன ஆங்காங
அவவாறு உரக்கச்சொன்னவுடன், பாண்டவர்களுடைய சேனை
யும உமமுடைய சேனையும யுத்தத்தினின்று ஓய்ந்தன மகாதம
வான அந்த அர்ஜுனனுடைய கௌரவம்பொருந்திய அந
வார்த்தையைத் தேவர்களும ரிஷிகளும எல்லாவீரர்களும* ஸ
தோஷமடைந்து புகழ்ந்தார்கள் பாரதரே! கலை்ந்த எல்லா ஸை
யங்களும நயமான அந்த வார்த்தையைப் புகழ்ந்து ஒரு முகூ
த்தகாலம உறங்கின பாரதரே! உமமுடைய அந்தச்சேனைய
னது, விடாயதீர்ந்து ஸுகத்தையடைந்து வீரனுன அர்ஜுனனை
பார்க்து, 'மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! மாசற்றவனே! உன்னிட
தில வேதங்களும அவவாறே அஸ்திரங்களுமுள்ளன உன்னிட
தில புத்தியும பராக்கிரமமுமுள்ளன உன்னிடத்தில தாமமும பூ
தயையுமுள்ளன பார்த்த! தேறுதலடைந்தவர்களான நாங்க
விருமபுகிற ஸுகம உனக்கு உண்டாகட்டும வீரனே! உன மன
திற்கு விருபபமான விஷயங்களைச் சீக்கிரம அடைவாயாக' என
புகழ்ந்தது நரஸ்ரேஷ்டனுன அர்ஜுனனை மஹாரதர்கள் இ
வாறு புகழ்ந்து நித்திரையினுல கவரப்பட்டவர்களாகிப் பேசா
திருந்தார்கள் சிலர் குதிரையின் முதுகுகளிலும சிலர் தேர்களி
மத்தியிலும சிலர் யானைகளினுடைய பிடர்களிலும சிலர் பூமி
லும படுத்து உறங்கினர்கள் சிலமனிதர்கள் ஆயுதங்களையுடை
வர்களாகவும் கதைகளையுடையவர்களாகவும கத்திகளைய
கோடாலிகளையும ஈட்டிகளையுமுடையவர்களாகவும கவசங்க
அணிந்தவர்களாகவும தனித்தனி உறங்கினர்கள் தூக்கத்தா
மயக்கமுற்ற அந்தயானைகள் ஸர்ப்பங்களுடைய உடல்கள் போ
றவைகளும பூமியிலுள்ள புழுதிபடாந்தவைகளுமான துதிக்கை
ளால பூமியை மூக்கோட்டையினின்று வெளிவரும காற்றினு
குளிரச்செய்தன அந்த யுத்தத்தில பூமியில பெருமூச்சுவிட்டு
கொண்டு உறங்குகின்றயானைகள் சீறுகின்ற பெருமபாம்
களோடு கீழே சிதறிக்கிடக்கின்ற மலைகள்போல விளங்கி
பொன்மயமான பூட்டாமவார்களுள்ள அந்தக் குதிரைக
பிடரிமயிர்களுடன் தொங்குகின்ற நுகத்தடிகளுள்ள
களாகி ஸமமான தரையைக் குளமபின் நுனிகளால பறித்து பே
பள்ளமாக்கச்செய்தன ராஜஸ்ரேஷ்டரே! வாகனங்களின்மீதிரு
தவரெல்லாம அவற்றின்மீதே உறங்கினர்கள் பரதரிற சிற
வரே! இவவாறு, குதிரைகளும யானைகளும யுத்தவீரர்களும அ

ரமததையடைநது யுததததை நிறுததித தூஙகினாகள அவ
று நிததிரையினலே ஒயவுறறு ஒலியடஙகியிருககினற அநதச
னையானது, ஸமாததாகளான சிறபிகளாலே சிததிரபபடததில
ழுதபபடட அறபுதமான சிததிரமபோல விளஙகியது குணட
கள தரிததவாகளும யௌவனமுளளவாகளுமான அநத
ததிரியாகள ஒருவராலொருவா அமபுகளால அஙகஙகள
யமபுணணபபடடவாகளாகிக காமினிகளுடைய கொஙகை
ில படுததுறஙகுகிறவாகளபோல யானைகளினுடைய மததகங
ிலே படுததுறஙகினாகள பிறகு, ஆமபலகளுககு நாதனும
மினியினுடைய கனனமபோல வெளுததிருககினறவனும நேத
ஙகளுககு ஆனநததததை உணடுபணணுகினறவனுமான சநதிர
லே கிழததிசையானது அலஙகரிககபபடடது ஆயிரஙகணக
ளள இநதிரனுடைய திககாகிற குகையினினறு வெளிபபுறப
டதும கிரணஙகளாகிற மஞசளநிறமுளள பிடரிமயிாகளால
காசிககினறதும இருடடாகிற யானைககூடடஙகளைப பிளககின
மான உதயபாவதததில வஸிககினற (சநதிரனாகிற) ஒரு ஸிம
ானது தோனறியது மஹேஶவராருடைய உததமமான விரு
ததின தேககாநதிபோனற காநதியையுடையதும வளைததுக
டபபடட மனமதனுடைய விறபோலவிளஙகுவதும புதியமண
ளது புனனகைபோலஅழகியதும மனததிறகு இனபமானதும
மபலோடைககுப பநதுவுமான சநதிரன வெளியில புறபபட
பிறகு, ஒரு முகூாததகாலததிறகுள கிழததிசையில காநதி
யுடையவனும முயலை அடையாளமாககக்கொணடவனும பிரபுவு
ன சநதிரன பிரகாசகரமான (தன) ஒளியை அடககிககொணடு
பபுநிறமுளள காநதியைக காடடினன சிவபபான காநதியை
ளிபபடுததிய பிறகு, சநதிரன பொனபோனற காநதியுளள
ரிய கிரணஙகளுடைய ஸமூகததை மெலலமெலலபபரபபினன
தச சநதிரகிரணஙகள ஒளியினலே இருளை விலககிககொணடு
துவாக எலலாத திககுககளையும ஆகாயததையும அவவாறே
யையும வியாபிததன பிறகு, ஒரு முகூாத்தகாலததிறகுள
கம ஒளிமயமாகியது அவவாறே, இருளும விரைவாகமறைநது
யரையிழநததுமாகியது அரசரே! உலகம விளககபபடடுப
லபோலாகிச சநதிரனும பிரகாசிகக்வே, அபபொழுது இரவில
சரிககும பிராணிகளில சில சஞசரிததன, சில சஞசரியாமலு
நதன அரசரே! சநதிரனுடைய கிரணஙகளாலே விழிபபை
டுபணணபபடட அநதசசேனை சூரியகிரணஙகளாலே மலரச
யபபடட தாமரைககாடுபோல விளஙகியது எவவாறு கட
னது சநதிரோதயததினலே பொஙகிக குழமபுமோ அவவாறே

அநதசசேனைககடலானது சநதிரோதயததினாலே பொஙகிக குதி
பியது வேநதரே! பிறகு, பரலோகததையடைய எணண
கொணடவாகளான வீராகளுககுப பூலோகததில எலலா ஜன
களும அழிவதினபொருடடு மறுபடியும போா தொடஙகியது.

நூறறெணபததாருவது அதயாயம

துரோணவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் துரோணரை இகழ்ந்ததும், கோபமூட்டப்பட்ட அ
அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தும் துரியோதனனை இகழ்ந்தும்
போருக்குப் புறப்பட்டதும்)

பிறகு, துரியோதனன துரோணரை அடைநது, கோ
துககு வசபபடடு ஊககததையும பராககிரமததையும விரு
பணணுமபடி பினவரும வாாததையைச சொலலலானன 'யு
களததில சிரமததையடைநது களைபபாறுகினறவாகளும மன
வாடினவாகளும மேலும லக்ஷ்யததை (=ஜயததை) அடைநத
களுமான சததுருககளை மனனிககலாகாது உமககுப பிரியத
விருமபி நாஙகள பொறுததிருநததனால மிகக பலசாலிகள
இநதப பாணடவவீராகள நனறாகக களைதீாநதுவிடடாாகள ந
தேஜஸினாலும பலததினாலும எலலாவிததிலும குறைவுபட
களாயிருககிறோம பாணடவவீராகள உஙகளால பாதுகாககப
டுத திருமபவும திருமபவும விருததியடைகிறாாகள பிரமமாஸ
முதலான திவயாஸதிரஙகளெலலாம தேவரீரிடததிலேயே விசே
மாக நிலைபெறறிருககினறன யுததஞசெயகினற தேவரீருக
பாணடவாகளாவது நாஙகளாவது உலகததிலுளள மறற
லாளிகளாவது ஒபபாகோம இந்த உணமையை உமககுச செ
லுகிறேன பிராமமணோததமரே! எலலா அஸதிரஙகளையும அ
தவரான தேவரீா, தேவாகளோடும அஸுராகளோடும கநதா
களோடுஙகூடின இவ்வுலகஙகளைத திவயாஸதிரஙகளால நா
செயவீா, ஸநதேகமிலலை அபபடிபபடட தேவரீா சிஷயாகள
ருததலையோ அலலது என்னுடைய தாபபாககியததையோ மு
னிடடு இநதப பாணடவாகளைத தேவரீருககுச சமானாகளெ
எணணிப பொறுககினறீா' எனறு சொனனன மனனரே! உ
குமாரனாலே இவவாறு அவமதிககபபடடவரும கோபமூட்டப
டவருமான துரோணா, கோபததுடன அவனைபபாாதது, '
யோதன! பிராயமுதிாநதவனான நான யுதததில இயனறவண
லும போாபுரிகிறேன இதறகுமேல வெறறியில பேராசைகொ
டால நான இழிவான காரியததைச செயயவேணடியிருகக

ஸதிரஙகளையறிநத நான அஸதிரஙகளையறியாத எலலா ஜனங
ளையும கொலலவேணடியிருககும கௌரவனே! சுபமோ அசு
மோ எதனை நீ எணணுகிருயோ அதனை நீ சொலலுவதறகாகச
சயவேன வேறுவிதமாக நான செயயபபோகிறதிலலை ராஜனே!
ததததில பராககிரமததை வெளியிடடு எலலாப பாஞசாலாகளை
ம கொனறுவிடடுக கவசததைக கழறறப போகிறேன ஸததி
மசெயது ஆயுதததைத தொடுகிறேன குநதீபுததிரனான அாஜு
னை யுதததததில சிரமமடைநதவனென்று எணணுகிருய மிகக
ஜபலமுளளவனே! கௌரவ! அவனுடைய வீாயததை உணமை
ரகக கேள கோபஙகொணடிருககினற ஸவயஸாசியை யுதத
ல தேவாகளாவது கநதாவாகளாவது யக்ஷாகளாவது ராக்ஷ
ாகளாவது ஜயிகக வலலமையுளளவாகளாகாா அநத மகா
ருஷன காணடவவனததில வீாயமுளளவனை தேவராஜனை
திரததான மழைகளைப பொழிகினற அநத இநதிரனை அமபுக
ால தடுததான அநத புருஷஶரேஷடனுலேயே யக்ஷாகளும
ாகளும அவவாறே தைதயாகளும மறறுமுளள சிறநத
லசாலிகளும கொலலபபடடாாகள அநத விஷயமும உனககுத
தரியும 1 கோஷயாததிரையில சிதரஸேனன முதலான கநதா
ாகள ஜயிககபபடடாாகள அநதக கநதாவாகளாலே கவாப
டட நீஙகளும திடமான விலலைகையிறபிடிதத ஸவயஸாசியி
லே விடுவிககபபடடீாகள அவவாறே, தேவாகளால கொலல
டியாத நிவாதகவசாகளெனனும தேவசததுருககளும யுதத
ல அநத வீரனாலே ஜயிககபபடடாாகள அநதப புருஷஶரேஷ
ன ஹிரணயபுரததில வஸிககினற ஆயிரம அஸுராகளை
ிததான அவன மனிதாகளால எவவாறு ஜயிககததககவன?
ரசனே! நாம போாபுரிநதுகொணடிருககுமபொழுதே உனனு
டய இநதசசேனைமுழுதும அவனால நாசமசெயயபபடடுவிடட
தனபது உனககுப பிரததியக்ஷம' என்று சொனனா
வேநதரே! அபபொழுது அாஜுனனைப புகழகினற துரோண
ரபபாாதது உமமுடைய குமாரனான துரியோதனன கோப
ணடு மறுபடியும இநத வாாததையை உரைககலானுன 'ஆசாா
ரே! யானும துசசாஸனனும காணனும எனககு மாமனான
துனியும பாரதஸேனையை இரணடாககச செயதுகொணடு
பபொழுது யுதததததில அாஜுனனைக கொலவோம மகா பாகு
லமுளளவரே! அபபடிபபடட நீா நிலனும எபபொழுதுமே
ாஜுனன உமககுப பிரியமானசிஷயன' என்ருன அநதத

1 பசுககளைபபாாததறகாக இடைசசேரிககுப போவது

துரியோதனனுடைய அநத வாாததையைககேடடு, பா
வாஜா நகைததுககொணடு துரியோதனராஜனுககு இணஙகி
'உனககு மஙகளமுணடாகுக' எனறும கூறினா அவா, 'தேஜ
ஸுலே ஜவலிககினறவனபோனறவனும அழிவறறவனும க்ஷ
ரிய ஶ்ரேஷடனுமான காணடீவததை விலலாகவுடையவனை எ
க்ஷததிரியனதான நாசம செயவான? ஆயுதஙகளுடனகூடி
அநத அாஜுனனைக குபேரனும இநதிரனும யமனும வருண
அஸுராகளும உரகாகளும ராக்ஷஸாகளும நாசம செயயாாக
பாரத! நீ சொலலுகிற இவவாாததைகளை மூடாகள சொ
வாாகள யுததததில அாஜுனனை எதிாதது எவன க்ஷேமமு
வனுக வீடடுககுச செலவான? குரூரனும பாபததில நிச
முடையவனுமான நீயோ எலலாரிடததிலும ஸமசயமுளளவ
இருததலால உனககு மேனமையை விளைவிபபதிலும உன
ஹிததைததேடுவதிலும முயறசியுடையவாகளையும அவ
வாாததைகளைச சொலல இசசமயததில விருமபுகிறாய நீ
யுததததிறகுபபோ உனகாரியததுககாகக கௌநதேயனை நா
செய தாமதிககாதே நீயும யுததமசெயய விருமபுகிறாய
குலததில பிறநத க்ஷததிரியனலலையோ? குறறமறறவாகள
இநத எலலா க்ஷததிரியாகளையும ஏன கொலலபபோகிறா
நீயே இநத வைரததிறகு மூலம ஆதலால, அாஜுனனை எதி
துசசெல காநதாரிபுததிரா! இதோ கறறறிநதவனும க்ஷததி
தாமததை அநுஸரிககினறவனும கெடட சூதாடடததை வி
யாடடாகக கொணடவனுமான உன மாமனிருககிறான இ
யுததததில அாஜுனனை எதிாககடடும இவன பாசசிகை உ
டுவதில ஸமாததன, கோணலான தனமையுளளவன, சூ
நடததுகிறவன, சூதாடுபவன, வஞசகன, சூதாடியே கா
போககுகிறவன, வஞசனையில பாணடிததயமுளளவன, யுதத
பாணடவாகளை ஜயிபபான திருதராஷடிரன கேடடுககொ
ருககுமபொழுதே காணனோடுகூடிய நீ மயககததால மதிகெ
அடிககடி மிகக ஸநதோஷததைத் அடைநதவனபோல, 'ஐயா! நா
காணன, என்னுடைய பிராதாவான துசசாஸனன ஆகியமூவ
ஒனறு சோநது பாணடுபுததிராகளை யுததததில கொலவே
எனறு சொலலியிருககிறாய இவவிதம தறபுகழசசி செயதுகொ
ளுகினற உன்னுடைய வாாததையை ஒவவொரு ஸபையி
கேடடிருககிறேன அநதக காணனமுதலியவாகளுடன கூடி
தப பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேறறு நீ ஸததியவாககாகிவிடு இ
உனககுச சததுருவான பாணடவன பயமறறு எதிரில

ிறுன க்ஷத்திரியதர்மத்தை ஆலோசி உனக்கு ஜயத்தைக்காட்டி ும வதமே சிறந்தது (பொருள்களைக்) கொடுத்தாய், நீயும் அநுபவித்தாய், அத்யயனத்தையும் செய்தாய் நீ விரும்பிய அதிகாரம் உன்னால் அடையப்பட்டது நீ கிருதகிருத்யனாகவும் டனில்லாதவனாகவுமிருக்கிறாய் பயப்படாதே பாண்டவனைக் குறித்து யுத்தம் செய்' என்றார் யுத்தத்தில் இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, அவர், சத்ருக்களிருக்குமிடத்துக்குத் திரும்பினார் பிறகு, சேனை இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டு, அப்பொழுது யுத்தம் நடந்தது

நூற்றெண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

துரோணவதபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(துரோணர் துருபதன் விராடன் முதலான அரசர்களைக் கொன்றதும், பீமன் கிருஷ்டத்யும்னனை யுத்தஞ்செய்யத் தூண்டித் தான் துரோணருடைய படையை எதிர்த்ததும்)

அரசரே! ராத்திரியானது மூன்றில் ஒருபாகம் மிகுந்திருக் கும்பொழுது ஊக்கமுள்ளவர்களான கௌரவர்களுக்கும் பாண்ட வர்களுக்கும் யுத்தம் நடந்தது பிறகு, சந்திரனுடைய ஒளியைக் கவர்கின்றவனும் ஆதித்யனுக்கு முந்திச்செல்லுகின்றவனுமான அருணன் ஆகாயத்தைச் சிவப்பாகச்செய்கின்றவன்போல உதித்தான் அருணன் உலகத்தை நன்றாக ரஞ்சனம் செய்பவன் போல ஆகாயத்தைப் பிரகாசமுள்ளதாகச் செய்தான் கிழக்குத் திக்கில் அருணனாலே சிவப்பாகச் செய்யப்பட்ட சூரியமண்டல மானது பொன்மயமான சக்கரம்போல விளங்கியது பிறகு, கௌரவபாண்டவஸேனாவீரர்களனைவரும் தேர்களையும் குதிரை களையும் மனுஷ்யவாகனங்களையும் விட்டுவிட்டுச் சூரியனுக்கு எதி ராக நின்றுகொண்டு கைகளைக்குவித்து ஸந்தியோபாஸநஞ்செய்து ஜபஞ்செய்தார்கள் பிறகு, சேனை இரண்டாகப்பகுக்கப்பட்டவுடன், துரோணர் துரியோதனனை முந்தினவனாகக்கொண்டு பாஞ்சாலர்க ளுடன்கூடின ஸோமகர்களையும் பாண்டவர்களையும் எதிர்த்துச் சென்றார் கௌரவசேனை இரண்டாக வகுக்கப்பட்டதைக்கண்டு, மாதவர், அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'ஸவ்யஸாசியே! பகைவர் களான இந்தக் கௌரவர்களை இடப்பக்கத்திலிட்டுச் செல்' என்று சொன்னார் தனஞ்சயன் மாதவரைநோக்கி, 'அப்படியே செய் யும்' என்று அநுமதிகொடுத்து, மகாவில்லாளிகளான துரோ ணர் கர்ணன் இவ்விருவரையும் இடமாகச் சுற்றிவந்தான் வாஸுதேவருடைய அபிப்ராயத்தை அறிந்து, சத்ருபட்டணஞ

களை ஜயிப்பவனான பீமஸேனன், யுத்தமுனையில் நிற்கின்ற பார்த்தனைநோக்கி, 'அர்ஜுன! பீபத்ஸுவே! என்னுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேள் எதற்காக க்ஷத்திரியஸ்திரீ புத்திரனைப் பெறுகிருளோ அதற்குரியகாலம் இதோ வந்துவிட்டது நோக்கியிருக்கின்ற இந்த ஸமயத்தில் நீ நன்மையைச் செய்யாவிடில் மதிக்கப்படாதவனும் கொடுமைசெய்தவனுமாவாய் நீ (உனது) வீரியத்தினாலே ஸத்தியம், ஐசுவரியம், தர்மம், கீர்த்தி இவைகளுக்குக் கடனாளியாகாமலிருத்தலை அடைவாயாக யுத்தம் செய்கிறவர்களுள் சிறந்தவனே! சேனையைச் சின்னபின்னம்செய்து பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேறச்செய்' என்று சொன்னான் அந்த ஸவ்யஸாசி பீமனாலும் கேசவராலும் ஏவப்பட்டவனாகிக் கர்ணனையும் துரோணரையும் மீறிச்சென்று நான்குபக்கங்களிலும் தடுத்தான் பிறகு, க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டர்கள் யுத்தமுனையில் வருகின்றவனும் க்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டர்களை எரிக்கின்றவனும் பகைவர்களை ஆக்கிரமிக்கின்றவனும் நெருப்புப்போல் விருத்தியடைகின்றவனுமான தனஞ்சயனைப் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தித் தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள் பிறகு, துரியோதனனும் கர்ணனும் ஸௌபலனான சகுனியும் பாணஸமூகங்களைக் குந்திபுத்திரனான தனஞ்சயன்மீது வர்ஷித்தார்கள் ராஜேந்திரரே! அஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமனான தனஞ்சயன் அவர்களுடைய அஸ்திரங்களையும் நாசஞ்செய்து அவர்கள்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான் ஹஸ்தலாகவமுள்ளவனான தனஞ்சயன் அஸ்திரங்களால் அஸ்திரங்களைத் தடுத்து எல்லா வீரர்களையும் கூர்மையுள்ள பத்துப் பத்து அம்புகளால் அடித்தான் அப்பொழுது, புழுதிமழையும் அவ்வாறே அம்புமழையும் கோரமான இருளும் பெரிதான சப்தமும் தோன்றின அந்த யுத்தரங்கமானது அவ்வாறான நிலைமையை அடைந்திருக்கையில் ஆகாயமாவது பூமியாவது திக்குகளாவது அறியப்படவில்லை படையிலுண்டான புழுதியினாலே மூடப்பட்டு எல்லாம் குருடு போலாயிற்று அரசரே! அவர்களும் நாங்களும் ஒருவரையொருவர் தெரிந்துகொள்ளவில்லை நாங்களும் அவர்களும் சப்தமாத்திரத்தாலே ஒருவரையொருவர் அறிந்துகொண்டோம் அரசர்கள் அவ்விதமான உத்தேசத்தோடு போர்புரிந்தார்கள் மன்னரே! ரதிகர்கள் ரதத்தையிழந்தவர்களாக ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து வந்து மயிர்களிலும் கவசங்களிலும் புஜங்களிலும் நன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டார்கள் அந்த யுத்தரங்கத்தில் குதிரையையிழந்தவர்களும் ஸாரதியையிழந்தவர்களும் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவ

ளும (கைகால) அசைவற்றவர்களும கொல்லப்பட்டவர்களுமா ருக்கின்ற ரதிகர்கள் உயிரோடிருப்பவர்கள்போலக் காணப்பட் ார்கள் அவ்வாறே கொல்லப்பட்டு மலைகள்போல விழுந்திருக் ற யானைகளின்மீது குதிரைவீரர்களோடுகூடவே குதிரைகள் யிரையிழந்து கிடப்பவைகளாகக் காணப்பட்டன பிறகு, துரோணர் யுத்தகளத்தின் வடதிசையை அடைந்து புகைதணிந்த அக்னிபோல ஜ்வலித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் நின்றார் வேந்தரே! த்தமுனையிலிருந்து தனியாகப் புறப்பட்ட அந்தத் துரோணரைக் ண்டு பாண்டவர்களுடைய படைகள் நடுக்கமுற்றன பாரதரே! ிரகாசிக்கின்றவரும் அழகியவரும் தேஜஸினால் விளங்குகின்ற ருமான துரோணரைக்கண்டு பகைவர்கள் நடுங்கினார்கள், ஓடி ார்கள், வாடவும் வாடினார்கள், பகைவர்களுடைய படையை யுத் த்திற்கு அழைக்கின்றவரும் மதப்பெருக்குக்கொண்ட யானைபோ ிருப்பவருமான அந்தத் துரோணரை ஜயிப்பதில் அஸுரர்கள் ந்திரனை ஜயிப்பதில் நம்பிக்கையற்றவர்களாவதுபோல நம் ிக்கையற்றவர்களாயினர் சிலர் ஊக்கத்தையிழந்தார்கள் ுதாரமான மனத்தையுடையவர்களான சிலர் கோபங்கொண் ார்கள் சிலர் வியப்புற்றார்கள் சிலர் யுத்தத்தில் ஸந்தோஷ ுடையவர்களானார்கள் மற்ற அரசர்கள் தங்கள் கைகளாலே கைகளின்நுனியைப் பிசைந்தார்கள் கோபத்தால் விருத்தி டைந்தவர்களான சிலர் பற்களால் உதடுகளைக் கடித்துக்கொண் ார்கள் சிலர் ஆயுதங்களை எறிந்தார்கள் சிலர் தோள்களைத் தயத்தனர் மிக்க காந்தியுள்ள சிலர் உயிரையிழக்கத் துணிந்த ர்களாகித் துரோணரை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் ராஜேந் ிரரே! பாஞ்சாலர்களோ துரோணருடைய அம்புகளால் மிகவும் ீடிக்கப்பட்டவர்களும் அதிக வேதனையுற்றவர்களுமாகி யுத்த தில் முயற்சிசெய்தார்கள் பிறகு, அவ்வாறு யுத்தத்தில் ஸஞ் ரிக்கின்றவரும் யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாத ருமான துரோணரை நோக்கி யுத்தகளத்தில் விராடனும் துரு தனும் எதிர்த்தார்கள் அரசரே! பிறகு, துருபதனுடைய மூன்றுபேரன்மார்களும் மகாவில்லாளிகளான சேதிதேசத்து ிரர்களும் யுத்தத்தில் துரோணரையே எதிர்த்தார்கள் அந்த துருபதன்பேரன்மார் மூவரின் பிராணன்களையும் துரோணர் கூர்மையுள்ள மூன்றம்புகளாலே அபகரித்தார் அவர்கள் கொல் லப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தார்கள் பிறகு, பரத்வாஜபுத்திரரான துரோணர் சேதிதேசத்தவர்களையும் கேகயர்களையும் ஸஞ்ஜயர் களையும் மச்சதேசத்தார்களையும் இன்னும் மற்றுமுள்ள எல்லா மகாரதர்களையும் யுத்தத்தில் ஜயித்தார் மகாராஜரே! பிறகு,

துருபதன் கோபத்தினாலே துரோணரின்மீது அம்புமழையைப் பொழிந்தான். அவ்வாறே, விராடனும் யுத்தத்தில் அம்புமழையைப் பொழிந்தான். க்ஷத்திரியர்களை அடிக்கின்றவரான துரோணர் அந்த அம்புமழையை நாசஞ்செய்து அந்த விராடனையும் துருபதனையும் அம்புகளால் மூடினார். யுத்தமுனையில் துரோணரால் மூடப்படுகின்ற அவ்விருவரும் அதிக கோபங்கொண்டு துரோணரை அம்புகளால் அடித்தார்கள். மகாராஜரே! பிறகு, துரோணர் கோபமும் பொறுமையுமுள்ளவராகி மிக்க கூர்மையுள்ள இரண்டு பல்லங்களால் அவ்விருவருடைய விற்களையும் வெட்டினார். பிறகு, விராடன் கோபங்கொண்டு துரோணரைக் கொல்லும் விருப்பத்தோடு யுத்தத்தில் பத்துத்தோமரங்களையும் பத்துப் பாணங்களையும் பிரயோகித்தான். துருபதன் கோபங்கொண்டு கோரமானதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஸர்ப்பராஜனைப் போல் விளங்குகின்றதும் இரும்பினாலாகியதுமான ஒரு சக்தியைத் துரோணருடைய ரதத்தின்மீது எறிந்தான். பிறகு, துரோணர் அந்தப் பத்துத் தோமரங்களையும் மிக்க கூர்மையுள்ள ஆத்தசத்திரபாணங்களாலறுத்து ஸ்வர்ணங்களாலும் வைடூர்யங்களாலும் இழைக்கப்பட்ட அந்தச் சக்தியையும் பாணங்களால் துண்டாக்கினார். பிறகு, சத்துருக்களை அடிக்கின்ற துரோணர் நன்குதீட்டப்பட்டவைகளான இரண்டு பல்லங்களாலே துருபதனையும் விராடனையும் யமனிடத்திற்கு அனுப்பினார். விராடனும் துருபதனுங் கொல்லப்பட்டு அவ்வாறே கேகயர்களும் சேதிதேசத்தார்களும் மத்ஸ்யதேசத்தார்களும் அவ்வாறே பாஞ்சாலர்களும் வீரர்களான துருபதனுடைய மூன்று பேரன்மார்களும் கொல்லப்பட்டபொழுது துரோணருடைய அத்தகைய செய்கையைக்கண்டு கோபத்துடனும் துக்கத்துடனும் கூடியவனும் உதாரமான மனத்தையுடையவனுமான திருஷ்டத்யும்னன் ரதிகர்களுடைய மத்தியில் நின்றுகொண்டு, 'எவனிடத்தினின்று இப்பொழுது துரோணர் விடப்படுவரோ அல்லது எவனைத் துரோணர் அவமதிப்பரோ அவன் [1] இஷ்டாபூர்த்தங்களுடைய பலனிலிருந்தும் [2] க்ஷத்திரிய தேஜஸினின்றும் [3] பிராம்மண்யத்தினின்றும் நசித்துப்போகக் கடவன்' என்று சபதம் செய்தான். சத்துருவீரர்களைக்

1 இஷ்டம்=யாகம் ஹோமம் முதலானவைகள். பூர்த்தம்=கிணறு தோட்டம் முதலானவைகள். சாந்திபர்வமோக்ஷதர்மம் ௯௪௬ - ஆவது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

2 ராஜாவான துருபதனுடைய வம்சத்தில் தோன்றியிருத்தலால்.

3 யாஜோபயாஜர்களுடைய தவத்தினால், பிராம்மண்ரூபமான அக்னியினிடத்தினின்று தோன்றினதால்.

ால்லுரதிறமையுடையவனுன பாஞ்சாலயன எலலா விலலாளி
நகரும மததியில இவவாறு பிரதிஜஞைசெயதுவிடடுச சேனை
னகூடத துரோணரை எதிரததுச் சென்ருன ஒருபக்கததில
ரோணரைப பாஞ்சாலவீரர்கள் பாண்டவாகளுடன சோநது
டததாகள (மறறொருபககததில) துரியோதனனும கான
ம ஸெளபலனுன சகுனியும அவனுடைய சகோதராகளும
ன்னும முககியவீராகளும யுததததில துரோணரை ரக்ஷிததா
மகாரதாகளான அவாகளெலலோராலும அவவாறு ரக்ஷிக
படுகினற துரோணரைப பாஞ்சாலாகள முயறசிசெயதும
ாப்பதறகுச சகதியறறவாகளானாகள பெரியவரே! அநதச
யததில புருஷஶ்ரேஷ்டனுன பீமஸேனன் திருஷ்டதயுமனன
து கோபங்கொணடு அவனை நோககிக கடுஞசொறகளாலே
ரம புணபடுமபடி பேசததொடஙகினுன் 'பீமஸேனன, 'நீ
நபதனுடைய குலததில தோனறியவன, அஸதிரஙகளை அறிநத
களுள சிறநதவன தனனை வீரனென்று எணணுகிற எநத
ததிரியன எதிரில நிறகினற சததுருவைப பாாபபான? எநத
ரீதனதான தகபபன பிளளைகளுடைய வததததையுமடைநது,
ஜஸபையில விசேஷமாகப பிரதிஜஞையையும செயதுவிடடு,
ா' ஆணமையைப்பறறி ஸநதோஷிபபான? 'தனனுடைய
ஜவலிஞல நிரமபி ஜவலிககினற அகனிபோல அமபுகளும விற
நமாகிற விறகுகளோடுகூடின இநதத துரோணுகனியானது
ததிரியக கூடடததைத தன தேஜஸிஞல கொளுததுகிறது
ா பாணடவாகளுடைய சேனையை மிசசமிலலாமற செயதுவிடு
ா நீஙகள நினறுகொணடு எனனுடைய செயகையைப பாருங
நான துரோணரையே எதிரததுப போகிறேன' என்ருன
வாறு சொலலிவிடடு விருகோதரன கோபங்கொணடு பூரண
க இழுதது விடபபடும பாணஙகளாலே உமது சேனையைத
ததியடிததுககொணடு துரோணருடைய சேனையில புகுநதான
ஞசாலகுமாரனுன திருஷ்டதயுமனனும பெரிய சேனையில
ழைநது யுததததில துரோணரை எதிரததான அபபொழுது
கலநத பெரிய யுததம நடநதது அரசரே! சூரியோதயத்தில
நத பெரிதான ஸஙகுல யுததமபோனற யுததமானது நமமால
னபு பாாககபபடடதுமிலலை, கேடகபபடடதுமிலலை ஐயா!
ாககூடடஙகள நெருஙகி நிறகினறவைகளாகவே காணப
டன கொலலபபடட யுததவீராகளுடைய அஙகஙகள சிதறின,
ா வேறிடததிறகுச செலலுகையில அனனியாகளால வழியில
ககபபடடாாகள முதுகுகாடடி ஓடுகினற சிலா பினபுறததில

அடிக்கப்பட்டார்கள் சிலர் விலாப்புறங்களில் அடிக்கப்பட்ட
கள் அவ்வாறாக அந்த யுத்தமானது மிக்க கைகலந்ததாகவு
மிக உக்கிரமாகவுமிருந்தது பிறகு, க்ஷணத்திற்குள் சூரிய
ஸந்தியாகாலத்தை அடைந்தான

பதினாலாம்நாள் இராத்திரியுத்தம் முடிந்தது.

நூற்றெண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

துரோணவதபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பதினைந்தாநாள் போர்தொடங்கியதும், ஸங்குலயுத்தமும்,
நகுலனுக்குத் துரியோதனன் தோற்றதும்)

மகாராஜரே! யுத்தமுனையில் கவசம் பூண்டவர்களான அ
வீரர்கள் அவ்வண்ணமே ஸந்தியாஸமயத்தை அடைந்திருக்கின்
வனும் ஆயிரங்கிரணங்களுள்ளவனுமான சூர்யனை வழிபாடு செ
தார்கள் புடமிட்ட பொன்போன்ற நிறமுடைய சூரியன் உதித்
வுடன், உலகங்கள் பிரகாசிக்கவே, மறுபடியும் யுத்தம் நடந்த
பாரதரே! சூரியோதயத்திற்குமுன் இருவர் இருவராக த்வந்த
யுத்தம் செய்தவர்கள் சூரிய உதயமானபின்பும் அவ்வாறே எதி
தனர் பரதரிற் சிறந்தவரே! ரதங்களோடு குதிரைகளு
குதிரைகளோடு யானைகளும், காலாட்களோடு யானைகளு
குதிரைகளோடு குதிரைகளும், காலாட்களோடு காலாட்களு
ரதங்களோடு ரதங்களும், அவ்வாறே யானைகளோடு யானைகளு
போர்புரிவதற்காக எதிர்த்தன யுத்தவீரர்கள் ரணகளத்தி
யுத்தத்திற்காக முதலில் சேர்ந்தும் பிறகு பிரிந்தும், மறுபடி
யுத்தத்தின்பொருட்டு வந்தார்கள் ராத்திரி யுத்தம் செய்த
களும், சூரியதேஜஸினால் களைப்படைந்தவர்களும், பசிதா
தால் சோர்ந்த அங்கங்களையுடையவர்களுமாக அந்த யுத்தவீர
எனேகர் பிரஜ்ஞையற்றவர்களானார்கள் அரசரே! சங்கவாத்
யங்கள், பேரீவாத்தியங்கள், மிருதங்கங்கள், கர்ஜிக்கின்றயா
கள், நாணகயிறுகளை இழுத்துவிடுவதினால் ஒலிக்கின்றவிற்க
இவற்றின் ஒலியானது ஆகாயத்தை அளாவியது ஓடுகின்
காலாட்கள், விழுகின்ற சஸ்திரங்கள், கனைக்கின்றகுதிரைக
திரும்புகின்றதேர்கள், பிளிறுகின்றயானைகள், நானாவித ஆயுதங்
ளால் அறுக்கப்பட்டுப் புரளுகின்றவீரர்கள் இவர்களின் தி
மான சப்தமானது ஒன்றுசேர்ந்து நெருங்கி விருத்தியடைந்
மிகப் பெரிதாக அப்பொழுது ஆகாயத்தை எட்டியது அப்பொ
ழுது விழுகின்றவைகளும் வீழ்த்தப்படுகின்றவைகளுமான காலா

ள, குதிரைகள, ரதஙகள, யானைகள இவைகளுடைய பெரிதாயும
திதினமாயுமுள்ள சபதமானது யுததபூமியில கேடகபபடடது
நத எலலாசசேனைகளும பலவாறுக ஒனறோடொனறு எதிாத
பபோாபுரியுமளவில நமமவாகள நமமவாகளேயும, பிறாகள
மமவாகளேயும, நமமவாகள பிறரைச சோநதவாகளேயும,
றாகள எதிரிகளான நமமவாகளேயும கொனறாகள யுததவீரா
ரினமீதும யானைகளினமீதும வீராகளுடையகைகளாலே பிர
பாகிககபபடட கததிகளினுடைய குவியலகள வணணனதுறை
ரிலுளள வஸதிரஙகளுடைய குவியலகளபோலக காணபபட
ன வீராகளுடைய கைகளாலே எடுககபபடடுச சததுருகக
ாலே ரொறுககபபடுகினற கததிகளுடைய சபதமானது துவைக
படுகினற ஆடைகளுடைய சபதமபோலத தோனறியது ஒரு
ககம கூருளளகததிகளாலும கததிகளாலும தோமரஙகளாலும
காடாலிகளாலும மிகச குரூரமுமபெரிதுமான இழிவானயுததம
தாடாசசியாகநடநதது வீராகள, யானை குதிரைகளின சரீரததி
னறு உணடாகிறதும மனுஷயதேகஙகளோடு பெருகியோடு
னறதும சஸதிரஙகளாகிற மீனகளால நனறுக நிறைநததும
மஸ ரககதஙகளாகிறசேறுளளதும துனபுறறவாகளின அலறுத
ாகிற சபதததுடனகூடியதும அனேக கொடிததுணிகளும சஸ
ரஙகளுமாகிற நுரையுளளதும பரலோகததைக குறிததுப
பருகிச செலலுகினறதுமான நதியை உணடுபணணினாகள
மபுகளாலும சகதிகளாலும அடிககபபடடவைகளும வாட்ட
டைநதவைகளும ராததிரியுதததிஞல மயஙகி மதிகுனறின
வகளுமான யானைகளும குதிரைகளும எலலா அவயவஙகளேயும
சைககாமல ஸதமபிதது நினறன வீராகள நனறுக வாயவறண
வாகளாகி அழகிய குணடலஙகளோடுகூடின தலைகளோடும
னனும மறற யுதததிறகுரிய பொருளகளோடும ஆஙகாஙகு
ளஙகினாகள மாமஸமபுஜிககும ஜநதுககளுடைய கூடடஙக
ால நானகுபககமுமசூழபபடட அநதயுததபூமிமுழுதும மாிதத
ாகளாலும, அரைகுறையாக மாணடவாகளாலும ரதஙகள
சலவதறகுரியவழி இலலாததாக இருநதது யுததபூமியில ரதசக
ரஙகள அமிழநதுபோகுநதருணததில பாணஙகளாலடிககபபட
வைகளும நடுககமுறறவைகளும களைததவைகளும நறகுலததில
றநதவைகளும தேகபலததோடும மனோபலததோடும கூடியவை
ளும யானைபோனறவைகளுமான குதிரைகள அதிகப பிரயாஸத
தாடு பலததைவெளியிடடு ரதஙகளை இழுததன. பாரதரே!
பபொழுது, அநதத துரோணா அாஜுனன இருவரையும

தவிர மற்று அங்குள்ள சைனியம் முழுமையும் மனத்தளர்ச்சியடை
ந்ததும் அதிகப் பிரமங்கொண்டதும் பயமடைந்ததும் வருத்தமு
ற்றதுமாகியது அவ்விருவருமே எல்லா வீரர்களுக்கும் புகலிடமா
னார்கள் அவ்விருவருமே தீனர்களான தத்தம் யுத்தவீரர்களு
க்குப் பயத்தைப் போக்குகின்றவர்களுமானார்கள் அவ்விருவர்களு
யுமே பகைவர்கள் வந்தெதிர்த்து யமலோகத்தை அடைந்தார்
கள் ஒன்றோடொன்று கைகலந்திருக்கின்ற கௌரவ பாஞ்சாலர்
களுடைய பெரிய சேனையானது முழுமையும் நானகுபக்கங்க
ளும் துன்பமுற்றுப் பயத்தையடைந்தது ஒன்றும் அறியப்பட
வில்லை பூமியிலுண்டான ராஜவம்சத்தில் தோன்றியவர்களா
எல்லா அரசர்களுக்கும் பெரிய அழிவுநேர்ந்திருக்கும்பொழு
அந்த யுத்தபூமியானது யமனுடைய உத்யானவனம்போன்றது
பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை அதிகப்படுத்துவதுமாகிய
அரசரே! போர்புரிகின்றவர்களும் சேனையிலதோன்றின புழுதி
ால் மூடப்பட்டவர்களுமான கர்ணனையும் துரோணரையும் அர்ஜு
னனையும் யுதிஷ்டிரரையும் பீமஸேனனையும் நகுல ஸஹதேவர்க
யும் திருஷ்டத்யும்னனையும் ஸாத்யகியையும் துச்சாஸனனை
அச்வத்தாமாவையும் துரியோதனனையும் சகுனியையும் கிருபா
சாரியரையும் மத்ரராஜனன சல்யனையும் கிருதவர்மாவையும் இ
னும் மற்ற யுத்தவீரர்களையும் அவ்வாறே எங்களுடைய ஸ்வரூப
த்தையும் பூமியையும் திக்குக்களையும் நாங்கள் காணவில்லை நெரு
கியதும் பயங்கரமுமான புழுதியாகிற மேகமானது நானகுபக்க
களிலும் தோன்றியபொழுது ராக்ஷஸர்கள் இரவு வந்துவிட்ட
போலவே எண்ணினார்கள் கௌரவர்களும் பாஞ்சாலர்கள
பாண்டவர்களும் அறியப்படவில்லை அவ்வாறே, திக்குக்கள
ஆகாயமும் பூமியும் ஸமமான தரையும் மேடுபள்ளமுள்ள தின்ரய
காணப்படவில்லை வெற்றியில் விருப்பமுள்ளவர்களான மனித
சள் அப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் பிறரானாலும் அல்லது த
மைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் கையில் அகப்பட்டவர்களைக் கொ
ன்றார்கள் மேலெகிளப்பப்பட்ட புழுதியானது இரத்தம் சிந்
பூமிநனைவதாலும் விரைவாகக் காற்றுவீசுவதாலும் தணிந்துவி
ட்டது அந்த இடத்தில் யானைகளும் குதிரைகளும் ரதவீரர்கள
காலாட்களும் இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டுப் பாரிஜாதவனங்க
போல விளங்கினார்கள் பிறகு, துரியோதனன் கர்ணன் துரோ
ணர் துச்சாஸனன் ஆகிய இந்நானகு ரதிகர்களும் நானகு பா
டவவீரர்களோடு போர்புரிவதற்கு எதிர்த்தார்கள் துரியோதன
ன் தம்பியான துச்சாஸனனோடு சேர்ந்து நகுல ஸஹதேவ

ளாடு போர்புரிந்தான் கர்ணன் விருகோதரனோடும் அர்ஜுனன் துரோணரோடும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள் ரதிகர்கள் காரமாயுள்ளதும் மிக்க ஆச்சரியகரமானதும் தேவாஸுரயுத்தத்திற்கொப்பானதும் உக்கிரர்களாயிருக்கிற ரதிகசிரேஷ்டர்களுடைய எதிர்ப்பினாலுண்டானதும் மனிதர்களாற் செய்ய இயலாததும் விசித்திரமான ரதகதிகளோடு கூடியதும் விசித்திர ரதங்களால் நெருங்கியதும் விசித்திரயுத்தம் செய்கிறவீரர்களால் நடத்தப்படுகின்றதுமான விசித்திரயுத்தத்தைக் கண்டார்கள் முயற்சியுடையவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஜயிக்கக்கருதி வல்லமையை வெளிப்படுத்துகின்றவர்களுமான அந்த வீரர்கள் வர்ஷாகாலத்தில் மேகங்கள் பொழிவதுபோல் அம்புமழைகளைப் பொழிந்தார்கள் சூரியன் போலப் பிரகாசிக்கின்ற ரதங்களின்மீது வீற்றிருக்கும் அந்தப் புருஷசிரேஷ்டர்கள் சலிக்கின்ற மின்னல்களுடன் கூடின சரத்காலத்து மேகங்கள்போல விளங்கினார்கள் மகாராஜரே! கோபமும் (பகைவர்செய்கை) பொறாமையுங் கொண்டவர்களும் ஒருவரையொருவர் மிஞ்சவேண்டுமென்னும் நாட்டமுள்ளவர்களும் பெரிதான வில்லைக் கையில் தாங்கியவர்களும் முயற்சிசெய்பவர்களுமான விறபோரிற்சிறந்த அந்த யுத்தவீரர்கள் மதங்கொண்ட யானைகள்போலவும் காளைகள்போலவும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துத் தாக்கினார்கள் மன்னரே! யுத்தகளத்தில் எல்லா மகாரதர்களும் ஒரேஸமயத்தில் சிதறும்படி செய்யப்படவில்லையாதலால் ஒருவருக்கும் முடிவுக்காலம் வராமலிருக்கும் ஸமயத்தில் தேகம் அழிவதில்லையென்பது நிச்சயம் அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட கைகளாலும் கால்களாலும் குண்டலங்களோடு கூடின தலைகளாலும் விற்களாலும் பாணங்களாலும் பராஸங்களாலும் கத்திகளாலும் கோடாலிகளாலும் பட்டாக்கத்திகளாலும் நாளீகங்களாலும் சிறுநாராசங்களாலும் நகரங்களாலும் சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் தீட்டப்பட்டவைகளும் பற்பலவித வடிவமுள்ளவைகளுமான மற்ற உத்தமமான ஆயுதங்களாலும் ஆச்சரியகரமான பற்பலவிதவடிவமுள்ள கவசங்களாலும் உடைக்கப்பட்ட விசித்திரமான ரதங்களாலும் கொல்லப்பட்ட யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகர்களை இழந்தவைகளும் மலைபோன்றவைகளும் யுத்தவீரர்களும் தவஜங்களும் அழிக்கப்பட்டவைகளும் சூன்யமானவைகளும் பாகர்களையிழந்து பயந்து காற்றுப்போல் ஓடுகின்ற குதிரைகளால் ஆங்காங்கு அடிக்கடி இழுக்கப்படுகின்றவைகளுமான தேர்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களுமான வீரர்களாலும் விசிறிகளாலும் கவசங்களாலும் தள்ளப்பட்ட தவஜங்களாலும் குடைகளாலும் ஆபரணங்க

ளாலும ஆடைகளாலும நலல வாஸனையுள்ள மாலைகளாலு
ஹாரஙகளாலும கிரீடஙகளாலும மகுடஙகளாலும தலைபபாகை
ளாலும கிணகிணிகளுடைய கூடடஙகளாலும மாாபில தரிககின
மணிகளாலும ஸவாணுபரணஙகளாலும சூடாமணிகளாலு
அநத யுததபூமியானது அசசமயததில நகூஷததிரஙகளுடைய கூட
டஙகளால அலஙகரிககபபடட ஆகாயமபோலிருநதது பிறகு
பொருமையுளளவனும கோபமுளளவனுமான நகுலனே
பொருமையுளளவனும கோபமுளளவனுமான துரியோதனனுகக
யுதத நிமிததமான எதிாபபு உணடானது பிறகு, நகுலன ஸ
தோஷததுடன நூறறுககணககான பாணஙகளை இறைதது
கொணடு உமது புததிரனை இடப [1] பககததிலிருபபவனாகச செ
தான அபபொழுது பெரியசபதம உணடாயிறறு சததருக
ளைத தவிககசசெயபவனுன தாயோதனன அதிகுரோதமுள
சததருவினுல யுதததில செய்யபபடட அநத அபஸவயமா
காாயததைப பொறுககவிலலை மகாராஜரே! உமமுடைய குமா
னுன துரியோதனராஜன நகுலனசெயததறகு விரைவாகப பிர
செயயததொடஙகினுன பிறகு, செயதகாரியததிறகுப பிர
செயய எணணஙகொணடவனும அபஸவயமாக (இடமாகச) சுற
வருகினறவனுமான உமமுடைய புததிரனைச சிததிரமானமா
கஙகளை அறிநதவனும ஒளியுளளவனுமான நகுலன தடுததான
அநத நகுலன நானகுபககஙகளிலும பாணஸமூகததினுல தடு
தத துனபமசெயது அவனைப புறஙகாடடியோடுமபடி செயதான
அதனைப போாவீராகள கொணடாடினுாகள நகுலன எலலா
துககஙகளையும உமமுடைய அவவிதமான துராலோசனையையு
நினைதது, உமது புததிரனைபபாாதது, 'நில, நில' எனறுகூறினுன

நூறறெணபததோனபதாவது அதயாயம்

துரோணவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துரோணர் அர்ஜுனன் முதலானவீரர்களுக்கு ஸங்குலயுத்தம்)

பிறகு, துசசாஸனன கோபஙகொணடு அதிகமான
ரதவேகததால பூமியை நடுஙகுமபடி செயகினறவனபோ
ஸஹதேவனை எதிாதது ஸமீபததில ஓடினுன பகைவாகளை
நாசம பணணுகிறவனுன மாதரிபுததிரன, அவன விரைவா
வநதுகொணடிருககும பொழுதே அவன ஸாரதியினுடை
தலைபபாகையை அணிநத தலையை அறுததான ஸஹதே

---

1 சததருவை அபபிரதக்ஷிணமாகச சுறறினுல சததரு தோல
அடைநததாகக குறிபபு

றல ஸாரதியினதலை வேகமாக அறுககபபடடதைத துசசா
னனுவது ஸைனிகன ஒருவனுவது அறியவிலலை இழுத
துபபிடிககபபடாமையால குதிரைகள தமமிஷடபபடி சென்ற
பொழுது, துசசாஸனன தோபபாகன இறநதுவிடடதை அறிநது
கொணடான தானே குதிரையோடடுவதில ஸமாததனும ரதிகாக
ருள ஶரேஷடனுமான அநதததுசசாஸனன யுததததில குதிரை
களை த தானேயிழுததுபபிடிதது நடததிககொணடு சுறுசுறுபபாக
யும விசிததிரமாகவும அழகாகவும யுததமசெயதான, ஸாரதி
கொலலபபடட ரததனதோடு பயமறறவனபோல யுததபூமியில ஸஞ
ரிததததாகிய துசசாஸனனுடைய செயகையை யுததகளததில நம
மசசோநதவாகளும பிறரும புகழநதாாகள ஸஹதேவனே
அநதககுதிரைகளினமீது கூாமையான பாணஙகளை இறைததான.
அநதககுதிரைகள அமபுகளால பீடிககபபடடு ஆஙகாஙகு விரை
வாக ஓடின அவன கடிவாளஙகளைக கையிலபிடிததிருபபதினுல
வில்லைக கீழேவைததான தனுஸினுலே பாணபபிரயோகம செய
தினறகாலததில கடிவாளஙகளை மறுபடியும விடடான இவவா
றன ஸமயஙகளில மாதரீபுததிரன பாணஙகளை அவனமீது இறைத்
தான உமமுடைய குமாரனையடைநது பாதுகாகக எணணங
கொணட கா்ணன அதனிடையில வநதுசோநதான விருகோ
தரன, பிறகு, மிகக அவதானததுடன காதுவரையில இழுதது
விடபபடட மூனறுபலலஙகளாலே காணனை இருகைகளிலும
மாாபிலுமஅடிதது விமமநாதமுமசெயதான பிறகு, அடிககப
படட ஸாபபமபோல அநதககாணன திருமபிவநது கூாமை
யுள்ள அமபுகளை இறைததுககொணடு பீமனைததடுததான அப
பொழுது பீமனுககும ராதேயனுககும கைகலநதயுததம நடந
தது ரிஷபஙகளபோலக காஜிககினறவாகளும கணகளைப புரட்டி
விழிககினறவாகளுமான அவவிருவரும பரபரபபுடனும அதிக
வேகததுடனும ஒருவரையொருவா எதிாததாாகள அநத யுதத
களததில போரில வலலவாகளான அவவிருவரும மிகநெருஙகி
விடடபொழுது அமபுகளை எயயமுடியாமையால (அவாகளுககுக)
கதாயுததமானது தொடஙகியது அரசரே! பீமஸேனனே கதை
யினுலே காணனுடைய ரததின ஏாககாலை நூறுதுணடாகச
சிதறுமபடி அடிததான அது ஆசசரியமாயிருநதது பிறகு,
வீாயமுடையவனுன ராதேயன கதையைசசுழறறிப பீமனுடைய
ரததினமீது எறிநதான அநதககதையைப பீமன தனகதையி
னுல பிளநதான பிறகு, பீமன மறுபடியும பெரிதானகதையை
அதிரதபுதரனுன காணனமீது எறிநதான காணன அநதககதை
யை உறுதியான புஙகமுளளவைகளும நலல வேகமுளளவைகளு

மான அனேக பாணஙகளால திருபபியடிததான அவ்வாறு கா்ண
பாணஙகளால் திருபபி அடிககபபடட அநதக கதை மநதிரங
ளால் திருபபிவிடபபடட ஸாபபமபோலப பீமனையே மீணடு வ
தடைநதது அநதககதையானது திருமபிவநது அடிததத்தினுலே
பீமனுடைய பெரிய தவஜமானது கீழேவிழுநதது பீமனுடை
ஸாரதியும் கதையினுலடிககபபடடு மூாசசையடைநதான மக
பலசாலியான அநதப பீமஸேனன கோபமேலிடடுக கானனமீ
எடடுபபாணஙகளைப் பிரயோகிததான பாரதரே! சததுருவீர
களைக கொலலுகினறவனுன பீமஸேனன சிரிததுககொணடே
தீடடப்படட கூாமையான அமபுகளாலே அவனுடைய தவஜ
தையும விலலையும அமபுப்பெட்டியையும அறுததான பிறகு
கானனும ஸவாணமயமான பினபுறமுளளதும நாடமுடியாத
மான வேறுவிலலைக கையிலெடுத்துப பெரிய பாணஙகளாலே
கரடிநிறமுளள அவனுடைய குதிரைகளையுமகொனறு இருபகக
திலுமுளள ஸாரதிகளையும விரைவாககொனறுன பகைவாகளை
அடககுபவனுன அநதபபீமன தேரிழநதவனுகி மலையினுடை
சிகரததினமீது ஸிமமமானது பாயநதேறுவதுபோல நகுல
னுடைய ரதததினமீது பாயநது ஏறிககொணடான ராஜேந
ரரே! அவவாறே மகாரதாகளும ஆசாாயசிஷயாகளுமான துரோ
ணரும அாஜுனனும யுதததில செயதறகுப பிரதிசெய
கொணடு ஹஸதலாகவததினுல பாணததைத தொடுபபது விடு
பது இவைகளாலும ரதஙகளுடைய ஸஞசாரததாலும மனிதாகளு
டைய கணகளையும மனஙகளையும மயஙகசசெயதுகொணடு விசி
திரமாக யுததமசெயதாாகள நமமைசசோநத எலலா யுததவீர
களும அவவாறே சததுருவீராகளும குருசிஷயாகளுககு ஏறபட
டதும முனபாாககபபடாததுமான அநதயுதததைப பாாத்து
கொணடு (போாபுரியாமல்) ஓயநதிருநதாாகள சேனையின மத்தி
யில் விசிததிரமான ரதககதிகளில் சென்றுகொணடு அவவீராகளி
வரும அபபொழுது ஒருவரையொருவா இடமாகசசெலவதற
விருமபினுாகள அஙகுளள யுததவீராகள ஆசசரியததுடன அ
விருவருடைய பராககிரமததையும பாாததாாகள மகாராஜரே
மாமஸததைபபறறி ஆகாயததில இரணடு கழுகுகளுககுச சணடை
நோநததுபோல அநததுரோணருககும பாணடவனுககும பெ
தானயுததம நோநதது துரோணா குருதீபுததிரனை ஜயிககவேண
மெனகிற எணணததினுல எநத எநதக காரியததைச செயதாரோ
அவருடைய அநத அநதசசெயகையைப பாணடவன சிரிதது
கொணடே விரைவாக நாசமசெயதான பிறகு, அஸதிரமாகக

ில ஸமாததரான துரோணா பாணடவனை மீறுவதறகு இயலா
ப்போனபொழுது சிறநத அஸதிரததை வெளிபபடுததினா
ரோணருடைய விலலினினறு அடிககடி விடபபடுகினற ஐநதி
ஸதிரததையும பாசுபதாஸதிரததையும தவாஷடிராஸதிரத
தயும வாயவயாஸதிரததையும வாருணாஸதிரததையும தனஞ
ன நாசஞசெயதான பாணடவன தன அஸதிரஙகளாலே
வருடைய அஸதிரஙகளை முறைபபடி நாசமசெயதபொழுது
வா சிறநத திவயாஸதிரஙகளைப பாாததனமீது இறைததாா
ரோணா வெறறியடைய வேணடுமெனகிற விருபபததோடு
ாததனினபொருடடு எநத எநத அஸதிரததைப பிரயோகித
ரோ அநத அநத அஸதிரததை நாசமசெயயுமபொருடடு அா
னன அநத அநதக காரியததைச செயதான முறைப
. திவயாஸதிரஙகளும அாஜுனனால நாசமசெயயபபடும
ாழுது அநதததுரோணா அாஜுனனை மனததினாலே புகழந
ா பாரதரே! பகைவரைவாடடுகினற துரோணா அநதச
யினால பூமியிலுளள சஸதிரஙகளை அறிநதவாகளான எல்லாச
ராகளையுஙகாடடிலும தமமை மேனமைபெறறவரெனறு எண
ினா மகாவீாயமுடையவாகளான சூராகளுடைய மததியில
பறசியுடையவரான துரோணா பிருதாபுததிரனை அாஜுன
லே அவவாறு தடுககபபடடும அாஜுனனவிஷயததில மிகுநத
தியைப பாராட்டினா பிறகு, ஆகாயததில தேவாகளும ஆயிர
பிரமாகக கநதாவாகளும ரிஷிகளும விததாகளுடைய கூட
கெளும (யுததததைப) பாாககவேணடுமெனற விருப்பததோடு
து நினறாகள அபஸரஸுகளால நானகுபுறததிலும சூழப
டதும யக்ஷாகளாலும கநதாவாகளாலும நிரமபியதும
நதியுடன கூடியதுமான ஆகாயமானது மறுபடியும மேகததி
லே வியாபிககபபடடதுபோலாகியது. அரசரே! அநத இடத
, மறைவானசொறகள அடிககடி உணடாயின, அவை
ரோண பாாததாகளுடைய ஸதோததிரததோடு கூடியவைக
ாகக கேடகபபடடன பிரயோகிசகபபடுகினற அஸதிரஙகள
துததிககுககளையும பிரகாசிககசசெயயுமபொழுது அநத இடத
வநதிருககினற விததாகளும ரிஷிகளும, 'இநத யுதத
னது மனுஷயஸமபநதமபெறறதுமனறு, ஆஸுரமுமனறு,
க்ஷஸமுமனறு, தெயவமுமனறு, கநதாவஸமபநதமுமனறு
சயமாகவே இது உததமமான பிரமமஸமபநதமபெறறது
த, யுததம விசிததிரமானது, ஆசசரியகரமானது, நமமால
ாககபபடடதுமிலலை, கேடகபபடடதுமிலலை ஆசாாயா பாண
னை அதிகரமிததிருககிறாா பாணடவனும துரோணரை அதிக

கிரமிததிருககிறுன் 'இவவிருவருடைய தாரதம்மியமும் வேறெ
வனுலும காணஇயலாதது ருததிரானவா தம தேகததை இர
டாககசெயதுகொணடு தமமோடு தாமே போாபுரிநதால அ
படிபபட்ட யுதததோடு இது ஒபபிடுவதறகுத தகுநதது வே
யுதததோடு இது ஒபபிடததகாதது ஆசாரியரிடததில ஞான
ஒனறு நிலைபெறறிருககினறது பாணடவனிடததில ஞானம ப
(இரணடும) இருககினறன ஆசாரியரிடததில செளாயம ஒன
நிலைபெறறிருககினறது பாணடவனிடததில பலம செளா
(இரணடும) நிலைபெறறிருககினறன மகாவிலலாளிகளான இ
விருவரும யுதததில சததுருககளால நாசமசெயய முடியாத
கள. விருமபுவாாகளேயாகில இவவிருவரும தேவாகளோடுகூடி
உலகததையே நாசமசெயவாாகள' எனறு சொன்னுாகள ம
ராஜரே! புருஷஶ்ரேஷ்டாகளான அவவிருவரையுஙகணடு நான்
பககஙகளிலும மறைநது நிறகினற பிராணிகளும வெளிபப
யாக நிறகினற பிராணிகளும இவவாறே கூறின மகாராஜ
எபபொழுது பாணடவன துரோணரை மீறிஞனே அபபொழு
மகாபுததிசாலியான துரோணா பிரமமாஸதிரததைப பிரயோகி
தாா ராஜரே! மகாயுதததில பிரயோகிககபபட்டதும கே
ரூபமாயுளளதுமான அநதப பிரமமாஸதிரம யுதததில பாா
னையும மறைநதுகொணடிருககினற பிராணிகளையுஙகூடத த
கசசெயதது பிறகு, பாவதஙகளோடும வனஙகளோடும மர
ளோடுமகூடின பூமியானது நடுஙகியது நதிகளும ஒரு கூ
காலம எதிாநோககி ஓடின பேயககாறறும வீசியது ஸமுத
களும கலஙகின மகாபலசாலியான துரோணராலே பிரமம
திரம எடுககபபடடவுடனே, கௌரவ பாணடவசேனைகளுக
எலலாபபிராணிகளுககும அதிகபயம உணடாகியது ராஜே
ரரே! பிறகு, பாாததனும மதிமயஙகாதவனுக அநதப பிரமம
திரததைப பிரமமாஸதிரததினுலேயே முறிய அடிததான பிற
எலலாம சாநதமாகியது அவவிருவருள ஒருவராலும அநத
ததினகரை காணபபடாதபொழுது அநத யுததம ஸஙகுல
ததினுல குழபபமடையுமபடி செயயபபடடது அரசே
துரோணா பாணடவன இருவருககும நெருஙகின கைகலநத
தம மறுபடியும உணடாகவே, ஒருவஸதுவும அறியபபடவில்
துரோணா யுதததில பாாததனைவிடடுப பாஞசாலாகளை
குறிதது ஓடினுா அாஜுனனும யுதததில துரோணரை வி
விடடுக கௌரவாகளைத துரததியடிததான அரசரே! பிறகு, ம
யுதததில அவவிருவராலும விடபபடட பாணஸமூகஙகளா
நிழலுளளதாககபபடட கைகலநத யுததமானது எலலா உல

ற்கும பயஙகரமாக விளஙகிறது ஆகாயம மேகஸமூகஙகள
ான்ற பாணஸமூகஙகளாலே நானகு பககததிலும வியாபிக
பபடவே, அபபொழுது ஆகாயததில ஸஞசரிககும ஒரு பிராணி
வ்து ஸஞ்சரிககவிலலை

நூறறுததொணணூருவது அதயாயம.

துரோணவதபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(ஸாத்யகி துரியோதனன் முதலானவர்களுடைய ஸங்குல யுத்தம்.)

மகாராஜரே! யானைகளுககும குதிரைகளுககும மனிதாகளுக
ம க்ஷயததை உணடுபணணுகினற அநத யுததம அவவாறு
டககையில துசசாஸனன திருஷடதயுமனனேடு போாபுரிந
ன 1 ப்ொறறேரில வீறறிருககினறவனுன அநதத திருஷடத
மனன' துசசாஸனனுடைய அமபுகளால பீடிக்கபபடடுக
காபத்தால உமது புததிரனுடைய குதிரைகளினமீது அமபுகளை
றைத்தான மகாராஜரே! பாரஷதனுடைய அமபுகளால நிறைக
பபட்ட் அவனுடைய அநத ரதமானது ஒரு க்ஷணததில துவஜத
தாடும ஸாரதியோடும கணணிறகுப புலபபடவிலலை ராஜேநதி
ரே! துசசாஸனனே மகாபலசாலியான திருஷடதயுமனனுடைய
மபுகளால துனபமடைவிககபபடடு அவனுடைய முனனிலை
ல நிறபதறகுச சகதியறறவனுன அநதப பாரஷதனும
ரணஙகளால துசசாஸனனைப புறஙகாடடி ஓடுமபடிசெயது
னேக அமபுகளை வாஷிததுககொணடு யுததததில துரோண
ரயே எதிாததான பிறகு, ஹருதிகனுடைய குமாரனுன கிருத
ாமா பாரஷதனை எதிாததான அநத மூனறு ஸகோதராகளும
நதுக கிருதவாமாவைச சூழநதுகொணடாாகள புருஷஶரேஷ
ாகளான நகுல ஸஹதேவாகளிருவரும அவனைப பாதுகாததுக
காணடு ஜவலிககினற அகனிபோல துரோணரைநோககி எதிாத
சசெலலுகினற திருஷடதயுமனனைப பினபுறததில அனுஸரித
சசெனறுாகள மகாரதாகளான அவாகளெலலோரும (பகைவ
ககம) பொறுதவாகளாகவும பலததுடன கூடியவாகளாகவும
பிரை விடததுணிநது யுததம செயதாாகள வேநதரே! சுதத
ான மனமுளளவாகளும மாசறறநடையுளளவாகளுமான அநத
ராகள ஸவாககத்தை முனனிடடவாகளாக ஒருவரையொருவா
வலவதில விருபபஙகொணடு சிறநத யுத்ததனைதச்செயதாாகள்

1 'ருக்மரதாஸகதஃ' எனபது மூலம 'துரோணரை எதிாகக விருமபு
றவன' எனறும கொள்ளலாம்.

ஜனாதிபரே! சுத்தமான வம்சமும் செய்கையுமுள்ளவர்களும் புத்
யுடையவர்களுமான அந்த வீரர்கள் உத்தமகதியை அடை
எண்ணித் தர்மயுத்தத்தைச் செய்தார்கள் அந்த ரணகளத்தி
முறைதவறும் இகழத்தக்கதுமான யுத்தமே நடக்கவில்லை இந்
யுத்தத்தில் (எதிர்ப்புறமாக வளைந்துள்ள இரண்டு முடக்களோ
கூடின) கர்ணியாவது (சிறியதாயிருப்பதால் உடலில் பாய்ந்தபி
எடுக்கமுடியாததான) நாளீகமாவது (விஷத்தினால் நனியி
பூசப்பட்ட) விபதகமாவது (முடக்களும் கோலும் சேருமிட
மெலிந்திருப்பதும் உடலில் பாய்ந்தபின் பிடுங்கினால் முடக
குடலில் தங்கக் கோல்மட்டும் வெளியே வருவதுமான) பஸ்திகம
வது ஸூசியாவது கபிசமாவது பசுவெலும்பினாலும் யானை
யெலும்பினாலும் செய்யப்பட்ட அம்பாவது சூளியாவது புலி
மாவது யமியாவது பாசகமாவது பிரயோகிக்கப்படவில்லை
மேலும், அந்த யுத்தத்தில் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்ததாகவாவ
தாககரந்தமுடையதாகவாவது வக்கிரமாகச் செல்லுகின்றதா
வாவது இருக்கின்றபாணம் பிரயோகிக்கப்படவில்லை எல்லாவீர
களும் நல்ல யுத்தத்தினாலே பரலோகங்களையும் கீர்த்தியைய
அடைய எண்ணங்கொண்டவர்களாக நேர்மையும் பரிசுத்தமுமா
ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டார்கள் உம்முடைய நான்கு யுத
வீரர்களுக்கும் அந்த மூன்று பாண்டவர்களோடு அப்பொழு
எல்லாத் தோஷங்களுமற்றதும் கைகலந்ததுமான யுத்தம் நட
த்து அரசரே! திருஷ்டத்யும்னனோ வீரர்களான உம்முடை
ரதிக ஶ்ரேஷ்டர்கள் நகுல ஸஹதேவர்களால் தடுக்கப்பட
தைப் பார்த்துச் சீக்கிரமாக அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து
கொண்டு துரோணரை எதிர்த்தான் தடுக்கப்பட்ட அந்த நான
வீரர்களும் இரண்டு மலைகளின் நடுவில் தடுக்கப்பட்டுச் சுழ
கின்ற காற்றுப்போலப் புருஷஸிம்மர்களான அவ்விருவருக்கு
இடையில் தடுக்கப்பட்டு நின்றார்கள் ரதிகஶ்ரேஷ்டர்களான நகு
ஸஹதேவர்கள் (அவர்களுள்) இரண்டிரண்டு ரதிகர்களோடுபோ
புரிவதற்காக எதிர்த்தார்கள் பிறகு, திருஷ்டத்யும்னன் துரோ
ணரை எதிர்த்தான் யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவனா
திருஷ்டத்யும்னன் துரோணரைக்குறித்துச் செல்வதையும் அ
தக் கௌரவபக்ஷத்து வீரர்கள் நகுல ஸஹதேவர்களால் தடுக்க
பட்டதையுங்கண்டு அச்சமயத்தில் துரியோதனன் சத்துருக
ளுடைய ரக்தங்களைப் பானம்பண்ணுகிற அம்புகளை இறைத்து
கொண்டு அவர்களருகில் சென்றான் துரியோதனனை ஸாத்யகி ம
படியும் விரைவாக எதிர்த்தான் நரஶ்ரேஷ்டர்களான அந்த
கௌரவனும் மாதவனும் பரஸ்பரம் அருகில்சென்று அட்டஹாஸ

சயகினறவாகளும பயமறறவாகளும பாலய சரிததிரஙகள எல ாவறறையும நினைததுப பிரீதியுள்ளவாகளுமாகி ஒருவரையொரு ா பாாததுககொணடும அடிககடி மநதஹாஸம செயதுகொண ம போாபுரிய ஆரமபிததாாகள பிறகு, ராஜாவான துரியோத ன தனனுடைய நடையை அடிககடி நிநதிததுககொணடு பிரிய காவான ஸாதயகியைபபாாதது, 'சினிபுஙகவ! எனனைக றிதது நீயும உனனைககுறிதது நானும கணைகளைத தொடுககிறோ ாதலால குரோததகையும லோபததையும மோகததையும பாருமையையும க்ஷததிரியாகளுடைய ஒழுககததையும தேக லததையும நிநதிககவேணடும நீ எனககுப பிராணனைககாட்டி ம மிகபபிரியமானவன அவவாறே நானும உனககு எபபொ தும பிராணனைககாட்டிலும பிரியமானவன நமமிருவருககும ாலயததில நடநத செயகைகளெலலாவறறையும நான நினைககி றன அபபடிபபடட நமமுடைய பாலய சரிதஙகளெலலாம பபொழுது ரணகளததில பழையனவாகிவிட்டன ஸாதவத! ரோதலோபஙகளால இபபொழுது போரும நடககிறது வேறு னனசொலவது?' எனறு கூறினன ரணகளததில அவவாறு சாலலுகினற துரியோதனனைப பாாதது உததமமான அஸதி ஙகளையறிநதவனுன ஸாதயகி அட்டஹாஸமசெயதுகொணடு ாமையான அமபுகளைக கையிலெடுததது, 'ராஜபுததிர! இது யையனறு, அரசனே! எநத இடததில நாமனைவரும கூடி அப பாழுது விளையாடினேமோ அநத ஆசாாயருடைய வீடுமனறு' னறு சொலல, துரியோதனன, 'சினிபுஙகவ! பாலயததில டநத நமமுடைய அபபடிபபடட விளையாட்டு எஙகே சென்று ட்டது? பெரிதான இநத யுததம எஙகேவநதது? காலமானது ாணடததகாதது இஙகு நாமெலலோரும ஒனறுசோநது பாருளாசையால யுததமசெயகிறேம பொருளாலும பொரு ாசையினலும நமககு யாதுபயன?' எனறு மொழிநதான சசமயத்தில அவவணணமபேசுகினற அரசனைபபாாதது ஸாத கி, 'துரியோதன! க்ஷததிரியதாமம எபபொழுதும இவவாறே றபட்டுவிட்டது இசசமயததில ஆசாாயாகளைககூட(சிஷயாகள்) திததுப போாபுரிகிறாகள ராஜனே! உனககு நான பிரியனக ருநதால எனனைக கொல தாமதம செயயாதே பரதரிற சிறந வனே! உனனிமிததமாகப புணயமான லோகஙகளை நானடை வன உனககுள்ள சகதியையும பலததையும எனனிடததில ரைவாகக காட்டு நான மிததிராகளுககு நேரும பெரிதான யரததைப-பாாபபதறகு விருமபவிலலை' எனறுன

இவவாறு ஸாதயகி (துரியோதனனைபபாாத்து) ' உரக
அழைததது வெளிபபடையாக மறுமொழிகூறி ஜாகரனதயுள்ள
ளுகி விரைவில துரியோதனனை எதிாததான தனவிஷயததி
கருணையைப பாராட்டவிலலை அரசரே! வருகினறவனும மக
பாருபலமுள்ளவனுமான சைனேயனை உமமுடைய குமாரன
அமபுகளை வாரியிறைததுககொணடு எதிாததான பிறகு, ஒ
ன்றோடொனறு கோபஙகொணடவைகளான யானைகளும விமம
துகளும கோரமான யுததம நோநததுபோல, கௌரவஙரேஷ
ஞன துரியோதனனுககும ஸாதயகிககும யுததம தொடஙகியது
பிறகு, துரியோதனன கோபஙகொணடு யுததததில கெட்ட மத
கொணடவனுன ஸாதயகியை முழுதும இழுததுவிடபபட
பததமபுகளாலே திருபபி அடிததான ஸாதயகியும யுததததி
அநதத துரியோதனனை அவவாறுகவே ஐமபது பாணஙகள
லும மறுபடியும முபபதுபாணஙகளாலும பததுபபாணஙகள
லும திருபபிஅடிததான அரசரே! உமமுடையபுததிரன உரகக
சிரிததுககொணடு யுததததில ஸாதயகியைப பூரணமாக இழுத்து
விடபபட்ட கூாமையுள்ள முபபதுபாணஙகளால அடித்தான
பிறகு, இநத ஸாதயகியினுடைய பாணததுடனகூடிய விலலை
ஒரு க்ஷுரப்ரததினுல இரணடாக வெட்டியெறிநதான கைதே
நதவனுன அநதஸாதயகி, பிறகு, திடமான வேறுவிலலை
கையிலெடுதது உமது புததிரனமீது அமபுவரிசையைததொடு
தான ராஜாவான துரியோதனன தனனைககொலலவேண
மெனகிற எணணததால வேகததுடன வருகினற பாணஸமூ
ஹததைப பலவாறுகத துணடாககினுன பிறகு, ஜனஙக
பெரியகூசசலிட்டாாகள துரியோதனன வேகமுள்ளவனுகி
பொனனுலமைநத புஙகமுள்ளவைகளும சாணைககலலில தீட்
டபபட்டவைகளும காதுவரையில இழுததுவிடபபட்டவைகளு
மான எழுபததுமூனறு பாணஙகளால (ஸாதயகியைத) து
பமடையுமபடிசெயதான ஸாதயகி பாணததைத தொடுககின
அநதத துரியோதனனுடைய அமபுபூட்டிய விலலை விரைவா
அறுததுஅமபுகளாலஅவனையுமஅடிததான. மகாராஜரே! ஸாத
கியினுடைய அமபுகளாலேபீடிககபபட்டதுரியோதனனமிகஅடி
கபபட்டுத துனபததையடைநது புறஙகாட்டி ரதஙகளினிடையி
திருமபிஓடினுன உமமுடையகுமாரன தேறுதல அடைந்து பூர
ஸமூகஙகளை ஸாதயகியினுடைய ரததததினமீது பிரயோகித்து
கொணடு அவனைநோககிமறுபடியுமஎதிாததுவநதான அரசரே
அவவாறே, ஸாதயகியும துரியோதனனுடைய ரததததினமீ
பாணஙகளைஒயாமலபிரயோகமசெயதான, 'அநதயுததமானது மி

நெருங்கிக் கைகலந்ததாக நடந்தது அந்த யுத்தரங்கத்தில் பிராணிகளின்மேல் பிரயோகிக்கப்படுகின்றவைகளும் வந்து விழுகின்றவைகளுமான அம்புகளாலே பெரிய உலர்ந்த காடுகளில் காட்டுத்தீயினுடைய சப்தம் உண்டாவதுபோலப் பெரிய சப்தம் உண்டாகியது அவ்விருவருடைய ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் நன்றாக மூடப்பட்ட பூமியும் ஆகாயமும் அம்புகளால் உட்செல்லக் கூடாதவையாயின தேராளிகளுட் சிறந்த ஸாத்யகி அந்தப் போரிலும் மீறியதைக் கண்டு, கர்ணன், உம்முடைய குமாரனைப் பாதுகாக்க எண்ணி விரைவாக எதிர்த்தான் மகாபலசாலியான பீமஸேனன் அந்தக் கர்ணனை ஸகிக்காமல் அனேக பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விரைவாக அவனை எதிர்த்தான் கர்ணன் சிரித்துக்கொண்டு கூர்மையுள்ள அவனுடைய பாணங்களை நாசஞ்செய்து, அம்புகளால் அவனுடைய வில்லையும் அம்புகளையும் துண்டாக்கி, ஸாரதியையும் கொன்றான் பாண்டுபுத்திரனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனனோ அதிக குரோதமுள்ளவனாகிக் கதையைக் கையிலெடுத்து யுத்தத்தில் பகைவனுடைய த்வஜத்தையும் வில்லையும் ஸாரதியையும் நன்றாக அடித்து அவனுடைய தேருருளையையும் பொடிசெய்தான். சக்கரம் உடைக்கப்பட்ட ரதத்தில் கர்ணன் சிறந்த மலைபோல அசைவற்றிருந்தான் ஒரு சக்கரத்துடன் கூடிய ஸூரியனுடைய ரதத்தை ஏழு குதிரைகள் இழுப்பதுபோல ஒரு சக்கரத்துடன் கூடிய கர்ணனுடைய அந்த ரதத்தை நெடுநேரம் குதிரைகளிழுத்தன கோபங்கொண்ட கர்ணனோ ரணகளத்தில் பற்பல பாணஸமூகங்களாலும் பற்பல அஸ்திரங்களாலும் பீமனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தான் பீமஸேனனோ அதிக கோபங்கொண்டு கர்ணனோடு போர்புரிந்தான் அந்த யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கும்பொழுது கோபங்கொண்ட தர்மபுத்திரர், புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான பாஞ்சாலர்களையும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களான மாத்ஸ்யர்களையும் நோக்கி, 'எவர்கள் நமக்குப் பிராணன்களோ எவர்கள் நமக்குத் தலையோ எவர்கள் மகாரதர்களான நம்முடைய யுத்த வீரர்களோ அப்படிப்பட்ட இந்தப் புருஷஶ்ரேஷ்டர்கள் தார்த்தராஷ்டிரர்களிடத்தில் விசேஷமாகப் போர்புரிகின்றனர் நீங்களெல்லோரும், மூடர்களைப்போலப் புத்தி இழந்து ஏன் வீணாக நிற்கிறீர்கள்? நம்முடைய ரதிகர்கள் யுத்தம் செய்கிற இடத்திற்குச் செல்லுங்கள் நீங்கள் அனைவரும் மனக்கவலையற்று க்ஷத்திரியதர்மத்தை முன்னிட்டு ஜயிக்கின்றவர்களும் கொல்லப்படுகின்றவர்களுமாகி இஷ்டமான கதியை அடைவீர்கள் நீங்கள் ஜயித்து அதிக தக்ஷிணைகளுள்ள அனேக யாகங்களாலே

தேவாகளைப பூஜியுஙகள, அலலது, கொலலபபடடுத தேவா ளாகி நலல லோகஙகளை அடையுஙகள' என்று சொனனா

அரசனால ஏவபபடடு யுததஞசெயயபபோகிற மகாரதா ளான வீராகள படையை நானகாகபபஙகிடடுககொணடு விரைவ கத துரோணரை எதிாததாாகள பாஞசாலாகளோ ஒரு பகக தில துரோணரைக கூாமையான பாணஙகளாலே அடிததாாகள பீமஸேனனைத தலைவனாககொணட மறற வீராகளும மறறொரு ப கததில துரோணரைச சூழநதுகொணடாாகள ஒழுஙகிலலாதவா ளும மகாரதாகளுமான பீமன நகுலன ஸஹதேவன எனகி மூனறுபாணடுபுததிராகள இருநதாாகளே அவாகள தனஞசயனை குறிததது,'அாஜுன! விரைவாக ஓடிவா கௌரவாகளைத துரோ ரிடததினின்று விலககிததளளு பிறகு, பாஞசாலாகள, ரகஷகாக கொலலபபடட இநதத துரோணரைக கொலலுவாாகள' என உரககககூவினாாகள பிறகு, பாாததன கௌரவவீராகளுககருகி விரைவாக ஓடிவநதான துரோணா திருஷடதயுமனனைத தலை னைககொணட பாஞசாலாகளையே எதிாததாா பாரதரே! வீர கள (துரோணருடைய சேனைததலைமையின) ஐநதாவது தின தில பலததால விரைவாக அடிததுககொணடாாகள

நூறறுததொணணூறறுரெணடாவது அதயாயம
துரோணவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(வாஸுதேவர் துரோணரை வெல்லும் விஷயத்தில் தர்மபுத்ரருக் உபாயம் கூறியதும், பீமனால் அசுவத்தாமாவென்கிற யானை கொ லப்பட்டதைத் தர்மபுத்திரர் அசுவத்தாமா கொல்லப் பட்டாரென்று துரோணரிடம் சொல்லியதும்.)

முறகாலததில, யுததததில கோபஙகொணடவனான இ திரன அஸுராகளுககு அழிவை உணடுபணணினதுபோல, துரோணரும பாஞசாலாகளுககு அதிகமான அழிவை உண பணணினா மகாராஜரே! துரோணருடைய அஸதிரததினா யுததததில பீடிககபபடுகினற பலசாலிகளான மறற மகாரத கள துரோணரிடததினினறு யுததததில பயபபடவிலலை மக ராஜரே! துரோணராலே போாபுரிவிககபபடுகினற மகாரதாகள பாஞசாலாகளும ஸருஞசயாகளும யுததஞசெயது கொணே யுததததில துரோணரையே எதிாததாாகள அமபுமழைகள லே மூடபபடடு ஹிமஸிககபபடுகினறவாகளான அநதபபாஞச லாகளுடைய பயஙகரமான சபதமானது எலலாபபககஙகளிலும் தோனறியது மகாபலசாலியான துரோணராலே பாஞசாலாக

த்ததிதில் கொல்லப்படவும், துரோணருடைய அஸ்திரமும் பிர
யாகிக்கப்படவும் பாண்டவர்களுக்குப் பயம் வந்துசேர்ந்தது
காராஜரே! யுத்தகளத்தில் குதிரைகளுக்கும் யுத்தவீரர்களுக்கும்
ரந்த பெரிய அழிவைக்கண்டு, பாண்டவர்கள், அப்பொழுது;
பின்பனிக்காலத்தின் முடிவில் மிகவிளங்குகின்ற நெருப்பானது
லர்ந்தகாட்டை எரிப்பதுபோல் உத்தமமான அஸ்திரங்களை
றிந்தவரான துரோணர் நம்மனைவரையும் நாசம் செய்யாமலிருப
ரரா? யுத்தத்தில் இந்த துரோணரை ஒருவனுவது எதிர்த்துப
ராப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனுகான் தாமத்தையறிந்தவனுன அர
ஜுனன் ஒருகாலும் இவரை எதிர்த்துப் போர்புரியான்' என்று
சால்லிக்கொண்டு ஜயத்தை விரும்பினர்களில்லை துரோண
டைய அம்பினுலே பீடிக்கப்பட்டுப் பயந்தவர்களான குந்திபுத்
ரர்களைக்கண்டு புகழில் முயற்சியுடையவரும் உத்தமமான புத்தி
டையவருமான ஸ்ரீகேசவர், அர்ஜுனனைநோக்கி, 'விற்பிடித்த
ர்களுள் சிரேஷ்டரான இந்த துரோணர் வில்லுடனிருந்தால்,
த்தகளத்தில் இந்திரனுடன்கூடிய தேவர்களாலும் எவ்வித்த்தா
லும் யுத்தத்தால் ஜயிக்கமுடியாதவர் யுத்தத்தில் இவர் ஆயு
ங்களைக் கீழே வைத்துவிடுவாராகில் மனிதர்களாலே கொல்லத்
க்கவராவர் பாண்டவர்களே! பொற்றேருள்ள இந்த துரோ
ர் எல்லோரையும் யுத்தத்தில் கொல்லாமலிருக்கத்தக்க ஜயோ
யத்தைத் தாமத்தைவிட்டும் நீங்கள் செய்யவேண்டும் அஸ்வத்
மா கொல்லப்பட்டால் இவர் யுத்தம் செய்யமாட்டாரென்பது
னுடைய எண்ணம் அந்த அஸ்வத்தாமா யுத்தத்தில் கொல்
ப்பட்டானென்று ஒரு மனிதன் இவருக்குச் சொல்லவேண்டும்'
ன்று சொன்னர் அரசரே! இந்த விஷயத்தைப்பற்றிக் குந்தி
த்திரனுன தனஞ்சயன் பிரியப்படவில்லை மற்றவர்களனைவரும்
ரியப்பட்டார்கள் அதிகப் பிரயாஸத்தினுலே யுதிஷ்டிரர் ஸம
தித்தார் அரசரே! பிறகு, மஹாபாகுபலமுள்ளவனுன பீமஸே
ன, சேனையிலுள்ள அஸ்வத்தாமா என்கிற பேருடையதும்
கைவர்களை நாசம்செய்வதும் கோரமானதும் மாளவதேசத்தரச
ன இந்திரவர்மாவினுடையதுமான பெரிய யானையைக் கதை
லே நாசம்செய்தான் பீமஸேனன் வெட்கத்தோடு யுத்தத்
ல் துரோணரருகில் வந்து, 'அஸ்வத்தாமா கொல்லப்பட்டான்'
ன்று உரக்கக் கூவினுன 'அஸ்வத்தாமா' என்கிற பெயரால்
ரவிஸ்த்திபெற்ற ஒரு யானை கொல்லப்பட்டது பீமன் அதை
னத்தில் வைத்துக்கொண்டு அப்பொழுது பொய்வார்த்தையைச்
சான்னுன துரோணர் மிக்க அப்பிரியமான அந்தப் பீமஸேன

னுடைய வாாததைதயைககேடடு மணறகுனறு நீரில கரைவத
போல மனததினுலே கரைநது சரீரததளாசசியடைநதாா தம
குமாரருடைய வீாயததை அறிநதவரான அநதக துரோணா
'இது பொய' எனறு ஸநதேகபபடடு, 'அஸவததாமா கொலல
படடான' எனகிற வாாததைதயைககேடடும தைரியததினுல அமை
வறறிருநதாா அநதத துரோணாா தமபுததிரா பகைவாகளா
ஸகிகக முடியாதவரெனறெணணி மனநதெளிநது க்ஷணததிறகு
தேறுதலடைநதாா அவா தமககு மிருதயுவாயிருககினற பாாவ
தனைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணததுடன எதிாததோடி
கூாமையுளளவைகளும கழுகிறகுகள பூணடவைகளுமான ஆயிர
அமபுகளை இறைததாா யுததததில இஷடபபடி ஸஞசரிககின
துரோணாமீது இருபதினுயிரம பாஞசாலவீராகள நானகுபகக
களிலும அமபுகளாலே இறைததாாகள மனனரே! வாஷ
காலததில மேகஙகளால மூடபபடட ஸூரியனைபபோல அமபு
ளால நானகுபககஙகளிலும நிறைககபபடட மகாரதரான துரோ
ணரை நாஙகள காணவிலலை பிறகு, மகாரதரும சததுருககளை
தபிககசசெயகினறவரும மிகக கோபஙகொணடவருமான துரோ
ணாா, பாஞசாலாகளுடைய அநதபபாணஸமூகஙகளை நாசமசெய
சூராகளான அநதபபாஞசாலாகளைக கொலலுவதின பொருடடு
பிரமமாஸதிரததை வெளியிடடாா பிறகு, அவா எலலாபபடை
களையும கொனறுகொணடு பிரகாசிததாா, மகாயுதததில பாஞ
சாலாகளுடைய தலைகளையும கீழேவிழுமபடிசெயதாா, அவவாறே
பரிகாயுதஙகள போனறவைகளும பொறபணிகளணிநதவைகளு
மான பாஞசாலாகளுடைய கைககளையும அறுததுக கீழேதள
ளுா யுதததில அநதபபாரதவாஜராலே கொலலபபடுகின
அரசாகள காறறினுல முறிககபபடட மரஙகளபோலப பூமியி
சிதறுமபடி செயயபபடடாாகள பாரதரே! கீழேவிழுகின
யானைகள குதிரைக கூடடஙகள இவறறின மாமஸஙகளாலு
இரததஙகளாலும சேறுளளதாகச செயயபபடட யுததபூமி
யானது செலலமுடியாத தோறறமுளளதாகியது துரோ
ணாா பாஞசாலாகளுடைய இருபதினுயிரம ரதிகாகளின கூடட
களைக கொனறு புகைதணிநத அகனிபோல யுதததில ஜவலி
துககொணடு நினறுா பிரதாபசாலியான துரோணாா மீணடு
கோபிததுககொணடு அவவாறே ஒரு பலலததினுலே வஸு
தானனுடைய தலையைச சரீரததினினறு அறுததுக கீழே
தளளினுா மீணடும ஐநநூறு மாதஸயாகளையும ஆறுயிர
ஸருஞசயாகளையும பதினுயிரம யானைகளையும கொனறு மறுபடி
யும பதினுயிரம குதிரைகளையும கொனறுா அவா க்ஷததிரிய

ளே அழிந்துபோவதினபொருட்டு நிலைபெற்றிருக்கின்றதைக் ணடு ரிஷிகள அகனியைமுனனிட்டுககொணடு சீக்கிரமாக அங்கு நதாாகள துரோணரைப பிரமமலோகததை அடைவிகக எண ணஙகொணடவாகளான விஸவாமிததிரா, ஜமதகனி, பரதவாஜா, கௌதமா, வஸிஷடா, கஸயபா, அதரி, ஸிகதாகள, பருஸனி ள, காககாகள, வாலகிலயாகள, மரீசிபாகள, பிருகுககள, அங கிரஸாகள, மெலிநத மேனியுடையவாகளான இன்னும மறறமக ரிஷிகள ஆகிய இவாகளெலலோரும யுததததில பிரகாசிததுக கொணடிருககினற துரோணரை வநது அடைநது, 'துரோணரே! அதாமததினுல நீா யுததமசெயதீா உமககு இது மரணஸமயம, யுததகளததில ஆயுததததை எறிநதுவிடடு, இஙகு வநதிருககினற ஙகளைபபாரும இதறகுமேல மிகக குரூரமான இசசெயகையை நீா மறுபடியும செயயவேணடாம வேதவேதாஙகஙகளை அறிநத வரும ஸததியததிலும தாமததிலும பறறுளளவரும மேலும பிராமமணருமான உமககு இசசெயகை தகாது வீணுகாத அமபு களையுடையவரே! ஆயுததததை எறிநதுவிடும, சாஸவதமான வழி யில நிலலும மனுஷயலோகததில உமககு வஸிககவேணடிய காலம இபபொழுது பூாணமாயிறறு பூமியில அஸதிரஙகளை அறியாதமனிதாகள உமமால பிரமமாஸதிரததால கொளுததப படடாாகள பிராமமணரே! நீா இபபடிபபடட காரியம செயதது லலதெனறு பிராமமணரே! யுததததில ஆயுததததைக கீழே எறிநது விடும துரோணரே! நீா காலதாமதம செயயவேணடாம பிராம மணரே! மிகக பாவமான செயகையை மறுபடியும செயயவேண டாம' எனறு கூறினாாகள இவவாறான அநதரிஷிகளுடைய வாாத தையைக கேடடும பீமஸேனனுடைய வாாததையை நினைததும திருஷடதயுமனனைப பாாததும அநதத துரோணா யுததததில பிரியமறற மனமுளளவராஞா ஸநதேகஙகொணடவரும மன வருதத மடைநதவருமாயிருககினற துரோணா குநதீபுததிரரான யுதிஷடிரரைத தமபுததிரா கொலலபபடடாரா, அலலது கொல லபபடவிலலையா எனறுகேடடாா மூவுலகஙகளினுடைய தலைமை கிடைபபதானுலும பருதாபுததரரான யுதிஷடிரா எவவிதததிலு லும பொயசொலலமாடடாரெனறே துரோணருககு நிசசயமான எணணம ஆதலால, பிராமமணோததமரான துரோணா யுதிஷடி ரரை வினவினாா வேறு ஒருவரையும கேடகவிலலை அநதப பாணடவரிடததில துரோணருககுப பாலயமுதறகொணடு ஸதய மிருககிறது எனற எணணமுணடு பிறகு, கோவிநதா, துரோணா பூமியைப பாணடவஸமபநதமறறதாகச செயயபபோகிறவரும

யுததம செயகினற வீராகளுககுத தலைவருமாயிருபபதை அறிந
மனவருததமுறறுத தாமராஜரைபபாாதது, 'துரோணா கோப
துடன பாதிபபகல யுததம பணணுவராஞல உமதுசேனை நா
மாகிவிடும நான ஸதயமாகச சொலலுகிறேன எஙகளை
துரோணரிடததினினறு நீா காபபாறறவேணடும இநதச சமய
ஸததியததைககாடடிலும பொயயே சிறநதது உயிா பிழைப
தறகாகப பொயசொலலுகினறமனிதன பொயகுரியதோஷங
ளால தொடபபடமாடடான' எனறு சொனனா அவவிருவரு
இவவாறு பேசிககொணடிருககுமபொழுதே, பீமஸேனன, 'மக
ராஜரே! மகாதமாவான துரோணரின இவவித வதோபாய
தைககேடடு, உமது படையில பிரவேசிககினற மாளவதேச
தரசனுன இநதிரவாமாவினுடைய அஶவததாமா எனறு பி
ஸிததிபெறற இநதிரகஜமபோனற யானையானது யுதததில எ
பராககிரமததால கொலலபபடடது பிறகு, யான, துரோண
ரைப பாாதது, 'பிராமமணரே! அஶவததாமா கொலலபப
டான யுதததினினறு திருமபும' எனறு சொனனேன புரு
ஶரேஷடரான இநதத துரோணா நிசசயமாக எனவாாததை
நமபவிலலை அபபடிபபடட நீா ஜயததில விருபபமுளள கோவிந
ருடைய வாககியஙகளைக கௌரவபபடுததும அரசரே! 'அஶவ
தாமா மாணடான' எனறு துரோணருககுச சொலலும ம
னரே! நீா சொனனல பிராமமணோததமா ஒருகாலும போபு
யாா ஜனுதிபரே! நீா உணமையே பேசுகிறவரெனறு இவவுலக
தில பிரஸிததிபெறறிருககிறீா' எனறுசொனனுன

மகாராஜரே!பீமஸேனனுடைய அநதவாாததையைககேடடு
கிருஷணனுடைய வாககியததால தூணடபபடடும அது அ
விதமே ஆகவேணடியிருபபதாலும சொலலததொடஙகினா அ
சரே! பொயசொலவதாலுணடான பயததில மூழகினவருமஜய
தில பறறுதலுளளவருமான யுதிஷடிரா, ('அஶவததாமாஹத
குஞ்சர:' எனகிறவாககியததில) 'அஶவததாமா கொலலபப
டான' எனனும பொருளுளள சபதததை உரககககூறினா 'கு
சரம'எனகிற சொலலை மெலலசசொனனா முன அநததாமபு
திரருடைய ரதமானது பூமியில நானகுஅஙகுலததிறகு மேலா
இருநதுகொணடிருநதது இவவாறு அநதததாமநநதனா சொ
லியவுடனே, அவருடைய குதிரைகள பூமியைததொடடன
மகாரதரான துரோணா யுதிஷடிரரிடததினினறு அநத வாா
ததையைககேடடுப புததிர சோகததால தபிககபபடடவராகி உ
ரில ஆசையறறவராஞா அரசரே! பகைவரைககொலபவராகி
துரோணா ரிஷிகளுடைய வாககியததிஞலே மகாதமாககளான

ரண்டவர்கள் விஷயத்தில் தம்மைக் குற்றவாளிபோல எண்ணு
றவராகவும், புத்திரன் கொல்லப்பட்டான் என்பதைக் கேட்டும்
ருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்தும் மிக்க மன்வருத்தமுற்றவராகவும்,
த்தியின் நல்ல நிலைமையையிழந்தவராகவும் முன்போல் யுத்தம்
சயவதற்குச் சக்தியற்றவரானார்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

துரோணவதபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருஷ்டத்யும்னன் துரோணரைக் கொல்லமுயன்று அவரால் கவரப்பட்டதும், ஸாத்யகி அவனைவிடுவித்ததும்.)

எவன் துருபதராஜனாலே தேவர்களைப்பூஜித்து மகாயாகத்
ல நன்றாக ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியினிடமிருந்து துரோணரை நாசம்
ண்ணும்பொருட்டு அடையப்பட்டானோ அந்தப் பாஞ்சால ராஜ
மாரனான திருஷ்டத்யும்னன் மிக்க மனவருத்தமுடையவரும்
கத்தால் கெடுக்கப்பட்ட மனமுள்ளவருமான துரோணரைக்
ண்டு விரைவாக ஓடிவந்தான் மிக்க ஜ்வாலையுடன் கூடின நெருப்
போன்ற துரோணரைக் கொல்லஎண்ணங்கொண்ட அந்தப்
ஞ்சாலராஜகுமாரன் ஜயசீலமாயுள்ளதும் கோரமானதும்
கத்தினிடிமுழக்கம்போன்ற சப்தமுள்ளதும் திடமான நாண
உள்ளதும் புதிதுமான ஒருவில்லையும் ஸர்ப்பத்துக்கொப்பான
மையும் எடுத்துப் பிறகு அந்தவில்லில் நெருப்புக்கொப்பான
ந்த அம்பைப் பூட்டினான் வட்டமாயிருக்கின்ற வில்லுக்குமிழ்க்கும்
ணகயிற்றுக்கும் நடுவிலுள்ள அந்த அம்பினுடைய ஸ்வரூபமா
து சரத்காலத்தில் [1] பரிவேஷத்துடன் கூடிப் பிரகாசிக்கின்ற
ரியனுடைய உருவம்போலிருந்தது பார்ஷதனால் தொடப்பட்
தும் ஜ்வலிக்கின்றதுபோலிருக்கின்றதுமான அந்தவில்லைக்கண்டு
பார்வீரர்கள் (தங்களுக்கு) முடிவுக்காலம் வந்துவிட்டதாக எண்
ணினார்கள் பிரதாபசாலியான பாரத்வாஜர் அவனால் பூட்டப்பட்ட
ந்தப் பாணத்தைப்பார்த்துத் தம் தேகத்தையழிக்கவந்திருக்
ன்ற முடிவுக்காலமென்றே எண்ணினார் ராஜேந்திரரே! பிறகு,
சாரியர் அந்தப் பாணத்தைத் தடுக்கும்விஷயத்தில் தகுந்த
யற்சியைச்செய்தார் அப்படிச்செய்தும் மகாத்மாவான அவ
க்கு அஸ்திரங்கள் தோன்றவில்லை அந்தத்துரோணருக்கு அம்பு
ளைப் பொழிவதிலேயே நாலு பகலும் ஓர் இரவும் கழிந்தன
வருடைய அம்புகள் அன்றைப்பகலின் மூன்றுபாகத்தோடு

[1] ஸூரிய சந்திரர்களைச்சுற்றி விழுகின்ற வட்டமான ரேகை

நாசமடைந்தன அநதத துரோணா பாணஙகளுடைய க்ஷயதை
அடைநது புததிரசோகததாலும பீடிககபபடடவராகிப பலவி
மான திவயாஸதிரமநதிரஙகள தெளிவாகத் தோறறுததாலு
ரிஷிகளின வாககியததால தூணடபபடடதனாலும ஆயுதஙகள்
விடடுவிட நினைநது முனபோலப பூாணபலததுடன யுததமசெய
விலலை மறுபடியும, துரோணா திவயமானதும அஙகிரஸினுடை
அனுககிரஹததினால கிடைததுமான வேறுவிலலையுமபிரம
தணடமபோல விளஙகுகினற அமபுகளையும எடுததுத திருஷட
யுமனனைநோககி யுததமசெயதாா பிறகு, அவா பெரிதான சரப
ரியை அவனமீது இறைததுககொணடு மிகுநத கோபமூணடவ
கக கோபமூணட திருஷடதயுமனனையடிததது அவனாலவிடபபட
அமபுகளைப பாணஙகளாலே நூறு துணடுகளாககி நாசமசெயதா
கூாமையுளள பாணஙகளால திருஷடதயுமனனுடைய விலலை
கொடியையும ஸாரதியையும தளளினாா திருஷடதயுமனன சிரி
துககொணடு மறுபடியும வேறுவிலலை எடுததுக கூாமையா
பாணததினால துரோணரை மாாபில திருபபியடிததான நனறு
அடிககபபடட மகாவிலலாளியான துரோணா யுததததிலமதிமய
காதவராகிக கூாமையுளள பலலததினாலே திருஷடதயுமன
டைய விலலை மறுபடியும அறுததனாா அரசரே! (பிறரால) எ
விததததிலும நெருஙகமுடியாதவரான துரோணா திருஷடதயும
னுடைய கதையையும கததியையுநதவிர மறறப பலவிதமா
பாணஙகளையும விறகளையும மறறுமுளள எலலாவறறையும அற
தாா பகைவாகளை வாடடுகிறவரான அவா கோபஙகொண
உயிருககு நாசததையுணடுபணணுகினறவையும சாணைககலலி
தீடடபபடடவையும கூாமையுளளவையுமான ஒனபது பாண
ளாலே திருஷடதயுமனனை அடிததாா பிறகு, மகாரதனு
அளவிடமுடியாத பலமுளளவனுமான திருஷடதயுமனன பி
மாஸதிரததைப பிரயோகிததுககொணடு தன ரதததில பூட
யிருககினற குதிரைகளை அவருடைய குதிரைகளோடு எதிரத
நெருஙகசசெயதான பாரதாிற சிறநதவரே! மிக நெருஙகி
வைகளும காறறுபபோல வேகமுளளவைகளுமான மாடப
நிறமுளள குதிரைகளும செநநிறமான குதிரைகளும அதிகம
விளஙகின மகாராஜரே! வாஷாகாலததில மினனலகளுட
சோநதவைகளும முழஙகுகினறவைகளுமான மேகஙகளபோல
போாமுனையில ஒனறையொனறு நெருஙகுகினற அநதக குதிரை
களபிரகாசிததன அளவிடமுடியாதவலலமையுளள அநதபபிரா
மணா திருஷடதயுமனனுடைய ரதததிலிருககினற ஏாகக

டையும சககரததின கடடையும தோககடடையும நாசமசெய
ரா விலலும கொடியும அறுககபபடடவனும ஸாரதி கொல
பபடடவனும வீரனுமான பாஞசாலராஜகுமாரன பெரிய
பததையடைநது கதாயுததததையெடுததுப் பிரயோகிததான
காரதரும ஸததிய பராககிரமருமான துரோணா கோபங
காணடு திருஷடதயுமனனால பிரயோகிககபபடட அநதக கதை
யக கூாமையான அமபுகளாலே நாசமசெயதாா நரஸரேஷட
ன திருஷடதயுமனன, அநதக கதை துரோணரால அமபு
ாலேயடிககபபடடதைககணடு பளபளபபுளள ஒரு கததியை
ம காநதியுளள ஒரு கேடகததையும கையிலெடுததான அவ
ாறு கததியையும கேடகததையுங கையிலெடுககினற பாஞசால
ஜகுமாரன மகாதமாவும ஆசாாய முககியருமான துரோண
டைய வதததிறகு ஸமயம வநததெனறு ஸமசயமறறு நனறுக
ணணினன அவன கததியையும தேஜஸுளள கேடகததை
ந கையிலெடுததுத தன ரதததினுடைய ஏாககாலவழியாக ரத
ததியிலிருககினற துரோணரிடம செனறுன மகாரதனுன திருஷ
தயுமனன ஒருவராலும செயயமுடியாத காரியததைச செயய
ணணி யுததததில பாரதவாஜருடைய மாாபைப பிளககவிருமபி
ன அநதத திருஷடதயுமனன நுகததடியின மததியிலும
தன கடடிலும குதிரைகளுடைய முதுகின பினபாகஙகளிலும
னறுன அநதசசெயகையை ஸைனிகாகள புகழநதாாகள
ரோணா நுகஙகளினவரிசைகளிலகிறபவனுமசிவபபானகுதிரை
ளினமீது பாயகினறவனுமான திருஷடதயுமனனுடைய (செய
ககளில) இடைநேரததைக காணவிலலை அது ஆசசரியமாயிருந
து மாமஸததைவிருமபிச செலலும கழுகு வேகமாகப பாயவது
பாலத துரோணரும திருஷடதயுமனனும (ஒருவரையொருவா
திாததுப) பாயநதனா துரோணா சிவபபான குதிரைகளை
டடுவிடடுத திருஷடதயுமனனுடைய புறாநிறமுளள குதிரை
ளெலலாவறறையும தாமைமடலபோனற முனையுளள சகதியினுல
வவொனறுகப பிளநதாா வேநதரே! திருஷடதயுமனனுடைய
திரைகள கொலலபபடடுப பூமியில விழுநதன சிவபபுககுதிரை
ளோ (திருஷடதயுமனனுடைய) தேரின சிககலிலிருநது விடுவிக
பபடடன பிராமமணோததமராலே குதிரைகள கொலலபபடட
தக கணடு யுததவீராகளுள சிரேஷடனும மகாரதனும யஜஞ
ஸன குமாரனுமான பாாஷதன பொறுககவிலலை மனனரே!
ததிகளை ஏநதுகினறவாகளுள உததமனுன திருஷடதயுமனன
ததைதயிழநது கததியை எடுததுக கருடன ஸாபபததை எதிாப
துபோலத துரோணரை எதிாததான அரசரே! பாரதவாஜ

ரைக் கொல்லவேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற அந்தத் திருஷ்ட
யும்னனுடைய ரூபமானது முற்காலத்தில் ஹிரண்யகசிபுவை
கொல்லுங்காலத்தில் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவின் ரூபம்போல் விள
கியது கௌரவரே! அந்தப் பார்ஷதன் அப்பொழுது ரணகள
தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு நானாவிதமான சிறந்த வாட்போரி
இருபத்தொருமுறைகளையும் காண்பித்தான் அந்தப் பார்ஷத
கத்தியையும் கேடகத்தையும் கையிலெடுத்துக்கொண்டு பிராந்த
உத்பிராந்தம், ஆவித்தம், ஆப்லுதம், ப்ரஸ்ருதம், ஸ்ருதம், ப
வ்ருத்தம், நிவ்ருத்தம், ஸம்பாதம், ஸமுதீர்ணம் என்கிற மார்க்க
களையும் காண்பித்தான் அவன் யுத்தத்தில் துரோணரைக்கொல்
வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் கைத்தோசசியினால் பாரதர்
கௌசிகம், ஸாத்வதம் என்கிற (கத்திச்சுற்றும்) வகைகளையு
காண்பித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தான் அந்தத் திருஷ்டத்யும்ன
கத்தியையும் கேடகத்தையுந்தரித்து விசித்ரமான அவ்வித மார்
கங்களில் ஸஞ்சரிக்கையில், யுத்தகளத்திலுள்ள யுத்தவீரர்களு
ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்ற தேவர்களும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள்
பிறகு, அந்தப் பிராமமணர் திருஷ்டத்யும்னனுடைய யுத்தத்தி
ஆயிரம் அம்புகளாலே கத்தியையும் நூறுபுள்ளிகளுள்ள கே
கத்தையும் தள்ளினார் பாரதரே! நெருங்கினின்று செய்யும்போரி
ஸமீபத்திலுள்ள பகைவர்களை நன்றாக அடிக்கும் திறமைவாய்ந
பன்னிரண்டங்குல நீளமுள்ள 'வைதஸ்திகம்' என்னும் பாண
கள் துரோணரிடம் உள்ளன அவை, க்ருபர் பார்த்தன் அசுவ
தாமா கர்ணன் பிரத்யும்னன் ஸாத்யகி அபிமன்யு இவர்களை
தவிர மற்ற வீரர்களுக்கு இல்லை பிறகு, ஆசார்யர் புத்திர
போன்ற சிஷ்யனைக்கொல்லக் கருதிச் சிறந்ததென்று ஒப்புக்கொ
ளப்பட்ட உறுதியான பாணத்தைத் திருஷ்டத்யும்னன்மீது பி
யோகித்தார் ஸாத்யகி உம்முடைய புத்திரனும் மகாத்மாவா
கர்ணனும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கூர்மையுள்
பத்தம்புகளாலே அந்தப்பாணத்தை அறுத்து ஆசார்யமுககி
ராலே கவரப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னனை விடுவித்தான் பாரதரே
ரதமார்க்கங்களில் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் ஸத்தியவிக்கிரமனு
துரோணர் கர்ணன் கிருபர் இவர்களுடைய மத்தியை அடை
திருக்கின்றவனுமான ஸாத்யகியை மகாத்மாக்களான கிருஷ்
ணார்ஜுனரிருவரும் பார்த்தார்கள் எல்லா வீரர்களுடைய தி
யாஸ்திரங்களையும் யுத்தத்தில் ஸாத்யகி நாசஞ் செய்வதை
பார்த்து 'நல்லது, நல்லது' என்று சொல்லிக்கொண்டு அவ்விரு
வரும் புகழ்ந்தார்கள் பிறகு, தனஞ்சயன் கிருஷ்ணனைப் பார்த்து
'கேசவரே! பாரும், ஸாத்யகி ஆசாரியருக்கும் ரதிகசிரேஷ்டருக்கு

டையில விளையாடுகிருன. சததுருவீராகளை அழிககினற ஸாத
தி எனனையும மாதரிபுததிராகளையும பீமனையும ராஜாவான
திஷடிரரையும அதிகமாக ஆனநதபபடுததுகிருன விருஷணிக
ககுக கீாததியை விருததிபணணுகிறவனும மஹாரதாகளை
ணுகி விளையாடுகினறவனும காவமறறவனும நலல பயிறசியினுல
ததததில ஸஞசரிககினறவனுமான ஸாதயகியை ஆசசரியமடைந
வாகளான ஸிததாகளும இநதப போாவீராகளும பாாதது ஸந
தாஷிககிருாகள' எனருன யுதததில ஸாதயகி ஜயிககததகா
வனெனபதைககணடு, அவனுடைய செயகைகளினுலே இருபக
கததிலுமுளள எலலா வீராகளும, 'நலலது, நலலது' எனறு
கழநதாாகள

நூறறுததோணணூறறுமூனருவது அதயாயம

துரோணவதபாவம (தொடர்ச்சி.)

(துரோணருக்கும் திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் யுத்தமும், துரோணர் பீமன்
நிந்தித்தலைக்கேட்டு ஆயுதம்பிடித்தலைவிட்டு யோகம்செய்து
சரீரத்தைவிட்டதும், அவருடைய தேஜோரூபம் வெளிப்புறப்
பட்டதை ஸஞ்சயன்முதலானஐவர் பார்த்ததும், திருஷ்
டத்யும்னன் துரோணருடையதலையை அறுத்ததும்)

ஸாதவதனுடைய அசசெயகையைககணடு துரியோதனன
தலானவாகள கோபமுணடு நானகுபககஙகளிலும விரைவாக
வனைச சூழநதுகொணடாாகள ஐயா! யுததகளததில கிருப
ம கானனும உமமுடைய புததிராகளும சைனேயனை விரை
டன எதிாததுவநது கூாமையுளள அமபுகளால அடிததாாகள்
றகு, யுதிஷடிரமகாராஜரும மாதரீபுததிராகளான இரணடு
ணடவாகளும பலசாலியான பீமஸேனனும ஸாதயகியை
னகுபககததிலும சூழநதுகொணடாாகள கானனும மகாரத
ன கிருபரும துரியோதனனமுதலானவீராகளும சைனேயனைச
ழநதுகொணடு சரமாரியைப பொழிநதாாகள மனனரே!
சனேயன அநத மகாரதாகளை எதிாததுப போாபுரிபவனுகித
டரெனறு உணடாயிருககிறதும கோரரூபமாயுளளதுமான அந
ச சரமாரியைத தடுததான அவன, விலலிற பூடடிவிடபபடுகிற
காபலசாலிகளான வீராகளுடைய திவயாஸதிரஙகளை மகாயுத
ததில முறைபபடி திவயாஸதிரஙகளாலே தடுததான முற
ாலததில கோபததுடனே பிராணிகளை ஸமஹரிககின்ற ருதகிர
டைய போாககளமபோல அநத அரசாகள எதிாததுப போா
செயகிற போாககளமானது குரூரமாகக காணபபடடது பார

தரே ! யுததபூமியில ஆஙகாஙகு கைகள, தலைகள, விறகள, புர
டிததளளபபடட குடைகள, சாமரஙகள இவைகளின குவிய
கள காணபபடடன யுததபூமியானது சககரஙகளுடைககபபட
ரதஙகளாலும கீழே தளளபபடடிருககினற பெரிய கொடிகள
லும கொலலபபடட குதிரைவீரா்களாலும சூராகளாலும நிர
பியதாயிறறு குருககளிற சிறநதவரே ! மகாயுதததில பாண
கள வநதுவிழுவதினுல அறுககபபடட உமமுடைய யுததவீ
கள பலவிதமான செயகைகளைச செயகினறவாகளாகக காண
படடாாகள கோரமானதும தேவாஸுரயுததம போனற
மான யுததம அவவாருக நடநதுவருமபொழுது தாமராஜாவா
யுதிஷடிரா அஙகுளள க்ஷததிரியாகளைநோககி, 'மகாரதாகளே
நீஙகளனைவரும முயறசியுளளவாகளாகிக குடததிறபிறநதவரா
துரோணரை எதிாததுச செலலுஙகள இதோ பாாஷதவீர
பாரதவாஜரோடு எதிாததிருககிருன பாரதவாஜரை அழிககு
விஷயததில சகதியுளளவரையில முயறசிசெயவான மஹாயுதத
தில இநதப பாாஷததனுடைய ரூபஙகள இவவாறு காணபபடு
லால இவன கோபஙகொணடு துரோணரை இனறே போாககள
தில கொலலுவான நீஙகள ஒனறுசோநது துரோணரை எதி
துப போாபுரியுஙகள' எனறு கடடளையிடடாா மகாரதாகள
ஸருஞசயாகள யுதிஷடிரரால கடடளையிடபபடடுப பாரதவா
ரைக கொலலஎணணஙகொணடு முயறசியுடனே எதிாததுச செ
ருாகள மகாரதரான பாரதவாஜா எதிாதது வருகினற எல
வீராகளையும இறககவேணடுமென்னும நிசசயமுளளவராக வேக
துடன எதிாததாா ஸததியஸநதரான துரோணா புறபபட
வுடனே, பூமி நடுஙகியது இடியுடனகூடின காறறும படை
நடுஙகசசெயதுகொணடு வீசிறறு இரணடு சேனைகளையும விள
கிகொணடு பெரிய பயததை வெளிபபடுததுகினறதுபோலுள
பெரிய ஓா உறகை ஸூரியனிடததினினறு நழுவி விழுநதது ஐய
பாரதவாஜருடைய சஸதிரஙகள தீபபறறிபெரிநதன, ரதஙக
மிக ஒலிததன, குதிரைகள கணணீரைச சொரிநதன மகா
ரான பாரதவாஜா பராகரமததை இழநதவாபோலானர் அ
ருடைய இடககணணும அவவாறே இடககையும துடிதத
(துரோணா) முனனுலே பாாஷதனைககணடும ஸவாககததை அ
வதினபொருடடு ரிஷிகளால சொலலபபடட வேதவாககியஙகளை
கேடடும யுதததில மனேதைரியததை இழநதாா, பிறகு, நலல
ததினுல பிராணனைவிடுவதறகும தொடஙகினா பிறகு, துரு
னுடையசேனைகளாலே நானகுபககததிலும சூழபபடடவர
அவா யுததகளததில க்ஷததிரியாகளின கூடடஙகளை எரிதத

காணடுநாறபுறஙகளிலும ஸஞசரிததார பகைவாகளை அழிககிறவ
ாகிய அவா கூாமையுளள பாணஙகளால இருபதினுபிரம க்ஷததிரி
ாகளையும லக்ஷமயானைகளையும கொனருா யுததததில முயறசி
டையவராகிய அவா, புகைதணிநத அகனிபோல ஜவலிததுக
காணடு, க்ஷததிரியாகளுடைய நாசததினபொருடடுப பிரமமாஸ
ரததைத தியானிததுககொணடு நினருா ரததததை இழநதவ
ும எலலா ஆயுதஙகளும அழிநதவனும வியஸனமுறறவனும
காதமாவுமான பாஞசாலயனிடம பலசாலியான பீமன விரை
டன ஓடிவநதான பிறகு, சததுருககளை அடிககினறவனுன
மன பாஞசாலயனைத தனரததததினமீது ஏறறிககொணடு துரோ
ார ஸமீபததில பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொணடிருபப
ததககணடு, 'இநத யுததததில உனனைததவிர வேறு ஒருமனித
ும ஆசாரயரை எதிரததுப போாபுரியததுணியான நீ சீககிரப
டு உனனிடததில முநதியே துரோணரை வதமசெயகிற இநதக
ாரியபாரமானது வைககபபடடிருககிறது' எனறு சொனனுன
ுவவாறு சொலலபபடட மஹாபாகுபலமுளள அநதப பாஞ
ால குமாரன, எலலாபபாரததையுந தாஙககககூடியதும ஆயுதஙக
ளை உததமமானதும உறுதியுளளதுமான ஒருவிலலை விரைவாக
டிக கையிலெடுததான மிகுநத முயறசியுளள பாஞசாலயன
ாணஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு யுததததில எவவிதததா
ும தடுககமுடியாதவரான துரோணுசாரியரைத தடுககககருதிச
ரமாரியைப பொழிநதான. அதிக முயறசியையுடையவாகளும
ரேஷடாகளுமான அவவிருவரும யுததததில பிரகாசிபபவாக
ாகி எதிரததாாகள, பிரமமஸமபநதமாயும தேவஸமபநதமாயு
ளள அனேக அஸதிரஙகளைப பிரயோகிததாாகள மகாராஜரே!
நதப பாாஷதன யுததகளததில பாரதவாஜருடைய எலலா
ஸதிரஙகளையும நாசஞசெயது மகாஸதிரஙகளாலே அவரை
டினுன தவருதவனுன ஸாதயகியும, துரோணரை ரக்ஷிபபவாக
ான வஸாதிகளையும சிபிகளையும பாஹலீகாகளையும கௌரவா
ளையும யுததததில துரததியடிததான அரசரே! ஸூரியன கிர
ஙகளால திககுககளை மூடுவதுபோலத திருஷடதயுமனனும
னகுபககஙகளிலும திககுகளைப பாணஸமூகஙகளால மறைதது
துககொணடு பிரகாசிததான துரோணா பாணஙகளாலே அவ
ுடைய விலலையும அறுதது அவனையும அடிதது மீணடும அவ
ுடைய மாமஸதானஙகளில அடிததாா அவன மிகவும துன
ததை அடைநதான ராஜேநதிரரே! பிறகு, மிகக கோபங
காணட பீமன துரோணருடைய ரததததினருகிலவநது அவரைப
ாாதது ஒரு வசனததை மெதுவாகச சொலல ஆரமபிததான

'தமமுடைய காமஙகளாலே ஸநதோஷமடையாதவாகளு அஸதிரவிததைத கறறவாகளுமான பரஷடப பிராமமணாகள யு தம செயயாமலிருபபாாகளாயின, க்ஷததிரியஜாதியானது நா மடையாது எலலா ஜநதுககளவிஷயததிலும ஹிமஸை செ யாமலிருபபதே மிகபபெரிய தாமமெனறு பெரியோாகள அறி திருககிறாாகள அநதத தாமததிறகுப பிராமமணனே ஆதார நீரோ பிரமமவிததுககளுள சிறநதவா அறிநதவாகளகூட அ வேகிகளபோல அஜஞானததால மோகிததவாகளாகிச சண ளனபோல மிலேசசாகளுடைய கூடடஙகளையும பறபலவகையா மறறவாகளையும கொனறு மககளையும மனைவியையும போஷி கிறாாகள பிராமமணரே! நீா மூடனபோல அறியாமையினு புததிரன மனைவி பொருள இவறறிலுளள ஆசையால உமககு யனவலலாத காரியஙகளில நிலைபெறறு அதாமவிததையினால உ முடைய புததிரன ஒருவன க்ஷேமமடைவதறகாகத தமககுரி செயகைகளில நிலைபெறறவாகளான அனேக வீராகளைககொன ஏன வெடகமடையாமலிருககினறீா? ஒழுககஙகெடடவரே! வெ கஙகெடடவரே! பிரஷடபபிராமமணரே! உததமமான ஆ ததையுடையவரே! மதிகெடடவரே! இபபொழுது நிலவு உயிரோடு எனனிடததினினறும நீா விடுபடடபோகிறதிலலை எவன நிமிததமாக ஆயுதமெடுதது எவனை உததேசிதது நீ பிழைததிருககிறீரோ அவன யுததகளததில படுததிருககிறா உமமால கேடகபபடட தாமராஜரும இநத விஷயததை உமக வெளியிடடிருககிறாா மிகக மநதபுததியுடையவனான அபபடி படட உமமுடைய புததிரன கொலலபபடடுப படுததிருககிறா தாமராஜருடைய வாாததையில நீா ஸநதேகிககவேணடாம எனறான

பீமன இவவாறு சொலலியதைக கேடடவரும பிராமம ரும தாமாதமாவுமான துரோணா விலலை எறிநதுவிடடுச ரததை விடுவதறகாக யோகநிஷடையை அடையபபோகிறவரா வும எலலா அஸதிரஙகளையும விடடுவிட எணணஙகொணடவரா வும வசனிககலானாா மனனரே! துரோணா விரைபவராகி பகைவாகளை அடககுகிறவாகளான காணனையும துரியோதனனை யும பாாதது 'ஓ! காண! காண! பெரிதான விலலைக கையி கொணட கிருபரே! துரியோதன! நீஙகள போரில முயற செயயவேணடும இதோ நான மறுபடியும மறுபடியும சொலலு கிறேன பாணடவாகளே! உஙகளுககு மஙகளமுணடாகடடு நான சஸதிரஙகளை விடடுவிடுகிறேன' எனறாா மகாராஜரே

ந்த யுத்தரங்கத்தில் துரோணர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அஸ்
த்தாமாவைக்குறித்து அலறினர், யுத்தத்தில் சஸ்திரத்தை
றிந்துவிட்டு ரதமத்தியில் உட்கார்ந்து எல்லாப்பிராணிகளுக்
ம் அபயங்கொடுத்தார், யோகக்ஷேமையையும் அடைந்தார் பிர
ாபசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் துரோணருக்கு நேர்ந்திருக்கிற
ந்த இடைவெளியை அறிந்து உடனே அம்புடன்கூடின கோர
ானவில்லை ரதத்தில் வைத்துவிட்டுக் கத்தியைக் கையிலெடுத்து
த்தினின்று குதித்து விரைவாக அவரைநோக்கி ஓடினன்.
கொரதனுன அவன் துரோணரைக்குறித்து வேகமாக ஓடும்போது
னிதர்களும் மற்றுமுள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் 'ஆ! ஆ!'
னறு அலறினர், அவ்விதமான நிலைமையிலிருக்கின்ற துரோணர்
ிருஷ்டத்யும்னனுடைய வசத்தை அடைந்ததைப் பார்த்து,
ஆ! ஆ!' என்று மிகவும் அலறினர்கள், அவனை, 'சீசீ! கெட்டான்'
னறும் சொன்னர்கள் மிக்க தவமுடையவரான துரோணரும்
ஸ்திரங்களை விட்டுவிட்டு உத்தமமான ஸாங்கியவித்தையை நாடி
உரிய மந்திரத்தை) அவ்வாறு உச்சரித்து யோகத்தை அனுஷ்
த்து ஜ்யோதிர்மயமாகிவிட்டார், புராதனரும் ஸர்வார்ந்தாமி
ம் பரமாத்மாவுமான ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவை மனத்திலே த்யா
ித்தார் மிக்க தவத்தையுடையவரான துரோணர் முகத்தைச்
ிறிதுதூக்கி மார்பை முன்பக்கத்தில் நிமிர்த்து இரண்டு கண்களை
ம் மூடிக்கொண்டு ஸத்வத்தில் நிலைபெற்று ஹ்ருதயத்தில் தார
ணயை நிலைநிறுத்தி ஓர் அக்ஷரஸ்வரூபமான பிரணவத்துக்குப்
பொருளாகிய பரமத்தைத் தியானித்து ஜ்யோதிர்மயமானர்
ஆசார்யர் தேவதேவர்களுக்கெல்லாம் நாதரும் அழிவற்றவரும்
ிரபுவுமான பரமாத்மாவை ஸ்மரித்து ஸாதுக்களாலும் நாடமுடி
ாத ஆகாசத்தில் பிரத்யக்ஷமாகச் சென்றர் அரசரே! மகாத்மா
ான அந்தத் துரோணருடைய தலையைப் பிளந்துகொண்டு
யோதியானது உத்தமமான ரதத்தில் அவருடைய தேகத்தை
வைத்துவிட்டுப் பரமபதத்தை அடைந்தது அந்த ஜ்யோதியா
ானது அவ்வாறாக ஆகாயத்தில் கிளம்பியபொழுது இரண்டு ஸூரி
யாதயமாயிருக்கிறதென்றே எங்களுக்கு எண்ணமுண்டாயிற்று
யோதிகளால் நிரப்பப்பட்ட ஆகாயமானது ஒரே ஜ்யோதிர்மய
ாகவே விளங்கியது துரோணர் மரணமடைந்த அந்த ஸமயத்
தில் ஆகாயமானது உறையின ஒளிபோன்ற ஒளியுள்ளதாயிற்று
ஒரு நிமிஷத்தினுள் அந்த ஜ்யோதியும் மறைந்தது துரோணர்
ிரமலோகத்தை அடைய, திருஷ்டத்யும்னனும் மயங்கியிருந்த
பொழுது ஸந்தோஷமுள்ளவர்களான ஸ்வர்க்கவாஸிகளுடைய

'கிலகிலா' என்னும் பேரொலியானது தோன்றியது நான், பி
தாபுத்திரனான தனஞ்சயன், சரத்வானுடைய குமாரரும் பிரா
ம்மணருமான கிருபாசாரியர், விருஷ்ணிகுலத்தில் தோன்றி
ஸ்ரீ வாஸுதேவர், பாண்டுபுத்திரரான தர்மராஜர் ஆகிய மனி
ஜாதியைச் சேர்ந்த நாங்கள் ஐவருமே, யோகநிஷ்டையை அடை
ந்து உத்தமகதியை அடைகின்ற மகாத்மாவான துரோணரை
அப்பொழுது பார்த்தோம் மகாராஜரே! மகிமைபொருந்தியது
திவ்யமானதும் தேவரகஸ்யமாயுள்ளதும் உத்தமகதியாயிருக்கி
றதும் பரகருதிமண்டலத்திற்கு அப்புறப்பட்டதுமான அந்த
பிரமலோகத்தைக்குறித்துச் செல்லுகின்றவரும் யோகத்துட
கூடினவரும் புத்திமானுமான அந்தப் பாரத்வாஜருடைய ம
மையை மற்றவர்கள் அனைவரும் காணவில்லை உத்தமகதியை
அடைந்தவராக அறியாதவர்களான மனிதர்கள், சத்ருக்களை
சிக்ஷிப்பவரும் யோகத்தையடைந்து ரிஷிஸ்ரேஷ்டர்களுட
பிரம்மலோகத்தைக்குறித்துச் செல்லுகின்றவருமான ஆசார்
ரையும் காணவில்லை

பார்ஷதன் கோபமும் பொருமையு மிஞ்சினவனாகி க
தியை உருவி எல்லாப்பிராணிகளாலும் பார்க்கப்படுகின்றவ
கவே, சரக்கூட்டங்களாலே மேனிபிளக்கப்பட்டவரும் ஆயுத
களைக் கீழேவைத்தவரும் ரத்தத்தைப் பெருக்குகின்றவரும
துரோணாசாரியரைத் தலைமயிரில் பிடித்துக்கொண்டான் ஒ
றும்பேசாதவரும் உயிர்போனவரும் தேகமாத்திரமாயிருப்பவ
மான அந்தத் துரோணாசாரியருடைய தலையைப்பிடித்து
கொண்டு கத்தியினால் அவர் தலையைச் சரீரத்தினின்று அறுத்தான்
பாரத்வாஜர் கொல்லப்பட்டவுடனே, பார்ஷதன் அதிக சந்தோ
ஷத்தோடு யுத்தகளத்தில் கத்தியைச் சுழற்றிக்கொண்டு ஸிம்ம
நாதம் செய்தான் காதுவரையில் நரைத்தமயிருள்ளவரு
கறுத்த நிறமுடையவரும் நானூறுபிராயம் சென்றவருமான
துரோணாசாரியர் யுத்தத்தில் உமது நிமித்தமாகப் பதினாறுவ
துள்ள யுவாவைப்போலச் சஞ்சரித்தார் மகாபலமுள்ளவனு
குந்திபுத்திரனுமான தனஞ்சயன், 'துருபதபுத்திர! ஆசார்யரை
கொல்லாதே, உயிருடனே கொண்டுவா' என்று சொன்னான்
ஸைனிகர்களும், 'ஆசார்யரைக் கொல்லலாகாது, ஆசார்யரை
கொல்லலாகாது' என்று அலறினார்கள் அர்ஜுனனும் இளகி
மனத்துடன் திருஷ்டத்யும்னனைப் பின்தொடர்ந்தான் அர்ஜு
னனும் மற்ற அரசர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் அலறும்பொழு
தே திருஷ்டத்யும்னன் புருஷஸ்ரேஷ்டரான துரோணரை ரதம

யிலே கொனறுன எவவிதததாலும அவமதிககமுடியாதவ
ரன துரோணா சிவநத அஙகங்களுடனகூடின ஸூரியனபோல
கததால நானகுபககஙகளிலும நனைககபபடடவராக ரதததி
ரினறு பூமியில விழுநதா இவவாறு யுததததில கொலலபபடட
நததுரோணரைச சேனையிலுளள அனைவரும பாாததாாகள
ரசரே! மகாவிலலாளியான திருஷடதயுமனனே அநதப பாரத
ராஜருடைய தலையை எடுததுவநது உமமைசசோநத ஸைனிகாக
நடைய முனனிலையில போடடான மனனரே! உமமைசசோந
வாகள பாரதவாஜருடைய சிரஸைபபாாதது ஓடுவதில விருபப
ளளவாகளாகி எலலாததிககிலும ஓடினாாகள துரோணரோ
காயமாாககமாகசசெனறு நக்ஷததிரவீதியில பிரவேசிததாா
ரசரே! ஸததியவதிபுததிரரும மகரிஷியுமான கிருஷணதவைபா
னருடைய அனுகரஹததினுலே அபபொழுது நானே துரோண
நடைய பிரயாணததைக கணடேன புகையிலலாமல நனறுக
ரிநதுகொணடு மேலநோககிசசெலலுகினற உறகைபோல ஆகா
ததையடைநது மகாதேஜஸவியான துரோணா செலவதைககண
டாம துரோணுசாரியா கொலலபபடடவுடனே, கௌரவாக ௫
நம பாணடவாகளும ஸருஞசயாகளும உதஸாகததையிழநது
திகவேகததுடன ஓடததலைபபடடாாகள பிறகு, சைனியம
தறிவிடடது துரோணா கொலலபபடடவுடனே, கூாமையுளள
மபுகளால யுததததில பெருமபானமையாகக கொலலபபடட
ாகளபோக மிஞசினவாகளும அடிககபபடடவாகளுமான உம
மசசோநதவாகள உயிரையிழநதவாகளபோலானுாகள அவா
ள தோலவியையும பரலோகவிஷயததில பெரியபயததையும
டைநது மணணுலகமவிணணுலகம இரணடினுலேயுமவிடபபடட
ாகளாகித தஙகளுடைய புததியை நிநதிததுககொணடாாகள.
காராஜரே! அரசாகள பாரதவாஜருடைய சரீரததைபபாாகக
ிருபபமுறறவாகளாயிருநதும பதினுயிரம தலையிலலாமுணடஙக
ாலே நெருஙகின யுததகளததில அதனைததேடியும காணவிலலை
ாரதரே! அநதச சேனையில, முயறசியுளளவரான துரோணா
ாயநதவுடன,இருபததோராயிரமதலையிலலாமுணடஙகளஎழுநது
டததானுன பாரதரே! இரததததினுல நானகு பககஙகளிலும
னைககபபடட யுததபூமி அபபொழுது இரததததாலநனைநத ஸூரி
மணடலமபோலப „பாாககக கூடாததாயிருநதது பாணடவா
ளோ ஜயததையுமபரலோகததிறபெரிதானகீாததியையுமபெறறு
ரததஅமபொலிகளையும சஙகமுழககஙகளையும விமமாாதஙகளை
மசெயதாாகள வேநதரே! பிறகு, பீமஸேனனும பாாஷத

ஞன திருஷடதயுமனனும ஒருவரையொருவா கடடிககொண
சேனையுள கூததாடினாகள அபபொழுது, பீமன சததுருக
ளைத தபிககசசெயகினறவனன பாாஷதனைபபாாதது, 'பாாஷ
பாபியான ஸூதபுததிரனும திருதராஷடிரபுததிரனன துரியே
தனனும யுததததில இவவாறுகொலலபபடடபிறகு, யான உனை
மறுபடியும கடடிககொணடு சொலலுவேன' எனறு கூறின
பாணடுபுததிரனன பீமன இவவளவுமாததிரம சொலலிவிட
அதிக ஸநதோஷமுளளவனுகிக கைகொடடும சபதததினலே பூ
மியை நடுஙகசசெயதான யுததகளததில அநதப பீமனசெய
பேரொலியினலே பயமுறுததபபடடவாகளான உமமைசசோந
போாவீராகள க்ஷததிரிய தாமததைவிடடு ஓடுவதில நோகக
கொணடு ஓடினாகள அரசரே! பாணடவாகளோ யுதததத
சததுருநாசததையும ஜயததையுமடைநது மகிழசசியுளளவாகள
னாகள அதனல, அவாகள ஸுகததையும பெறறாகள

துரோணவதபர்வம் முற்றிற்று

நூறறுததொணணூறறுநானகாவது அதயாயம

நாராயணஸ்தரமோக்ஷபாவம

(துரியோதனனுடைய தூண்டுதலால் கிருபர் துரோணருடையவதத்தை
அஶ்வத்தாமாவுக்குத் தெரிவித்ததும், அஶ்வத்தாமா
கோபம்கொண்டதும்)

அரசரே! துரோணா கொலலபபடடபிறகு, சஸதிரங
ளால பீடிககபபடடவாகளும சிறநதவீராகள கொலலபபடடவ
களும நாசமபணணபபடடவாகளும மிகக சோகததை அடைந
வாகளுமான கௌரவாகள, பலததாலமிஞசியவாகளும அடிகக
களிபபுறுகினறவாகளுமான பகைவாகளைககணடு நீாததுமபுகின
கணகளுளளவாகளும பயநதவாகளும தீனாகளுமானாகள மஹ
னரே! (அவாகள) புததியையிழநதவாகளும உதஸாகததையிழ
தவாகளும கலககததினல பலம அழிககபபடடவாகளுமா
அதிக தீனஸவரததுடன உமது புததிரனை நானகுபககஙகளிலு
சுறறிககொணடாாகள அவாகள, முறகாலததில ஹிரணய
க்ஷன கொலலபபடடவுடனே அஸுராகள இருநததுபோ
கணணீரால தடைபபடுகினற குரலுளளவாகளும தாககததா
முகமவாடினவாகளும பததுததிககுககளையும பாாபபவாகளு
தளாசசியடைநதவாகளுமானாகள பயநத அறபமிருகஙகளபே
னற அநதக கௌரவவீராகளாலே சூழபபடடவனும ராஜாவுமா

டமமுடைய குமாரன நிலைபெறறிருபபதற்குச சகதியறறவனுகி ந்த யுததரஙகததைதவிடடு ஓடினுன பாரதரே! பசியினுலும ாகததினுலும மிககவாடடமுறற உமமுடைய அநத யுததவீரா ள சூரியனுல மிகவும வாடடபபடடவாகளபோல மிகக மனநிலை மையை இழநதாாகள அரசரே! சூரியனது வீழசசிபோலவும முததிரததினுடைய வறடசிபோலவும மேருபாவததததினுடைய தறுதலபோலவும இநதிரனுடைய அபஜயமபோலவுமிருபபதும ாககததகாததுமான பாரதவாஜருடைய அவவிகமான மரணத ததககணடு கௌரவாகள பயததால சரீரம மிகநடுஙகி ஓடினுா ள காநதாரராஜனுன சகுனி பயநதவனுகிப பொறறோளி ான துரோணா கொலலபபடடாரெனபதைக கேடடு மிகக பய றறவாகளான ரதிகாகளுடன சோநது ஓடினுன ஸூதபுததிர மும, காவலுளளதும வேகமுளளதும ஓடுகினறதும கொடியுளள ம பெரிதுமான சேனையைக கூடடிககொணடு பயததால ஓடி ன மதரதேசாதிபதியான சலலியனும ரதஙகளாலும யானைக ாலும குதிரைகளாலும நிறைநதிருககிற சேனையை முனனிடடுக காணடு (பகைவாகளுடைய படையைப) பாாததுககொணடே யததால ஓடினுன கருபரும சிறநத வீராகள கொலலபபட வகளும அனேகஙகொடித துணிகளோடு கூடியவைகளுமான னேகம படைகளாலே சூழபபடடவராக, ‘கஷடம! கஷடம்’ னறு சொலலிககொணடே (யுததததினினறும) விலகினுா அர ரே! கிருதவாமாவும (மாணடது போக) மிகுநதிருககினற ாஜசேனையினுலும களிஙகாகளாலும ஆரடடாகளாலும பாஹ காகளாலும சூழபபடடவனுகி வேகமுளள குதிரைகளோடு ததரஙகததினினறும ஓடினுன மனனரே! உலூகனும, கொல படடிருககினற துரோணரை அநத யுததகளததில பாாதது ஙகிப பயததால பீடிககபபடடுக காலாடபடைகளுடன ஓடி ன பாாபபதறகு அழகியவனும யௌவனமுளளவனும சௌா ததினுலே பிரஸிததிபெறறவனுமான துசசாஸனனும மிகக னவருததமுறறவனுகி யானைகளாலே சூழபபடடு ஓடினுன ருஷேஸனனும துரோணா கொலலபபடடதைக கணடு பதினு ரங தோகளையும மூவாயிரம யானைகளையும கூடடிககொணடு ைரவாககசெனறுன மகாராஜரே! அநத மகாயுதததததில மகா னுன துரியோதனன, யானைகளோடும குதிரைகளோடும ஙகளோடும கூடியவனுகவும காலாடகளால சூழபபடடவனுக ம ஓடிவிடடான ராஜரே! ஸுசாமாவானவன, துரோணா காலலபபடடதைககணடு, கொலலபபடடவாகளபோக மிகுந

திருககினற ஸமசபதகாகளுடைய சேனைககூடடஙகளை அழை
ததுககொணடு ஓடிவிடடான வீராகள, யுததகளததில ஸவா
ரதரான துரோணா கொலலபபடடாரெனபதைக கணடு, யானை
ளினமீதும ரதஙகளினமீதும ஏறிககொணடும குதிரைகளை வி
கிககொணடும நானகுபககஙகளிலும விரைவாக ஓடினாகள அ
பொழுது கௌரவ வீராகளுள சிலா தகபபனமாாகளையும சி
உடனபிறநதாாகளையும சிலா மாமனமாாகளையும சிலா புததி
களையும சிலா தோழாகளையும வேகபபடுததிககொணடு விரைவ
ஓடினாகள அவவாறே, சிலா தஙகளுடைய படைகளையும ம
மானகளையும விரைவாகப போகுமபடி செயதுகொணடு ஓடி
கள சிலா, அவவாறே, ஸமபநதிகளை வேகபபடுததிககொண
பததுததிககுககளிலும ஓடினாகள விரிநத தலைமயிரையுடைய
களும அழிககபபடடவாகளும ஊககததையும வலிமையையுமி
தவாகளும 'இது இனி இராது' எனறு எணணிககொணட
களுமாக ஓடினாகள ஓரிடததிலாயினும இருவா சோநது ஓ
விலலை பிரபுவே! உமமைசசோநதவாகளில சிலா கவசஙக
எறிநதுவிடடு வேகமாக ஓடினாகள பாரதாகளிற சிறநதவ
அநத ஸைனிகாகள ஒருவரையொருவா 'நில, நில' எனறு கூ
அழைததாாகள அவாகள தாஙகளமாததிரம அநத யுததகள
தில நிலைபெறவிலலை சில யுததவீராகள ஸாரதியையிழநதது
நனறாக அலஙகரிககபபடடதுமான தேரினினறு வாகனஙக
அவிழததுவிடடு அவைகளினமீது தாஙகள ஏறிககொணடு கா
ளால (உதைததது) விரைவாக ஓடடினாகள சிலா விரைவா
காலகளாலேயே ஓடினாகள அவவாறு சேனையானது நடு
முறறு வீாயததையிழநது ஓடுமபொழுது, துரோணபுததிரா ஓ
முதலையானது வெளளததையெதிாததுச செலவதுபோலச ச
துருககளை எதிாததா அநத அஸவததாமாவுககுச சிகணடி
முதனமையாககொணட வீராகளுடைய கூடடஙகளோடும ப
பதரகாகளோடும பாஞசாலாகளோடும கேகயாகளோடும சே
தேசதது வீராகளோடும பெரிதான யுததமானது உணடாயிற
யுததததில அடஙகாத மதஙகொணடவரும மதயானைபோன
பராகரமமுடையவருமான துரோணபுததிரா,பாணடவாகளுடை
பலவிதப படைகளைக கொனறு, ஸஙகடததினினறு அதிகப பிரய
ஸததினால விடுபடடவராகி, ஓடுவதில ஜாககிரதையுடன ஓடுகின
சேனையைககணடு,துரியோதனனிடமவநது, 'பாரத! என இநத
சேனையானது பயஙகொணடதுபோல ஓடுகிறது? ராஜேநதிர! ஓ
கினற இநதச சேனையை என யுததததில நிலைநிறுததாமலிரு
கிறாய? அரசே! நீயும முனபோல சரியான நிலைமையிலிருப

கததோனறவிலலையே வேநதனே! காணன்முதலானஇநதயுதத
ாகளும நிலைபெறறிருககவிலலை மறற யுததஙகளில இவவாறு
னை ஓடினதேயிலலையே பரதகுலததில பிறநதவனே! மிகக
ாளவலியமைநதவனே! உனது சைனியததிறகு க்ஷேமமா?
நதே! கௌரவ! எநத ரதிகஶ்ரேஷ்டன மாணடதால உனது
னை இவவிதநிலைமையைஅடைநதிருககினறது? அதனை எனக
சொலவாயாக' எனறு வினவினா பிறகு, ராஜஶ்ரேஷ்டனுன
ரியோதனன துரோணபுததிரருடைய அநத வாாததையைக
டடு, கோரமும அபபிரியமுமாயிருககினற (துரோணவதரூப
ன) அநத விருததாநததை அவரிடம சொலவதறகுச சகதி
ளவனுகவிலலை உமது புததிரன, ரததிலிருககினற துரோண
த்திரரைககணடு, கணணீரால முகம மூடபபடடவனுகி, உடை
ட மரககலமபோல துககககடலில முழுகிவிடடான பிறகு,
ரியோதனராஜன, சாரதவதரைபபாாதது, '(கிருபாசாரியரே!)
மககு ஸௌகிருதமுணடு இசசமயததில இநதச சேனைமுழுவ
ம ஓடுகிறதறகுரிய காரணததை இவருககுச சொலலும' எனறு
படகததுடன கூறினன அரசரே! பிறகு, சாரதவதா அதிக
மனவருததததை அடைநது துரோணா கொலலபபடடவிதத
தத துரோணபுததிரருககுச சொலலலானா

'நாஙகள உலகததில தேராளிகளுடசிறநத துரோணரை
னனிடடுககொணடு பாஞசாலாகளுடன மாததிரமே போாபுரிந
தாம பிறகு, யுததம தொடஙகபபடடவே, ஒருவரோடொருவா
திததவாகளான கௌரவாகளும ஸோமகாகளும காஜிததுக
காணடு சஸ்திரஙகளாலே தேகஙகளைக கீழேதளளினாகள அவ
று யுததம நடநதுவருகையில, திருதராஷ்டிரபுதராகள க்ஷீணிக
மபொழுது உனனுடைய தநதையாா மிகுநத கோபமுணடவ
கி அஸ்திரததை வெளிபபடுததலானா பிறகு, ப்ரஶ்ரேஷ்ட
ன துரோணா பிரமமாஸ்திரததைவெளிபபடுததிககொணடு பல
களாலே நூறுநூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும சததுருககளை
மஹாரமசெயதா பாணடவாகளும கேகயாகளும மாதஸ்யாக
ம பெருமபானமையாகபபாஞசாலாகளும காலனுல துணடப
டவாகளாகி யுதததில துரோணருடைய ரததை எதிாதது
யிரையிழநதாாகள துரோணா பிரமமாஸ்திரப பிரயோகததி
ல ஆயிரம புருஷசிரேஷ்டாகளையும இரணடாயிரம யானைகளை
ம மிருதயுவினிடததிறகு அனுபபினா காதுவரையில நரைதத
ருமம கரியநிறமுடையவரும நானூறுபிராயமுளளவரும கிழவரு
ான துரோணா பதினறுவயதுளள வாலிபனபோல யுதததில்

நானகுபுறததிலும ஸஞசரிததா சேனைகள துனபபபடுதத
படடு அரசாகள கொலலபபடுமபொழுது கோபமீறினவாகளா
பாஞசாலாகள யுதததகதில விருபபமறறவாகளானாகள அ
கள சிறிது தோறறுப புறஙகாடடியபொழுது சததுருககளை ஜய
கினறவராகிய (உன பிதாவானவா) திவயாஸதிரததைப பிரயோ
கிததுககொணடு உதயமான சூரியனபோல விளஙகினா கிரண
களபோனற அமபுகளையுடையவரும பிரதாபமுளளவருமான உன
டைய பிதாவுமான அநதததுரோணா பாணடவாகளுடைய ப
தியை அடைநது ஆகாசமததியததையடைநத சூரியனபோல
பாாக்ககூடாதவரானா ஸூாயனபோல விசேஷமாகப பிர
சிககினற துரோணராலே கொளுததபபடுகினற அநத வீராக
வீரததனமை எரிககபபடடவாகளும உதஸாகமறறவாகளும ம
நிலைமை இழநதவாகளுமானாகள பாணடு புததிராகளுக
ஜயததை விருமபுகினறவரான மதுஸூதனா துரோணரால அப
களால பீடிககபபடட அநதப பாஞசாலாகளைப பாாதது, '
யூதபாகளுடைய கூடடஙகளை ரக்ஷிககினறவரும சஸதிரஙகளை
தரிககினறவாகளுள உததமருமான இநதத துரோணா ஒருபொ
தும மனிதாகளால ஜயிபபதறகு ஸாததியபபடாதவா, யுதத
கததில இநதிரனாலும ஜயிககமுடியாதவா பாணடவவீராகளே
ஸவாணதேதரையுடையவரான துரோணா யுதததகதில உஙக
அனைவரையும கொலலாதபடியான உபாயததைநாடி நீஙகள
மததைவிடடும ஜயததை ரக்ஷியுஙகள அஸுவததாமா கொல
படடால இவா யுததமசெயயமாடடாரெனபது எனனுடை
எணணம அவா யுதததகதில கொலலபபடடாரெனறு ஒரும
தன பொயயைஃஇவருககுச சொலலடடும' எனறு இநத வசன
ததைக கூறினா குநதீபுததிரனான தனஞசயன இநத வாககிய
ததைப பிரியமாக ஏறறுககொளளவிலலை மறறவாகளனைவரு
அநத வாாததையில பிரியததைக காடடினாகள யுதிஷடிரனே
அதிகப பிரயாசததோடு அநதவாாததையை ஒபபுககொணடா
பீமஸேனனே, 'அஸுவததாமா கொலலபபடடான' எனறு வெ
கததோடு உனபிதாவைநோககிச சொனனான உனனுடையபி
அதனை அறியவிலலை புததிரவாதஸலயமுளளவரும உனககு
பிதாவுமான அநதத துரோணா அதனைப பொயயெனறு ஸந
கிதது யுதததகதில நீ கொலலபபடடாயா, அலலது இலலை
எனறு தாமராஜனை வினவினா ஜயததில பறறுளளவனா
யுதிஷடிரன பொயசொலவதினாலுணடான பயததில மூழகி
வனாகிப பீமனால மலைபோனற வடிவமுளளதான மால
ராஜனான இநதிரவாமாவினுடைய அஸுவததாமா எனகி

பெரிய யானை யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதென்பதைக்கண்டு, அப்பொழுது துரோணருடைய அருகில்வந்து அவரை நோக்கி, (ஆசாரியரே!) எவன் நிமித்தமாக நீர் சஸ்திரமெடுக்கிறீரோ, எவனை உத்தேசித்து நீர் பிழைத்திருக்கிறீரோ, எப்பொழுதும் உமமுடைய பிரீதிக்குப் பாத்திரனான அந்த அஸ்வத்தாமா என்கிற புத்திரன் அடித்துத்தள்ளப்பட்டுக் காட்டில் ஸிம்மக்குட்டி போலப் பூமியில் படுத்திருக்கிறான்' என்று இரைந்து சொன்னான். பொய் சொல்வதினாலுண்டாகும் தோஷங்களை அறிந்தவனாக இருந்தும், யுதிஷ்டிரராஜன் பிராமமணோத்தமரான துரோணரைப் பார்த்து, 'யானை கொல்லப்பட்டது' என்று மெதுவாகச்சொன்னான் யுத்தகளத்தில் நீ கொல்லப்பட்டாயென்பதைக்கேட்டு, பரிதாபத்தினால் வாட்டப்பட்ட துரோணர் திவ்யாஸ்திரங்களை அடக்கிக்கொண்டு முன்போலப் போர்புரியவில்லை அதிக மனக்கவலையுற்றவரும் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவரும் பிரஜ்ஞையிழந்தவருமான அந்தத் துரோணரைக்கண்டு குரூரமான செய்கையுள்ள பாஞ்சாலராஜகுமாரன் அருகில் ஓடிவந்தான் லோகத்தவங்களில் ஸமர்த்தரான துரோணர் தமக்கு மிருத்யுவாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற அந்தத் திருஷ்டத்யும்னனைக்கண்டு யுத்தத்தில் திவ்யாஸ்திரங்களை விட்டுவிட்டுப் பிராயோபவேசம் செய்தார் பிறகு, பார்ஷதன் இடக்கையினால் அவருடைய தலைமயிர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அப்பொழுது வீரர்களெல்லாரும் அலறும்பொழுதே அவருடையதலையை அறுத்தான் அப்பொழுது நான்குபக்கத்திலுமுள்ள எல்லா வீரர்களும், 'துரோணர் கொல்லப்படத்தக்கவரல்லர், கொல்லப்படத்தக்கவரல்லர்' என்று சொன்னார்கள் அவசியமாகவே தாமங்களை அறிந்தவனான அர்ஜுனனும் ரதத்தினின்று கீழேயிறங்கி விரைவுடன் கையையுயர்த்தூக்கிக்கொண்டு, 'ஆசாரியரைக் கொல்லாதே, அவரை உயிருடன் இங்கேகொண்டுவா' என்று அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டே இவனருகில் ஓடிவந்தான் நரஸ்ரேஷ்ட! அவ்வாறு கௌரவர்களாலும் அர்ஜுனனாலும் தடுக்கப்படுகின்ற குரூரனான் திருஷ்டத்யும்னனால் உன்னுடைய பிதா கொல்லவேபட்டார் குற்றமற்றவனே! உன்னுடைய பிதா கொல்லப்பட்டவுடனே, போர்வீரர்களனைவரும் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி நாற்புறத்திலும் ஓடினார்கள் நாங்களும் உத்ஸாகத்தை இழந்தோம்' என்று சொன்னார் யுத்தத்தில் பிதாவினுடைய மரணத்தைக்கேட்டுத் துரோணபுத்திரர் தடியினாலடிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போல மிக்க கோபங்கொண்டார் ஐயா! அதிகமான விறகை

அடைநது அகனி எவவாறு ஜவலிககுமோ அவவாறே துரோண புததிரா யுததததில கோபததினலே மிக ஜவலிததாா, அப்பொழுது உளளஙகையினல உளளஙகையைப பிசைநதுகொண்டும பறகளால பறகளைக கடிததுககொணடும ஸாபபமபோலப் பெருமூசசுவிடடுககொணடும சிவநத கணகளையுடையவராஞா் என்று கூறினன

நூறறுததொணணூறறைநதாவது அதயாயம

நாராயணஸதரமோக்ஷபாவம (தொடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் துரோணருடைய வதத்தைக்கேட்டு அஸுவத்தாமா என்ன சொன்னரென்று வினவியது)

திருதராஷடிரன, 'ஸஞசய! முதியவரும தமககுபிதாவும பிராமமணருமான துரோணா திருஷடதயுமனனல அதாமததினல கொலலபபடடாரெனபதைககேடடு அஸுவததாமா யாது கூறினா? எவரிடததில மானவாஸதிரம வாருணஸதிரம் ஆகனேயாஸதிரம வீாயமுளள பிரமமாஸதிரம ஐநதிராஸதிரம் நாராயணஸதிரம இவைகள எபபொழுதும நிலைபெறறிருநதனவோ, குணஙகளை விருமபுகினற எநத மகாபுருஷா இபபுவியில் பரசுராமரிடததிலிருநது தனுாவேதததை அடைநது புததிரா பொருடடுத திவயமான அஸதிரஙகளை உபதேசிததாரோ தாமிஷடரான அநத ஆசாாயா போாககளததில திருஷடதயுமனனல் அநீதியினல கொலலபபடடதைககேடடு அநத அஸுவததாமா யாது கூறினா? இவவுலகததில மனிதாகள தமபுததிரன மடடுமே தமமைககாடடிலும மிகுநத குணசாலியாக வேணடுமெனறு விருமபுகிருாகள வேறெருவனையும உலகததில எவவிதததாலும் சிறகக விருமபுகிறதிலலை மகாதமாககளான ஆசாாயாகளுககு ரஹஸயஙகள இருககவே இருககினறன அவைகளைத தமபுததிரனுககாவது அலலது தமமை அனுஸரிககினற சிஷயனுககாவது கொடுபபாாகள ஸஞசய! சூரரான அநத அஸுவததாமா சிஷயராக இருநது அவையனைததையும விசேஷமாகபபெறறு யுததததில துரோணருககு அடுததவராக விளஙகிவநதாா அவா் சஸதிரமெடுபபதில பரசுராமரைப போனறவா, யுததததில இநதிரனுககுச சமானா, வீாயததில காாததவீாயனுககு ஒபபானவா, புததியில பிருஹஸபதிககுததுலயா, அசைவறறுநிறபதில் மலைககுநேரானவா, தேஜஸில அகனிககு நிகரானவா, யௌவனமுடையவா, ஆழநததனமையில ஸமுததிரமபோனறவா, குரோதத்

ல ஸாபபததிறகு நேரானவா, உலகில முதனமையான தராளி, திடமானவிலலைக கையிறகொணடவா, சிரமததைப பாறுககும சகதியுடையவா, வேகததில காறறுபபோனறவா, ததததில கோபஙகொணடயமனபோல ஸஞசரிககிறவா, யுத ததில பாணஙகளைபபிரயோகிககினற எவரால பூமியானது பீடிக பபடடுப பயததால தளாசசியடைநது மேகததினுடைய இடி முழககமபோனற சபததததோடு நடுஙகுகினறதோ, ஸதயபராக ரமரான எநதவீரா யுததததில துனபததை அடைகிறதிலலையோ, வா [1] விதயாஸநானமும விரதஸநானமும செயதவரோ, எவா னுரவேதததில கரைகணடவரோ, எவா மகாஸமுதரம போலக லககமுடியாதவரோ, எவா தசரதகுமாரனுன ராமனபோனற ரோ அநத அஸவததாமா, தாாமிகரான ஆசாாயா அதாாமிக ன திருஷடதயுமனனுலே யுததததில கொலலபபடடாரெனப ைதக கேடடு யாது கூறினா? யாகஸேனகுமாரனுன தருஷடத மனன துரோணருககு மிருதயுவாக ஏறபடடதுபோல மகாதமா ன அநதத துரோணராலே திருஷடதயுமனனுககு மிருதயு க ஸருஷடிககபபடட அநத அஸவததாமா, இரககமிலலாத னும பாபியும குரூரனும தீாககாலோசனையிலலாதவனுமான ருஷடதயுமனனுலே ஆசாாயா கொலலபபடடாரெனபதைக கடடு எனன கூறினா?" எனறுவினுவினன

நூறறுததொணணூறறுருவது அதயாயம

ாராயணாஸதரமோக்ஷபாவம (தொடர்ச்சி)

(அஸ்வத்தாமா கோபத்துடன் யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களை நிந்தித்ததும், நாராயணாஸ்திரத்தின் வரலாறுமுதலியவற்றைக்கூறிப் பாண்டவர் களைக்கொல்வதாகச் சபதஞ் செய்ததும்)

ஸஞசயன சொலலததொடஙகினன 'நரஸ்ரேஷடரே! பியான திருஷடதயுமனனுல தமதுபிதா கபடததினுல கொலலப டடாரெனபதைககேடடு அஸவததாமா கணணீரானும ரோஷத ானும நிரபபபபடடாா ராஜேநதிரரே! கோபிததுககொண ருககிற அநத அஸவததாமாவினுடைய தேகமானது பிரளய லததில பிராணிகளுடைய உயிரைககவர விருபபஙகொணட நதகனுடைய தேகமபோல ஜவலிககினறதாகக காணபபடடது றகு, அவா கணணீரால நிறைநத இரணடுகணகளையும அடிககடி

---

1 வேதாதயயனமுதலிய விதயைகளையெலலாம கறறு, விரதஙகளை யலலாம அனுஷடிதது முடிததவா

துடைததுககொணடும கோபததாலபெருமூசசுவிட்டுககொணடு
துரியோதனனைப பாாதது இவவிதமானவாாததைகளைச சொல
லானா ' எனனுடைய பிதாவானவா, ஆயுதஙகளைக கீழேஎறிந
விட்டகாலததில, அறபாகளால விழுமபடி செயயபபடுதறகு
காரணமான (பொயமமொழிதலெனனும) பாவமானது தா
வேஷமபூணட யுதிஷடிரனால செயயபபடடது அது எனககு
தெரியும நீசனுககுரியதும மிகக குரூரமுமான தாமபுததிரனுடை
செயகையானது எனனால கேடகபபடடது யுததஙகளில முயற
செயகிறவாகளுககு வெறறிதோலவி எனனும இவவிரணடும நி
சயமே அரசனே! யுததகளததில அவவிரணடினுள வதமான
புகழபபடுகிறது யுததமசெயகிற ஒருவீரனுககு யுததகளததி
ஙியாயமாக ஏறபடும வதமானது (பிறா) துககிககததககதாகா
அது அவவிதம பிராமமணாகளால (சாஸதிரஙகளில) காணபப
டிருககிறது புருஷஸ்ரேஷட! எனபிதா வீரலோகததை அடைந
விடடாா ஸமசயமிலலை எனபிதா யுததகாலததில மரணமடை
தமையால அவரைபபறறித துககிககவேணடியதிலலை எல
வீராகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுது தாமததில பி
வருததிததவரான எனனுடையபிதா தம தலைமயிரைப (பிற
பிடிததலை அடைநதாரெனபது எனமாமஸதானஙகளை அறுககி
றது நான உயிருடனிருககுமபொழுதே எனனைபபெறறவரா
துரோணா மயிாபிடிககபபடுதலை அடைநதமையால மறறுள
புதரவானகள புதராகளிடம எவவாறு பிரியமவைபபாாகள
மனிதாகள காமததினாலும கோபததினாலும அஜஞானததாலு
சநதோஷததாலும பாலயததாலும அதாமஙகளைச செயகினறு
கள அவவாறே (பிறரை) அவமதிககவும செயகிறாாகள துரா
மாவும, குரூரனுமான திருஷடதயுமனன இசசமயததில நிசச
மாக எனனை அலக்ஷியம செயதுவிடடு அவவிதமான பெரி
அதாமகாரியததைச செயதான அநதத திருஷடதயுமனன
அதிபயஙகரமான அதன பலனையும காணபபோகிறான பொ
சொலலியவனான பாணடவனும பெரிதான அகாரியததை
செயதுவிடடமையால கொடிய பலனைக காணபபோகிறான
கபடததினால ஆசாாயரை ஆயுதஙகளைக கீழேவைககுமபடி அ
பொழுது செயத தாமராஜனுடைய ரகததததைப பூமி இபபொழு
பானமபணணபபோகிறது கெளரவனே! நான ஸததியததி
மீதும இஷடாபூாததஙகளினமீதும ஆணையிடுகிறேன எலலா

1 சாநதிபாவம 946-ஆவது பககம குறிபபிலும இநதப பாவம 73
ஆவது பககம குறிபபிலும காணக

ாஞ்சாலர்களையும் கொல்லாமல் எவ்விதத்தினாலும் நான் ஜீவித்
ிருக்கமாட்டேன் யான் பாஞ்சாலர்களைக் கொல்லும் விஷயத்தில்
ல்லாவித உபாயங்களாலும் முயற்சிசெய்யப்போகிறேன் பாவத்
தைச் செய்தவனான் திருஷ்டத்யும்னனையும் யுத்தத்தில் நான்கொல்
ப்போகிறேன் கௌரவ! மிருதுவாகவோ குரூரமாகவோ இருக்
ன்ற ஏதாவதொரு செய்கையினால் பாஞ்சாலர்களுடைய வதத்
தைச்செய்து நான் மனஆறுதலை அடையப்போகிறேன் ஆண்மை
ற சிறந்தவனே! மனிதர்கள், இந்த லோகத்திலும் பரலோகத்தி
ும் சம்பவிக்கின்ற பெரிய பயத்தினின்று காக்கின்றனரென்றே
த்ரர்களை விரும்புகிறார்கள் மலைபோன்றபிள்ளையும் சிஷ்யனுமா
ிருக்கின்றயான் உயிரோடிருக்குங்காலத்தில் என்பிதா நாதனற்
வர்போல் அவ்விதமான நிலைமையை அடைந்துவிட்டார் என்
ப புத்ரனாக அடைந்த அவர் மயிர்பிடித்தலைப் பெற்றமையால்
தவஸம்பந்தம்பெற்றவைகளான என் அஸ்திரங்களையும் கைகளை
ம் பராக்கிரமத்தையும் நிந்திக்கவேண்டும் புத்ரர்களுட்சிறந்த
னே! என்பிதா பரலோகத்தை அடைந்திருந்தாலும் அவருக்கு
ான் கடனாளியாகாதிருக்கத்தக்க காரியத்தைச் செய்யப்போகி
றேன் மேலானவன் ஒருகாலும் தற்புகழ்ச்சிசெய்யலாகாது
தாவினுடையவதத்தை ஸகிக்காதவனாயிருக்கின்றயான் பௌரு
த்தை இவ்விடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிக்கொள்ளப்போகி
றேன் பிரளயகாலத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன்போல் எல்லாவீர
ளையும் அழிக்கின்ற என்னுடைய வீர்யத்தை ஜனார்த்தனரும்
ாண்டவர்களும் இப்பொழுது பார்க்கட்டும் தேவர்களாவது
ந்தர்வர்களாவது அஸுரர்களாவது ராக்ஷஸர்களாவது மனுஷ்
ர்களிற்சிறந்தவர்களாவது ரணகளத்தில் ரதத்தின்மீதிருக்கின்ற
ன்னை ஜயிப்பதற்குச் சக்தர்களாகார்கள் இவ்வுலகத்தில் நானும்
ர்ஜுனனுமாகியஇருவரையுந்தவிர அஸ்திரங்களையறிந்த(வேறு)
னிதன் ஒருவனாவது ஓரிடத்திலுமில்லை ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்க
ுடையமத்தியில் சூரியன்போல் நான் சேனையின் மத்தியை
டைந்தவனாகித் தேவர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்க
ப் பிரயோகிக்கப்போகிறேன் மகாயுத்தத்தில் கணக்கில்லாமல்
ன்னுடைய வில்லினின்று இப்பொழுதே என்னால் பிரயோகிக்கப்
டும் அம்புகள் பராக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு பாண்
வர்களை நாசம்பண்ணப்போகின்றன அரசனே! இப்பொழுது
ாஷதாரைகளால் மூடப்படுவதுபோலக் கூர்மையுள்ள என்னு
டய அம்புகளாலே நானாகுபக்கத்திலும் நெருக்கமாக மூடப்பட்

டிருககினற எலலாததிககுககளையும பாணடவாகளபாாககபபோ ஞாகள நான சரமாரிகளை நானகுபககஙகளிலும இறைதத் கொணடு, பெருஙகாறறு மரஙகளை முறிபபதுபோல, பயஙகரமா சபததுடன கூடின சததுருககளை (யுததததில) தளளபபே றேன கௌரவனே! எவவித அஸதிரம எனனிடததில பிரயே உபஸமஹாரகரமஙகளுடன கூடியதாக இருககிறதோ அவ மான அஸதிரததைப பீபதஸுவாவது ஜனாததனராவது ஸேனனாவது நகுல ஸஹதேவாகளாவது ராஜாவான யுதிஷடிர வது தாாதமாவான பாாஷததனாவது சிகணடியாவது ஸாதயகி வது அறியமாடடாாகள முறகாலததில ஸ்ரீமநநாராயணருக சாஸதிரததில சொனன முறைபபடி எனபிதாவினால நமஸகா செயது நைவேதயமசெயயபபடடது அநதபபகவான பிராமம ரூபததுடன ஸமீபததிலவநது, பிறகு, அநத உபஹாரததை தாமாகவே ஏறறுககொணடு வரததைககொடுகக ஆரமபிதத என பிதா உததமமான நாராயணாஸதிரததை அவரிடததினி றும வரமாககேடடாா ராஜனே! பிறகு, தேவநாதரான ஸ்ரீ வான, 'பிராமமணோததம! உனககுச சமமான மனிதன ஒருவ வது ஒரிடததிலும உணடாகபபோகிறதிலலை பிராமமண! இ அஸதிரமானது திடீரெனறு எவவிதததாலும பிரயோகிககதத தனறு இது பிரயோகிககபபடடால சததுருவைககொலலாம திருமபாது பிரபுவே! இநத அஸதிரம ஒருவராலும ஜயிககமு யாதது இநத அஸதிரததினால எவன கொலலபபடாமலிரு பான? கொலலததகாதவனைககூட இது கொலலுமனறோ? அ லால, இதனைப பிரயோகிககககூடாது பகைவரைவாடடுபவனே யுதததததில ரததததையும சஸதிரஙகளையுமவிடடுவிடுதலும பகை களை வேணடுதலும சரணமடைதலும மகாஸதிரஙகளைத தண குமவிஷயததில உபாயஙகள யுதததததில (பகைவாகளை பீடிககினறவன எலலாவிகததாலும துனபபபடுததபபடடா யாகில கொலலததகாதவாகளையும கொலலலாம' எனறு அநத நாராயணாஸதிரததை எனனுடைய பிதா பெறறுககொண எனககும சொனனா அநதப பிரபுவான ஸ்ரீமநநாராயண 'யுதததததில இநத அஸதிரததினாலே எலலா அஸதிரவாஷஙகளை பலவாறாக நீ நாசமசெயவாய தேஜஸவினாலும ஜவலிககபபோ றாய' எனறு அநுகரஹிததாா பிரபுவான ஸ்ரீபகவான இ வாறு சொலலிவிடடு ஸ்ரீவைகுணடததைககுறிததுச சென்று நாராயணரிடததினினறுகிடைதத அபபடிபபடட இநத அஸ

னது பிதாவுக்குப் பிரியனான என்னால் அடையப்பட்டது
ந்த அஸ்திரத்தினால் ரணகளத்தில் இந்திரன் அஸுரர்க
த் துரத்தியடிப்பதுபோலப் பாண்டவர்களையும் பாஞ்சா
களையும் மாத்ஸ்யர்களையும் கேகயர்களையும் நான் ஓடும்படி செய்
ப்போகிறேன் பாரத! என் அம்புகள் எப்படி எப்படி நான்
ரும்புவேனோ அப்படி அப்படி ஆகிச் சத்ருக்கள் பராக்கிர
த்தை வெளிப்படுத்துபவர்களாயிருந்தாலும் அவர்களின்மீது
ழுந்து தாக்கும் நான் யுத்தத்திலிருந்துகொண்டு யதேஷ்டமான
மழையினாலும் ஈட்டிகளாலும் பாணங்களாலும் மகாரதர்களை
ஓடும்படி செய்வேன் கூர்மையுள்ள கோடாலிகளையும் நான் ஸம
மில்லாமல் பிரயோகிப்பேன் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்
றவனான நான் மகிமைதங்கின நாராயணாஸ்திரத்தினால் பகை
ர்களான பாண்டவர்களைப் பயனற்றவர்களாக்கி அழிப்பேன்
த்ரத்துரோகியும் பிரம்மத்துரோகியும் குருத்துரோகியுமாயிருக்
ற்றவனும் மூர்க்கனும் மிகவும் நிந்திக்கப்பட்டவனும் பாஞ்சா
களுள் இழிந்தவனுமான திருஷ்டத்யும்னன் இப்பொழுது என்
டமிருந்து உயிரோடு விடுபட்டுப்போவதில்லை' என்று கூறினார்
ரோணபுத்திரருடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டுக் கௌரவ
னையானது திரும்பியது பிறகு, எல்லாப் புருஷஶ்ரேஷ்டர்க
ம் மகாசங்கங்களை ஊதினார்கள், பேரீவாத்தியங்களை அடித்தார்
ர் ஸந்தோஷமுடையவர்களான வீரர்கள் ஆயிரக்கணக்கான
ண்டிமவாத்தியங்களை அடித்தார்கள் குதிரைக்குளம்புகளாலும்
க்கர நுனிகளாலும் நன்றாக அரைக்கப்பட்ட பூமியானது சப்
த்தது நெருங்கிய அத்தகைய சப்தமானது ஆகாயத்தையும்
வர்க்கலோகத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியடையும்படி செய்
து மேகத்தின் சப்தம்போன்றதான அந்தச் சப்தத்தை ரதிக
ரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் கேட்டு ஒன்றுசேர்ந்து ஆலோ
த்தார்கள் பாரதரே! துரோணபுத்திரரோ அவ்வாறு சொல்லி
ட்டு ஜலத்தைத்தொட்டு ஆசமனீயம்செய்து அப்பொழுது திவ்ய
ன நாராயணாஸ்திரத்தை வெளியிட்டார்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்

நாராயணாஸ்த்ரமோக்ஷபாவம் (தொடர்ச்சி

(கௌரவசேனைகளுடைய சப்தத்தைக்கேட்டுப் பயந்த யுதிஷ்டி ஓடுகின்ற கௌரவசேனையைத் திருப்பிவருகிறவன் யாரென்று கேட்க, அர்ஜுனன் அதனைச் சொல்லி த்ரோணவதத்தில் உதாஸீனமாக இருந்ததற்காகத் தங்களை நிந்தித்துக் கொண்டது)

பிரபுவே! பிறகு, அந்த நாராயணாஸ்திரந் தோன்றியவுடனே மேகமில்லாத ஆகாயத்தில் நீர்த்துளிகளுடனும் இடியுடனுங்கூடி காற்றுவீசியது, பூமியும் அசைந்தது, பெருங்கடலும் கலங்கிய சமுத்திரத்தைநோக்கி ஓடுகின்ற நதிகள் அச்சமயத்தில் எதி நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கின பாரதரே! அந்தஸமயத்தில் ம களின் சிகரங்கள் சிதறின மிருகங்கள் பாண்டவசேனையை அ தக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தன திசைகளெல்லாம் இருளால் மூட பட்டன ஸூரியனும் ஒளி மழுங்கினான் ஊனுண்பவைகளா பிராணிகள் ஸந்தோஷத்துடன் வந்தன அரசரே! தேவர்களு அஸுரர்களும் கந்தர்வர்களும் பயமடைந்தவர்களானார்கள் பெ தான அந்த அனர்த்தத்தைக் கண்டு 'எப்படிச்செய்யலாம்? எ படிச்செய்யலாம்?' என்கிற நெருங்கிய சப்தம் தோன்றியது வேந்தரே! கோரஸ்வரூபமானதும் பயங்கரமாயுள்ளதுமா அந்த அச்வத்தாமாவினுடைய அஸ்திரத்தைக்கண்டு எல்லா அ சர்களும் பயந்தார்கள், துன்பத்தையுமடைந்தார்கள்' என சொன்னான்

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய! பிதருசோகத்தினால் மிக்க ஸ தாபத்தையுடையவரும் பிதாவினுடைய வதத்தைப் பொறுதவ மான துரோணபுத்திரராலே யுத்தத்தில் ஸைனியங்கள் திருப்ப பட்டவுடன் கௌரவர்கள் எதிர்த்துவருவதைக்கண்டு திருஷ்ட யுமனனைப் பாதுகாக்கும்விஷயத்தில் பாண்டவர்கள் யாது ஆலோ சனைசெய்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக' என வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் முன்னே கௌரவர்கள் ஓடி தைக் கண்டும் பின்னே அஸாத்தியமான சப்தத்தைக் கேட்டு யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'அர்ஜுன! மகாஸுரனு விருத்திரன் வஜ்ரபாணியான இந்திரனால் கொல்லப்பட்டதுபோ திருஷ்டத்யும்னனால் யுத்தத்தில் துரோணாசாரியர் கொல்லப்பட வுடன், யுத்தத்தில் ஜயத்தைவிரும்பாதவர்களும் தீனமான மன

ந்தயுடையவர்களுமான கௌரவர்கள் தத்தம் தேகத்தை ரக்ஷித்
துக்கொள்ளும் விஷயத்தில் புத்தியைச் செலுத்திக்கொண்டு யுத்
தத்தை விட்டோடினார்கள். சில அரசர்கள் சுற்றுகின்றவைக
ளும் இரண்டுபக்கத்திலுமுள்ள ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைக
ளும் கொடித்துணிகளையும் கொடிமரங்களையும் குடைகளையுமிழந்த
வைகளும் ஏர்க்கால்கள் சிதறிப்போனவைகளும் [1] நீடங்கள்
உடைக்கப்பட்டவைகளும் மனங்கலங்கின குதிரைகளோடு கூடிய
வைகளுமான ரதங்களை விட்டுவிட்டு வேறு ரதங்களின்மீதேறிக்
கொண்டு பயந்தவர்களாகவும் நல்ல மனநிலைமையையிழந்தவர்க
ளாகவும் ஓடினார்கள். மற்றும்சிலர் விரைவுடனே கால்களாலே
குதிரைகளை வேகமாகத் தூண்டிக்கொண்டு ரதங்களைத் தாங்களே
நடத்துகின்றவர்களாகி அச்சுக்களும் நுகத்தடிகளும் சக்கரங்க
ளும் நொறுக்கப்பட்டமையால் ஆங்காங்கு ரதங்களால் இழுக்கப
பட்டார்கள். சிலர் சிதறின ரதங்களைவிட்டுவிட்டுக் கால்களாலேயே
ஓடினார்கள். சிலர் குதிரையின்மீதேறினவர்களாகவும் பாதி நழு
வின சேணங்களுள்ளவர்களாகவும் இழுக்கப்பட்டார்கள். சிலர்
யானைகளினுடைய கழுத்தில் அம்புகளால் தைக்கப்பட்டவர்களும்
ஆஸனம் நழுவினவர்களுமாக அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு ஓடு
கின்ற யானைகளாலே பத்துத்திக்குகளிலும் கொண்டுபோகப்பட்
டார்கள். சிலர் சஸ்திரங்களையும் கவசங்களையுமிழந்தவர்களாக
வாகனங்களிலிருந்து பூமியில் விழுந்தார்கள். மற்றவர்கள் வண்டி
யுருளைகளாலே நன்றாக அறுக்கப்பட்டவர்களும் குதிரைகளாலும்
யானைகளாலும் துகைக்கப்பட்டவர்களும் பயத்தினால், 'அப்பா !
புத்திரா !' என்று அலறுகின்றவர்களுமாக ஓடினார்கள். அவர்கள்
துக்கத்தினால் சக்திகுன்றினவர்களாகி ஒருவரை ஒருவர் அறிய
வில்லை. வேறுசிலர் நன்குகாயப்படுத்தப்பட்ட மைந்தர்களையும் தந்
தையர்களையும் நண்பர்களையும் உடன்பிறந்தார்களையும் தூக்கிவைத்
துக் கவசங்களையும் கழற்றிவிட்டு ஜலத்தினால் நனைத்தார்கள்.
ரக்ஷிக்கணக்கான மற்ற யுத்தவீரர்கள் ஓடுவதில் நோக்கங்கொண்
டார்கள். துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடன், அவ்விதநிலைமையை
அடைந்து ஓடுகின்ற அந்தக் கௌரவசேனையானது மறுபடி எவ
னால் திருப்பப்பட்டது? உனக்குத் தெரியுமானால் எனக்கு உரைப்
பாயாக. கனைக்கின்ற குதிரைகளினுடைய சப்தமும் காஜிக்கின்ற
யானைகளுடைய சப்தமும் ரதத்தின் நேமியொலிகளோடு கலந்து
பிருதியாகக் கேட்கப்படுகின்றன. கௌரவர்களுடைய சேனை

[1] பீஷ்மபர்வம் 280-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

யாகிற மகாஸமுத்திரத்தில் மிக்க தீவரமான சப்தங்கள் தோன்றி விட்டன அடிக்கடி சப்தங்கள் தோன்றிக்கொண்டேயிருக்கின்றன, நம்மைச் சோர்ந்தவர்களே நடுங்கும்படிசெய்கின்றன மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகிறதும் நெருங்கினதாகக் கேட்கப்படுகிறதுமான இந்தச் சப்தமானது இந்திரனோடுகூடின மூவுலகங்களையும் விழுங்கிவிடுமென்பது என்னுடைய எண்ணம் இந்தப் பயங்கரமான சப்தமானது வஜ்ரதரனான இந்திரனுடைய சப்த மென்றே எண்ணுகிறேன் துரோணர் கொல்லப்பட்டவுடன் கௌரவர்களுக்கு உதவிசெய்வதன்பொருட்டு இந்திரனே வெளிப் படையாக வருகிறானென்று எண்ணுகிறேன் தனஞ்சய! அவ் விடத்திலுண்டாகின்ற மிக்க பயங்கரமும் பெரிதுமான அந்தச் சப்தத்தைக்கேட்டு நமக்கு மயிர்க்கூச்சமுண்டாகிறது நமது தேராளிகளும் யானைகளும் நடுக்கமடைந்தனர் பிளக்கப்பட்ட இந்தக்கௌரவர்களை நிலைநிறுத்தி எந்த மகாரதன் தேவராஜனைப் போல யுத்தரங்கத்தில் மறுபடியும் யுத்தம் செய்வதன்பொருட்டுத் திருப்புகிறான்?' என்று வினவினார்

அர்ஜுனன், 'அரசரே! 'அஸ்திரங்களைக் கீழே வைத்துவிட் டவரான ஆசாரியர் கொல்லப்பட்டவுடன், தார்த்தராஷ்டிரர்களை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு யார் காஜிக்கின்றான்'' என்று எவர் விஷ யத்தில் உமக்கு ஸம்சயம் உண்டாயிருக்கிறதோ அந்த வீரரைப் பற்றி நான் சொல்லுவேன் அவருடைய வீர்யத்தை ஆதாரமா கப்பற்றியே கௌரவர்கள் தம்முயற்சிகொண்டு உக்ரமான கார் யத்தைச் செய்வதன்பொருட்டு வீர்யத்தை அடைந்தவர்களாகிச் சங்கங்களை ஊதுகின்றனர் அவர் அகார்யத்தில் வெட்கமுள்ள வர், தோள்வலிமிக்கவர், மதயானைபோல நடப்பவர், வீர்யத்தில் இந்திரனுக்கும் உபேந்திரனுக்கும் ஒப்பானவர், கோபத்தில் யமன் போன்றவர், புத்தியில் பிருகஸ்பதிக்கு ஒப்பானவர் நீதியோடு கூடியவர், மஹாரதர், உக்ரமான செய்கையுள்ளவர், கௌரவர்க ளுக்கு அபயம்கொடுப்பவர் அவர் பிறந்தவுடன் துரோணர் உத் தமரான பிராம்மணர்களுக்கு ஆயிரம்பசுக்களைக் கொடுத்தார் அந்த அஶ்வத்தாமா இப்பொழுது காஜிக்கிறார் அவர் பிறந்த வுடன், உச்சைஶ்ரவம் என்னும் அஶ்வரத்னம்போலக் கனைக் கின்ற அந்த வீரரால் பூமியும் மூவுலகங்களுமாகிய அனைத்துமே நடுங்கும்படி செய்யப்பட்டன அந்த தவனியைக்கேட்டு, கண் ணிறகுப்புலப்படாத ஒரு பிராணியானது அப்பொழுது 'அவ ருக்கு 'அஶ்வத்தாமா' என்று பெயரிட்டது பாண்டவரே

அபபடிபபட்ட ஞுரா இபபொழுது காஜிககிறுா எவா அஞ
னபோல பாாஷதனுல ஆகரமிககபபடடு அவவாறு கொலலப
ட்டாரோ அவருககு அபபடிபபட்ட கொடியசெயகையிஞலேயே
பழிககுபபழிவாஙக) நாதன ஏறபடடுவிட்டான யுததகளததில
ன ஆசாரியரைப பாஞசாலராஜகுமாரன தலைமயிரில கைபோட
தாகிய அபபடிபபட்ட கெட்டசெயகையைத தமது பௌரு
ததையறிநதவரான துரோணபுததிரா ஒருகாலும பொறுகக
ட்டாா அநத அஸவததாமா அநத அககிரமமான செயகை
ஞல நமமனைவரையும நாசம செயவாரெனபதே எனனுடைய
ணணம தாமஙகளையறிநதவரும ஸாதுவெனறு பிரஸிததி
பறறவருமான உமமால ராஜயநிமிததமாக ஆசாரயா வீணுக
ஞசிககபபட்டாா உமமால செயயபபட்ட அநதக காரியம
கப பெரிய அதாமமாகும வாலியைக கொனறதால எவவாறு
பகீாததி ராமனிடததில நிலைபெறறிருககிறதோ அவவாறே
ரோணருடையவததிஞல நோநதிருககிற இநத அபகீாததி
னது சராசரஙகளுடனகூடின மூவுலகஙகளிலும ஸதிரமாக
ருககபபோகிறது ‘இவன எனனுடைய சிஷயன, பாணடு
நதனன, எலலாத தாமஙகளோடுஙகூடினவன இவன பொய
சாலலமாட்டான’ எனறு அவா உமமிடததில நமபிககை
வததிருநதாா ஸததியமெனகிற அஙகிககுள நுழைநத நீா,
ானைகொலலபபட்டதெனனும காரணததிஞல, ஆசாரயருககு
வவிதமான பொயயைச சொனனீா அரசரே! ஆதலால, பிரபு
ான ஆசாரயா சஸதிரததைவிடடுவிடடு எனதெனனும பறறு
றறு மதிமயஙகித தளாசசியடைநதாா நீரும பாாததீா புதர
டததனபுளளவரும ஆசாரயருமான அநதத துரோணரோ
சாகததையடைநது போரில நோககமறறவராகிச சிஷயரால
ாஸவததாமததை விடடுக கொலவிககபபட்டாா சஸதிரஸந
ாஸம செயதிருககினற ஆசாரயரை நீா அதாமததிஞலே கொல
மபடி செயவிததமையால, ஸமாததராயிருநதால இபபொழுது
நதிரிகளோடு சோநது பாாஷதனைக காபபாறறும பநதுவை
ழநதவரும கோபஙகொணடவருமான ஆசாரயபுததிரராலே
ழுஙகபபடும பாாஷதனை இபபொழுது நாமனைவரும காபபாறறு
தறகுச சகதியறறவாகளே மனிதாகளுககு மேறபட்டவரான
நத அஸவததாமா எலலாப பிராணிகளிடததிலும நேசததைப
ாராட்டுகிறுரோ அவா இபபொழுது தமபிதாவுககு நோநத
டுமிபிடிததலைககேட்டு நமமனைவரையும யுதததில தகிககப

போகிறா ஆசாரயரிடததில மிகக விருபபமுளளவனன நான
அலறிககொணடிருககுமபொழுதே தாமததை அலக்ஷியமசெயத
சிஷயனுலே ஆசாரியா கொலலபபடடாா நமககு வயது பெரு
பானமையாகச செனறுவிடடது மிகுதியிருககிற நமமுடை
வாழநாளோ மிகசசிலவே அநத நிலைமையில விரோதமான இ
தப பெரிய அதாமமானது செயயபபடடுவிடடது எநத ஆசா
யா எபபொழுதும அனபினுலும தாமததினுலும தநதைபோ
ருநதாரோ அவா அறபகாலம இருககககூடிய ராஜயநிமிததமா
உயிரை இழககுமபடி செயவிககபபடடாா அரசரே! பூமியி
அவாமிகக புததிராகளையுடைய திருதராஷடிரராலே பூமணடல
முழுதும பீஷமரின பொருடடும துரோணரினபொருடடும விட
படடது ஆசாரயா அபபடிபபடட விருததியைபபெறறு எ
பொழுதும பிறரால மரியாதை செயயபபடடவராக இருந
கொணடு புததிரனைககாடடிலும மேறபடடவனுக எனனையே எ
பொழுதும சொலலிககொணடிருநதாா உமமையும எனனையு
பாாததுககொணடு அஸதிரஙகளை வைததுவிடடவரான ஆசாரய
யுதததில கொலலபபடடாா போாபுரிகினற இநதததுரோண
இநதிரனும கொலவது முடியாது இழிவானவாகளும ராஜ
நிமிததமாகப பேராசைகொணட புததியுளளவாகளுமான ந
மால பிராயமுதிாநதவரும தினநதோறும உபகாரமசெயயு
தனமையுளளவருமான அபபடிபபடட ஆசாரயருககுத துரோக
செயயபபடடுவிடடது ராஜயசுகததிலுளள பேராசையால இநத
துரோணா நனருகக கொலலுமபடிசெயவிககபபடடமையா
பெரிதும மிகக குரூரமுமான பாவகாரியம நமமால செயயபபட
விடடது 'இநதிர குமாரன எனனிடததிலுளள அனபால பு
திராகளையும சகோதராகளையும தநதையாகளையும பாாயைகளையு
உயிரையும (மறறும) எலலாவறறையும விடுவான' எனறு இ
படியலலவோ எனனுடைய ஆசாரியா எணணியிருநதாா அ
சரே! பிரபுவே! கொலலபபடுகினற அநதத துரோணா ராஜய
தில விருபபமுளள எனனுலே உபேக்ஷிககபபடடாா ஆதலா
யான தலைகீழாகத தொஙகுபவனுகி நரகததையடைநதுவிடே
பிராமமணரும பிராயமுதிாநதவரும ஆசாரயரும அஸதிரஙகளை
கீழேவைததவரும பெருநதவமுடையவருமான துரோணுசா
யரை ராஜயநிமிததமாகக கொனறுவிடடபிறகு, நமககு மரணமே
சிறநதது, பிழைததிருபபது சிறநததனறு' எனறுகூறினை

நூறறுததோணணூறறெட்டாவது அதயாயம்

்ாராயணாஸதரமோக்ஷபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ீமன் தனது பலத்தைக்கூறித் தானே அஶ்வத்தாமா முதலியோரை
வெல்வதாகச் சபதஞ்செய்ததும், த்ருஷ்டத்யும்னன் க்ஷத்ரிய
தர்மத்தைக்கூறித் தான் துரோணரைக் கொன்றது
நியாயந்தான் என்றதும்)

மகாராஜரே! அாஜுனனுடைய வாாததையைக கேடடு
ந்த இடததிலுளள மகாரதாகள அவனைநோககி அபபிரியததை
ாவது பிரியததையாவது சொலலவிலலை பரதஶரேஷடரே!
றகு, மிகக தோளவலியமைநத பீமஸேனன கோபஙகொணடு
நதீபுததிரனுன அாஜுனனை நிநதிததுககொணடு வசனிகக
ானன 'அாஜுன! நீ அரணயததில வஸிககினற ரிஷிபோல
ம ஹிமஸையை விலககினவனும கடுமையான விரதமுளளவனு
ான பிராமமணனபோலவும தாமததுடனகூடின வசனததை
ரைககிறய தனபததிலிருநது காபபாறறுகிறவனும யுதததி
லை ஜீவிககிறவனும மாதாகளிடததிலும ஸாதுககளிடததிலும
பாறுமையுளளவனுமான க்ஷததிரியன சீககிரமாகப பூமியையும
ாமததையும கீாததியையும ஐஶவாயஙகளையும பெறுகிறுன
பபடிபபடட நீ க்ஷததிரியாகளுககுரிய எலலாக குணஙகளையும
டையவன, குடுமபததைததாஙகுகிறவன நீ கறறறியாதவன
பாலப பேசுவதனுல இபபொழுது சோபிககவிலலை கௌநதேய!
நதிராணிககுப பாததாவான இநதிரனுடைய பராககிரமம
பானறது உனனுடைய பராககிரமம பெருஙகடலானது கரை
ய எவவாறு தாணடாதோ அவவாறே தாமததை நீ தாணட
லலை பதினமூனறுவருஷகாலம பொறுமையைப பாராடடாமல
ாமததிலேயே விருபபமுளளவனுகவிருநத உனனை யாாதான
பபொழுது பூஜிககமாடடான? அபபா! உனனுடைய மன
ானது பாககயவிசேஷததால இபபொழுது ஸவதாமததை அனு
ரிததிருககிறது தவறுதவனே! எபபொழுதும உனனுடைட
ததியானது பாககியாதிசயததினுல தயையில நிலைபெறறிருககி
து தாமததில பிரவிருததிததிருககினற தாமராஜருடைய ராஜயம
தாமததினுல கவரபபடடது மேலும, தரெளபதியும சததுருக்
ளால சபையினகண கொணடுவரபபடடுப பலாதகாரமாகப
டிககபபடடாள மரபபடடையும மானதோலும உடுததவராக
ாமனைவரும பகைவாகளால காடடிறகு ஓடடபபடடோம பகை
ாகளாலேறபடுததபபடட அவவிதமான நிலைமையை அடையத

தகாதவரான நாமனைவரும ஸததியததிலும தாமததிலும நி
பெறறவாகளாயிருநதுகொணடு, தீயவழியில திறபவாகளான ச
துருககளுடைய அவவிதமான அனேக அககிரமஙகளையும பதி
மூனறுவருஷகாலம பொறுததோம தோஷமறறவனே! உன
லும இவவிதமான கோபததிறகுக காரணமான அனேக அப
தஙகள சகிககபபடடன க்ஷததிரியதாமததில பறறுதலுள்ள
ஞன உனனுலே இதெல்லாம அனுஷடிககபபடடது அவவிதமா
அநீதியைமீனதது இபபொழுது உனனேடு கூடியவனுகவே நம
ராஜயததை அபஹரிததவாகளும அறபாகளுமான எலலாச சத
ருககளையும் பரிவாரஙகளுடன நான கொலலபபோகிறேன 'நா
யுததததிறகாக வநது சகதியுளளவரையில இபபொழுது முயற
செயவோம' எனபது உனனுல முனனமே சொலலபபடடிரு
கிறது அபபடியிருகக, நீ எஙகளை அருவருககிறுய ஸவதாமதத
அறிவதறகு நீ விருமபவிலலை உன் வசனமுழுவதும பிரயோச
மறறது பகைவாகளை அழிபபவனே! காயபபடுததபபடடவா
ளுடைய புணணில காரததை வாரபபவனபோலப பயததின
பீடிககபபடடிருககிற எஙகளுடைய மாமஸதானஙகளை வாக
னுல அறுககிறுய எனனுளளமானது உனனுடைய வாககாகி
முளளினுல பீடிககபபடடு இரணடாகப பிளககபபடுகிறது பு
ழததகக உனனையும எஙகளையும நீ புகழாமையால தாமிக
யிருநதும இநதப பெரிய அதாமததை நீ அறியவிலலை தனஞசய
எவன உனனுடைய பதினறில ஒருபாகததைககூட முழுது
அடைவதறகுத தகுதியுளளவனனறே அபபடிபபடட அஸவ
தாமாவை வாஸுதேவா எதிரிலிருககுமபொழுதே புகழுகிறு
நீயே உனகுறறஙகளை எடுதது வெளியிடடுககொளவதில ஏ
வெடகமடையவிலலை? பாாதத! எனனிருகைகளுககும பதின
ரம யானைகளின பலம ஏறபடுததபபடடிருககிறது குரோததா
பூமியைப பிளபபேன, பாவதஙகளைச சிதற அடிபபேன, பயங
மானதும ஸவாணமாலையுடனகூடியதுமான இநதப பெரிய கதை
யைச சுழறறி மலைபோற பிரகாசிககினற மரஙகளைக காறறுமுறி
பதுபோல முறிபபேன், பாாதத! இநதிரனேடுகூடினவாகளு
ராக்ஷஸகணஙகளோடு கூடியவாகளும அஸுராகள உரகாக
மனிதாகள இவாகளோடுகூடினவாகளும சோநதுவநதவாக
மான தேவாகளையும அமபுகளால ஓடுமபடி செயவேன ந
ஸரேஷட! அளவறற வலிமையுளளவனே! நீ பிராதாவான என
இவவிதமான ஸவபாவமுளளவனெனறு அறிநதிருநதும துரோ
புததிரிடததினினறு பயததைப பாராடடுவதறகுத தகுநத

லலை பீபத்ஸுவே! இல்லாவிட்டால் எல்லா ஸகோதரர்களோ ம் சும்மா இரு யான் ஒருவனே கதையைக் கையில்கொண்டு காயுத்தத்தில் இந்த அஸ்வத்தாமாவை ஜயிப்பேன்' என்றான்.

பிறகு, பாஞ்சாலராஜகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன், மிக்க காபங்கொண்டு கர்ஜிக்கின்ற ஹரியைநோக்கி ஹிரண்யகசிபு சால்லியதுபோல, கோபங்கொண்டு கர்ஜிக்கின்ற பார்த்தனை ாக்கிச் சொல்லலானான் 'பீபத்ஸுவே! யாகஞ்செய்வித்தல், த்யயனஞ்செய்வித்தல், தானஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், தானம் பறுதல், ஆறாவதாகிய அத்யயனஞ்செய்தல் ஆகிய இவை பிராம ண்ர்களுக்குரியவையென்று வித்வான்களால் ஏற்படுத்தப்பட ருக்கின்றன இவைகளுள் துரோணர் எந்தக் கர்மாவில் நிலை பற்றிருந்தார்? இவ்வாறிருக்க, துரோணரை நான் கொன்றால் ஏன் என்னை நிந்திக்கிறாய்? துரோணர் தமக்குரிய தொழிலி ின்றும் தவறி க்ஷத்திரியதொழிலை அடைந்து அஸ்திரத்தினால் ழிவானசெய்கைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார், ஆதலால், ,தாமத்தினாலே கொல்லப்பட்டார் அவ்விதமாக மாயையைப் ரயோகிக்கின்றவரும் ஸகிக்கமுடியாதவரும் இழிவான பிராம ணருமான இந்தத் துரோணரை ஒருவன் பதிமாயையைச் சய்து கொன்றால் அது அவனிடத்தில் தகாதோ? அவர் அவ ர்று என்னால் கொல்லப்பட்டிருக்கும்பொழுது துரோணபுத்திரர் காபத்தினாலே பயங்கரமான சபதத்தைச் செய்வாராகில் அத ல் எனக்கென்ன குறைவுவந்துவிடும்? துரோணபுத்திரர் இப் பாழுது கர்ஜிப்பரேயாகில் இது ஆச்சரியமென்று நான் நினைக்க லலை இவர் கௌரவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குச் சக்தியற்றவ கிய பிராணனையிழக்கும்படி விடப்போகிறார் நீ தார்மிகனா ருந்தும் என்னைக் குருஹத்திசெய்தவனென்று சொல்லுகிறாய் ந்தத் துரோணரைக் கொல்வதற்காகவே நான் அக்னியிடத்தி ின்று பாஞ்சாலராஜருக்குப் புத்திரனாகத் தோன்றியவன் னஞ்சய! யுத்தஞ்செய்கின்ற எவருக்கு ரணகளத்தில் செய்யத் க்கவைகளும் செய்யத்தகாதவைகளும் ஸமமாயிருக்குமோ அவ ரப் பிராம்மணரென்றாவது க்ஷத்திரியரென்றாவது நீ எப்படிச் சால்லலாம்? புருஷோத்தம! எவர் கோபமூண்டு அஸ்திரங்களை றியாதவர்களைப் பிரமாஸ்திரங்களால் கொல்வாரோ அவர் லலாவித உபாயங்களாலும் ஏன் கொல்லத்தக்கவராகமாட்டார்? ம்லும், என் பிதாவைக்கொன்ற அவர் ஏன் என்னால் கொல்லத் க்கவரல்லர்? எவர் பாவமுள்ளவரோ, மிக்க கெட்டபுத்தியுள்ள ரோ, யுத்தத்தில் பந்துக்களைக்கொன்றவரோ அப்படிப்பட்ட இழி

வான பிராமமணரைக கொலலுமவிஷயததில எனககுப பாவ
எபபடி உணடாகும? தாமததைவிடடு விலகின அவவித மனிதா
ளுடைய வாழககையானது விஷததுககு ஸமானமென்று தாம
களை அறிநதவாகள சொலலுகிறாாகள தாமாாததஙகளுடைய த
வஙகளை அறிநதவனே! அாஜுன! (எலலாம) அறிநதவனான
என எனனை நிநதிககிறாய? அநதக குரூரரான துரோணா என
பிடிககபபடடு ரதததிலேயே கொலலபபடடாா பீபதஸுவே
ஆதலால, நிநதிககததகாதவனான எனனை நீ ஏன புகழவிலலை
பாாதத! காலாகனிககுசசமமானதும நெருபபுககும சூரியனு
கும விஷததுககும ஒபபானதும பயஙகரமாயுளளதுமான துரோ
ணருடைய தலையானது எனனால அறுககபபடடது எனனுடை
செயகையை ஏன நீ புகழவிலலை? எவா யுதததததில எனனுடை
பநதுககளையே கொனறாரோ, பிறருடைய பநதுககளைக கொல
விலலையோ அவருடைய தலையை அறுததுஙகூட நான மனககவ
யறறவனாகவேயிலலை ஜயதரதனுடைய தலைபோல அநதத துரோ
ணருடைய தலையானது வேடாகளவஸிககும நாடடில எனனா
எறியபபடவிலலையெனபது என மாமஸதானததை அறுககிறது
அாஜுன! சததுருககளைக கொலலாமலிருபபது அதாமமென
கேடகபபடுகிறது கொலலவேணடும அலலது கொலலபப
வேணடும இஃதனறோ க்ஷததிரியனுககுரிய தாமம? பாணட
பிதாவுககு நணபனாகவும சூரனாகவுமிருநத பகதததன உனனா
எவவாறு கொலலபபடடானோ அவவாறு எனனால யுதததத
சததுருவானவா தாமததினால கொலலபபடடாா பாடடனை
யுதததததில கொனறது உனககுத தாமமென்று எணணுகிறா
எனனால பாபியான சததுரு கொலலபபடடவுடன, ஏன தா
மென்று எணணவிலலை? பாாதத! தன சரீரததையே படியாக
செயதுகொணடு மணடியிடடுப படுததிருககினற யானையை
போல ஸமபநதததினால வணஙகியிருககிற எனனை நீ சொலவ
தகாது அாஜுன! திரௌபதி நிமிததமாகவும திரௌப
குமாராகள நிமிததமாகவும உனனுடைய வாககின கடுஞ்சொ
களஅனைததையும பொறுககிறேன வேறு காரணததால அன
எனககு ஆசாாயரான துரோணரோடுவைரமானது வமசபரமப
யாக வநதிருககிறதெனபதை உலகமகேடடிருககிறது, இவவுலக
அவவாறு அறிநதுமிருககிறது,பாணடுபுததிராகளான நீஙகள அறி
விலலை அாஜுன!பாணடவஜயேஷடாபொயசொலலுகிறவரலல
நானும அதாமததைச செயகிறவனலலேன யுததகளததில எவ
கொலலவிலலையோ அவனை க்ஷததிரியனென்று ஸாதுகக

சொலலமாட்டார்கள தகப்பனாலும குருவாலும தனனைக கொலலவருகினறவனை (முறையே) புததிரனும சிஷயனும ஆலோ யாமல ஒழுஙகறற செயகையாலோ நேரான காரியததினாலோ கொலலவேவேணடும சததுருககளைககொலலுமவிஷயததில கூஷததி யாகளுககு இவவிதம பிரமமதேவரால முனனமே சொலலபபட ருககிறது ஆதலால, நிகிருஷட பிராமமணரான எனனுடைய கைவா சிஷயனான எனனால கொலலபபட்டார கூஷததிரிய புத திரனை எநத கூஷததிரியன தநதையோ குருவோ (தனககுப) கைவனாயிருபபவனைக கொலலுகிறானே அவனதான கூஷததிரிய னனறு சொலலபபடுகிறான சிஷய துரோகியான பாவி கொல பபட்டான நீ யுததஞசெய, விஜயம உனனுடையது' எனறு டறினான' எனறான

நூறறுததொணணூறறெணபதாவது அதயாயம

நாராயணாஸதரமோகூபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸாத்யகியின் கடுஞ்சொற்களால் கோபங்கொண்ட திருஷ்டத்யும்னன் ரகஸ்யங்களை வெளியிட்டு ஸாத்யகியை இகழ்ந்ததும், திருஷ டத்யும்னனைக் கொல்லவரும் ஸாத்யகியைக் கிருஷ்ணனேவலால் பீமன்தடுத்ததும், மறுபடியும் எல்லாரும் யுத்தத்திற்கு முயற்சி செய்ததும்.)

திருதராஷடிரன, 'மஹாதமாவான துரோணரால முறைப டி ஸாஙகமானவேதஙகள அதயயனம பணணபபட்டன (அகா யததில) வெட்கமுடையவரான அநதத துரோணரிடததில ஸாகூஷாத தனுரவேதமானது நிலைபெறறிருநதது அவருடைய அனுககரஹததினால புருஷஸரேஷடாகள யுததததில மனிதராறற லுககு மேறபட்டவைவையும தேவாகளாலும எளிதிற செயயமுடி யாதவைவையுமான காரியஙகளைச செயகிறாாகள அபபடிபபட்ட துரோணர கதறுமபொழுதே முனனிலையில குருஹததிசெயபவ னும பாபகரமான செயகையுளளவனுமான அநத அறபனான திருஷட்தயுமனனாலே (அவா விஷயததில) இழிவானகாரியம செயயபபட்டது (அஙகுளளவீராகள) அவவிஷயததில பொறு மையைப பாராட்டவிலலை கூஷததிரியஜாதியை நிநதிககவேணடும (அவாகளுடைய) கோபததை நிநதிககவேணடும ஸஞசய! பாரத ராகளும பூமியில விறபிடிததவாகளான எலலா அரசாகளும பாஞ சாலராஜகுமாரனை திருஷட்தயுமனன (இநத அகாரியம செயத

தைக) கேட்டு எனனசொனனாகள? அதனை எனககுச சொலவ
யாக' எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானன

'அரசரே! குரூரமான காரியததைச செயதவனன துருப
குமாரனுடைய அவவிதமான சொறகளைககேட்டு எலலா மனன
களும பேசாமலிருநதாாகள அாஜுனனே அவனைக கடை
கணணால கோணலாகபபாாததுக கணணீரோடு பெருமூசசுவிட
'சீசசீ' எனறே சொனனன ,வேநதரே! யுதிஷடிரரும பீமனு
நகுலஸஹதேவாகளும கிருஷணனும மறறவாகளும மிகவெட
னவரானாாகள ஸாதயகியோ பினவருமவாககியததைச சொல
லானன 'அமஙகளமான வாாததையைச சொலலுகினறவனு
பாபபுருஷனும மனிதாிலிழிநதவனுமான இவனை விரைவிலகொ
லககூடியமனிதன ஒருவனும இஙகு இலலை இநதப பாணடவா
ளெலலோரும சணடாளனைப பிராமமணாகள நிநதிபபதுபோ
அநதப பாவசசெயலால (அதனை நீ செயதாயெனபதை உன
குத) தெரிவிகக வேணடுமெனகிற விருபபததுடன உனனை நி
திககிறாாகள எலலா ஸாதுககளாலேயும நிநதிககபபட்டவனே
நீ இவவிதமான பெரிய பாவததைசசெயது நலலசபையைநா
இதைச சொலவதறகு என வெடகப்படவிலலை? அறபனே
ஆசாாயரை நிநதிககினற உனநாவும தலையும என நூறுகவெடிக
விலலை? அதாமததினலே நீ என தளளபபடவிலலை? பாவசசெ
கையைச செயதுவிட்டு ஜனஙகளுடைய ஸபையில தறபுகழச
செயதுகொளளுதலால நீ பாாததாகளாலும எலலா அநதகா
ளாலும விருஷணிகளாலும நிநதிககததககவனயிருககிறாய அ
விதமான அகாாயததைச செயதுவிட்டு மறுபடியும ஆசாாய
நிநதிககினறவனன நீ அவசியம கொலலபபடததககவன ஒ
முகூாததகாலமும நீ உயிரோடிருபபதனல பயனிலலை புருஷ
தம! தாமாதமாவும ஸதபுருஷருமான ஆசாாயரை மயிரி
பிடிதது இவவிதமான பாவமானவததைதை உனனைத தவி
எவன செயவான? குலததைக கெடுககிற பாவியான உனனை
அடைநது உன வமசததைசசோநத முநதினவாகளான ஏழு
பிதிருககளும பிநதினவாகளான ஏழு பிதிருககளும கீாத
யிழநதவாகளாகி நரகததில அமிழததபபட்டாாகள ஆணை
யிற சிறநதவனே! பீஷமரைபபறறிப பாாததனவிஷயத்தி
எநத வாாததையைச சொனனயோ (அதைககேள) மகாதம
வான பீஷமா தாமே அபபடிபபட்ட முடிவை ஏறபடுததி
கொணடாா அவரைககொனறவனும அதிபாவியான உன ஸகே
தரனே பூமணடலததில பாஞசாலபுததிராகளைககாட்டிலும வே

ருவனும பாவததைச செயயமாட்டான. அநதச சிகண்டியும
ன பிதாவினலே பீஷமருககு நாசததைசசெயகிற பிளளேயாக
ணடுபணணபபடடு மகாதமாவான அவருககு மிருதயுவாகவே
வனல பாதுகாககபபடடானும எலலா ஸாதுககளாலும நிந
ககபபடடவனும ஸஹோதரனேடு கூடியவனுமான உனனே
டைநது பாஞசாலாகள தாமததினினறு தவறினவாகளும அற
ாகளும மிததிரததுரோகிகளும குருததுரோகிகளுமாகிவிடடா
ள மறுபடியும இபபடிபபடட வாாததையை எனனிடம
சாலலுவாயாகில வஜரததிறகுச சமமான கதையினல உன
லேயை உடைததுவிடுவேன உனககு பரமமஹததி எனனும
ாவம நோநதிருககிறது பிராமமணரைககொனறவனன உன
கககணடு ஜனஙகள தமககுப பிராயசசிததததுககாகச சூரிய
ப பாாககிறாகள பாஞசாலகுமாரனே! மிகக கெடடநடை
ளளவனே! எனமுனனிலேயிலேயே எனனுடைய குருவையும என
ருவுககுக குருவையும மறுபடியும நிநதிபபவனன நீ வெடக
டையவிலலே நில, நில எனனுடைய கதையினுடைய ஒா
டியை நீ பொறுததுககொள பலவாறுக உனனல பிரயோகிக
பபடும கதையினுடைய அடிகளே நானும சகிபபேன' எனறு
சானன ஸாதயகியினலே இவவாறு குரூரமான சொறகளால
நதிககபபடட பாாஷதன அதிக கோபஙகொணடு உரககச
ிததது, மிகக கோபஙகொணட ஸாதயகியைப பாாததுக கூற
ான 'ஓ! மாதவ! 'கேடடுககொணடிருககிறேன, கேடடுக
காணடிருககிறேன, பொறுததுககொணடிருககிறேன' எனகிற
ாரணததினலே அயோககயனும தீயஒழுககமுளளவனுமான ஒரு
னிதன ஸதபுருஷனே எபபொழுதுமே நிநதிகக விருமபுகிறேன
பாறுமை உலகததில புகழபபடுகிறது பாவியானவன (பிறரால)
பாறுககபபடததககவனலலன பாபாதமாவானவன பொறுமை
ளளவனே, 'இவன எனனல ஜயிககபபடடான்' எனறு எணணு
ன அபபடிபபடட நீ இழிவான செயகையுளளவன, நீசமான
ணணததையுடையவன, பாவததிலேயே உறுதியுளளவன தலே
யிாநுனிதொடஙகிக காலநகநுனிவரையில நிநதிககத தகக
யிருககிறய நீ பிறரை நிநதிகக விருமபுகிறய பாவீ!
னககு மரணமே சிறநதது உன சிததமானது இபபடி
நதையின மூலததைக கேடபதாயிருககக கூடாது இழி
ான ஒழுககமுளள மனிதாகள தஙகள குறறஙகளேப பாரா
ல பிறரைத தோஷததால கிழபபடுததுகிறாகள கை அறுக
பபடடவனும பிராயோபவேசம செயதவனும வீரனுமான
ிஸரவஸை நீ தடுககபபடடும கொனறய அதைககாடடி

னும மிகக கொடுஞசெயல எது? லோகாநதிரததை அடைவதி
விருபபமுளளவரும சஸதிரஙகளை வைததுவிடடவருமான துரோ
ணா என்னால கொலலபபடடாா குரூர! அநதவிஷயததில என
பாபமிருககிறது? ஸாதயகியே! பகைவாகளால கை அறுகக
படடவனும யுததம செயயாதவனும யுததபூமியில அவவாறு ப
யோபவேசமசெயதவனும பிரமமஸவரூபததை மனததினால திய
னமசெயகினறவனுமான ஒரு மகாபுருஷனைக கொனற ஒருவ
எவவாறு பேசலாம? வீரயமுடையவனான பூரிஸரவரஸ உனனை
காலால உதைததுப பூமியில இழுததபொழுது நீ உன ஆணமை
யைககாடடி ஏன அவனைக கொலலவிலலை? பிரதாபசாலியும கு
னுமான ஸோமதததகுமாரன பாாததனாலே முதலில ஜயிகக
படட பிறகு, இழிநதவனான உனனால கொலலபபடடான துரோ
ணா எநத எநதவிடஙகளில ஆயிரககணககான பாணஙகளை
இறைததுககொணடு பாணடவாகளுடைய சேனையை ஓடுமப
செயதாரோ அநத அநத இடஙகளில யான சென்றேன நீயே
சணடாளனபோல இவவிதமான செயகையைத தானாகவேசெய
விடடு மிகவும நிநதிககபபடடத தகககவனாயிருநதும (பிராமீது) கு
ரமான வாாததைகளைச சொலவதறகு நீ எபபடித தகுதியுள
வன? விருஷணிகுலததில பிறநத அதம! இவவிதமான செயகை
நீ செயகிறவன, யான செயகிறவனலலேன பாவஙகளுககு நீய
ரோ இருபபிடம? மறுபடியும பேசாதே, வாயை மூடிககொ
டிரு இதறகுமேல எனனைபபறறி மறுபடியும நீ சொலலததக
னலல நீ 'எனனைபபறறிச சொலலககூடிய மறுமொழி இழிவா
தாகும மூாககததனததினாலே மறுபடியும எனனைபபறறி இப
டிபபடட குரூரமான வாாததையைச சொலலுவாயாகில யுதத
தில உனனைப பாணஙகளால யமலோகததிறகு அனுபபுவே
மூாகக! கேவலதாமததினாலேமாததிரம ஒருகாரியமும முடியாது
துரியோதனாதிகளுடைய அதாமமான செயகையையும் கே
முனபு, பாணடுபுததிரரான யுதிஷடிரா அதாமததினாலே
ஏமாறறபபடடாா ஸாதயகியே! அவவாறு அதாமததினாலே
தரௌபதியும மனவருததமடையுமபடி செயயபபடடாள மூாக
பாணடவாகளனைவரும திரௌபதியுடன காடடிறகுத துரதத
படடாாகள மூாககனே! ஸாவஸோததுககளும அதாமததினாலே
யே அவவாறு கவாநதுகொளளபபடடன மதரராஜனான சலய
இவவிடததினினறு அதாமததினாலேயே துரியோதனாதிகளா
இழுககபபடடான அவவாறே பாலனான ஸுபதராபுததிரனு
அதாமததால கொலலபபடடான சததுருபடடணஙகளை ஜயி
கிறவரான பீஷமாசாரியரும இஙகுளளவாகளால அதாமததா

கொல்லப்பட்டார் தாமங்களையறிந்தவனான உன்னாலே அதா மத்தினால் பூரிஸ்ரவஸ்ஸும கொல்லப்பட்டான ஸாதவத! இவ ர்களாக யுத்தத்தில் ஜயத்தைப் பாதுகாக்கின்றவர்களும வீரர்க ளும தாமங்களை அறிந்தவர்களுமான சத்ருக்களாலும பாண்ட வாகளாலும காரியம் செய்யப்பட்டது உத்தமமான தாம மானது (ஒருவராலும்) அறியமுடியாதது, அவவாறே, அதாம மும அறியமுடியாதது கௌரவாகளுடன யுத்தமசெய பிதரு லோகமபோகாதே' என்றுசொன்னான குரூரமாயும கடினமாயு முள்ள வாக்கியங்களைச் சொல்லக்கேட்ட ஸ்ரீமானான ஸாதயகி யானவன நடுக்கமுற்றவன்போலானான ஸாதயகி அந்தவாாத்தை யைக்கேட்டுக் கோபத்தால கணகள சிவந்து ஸாபபம்போலப் பெருமூசசுவிட்டுக்கொண்டு ரதத்தில் விலலைவைத்துவிட்டுக் கதை யைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டான பிறகு, பாஞசாலயனை நோக்கி எதிாத்தோடிவந்து கோபத்துடன, 'திருஷ்டத்யும்ன! உன்னைப்பற்றிக் குரூரமான வாாத்தையை யான சொல்லப்போ கிறதில்லை கொல்லத்தக்கவனான உன்னை நான கொல்லப்போகி றேன' என்று சொன்னான விரைவாக வருகின்றவனும மகாபல சாலியும (ஸாதயகியின சொல்லைப்) பொறுத்தவனும யமனபோன்ற வனுமான பாஞசாலயனமீது மிக்க கோபங்கொண்டவனும யமன போன்றவனுமான ஸாதயகியை வாஸுதேவரால தூண்டப்பட்ட மகாபலசாலியான பீமஸேனன ரதத்தினின்று கீழேகுதித்துச சீக்கிரமாகக் கைகளாலே தடுத்தான பலசாலியான பாண்ட வன, அவவாறு கோபங்கொண்டு (எதிாத்து) ஓடுகின்றவனும அதிகமான பட்டப்புள்ளவனும பலசாலியுமான ஸாதயகியைப் பலாதகாரமாகக் கட்டித்தூக்கிச சென்றான பலசாலிகளுள உத் தமனான சினிபுங்கவன பீமனால காலகளை நன்றாக ஊன்றிநின்று கொண்டு பலத்தினால ஆறாவது அடியில தடுக்கப்பட்டான அர சரே! பலசாலியானபீமன ரதத்தினின்று கீழேகுதித்து ஸாதய கியை விரைவாகத் தடுத்ததைப்பாாத்து ஸஹதேவன நயமான வாாத்தையினாலே சொல்ல ஆரமபித்தான 'ஐயா! அந்தகாகள விருஷ்ணிகள பாஞசாலாகள இவாகளைக்காட்டிலும நமக்கு வேறு மித்திரன இல்லை அவவாறே அந்தகாகளுக்கும விருஷ்ணிகளுக் கும முக்கியமாகக் கிருஷ்ணனுக்கும நம்மைக்காட்டிலும வேறு மித்திரன இல்லை ஸமுத்திரத்தை எல்லையாகவுடைய பூமியைத் தேடிப்பாாத்தாலும பாஞசாலாகளுக்குப் பாண்டவாகள விருஷ் ணிகள இவவிருவருமபோன்ற சிறந்த மித்திரன வேறொருவனும

களான கௌரவாகள அஸவததாமாவால நிலைநிறுததபபடடாா கள பாணடவாகளும பாஞசாலாகளும துரோணருடைய வதத தால அதிக உதஸாகததை அடைநதாாகள மனனரே! அதிக ஸநதோஷததையடைநதவாகளும தஙகளுககு ஜயததை எதிா பாாபபவாகளும பரபரபபுளளவாகளுமான அநத இருதிறதது வீராகளுககும அதிகவேகமுணடாயிறறு ராஜேநதிரரே! எவவாறு மலைகள மலைகளாலும கடலகள கடலகளாலும திருபபியடிககப படுமோ அவவாறே கௌரவாகளும பாணடவாகளும பரஸபரம திருபபியடிககபபடடாாகள பூமிமுழுதும நடுஙகிறறு திககுகள எதிரொலியடைநதன பெரியவரே! ஜலததிலுணடான பிராணிக ளும பரபரபபுறறன அநத யுததவீராகளெலலோரும அபபொ ழுது யுததமசெயயவேணடுமெனகிற எணணஙகொணடு மிகுநத ஸநதோஷததை அடைநதாாகள. பிறகு, மிகுநத ஸநதோஷம அடைநதவாகளான கௌரவபாணடவவீராகள ஆயிரககணககான சஙகவாதயஙகளை ஊதினாாகள, பதினாயிரககணககான பேரிவாத யஙகளையும முழககினாாகள. கடையபபடுகினற ஸமுததிரததில தோனறிய சபதமபோனறதும மிகபபெரியதும ஆசசரியபபடத தககதுமான ஒலியானது உமமுடைய சேனையினினறு தோனறி யது பாரதரே! ரௌதரமானதும பயஙகரமாயிருபபதுமான அவவிதசபதம அவவாறுதோனறிஉமமுடையவையும பிறருடைய வையுமான தோககூடடஙகள வநதபிறகு, துரோணபுததிரா, பாணடவாகள பாஞசாலாகள இவாகளினசேனையை லக்ஷியம வைதது அபபொழுது நாராயணாஸதிரததைதவெளியிடடாா,பிறகு, ஜவலிககினற முனைகளுளள அமபுகள பாணடவாகளை நாசமசெய யபபோகினறவைகளாகி ஜவலிககினற வாயகளுளள ஸாபபஙகள போல ஆகாயததில ஆயிரககணககாகத தோனறின வேநதரே! உலகததில ஸூாயனுடையகிரணஙகளபோல அநத அமபுகள மகா யுதததில ஒருமுகூாததததிலுள திககுககளையும ஆகாயததையும படையையுமசூழநதுகொணடன மகாராஜரே! அவவாறே, ஆகா யததில நக்ஷததிரஙகளபோலப பிரகாசிககினற உருககுமயமான உருணடைகள தோனறின நானகுசககரமுளளவைகளும இரணடு சககரமுளளவைகளுமான சதகனிகளும அனேக கதாயுதஙகளும கததிகளை நுனியிறகொணட சககரஙகளும சூரியமணடலஙகள போலததோனறின புருஷஙரேஷடரே! பாணடவாகளும பாஞ சாலாகளும ஸருஞசயாகளும சஸதிரஙகளுடைய வடிவஙகளால நானகுபககஙகளிலும ஆகாயம அதிகமாக நிறைககபபடடிருப பதைக கணடு மிகுநதபயமடைநதாாகள அரசரே! பாணடவ

சேனையிலுள்ள மகாரதாகள எவவளவுககெவவளவு யுததம செய கிறாகளோ அவவளவுககவவளவு அநத அஸதிரமானது விருததி அடைநதது அபபொழுது அநத நாராயணாஸதிரததாலே கொல லபபடுகினற வீராகள நெருபபினால கொளுததபபடுகினறவாகள போல நானகுபுறததிலும ரணகளததில துனபுறுததபபடடாா கள பிரபுவே! பினபனிககாலததினமுடிவில நெருபபு உலாநத காடடைக கொளுததுவதுபோல அநத அஸதிரம பாணடவா களுடைய படையைக கொளுததியது பிரபுவே! நானகுபககங களிலும வியாபிககினற அஸதிரததினாலே ஸைனியமானது க்ஷீணிக குமபொழுது தாமபுததிரரான யுதிஷடிரா அதிகமான பயததை அடைநதாா மனவுறுதிகெடடுகினற அநதச சைனியததையும பாாததனுடைய நடுநிலைமையையுஙகணடு தாமபுததிரா பினவரும வாககியததைச சொலலலானாா 'திருஷடதயுமன! பாஞசால சேனையுடன நீ ஓடு ஸாதயகியே! மகானான நீயும விருஷணிகளா லும அநதகாகளாலும சூழபபடடுப போயவிடு தாமாதமாவான வாஸுதேவரும தமககுத தககதைச செயதுகொளவாா உல கததிறகே இவா நனமையை உபதேசிககிறாா அவவாறிருகக, தமவிஷயததில நனமையைத தேடிககொளவாரெனபதில ஸம சயம எனன இருககிறது? இபபொழுது யுததம செயயததகக தனறு சேனையிலுள்ள உஙகளனைவரையும பாாதது நான சொலலுகிறேன நான ஸஹோதராகளோடு அகனியில பிர வேசிககபபோகிறேன யான பயபபடுகினறவாகளால தாணட முடியாததான யுததததில பீஷமரும துரோணருமாகிற கருங கடலைததாணடிப பரிவாரஙகளோடு அசுவததாமாவாகிற மாட டுககுளபபடிததணணீரில மூழகபபோகிறேன எனனைபபறறி இநதஅாஜுனனுககுளள விருபபமானது சீககிரம நிறைவேற டடும நலலசெயகையுளள ஆசாரயா எனனால யுததததில வீழத தபபடடாா அவா, பாலனும யுததஙகளில ஸாமாததியமறற வனும பாதுகாககபபடாதவனுமான அநத ஸுபததிராபுத திரனைச சமாததாகளான அனேக குரூராகளாலே கொலவித தாா, அவா, அவவாறு அடிமைததனமையை அடைநது சபையில வநது (தாமததைபபறறிக) கேடபவளான தரௌபதியைப புத திரரோடுசோநது உபேக்ஷிததாா அவா, ஸைநதவனைக காப பதறகாக யுததததில பெரிதான முயறசிசெயதனாா, அாஜுன னுககுத தீஙகுசெயவதறகாகப பிரதிஜஞையைக காததனாா, ஜயிகக எணணஙகொணடவாகளான நமமை வயூகததினுடைய வாயிலில தடுதது நிறுததினாா சகதிககுததககபடி பிரவேசிக

கின்ற பெரிய ஸைனயததையும தடுததா பகைவாகள் சிர மததை அடைநதிருககுமசமயததில பலகுணஙகளைக கொலலஎண ணங்கொண்ட தாயோதனனை ஸைநதவனை ரக்ஷிபபதினபொருட்டு அவவாறு கவசததால காபபாறறினா பிரமமாஸதிரததை அறிநத வரான அநத வீரா எனககுவரும ஜயததில முயறசிசெயகினற ஸதயஜிதது முதலான பாஞசாலவீராகளை அடியோடு நாசமசெய தாா அநதத்துரோணாால எனனைப பிடிககுமவிஷயததிலும அதிகமுயறசிசெய்யபபட்டது அவையெலலாம யுததம செய கினறவாகளான உஙகளனைவருக்கும தெரிநதவிஷயம மகாரதா களே! அதாமமாக ராஜயததைவிட்டுத் தூரததபபடும எஙகளுககு அககாலததில எவா எஙகளைச சோாநதவாகளால தடுககபபட்டும வனமசெலல அனுமதிகொடுததாரோ, எவா வனவாஸம செய்து பிரதிஜஞைசெய்ய நிறைவேறறித திருமபிவநத எஙகளிடம எப பொழுதும நட்பைக காணபிததாரோ அவருடைய அசசெயகை களும உஙகளுககுத தெரியும எவா நமமுடைய விஷயஙகளில அதயநதம நேசததைப பாராட்டுபவராயிருநதுகொண்டு எனனால கொலலபபட்டாரோ அவாநிமிததமாகவே நான பநதுககளுடன மரணததைக அடையபபோகிறேன' எனறுகூறினா

குநதீபுததிரரான தாமபுததிரா இவவாறு சொனனவுடன, ஸ்ரீ வாஸுதேவா வேகததுடன இரண்டு கைகளாலும ஸைனியததை (சணடைசெயயாமல) தடுததுப பினவருமவாாததையைசசொலல ஆரமபிததாா 'வீராகளே! சீககிரமாகச சஸதிரஙகளைக கீழே வைததுவிடுஙகள், வாகனஙகளினினறு கீழே இறஙகிவிடுஙகள [1] மகாதமாவான நாராயணனுடைய இநத அஸதிரததை எதிாதது அடிககுமவிஷயததில இதுதான இசசமயததில உபாயமாக ஏற படுததபபட்டிருககிறது நீஙகளெலலாரும யானைகளினினறும குதிரைகளினினறும தேரினினறும பூமியில இறஙகுஙகள இப படி நீஙகளிருபபீாகளாகில பூமியில நிராயுதாகளான உஙகளைஇநத அஸதிரம கொலலாது இநத அஸதிரததைநோககி யுததவீரா கள எநத எநதவகையாக யுததம செயகிறாாகளோ அநத அநத வகையில இநதக கெளரவாகள மிகுநத பலசாலிகளாகிறாாகள; வீராகளே! எநத மனிதாகள வாகனஙகளினினறுமிறஙகி ஆயு தஙகளைப போட்டுவிடுவாாகளோ, எவாகள அஞசலிபநதம செய் கிறாாகளோ, எவாகள வாகனஙகளைவிட்டுக கீழேஇறஙகி நமஸ காரஞசெயகிறாாகளோ அபபடிபபட்டவாகளை இநத அஸதிரம

1 'மஹாதமநா' எனபது வேறுபாடம, 'மஹாதமாவான நாரா யணனால ஏறபடுததபபட்டது' எனபது அதன பொருள

துரோண பர்வம்

...தாலேயாவது இந்த
கொல்லாது எந்த மனிதர்களும் மனத்தாலேயாவது இந்த
த எதிர்த்துப் போர்புரிவார்களோ அவர்களனைவர்க
தாளலோகத்தை அடைந்திருந்தாலும் கொல்லும்

தரே! அவர்களெல்லாரும் அந்த வாஸுதேவருடைய
தனித்தனியுக கேட்டு ஆயுதங்களை மனத்தினாலும் செய்கை
விட்டுவிடுவதற்கு விரும்பினார்கள் ராஜரே! பிறகு
திரனுன் பீமஸேனன் அஸ்திரங்களைவிட ...
அந்த வீரர்களைக் கண்டு அவர்களைச் சருதேர்த்திக்கச
காண்டு பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லத்தொடங்கி
இந்த யுத்தரங்கத்தில் எவரும் ஏவியத்தினாலும் அஸ
... றியவேண்டாம். நான் பாணங்களாலே துரோணபுத்த
அஸ்திரத்தைத் தடுக்கப்போகிறேன் பொன்மயமான
ம பெரிதுமான இந்தக் கதாயுதத்தினாலே யுத்தத்த
... னுடைய அஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்து யமன
போகிறேன் சூரியனுக்குச் சமமான வேறு
இல்லாத்துபோலவே பராக்கிரமத்தில் எனக
வேறொருவனும் இல்லை சிறந்த யானையின்
என்னுடைய இவ்விரண்டு ...
பரிதான ஹிமயமலை...

ஜுன பிறகு, இவவாறு சொலலககேடட பாணடு
பீமன பூமியினைததையும உமது சேனையையும நடுஙகு
கொணடு பெரிய சஙகாரததைசசெயது கைகளையும
சததுருககளைத துனபுறுததுபவரான அஸவததாமா
மேகததினுடைய காஜனமபோனற சபததேதாடுகூடி
யனபோல ஜவலிககினறதுமான ரததேதாடு எதிர்
ருன அவனுடைய சஙகாரததையும தோளதடடும
யுஙகேடடு உமமைசசோநதவாகள நானகுபககஙகளி
கொணடு அமபுககூடடஙகளை இறைததாகள லாக
கூடின விகரமசாலியான அநதக குநதிபுததிரன லாகவ
ஒருநிமிஷததிறுள அஸவததாமாவை எதிதது அவாப
ஸமூகஙகளை நானகுபககஙகளிலும இறைததான பிற
குமாரா அடடஹாஸஞசெயதுகொணடு ஓடிவருகி
பீமனை உரகக அழைதது ஈனுருக ஜவலிககினற
களும மநதிரஙகளால அபிமநதிரணம செயயபப
அமபுகளால இறைததா யுததததில ஸாபப
கினற வாயுளளவைகளும நெருபபைக க
அமபுகளாலே மூடபபடட பீமஸேனன
லிகளாலே சூழபபடடவனபோ
ப பீமஸேனனுடைய
கிகளால

இருநூறநூராவது அதயாயம்

ாராயணாஸதரமோக்ஷபாவம. (தொடர்ச்சி)

(மனை நாராயணாஸ்திரம் சூழ்ந்துகொண்டவுடன் கிருஷ்ணார்ஜுனரிரு
வரும அவனுடைய கையிலிருந்த ஆயுதங்களைப் பிடுங்கியெறிந்து
ரதத்திலிருந்து கீழேயிறக்கிவிட்டதும், நாராயணாஸ்திரவேகம்
தணிந்ததும், பிறது ஸங்குல யுத்தம் தொடங்கியதும்.)

தனஞ்சயன, பீமஸேனன நாராயணாஸதிரததால நானகு
கததிலும சூழபபட்டிருபபதைக கணடு அதன வெபபத
தத தணிபபதறகாக வாருணாஸதிரததினாலே அவனை நனறுக
டினான அாஜுனனுடைய லாகவததினாலும நாராயணாஸதிரத
ன தேஜஸினுடையமூட்டததினாலும (பீமஸேனனை) வாருணாஸ
ரம மூடியதை ஒருவருங காணவிலலை குதிரைகளோடும ஸாரதி
பாடும தேரோடும துரோணபுததிரருடைய அஸதிரததினால
டபபட்டிருககிற பீமன, அகனி நடுவில வைககபபட்ட அகனி
பால ஜவாலை வரிசைகளுடனகூடப (பிறரால) பாாககககூடாத
ருககிருநதான அரசரே! விடியறகாலததில நக்ஷததிரஙகள
ஸதகிரியை நோககிச செலலுவதுபோலவே பாணஙகள பீம
னனுடைய ரததினமீதே வநதுவிழுநதன ஐயா! அநதப
மனும அவனுடைய தேரும குதிரைகளும ஸாரதியும துரோண
ததிரரால நனறுக மூடபபட்டு அகனிககு உளளாயினா பிரளய
லததில சராசரஙகளுட்னகூடின உலகமனைததையும பக்ஷிதது
டுக காலாகனியானது ஸாவவியாபியான ஸவாமியினுடைய
கததை அடைவதுபோல அநத அஸதிரமானது பீமனை
டைநது சூழநதது அகனி சூரியனிடததில பிரவேசிபபதுபோல
ம சூரியன அகனியினிடததில பிரவேசிபபதுபோலவும அநத
ராயணாஸதிரததின தேஜஸானது (பீமனிடம) பிரவேசிததது
(பபொழுது) பாணடுபுததிரனான பீமன காணபபடவிலலை அநத
ஸதிரமானது பீமனுடைய ஹுஙகாரததால அடிககடி விலகு
றது, அடிககடி அவனை நாடுகிறது, ஹுஙகாரததால (மறுபடி
ம) அவனைவிட்டு விலகுகிறது பிறகு, கநதாவாகளும தேவா
ளும பீமனைககணடு மிகக ஆசசரியமடைநதாாகள பீமனுடைய
ததைபபறறி நானகுபககமும சூழநதிருககிற அநத அஸதிரத
தயும யுததததில நிகரிலலாமல பலததால அதிகரிததவரான
துரோணபுததிரரையும ஆயுதஙகளைக கீழே வைததுப பிரஜைஞ
றநதிருககினற பாணடவாகளுடைய எலலாச சேனையையும யுத

தததில நோககமறறவாகளுமயுதிஷடிரரைத தலைவராககொண
வாகளுமான மகாரதாகளையும பாாததது மகாதேஜஸவிகளும வீ
களுமான அாஜுனனும வாஸுதேவரும ரதததினினறு கீே
குதிததுப பீமனிடம ஓடிவநதாாகள பிறகு, துரோணபுததிர
டைய அஸதிரபலததினுல உணடான அநதத தேஜஸை மிகவு
பலசாலிகளான இவவிருவரும மாயையினுலே தாணடி உளளே
நுழைநதனா நாராயணுஸதிரததினுல உணடான நெருபபான
அநதக கிருஷணுாஜுனாகளை, ஆயுதஙகளைக கீழேவைததுவிட
மையாலும வாருணுஸதிரப பிரயோகததாலும அவாகளுடை
வீாயததாலும,கொளுததவிலலை பிறகு, நாராயணஸவரூபிகளா
கிருஷணுாஜுனாிருவரும பலாதகாரமாக நாராயணுஸதிரம தக
வதினபொருடடே பீமனையும எலலாவிதசஸதிரஙகளையும ஆயுத
களையும பறறிஇழுததாாகள இழுககபபடுகினற குநதீபுதரனு
பீமன பேரொலியுடன காஜிததான ஒருவராலும ஜயிககமு
யாததான அநத துரோணபுதரரின அஸதிரமோ கோரமா
விருததியடைநதது அநதபபீமனைக கணடு வாஸுதேவ
'பாணடுநநதன ! இதெனன ? குநதிபுததிர ! தடுககபபடடும யு
ததினினறு என திருமபாமலிருககிருய ? இநதக கௌரவ நந
னாகள யுதததினுலே ஜயிசகததககவாகளா யிருபபாாகளாகி
இபபொழுது நாஙகளும இநதப புருஷஶ்ரேஷடாகளும யுதத
செயவோமலலவா ? உனனைசசோநதவாகளான நாஙகளனைவரு
ரதததினினறு கீழேயிறஙகிவிடடோமலலவா ? குநதிபுததிர ! ஆ
லால, நீயும ரதததினினறு விரைவாகக கீழே இறஙகு' என
சொனனுா ஸ்ரீ மாதவா, இவவாறு சொலலிவிடடு ஸாபபமபோ
லப பெருமூசசுவிடுகினறவனும கோபததால கணகள மிகச சிவ
தவனுமான அநதப பீமனை ரதததினினறு பூமியில இறஙகு
படி செயதாா அவன ரதததினினறு கீழேயிறககபபட
ஆயுதததையும கீழே வைககுமபடி செயயபபடடவுடனே, சத
ருககளை வாடடுகினறதான அநத நாராயணுஸதிரமானது மு
தும தணிநதுவிடடது ஸகிககமுடியாததான அநத அஸதி
தேஜஸ அநத முறையினுல தணியவே, எலலாத திககுகளு
திககுககோணஙகளும மாசறறவையாயின மஙகளகரமான கா
றும வீசிறறு மிருகஙகளும பகஷிகளும மிகுநத சாநதமடை
தன ஒருவராலும ஜயிகக முடியாததான அஸதிரம தணிந
வுடனே வாகனஙகள ஸநதோஷமடைநதன பாரதரே ! பிற
கோரமான அநதத தேஜஸ விலககபபடடவுடன, புததிசா
யான பீமன காலையில உதிககினற சூரியனபோல விளஙகினு
மரிததது போக மிகுநதுளள பாணடவ சேனையானது அஸதி

வேகந தணிநததால ஸநதோஷமடைநததாகி உமது புததிரனைக கொலல எணணஙகொணடு நினறது மஹாராஜரே! அநதச் சேனையும யுததததிறகு ஸனனததமாகி அநத நாராயணாஸதிரமும அவவாறு நாசமசெயயபபடவே, துரியோதனன, துரோண புததிரரைநோககி, 'அஶவததாமாவே! மறுபடியும விரைவாக இநத அஸதிரததைப பிரயோகமசெயயும, இநதப பாஞசாலாகளோ ஜயததில விருபபமுளளவாகளாகி எதிரில நிறகினறாாகள' எனறு கூறினன ஐயா! உமது புததிரனால அவவாறு சொலலபபடட அநத அஶவததாமா மிகக தளாசசியுடன பெருமூசசுவிடடுககொணடு அரசனைநோககி, 'மனனவ! இநத அஸதிரம திருமபாது இநத அஸதிரம இரணடுதரம பிரயோகிககததகாதது, திருபபபபடடால பிரயோகிததவனமீதே திருமபும, ஸமசயமிலலை. இநத வாஸுதேவா இநத அஸதிரததிறகுத தடையானகாரியததைசசெயதுவிடடாா இநத அஸதிரததைக கொடுததவா இவரே மனிதாகளுள வேறெருவனுமலலன உலகஙகளுடைய பராபரததததுவஙகளை அறிநதவரான இநத ஸ்ரீ வாஸுதேவா அறியாதது இலலை அபபடிபபடட இநத நாராயணாஸதிரமானது மாதவருடைய ஆலோசனைகளால தணிநதுவிடடது அரசரே! யுததததில சததுருவுககுத தோலவியும அலலது மரணமுமாக, வதமானது இருவிதமாக விதிககபபடடிருககிறது (அவவிரணடினுள) மரணமே சிறநதது, தோலவி சிறநததனறு இநதச சததுருககள ஆயுததைதக கீழேவைததால தோலவியடைவிககபபடடுச செததவாகளை ஒததவாகளாயினா' எனறு கூறினா துரியோதனன, 'ஆசாாயபுததிரரே! அஸதிரஙகளையறிநதவாகளுள உததமரே! இநத அஸதிரம இருமுறை பிரயோகிககககூடாததாயிருநதால குருவைக கொனறவாகளை வேறு அஸதிரஙகளாலே கொலலககடவீா உமமிடததிலும அளவுகடநத பராககிரமமுளள முககணணரிடததிலும திவயாஸதிரஙகள ஸானனிதயமசெயகினறன மிகக வீாயவானே! போரில வலலவரான நீா இநதச சததுருககளைக கொனறுவிடும நீா கொலல விருமபினால, உமமிடததினினறு மிகுநத கோபமுளள இநதிரனும விடுபடமாடடான' எனறு சொனனன" எனறான

திருதராஷடிரன, "அநத அஸதிரம நாசமபணணபபடடு, துரோணரும கபடததால கொலலபபடவே, அவவாறு துரியோதனன சொலலியதைககேடட அஶவததாமா, நாராயணாஸதிரததால விடுபடடுப படைமுகததில ஸஞசரிககினறவாகளும போருககு விததமாயிருபபவாகளுமான பாணடவாகளைககணடு மறுபடியும எனனசெயதாா?" எனறு வினவ, ஸஞசயன

சொலலலானன "ஸிமமததினுடைய வாலைக கொடியாக
கொணட அநத அஸவததாமா பிதாவினுடைய வததை
அறிநது கோபமுறறுப பயமேயிலலாமல பாஷததை எதிரத
விரைவாகசசெனறா நரஸரேஷடரே! புருஷஸரேஷடரா
அஸவததாமா எதிராக ஓடி இருபது க்ஷுதரஙகளெனகி
பாணஙகளாலும ஐநது பாணஙகளாலும அதிவேகததோ
திருஷடத்யுமனனை அடிததார வேநதரே! பிறகு, திருஷடதயு
னன கொழுநதுவிடடெரியும தீபபோனற துரோணபுததிர
அறுபததுமூனறு பாணஙகளாலே துனபமடையுமபடி அடி
தான் அரசரே! பொறபுஙகமுளளவைகளும சாணையில தீட
படடவைகளுமான இருபது அமபுகளாலே 'இவருடைய ஸார
யையும அடிததுக கூரமையுளள நானகுபாணஙகளாலே நான
குதிரைகளையும அடிததான அவன அஸவததாமாவை அடி
துப பூமியை நடுஙகசசெயகிறவனபோல காஜிததான ம
யுததததில பாஷதன எலலாபபிராணிகளுடைய உயிரைய
வாஙகுபவனபோலக காணபபடடான பூமிபாலரே! பலசாலிய
அஸதிரஙகளில தோசசியடைநதவனும உறுதியுளளவனுமா
அவன மரணததை லக்ஷியமசெயயாமல துரோணபுததிர
குறிததே ஓடிவநதான பிறகு, அளவிடமுடியாத மகிமையுள
வனும தேராளிகளுள உததமனுமான பாஞசாலயன துரோ
புததிரருடைய முடியில சரமாரியைப பொழிநதான துரோ
குமாரர தம தநதையாரின வததைத நினைதது யுததரஙகதத
கோபஙகொணடவனாய திருஷடதயுமனனைப பாணஙகளால மூ
னறா, பதது அமபுகளாலும அடிததார அவர பாஞசாலர
னுடைய கொடியையும விலலையும நனறாக விடபபடட இர
க்ஷுரஙகளாலறுதது இனனம மறறபபாணஙகளாலே அடிததா
மகாயுதததததில துரோணபுததிரர கோபஙகொணடவனாய இந
திருஷடதயுமனனைக குதிரைகள, ஸாரதிகள, ரதம இவைக
இழநதவனாககச செயதார, அவனை அனுஸரிததுவநத எலலா வீ
களையும அமபுகளாலே ஓடுமபடிசெயதார அரசரே! பிறகு, பா
சாலாகளுடையஸைனியமானது ஓடியது பயநத வடிவததையு
யதும துனபுறறதுமான அநத ஸைனியம பரஸபரம பாரதது
கொளளவிலலை புறஙகாடடியோடுகினற யுதத வீரரகளையும பீ
கபபடட திருஷடதயுமனனையுமபாரததுச சைனேயனவிரைவா
தனரதததைத துரோணபுததிரருடைய ரதததைககுறிதது ஓட
னன கோபஙகொணடவனான சைனேயன, அஸவததாமாவை
கூரமையுளள எடடுபபாணஙகளாலடிதது மறுபடியும பலவித
வமுளள இருபதுபாணஙகளால அடிதது, அவவாறே, ஸாரதி

யும் நான்கு குதிரைகளையும் நான்கு பாணங்களால் அடித்தான், கைப்பழக்கமுள்ளவன்போல் மிக்க முயற்சியுள்ளவனாகி அவருடைய வில்லையும் கொடியையும் அறுத்தான், பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் குதிரைகளோடுகூடியதுமான அவரது தேரையும் நாசம் செய்தான், யுத்தகளத்தில் முப்பது பாணங்களாலே (அஶ்வத்தாமாவை) அதிகமாக மார்பில் அடித்தான் மன்னரே! மகாபலசாலியான அஶ்வத்தாமா இவ்வாறு தொந்தரவு செய்யப்பட்டவரும் அம்புகளாகிற வலைகளால் நான்குபக்கமும் மூடப்பட்டவருமாகிச் செய்யவேண்டியதைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை குருபுத்திரர் இவ்வாறான நிலைமையை அடைந்திருக்கும்பொழுது மகாரதனான உம்முடைய குமாரன், கிருபர் கர்ணன்முதலானவர்களோடு சேர்ந்து பாணங்களால் ஸாத்வதனை மூடினான் ஸாத்யகியைத் துரியோதனன் கூர்மையுள்ள இருபது பாணங்களாலும் சாரத்வதரான கிருபர் மூன்றுபாணங்களாலும் கிருதவர்மா பத்துப்பாணங்களாலும் கர்ணன் ஐம்பதுபாணங்களாலும் துச்சாஸனன் நூறு பாணங்களாலும் விருஷஸேனன் ஏழுபாணங்களாலும் விரைவாக அடித்தார்கள் அரசரே! பிறகு, அந்த ஸாத்யகி எல்லா மகாரதர்களையும் ஒருக்ஷணத்திற்குள் ரதத்தையிழந்தவர்களும் புறங்காட்டியோடுகின்றவர்களுமாகச் செய்தான் அரசரே! அஶ்வத்தாமாவோ துக்கத்தால் துன்பமுற்று அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டு அறிவையடைந்து ஆலோசிக்கலானார் பிறகு, சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவரான துரோணபுத்திரர் வேறு ரதத்திலேறிக்கொண்டு அநேகபாணங்களை இறைத்து ஸாத்யகியைத் தடுத்தார் மகாரதனான ஸாத்யகி யுத்தத்தில் எதிர்த்துவருகின்ற பாரத்வாஜகுமாரரைப் பார்த்து அவரை மறுபடியும் ரதத்தை இழந்து புறங்காட்டியோடும்படி செய்தான் அரசரே! பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்கள் ஸாத்யகியினுடைய வல்லமையைக்கண்டு சங்கங்களை மிக முழக்கினார்கள், ஸிம்மநாதத்தையும் செய்தார்கள் ஸத்யவிக்கிரமனான ஸாத்யகி இவ்வாறு அவரைத் தேரையிழந்தவராகச் செய்து விருஷஸேனனைச்சேர்ந்த மூவாயிரம் மகாரதர்களைக் கொன்றான் அந்த ஸாத்யகி கிருபருடைய பதினாயிரம் யானைகளையும் கொன்று சகுனியைச்சேர்ந்த ஐம்பதினாயிரம் குதிரைகளையும் கொன்றான் மகாராஜரே! பிறகு, வீர்யமுடையவரான துரோணகுமாரர் மிக்க கோபமுண்டு ரதத்தின்மீதேறி ஸாத்யகியைக் கொல்லவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தால் அவனைநோக்கி எதிர்த்து வந்தார் சத்துருக்களை அடக்குகிறவரே! சைனேயன், மறுபடியும் தன்னை எதிர்த்துவருகின்ற அஶ்வத்தாமாவைப் பார்த்து, மிக்க குரூரமானவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான அம்புக

ளாலே அடிககடி பிளநதான பறபலவிதமான சஸதிரஙகளால யுயுதானனுல அதிகமாக அடிககபபடடவரும கோபஙகொணட வரும மகாவிலலாளியுமான அஸவததாமா, அடடஹாஸமசெயது கொணடு, 'சைனேய! ஆசாரயரைக கொனறவனமீது உனக குளள கருணையை நான அறிவேன என கையிலகபபடட இநதத திருஷடதயுமனனையும உனனையும நீ ரக்ஷிததுககொளளபபோகிற திலலை சைனேய! யான எனமீதும ஸதயததினமீதும தவததின மீதும ஆணையிடுகிறேன எலலாப பாஞசாலாகளையும கொலலா மல நான ஆறுதலை அடைவேனு? பாணடவாகளுககுளள பலமும விருஷணிகளுககுளள பலமும முழுதும இபபொழுது வெளியிடப படலாம ஸோமகாகளை நான கொலலபபோகிறேன' எனறு சொனனுா துரோணபுததிரா இவவாறு சொலலிவிடடு விருததி ராஸூரனமீது இநதிரன வஜரததைப பிரயோகிததுபோல ஸூாயகிரணஙகளபோல ஜவலிககினறதும அதிக கூாமையுளளது மான சிறநத பாணததை ஸாதவதனமீது பிரயோகிததாா அவ ரால பிரயோகிககபபடட அநத அமபானது கவசததுடனகூடிய ஸாதயகியைப பிளநது சீறுகினற ஸாபபம பிலததில நுழைவது போலப பூமியைப பிளநதுகொணடு நுழைநதது கவசமுடைக கபபடடவனும சூரனுமான அநத ஸாதயகி காயஙகளிலிருநது மிகவும பெருகுகினற இரததப பெருககோடுகூடியவனுகியும ஈடடி யினுல குததபபடட யானைபோல வருநதுகினறவனும ரகததி னுல நனைககபபடடவனும வாடுகினறவனுமாகியும அமபுடன கூடின விலலைப போடடுவிடடு ரதமததியில உடகாாநதான அவன, ஸாரதியினுலே துரோணபுததிராிடததினினறு வேறு ரதததுககு விரைவாகக கொணடுபோகபபடடான பிறகு, பகை வரை வாடடுபவரான அஸவததாமா உறுதியான புஙகமுளள தும சிறிதுபடிநத கணுககளுளளதுமான வேறொருபாணததி னுலே திருஷடதயுமனனைப புருவஙகளுடைய நடுவில அடிததாா. முனனே அதிகமாக அடிககபபடடவனும பினனும அதிகமாகத துனபுறுததப படடவனுமான அநதப பாஞசாலகுமாரன களைப படைநது கொடிமரததைப பிடிததுககொணடான அரசரே! ஸிமமததினுலே அடிககபபடட யானையைபபோலப பாணஙக ளால அடிககபபடட பாஞசாலயனைககணடு பாணடவசேனையி லிருநது சூராகளான ஐநது ரதிகாகள வேகததோடு எதிாதது வநதாாகள கிரீடி, பீமஸேனன, பௌரவனுன விருதத க்ஷததிரன, சேதிதேசதது யுவராஜன, மாளவதேசாதிபதி யான ஸுதாசனன இவவீராகளெலலோரும ஹாஹாகாரங கொணடவாகளாகவும விலலைக கைபறபிடிததவாகளாகவும வீர

ரான துரோணகுமாரரை நானகுபககஙகளிலும சூழநதுகொண டாாகள முயறசியுள்ளவாகளான அவாகள இருபது அடி தூரததிலிருநதுகொணடு கோபஙகொணட குருபுததிரரை ஐநது ஐநது பாணஙகளாலே நானகுபுறததிலிருநதும ஸமமாக அடித தாாகள துரோணபுததிரரோ ஸாபபஙகளுககொபபானவைக ளும கூாமையுள்ளவைகளுமான இருபததைநது பாணஙகளாலே ஒரேஸமயததில இருபததைநது பாணஙகளையும அறுததாா அவா கூாமையுள்ள ஏழுபாணஙகளாலே பௌரவனையும மூனறு பாணஙகளால மாளவனையும ஒருபாணததால பாாததனையும ஆறு பாணஙகளால பீமனையும அடிததாா மனனரே! பிறகு, அநத எலலா மகாரதாகளும பொறபுஙகமுள்ளவைகளும சாணையில தீடடபபடடவைகளுமான அமபுகளாலே துரோணபுததிரரை ஒனறுசோநதும தனிததனியாகவும அடிததாாகள யுவராஜன இருபதுபாணஙகளால துரோணபுததிரரை அடிததான பாாத தனே துரோணகுமாரரை எடடுபபாணஙகளால அடிததான அவவாறே, மறறவாகளெலலாரும மும்மூனறு பாணஙகளால அடிததாாகள பிறகு, துரோணபுததிரா அாஜுனனை ஆறு பாணஙகளாலும வாஸுதேவரைப பததுபபாணஙகளாலும பீமனை ஐநது பாணஙகளாலும யுவராஜனை நானகு பாணஙகளா லும மாளவனையும பௌரவனையும இரணடிரணடு பாணஙகளாலும அடிததாா துரோணபுததிரா பீமஸேனனுடைய ஸாரதியை ஆறு பாணஙகளால அடிதது இரணடுபாணஙகளால விலலையும கொடி யையும அறுதது மறுபடியும பீமஸேனனைச சரமாரியால அடித துக கோரமான ஸிமமநாதம செயதாா கூாமையுள்ளவைகளும துவைநதவைகளுமான பாணஙகளைப பிநதியும முநதியும இறைக கினற துரௌணியினுடைய கோரமான (அநதப) பாணஙகளாலே பூமியும ஆகாயமும ஸவாககலோகமும மூலைததிசைகளும திககுக களும மூடபபடடன மிககவலலமையுள்ளவரும இநதிரனுககுச சமமான வீாயமுள்ளவருமான துரோணபுததிரா தமது ரதத திறகு அருகேயிருககினற ஸுதாசனனுடைய இநதிரதவஜம போலப பிரகாசிககினற இருகைககளையும தலையையும மூனறு பாணஙகளால ஒரேசமயததில அறுததாா அவா பௌரவனை வருததக்ஷதரனைத தாழைமடலபோனற நுனியுள்ள சகதியினலே அடிதது அவனுடைய ரதததையும பாணஙகளால எள்ளளவெள ளவாக வெடடிச சிறநத சநதனததினல பூசபபடட இரணடு கைககளையும வெடடி ஒருபலலததினலே சரீரததினினறு தலையை யும அறுததாா விரைவுள்ளவரான அநதத துரோணகுமாரா, கருநெயதறபுஷபஙகளால தொடுககபபடட மாலைபோனற நிற

முடையவனும யெளவனமுளளவனும சேதிதேசததரசனுமான யுவராஜனைப பலாதகாரமாக ஜவலிககினற நெருபபுககொபபான பாணஙகளாலடிததது அவனைக குதிரைகளோடும ஸாரதியோடும மிருதயுவினிடததில கொடுததார மாளவதேசததரசனும பெளரவனும சேதிதேசரக்ஷகனான யுவராஜனும துரோணபுதரரால் தனககு எதிரிலேயே கொலலபபடடதைககணடு, பாணடுபுததிரனும மகாபாகுபலமுளளவனுமான பீமஸேனன அதிக கோபத்தை அடைநதான பிறகு, பகைவரைவாடடுபவனான பீமஸேனன கூாமையுளளவைகளும மிகக கோபஙகொணட ஸாபபஙகள போனறவைகளுமான அனேகஅமபுகளாலே யுதததததில துரோணபுததிரரை மூடினன பிறகு, மகாதேஜஸ்வியும கோபமுளளவருமான துரோணபுததிரா சரமாரியை நாசமசெயது கூாமையான அமபுகளாலே பீமஸேனனை அடிததாா பிறகு, மகாபாகுபலமுளளவனும அதிக தேசவனமையுளளவனுமான பீமன யுததரஙகததில துரோணபுததிரருடைய விலலை க்ஷுரபரததினலறுததது அவரையும பாணததால அடிததான அதிக மனேதைரியமுளள துரோணபுததிரா, அறுககபபடடவிலலை எறிநதுவிடடு வேறு விலலைக கையிலெடுததுப பீமனைப பாணஙகளால அடிததாா யுதததததில பராககிரமமுளளவாகளும மகாபலசாலிகளுமான அநத அஸவததாமாவும பீமனும வாஷதாரையைப பொழிகினற இரணடு மேகஙகளபோலச சரமாரியைப பொழிநதாாகள பீமனுடைய பெயா வெடடபபடடவைகளும பொறபுஙகமுளளவைகளும சாணையில தீடடபபடடவைகளுமான பாணஙகள மேகககூடடஙகள ஸூரியனை மறைபபதுபோலத துரோணபுததிரரை மறைததன அவவாறே, அவரால விடபபடடவைகளும படிநத கணுககளுளளவைகளுமான லக்ஷககணககான அமபுகள பீமனமீது விரைவாக இறைககபபடடன மஹாராஜரே! யுததத தொழிலுடனகூடின துரோணபுததிரராலே யுதததததில மூடபபடட பீமன மனவருததமடையவிலலை அது ஆசசரியமாயிருநதது பிறகு, மகாபாகுபலமுளள பீமன ஸவாணததினலை அலஙகரிககபபடடவைகளும யமதணடததுககு ஒபபானவைகளும கூாமையுளளவைகளுமான பததுபபாணஙகளைப பிரயோகிததான ஐயா! அநத அமபுகள துரோணபுததிரருடைய தோளபூடடுகளையடைநது பிளநதுகொணடு புறறில பாமபுகள நுழைவதுபோல வேகமாகப பிரவேசிததன மகாபலசாலியான பாணடவனலே மிகவும அதிகமாக அடிககபபடட அநதத் துரோணபுததிரா கொடிமரததிலசாயநது இரணடுகணகளையும மூடிககொணடாா அரசரே! யுதததததில இரதததததால நனைககப

பட்ட துரோணபுததிரா, ஒரு முகூாததகாலததிறகுள மறுபடியும
ராஜஜையடைநது அதிக கோபஙகொணடு யுததததிறகு ஸன
ாததராக நினறுா மகாதமாவான அநதப பாணடவனுலே நன
கு அடிககபபட்ட மிகக பாகுபலமுளள துரோணபுததிரா, அவ
னுடைய ரததகதை நோககி வேகததுடன எதிாததுச செனருா.
பிறகு, அவா காதுவரை நாணகயிறறை இழுததுவிடபபடடவைக
ளும கொடிய சகதியுளளவைகளும ஸாபபஙகளபோல பிரகாசிக
கினறவைகளுமான நூறு அமபுகளைப பிரயோகிததாா போரில
கிழகினறவனும பாணடுபுததிரனுமான பீமனும அநத அஸவத
தாமாவினுடைய வீாயததை ஆலோசியாமல கடுமையான சரமாரி
களை வேகமாகப பொழிநதான மஹாராஜரே! பிறகு, துரோண
புததிரா பாணஙகளாலே அநதப பீமனுடைய விலலை அறுததுக
கோபததுடன கூாமையுளள அமபுகளாலே பீமஸேனனை மாாபில
அடிததாா பிறகு, கோபஙகொணடவனுன பீமஸேனன வேறு
விலலைககையிலெடுததுக கூாமையான ஐநது அமபுகளாலே யுதகத
தில துரோணபுததிரரை அடிததான வாஷாகாலததிலதோனறிய
இரணடு மேகஙகளபோலக கோபததினுல சிவநத கணகளோடு
கூடின அவவிருவரும சரமாரிகளைப பொழிநதுகொணடு யுததத
தில ஒருவரையொருவா மூடினுாகள பிறகு, கோரமான தலத
வனிகளாலே பரஸபரம பயமுறுததுகினறவாகளான அவவிருவ
ரும மிககபரபரபபுடன செயததறகுப பிரதிசெயவதில விருபப
முளளவாகளாக யுததமசெயதாாகள பினபு, சரதகாலததில நடுப
பகலையடைநது பிரகாசிககினற கிரணஙகளுடனகூடின சூரியன
போனற அநதத துரோணகுமாரா தஙகததால அலஙகரிககப
பட்ட பெரிதானவிலலை நாணேறறிடுமபடிசெயது, அருகிலநினறு
பாணஙகளைப பிரயோகிககினற பீமனைபபாாததாா விரைவாகச
செலலுகினற பாணஙகளை எடுததல தொடுததல விடுததலாகிய
இவைகளின இடைநேரததை ஜனஙகள பாாககவிலலை மஹா
ராஜரே! அபபொழுது பாணஙகளைப பிரயோகிககினற அநதத
துரோணபுததிரருடைய வடடமான விலலானது கொளளிவடடம
போலிருநதது அநதத துரோணகுமாரருடைய விலலினினறு
நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும வெளிபபடுகினற அம
புகள ஆகாயததில வரும விடடிறபூசசிகளபோலக காணபபட
டன அவரால விடபபடடவைகளும பொனனுல அலஙகரிககப
பட்டவைகளும கோரமாயுளளவைகளுமான அமபுகள பீமனு
டைய தேரைககுறிதது ஒழிவறறு இறைககபபட்டன பாரதரே!
அநத யுததகளததில ஆசசரியகரமான பீமஸேனனுடைய பராகர

மததையும பலததையும வீரயததையும பிரபாவததையும முயறசி யையும பாாததோம பயஙகரமான பராககிரமமுளளபீமன நாற புறஙகளிலிருநதும உணடாகிற மிகக கோரமான அநதப பாண மழையை வாஷாகாலததில மேகததினினறு தோனறின ஜலமாரி யைபபோல எணணித துரோணபுததிரரை வதமசெயயஙினைநது வாஷாகால மேகமபோலச சரமாரிகளைப பொழிநதான பின புறததிற பொனனலஙகாரமுளளதும மகாயுத்ததகில இழுககப படுவதும பயஙகரமுமான பீமனுடைய விலலானது வேறு இநதிர விறபோல விளஙகியது அநத விலலினினறு நூறு நூறாகவும ஆயி ரம ஆயிரமாகவும வெளிபபடுகினற அமபுகள யுததததில பிரகா சிககினற துரோணபுததிரரை யுததகளததில நனறாக மறைததன. பெரியவரே! இவவாறு பாணஸமூகஙகளை அவவிருவரும பிரயோ கிததுககொணடிருககுமபொழுது இடையில காறறும சஞசரிபப தறகுச சகதியறறதாகியது மஹாராஜரே! துரோணபுததிரர் (பீமனைக) கொலலவேணடுமெனகிற எணணததினாலே பொனனால அலஙகரிககபபடடவைகளும எணணெயிடடுத தீடடபபடடவைக ளும முனைபளபளபபானவைகளுமான அமபுகளைப பிரயோகித் தார பீமன ஆகாயததிலேயே பாணஙகள ஒவவொனறையும பாணஙகளால மும்மூனறாககத துணடாககி நாசமசெயதான பிறகு, பாணடவன துரோணபுததிரரை மீறினவனாகி, 'நில, நில' எனறும சொனனான பலவானான பாணடவன கோபஙகொணடு துரோணபுததிரரைக கொலலும எணணததினாலே கோரமும உக கிரமுமான சரமாரிகளை மறுபடியும பொழிநதான பிறகு, மகாஸ திரஙகளை அறிநதவரான துரோணபுததிரா அஸதிரமாயையினாலே அநதச சரமாரியை வேகமாகத தடுததுப பீமனுடையவிலலை அறுததார, யுததததில கோபஙகொணடு அனேக அமபுகளாலே அநதப பீமனையும பிளநதார வில அறுககபபடட பலவானான பீமஸேனன மிகக பயஙகரமாயிருககினற ரதசகதியை வேகத் தோடு சுழறறித துரோணபுததிரரது தேரைநோககி எறிநதான. அவா, கைததோசசியைக காணபிததுககொணடு, பெரிய உறகை போற பிரகாசிததுககொணடு வருகினற அநதச சகதியாயுததததை யுததததில கூாமையான அமபுகளால விரைவாக அறுததார இசசமயததில விருகோதரனான பீமன சிரிததுககொணடு திட மான விலலைக கையிலெடுததுப பாணஙகளாலே துரோணபுத் திரரை அடிததான. மஹாராஜரே! பிறகு, துரோணபுததிரா பீம ஸேனனுடைய ஸாரதியைப படிநதகணுககளுளள அமபினால நெறறியைப பிளநதார அரசரே! பலவானான துரோணபுததிர

ாலே நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்த ஸாரதி குதிரைகளுடைய
டிவாளங்களைவிட்டு அதிக மூர்ச்சையை அடைந்தான் ராஜேந்
திரரே! பிறகு, இரதத்திலுள்ள ஸாரதி மூர்ச்சையடைந்திருக்கும்
மயத்தில், எல்லாவில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே, பீமஸேனனுடைய குதிரைகள் விரைவாக ஓடிவிட்டன
திரைகள் யுத்தரங்கத்தினின்று பீமனை இழுத்துக்கொண்டோடு
தைக் கண்டு, (பிறரால்) ஜயிக்கமுடியாதவரான அச்வத்தாமா
ந்தோஷமடைந்து பெரிதான சங்கத்தை ஊதினார் பிறகு, எல்
ாப் பாஞ்சாலர்களும் பாண்டுநந்தனனான பீமஸேனனும்
யந்துகொண்டு திருஷ்டத்யும்னனுடைய ரதத்தைவிட்டுத் திக்
குகளில் ஓடினார்கள் பிறகு, துரோணபுத்ரர், தோற்று ஓடு
கின்ற அவர்களுக்குப்பின் பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டும்
வேகத்தோடு பாண்டவசேனையைத் துரத்திக்கொண்டும் சென்
றார் அரசரே! யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரராலே கொல்லப்படு
கின்ற அந்த அரசர்கள் அவரிடமிருந்துண்டான பயத்தாலே
எல்லாத் திக்குகளையும் அடைந்தார்கள்

இருநூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

நாராயணாஸ்த்ரமோக்ஷபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அச்வத்தாமா ஆக்னேயாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததும், அதுவும்
வீணாக்கப்பட்டமையால் அவர் ஆயுதங்களை எறிந்துவிட்டுப் போர்க்
களம் விட்டுச்சென்றதும், அவர் அங்குவந்த வியாஸரைத் தம்
முடைய ஆயுதங்கள் வீணாவதன் காரணங் கேட்டதும், வியா
ஸர் கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள் நரநாராயணரென்று சொல்ல
அச்வத்தாமா திரும்பிவந்து சேனைகளைப்
போர்நிறுத்தச் செய்ததும்)

அளவிடமுடியாத பலத்தையுடையவனும் குந்திபுத்திரனு
மான தனஞ்சயன் அந்தச்சேனை தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைக்
கண்டு, துரோணபுத்திரரை ஜயிக்கும் விருப்பத்தினாலே (படைக
ளைத்) தடுத்து நிறுத்தினான் அரசரே! பிறகு, அந்தப் போர்வீரர்
களெல்லாரும் கோவிந்தராலும் அர்ஜுனனாலும் முயற்சியோடு
நிலைநிறுத்தப்பட்டு யுத்தபூமியில் நின்றார்கள் பீபத்ஸு ஒரு
வனே ஸோமகர்களைச் சேர்ந்த மண்டலாதிபர்களோடும் மத்ஸ்ய
நாட்டார்களோடும் பின்னும்மற்றவர்களோடும் சேர்ந்து கௌரவர்
களைக் குறித்து (யுத்தத்திற்கு)த் திரும்பினான் பிறகு, அவன்
வேகமாக முந்திச்சென்று விம்மத்தினுடைய வாலைக் கொடியா

கக கொணடவரும சிறநத விலலாளியுமான அஸ்வததாமாவை
நோககி, 'ஓ! அஸ்வததாமாவே! உமககுளளசகதி, சிறபபுகக
ளுளள ஞானம, வீாயம, ஆணமை, தாாததராஷடிராகளிடமுளள
அனபு, எஙகளிடமுளளபகை, இனனும அதிகமான வலலமை
ஆகிய எலலாவறறையும எனனிடம காணபிபபீராக ,துரோண
ரைககொனறவனன அநதப பாாஷததனே உமது காவததைப
போககபபோகிறுன ஊழிததீபபோல ஒளிாகினறவனும பகை
வாகளுககு யமனபோனறவனுமான பாஞசாலராஜகுமாரனையு
கேசவரோடுகூடின எனனையும வநது எதிாபபீராக யுததததில்
காவஙகொணட உமது கொழுபபை இபபொழுது நாசமசெய்
வேன' எனறு சொனனுன" எனறுன

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! ஆசாாயபுததிரரான அஸ்வத்
தாமா பூஜிககபபடததககவா, மேலும, பலசாலி அவருககுத்
தனஞசயனிடததில பிரீதியுணடு மஹாதமாவான தனஞசயனுக்
கும அவா பிரியா இபபடிபபடட குரூரமான வாககியமானது அர்
ஜுனனிடததினினறு இதறகுமுன வநததிலலை இபபடியிருகக
யாதுகாரணததிஞல கௌநதேயன நணபரான அஸ்வததாமாவை
நோககிக குரூரமான வாாததையைச சொனனுன?" எனறு
வினவ, ஸஞசயன சொலலலானுன "யுவராஜாவான சேதி
தேசாதிபதியும, பௌரவனன விருததக்ஷததிரனும, பாணஙகளி
லும அஸதிரஙகளிலும ஸமாததனும மாளவதேசாதிபதியுமான
ஸுதாசனனும கொலலபபடடும, திருஷடதயுமனனும ஸாதயகி
யும பீமனும வெலலபபடடும, யுதிஷடிரருடைய அவவிதமான
வாககியஙகளாலே தனமாமஸதானம பிளககபபடடும துககத்
தைநினைதது மனமநொநதபொழுது, பீபதஸுவுககுத துககததி
ஞலே இதறகுமுன உணடாகாத கோபம உணடாயிறறு ஆத
லால, பூஜிககததகக ஆசாாயகுமாரரான அஸ்வததாமாவை
நோககி அறபனைப பாாததுப பேசுவதுபோல அாஜுனன குரூர
மாயும அருவருககததககதாயும அபபிரியமாயும தகாததாயு
மிருககினற வாாததையைச சொனனுன அரசரே! விலலாளிக
ளுள மிகசசிறநதவரான அஸ்வததாமா பாாததனுலே எலலா
மாமஸதானஙகளையும பிளககினற வாககிஞல இவவிதமாகக கடுஞ்
சொறசொலலபபடடுக கோபததால பெருமூசசு விடடுககொணடு
பாாததனமீதும கிருஷணனமீதும மிகக கோபஙகொணடார
வீாயமுடையவரும ஆசாாயநநதனருமான அநத அஸ்வததாமா
வோ முயறசியுடையவராகி ரததததிலிருநதுகொணடு தீாததததைத
தொடடு ஆசமனீயமசெயது கணணிறகுப புலபபடடவாகளும

லப்படாதவர்களுமான பகைவர்களுடையக்கூட்டங்களை உத்தே
த்தத் தேவர்களாலும் எதிர்க்கமுடியாத ஆக்னேயாஸ்திரத்தை
டுத்தார் சத்ருவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவரான அந்தத்துரோண
த்திரர், கோபங்கொண்டு, ஜ்வலிக்கின்ற ஒரம்பை (மந்திரத்தால்)
பிமந்திரணம் செய்து புகைதணிந்த நெருப்புப்போன்ற அந்த
ம்பை நான்கு பக்கங்களிலும் பிரயோகம் செய்தார் பிறகு,
க்னிஜ்வாலையால் சூழப்பட்ட சரமாரியானது நெருங்கியதாக
ஆகாயத்தில் தோன்றியது அந்தச் சரமாரியானது பார்த்தனை
நோக்கியே எதிர்த்துவந்தது கொள்ளிக்கட்டைகள் ஆகாயத்தி
ரின்று விழுந்தன திக்குக்களும் பிரகாசிக்கவில்லை பயங்கரமான
ருளானது விரைவாக அந்தச்சேனையை வந்தடைந்தது ராக்ஷ
ர்களும் பிசாசங்களும் அதிகமாக ஒன்றுகூடிச் சப்தித்தன கா
ற்றும் உஷ்ணமாக வீசிற்று சூரியன் சுடவில்லை எல்லாத் திக
குகளிலும் காக்கைகளும் பயங்கரமாகக் கத்தின ஆகாயத்தில்
ரத்தத்தைப் பொழிந்துகொண்டு மேகங்களும் கர்ஜித்தன பக்ஷி
ளும் கோக்களும் மற்றமிருகங்களும் சப்தித்தன நல்லவிரதங்களை
னுஷ்டிக்கிறவர்களும் பரிசுத்தமான சித்தவருத்தியுள்ள யோகி
ளும் அதிகமான சாந்தியை அடையவில்லை மூவுலகங்களும் சுழல
ின்ற எல்லாப் பிராணிகளையுமுடையவையும் சுழலுகின்ற சூரிய
னுடகூடியவையும் எங்கும் மிக்க தாபமுள்ளவையும் ஜ்வரத்தை
டைந்தவைபோன்றவையும் ஆயின அவ்வாறே, பூமியில் படுத்
ிருக்கின்ற ஸர்ப்பங்களும் அஸ்திரதேஜஸினாலே நன்றாகத் தபிக்
கப்பட்டுக் கோரமான (அஸ்த்ர) தேஜஸை வெளியில்விடக்கருதிப்
பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு மேலேகிளம்பின பாரதரே! அஸ்திர
தேஜஸினால் எரிக்கப்படுகின்ற ஜலாதாரங்களால் காயச்சப்படு
கின்ற ஜலத்திலுள்ள பிராணிகளும் ஆறுதலை அடையவில்லை திக
குகளினின்றும் திக்கோணங்களினின்றும் ஆகாயத்தினின்றும்
பூமியினின்றும் நாற்புறங்களினின்றும் பற்பலவிதமான சரமாரி
ள், கருடன் காற்று இவற்றின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைக
ாக வந்துவிழுந்தன துரோணபுத்திரருடைய வஜ்ரவேகம்
போன்ற வேகத்துடன்கூடின அம்புகளாலேஅடிக்கப்பட்டும் எரிக
கப்பட்டுமிருக்கின்றபகைவர்கள் தீயினால் கொளுத்தப்பட்ட மரங்
களபோல விழுந்தார்கள் கொளுத்தப்படுகின்ற பெரிய யானைகள்
மிக்க கர்ஜனம்போலப் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளியிட்டுக
கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் பூமியில் விழுந்தன அரசரே! வனத
தில் காட்டுத்தீயினால் சூழப்பட்ட யானை திக்குக்களில் பயந்து ஓடு
வதுபோல மற்றயானைகள் முதலில் பயந்துநடுங்கித் திக்குக்களில்
ஓடின ஐயா! பாரதரே! காட்டுத்தீயினால் கொளுத்தப்பட்ட

மர்஗களுடைய நுனிகளபோலக குதிரைககூட்டஙகளும தோ
கூட்டஙகளும காணபபட்டன ஆஙகாஙகு ஆயிரககணககான
தோக்கூட்டஙகள கீழேவிழுநதன பாரதரே! யுகாநததததி
பிரளயகாலநெருபபு எலலாப பிராணிகளையும கொளுததுவத
போல அநத அஸதிர ஜவாலையானது, பயததால மனஙகலங
கிய அநதசசேனையை யுததததில கொளுததியது மனனரே
மகாயுதததில (அஸதிர தேஜஸஸினால) எரிககபபடுகினற பாண
டவசேனையைக கணடு உமமைச சோநதவாகள மனககளிப
படைநது ஸிமமநாதஙகளைச செயதாாகள பாரதரே! பிறகு
ஸநதோஷமடைநதவாகளும ஜயததால விளஙகுகினறவாகளு
மான உமமைச சோநதவாகள, பறபல அடையாளஙகளு
டன கூடின ஆயிரககணககான தூரியவாதயஙகளை விரைவா
முழககினாாகள வேநதரே! மஹாயுதததில இருளால உலகம
மூடபபட்டபொழுது, எலலாசசேனையும பாணடுபுததிரனின ஸவ
ஸாசியும கணணுககுபபுலபபடவிலலை அரசரே! கோபஙகொண
துரோணபுததிரா உணடுபணணிய அஸதிரமபோனற அஸதிர
தை நாஙகள இதறகுமுன பாாததுமிலலை, கேட்டதுமிலலை
மஹாராஜரே! அாஜுனனோ பிரமமதேவராலே எலலா அஸதிர
களையும அழிபபதறகாக ஏறபடுததபபட்டதான பிரமமாஸதிர
தைப பிரயோகிததான பிறகு, ஒரு முகூாதததததிறகுள அந
இருள தணிநதது, காறறும குளிாநது வீசிறறு திசைகளு
மாசறறு விளஙகின அநத யுததரஙகததில சேனைமுழுதும அ
திரதேஜஸஸினாலே நனறாக எரிககபபட்டு உருவம கணணுககு
புலபபடாதபடி நாசமபணணபபட்டதை நாஙகள ஆசசரியமாக
கணடோம பிறகு, வீாயமுடையவாகளும பெரியவிலலைக கையி
கொணடவாகளுமான கிருஷ்ணாாஜுனா இருவரும அநத அ
திர பநதததினினறு விடுபட்டாாகள பிறகு, காணடீவமெனனு
விலலையுடைய அாஜுனனும கேசவரும காயபபடாதவாகளா
ஆகாயததில சூரியசநதிராகளபோலசசோநதுகாணபபட்டாாகள
அாஜுனன கொடியோடும கொடிமரததோடும குதிரைகளோடு
கூடினவனாகவும இருசுககட்டையையும உததமமான ஆயுதஙகளை
முடையவனாகவும ரததுடனகூடியவனாகவும முயறசியுளளவ
கவும உமமைச சோநதவாகளுககுப பயஙகரனாகவும விளங
னான பிறகு, ஒருக்ஷணததில மகிழநதவாகளான பாணடவாக
டைய ஸநதோஷ ஆரவாரமானது சஙகதவனிகளுடனும பேரிகை
ஒலியுடனும உணடாகியது வேகமாக எதிாததுவருகினறவா
ளும ஒனறுசோநதவாகளுமான கேசவரையும அாஜுனனையு
கணடு,‘ இவாகள கொலலப்பட்டாாகள ’ எனறே ’அநத இரண

சேனைகளுக்கும் எண்ணமுண்டாயிருந்தது மேனியில் காயப் படாதவர்களான அவ்விருவரும் மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந் தார்களாகி உத்தமமான சங்கங்களை ஊதினார்கள் களிப்படைந் தார்களான பார்த்தர்களைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் மன வருத்தமுற்றார்கள் பெரியோரே! (அஸ்திரபந்தத்தினின்று) விடு பட்ட மஹாத்மாக்களான அவ்விருவரையுங்கண்டு துரோணபுத்தி ரர் மிக்கமனவருத்தமுற்று இதென்னவென்று ஒருமுகூர்த்த காலம் கவலையுற்றார் ராஜேந்திரரே! கவலையும் துயரமும் மேலிட்ட அசுவத்தாமா சிந்தித்துத் தீர்க்கமாயும் உஷ்ணமாயும் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு பின்பு மனோதைரியமிழந்தவரானார் நராதிபரே! பிறகு, துரோணபுத்திரர் வில்லையெறிந்துவிட்டு ரதத்தினின்றும் மேழேகுதித்து வேகத்தோடு, 'இவையெல்லாம் கெட்டவை, கெட் டவை, பொய்' என்றுசொல்லிவிட்டு யுத்தத்தினின்று ஓடிவிட் டார் பிறகு, ஸ்னிக்தமான மேகம்போன்ற காந்தியுடையவரும் வேதங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமானவரும் கல்மஷமற்றவரும் வேதங்களைப் பிரித்தவரும் வித்தைகளுக்கிருப்பிடமுமான வியாஸ ரைக் கண்டார் துரோணபுத்திரர், எதிரில்நிற்கின்றவரும் குருவம் சத்தை உத்தாரணம்செய்தவருமான அந்த வியாஸரைப்பார்த்து, மெலிந்தகுரலுடன், மிக்க தீனன்போல அபிவாதனம்செய்து, ஐயா! ஐயா! இதுமாயையா? அல்லது அஸ்திரசக்தி பலிப்பதென் கிற நியமமில்லையா? அல்லது தெய்வமா? எவ்விதமாக இருக்க லாம்? என்னால் போடப்பட்ட இந்த அஸ்திரமானது எவ்வாறு பொய்யாகலாம்? என்னிடத்தில் என்ன தவறுதல் உண்டாயிற்று? கீழ் மேலானது ஏன்? கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் ஜீவித்திருத்த லால் உலகம் அவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டுவிட்டதா? காலம் ஒருவரா லும் எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாதது அஸுரர்களாவது கந்தர்வர்களாவது பிசாசங்களாவது ராக்ஷஸர்களாவது ஸர்ப்பங் களாவது யக்ஷர்களாவது பக்ஷிகளாவது மனிதர்களாவது என் னால் பிரயோகிக்கப்பட்ட இந்த அஸ்திரத்தை எவ்விதத்தாலும் தடுப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகார் அப்படிப்பட்ட இந்த அஸ் திரமானது ஜ்வலித்துக்கொண்டு சேனையைமாத்திரங் கொன்றுவிட் டுத் தணிந்துவிட்டது எல்லாரையும் நாசம்பண்ணக்கூடியதும் அத்யந்தம் உக்கிரமுமான அஸ்திரம் என்னால் விடப்பட்டது மனிதத்தன்மையுடையவர்களான கேசவரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவரையும் ஏன் இந்த அஸ்திரம் எரிக்கவில்லை? பகவானே! என்னால் கேட்கப்பட்ட தேவரீர் இதனை உள்ளபடி சொல்லும் மஹரிஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் உள்ளபடி கேட்க விரும்பு கிறேன்' என்று வினவ, வியாஸர் சொல்லலானார்

'பெரிதும ஆசசரியததினலே எனனே நீ கேடபதுமான இ
வித விஷயததை முழுதும நான உனககுச சொலவேன
மனததை ஒரேயிடததில் நிலைநிறுததிக கேள எவா நாராயண
ரெனறு பிரஸிததிபெறறவரோ, பூாவபுருஷாகளுககும பூாவ
தில உணடானவரோ, ஆதிதேவரோ, ஜகநநாதரோ, உலகததைப
படைததவரோ, ஸவயமபிரபுவோ, எலலா உலகததுககும த
வரோ, ஆதிஅநதமிலலாதவரோ, பகதாகளை ரக்ஷிககிறதெனகி
விரதததினினறு தவருதவரோ, எவருடைய உணமையான ஸ
ரூபததை ஶருதிகளும மஹரிஷிகளும வெளியிடுகிறாகளோ அந
லோகநாதா அநதக காரணஙகளாலேயே எலலாபபிராணிகள
லும மனததினுலும வெலலபபட இயலாதவா ஆதலால, இந
ஜகநநாதரை ஜயிககககருதுகிறவன அஜஞானநதகாரததாலமூட
பபடடவனே புருஷபபுலியே! இபபொழுது, இநத அாஜுனனுப
அநதக கிருஷணனைபபோனறவனெனறே அறிவாயாக நீ துககப
படாதே பாாததனே அநதப பரமாதமாவினுடையசகதி ஆ
லால, இநதச சோகததை விடடுவிடு அநதப பகவான, எலல
உலகஙகளுககும ஈஶவரா, லோகஙகளுககெலலாம ஆதி, ப
மாதமா அடககபபடட இநதிரிய ஜஞானததையுடையவா, ஸ
வோததமரான அவா தேவாகளுககும உலகஙகளுககும ஹித
தைச செயயவேணடுமெனறு எணணஙகொணடு ஆயிர அமச
களகூடின (தமமுடைய) திவயரூபததினினறு ஒரமசமாக
தோனறினா உலகததைப படைததவரான ஸ்ரீமந நாராயணா
ஏதோ காரியாாததமாகத தாமருககுப புததிரராகப பிறநதா
அநத நாராயணா இமயமலையை அடைநது கைகளை உயரததூ
கிககொணடு நெருபபுககும ஆதிதயனுககும ஸமானராகவு
மஹாதேஜஸவியாகவும அறுபதுலக்ஷதத றுபதினுயிரம வருஷ
உககிரமாகத தவம புரிநதாா அபபொழுது அநதப புணடரீக
க்ஷா வாயுபக்ஷணம செயதுகொணடு தம தேகததை உலாததிவி
டாா பிறகு, முனசெயத தவததைககாடடிலும இரணடு மட
கான ஒரு பெரிய தவததைசசெயது, ஆகாசம பூமி இவைகளின
மததியிலுளள இடைவெளியைத தேஜஸினல நிரபபினா அபபா
அபபடிபபடட தவததினலே அநத நாராயணா எபபொழுது பிர
மஸவரூபியானரோ அபபொழுது உலகஙகளுககெலலாம காரண
ரும உலகஙகளுககெலலாம நாதரும ஒருவராலும ஜயிககமுடியாத
வரும எலலாத தேவாகளாலும ஸதோததிரமபணணபபடடவரு
மான விஶவேஶவரரைக கணடாா அணுககளைககாடடிலும சிறி
அணுவாகவிருககினறவரும பெரிய பூதஙகளைககாடடிலும மிகவும
பெரியவராயிருககினறவரும ருதரரும பிரமமாதிகளுக்கும சிறந

வரும பகதாகளுடைய பாபததை அபஹரிககினறவரும மஙகளங
களுககுக காரணமாகவிருககினறவரும ஜடைதரிததவரும அநதா
யாமியாகஇருநதுகொணடு பிராணிகளுககு அறிவை உணடுபணணு
கினறவரும ஸதாவரஜஙகமஙகளுககு முககியகாரணரும ஒருவரா
லும தடுககமுடியாதவரும ஒருவராலும அவமதிககமுடியாதவரும்
பாாககமுடியாதவரும ஒருவராலும அடையமுடியாதவரும் துஷ
டாகளிடததில அடககமுடியாத கோபமுளளவரும பெரிய வடிவ்
முளளவரும எலலாப பிராணிகளுடைய சுபாசுபஙகளான காமங
களுககும சாக்ஷியாக இருககினறவரும விலலையும இரணடு அமபுப
பெட்டிகளையுமணிநதவரும பொறகவசமபூணடவரும முடிவில
லாத வீாயமுடையவரும பினுகமெனனும வில, வஜரம, பிரகாசிக
கினற சூலம, கோடாலி, கதை, நீணட வாள இவைகளையுடைய
வரும மஞசள நிறமுளள ஜடாமணடலததையும சநதிரனையும
முடியில தாஙகியவரும புலிததோலதரிததவரும பரிகததையும
தணடததையும கையிலகொணடவரும மஙகளகரமான தோள
வளைகளையணிநதவரும ஸாபபததை யஜஞோபவீதமாக அணிநத
வரும எலலாப பிரமதகணஙகளாலும பூதகணஙகளாலும
விளஙகுகினறவரும ஒனறுசோநதிருககினற தவஙகளின நலல
புதையலபோனறவரும பேசுவதில ஸமாததாகளான (பிரமமாதி
களாலே) இஷடமான வாககுககளாலே நனருக ஸதோததிரம
செயயபபடடவரும நீா, திசை, ஆகாயம, பூமி, சநதிரன, சூரியன
இவறறின வடிவமாயிருபபவரும தீயுமகாறறுமபோனறவரும
கெடடநடையுளள ஜனஙகளால பாாகக இயலாத தேவநாதரும
பிரமமதவேஷிகளை நாசமசெயகினறவரும அழிவறற ஸுகத
திறகுக காரணமானவரும நனனடையுளளவாகளும பாவம
க்ஷீணிததவுடன மனததினுலே சோகததை விடடவாகளுமான
பிரமமநிஷடாகளால நேரில தரிசிககபபடுகினறவரும தாமஸவ
டிவியும ஸதோததிரமசெயயததககவரும விஶவரூபியுமானவரைத
தவததினுல அவரிடததிலேயே அசஞசலமாக மனததைசசெலு
ததி அவரிடததிலுணடான பகதியினுலே கணடாா அபபடிப
படட ஈசானரைககணடு வாஸுதேவா வாககு மனம புததி
தேகம இவைகளால ஸநதோஷமடைநது பூரிததாா நாராயணா
ருபமாலைகளையணிநதவரும தேஜஸுகளுககெலலாம உததமமான
நிதியாகவிருககினறவரும உலகஙகளுடைய சிருஷடிககுக காா
ணருமான ருததிரரைககணடு நமஸகரிததாா, பகதாகளுககு வரத
ததைககொடுககினறவரும பெரிய அழகான அஙகஙகளை உடைய
பாாவதியோடுகூடி விளையாடுகினறவரும பிறபபுமமும மஹாபுருஷ
ரும பூதஙகளுடைய கூடடஙகளாலும பிரமதகணஙகளாலும

சூழபபடடவரும பிறபபிலலாதவரும ஜகதீசரும அவயகதஸ
ரூபரும காரணஸவரூபரும உததமபததினினறு எபபொழுது
நழுவாதவரும அநதகனெனற அஸுரனை ஸமஹரிததவரும மு
கணணருமான ருததிரரைப புணடரீகாகூஷா பகதியுடன நம
கரிதது ஸதோததிரம செயயலானா

'தேவரே! ஸாவோததமரே! ஆதிதேவரே! முறகாலததி
உமமுடைய புராண ஸருஷடியான இநதப பூமியை அடைந
எவாகள பாதுகாததாாகளோ அபபடிபபடட லோகரகூஷகா களு
பிராணிகளை ஸருஷடிததவாகளுமான தகூஷனமுதலானவாகள உ
மிடததினினறே உணடானாாகள தேவாகளையும அஸுராகளையு
நாகாகளையும ராகூஷஸாகளையும பிசாசாகளையும மனிதாகளையு
கருடாசளையும கநதாவாகளையும யகூஷாகளையும பறபலவிதமா
பூதஸஙகஙகளையும அவவாறே இனனும மறற எலலா வஸதுககளை
யும தேவரீரிடததினினறே உணடானவையாக நாஙகள அ
கிறோம இநதிரன, யமன, வருணன, குபேரன, பிதிருககள
தவஷடா, ஸோமன இவாகளைத தேவதையாக உததேசிதது அ
ஷடிககபபடுகிற காமாவானது உமபொருடடே ரூபம, ஒளி, ச
தம, ஆகாயம, காறறு, ஸபாசம, ரஸம, ஜலம, கநதம, பூமி, காலம
வேதஙகள, யாகஙகள, பிராமணாகள, ஸதாவரம, ஜஙகமம ஆகி
அனைததும உமமிடததினினறே உணடாயிருககினறன ஸமுததி
ஜலததினினறு நீாததிவலைகள எவவாறு வெளிபபடடு வேறறுமை
அடைநது பிரளயகாலததில எவவாறு மறுபடியும அநத ஸமு
திரஜலததோடேயே ஒனறு சேருகினறனவோ அவவாறே கறறறி
தவாகள உமமிடததினினறே பரபஞசததினுடைய உதபததியை
யும லயததையும அறிகிறாாகள இவவுலகமனைததும உமமிடத
லேயே தோனறி உமமிடததிலேயே ஸாயுஜயமடைகிறது அதி
அதபுதமானவையும அழிவறறவையும பிராணிகளுடைய ஹரு
தயகமலததில வஸிககிற ஸவபாவமுளளவையுமான இரண
பறவைகள வஸிககினறன கிழாகப பரவிசசெலலுகினற கிளை
களோடுகூடிய ஸமஸாரரூபமான அரசமரமானது ரகூஷகமா
[1] ஏழு தோலகளுளளது சொறகளும பொருளகளும தேவதை
களும லோகபாலாகளும முறகாலததில இவவுலகஙகள அனை
தையுநதரிதது உமமுடைய ஸாயுஜயமபெறறவாகளும அவ
களைககாடடிலும மேனமையான வஸதுவும உமமிடததினினறே
உணடாயின அவாகளைககாடடிலும நீரே பரமபொருள
லோகபிதாமஹரே! ஈசரே! நடநதது நடககின்றது இன

[1] வஸை மாமஸம ருதிரம மேதஸ மஜஜை அஸதி சுகலம

டபபதுமுதலிய எலலாவஸதுககளும நீரே தேவரீா அவ திககமுடியாத பரமபொருள இநத உமமிடததினினறே எலலா ல்கஙகளும உணடாகினறன பகதனுகவாநதடைகினற எனனி ததில நீா பக்ஷமுளளவராயிருகக வேணடும தேவநாதரே! தவரீரை ஆதமாவுககு ஆதமாவாக நான அறியவிலலை இவவாறு அறிகினற மனிதன நிாமலமான பிரமமஸவரூபததை அடைகி றன உமமுடைய நனகுமதிததலையடைய விருமபி உமமைநாடி மககுத தககபடி உமமைததுதிததேன எனறுல ஸதோததிரம ணணபபடடவரான தேவரீா அடைவதறகு மிகவும அரியவை ளும நான விருமபுகினறவைகளுமான வரஙகளைககொடுககவேண ம கபடம புரிதலகூடாது' எனறு வேணடினா பினுகமெனகிற லலைததரிததவரும மனததினுலேநினைககமுடியாத உருவமுளள ரும [1]ரிஷிகளால துதிககபபடடவருமான தேவதேவா ஸதோத திரம செயயபபடடு, தேவதைகளுள தலைவராயிருககினற அநத விஷ்ணுவினபொருடடு வரஙகளைக்கொடுததாா பகவான, 'நாரா யணரே! என அனுககிரஹததினுல, மனிதாகள, தேவாகள, கநதா வாகள இவாகளைககாடடிலும மனததினுல சிநதிககமுடியாதபலம ஸவரூபம இவைகளோடு கூடியவராக நீா ஆகபபோகிறீா உம மைத தேவாகளும அஸுராகளும ஸாபபஙகளும பிசாசஙகளும கநதாவாகளும யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும ஸுபாணாகளும இவவாறே நாகாகளும இனனும பறபலஜாதிகளில தோனறின எலலாபபிராணிகளும ஸகிசகமாடடாாகள தேவனுகவிருநதாலும ஒருவனும உமமை யுததஙகளில ஜயிககமாடடான என அனுகர ஹததினுலே ஒருவனுவது உமமை ஆயுததததினுலும வஜரததினு லும நெருபபினுலும நீரினுலும ஈரமானதாலும உலாநததாலும ஜஙகமததாலும ஸதாவரததாலும கையினுலும காலாலும கட டையினுலும மணணுஙகடடியினுலும எவவிதததாலும ஹிமசிகக மாடடான மேலும, யுதததததை நீா அடைவீராயின எனனைக காடடிலும மேறபடடவராவீா' எனறுகூறினா பிறகு,சூலபாணி யான ருததிரருடைய அனுகரஹததினுலே இவை முதலான வரஙகளைபபெறறு அநததேவரே மாயையினுல உலகததை மயககிககொணடு ஸஞசரிககிறுா அவருடைய தவததினுலே நர னெனறு பிரஸிததிபெறற மகரிஷி தோனறினா இநதத தேவ ரோடு அாஜுனனை ஸமானனெனறு எபபொழுதும நீ அறிவா யாக பிரமமா விஷ்ணு ருததிரா இவாகளுள விஷ்ணுஸவரூபிக

[1] 'ரிஷிஸமஸ்துதஃ' எனபது மூலம, 'ரிஷியான நாராயணரால பபடடவா' எனபது பழையவுரை

ளான இநத நரநாராயண ரிஷிகளிருவரும மிகுநத தவமுள்ளவர்கள , உலகவியாபாரததை நடததுவதறகும அஸுராகளை நாசம செயவதறகும தாமஙகளை நிலைநிறுததுவதறகும ஒவவொரு யுகததிலும அவதரிககினறனா விதவானே ! மகாபுததிமானே ! அவவாறே செயகையினுலும பெருநதவததினுலும தேஜஸினுலும வாககுககளாலும நீ முழுதும ஒததவனுக அநத ருததிரரிடமிருநதே தோனறியிருககிறுய நாராயணாபோலவே கறறறிநதவனுன நீ உலகம முழுமையும ஈஸவரமயமெனறே அறிநது அவருககுப பிரியததைசசெயயும எணணததோடு நியமஙகளாலே தேகததை இளைககசசெயதாய சததுருககளுடைய காவததைப போககுகினறவனே ! நிாமலமான ஹவிஸைசசெயது மகாபுருஷ ஸவரூபரான ஈஸவரரை ஜபஹோமாதிகளாலும காணிககைகளாலும நீ பூஜிததுவநதாய விதவானே ! அவவாறு உனனுல பூஜிககபபட்ட பூாவதேவா மிகக ஸநதோஷமடைநது உன மனததிலிருககும அபீஷடஙகளான வரஙகளனைததையும கொடுததாா அவவிருவாகளுககும உனககும பிறபபு, செயகை, தவம, யோகம இவைகள் பரிபூாணமாயிருககினறன அவவிருவராலும ருததிரா லிஙகததில அாசசிககபபடடாா தேவதைகளுககெலலாம தேவரும நினைத்தறகரிய உருவமுள்ளவரும ஒருவராலும ஜயிககமுடியாதவரும விஷணுவுககு உறபததிஸதானமாயிருககினறவருமான ருததிர தேவா உனனுல யுகநதோறும விகரஹததில பூஜிககபபடடிருககிறுா எவன பிரபுவான ருததிரரை ஸாவரூபியெனறெணணி லிஙகததில பூஜிககிறுனே அவனிடததில ஆதமயோகஙகளும சாஸவதமான சாஸதிரயோகஙகளும நிலைபெறறிருககினறன இவவாறு தேவாகளும ஸிததாகளும பரமரிஷிகளும் பூஜிததுக கொணடு உலகததில மேலானவரும சாஸவதருமான ஸதாணுவைககுறிததே வேணடுகிறுாகள அபபடிபபடட நீயோ ருததிர பகதன கேசவரோ ருததிரரிடததிலிருநது அவதரிததவா சாஸவதரான ஸ்ரீ வாஸுதேவரே யஜ்ஞஙகளால பூஜிககததககவா எவன எலலாப பிராணிகளுககும உறபததிஸதானமெனறே எணணிப பரபுவினுடைய லிஙகததை அாசசிககிறுனே அநதப பகதனமீது அதிகமான பிரீதியை விருஷபதவஜா பாராடடுகிறுா' எனறு கூறினுா

மகாரதரான துரோணபுததிரா அவருடைய அநதவாாததையைககேடடு ருததிரரை நமஸகாரமசெயதாா, கேசவரையுமனனுமதிததாா ஜிதேநதிரியரான அநத அஸவததாமா மயிாசிலிா வியாஸரை வநதனமசெயது, சேனையைபபாாததுப

ஸைத் தொடவில்லை, சூலத்தையும் விடவில்லை. அவருடைய தேஜ
ஸினாலே சூலத்தினின்றும் ஆயிரம் சூலங்கள் விழுகின்றன"
என்று வினவ், வியாஸர், 'பாரத! பிரம்மாக்களுக்கு முதன்மை
யானவரும் தேஜஸ்வரூபியும் புருஷரும் பிரபுவும் புவனஸ்வரூபி
யும் பூர்புவஸ்வரூபியும் தேவரும் தேஜஸ்ஸுக்குள் உத்தமரும்
லோகநாதரும் ஈசானரும் வரங்கொடுப்பவருமான சங்கரரை நீ
கண்டாய். தேவரும் வரத்தைக்கொடுக்கின்றவரும் புவனேஶ
வரரும் மஹாதேவரும் மகாத்மாவும் ஈசானரும் சடைமுடியுடை
யவரும் விபுவும் முக்கண்ணரும் பெரிய புஜங்களையுடையவரும்
ஸம்ஹார கிருத்தியத்தால் உலகத்தை அலறும்படி செய்கின்றவ
ருமு சிகையுள்ளவரும் மரவுரியைத் தரித்தவரும் மஹாதேவரும் பக
தர்களுடைய பாபங்களை அபஹரிக்கின்றவரும் முக்காலத்திலும்
ஸ்திரமாக இருக்கின்றவரும் வரதரும் லோகநாதரும் உலகத்தில
பிரதானரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கப்படாதவரும் உலகத்தாருடைய
அனுக்கிடமானவரும் அதீஶ்வரரும் உலகத்துக்குக் காரணமான
வரும் ஜகத்துக்கு வித்துப்போன்றவரும் ஜயசீலரும் ஜகத்துக்குக்
கதியாயிருக்கின்றவரும் உலகமனைத்தையும் தர்மஸ்வரூபமாகக்
கொண்டவரும் உலகத்தைப் படைத்தவரும் உலகத்தைச் சரீ
மாகக் கொண்டவரும் கீர்த்தியுடையவரும் விஶ்வேஶ்வரரும் உ
கத்தை நடத்துபவரும் காமங்களுக்கு ஈஶ்வரரும் பிரபுவும் மங்க
ளத்தையுண்டுபண்ணுகிறவரும் தாமாகவே தோன்றியவரும் க
நாதரும் சென்றதும் இனிவருவது நடக்கிறது இம்மூ
பதிஸ்தானமாயிருக்கின்றவரும் யோக
ரும் ஸர்வஸ்வரூபரும் ஸர்வ
ஸர்வஶ்ரேஷ்டரும்
டையவரும்

...ரோண பர்வம்.

...ன் பகவானை, நீ சரணமடைவாயாக. அந்தப் பிரபுவினுடைய கிங்கரர்கள் இவ்வுருபமுள்ளவர்கள், பற்பலவித உருவங்களையுடையவர்கள்; குள்ளர்கள், சடையுள்ளவர்கள், மொட்டைத்தலையர்கள், குட்டைக்கழுத்துள்ளவர்கள், பெரிய வயிறுடையவர்கள், பருத்த தேகமுள்ளவர்கள், அதிக உத்ஸாகமுள்ளவர்கள் அவ்வாறே, சிலர் பெரிய காதை உடையவர்கள் பார்த்த! அவருடைய பரிஜனங்கள் விகாரமுள்ள முகங்களோடும் கால்களோடும் விகாரமான வேஷங்களோடும் கூடியவர்கள் அப்பா! இப்படிப்பட்டவர்களால் பூஜிக்கப்படுகின்றவரும் மகாதேவரும், மகேஸ்வரரும் தேஜஸ்வியுமான சங்கரர் கருணையினால் உன்னெதிரில் செல்லுகிறார். பார்த்த! எப்பொழுதும் கோரமாயிருக்கின்றதும் மயிர்புளகித்தலை உண்டுபண்ணுகிறதுமான அவ்விதமான யுத்தத்தில பெரிய வில்லைக் கையில் தாங்கியவர்களும் அடிக்கும் திறமையுள்ளவர்களுமான துரோணபுத்திரர், கர்ணன், கிருபர் இவர்களாலே ரக்ஷிக்கப்பட்ட அந்தக் கௌரவசேனையை மகா வில்லாளியும் அனேக ரூபங்களைத் தரித்தவரும் ஈஸ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஸ்வரருமான மகாதேவரைத்தவிர வேறு எந்த மனிதன் மனத்தினாலாவது அவமதிப்பதற்குத் திறமையுடையவனாவான்? அந்த மகேஸ்வரர் எதிரில் நிற்குங்கால் ஒருவனாவது எதிரில் நிற்கவும் சக்தியுள்ளவனாகான். மூவுலகங்களிலும் அவருக்குச் சமமான பிராணி இல்லை. யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டிருக்கிற அவருடைய ...ரையினாலேகூடச் சத்துருக்கள் பிரஜ்ஞையிழந்தவர்களும் பெரும்பான்மையாக மரித்தவர்களும் நடுக்கமுற்றவர்களும் கீழே விழுகின்றவர்களும் ஆகிறார்கள். அவருக்கு வந்தனம் செய்து ...ண்டு தேவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறார்கள். ...ம் எந்த மனிதர்களுண்டோ ...ஜயிக்கவர்களோ இன்னும் ...

கிறமான் கண்களையுடையவரும் வரதரும் யமனுக்குப் பிரிய மானவரும் அபரிச்சமான கேசமுள்ளவரும் நல்ல ஒழுக்கத்தி லிருக்கின்றவரும் அடுத்தவர்களுக்கு மங்களந்தந்து செய்கின்ற வரும் அனைவராலும் விரும்பத்தக்கவரும் விமலத்தினுடைய கண் போன்ற கண்களையுடையவரும் ஸதர்ஷணவும் பிராணிகளுடைய ஹிருதயகமலத்தில் வஸிக்கின்றவருமான ஈஸ்வரனின் பொருட்டு நமஸ்காரம்செய் பிராணிகளை அழிக்கின்றவருக்கு வந்தனம் ஸேனாபதியான ஈஸ்வரருக்கு வந்தனம் (ஹ்ருதய) மத்தியிலிருப்ப வருக்கு வந்தனம் பசுமைநிறமான கேசங்களையுடையவரும் மயிரில் லாத சிரஸையுடையவரும் இளைத்தமேனியையுடையவரும் ஆபத்தி னின்று பக்தர்களைக் கரையேற்றுகின்றவரும் பாஸ்கரஸ்வரூபியும் நல்ல தீர்த்தஸ்வரூபியும் தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவரும் வேக ஸ்வரூபியும் அனேக ரூபங்களையுடையவரும் ஸாவஸ்வரூபியும், ஸர் வப்பிரியரும் வஸ்திரத்தில் பிரியமுள்ளவரும் தலைப்பாகையை யுடையவரும் அழகிய முகங்களையுடையவரும் ஆயிரங் கண்களை யுடையவரும் பக்தர்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பெருக்குகின்றவ ரும் கைலயங்கிரியில் வசிக்கின்றவரும் மிக்க சாந்தஸ்வரூபியும் பதியாயிருக்கின்றவரும் மரப்பட்டைகளை வஸ்திரமாகவுடையவ ரும் ஸ்வர்ணமயமான கைகளையுடையவரும் உக்கிரஸ்வரூபியும் திக்குகளுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்கின்றவரும் மேகங்களுக்கெல் லாம் அதிதேவதையாக விளங்குகின்றவருமான பூதபதியின் பொருட்டு வந்தனம் விருக்ஷங்களுக்கும் கோகங்களுக்கும் பதியா யிருக்கின்றவருக்கு வந்தனம் விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்ட சரீ ரத்தையுடையவரும் ஸேனாபதியாக இருக்கின்றவரும் மத்தியம ரும் ஸ்ருவமென்கிற யஜ்ஞபாத்திரத்தைக் கையில் கொண்டவரும் வில்லையுடையவரும் பிருகுவுக்குப் பிரியரும்

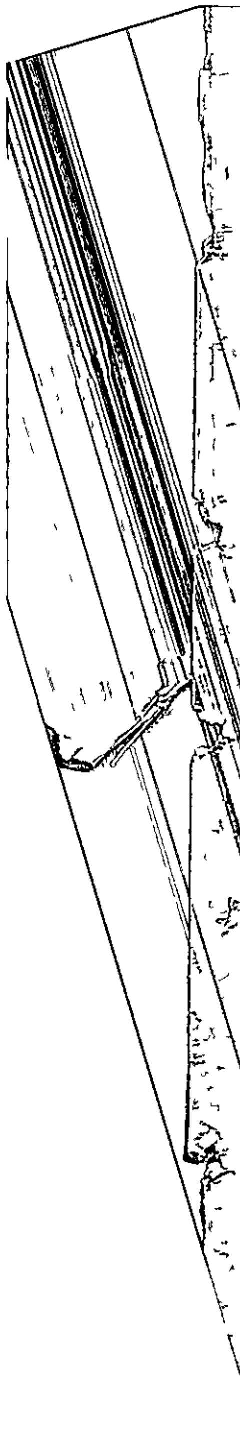
கணங்களையுடையவரும் தக்ஷனுடைய யாகத்தை நாசஞ்செய்தவ
ரும் பிரஜைகளுக்கெல்லாம் பதியாயிருக்கின்றவரும் கவலையற்ற
வரும் பூதங்களுக்கெல்லாம் பதியும் அழிவற்றவரும் ஜடாதரரும்
சிறந்த மயிர்ச்சுழிகளுள்ளவரும் ஶ்ரேஷ்டமான நாபிமண்டலத்தை
யுடையவரும் விருஷபத்தை வாகனமாகக் கொண்டவரும் விருஷ
பத்தினுடைய பெருமிதம்போன்ற பெருமிதமுடையவரும் சுகிரு
தங்களுக்கெல்லாம் நாதரும் சுகிருதத்தைப் பிரதானமாகக்
கொண்டவரும் புண்யசாலிகளுள் உத்தமரும் விருஷபத்தைக்
கொடியிற்கொண்டவரும் விருஷபம்போல் உதாரமாயிருப்பவ
ரும் விருஷபஸ்வரூபியும் விருஷபம்போன்ற கணங்களையுடைய
வரும் ஶ்ரேஷ்டமான ஆயுதங்களையும் அம்புகளையும் தரித்தவரும்
புண்யஸ்வரூபியாயிருப்பவரும் சுகிருதங்களுக்கு ஈஶ்வரரும் பெரி
தானவயிறுள்ளவரும் பெரிதான மேனியையுடையவரும் புலித்
தோலை ஆடையாக அணிந்தவருமான ஈஶ்வரனைச் சரணமடைவீர்
யாக. லோகநாதரும் வரதரும் புண்ணியஸ்வரூபியும் வேதங்களால்
பிரதிபாதிக்கப்பட்டவரும் பிராமணர்களிடத்தில் அன்புள்ளவ
ரும் திரிசூலத்தைக் கையிலேந்தியவரும் பக்தர்களுக்கு வரத்தைக்
கொடுக்கின்றவரும் கத்தியையும் கேடகத்தையுந் தரித்தவரும்
பிரபுவும் பினாகமென்னும் வில்லைக் கையிலேந்தியவரும் கத்தியைக்
கரத்திலுடையவரும் உலகங்களுக்கு ரக்ஷகரும் உலகங்களுக்கு
ஈஶ்வரரும் எல்லோருக்கும் சரண்யரும் மரவுரியைத் தரித்தவரு
மான தேவரைச் சரணம் அடைகிறேன். தேவதைகளுக்கெல்லாம்
நாதராயிருப்பவருக்கு வந்தனம். பிரமதகணங்களுக்கெல்லாம் பதி
யாயிருப்பவருக்கு வந்தனம். நல்ல வஸ்திரந் தரித்தவரும் நல்ல
விரதமுள்ளவரும் நல்லவில்லாளிகளையுடையவரும் தனுஸைத் தரித்
தவரும் தேவரும் பிரியமான தனுஸையுடையவரும் வில்லினால்
எய்யப்படும் அம்பாயிருப்பவரும் வில்லிற்பூட்டிய நாணாயிருப்
பவரும் வில்லாயிருக்கின்றவரும் வில்லுக்கு ஆசாரியராயிருக்
கின்றவருமான உமக்கு வந்தனம். உக்கிரமான ஆயுதத்தையுடைய
வரும் தேவரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் உத்தமருமானவருக்கு
வந்தனம். அனேகவித ரூபத்தைத் தரித்தவருக்கு வந்தனம்.
அனேகவிதங்களையுடையவருக்கு வந்தனம். ஸ்தாணுவுக்கு வந்தனம்.
எப்பொழுதும் தபஸ்வியாயிருப்பவருக்கு வந்தனம். திரிபுரத்தை
அழித்தவருக்கு வந்தனம். பகனென்னும் ஸூரியனுடைய கண்
ணைக் கவர்ந்தவருக்கு வந்தனம். வனஸ்பதிகளென்னும் பூவாமற்
காய்க்கும் மரங்களுக்குப் பதியாயிருப்பவருக்கும் மனிதர்களுக்
கெல்லாம் பதியாயிருப்பவருக்கும் வந்தனம். மாதருதேவதை

களுககுப பதியாயிருபபவருககு வநதனம கணஙகளுககெலலாம் பதியாயிருபபவருககு வநதனம எபபொழுதும் பசுககளுககெல லாம பதியாயிருபபவருககு வநதனம யஜஞஙகளுககெலலாம் பதி யாயிருபபவருககு வநதனம எபபொழுதும் ஜனஙகளுககும தேவ் தைகளுககும பதியாயாயிருபபவருககு வநதனம பனனிரணடு சூரியமூாததிகளுள ஒருவனுன பூஷாவினுடைய பலலையுடைததவ ரும முககணணரும பகதாகள விருமபினவறறைக கொடுககினறவ ருழ நீலகணடரும மஞசளவாணமுடையவரும ஸவாணமயமான மயிருளளவருமான அநத ஈஸவரருககு வநதனம புததிமானுன மகாதேவருடைய திவயமான செயகைகளை என அறிவுககுததகக படியும என சாஸதிரஞானததிறகுத தககபடியும உனககுஉரைப பேன அநத மஹானுபாவா கோபிபபாரேயாயின பாதாளததை அடைநதிருநதாலும தேவாகளோ அஸுராகளோ கநதாவாக ளோ ராக்ஷஸாகளோ ஒருவரும உலகததில ஸுகததையடைய மாடடாாகள முறகாலததில, சாஸதிரததில சொலலியபடி செயயப படட தக்ஷனுடைய யாகததைக கோபஙகொணடவரான இநத மஹேஸவரா அபபொழுது தயையறறவராகி நாசமசெயதாா வில லினுல பாணஙகளைப பிரயோகமசெயது சபததகேதாடுகூட விமம் நாததையுமசெயதாா யஜஞதேவதையானது பயநது விரைவாக ஓட மஹேஸவரரும கோபமகொளளவே, அபபொழுது அநதத தேவாகளனைவரும ஸுகததை அடையவிலலை ஆறுதலைஎவவாறு அடைவாாகள ? பாாதத! நாணகயிறறின ஒலியினுலே உலகமனைத தும நனறுசககுழபபமடைநதன, அவருககுவசமுமாயின தேவா ஸுராகள கீழேவிழுநதாாகள. ஜலஙகளெலலாம குழமபின பூமி நடுககமுறறது பாவதஙகளுமசிதறின திககுயானைகளும மோகம அடைநதன உலகம காாிருளால மூடபபடடுப பிரகாசமறறிருந் தது சூரியனேடு எல்லா ஜயோதிாகணஙகளுடைய ஒளிகளும அழிநதன ரிஷிகள எலலாபபிராணிகளுககும தஙகளுககும ஸு கததை விருமபுகினறவாகளாகிப பயததால நடுநடுஙகிக கலகக முறறாாகள அவவாறே, ரிஷிகள எலலாபபிராணிகளுககும தமக கும ஸுகததை விருமபிச சாநதியைச செயதாாகள சஙகரா அடடஹாஸததோடு சூரியனை எதிாதது ஓடிப புரோடாசததைப பக்ஷிககினற அவனுடைய பறகளை நாசம செயதாா பிறகு, தேவாகள பயததால பீடிககபபடடவாகளாகி நடுககததோடு வெளியில புறபபடடாாகள அநத மஹேஸவரா புகையுடனும நெருப்புப்பொறிகளுடனுமகூடியவையும மினனலகளுககும மேகங களுககும ஒபபாக ஜவலிககினறவையுமான கூாமையுளள அமபு

களைத் தேவர்களை லக்ஷ்யமாய் வைத்து மறுபடியும் ஸந்தானம் செய்தார். அதைக் கண்டு, எல்லாத் தேவதைகளும் மஹேஶ்வரரை நமஸ்காரம் செய்து அவருக்கு ஶ்ரேஷ்டமான யஜ்ஞபாகத்தைக் கல்பித்தார்கள். அரசே! தேவர்கள் பயத்தால் சரணமடைந்தார்கள். கோபந்தணிந்த அவரால் அப்பொழுது அந்த யாகம் சேர்த்து வைக்கப்பட்டது. தேவர்கள் தோற்று இன்னமும் அவரைப் பற்றிப் பயமுடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள். ஆகாயத்தில் வீர்யமுடையவர்களான அஸுரர்களுக்கு இரும்புமயமாகவும் வெள்ளிமயமாகவும் தங்கமயமாகவுமுள்ள மிகப்பெரிய மூன்று பட்டணங்கள் இருந்தன. அவற்றுள், ஸ்வர்ண்மயமான நகரமானது கமலாக்ஷனுடையது, வெள்ளிமயமானது தாரகாக்ஷனுடையது, இரும்புமயமான மூன்றாவது நகரமானது வித்யுன்மாலியினுடையது. அந்த மூன்று பட்டணங்களையும் இந்திரன் ஸர்வாயுதங்களாலும் பிளப்பதற்குச் சக்தியற்றவனானான். பிறகு பீடிக்கப்பட்டவர்களான எல்லாத் தேவர்களும் ருத்ரரைச் சரணமடைந்தார்கள். இந்திரனோடு எல்லாத் தேவர்களும், மகாத்மாவான ருத்திரரைப் பார்த்து, 'மஹேஶ்வரரே! மூன்று பட்டணங்களிலும் வஸிக்கின்ற கோரர்களான இந்த அஸுரர்கள் பிரம்மாவினாலே கொடுக்கப்பட்ட வரங்களை உடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் வரத்தினால் காவமடைந்திருக்கின்றமையால் உலகத்தை அதிகமாகத் துன்புறுத்துகின்றார்கள். தேவ தேவேசரே! மகாதேவரே! உம்மைத் தவிர இந்த அஸுரர்களை வேறொருவன் எவ்விதத்தாலும் கொல்வதற்குத் திறமையுள்ளவனல்லன். நீர் இந்தத் தேவசத்துருக்களை ஸம்ஹாரம் செய்யும். ருத்திரரே! புவனேஶ்வரரே! இந்த அஸுரர்களை நாசம் செய்வீராகில் எல்லாக் காலங்களிலும் பசுக்கள் ருத்ர ஸம்பந்தமுள்ளவைகளாகும்', என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அவ்வாறு சொல்லப்பட்டவரும் பக்தர்களுடைய பாபங்களை அபகரிக்கின்றவரும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரும் மூன்று கண்களையுடையவரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரும் பினாகத்தை வில்லாகக் கொண்டவரும் சூரியன் சந்திரன் அக்னி இவர்களைக் கண்ணாகக் கொண்டவரும் சத்துருக்களை ஹிம்ஸிக்கின்றவரும் பிரதாபத்துடன் கூடியவரும் மஹேஶ்வரரும் மூவுலகங்களுக்கும் ஈஶ்வரரும் ஈஶ்வரர்களுக்கெல்லாம் ஈஶ்வரராக விளங்குகின்றவருமான அந்த ஹரர் தேவர்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலே, "அவ்வாறே ஆகட்டும்" என்று சொல்லிவிட்டு, கந்தமாதனம் விந்தியம் என்னும் இரண்டு பர்வதங்களையும், இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள த்வஜங்களாகவும் ஸமுத்திரங்களாலும் காடுகளாலும் அடர்ந்த

பூமியை ரதமாகவும், ஸர்ப்பராஜாவான ஆதிசேஷனை அச்சாகவும் சந்திரசூரியர்களைச் சக்கரங்களாகவும் ஏலாபத்திரன் புஷ்பதந்தன் என்கிற இரண்டு ஸர்ப்பங்களையும் கட்டுமுளைகளாகவும் மலயபர்வதத்தை நுகத்தடியாகவும் தக்ஷகனை நுகத்தடிக்கட்டும் கயிறாகவும் 1 பிராணிகளைப் பூட்டாங்கயிறுகளும் அவற்றின் அங்கங்களுமாகவும் நான்கு வேதங்களையும் நான்கு குதிரைகளாகவும் உபவேதங்களைக் கடிவாளங்களாகவும், காயத்ரி ஸாவித்திரியாகிய இரண்டு தேவதைகளையும் கடிவாளக்கயிறுகளாகவும் ஓங்காரத்தைக் குறடாவாகவும் பிரமமாவை ஸாரதியாகவும் மந்தரபர்வதத்தை வில்லாகவும் வாஸுகியை நாண்கயிறாகவும் விஷ்ணுவை உத்தமமான பாணமாகவும் அவ்வாறே அக்னியைப் பாணத்தின் நுனியிலுள்ள முளளாகவும் செய்துகொண்டும் பாணத்தின் இருபக்கத்திலுமுள்ள இரண்டு சிறகுகளிலும் வாயுவையும் அதனுடைய கணுவில் சூரியபுத்திரனான யமனையும் ஸான்னித்யம் பண்ணும்படி செய்துகொண்டும் மின்னலை நுனிக்கூராகச் செய்துகொண்டும் மேருவைத் த்வஜமாக அமைத்துக்கொண்டும் ஸர்வதேவமயமான திவ்யரதத்தின் மீதேறித் திரிபுரத்தை நாசஞ்செய்வதன்பொருட்டுப் பகைவர்களை ஸம்ஹரிக்கின்றவர்களுள் உத்தமரும் முக்காலத்திலும் அசஞ்சலமாயிருக்கின்றவரும் மங்களஸ்வரூபியும் அஸுரர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவரும் ஐஸ்வர்யமுள்ளவரும் ஒப்பற்ற விக்ரமமுள்ளவரும் பிரபுவுமான பரமேஸ்வரர் தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் தபஸ்விகளாலும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டு ஒப்பற்றதும் திவ்யமாயுள்ளதுமான மாஹேஸ்வரமென்னும் வ்யூகத்தை வகுத்துக்கொண்டு அசைவற்றவராகி ஆயிரம் வருஷங்கள் எதிர்த்துநின்றார். எப்பொழுது மூன்று பட்டணங்களும் ஆகாயத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருந்தனவோ அப்பொழுது அந்தப் பட்டணங்களை அந்தப் பரமேஸ்வரர் மூன்று கணுக்களுள்ளதும் மூன்று முடிகளுள்ளதுமான அம்பினால் பிளந்தார். பார்த்த! திரிபுரவாஸிகளான அஸுரர்கள் காலாக்னியோடும் விஷ்ணுவோடும் ஸோமனோடுங் கூடிய அந்தப் பாணத்தினால் கண்ணாலே பார்க்கவும் சக்தியற்றவர்களானார்கள். திரிபுரங்களை எரித்தவரான அந்த ஈஸ்வரரைப் பார்ப்பதற்குப் பார்வதிதேவி சென்றாள். தனஞ்சய! தேவியினுடைய ஸ்வயம்வரகாலத்தில் நடந்த வேறொரு விருத்தாந்தத்தைக் கேள். ஐந்து சிகைகளுள்ளவனுமாய்க் குழந்தையாக வந்து மடியில் உட்கார்ந்தவனுமான பாலனைப் பார்த்து உமையானவள் அவனுடைய வரலாற்றை அறிய எண்ணங்கொண்டு "இந்தப் பாலன்

1 ஸ்தவாணி என்பது மூலம். ஸர்ப்பம், மலைமுதலியவை [illegible]
[illegible]

யார்? என்று தேவர்களைக் கேட்டாள். (பார்வதியின் ஸமீபத்திலே உட்கார்ந்ததற்காக) அஸுரரையெல்லாம் கொன்றவனும் கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தால் தம்மை அடிக்க வந்தவனுமான அந்த இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தோடு கூடின கையை மகிமையுடையவரும் ஸர்வலோகேசுவரரும் ஸர்வவ்யாபியும் பிரபுவுமான ஸ்ரீ பரமேசுவரர் சிரித்துக்கொண்டு விரைவாக ஸ்தம்பிக்கச்செய்தார். பிறகு, ஸ்தம்பிக்கும்படி செய்யப்பட்ட புஜத்தையுடையவனும் இந்திரன் தேவகணங்களால் சூழப்பட்டு அவர்களோடு பிரபுவும் அழிவற்றவருமான பிரமதேவரிடம் விரைவாகச்சென்றான். இந்திராதிகளான தேவர்களெல்லாரும் அப்பொழுது பிரமதேவரைத் தலையால் வணங்கிக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு பின்வருமாறு கூறினார்கள்: பிரமதேவரே! பாலவடிவந்தரித்து பார்வதியினுடைய மடியை அடைந்திருக்கின்ற அற்புதமான ஒரு புருஷனைக் கண்டோம். அந்தத் திவ்யபுருஷன் எங்களால் அறியப்படவில்லை. அந்தப் பாலனாலே இந்திரனோடுகூடின நாங்கள் யுத்தஞ்செய்யாமலே விளையாட்டாக ஜயிக்கப்பட்டோமே. அப்படிப்பட்ட புருஷனைப்பற்றி நாங்கள் உங்களைக் கேட்கவிரும்புகிறோம். என்றார்கள். பிரமவித்துக்களுள் உத்தமரும் பகவானும் மகிமையுடையவருமான பிரமதேவர் இந்திராதிகளான தேவசிரேஷ்டர்களுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அவர்களைப் பார்த்துக் குழந்தையை அளவற்ற தேஜஸுள்ள சம்புவாக எண்ணிக் கூறலானார்: ஷாட்குண்யபரிபூரணரான அந்தப் பரமசிவன் ஜங்கமஸ்தாவரங்களின் உலகத்துக்கு நாதர். அந்த மஹேசுவரனைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமான வேறு வஸ்து ஒன்றுமில்லை. உங்களால் அளவற்ற ஒளியுள்ள அந்தப் புருஷர் பார்வதியோடு சேர்க்கப்பட்டவரே. அவர் ருத்திரர். பார்வதிநிமித்தமாகப் பாலவடிவத்தை அவர் தாங்கினார். அப்படிப்பட்ட நீங்கள் என்னுடன் சேர்ந்து அவரையே சரணமடையுங்கள். மஹிமை பொருந்தியவரான அவரே தேவர், எல்லா உலகங்களுக்கும் ஈசுவரர், பிரபு என்று சொன்னார். அந்தப் பிரமதேவரோடு கூடினவர்களான எல்லாத் தேவர்களும் பாலசூரியனுக்கு ஒப்பான காந்தியுள்ள அந்தப் பாலனை அந்தப் புவனேசுவரரென்று அறியவில்லை. பிறகு, பிதாமஹரான பிரமதேவர் பரமசிவனருகில் வந்து இவரே சிரேஷ்டர் என்று அறிந்து அவரை வணங்கினார். பிரமா: நீர் யஜ்ஞம். நீர் இவ்வுலகத்திற்கு ரக்ஷகர். நீரே லயஸ்தானம். நீர் உத்பத்திக்குக் காரணம். நீர் மஹாதேவர். நீர் ஜ்யோதிஸ்; உத்தமமான பதம். ஸ்தாவரஜங்கமவடிவமான இவ்வுலகமுழுவதும் உம்மாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பகவானே!

சென்றதற்கும் வருவதற்கும் நாதரே! லோகநாதரே! ஜகந்நாதரே! உம்முடைய குரோதத்தால் பீடிக்கப்பட்ட இந்திரனுக்கு நீர் அனுக்கிரகஞ்செய்யும்' என்று பிரார்த்தித்தார். மஹாவிஷ்ணுவினுடைய உந்திக்கமலத்தில் தோன்றியவரான பிரமதேவருடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப் பிரீதியுடைய மகேசுவரர் அருள் புரிவதில் நோக்கமுற்றவராகிப் பிறகு அட்டஹாஸஞ்செய்தார். பிறகு, அந்தத்தேவர்கள் உமையையும் ருத்திரரையும் ஸ்தோத்திரத்தினால் மனந்தெளியச்செய்தார்கள். உடனே, இந்திரனுடைய கையானது முன்போலாகியது. ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் விருஷபத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவரும் தேவசிரேஷ்டரும் தக்ஷனுடைய யாகத்தை நாசஞ்செய்தவருமான ஈசுவர் பத்னியுடன் கூடியவராக அந்தத் தேவர்களுடைய விஷயத்தில் அருளுள்ளவரானார். அவரே ருத்திரர்; அவரே சிவன்; அவரே அக்னி; எல்லாம் அவரே; அவர் எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்; அவரே இந்திரன்; அவரே வாயு; அவர் அசுவினீதேவர்கள்; அவரே மின்னல்கள்; அவரே உலகம் உண்டாவதற்குக் காரணம். அவர் பர்ஜன்யம்; அவரே சாசுவதரான மகாதேவர்; அவர் சந்திரன்; அவர் ஈசானர்; அவர் சூரியன்; அவர் வருணன்; அவர் காலன்; அவர் அந்தகன்; அவர் மிருத்யு; அவர் யமன்; அவரே இரவுபகல்கள்; அவரே மாதங்கள், பக்ஷங்கள், ருதுக்கள், இரண்டு ஸந்தியாகாலங்கள், ஸம்வத்ஸரம்; அவரே உலகத்தைப் போஷிக்கின்றவர்; அவரே உலகத்தை உண்டுபண்ணுகிறவர்; அவரே உலகத்தை வடிவமாகக்கொண்டவர்; அவரே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கின்றவர். சரீரமில்லாதவரான அந்தப் பகவான் எல்லாத் தேவர்களுடைய சரீரத்தையும் தரிக்கிறார். எல்லாத் தேவர்களாலும் அந்தத்தேவர் ஒருவிதமாகவும் பலவிதமாகவும் நூறுவிதமாகவும் ஆயிரவிதமாகவும் மறுபடியும் லக்ஷவிதமாகவும் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறார். வேதங்களை அறிந்தவர்களான பிராம்மணர்கள் அந்தத் தேவருக்கு இரண்டு சரீரங்கள் உண்டென்று அறிகிறார்கள். ஒன்று கோரஸ்வரூபம், மற்றொன்று மங்களகரமானது. அவ்விரண்டு சரீரங்களும் பின்னும் பலவாறாக இருக்கின்றன. அந்த அக்னி, விஷ்ணு, அந்தப்பாஸ்கரன் இவர்கள் ரக்ஷஸ்ஸ்வரூபியான பகவானுடைய கோரசரீரம். ஜலம், தேஜஸ், சந்திரன் இவைகளெல்லாம் அவருடைய ஸௌம்யமான சரீரம். அங்கங்களுடனும் உபநிஷத்துக்களுடனும் கூடின வேதங்களிலும் புராணங்களிலும் அத்யாத்ம சாஸ்திரங்களிலும் உத்தமமான ரகசியமாயிருப்பது தேவரான மஹேசுவரரே. இப்படிப்பட்ட மகாதேவர் அதிகப் பெருமையுள்ளவர், ஆறுகுணங்களால் நிறைந்த

வர், பிறப்பில்லாதவர். பாண்டுநந்தன! ஆயிரம் வர்ஷகாலம் இடைவிடாமல் நான் சொன்னாலும் (அந்தப்) பகவானுடைய எல்லாக் குணங்களையும் என்னால் சொல்வதற்கு இயலாது. எல்லாவிதமான (துஷ்ட) [1] கர்மங்களாலும் பீடிக்கப்பட்டு எல்லாவிதமான பாபங்களுடனும் கூடியவர்களாயிருந்தாலும் சரணாகதர்களான பக்தர்களைச் சரண்யரான அந்தப் பகவான் மிக்கப்ரீதியுடனே எல்லா இடுக்கண்களிலிருந்தும் விடுவிக்கிறார். அந்தப் பகவான் பக்தர்களுக்கு நீண்டகாலம் வாழ்நாளையும் ஆரோக்கியத்தையும் ஐசுவரியத்தையும் தனத்தையும் புஷ்களமான அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கிறார். அவர் மனிதர்களுக்கு (எல்லா அபீஷ்டங்களையும்) கொடுக்கிறார். அவரே மீண்டும் அபகரிக்கிறார். இந்திரன்முதலான தேவர்களிடமுள்ள ஐசுவரியம் அவருடையதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உலகங்களில் மனிதர்களுடைய சுபாசுபங்களை அவரே அறிகிறார். அபீஷ்டங்களுக்குப் பிரபுவாதலின் ஈசுவரரென்று சொல்லப்படுகிறார். மகாபூதங்களுக்கு ஈசுவரராயிருப்பதால் மகேசுவரரென்று சொல்லப்படுகிறார். பலவாறு பலவித ரூபங்களாலே எல்லா உலகத்தையும் வியாபித்திருக்கிறார். அந்தத் தேவருடைய முகமானது ஸமுத்திரத்தில் நிலைபெற்று ஜலரூபமான ஹவிஸைப் பானம் செய்துகொண்டு வடவாமுகமென்று பிரஸித்திபெற்றிருக்கின்றது. இந்தத்தேவர் எப்பொழுதும் ஸ்மசானங்களில் நித்தியவாஸஞ்செய்கிறார். அந்த இடத்தில் ஜனங்கள் இந்த ஈசுவரரை வீரஸ்தானரென்று பூஜிக்கின்றார்கள். உலகத்தில் மனிதர்கள் எந்த ரூபங்களைப் பூஜிக்கின்றார்களோ ஸ்துதிக்கின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட ஈசுவரருடைய பிரகாசிக்கின்ற கோரரூபங்கள் அனேகங்கள் இருக்கின்றன. மகிமையினாலும் விபுவாயிருத்தலாலும் அவ்வாறே செய்கையினாலும் ஆத்தத்தோடுகூடியவையாக எந்தப் [illegible]விசனம் பண்ணப்படுகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட

யிறது. எல்லாவிதத்திலும் பசுக்களை ரக்ஷிப்பதாலும் அந்தப் பசுக்களுடன் ரமிப்பதாலும் அந்தப் பசுக்களுக்கு அதிபதியாக இருப்பதாலும் பசுபதியென்று சொல்லப்படுகிறார். இவருடைய சிவலிங்கமானது பிரம்மசர்யத்தினால் நிலைபெற்றிருத்தலாலும் இவர் உலகங்களைப் பெரியவடிவமுள்ளவையாகச் செய்தலாலும் மஹேஸ்வரரென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறார். ரிஷிகளும் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸ்த்ரீகளும் இவருடைய லிங்கத்தை ஆராதிக்கின்றார்கள். அந்த லிங்கம் மேலான இடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. அந்த லிங்கமானது பூஜிக்கப்படும்பொழுது அந்த மகேஸ்வரர் ஸந்தோஷமடைகிறார். மேலும், சங்கரர் ஸுகியர்களுக்கும் பிரீதராகவும் அதிக மகிழ்ச்சியுள்ளவராகவும் ஆகிறார். இறந்தகாலத்திலும் வருங்காலத்திலும் நிகழ்காலத்திலும் (பிரவாஹரூபமாக) நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஸ்தாவரஜங்கமர் தமக்கமான அவருடைய ரூபமானது பலவாறாக இருக்கின்றமையால் அந்த மகேஸ்வரர் பஹுரூபரென்று சொல்லப்படுகிறார். அந்த ஈஸ்வரர் ஒருகண்ணுடையவராகவும் நாற்புறத்திலும் கண்களையுடையவராகவும் மிகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் க்ரோதத்தினாலே உலகங்களில் அனுப்பிரவேசம் செய்ததால் ஸர்வரென்றும் எண்ணப்படுகிறார். அவருடைய ரூபமானது தூம்ரவர்ணமாக இருத்தலால் தூர்ஜடியென்றும் சொல்லப்படுகிறார். விச்வேதேவர்கள் அவரிடத்தில் ஸாந்நித்யம் செய்ததால் விச்வரூபரென்றும் எண்ணப்படுகிறார். லோகநாதரான ஈஸ்வரர் ஆகாசம், ஜலம், பூமி இம்மூன்று தேவிகளையும் அடைதலால் த்ரியம்பகரென்று சொல்லப்படுகிறார். மனிதர்களுக்கு மங்களத்தை விரும்பிக்கொண்டு ஸர்வகாரியங்களிலும் ஸர்வார்த்தங்களையும் நித்யம் விருத்திசெய்வதனால் இவர் சிவனென்று எண்ணப்படுகிறார். ஆயிரங் கண்களையுடைய[illegible] பதினாயிரங் கண்

கொல்லப்பட்டார்களோ அப்படிப்பட்ட ஷாட்குண்ய பரிபூர்ண
ரான மகாதேவர் யுத்தத்தில் உன்னுடைய முன்னிலையில் செல்லு
கின்றார் பாரத! செல்வத்தைப்பெருக்குவதும் புகழை உண்டு
பண்ணுகிறதும் ஆயுளை விருத்திபண்ணுகின்றதும் பரிசுத்தமான
தும் வேதங்களோடு ஒப்பிடப்பட்டதுமான தேவதேவரான ஈஸ்
வருடைய சத்ருதரியமானது உனக்கு விரித்துரைக்கப்பட்டது
இந்தஸ்தோத்திரமானது விரும்பினவற்றையெல்லாம் அளிப்பது,
பரிசுத்தமானது, எல்லாப்பாவத்தையும் அழிக்குந்திறமையுள்
ளது, எல்லாப்பாவத்தையும் தணிக்குந்தன்மையுள்ளது, எல்லா
வித துக்கங்களையும் பயத்தையும் போக்கக்கூடியது எந்தமனி
தன் [1] நானாவிதமான இந்தஸ்தோத்திரத்தை எப்பொழுதும்
கேட்கிறானோ அந்தமனிதன் எல்லாச் சத்ருக்களையும் ஜயித்து
ருத்ரலோகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறான் மகாத்மாவான ஈஸ்
வருடைய இந்தச் சரித்திரமானது எப்பொழுதும் யுத்தத்திற்கு
ஸாதகமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது சத்ருதரியமந்திரத்தை
எந்தப்பக்தன் எப்பொழுதும் ஊக்கத்தோடு படிக்கிறானோ, எவன்
கேட்கிறானோ மேலும் மனிதர்களுள் எவன் மகாதேவரான ஈஸ்வ
ரரை எப்பொழுதும் பக்தியுடன் பூஜிக்கின்றானோ அந்தமனிதன்
பிரஸன்னரான த்ரியம்பகரிடத்தினின்று வேண்டிய இஷ்டங்களை
அடைகிறான் கௌந்தேய! போ, யுத்தம்செய் எவனுக்கு மந்
திரியாகவும் ரக்ஷகராகவும் ஜநார்த்தனர் பக்கத்திலிருக்கின்றாரோ
அப்படிப்பட்ட உனக்குத் தோல்விகிடையாது' என்று சொன்
னார் பரதஸ்ரேஷ்டரே! சத்ருக்களைச் சிக்ஷிப்பவரே! பராசர
புத்திரரான வியாஸர் யுத்தத்தில் அப்பொழுது அர்ஜுனனிடம்
பாரத இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வந்தவழியேசென்றார்.'' என்று
ஸத்குலத்திற்பிறந்தவனான ஸஞ்சயன் அரசனுக்கு இவை
அனைத்தையும் உரைத்துவிட்டுக் கர்ணனுடைய வதத்தைப் பார்
பதற்காகச் சேனைதங்கியிருக்கும் இடத்தைக்குறித்தே சென்றான்

ஜனமேஜயமஹாராஜரே! மஹாபலவானான பிராமணர்,
ஐந்து நாள் முழுதும் மிக்கோரமான யுத்தத்தைச்செய்து கொல்
லப்பட்டுப் பிரம்மலோகத்தை அடைந்தார் வேதமானது நன்றாக
அத்தியயனம் செய்யப்பட்டால் எந்தப்பலனுண்டோ அந்த
பலன் இந்தப்பர்வத்தைப்படிப்பதாலுண்டாகும் இந்தப்பர்வ

1. இங்கு சுத்தம் = ஒன்றிலும் கலவா